Europeiska unionens råd

Bryssel den 22 januari 2026
(OR. en)

5600/26

Interinstitutionellt ärende:
2026/0013 (COD)

TELECOM 28
CYBER 28
COMPET 76
MI 57
FIN 101
CODEC 89
IA 14

FÖRSLAG

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	21 januari 2026
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2026) 16 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om digitala nätverk, om ändring av förordning (EU) 2015/2120, direktiv 2002/58/EG och beslut nr 676/2002/EG och om upphävande av förordning (EU) 2018/1971, direktiv (EU) 2018/1972 och beslut nr 243/2012/EU (förordningen om digitala nätverk)

För delegationerna bifogas dokument – COM(2026) 16 final.

Bilaga: COM(2026) 16 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 21.1.2026
COM(2026) 16 final

2026/0013 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om digitala nätverk, om ändring av förordning (EU) 2015/2120, direktiv 2002/58/EG och beslut nr 676/2002/EG och om upphävande av förordning (EU) 2018/1971, direktiv (EU) 2018/1972 och beslut nr 243/2012/EU (förordningen om digitala nätverk)

{SEC(2026) 14 final} - {SWD(2026) 13 final} - {SWD(2026) 14 final}

(Text av betydelse för EES)

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Som anges i policyprogrammet för Europas digitala decennium([1]) är konnektivitet av avgörande betydelse för den digitala omställningen, och målet är att ha heltäckande gigabitbredband och 5G i befolkade områden senast 2030. Robusta, snabba och säkra nätverk möjliggör utvecklingen av digitala färdigheter, affärsinnovation (artificiell intelligens [AI] och moln) samt viktiga tjänster för e-förvaltning/hälsa. De gör det också möjligt att överbrygga den digitala klyftan, och att säkerställa inkluderande deltagande och konkurrenskraft i hela EU. Konnektivitet handlar inte bara om åtkomst. Det handlar om datautbyte i realtid, vilket är avgörande för att EU ska kunna uppnå sina bredare digitala mål och för att stödja ett verkligt sammanlänkat, välmående samhälle.

En modern och förenklad rättslig ram som stimulerar övergången från äldre nät till fiber, 5G- och 6G-nätverk av hög kvalitet samt molnbaserade infrastrukturer såväl som en uppskalning genom tillhandahållande av tjänster och gränsöverskridande drift är avgörande. Detta har också påpekats i resultaten från det förberedande samrådet om framtiden för sektorn för elektronisk kommunikation och dess infrastruktur (2023)([2]) och senare i kommissionens vitbok *Hur hanterar vi Europas behov av digital infrastruktur?* (2024)([3]) samt i svaret på inbjudan att lämna synpunkter på förordningen om digitala nätverk (2025)([4]).

Därpå följande strategiska analyser, inklusive rapporterna från Letta([5]), Draghi([6]) och Niinistö([7]), samt kommissionens meddelande *En konkurrenskraftskompass för EU*([8]), visar också att en banbrytande infrastruktur för digitala nät är avgörande för den framtida konkurrenskraften hos EU:s ekonomi, säkerheten och den sociala välfärden. Slutanvändare och viktiga ekonomiska sektorer måste ha tillgång till tillförlitlig och säker konnektivitet av hög kvalitet.

Samtidigt betonades i Lettas och Draghis respektive rapport att den inre marknaden för elektronisk kommunikation fortfarande är fragmenterad, och europeiska operatörer stöter fortsatt på hinder för gränsöverskridande verksamhet och uppskalning, vilket begränsar deras förmåga att investera, förnya sig och konkurrera med sina globala motparter. Det faktum att den nuvarande rättsliga ramen är ett direktiv har lett till nationell fragmentering, och den har därför inte lyckats skapa en verklig inre marknad. Operatörerna står inför olika allmänna

---

1 Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2022/2481 av den 14 december 2022 om inrättande av policyprogrammet för det digitala decenniet 2030 (EUT L 323, 19.12.2022, s. 4).

2 https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/consultations/future-electronic-communications-sector-and-its-infrastructure.

3 https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/library/white-paper-how-master-europes-digital-infrastructure-needs.

4 https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/14709-Rattsakt-om-den-cirkulara-ekonomin_sv.

5 https://www.consilium.europa.eu/media/ny3j24sm/much-more-than-a-market-report-by-enrico-letta.pdf.

6 https://commission.europa.eu/topics/competitiveness/draghi-report_en.

7 https://commission.europa.eu/topics/defence/safer-together-path-towards-fully-prepared-union_en.

8 Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *En konkurrenskraftskompass för EU*, 29.1.2025, COM(2025) 30 final.

auktorisationsvillkor i de olika medlemsstaterna och ett lapptäcke av nationella krav som avskräcker från gränsöverskridande verksamhet, ökar efterlevnadskostnaderna och försenar införandet av ny teknik.

På grund av den ökande betydelsen av prestanda- och säkerhetskrav för sådana tjänster genomgår digitala nätverk en teknisk omvandling genom vilken moln- och kantdatorer blir en integrerad del av infrastrukturen för konnektivitet. Antagandet av förordningen om digitala nätverk, tillsammans med översynen och utvärderingen av den europeiska kodexen för elektronisk kommunikation (*kodexen*)([9]) och därmed relaterade rättsakter, utgör en möjlighet att förenkla och ytterligare harmonisera den rättsliga ramen. Detta kommer att öka konkurrenskraften och resiliensen och skapa en mer integrerad inre marknad.

Satellitkonnektivitet håller på att växa fram som en av de viktigaste förutsättningarna för EU:s strategiska oberoende. Satellitkonnektiviteten är avgörande för tillgången till bredband till överkomligt pris i avlägsna områden och för tillhandahållandet av tjänster som har att göra med säkerhet, krishantering, försvar och andra kritiska tillämpningar. I det snabbt föränderliga satellittekniska landskapet måste EU stärka sitt strategiska oberoende när det gäller satellitkommunikation, inklusive nätverk och tjänster, för att säkerställa och förbättra resiliensen och samtidigt bidra till den inre marknaden, vilket kan göras med harmoniserade EU-villkor för satellitauktorisationer.

Parallellt med detta måste satellitkonnektiviteten bygga upp större resiliens mot skadliga störningar som påverkar de globala satellitnavigeringssystemen (GNSS) såsom Galileo. EU bör kunna reagera på ett konkret, genomförbart och operativt sätt på säkerhetshoten från drönare.

För att stödja uppnåendet av EU:s politiska mål för konsumenternas välfärd, industriell konkurrenskraft, säkerhet och resiliens samt hållbarhet syftar förordningen om digitala nätverk till att uppmuntra alla marknadsaktörer att förnya och investera i avancerad konnektivitet och att främja ett ekosystem av konnektivitets- och datainfrastrukturer som möjliggör AI-kontinenten och främjar den inre marknaden.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Förordningen om digitala nätverk ersätter vissa befintliga EU-lagstiftningsinstrument som styr ekosystemet för konnektivitet: kodexen, Berecförordningen([10]), programmet för radiospektrumpolitik([11]), delar av förordningen om ett öppet internet([12]) och direktiv

9 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972 av den 11 december 2018 om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation (EUT L 321, 17.12.2018, s. 36).

10 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1971 av den 11 december 2018 om inrättande av Organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec) och Byrån för stöd till Berec (Berecbyrån), om ändring av förordning (EU) 2015/2120 och om upphävande av förordning (EG) nr 1211/2009 (EUT L 321, 17.12.2018, s. 1).

11 Europaparlamentets och rådets beslut nr 243/2012/EU av den 14 mars 2012 om inrättande av ett flerårigt program för radiospektrumpolitik (EUT L 81, 21.3.2012, s. 7).

12 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2120 av den 25 november 2015 om åtgärder rörande en öppen internetanslutning och om ändring av direktiv 2002/22/EG om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster och förordning (EU) nr 531/2012 om roaming i allmänna mobilnät i unionen (EUT L 310, 26.11.2015, s. 1).

2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation)[13]. Syftet med att slå samman dessa instrument med förordningen om digitala nätverk i form av en förordning är att förenkla och på ett bättre sätt samordna reglerna så att leverantörerna kan verka och vara innovativa på den inre marknaden. Leverantörerna behöver förenklade och konsekventa regler för auktorisation (kodexen), tillträde till fasta nät och spektrumresurser (kodexen, programmet för radiospektrumpolitik) och en förenklad och harmoniserad uppsättning regler för nät och tjänster (kodexen, förordningen om ett öppet internet). Slutligen måste styrningsarrangemangen stödja och möjliggöra villkoren för den inre marknaden (kodexen, Berecförordningen, programmet för radiospektrumpolitik). Förslaget kompletterar också gigabitinfrastrukturförordningen([14]), som fastställer en ram för att stödja en snabbare och mer kostnadseffektiv utbyggnad av nätverk med mycket hög kapacitet. Förordningen om digitala nätverk är också förenlig med roamingförordningen([15]), som reglerar roamingavgifterna i EU. Förslaget kompletterar också och ligger i linje med EU:s konkurrensregler, som tillämpas från fall till fall (ofta i efterhand).

På konsumentskyddsområdet fortsätter förordningen om digitala nätverk att komplettera EU:s övergripande ram för konsumentskydd. Samtidigt som förslaget till förordning om digitala nätverk upprätthåller en hög konsumentskyddsnivå, förenklar och harmoniserar det de sektorsspecifika reglerna för skydd av slutanvändare på området elektronisk kommunikation. Förslaget ligger helt i linje med policyprogrammet för det digitala decenniet, vari beskrivs en vision för Europas digitala omställning fram till 2030, genom att utforma regelverket på ett sådant sätt att man åstadkommer säkra och hållbara digitala infrastrukturer.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Detta förslag är utformat för att säkerställa fullständig komplementaritet med befintliga och framtida EU-förslag rörande moln, AI, data, cybersäkerhet och beredskap samt rymden. Att säkerställa samstämmighet inom dessa sammanlänkade politikområden är avgörande för EU:s förmåga att bygga upp den nödvändiga tekniska kapaciteten längs hela den digitala värdekedjan. Samtidigt, och genom att stärka grunden för en mer integrerad digital inre marknad och ett innovativt och investeringsvänligt ekosystem för digital infrastruktur, är förordningen om digitala nätverk ett av de viktigaste flaggskeppsinitiativen inom ramen för den övergripande strategin för att återuppliva EU:s ekonomi, EU:s konkurrenskraftskompass.

Syftet med förordningen om digitala nätverk är inte att reglera molntjänster, men den ökande konvergensen mellan elektroniska kommunikationsnät och molntjänster/kantdatorsystem kräver anpassning till rättsakten om moln- och AI-utveckling([16]), som syftar till att stärka EU:s moln- och kantdatorkapacitet genom bättre investeringsvillkor och förenklade tillståndsförfaranden. Närliggande EU-åtgärder inom ramen för handlingsplanen för AI-

[13] Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) (EGT L 201, 31.7.2002, s. 37).

[14] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1309 av den 29 april 2024 om åtgärder för att minska kostnaderna för utbyggnad av gigabitnät för elektronisk kommunikation, om ändring av förordning (EU) 2015/2120 och om upphävande av direktiv 2014/61/EU (Gigabitinfrastrukturförordningen) (EUT L, 2024/1309, 8.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1309/oj).

[15] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/612 av den 6 april 2022 om roaming i allmänna mobilnät i unionen (EUT L 115, 13.4.2022, s. 1).

[16] Enligt kommissionens arbetsprogram för 2026 kommer kommissionen att anta ett förslag till rättsakt om moln- och AI-utveckling under första kvartalet 2026 (https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/strategy-documents/commission-work-programme/commission-work-programme-2026_en).

kontinenten([17]) avseende tillgång till AI-data och AI-infrastruktur samt stöd för sektorsspecifika AI-tillämpningar, återspeglar den bredare övergången till molnbaserade och AI-baserade nätinfrastrukturer. Initiativet är också förenligt med strategin för en europeisk dataunion([18]), som förbättrar tillgången till data av hög kvalitet och vidareutvecklar den datarelaterade infrastrukturen. Genom att förbättra konnektivitetens säkerhet och tillförlitlighet kommer förordningen om digitala nätverk att stödja uppnåendet av dessa bredare mål.

Trots det arbete som utförts genom verktygslådan för 5G-cybersäkerhet([19]), kvarstår resiliensriskerna i sektorn för elektronisk kommunikation. Beroendena fortsätter att påverka 4G/5G-näten såväl som de fasta näten, samt undervattenskablar, molntjänster och kritiska sektorer. Översynen av förordningen om cybersäkerhet([20]) erbjuder en möjlighet att på ett mer systematiskt sätt åtgärda riskerna med IKT-leveranskedjan. Dessa åtgärder är nära kopplade till, och ömsesidigt förstärkande med, inriktningen i detta förslag på att förbättra nätsäkerheten och nätens resiliens. Skyldigheter avseende cybersäkerhet och cyberresiliens föreskrivs i NIS2-direktivet([21]) och direktivet om kritiska entiteters resiliens (CER-direktivet)([22]), men det behövs fortfarande en ökad EU-samordning. Avsaknaden av ett sektorspecifikt operativt organ och en centraliserad EU-omfattande översikt över beredskap, krishanteringsmekanismer för tidig varning och kartläggning av resiliensen inom elektronisk kommunikation belyser detta behov ytterligare.

Förslaget är förenligt med målen i EU:s strategi för ekonomisk säkerhet och EU-strategin för en beredskapsunion genom att det stärker resiliensen, redundansen och kapaciteten hos elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, i syfte att säkerställa en tillförlitlig överföring av kommunikation vid naturkatastrofer, störningar orsakade av människan, kriser eller fall av force majeure. Det kommer särskilt att stödja en avsevärt förbättrad nät- och tjänstekapacitet, inbegripet åtgärder för att säkerställa kontinuiteten hos och en oavbruten tillgång till nödkommunikation, såväl som ett effektivt funktionssätt när det gäller tjänster för varningar till allmänheten.

Förordningen om digitala nätverk kompletterar de åtgärder som föreslås i EU:s rymdförordning([23]). I EU:s strategiska vision för rymdekonomin erkänns att rymdrelaterade investeringar är nära kopplade till undanröjandet av rättsliga hinder. Förordningen om digitala nätverk betraktas därför som en kritisk byggsten för EU:s inre marknad för rymden. Genom att avlägsna rättsliga hinder kommer denna förordning att förbättra en alleuropeisk tillgång till satellitspektrum och stärka den inre marknaden för satellitkommunikationstjänster, vilket

---

17 Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Handlingsplan för AI-kontinenten*, 9.4.2025, COM(2025) 165 final.

18 Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet, *Strategin för en europeisk dataunion: Frigöra data för AI*, 19.11.2025, COM(2025) 835 final.

19 https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/library/eu-toolbox-5g-security.

20 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/881 av den 17 april 2019 om Enisa (Europeiska unionens cybersäkerhetsbyrå) och om cybersäkerhetscertifiering av informations- och kommunikationsteknik och om upphävande av förordning (EU) nr 526/2013 (cybersäkerhetsakten) (EUT L 151, 7.6.2019, s. 15).

21 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2555 av den 14 december 2022 om åtgärder för en hög gemensam cybersäkerhetsnivå i hela unionen, om ändring av förordning (EU) nr 910/2014 och direktiv (EU) 2018/1972 och om upphävande av direktiv (EU) 2016/1148 (NIS 2-direktivet) (EUT L 333, 27.12.2022, s. 80).

22 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2557 av den 14 december 2022 om kritiska entiteters motståndskraft och om upphävande av rådets direktiv 2008/114/EG (EUT L 333, 27.12.2022, s. 164).

23 https://defence-industry-space.ec.europa.eu/eu-space-act_en.

möjliggör större skalbarhet och innovation. Investeringar i satellitinfrastruktur och den bredare värdekedjan hanteras genom andra EU-instrument, inbegripet ekonomiskt stöd till infrastruktur i flera omloppsbanor för resiliens, interkonnektivitet och säkerhet genom satellit, såsom IRIS²-konstellationen (EU:s satellitsystem för säker konnektivitet), och EU-program såsom EU:s initiativ för rymdföretagande, Cassini, och InvestEU, som tillhandahåller finansieringsmekanismer för rymdverksamhet.

Rättsakten för digitala nätverk kompletterar EU:s stöd till satellitkonstellationen IRIS^2, som syftar till att stärka EU:s suveränitet när det gäller satellitkonnektivitet och underlätta integrationen av markbundna och icke markbundna nät.

Kommissionen kommer under 2026 att anta ett förslag om att inrätta Europeiska unionens system för kritisk kommunikation (EUCCS), som ska vara i drift senast 2030 och som kommer att tillhandahålla bredbandsbaserade säkra kommunikationstjänster för offentliga myndigheter i hela EU och Schengenområdet. Förslaget till förordning om digitala nätverk kompletterar dessa insatser genom att bidra till EU:s övergripande kapacitet att hantera säkerhetshot och kriser.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Förslaget grundar sig på artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), då det syftar till att stödja den inre marknaden med avseende på elektronisk kommunikation och säkerställa dess funktionssätt, såväl som den inre marknadens funktionssätt på andra EU-politiska områden som inbegriper spektrumanvändning.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Förordningen om digitala nätverk kommer att ha ett betydande mervärde jämfört med åtgärder som vidtas på medlemsstatsnivå. För att stärka den europeiska konkurrenskraften krävs tillgång till snabb, säker och resilient digital infrastruktur i hela EU. I ett sammanhang där det digitala konnektivitetslandskapet förändras snabbt med integrering av telekommunikation, satellit-, moln- och kantdatorteknik, som drivs av virtualisering och AI, kommer EU endast att kunna uppnå dessa mål genom en mer harmoniserad rättslig miljö i hela EU, en miljö som undviker den fragmentering som orsakas av inkonsekventa nationella administrativa förfaranden eller genomförandevillkor som begränsar den inre marknadens möjligheter.

Spektrum, liksom andra resurser såsom nummer och i viss mån mark, är en knapp resurs vars förvaltning och tilldelning måste inbegripa ett beaktande av nationella särdrag och behov men också av EU:s intressen. Det finns därför ett behov av mer enhetlig och konsekvent EU-lagstiftning om marknadsinträde för att undanröja de hinder som uppstår på grund av olika villkor för tilldelningen av individuella nyttjanderätter till spektrum, nummer eller mark. För att EU ska kunna gå i spetsen för resten av världen när det gäller nya och förbättrade tjänster, såsom 5G, behöver utrustningstillverkare och leverantörer av kommunikationstjänster uppnå tillräcklig omfattning. Detta innebär inte bara teknisk harmonisering, utan framför allt en inre marknad som utvecklas på ett i stort sett anpassat sätt, så att tjänster och enheter kan dra nytta av stabila och harmoniserade regler.

När det gäller satellitkonnektivitet gör satellittjänsternas naturligt globala beskaffenhet, som överskrider nationella gränser, att satellitkonnektiviteten är ett politikområde där EU:s

åtgärder är mer effektiva än enbart nationella åtgärder. Tillgången till och användningen av satellitkonnektivitet i rätt tid, som helt och hållet är beroende av tillgången till satellitspektrum i hela EU, är avgörande faktorer för det europeiska industriella oberoendet och spelar en central roll för att göra EU mer konkurrenskraftigt. Det finns därför starka skäl för EU att anta en ambitiös, samordnad och EU-omfattande strategi för satellitauktorisationer som stöds av lämpliga regleringsinstrument och kompletterande åtgärder som är utformade på ett sätt som underlättar och påskyndar uppnåendet av detta mål.

Målet, dvs. att säkerställa en snabb och ordnad övergång från de äldre kopparnäten till fiberbaserade nät, kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstater som agerar på egen hand, på grund av olika nationella strategier som skulle riskera att splittra den inre marknaden, rättsosäkerhet för aktörer som är verksamma i flera medlemsstater och ojämlika villkor för investeringar och skydd av slutanvändare. Det är därför motiverat med EU-åtgärder för att fastställa en gemensam ram, skyddsåtgärder och minimiprinciper för övergången. Samtidigt har medlemsstaterna och de nationella regleringsmyndigheterna, i enlighet med subsidiaritetsprincipen, anförtrotts utformningen av, fastställandet av ordningsföljden för och genomförandet av övergången, eftersom dessa är bäst lämpade att ta hänsyn till lokala marknadsförhållanden, nättopologier, konsumentbehov och geografiska särdrag. Förordningen kombinerar sålunda en harmoniserad EU-strategi med nationellt förvaltade processer, och säkerställer därmed effektiviteten samtidigt som medlemsstaternas ansvar respekteras fullt ut.

Det krävs EU-åtgärder för att minska fragmenteringen av reglerna för konsumentskydd och skydd av slutanvändare, vilken ger upphov till administrativa kostnader för leverantörer av gränsöverskridande tjänster och hindrar utvecklingen av innovativa tjänster, samt leder till en ojämn och otillfredsställande konsumentskyddsnivå i hela EU.

På det hela taget kräver omfattningen av problemen i det digitala ekosystemet ett lagstiftningsinitiativ på EU-nivå, eftersom de i allt högre grad har en EU-dimension och kan lösas mer effektivt på EU-nivå, vilket totalt sett leder till större fördelar, ett snabbare och mer harmoniserat genomförande och lägre kostnader än om medlemsstaterna agerade på egen hand.

- **Proportionalitetsprincipen**

Proportionaliteten säkerställs eftersom de föreslagna åtgärderna är inriktade på att åtgärda flaskhalsar på den inre marknaden, i syfte att skapa förutsättningar för nya, mer virtualiserade och programvarubaserade elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster i unionen, i synnerhet genom att förenkla och harmonisera det allmänna auktorisationssystemet. Därigenom stöds uppnåendet av den inre marknadens mål om frihet att tillhandahålla elektroniska kommunikationstjänster. Man undviker också att störa verksamheten för leverantörer som väljer att behålla ett nationellt (eller regionalt) avtryck.

Med utgångspunkt i de framgångsrika delarna av det befintliga regelverket behålls i förslaget det välfungerande systemet med betydande inflytande på marknaden och testet med tre kriterier, men insatserna inriktas i stället på marknadsmisslyckanden, vilket gör det möjligt för de nationella regleringsmyndigheterna att lättare använda symmetriska åtgärder där så är lämpligt och lägga tonvikten på att använda mindre inkräktande regleringsverktyg där så är möjligt. Harmoniseringen av tillträdesprodukter, i kombination med en välriktad och proportionell reglering, däribland när det gäller tillgången till kablar i byggnader och eventuellt mer, bör stödja ett ökat utnyttjande av gigabitbredband och högre

bredbandshastigheter. Den föreslagna förordningen skulle möjliggöra både en smidig övergång från kopparnät till fibernät och en proportionell reglering i en fullfibermiljö.

Jämfört med den nuvarande ramen påskyndar förslaget övergången till fibernät. Proportionaliteten säkerställs genom lämpliga skyddsåtgärder för slutanvändarna och genom att processen ses över och hanteras på nationell nivå. De behöriga myndigheterna ansvarar för att säkerställa att adekvata bredbandstjänster finns tillgängliga, med användning av lämpliga skyddsåtgärder (för att säkerställa en jämförbar kvalitet och jämförbara priser på fiberbaserade tjänster i detaljistledet, täckning av alternativ teknik osv.). Denna process kommer att bli föremål för kommissionens granskning.

De föreslagna åtgärderna kommer också att medföra proportionella förändringar av styrningen, så att man skapar ett styrningssystem både för marknadsreglering och spektrumförvaltning som är lämpligt för de nya uppgifterna på EU-nivå med en inre marknadsdimension, och gör det möjligt att fatta beslut på den mest effektiva nivån. Gruppen för radiospektrumpolitik kommer att bli organet för radiospektrumpolitik, som är snarlikt Berec. Eftersom Berec och organet för radiospektrumpolitik inte har status som juridiska personer kommer de inte att utöva bindande beslutsbefogenheter. Sådana befogenheter kommer fortsatt att ligga hos kommissionen och hos de nationella regleringsmyndigheterna eller de nationella myndigheterna med ansvar för spektrum. Berec och organet för radiospektrumpolitik kommer fortsatt att ge råd samt tillhandahålla yttranden, riktlinjer och andra former av politiskt stöd.

För att främja en större konvergens av spektrumförvaltningen kommer betydande spektrumtilldelningar att omfattas av en obligatorisk EU-mekanism för den inre marknaden för spektrum, vilken gör det möjligt för kommissionen, Berec och organet för radiospektrumpolitik att ge synpunkter på förslag till åtgärder. Kommissionen skulle vid behov kunna ingripa i situationer med potentiella konsekvenser för den inre marknaden. Mot bakgrund av satellittjänsternas gränsöverskridande beskaffenhet skulle kommissionen, med stöd av de rådgivande strukturerna, förvalta EU:s satellitauktorisationer, bland annat genom att välja ut satellitlicensinnehavare om spektrumresurserna är begränsade.

Reglerna för skydd av slutanvändare förenklas och stärker en fullständig harmonisering med riktade undantag (t.ex. när det gäller maximal avtalstid), men harmoniseringen är begränsad till de områden som förslaget omfattar. När det gäller skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster införs en mer harmoniserad strategi för fastställande av adekvata internetanslutningstjänster. Omfattningen av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster upprätthåller tillgången, så att man säkerställer att konsumenterna (och i förlängningen mikroföretag, små företag och organisationer som drivs utan vinstsyfte) har adekvat internetanslutning och talkommunikationstjänster tillgängliga på en fast plats. Begreppet ”överkomliga priser för adekvat internetanslutning och talkommunikationstjänster”, med möjliga åtgärder för konsumenter med låg inkomst eller konsumenter med särskilda sociala behov, bibehålls också, med en mer harmoniserad strategi för att fastställa överkomligheten. Bestämmelserna om skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster kompletterar nedsläckningen av kopparnätet och övergången till fibernät, och kommer därför att vara föremål för översyn.

Lösningarna kommer att ge berörda parter möjlighet att dra nytta av de synergier som skapas av en stor inre marknad och göra deras verksamhet och investeringar mer effektiva på ett så tidsbesparande och effektivt sätt som möjligt. Samtidigt garanterar förslaget för de operatörer som väljer att tillhandahålla tjänster i en enda medlemsstat att de nuvarande reglerna fortsätter

att gälla, samtidigt som de drar nytta av bättre och tydligare regler om slutanvändarnas rättigheter, och mer förutsägbara villkor för tillträde till spektrumresurser och till elektroniska kommunikationsnät och elektroniska kommunikationstjänster.

- **Val av instrument**

Kommissionen föreslår en förordning som avlägsnar hindren för ett fullbordande av den inre marknaden genom att harmonisera det befintliga regelverket för elektronisk kommunikation. Detta inbegriper specifika, direkt tillämpliga rättigheter och skyldigheter för leverantörer, behöriga myndigheter och slutanvändare. Förordningen innehåller också samordningsmekanismer för vissa resurser på europeisk nivå för att underlätta tillhandahållandet av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster över gränserna, och ett anpassat allmänt auktorisationssystem för leverantörer som är verksamma i en, flera eller alla medlemsstater. En förordning är också ett värdefullt verktyg för resiliens. I en miljö med gränsöverskridande konnektivitet kan sårbarheter i en medlemsstat undergräva säkerheten i hela EU, och hot mot elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, oavsett om dessa utgörs av cyberattacker, fysiska störningar eller systemfel, är till sin natur gränsöverskridande. Den geopolitiska instabiliteten kräver snabba, samordnade och EU-omfattande åtgärder, som inte kan garanteras om medlemsstaterna genomför åtgärder i olika hastigheter eller med varierande ambitionsnivåer.

Slutligen, i enlighet med vad som anges i arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar (bilaga 11 till konsekvensbedömningen: Utvärdering – översyn av funktionssättet hos den europeiska kodexen för elektronisk kommunikation, förordningen om organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec), förordningen om ett öppet internet och vissa aspekter av direktivet om integritet och elektronisk kommunikation [*Evaluation – Review of the functioning of the European Electronic Communications Code (EECC), the Body of European Regulators for Electronic Communications (BEREC) Regulation, the Open Internet Regulation, and certain aspects of the ePrivacy Directive*]), visar erfarenheterna med kodexen att medlemsstaterna inte har kunnat ta itu med de sektoriella utmaningarna i tid, på grund av den långa tid det tog att införliva kodexen i den nationella lagstiftningen. Detta gällde särskilt för spektrumauktorisationer, eftersom många av 5G-auktionerna ägde rum många år efter kodexens införlivandedatum på grundval av föråldrad lagstiftning. Införlivandet har också ofta åtföljts av ytterligare lager av regler som leder till överreglering och nationell överreglering, vilket gör det svårt för företag att växa över landsgränserna och expandera. De fragmenterade nationella reglerna inom ramen för det befintliga direktivet har misslyckats med att skapa en verklig inre marknad. Olika auktorisationsvillkor, regler rörande slutanvändare och ytterligare nationella krav skapar ett lapptäcke som ger upphov till efterlevnadskostnader och hindrar uppskalningen av innovativa gränsöverskridande tjänster, trots deras betydande marknadspotential. När nu konnektiviteten konvergerar med molntjänster, kantdatorer och AI skulle nya affärsmodeller kunna blomstra, men dagens komplexitet avskräcker operatörer från att centralisera verksamheten, utnyttja stordriftsfördelar och införa alleuropeiska tjänster.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Analyser har visat att kodexen, genom sina mål att främja konnektiviteten samt tillgången till och utnyttjandet av nät med mycket hög kapacitet, har bidragit till att uppnå och upprätthålla

en effektiv konkurrens och skydda slutanvändarna. Eftersom kodexen är ett direktiv har detta dock lett till nationell fragmentering, och den har därför inte fullbordat den inre marknaden. Analyserna har också identifierat ett behov av viss ombalansering av målen (investeringar, efterfrågan) samt ett behov av att överväga att lägga till nya mål för ökad konkurrenskraft, säkerhet, resiliens och hållbarhet.

Flera pelare i kodexen är fortfarande ändamålsenliga.

Systemet med betydande inflytande på marknaden förblir det viktigaste instrumentet för förhandsreglering, för att säkerställa att marknaderna fungerar väl. De nationella regleringsmyndigheterna har dock i allt högre grad fastställt regionala eller lokala marknader, och den totala användningen av förhandsreglering har minskat.

Radiospektrum är av ytterst stor strategisk och geopolitisk betydelse. De är nödvändiga för att möjliggöra kommunikation, främja ekonomisk tillväxt och socialt välstånd samt stödja kritiska tjänster inom olika sektorer.

Skyldigheten i kodexen att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster är ett skyddsnät som säkerställer att alla konsumenter i EU har tillgång till adekvata internet- och talkommunikationstjänster till överkomligt pris.

Bestämmelserna om slutanvändares rättigheter är för det mesta fortfarande ändamålsenliga, men vissa aspekter av dem skulle kunna förenklas.

Tillträdesregleringen bygger på konkurrensrättsliga principer och på öppna samrådsmekanismer med kommissionen som fördragens väktare, vilket säkerställer att de föreslagna förordningarna inte skapar hinder för den inre marknaden och är förenliga med EU-lagstiftningen. Ett sådant system främjar regleringsmässig förutsebarhet genom att säkerställa en konsekvent regleringsstrategi.

Den nuvarande ramen är i princip väl anpassad för att hantera fall av betydande marknadsinflytande, däribland lokala monopol. Detta är relevant i en fullfibermiljö i en värld som lämnat kopparnäten bakom sig. Antalet ärenden rörande oligopolmarknader som anmälts enligt artikel 32 i kodexen har varit mycket begränsat. Möjliga problem på oligopolmarknader har behandlats inom ramen för systemet för spektrumauktorisation eller enligt konkurrenslagstiftningen.

Det finns också utrymme för att förenkla vissa centrala bestämmelser i kodexen som inte har tillämpats av regleringsmyndigheterna (artikel 76 om saminvesteringar, artikel 77 om införande av funktionell separation) eller som har tillämpats av vissa regleringsmyndigheter men som bör förenklas ytterligare för att möjliggöra en bredare tillämpning (artikel 61.3 om symmetrisk reglering, artikel 79 om regleringsåtaganden, artikel 80 om nätverk för enbart grossisttjänster).

När det gäller **nedsläckningen av kopparnätet** har artikel 81 i kodexen haft begränsad praktisk relevans, främst på grund av avsaknaden av planer som tillkännagivits av etablerade operatörer, och har inte i någon större utsträckning bidragit till att påskynda övergången från kopparnät till fibernät. I stället har dess främsta syfte varit att ge de nationella regleringsmyndigheterna en ram för att hantera nedsläckningsprocessen på ett öppet och konkurrenskraftigt sätt, och att säkerställa att migreringar inte skadar konkurrensen eller slutanvändarnas rättigheter samt att alternativa tillträdesprodukter av jämförbar kvalitet finns tillgängliga.

När det gäller **trådlös konnektivitet** har EU visserligen lagt grunden för samordnad 5G-utbyggnad genom tidig harmonisering och bindande tidsfrister för tilldelningen av spektrum, och har garanterat konkurrenskraftiga priser för slutanvändarna, om än med olika nivåer och

vissa undantag, men EU släpar efter i utbyggnaden av 5G av hög kvalitet jämfört med ledande världsekonomier. Detta får negativa konsekvenser inte bara för konsumenterna utan även för EU:s industriella konkurrenskraft och innovation. Det finns många skäl till detta. Villkoren för spektrumtilldelning är fortsatt alltför fragmenterade och har inte säkerställt konsekventa investeringsresultat. Dåligt utformade auktioner, licensernas otillräckliga giltighetstid, bristande flexibilitet och en avsaknad av incitament att dela spektrum och använda det mer effektivt har ökat kostnaden för spektrum, vilket i kombination med begränsade mobilintäkter och bristande efterfrågan har påverkat utbyggnaden negativt.

Kodexens förfarandeverktyg för att bidra till att upprätta en inre marknad för spektrum, särskilt den frivilliga sakkunnigbedömningen av förfaranden för spektrumtilldelning eller det frivilliga gemensamma auktorisationsförfarande som gör det möjligt för flera medlemsstater att samarbeta för att bevilja nyttjanderätter till spektrum med hjälp av gemensamma villkor och förfaranden, har sällan använts eller varit ineffektiva när det gäller att främja regleringsmässig förutsägbarhet och investeringar. När det gäller gränsöverskridande skadliga störningar mellan medlemsstaterna har den förmedling som utförs av gruppen för radiospektrumpolitik tillfört ett betydande mervärde enligt deltagarna, men har inte varit helt effektiv när det gäller att åtgärda gränsöverskridande samordningsproblem med tredjeländer eller i icke-harmoniserade frekvensband.

På det hela taget har bristen på regleringsmässig förutsägbarhet och en ineffektiv spektrumanvändning påverkat den ekonomiska attraktionskraften hos 5G-investeringsprojekt.

För **satellittjänster** av tydlig gränsöverskridande karaktär är misslyckandet med att upprätta en inre marknad ännu tydligare. Det finns inga gemensamma minimivillkor rörande auktorisationer eller satellitspektrumkrav, eller gemensamma urvalsförfaranden (utom för frekvensbandet 2 GHz för mobila satellittjänster), och det finns stora variationer i tidsramarna när det gäller utfärdandet av licenser, olika metoder för nationell samordning med befintliga tjänster, olika avgifter och olika villkor för licenser. Denna fragmentering bidrar inte till utnyttjandet av den inre marknadens styrka för att säkerställa lika villkor i rymden, är inte gynnsam för att utöka tillhandahållandet av EU-omfattande satellittjänster och möjliggör regleringsmässig forumshopping. Dessa hinder påverkar EU:s beredskap för utmaningen avseende tjänster direkt till enhet i ett sammanhang där EU riskerar att bli strategiskt beroende av utländska aktörer med avseende på tjänster som är avgörande för EU:s säkerhet och försvar.

I utvärderingsresultaten om de **allmänna auktorisationsbestämmelserna** identifierades ett behov av att ytterligare harmonisera, uppdatera och förenkla det allmänna auktorisationssystemet och bana väg för att underlätta utbyggnaden av mer virtualiserade, centralt förvaltade nät, samt programvaru- och molnbaserade elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster i EU.

Bestämmelserna om slutanvändares rättigheter är för det mesta fortfarande ändamålsenliga, och det måste finnas ett fortsatt fokus på att de efterlevs och genomförs. Samtidigt skulle vissa uppdateringar och förenklingar kunna gynna både konsumenter och tjänsteleverantörer, till exempel en förenkling av avtalsinformationen (artikel 102 i kodexen) och en harmonisering på EU-nivå av vissa aspekter, såsom parametrarna för tjänstekvalitet (artikel 104 i kodexen). Vissa bestämmelser i direktivet om integritet och elektronisk kommunikation rörande den tekniska faciliteten för nummerpresentation och den därmed sammanhängande rätten till integritet uppdateras mot bakgrund av utvecklingen av elektroniska kommunikationsnät och övergången till ip-baserade nät, och omfattar därmed även ursprungsindikeringen. Det finns också uppdateringar som rör automatisk omstyrning

och automatiserade uppringningssystem samt icke-specificerad fakturering. Andra föråldrade bestämmelser om allmänna abonnentförteckningar stryks.

När det gäller styrningen har bedömningen av Berec och Berecbyrån samt deras bidrag till det harmoniserade genomförandet av kodexen överlag varit positiv, särskilt när det gäller kvaliteten på Berecs riktlinjer och rapporter, och har hjälpt de nationella regleringsmyndigheterna att komma överens om gemensamma strategier. Trots det har Berecs riktlinjer och utbyte av bästa praxis fortfarande inte lyckats förverkliga den inre marknaden. I takt med att marknaderna, tekniken och det bredare digitala ekosystemet utvecklas snabbt bör Berecs mandat också utvecklas till att omfatta nya uppgifter på områden såsom resiliens, spektrum och satelliter. Berecbyrån bör också få sin kapacitet utökad så att den kan stödja Berec, även i sak, för att säkerställa en bättre anpassning till EU:s politik.

Bedömningen av bidraget från gruppen för radiospektrumpolitik till spektrumpolitiken är också positiv. Dess dokument rörande spektrum för framtida trådlös konnektivitet, däribland 6G, spektrumdelning, den framtida användningen av UHF-bandet, världsradiokonferenserna och deras resultat, satellitkonnektivitet och klimatförändringar, har gett värdefulla bidrag till ytterligare kommissionsöverväganden. Eftersom gruppen för radiospektrumpolitik i allmänhet antar dokument genom konsensus, åtminstone i vissa känsliga frågor, måste gruppen dock hitta en balans mellan olika nationella intressen och EU:s intressen, ibland till nackdel för EU. Yttrandena från gruppen för radiospektrumpolitik tenderar ibland att vara alltför tekniska och inte så politiska/strategiska som dess roll som en rådgivande högnivågrupp till kommissionen skulle kräva. Flera begränsningar har också avsevärt minskat gruppens inverkan, såsom sakkunnigbedömningens frivillighet, eller de rättsliga begränsningarna när det gäller att använda dess förmedling för att hantera störningar från tredjeländer. Synergieffekterna mellan det arbete som utförs av gruppen för radiospektrumpolitik och Berec inom tekniska, ekonomiska och övergripande politikområden har inte utnyttjats.

- **Samråd med berörda parter**

Kommissionen inledde under 2023 ett förberedande samråd om framtiden för sektorn för elektronisk kommunikation och dess infrastruktur. I februari 2024 lanserade kommissionen ett samråd om sin vitbok *Hur hanterar vi Europas behov av digital infrastruktur?*. Vitboken offentliggjordes för återkoppling på kommissionens webbplats ”Kom med synpunkter” under en 18-veckorsperiod, och man fick in 357 svar. I juni 2025 offentliggjordes även en inbjudan att lämna synpunkter på målen och de politiska alternativen rörande ett förslag till rättsakt om digitala nätverk. Betydande återkoppling har erhållits efter inbjudan att lämna synpunkter.

Utöver inbjudan att lämna synpunkter har de tre studier som beställts av kommissionen genomfört två omgångar med samråd med inriktning på 134 utvalda intressenter. Dessa intressenter inom branschen representerade olika leverantörer av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster samt andra tjänsteleverantörer. De flesta var operatörer av fasta nät, men inbegrep även ett betydande antal innehålls- och applikationsleverantörer samt programföretag.

I vitboken analyserades de utmaningar som EU för närvarande står inför när det gäller utbyggnaden av de framtida konnektivitetsnäten. Möjliga scenarier presenterades för offentliga politiska åtgärder, inklusive en eventuell framtida rättsakt om digitala nätverk, uppdelad i tre delar. De berörda parterna höll med om betydelsen för EU:s konkurrenskraft av en modern, säker och resilient digital infrastruktur.

De etablerade telekomoperatörerna var positiva till idén om lika villkor i lagstiftningen, men lyfte frågor om lagstiftningslösningen. Molnleverantörerna oroade sig över att de inte skulle omfattas av en telekomspecifik förordning. De flesta berörda parter stödde i allmänhet

minskningen av rapporteringsskyldigheterna och avlägsnandet av onödiga regelbördor. Återkopplingen om vitboken var avgörande för att man skulle dra slutsatsen att det behövs ett nytt regelverk för att fullborda den digitala inre marknaden i Europa.

I inbjudan att lämna synpunkter stödde de flesta berörda parter i allmänhet minskningen av rapporteringsskyldigheterna och avlägsnandet av onödiga regelbördor.

Medlemsstaterna och de nationella regleringsmyndigheterna såg inget utrymme för ett fullt utvecklat ursprungslandssystem för elektroniska kommunikationstjänster, eftersom ett betydande antal nationella regler fortfarande skulle finnas kvar. När det gäller skydd av slutanvändare betonade medlemsstaterna, de nationella regleringsmyndigheterna och konsumentorganisationerna att ett robust konsumentskydd måste upprätthållas. De flesta telekomoperatörer och tjänsteleverantörer efterlyste förenkling och avskaffande av sektorsspecifika regler.

Traditionella telekomoperatörer efterlyste en omkalibrering av regelverket, som för närvarande missgynnar dem jämfört med innehålls- och applikationsleverantörer. Internetsamfundet och konsumentgrupper motsatte sig ändringar av reglerna för ett öppet internet, som enligt dem skulle riskera att leda till ett internet med två hastigheter.

När det gäller tillträdesstrategin kan den traditionella skillnaden mellan etablerade aktörer och tillträdessökande noteras, där de förra uppmanar till avreglering och de senare till att behålla det nuvarande tillträdessystemet som det är. Vissa mindre leverantörer av elektroniska kommunikationsnät (AltNets) förespråkade att man skulle fastställa ett särskilt EU-omfattande måldatum för att uppmuntra till införande av fibernät och miljöfördelar. Det framfördes farhågor om en potentiell digital utestängning och snedvridning av marknaden om nedsläckningen görs för tidigt.

När det gäller spektrum anser medlemsstaterna och Berec att den nuvarande spektrumstyrningsmodellen är lämplig, och är i allmänhet ovilliga att införa förändringar. De motsätter sig också en centralisering av spektrumauktorisationen. Även om de stöder en harmoniserad spektrumanvändning för dess ekonomiska fördelars skull betonar de vikten av att behålla flexibiliteten för att återspegla skillnaderna mellan de nationella marknaderna. En gemensam europeisk strategi för tillträde till satellitmarknaden anses nödvändig för att frigöra den fulla potentialen hos satellitkonnektivitet i hela EU.

Den elektroniska kommunikationsgemenskapen stöder en mer investeringsvänlig spektrumpolitik som ökar säkerheten och flexibiliteten. Den föredrar längre eller obegränsade giltighetstider för licenser, automatiska förnyelser, lägre spektrumkostnader och flexibla användningsregler. Sektorn stöder också en minskning av marknadsfragmenteringen, en förstärkning av sakkunnighetsbedömningarna och ett införande av allmänna auktorisationsförfaranden, jämte en tydlig EU-färdplan för spektrumtillgång. Kommissionen betonar att marknadsutformningsåtgärder som undergräver investeringar och nätdifferentiering bör undvikas. Den elektroniska kommunikationsgemenskapen stöder också ett EU-drivet samarbete om ny teknik, såsom tjänster direkt till enhet (D2D) via satellit.

Alternativa telekomintressenter stöder en ökad samordning och harmonisering av spektrumtilldelningen i medlemsstaterna. En föränderlig EU-färdplan för tillgång till spektrum ses också som fördelaktig. De stöder tydliga och tidigt definierade villkor för licensförnyelse, samt strategier som främjar spektrumhandel och skyldigheter som går ut på att man förlorar det som man inte använder eller delar för att säkerställa en effektivare spektrumanvändning. De uttrycker dock allvarliga tvivel om att införa rättsliga tidsfrister för tilldelningen av spektrum.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Förslaget beaktar följande huvudsakliga underlag:

De bidrag som mottogs under det **förberedande samrådet** om framtiden för sektorn för elektronisk kommunikation och dess infrastruktur, som inleddes i februari 2023.

De berörda parternas återkoppling om **vitboken *Hur kan vi hantera Europas behov av digital infrastruktur?*** från februari 2024.

De berörda parternas återkoppling som mottogs efter den **inbjudan att lämna synpunkter om förordningen om digitala nätverk** som offentliggjordes 2025.

Tre orienteringsstudier genomfördes som skulle utgöra underlaget till detta förslag:

Studie 2024-025, ”Completing the Digital Single Market (DSM): Regulatory enablers for cross-border networks” – ramavtal nr FW-00141705.

Studie 2024-026, ”Review of Access Regulation under the European Electronic Communications Code and analysis of future Access policy in full fiber environment” – ramavtal nr FW-00141705.

Studie 2024-028, ”Financial conditions, demand and investment needs and their regulatory and policy implications including on the universal service” – ramavtal nr FW-00141705.

Samtidigt anordnade kommissionen mellan mars och september 2025 strategiska **workshoppar med Berec och gruppen för radiospektrumpolitik** för att samla in synpunkter från företrädare på hög nivå från de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater. Dessutom anordnades i juli 2025 en **workshop med den europeiska konsumentorganisationen (BEUC) och motsvarande nationella konsumentorganisationer** för att diskutera problem och utmaningar för konsumenter och slutanvändare av elektronisk kommunikation. Dessutom hölls ett stort antal möten med branschaktörer som är verksamma i hela den digitala värdekedjan och deras branschorganisationer.

- **Konsekvensbedömning**

I konsekvensbedömningen identifierades följande alternativ som de bästa sätten att åtgärda problemen.

Nedsläckning av kopparnätet och tillträdesreglering

Det rekommenderade alternativet för att påskynda utbyggnaden och utnyttjandet av fiber till hemmet-nät (FTTH-nät) kommer att baseras på nationella planer som ska anmälas till kommissionen. Planerna kommer att förklara i) i vilka områden kopparnätet kommer att släckas ned och när, och ii) åtgärderna för att stödja övergången till fiber. Till och med den 31 december 2035 utlöses nedsläckningen av kopparnätet när båda av följande två villkor uppfylls: i) minst 95 % av fibertäckningen, och ii) tillgång till konnektivitetstjänster till överkomligt pris. Efter detta datum kommer villkoren inte längre att spela någon roll, och medlemsstaterna kommer att åläggas att fatta beslut om nedsläckning i alla återstående områden där kopparnätet ska släckas ned, med vissa undantag. Med avseende på tillträdesregleringen bygger detta alternativ på det befintliga regelverket, inbegripet såväl symmetriska som asymmetriska åtgärder (baserade på betydande inflytande på marknaden). Inriktningen kommer att ligga på regionala och lokala marknader.

När det gäller de ekonomiska och miljömässiga konsekvenserna skulle detta få positiva effekter i form av i) en ackumulerad BNP-ökning på 157–327 miljarder euro mer än i referensscenariot, ii) en total minskning av koldioxidutsläpp jämfört med referensscenariot

(0,7 miljoner ton) och iii) genomsnittliga nedladdningshastigheter (från 314 Mbit/s 2030 till 743 Mbit/s 2035). När det gäller de sociala konsekvenserna kan effekterna av alternativen inte kvantifieras. Det är dock mycket troligt att alternativet får ytterst positiva sociala konsekvenser, eftersom det fungerar bra när det gäller täckningen och utnyttjandegraden med avseende på FTTH-nät. Beträffande konsekvenserna för de grundläggande rättigheterna rangordnas alternativet som ”medel”.

Spektrum

Det rekommenderade alternativet innebär huvudsakligen en obegränsad giltighetstid för licensen som standard, med möjlighet till översynsklausuler och återkallande av nyttjanderätter, i princip automatiska förnyelser och en investeringsvänlig utformning av auktionerna. Det erbjuder en möjlighet att harmonisera villkoren för spektrumauktorisation, och inbegriper ett obligatoriskt förfarande för den inre marknaden för spektrum på EU-nivå. Det säkerställer ökad insyn och förutsägbarhet när det gäller tidpunkten för tillgång till spektrum med hjälp av strategier och färdplaner. Detta alternativ är det effektivaste eftersom de övergripande fördelarna avsevärt uppväger kostnaderna. Det skulle säkerställa en snabb utbyggnad av 5G-nät av hög kvalitet och framtida 6G-nät. Det skulle ha en positiv inverkan på BNP, få spridningseffekter på vertikala sektorer, och vara enhetligt samt komplettera nedsläckningen av kopparnätet.

Allmän auktorisation och auktorisation för satellittjänster

Det rekommenderade alternativet omfattar ett gemensamt pass för andra nät och tjänster än satellitnät och satellittjänster samt en EU-auktorisation för satellitspektrum, inklusive val av licenstagare i bristsituationer och efterlevnadskontroll av auktorisationsvillkoren. Detta alternativ skulle minska förvaltnings- och efterlevnadskostnaderna samt rapporteringskostnaderna. I kombination med harmoniserade auktorisationsvillkor och andra tillämpliga regler (inklusive regler rörande slutanvändare) och mjuka åtgärder för att underlätta samverkan mellan ekosystem skulle det rekommenderade alternativet göra det lättare för leverantörerna att virtualisera nätdriften och tillhandahålla mer enhetliga gränsöverskridande tjänster. Det rekommenderade alternativet skulle därför möjliggöra samarbete på lika villkor med aktörer i det utökade ekosystemet för konnektivitet. EU:s satellitauktorisationer skulle ge verksamhetsutövare garanterad tillgång till spektrum i samtliga medlemsstater på samma auktorisationsvillkor, och ge dem möjlighet att skala upp och tillhandahålla tjänster i hela EU samtidigt som man hanterar suveränitetsaspekterna.

Styrning

Det rekommenderade alternativet bygger på den befintliga strukturen hos Berec och Berecbyrån och uppgraderar gruppen för radiospektrumpolitik från att vara en av kommissionens expertgrupper till ett organ med ett sekretariat som tillhandahålls av Berecbyrån. Berecbyrån, vars namn kommer att ändras till ”byrån för digitala nätverk”, kommer att få en ny samordningsuppgift som kommer att öka spektrumförvaltningens effektivitet. Genom att tillhandahålla administrativa tjänster och stödtjänster till både Berec och organet för radiospektrumpolitik kommer byrån för digitala nätverk att stärka den befintliga kopplingen mellan de två organen, vilket möjliggör bättre samordning och mer enhetliga resultat.

Administrativa kostnader

De administrativa kostnaderna för företagen avser skyldigheterna och fördelarna rörande nedsläckningen av kopparnätet och tillträdet samt förenklingsområdena. De ytterligare administrativa skyldigheterna avseende den villkorade nedsläckningen av kopparnätet leder till en ökning av de direkta återkommande administrativa kostnaderna med 7 % (i heltidsekvivalenter per år), samt en engångskostnad på 73 miljoner euro jämfört med den nuvarande situationen. Både harmoniseringen av auktorisationsvillkoren och EU:s satellitauktorisation kommer att leda till vissa engångskostnader rörande anpassningen till de gemensamma villkoren. Sammantaget kommer dock de återkommande kostnaderna för auktorisation och genomförande att minska.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

När det gäller tillträdesregleringen skulle det rekommenderade alternativet avlägsna ett antal bestämmelser avseende regleringen av betydande inflytande på marknaden, t.ex. bestämmelserna om saminvestering (artikel 76 i kodexen) och funktionell separation (artiklarna 77 och 78 i kodexen). Att göra det möjligt för de nationella regleringsmyndigheterna att införa tillträde på eget initiativ (och inte på begäran, som för närvarande är fallet) till interna ledningar och bortom den första koncentrationspunkten skulle samtidigt förenkla hur tillträdesregleringen genomförs. Detta skulle leda till en förenkling av de befintliga reglerna och till undanröjandet av de upplevda bristerna och den onödiga komplexiteten samt den bristande samstämmigheten avseende de bestämmelserna som ledde till en begränsad användning av dem. Dessutom kommer effekterna av deras avlägsnande på fibertäckningen, utnyttjandet och konkurrensen sannolikt att bli begränsade. Detta gäller särskilt artikel 76 i kodexen, som har ersatts av en bredare analys utförd av de nationella regleringsmyndigheterna rörande följderna av kommersiella avtal, inbegripet saminvesteringar inom ramen för marknadsanalysförfarandet. Berörda parter har också erkänt Refit-potentialen hos dessa bestämmelser.

Dessutom kommer det föreslagna alternativet att förenkla, stärka och öka tillsynen, något som leder till att rättsmedel tillämpas mer konsekvent, vilket också kommer att gynna EU:s inre marknad. En harmonisering av specifikationerna för viktiga grossistprodukter och den uppmärksamhet som ges åt tjänstekvalitetsgarantier för företag bör förenkla användningen av tillträdesprodukter, och även bidra till utvecklingen av konkurrensen när det gäller tjänster för företag med flera olika anläggningar och multinationella företag.

När det gäller spektrum innebär konsolideringen av de relevanta bestämmelserna i programmet för radiospektrumpolitik och i kodexen stora fördelar för Refit-programmet, eftersom samstämmigheten kommer att säkerställas genom undanröjandet av överlappande och föråldrade bestämmelser som hindrar EU:s konkurrenskraft när det gäller utbyggnaden av innovativa tjänster.

EU-auktorisationen för tillhandahållandet av satellitnät och satellittjänster samt användningen av satellitspektrum utgör en möjlighet till stora effektivitetsvinster, eftersom den skulle minska kostnaderna för satellitauktorisation för satellitoperatörer och nationella myndigheter. En satellitoperatör som vill tillhandahålla tjänster i hela EU skulle inte behöva följa 27 olika auktorisationsförfaranden, respektera 27 uppsättningar auktorisationsvillkor, som inbegriper skiljaktiga och kostsamma rapporteringsskyldigheter och ineffektiva verkställighetsåtgärder, och erhålla spektrumrättigheter i samtliga medlemsstater.

I stället skulle kommissionen, med hjälp av byrån för digitala nätverk, ta emot ansökningarna och utfärda auktorisationer att tillhandahålla satellittjänster samt auktorisationer för användning av spektrum, inbegripet individuella nyttjanderätter till spektrum, antingen i vissa

medlemsstater där leverantören vill tillhandahålla tjänster, eller för EU som helhet. Auktorisationsvillkoren, inklusive rapporteringsaspekterna, skulle vara gemensamma i hela EU och utarbetas med hjälp av byrån för digitala nätverk och organet för radiospektrumpolitik. Kommissionen skulle också säkerställa ett urval på EU-nivå i händelse av spektrumbrist. Dessutom skulle det finnas en bindande ram på EU-nivå för efterlevnad och verkställighet för att säkerställa att satellitkonstellationernas tillträde till EU-marknaden uppfyller de gemensamma villkoren i enlighet med internationell rätt.

Verkställigheten på EU-nivå (inklusive återkallande av auktorisationen för EU:s hela inre marknad) skulle innebära att man på ett effektivt sätt åtgärdar störningsproblem samtidigt som man uppmuntrar till efterlevnad av auktorisationskraven.

Auktorisationer för markbundna nät och tjänster är ett annat centralt område där en potential för förbättrad effektivitet kommer att uppnås. En viktig drivkraft för problemen med systemet för allmän auktorisation (*det allmänna auktorisationssystemet*) inom EU:s sektor för elektronisk kommunikation är kodexens regleringsmässiga flexibilitet. Denna flexibilitet har lett till fragmentering och en inkonsekvent tillämpning av villkoren för allmän auktorisation. I kodexen fastställs harmoniserade villkor för den allmänna auktorisationen, men förteckningen över dessa villkor förblev uttömmande, och därför behölls det nationella handlingsutrymmet avseende villkoren. Följaktligen har medlemsstaterna inte antagit någon gemensam strategi för det allmänna auktorisationssystemet när det gäller typerna av leverantörer av nät och tjänster, utan de har infört olika sekundärlagstiftning och/eller administrativa (reglerings)beslut rörande en närmare specificering av villkoren. Denna situation med en uttömmande förteckning över 39 villkor i 26 medlemsstater (med undantag för Danmark som inte har infört något allmänt auktorisationssystem) kan leda till att upp till 1 014 villkor fastställda på nationell nivå kan behöva uppfyllas, till exempel av en gränsöverskridande operatör (som är verksam eller har ett regleringsavtryck i 27 medlemsstater).

Förslaget minskar denna fragmentering och begränsar rapporterings- och efterlevnadsskyldigheterna genom att enbart påföra leverantörerna de förenklade och mer harmoniserade villkor och skyldigheter som fastställs i förordningen, inklusive i överensstämmelse med annan EU-lagstiftning och andra politiska initiativ såsom EU:s ekonomiska säkerhetsstrategi, i syfte att stärka ett tillförlitligt och säkert tillhandahållande av nät och tjänster. För företag som vill tillhandahålla nät och tjänster på den inre marknaden bibehåller förslaget dessutom ett effektiviserat anmälningsbaserat system i form av ett gemensamt pass, men gör det möjligt för leverantörer att verka i en, flera eller alla medlemsstater på grundval av en bekräftelse från en enda nationell regleringsmyndighet. För detta ändamål fastställs i förordningen de allmänna auktorisationsvillkoren, förfarandet för det gemensamma passet och mekanismerna för samordning, ömsesidigt bistånd och ett konsekvent verkställande av de nationella regleringsmyndigheterna, med stöd av Berec och byrån för digitala nätverk.

När det gäller inverkan på små och medelstora företag förväntas de förenklade förfarandena, inklusive en gemensam anmälningsmall och en enda anmälningsmekanism, minska de administrativa kostnaderna och efterlevnadskostnaderna för leverantörer, särskilt små och medelstora företag. Dessa besparingar kommer att göra det möjligt för små och medelstora företag att rikta in sina resurser på innovation och tillväxt snarare än på regleringsförfaranden. Större rättssäkerhet och regleringsmässig förutsägbarhet stärker de små och medelstora företagens konkurrenskraft ytterligare och underlättar marknadsinträdet. Små och medelstora företag gynnas också indirekt av gemensamma mer flexibla tillträdessystem, inklusive en förenklad tillgång till spektrum och spektrumdelning, som minskar inträdeshindren och stöder

utvecklingen och uppskalningen av innovativa tjänster. Detta gäller särskilt sektorer såsom tillverkning, hälsa, jordbruk och transport. Åtgärderna förväntas inte få några oproportionerliga negativa effekter på små och medelstora företag. Tvärtom förväntas åtgärderna generera nettovinster, inklusive kostnadsbesparingar och förbättrade innovationsmöjligheter.

- **Grundläggande rättigheter**

Förslagets inverkan på grundläggande rättigheter, såsom yttrande- och informationsfrihet, icke-diskriminering, konsumentskydd, däribland skyddet av konsumenter med funktionsnedsättning, skydd av personuppgifter och rätten till privatliv, har analyserats. Förordningen kommer i synnerhet att fastställa en högre harmoniseringsnivå för slutanvändarnas rättigheter, samtidigt som en hög konsumentskyddsnivå upprätthålls.

De grundläggande rättigheter och principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna beaktas till fullo i förslaget. De föreslagna åtgärderna syftar särskilt till att uppnå en högre grad av konnektivitet med en moderniserad uppsättning konsumentskyddsregler. Detta kommer i sin tur att säkerställa en icke-diskriminerande tillgång till innehåll och tjänster, däribland offentliga tjänster, och bidra till att främja yttrandefriheten och näringsfriheten samt göra det möjligt för medlemsstaterna att följa stadgan.

Införandet av en obligatorisk men villkorad nedsläckning av kopparnätet utgör en begränsning av näringsfriheten enligt artikel 16 i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna. En sådan begränsning kan dock vara motiverad om syftet är att uppnå ett mål av allmänt intresse och om begränsningen är förenlig med nödvändighets- och proportionalitetsprinciperna. Marknadsutvecklingen visar redan att operatörerna gradvis håller på att släcka ned kopparnäten på grundval av affärsmässiga överväganden, vilket tyder på att en strukturerad nedsläckning i sig inte strider mot deras intressen. Med tanke på de förväntade sociala, ekonomiska och miljömässiga fördelarna förefaller åtgärden vara förenlig med kravet på nödvändighet. De föreslagna hållbarhetsvillkoren, möjligheten att bibehålla kopparnäten längre om villkoren inte är uppfyllda och det eventuella undantaget från nedsläckningen av kopparnäten i de fall utbyggnaden av fiber eller någon annan adekvat konnektivitetslösning inte är möjlig säkerställer att proportionaliteten respekteras.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslagets budgetkonsekvenser beskrivs i detalj i den finansieringsöversikt och digitala översikt för rättsakten som åtföljer förslaget. Sammanlagt behövs 47 heltidsekvivalenter för att arbeta med initiativet, bestående av 32 tjänster i tjänsteförteckningen och 15 tjänster för extern personal (kontraktsanställda och utsända nationella experter), för att säkerställa ett fullständigt och effektivt genomförande av initiativet. Behovet kommer att tillgodoses av personal från generaldirektoratet som redan har getts i uppdrag att förvalta åtgärden och/eller som har omplacerats inom generaldirektoratet eller från andra av kommissionens avdelningar. Utöver dessa befintliga resurser behöver initiativet fem heltidsekvivalenter i form av särskild ytterligare personal, som behövs utöver det nuvarande personalantalet för att säkerställa ett fullständigt och effektivt genomförande av initiativet. Berecbyråns nuvarande budgetpost kommer fortsatt att finansiera den oförändrade delen av byrån för digitala nätverk, medan de ytterligare utgifterna till följd av de nya uppgifter som tilldelats byrån för digitala nätverk och som beskrivs i förslaget kommer att finansieras genom auktorisationsavgifter för satellitspektrum och, i förekommande fall, EU-avgifter för auktorisationer för nummer samt frivilliga bidrag och in naturabidrag från medlemsstaterna.

Förslaget inbegriper också uppgifter som kräver ytterligare personal för Berecbyrån (som ska ändras till byrån för digitala nätverk), vilket leder till en ökning av personalen med 25 heltidsekvivalenter totalt, som alla finansieras genom avgifter.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Kommissionen bör övervaka tillämpningen av denna förordning och utvärdera dess effektivitet över tid. Fem år efter ikraftträdandet och vart femte år därefter bör kommissionen se över denna förordnings funktionssätt och lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet. En sådan översyn bör särskilt omfatta en utvärdering av konsekvenserna för marknaden av artiklarna 69 och 83, och av huruvida befogenheterna att ingripa på förhand och andra befogenheter att ingripa enligt denna förordning är tillräckliga för att nationella regleringsmyndigheter ska kunna säkerställa att konkurrensen på marknaderna för elektronisk kommunikation fortsätter att blomstra till gagn för slutanvändarna.

De nationella regleringsmyndigheterna bör även till kommissionen anmäla namnen på de företag som anses ha ett betydande inflytande på marknaden enligt denna förordning samt de skyldigheter som införs för dessa företag enligt denna förordning. Varje förändring som påverkar de skyldigheter som införts för företag eller de berörda företagen bör utan dröjsmål anmälas till kommissionen.

Senast tre år efter den dag då denna förordning börjar tillämpas bör kommissionen se över ekosystemsamarbetets funktionssätt, med största möjliga beaktande av Berecs rapport om följderna av tillämpningen av riktlinjerna för ett effektivt ekosystemsamarbete och om funktionssättet för faciliteten för frivillig medling.

Dessutom bör kommissionen senast den 30 juni 2034 se över omfattningen av samhällsomfattande tjänster till överkomligt pris och tillgången till samhällsomfattande tjänster mot bakgrund av den sociala, ekonomiska och tekniska utvecklingen, inklusive övergången till fiber. Vid översynen bör hänsyn tas till den aktuella teknik som används av de flesta konsumenter. Kommissionen bör lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om resultatet av översynen.

Inom två år efter denna förordnings ikraftträdande bör byrån för digitala nätverk utarbeta en rapport om den inre marknaden för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster. Denna rapport bör erbjuda en översikt över marknadsutvecklingen, och undersöka hur de åtgärder som införs enligt denna förordning påverkar den inre marknadens funktionssätt samt koncentrationernas inverkan på marknaden. Utkastet till rapport bör delas med Berec och organet för radiospektrumpolitik för godkännande innan det offentliggörs. Därefter bör uppdaterade rapporter offentliggöras varje år för att följa framstegen och nya trender.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Ej tillämpligt.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Del I: Tillämpningsområde, mål och definitioner

I del I i denna förordning fastställs den övergripande ram som styr organisationen av sektorn för elektronisk kommunikation inom EU. Här definieras dess syfte, tillämpningsområde och nyckelbegrepp, och de gemensamma definitioner som gäller för den rättsliga ramen fastställs för att säkerställa rättssäkerheten och en konsekvent tillämpning i medlemsstaterna. I förordningen fastställs också allmänna mål och regleringsprinciper som ska vägleda medlemsstaterna, de nationella regleringsmyndigheterna och andra behöriga myndigheter, Berec, organet för radiospektrumpolitik och byrån för digitala nätverk samt kommissionen i deras arbete.

Del II: Resiliens

I del II beskrivs en särskild ram för resiliens och beredskap för nät och tjänster, med erkännande av att elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster samt annan digital infrastruktur är avgörande för samhällets och ekonomins funktion. För detta ändamål fastställs skyldigheter och samarbetsmekanismer i syfte att säkerställa nätens och tjänsternas tillgänglighet och kapacitet i krissituationer. Detta inbegriper kontinuiteten hos nödkommunikation och varningar till allmänheten. I del II föreskrivs också att Berec ska anta en rapport med titeln ”Unionens beredskapsplan för digital infrastruktur”. Rapporten kommer att innehålla en bedömning, samt gemensamma operativa rekommendationer och krishanteringsmetoder. Den kommer också att klargöra EU-organens och de nationella behöriga myndigheternas respektive roller när det gäller övervakning, samordning och insatser, vilket i sin tur stärker en sammanhängande och effektiv EU-omfattande strategi för resiliens och beredskap inom sektorn för elektronisk kommunikation.

Del III: Auktorisation och pass för den inre marknaden

I del III fastställs en ram för ett gemensamt pass för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster inom ramen för ett allmänt auktorisationssystem. Det fastställs också en frihet att tillhandahålla sådana nät och tjänster i hela EU, under förutsättning att de gemensamma ytterligare villkor och skyldigheter som fastställs i denna förordning är uppfyllda, och bibehålls ett effektiviserat anmälningsbaserat system som gör det möjligt för leverantörer att bedriva verksamhet i en, flera eller alla medlemsstater på grundval av en bekräftelse från en enda nationell regleringsmyndighet. Förslaget är förenligt med andra initiativ om skärpta säkerhetskrav för IKT-leveranskedjan. För detta ändamål fastställs i förslaget de allmänna auktorisationsvillkoren, förfarandet för det gemensamma passet och mekanismerna för samordning, ömsesidigt bistånd och ett konsekvent verkställande av de nationella myndigheterna, med stöd av Berec och byrån för digitala nätverk. I samarbete med andra behöriga myndigheter och kommissionen kommer man i Berecs riktlinjer att fastställa de förfarandemässiga aspekterna rörande samverkan mellan leverantörer, nationella regleringsmyndigheter och andra behöriga myndigheter, samt i stora drag de tillämpliga villkoren och reglerna i medlemsstaterna.

Del IV: Resurser, spektrum och nummer

I del IV fastställs en övergripande och framåtblickande ram för förvaltning, allokering och användning av viktiga resurser för elektronisk kommunikation. Detta inbegriper radiospektrum och nummerresurser, med erkännande av deras roll som strategiska kollektiva nyttigheter som är nödvändiga för den inre marknadens konnektivitet, innovation, säkerhet och funktion. När det gäller radiospektrum fastställs gemensamma principer och mål för en samordnad strategisk planering och förvaltning på EU-nivå, i linje med internationella skyldigheter, och mekanismerna för gränsöverskridande samordning och för att komma till

rätta med skadliga störningar stärks. I denna del införs teknik- och tjänsteneutralitet, en delad och effektiv spektrumanvändning främjas, och en EU-strategi och färdplaner för spektrum föreskrivs för att säkerställa förutsägbarhet, tillgänglighet i rätt tid och anpassning till EU:s bredare politiska mål.

Genom denna förordning harmoniseras också auktorisationssystem, villkor för tilldelning, giltighetstid, förnyelse, överföring och delning av spektrumrättigheter, och förfarandena för en investeringsfrämjande och konkurrensvänlig tilldelning stärks. Dessutom inrättas EU-omfattande verktyg såsom förfarandet för den inre marknaden för spektrum, villkor för allmän auktorisation, förfaranden med en enda kontaktpunkt och EU-auktorisationer, inklusive en särskild ram för satellitnät och satellittjänster i EU. I synnerhet inrättas auktorisationer på EU-nivå för satellitspektrum, samt övervakningen och tillsynen av detta. Dessutom fastställs ett förfarande för beviljande av sådana auktorisationer samt bättre samordningsmekanismer för ITU-registreringar, och samexistensen av allokeringar av satellitspektrum och markbundna spektrum säkerställs inom EU.

Parallellt med detta omfattar del IV en ram för alleuropeiska nummerresurser och reglerna för nummerresurser fastställs, så att man säkerställer effektiv förvaltning, tillgänglighet och extraterritoriell användning i hela EU, vilket stöder EU-omfattande tjänster och säkerställer konsumentskydd och en rättvis tillgång. Tillsammans syftar dessa bestämmelser till att säkerställa en effektiv, samordnad och framtidssäkrad användning av knappa resurser samtidigt som de ökar rättssäkerheten, minskar fragmenteringen och möjliggör utvecklingen av innovativa, gränsöverskridande elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster i hela EU.

Del V: Övergång till fiber, marknadernas funktionssätt och konkurrens

I del V fastställs regler som säkerställer att marknaderna för elektronisk kommunikation fungerar väl och att konkurrensen inom EU är effektiv.

För det första införs en särskild ram för en ordnad övergång från de äldre kopparnäten till FTTH-nät (fiber till hemmet). Ramen kommer att vara tillämplig i de fall då kopparnätet fortsätter att användas efter ett fastställt datum. Processen för övergång till fiber kommer att baseras på nationella planer som ska anmälas till kommissionen. Dessa nationella planer kommer att förklara i) i vilka områden kopparnätet kommer att släckas ned och före vilket datum, och ii) de åtgärder som stöder övergången till fiber.

I den inledande fasen kommer medlemsstaterna att åläggas att förordna om nedsläckning av kopparnätet i områden där följande två villkor är kumulativt uppfyllda: i) fibertäckningen uppgår till minst 95 %, och ii) det finns tillgång till konnektivitetstjänster till överkomligt pris. I den senare fasen kommer villkoren inte längre att spela någon roll, och medlemsstaterna kommer att åläggas att besluta om nedsläckning av kopparnätet i alla återstående områden där detta planeras ske utom i de områden där fiberutbyggnaden inte är ekonomiskt bärkraftig och det inte finns någon adekvat konnektivitetslösning som kan ersätta de kopparbaserade tjänsterna. Skyddsåtgärder är tillämpliga under hela processen, så att kontinuiteten kan bibehållas och konsumenterna skyddas.

I del V avhandlas också ramen för tillträde till mark samt ledningsrätter, samtrafik och tillträde, jämte tillämpningen av symmetriska regleringsåtgärder och regleringsåtgärder baserade på betydande inflytande på marknaden. Här klargörs företagens rättigheter och skyldigheter när det gäller att förhandla om tillträde och samtrafik, och de nationella

regleringsmyndigheterna ges befogenhet att införa proportionella åtgärder för att säkerställa genomgående konnektivitet och interoperabilitet när så är motiverat.

I denna del bibehålls huvuddragen i det nuvarande systemet med symmetrisk tillträdesreglering och tillträdesreglering baserad på betydande inflytande på marknaden. När det gäller betydande inflytande på marknaden prioriterar reglerna en ”investeringsvänlig” tillträdesreglering för passiva nät (kanalisation och stolpar där operatörer bygger ut sina egna fibernät) och främjar harmoniseringen av tillträdesprodukter. När det gäller symmetriskt tillträde syftar reglerna till att stimulera utnyttjandet av fiber genom att bibehålla tillträdet på begäran till ledningar i byggnader. Dessutom kan de nationella regleringsmyndigheterna använda symmetriska åtgärder för att åtgärda lokala flaskhalsar genom att införa skyldigheter att ge tillträde till lokala fibernät. De symmetriska reglerna bör också göra det möjligt att ansluta slutanvändare vars lokaler inte är uppkopplade genom att ålägga fiberoperatörer en skyldighet att bygga ut ett näraliggande nät för att ansluta dessa användare.

Del V stärker förfarandena på den inre marknaden för utkast till nationella åtgärder som påverkar handeln mellan medlemsstaterna, så att man säkerställer en konsekvent tillämpning i hela EU genom samordnade mekanismer för anmälan, bedömning och ingripande.

Del VI: Tjänster

I del VI fastställs tjänsterelaterade skyldigheter som syftar till att säkerställa att slutanvändarna i EU kan dra nytta av väsentlig konnektivitet och en gemensam skyddsnivå. Här moderniseras skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster genom att, i enlighet med princip 20 i den europeiska pelaren för sociala rättigheter, upprepa alla konsumenters, särskilt låginkomsttagares, rätt att till ett överkomligt pris få tillgång till adekvata internetanslutningstjänster och talkommunikationstjänster på en fast plats. I del VI fastställs gemensamma förfaranden för hur medlemsstaterna definierar ”adekvat” konnektivitet mot bakgrund av den minsta bandbredd som de flesta konsumenter har tillgång till. Dessa gemensamma förfaranden stöds av Berecs vägledning och säkerställer den bandbredd som krävs för socialt och ekonomiskt deltagande i samhället. I del VI tillhandahålls också en strukturerad strategi för överkomlighet, inbegripet övervakning av prisutvecklingen i detaljistledet, åtgärder för konsumenter med låga inkomster eller särskilda sociala behov och särskilt stöd för att säkerställa en likvärdig tillgång för slutanvändare med funktionsnedsättning, samtidigt som kommissionen får möjlighet att anta genomförandeakter om adekvata internetanslutningstjänster mot bakgrund av de nationella villkor och kriterier samt metoder som ska övervägas vid bedömningen av överkomlighet. Ett nytt och mer flexibelt tillvägagångssätt för finansiering föreslås utan sektorspecifikt fastställande eller därtill hörande finansieringsmekanism.

I del VI skyddas slutanvändarnas rättigheter i den digitala miljön ytterligare. Här bevaras en öppen internetanslutning genom att kodifiera slutanvändarnas rätt att få tillgång till och sprida innehåll samt att använda valfria applikationer och valfri terminalutrustning. Detta fastställs parallellt med förekomsten av strikta skyldigheter avseende nätneutralitet som endast omfattas av snävt definierade och proportionella undantag samt en robust tillsyn från de nationella regleringsmyndigheternas sida, kompletterat med Berecs rapportering och riktlinjer. I del VI konsolideras och uppdateras de regler för skydd av slutanvändare som presenteras i tre kapitel.

Kapitlet om konsumenternas rättigheter omfattar konsumenter och även mikroföretag samt organisationer som drivs utan vinstsyfte (vissa bestämmelser gäller även för små och

medelstora företag), och innehåller sektorsspecifika regler om transparens och avtalsinformation (inklusive en mall för avtalssammanfattning), avtalens löptid och uppsägning, samt paketerbjudanden.

Kapitlet om slutanvändares rättigheter inbegriper byte och nummerportabilitet och säkerställer icke-diskriminering.

Kapitlet om faciliteter och funktioner för slutanvändare innehåller åtgärder mot bedräglig verksamhet och säkerställer kritiska tjänster såsom journummer för försvunna barn, nödkommunikation och offentliga varningssystem, samt användningen av den europeiska digitala identitetsplånboken. Kapitlet, som återspeglar den tekniska utvecklingen och nya utmaningar för skyddet av slutanvändare i detta avseende, innehåller även uppdaterade regler om nummerpresentation, ursprungsindikering, automatisk omstyrning och automatiska uppringningssystem. Det innehåller bestämmelser om likvärdig tillgång och likvärdigt utbud för slutanvändare med funktionsnedsättning.

I del VI upprätthålls även riktade bestämmelser om interoperabilitet och sändningsplikt, och ger kommissionen befogenhet att genom delegerade akter ändra tekniska bilagor i syfte att göra uppdateringar som återspeglar den tekniska och samhälleliga utvecklingen.

Del VII: Styrning

I del VII fastställs en styrningsram som säkerställer att den inre marknaden för elektronisk kommunikation fungerar enhetligt, självständigt och effektivt. I denna del fastställer man de roller, befogenheter och skyddsåtgärder som gäller för de nationella regleringsmyndigheterna och andra behöriga myndigheter, ger dem tydligt fastställda uppgifter, bevarar deras rättsliga och funktionella oberoende från marknadsaktörerna och ger dem tillräckliga resurser och budgetmässig självständighet. I del VII fastställs också gemensamma principer för utnämning, avskedande, ansvarsskyldighet och öppenhet samt skyldigheter för samarbete och samordning på nationell och gränsöverskridande nivå, vilket ökar både enhetligheten i regleringen och det ömsesidiga förtroendet i hela EU.

I del VII konsolideras styrningen på EU-nivå ytterligare genom att rollerna för Berec, organet för radiospektrumpolitik och byrån för digitala nätverk integreras och stärks. Denna del klargör Berecs mål, uppgifter och interna organisation, och ökar byråns kapacitet att främja ett konsekvent genomförande av regelverket genom yttranden, riktlinjer, rapporter och bästa praxis, med stöd av strukturerad datainsamling och marknadsövervakning. Mot bakgrund av det geopolitiska sammanhanget stärks Berecs befogenheter kopplade till resiliens och beredskap, t.ex. genom antagandet av EU:s beredskapsplan för digital infrastruktur. Parallellt med detta upprättas i denna del en stabilare ram för strategisk styrning av radiospektrum genom organet för radiospektrumpolitik, och dess rådgivande och samordnande roll med avseende på EU:s spektrumpolitik, gränsöverskridande samordning och internationella engagemang fastställs, samtidigt som ett nära samarbete med Berec säkerställs i skärningspunkten mellan reglerings- och spektrumfrågor.

Del VII innehåller en övergripande organisatorisk, finansiell och ansvarsutkrävande ram för byrån för digitala nätverk som ett EU-organ som stöder både Berec och organet för radiospektrumpolitik. I denna del fastställs uppgifterna, styrningsstrukturen, programplaneringen samt budget- och personalreglerna för byrån för digitala nätverk, och insynen, den sunda ekonomiska förvaltningen och effektiva tillsynen säkerställs, inbegripet mekanismerna för bedrägeribekämpning, revision och utvärdering.

Del VIII: Allmänna bestämmelser och slutbestämmelser

I del VIII fastställs allmänna och förfarandemässiga bestämmelser samt slutbestämmelser som säkerställer en effektiv, öppen och gemensam tillämpning av denna förordning i hela EU. I denna del inrättas en övergripande ram för ett harmoniserat tillhandahållande, utbyte och offentliggörande av information, som ger nationella regleringsmyndigheter och andra behöriga myndigheter, Berec och organet för radiospektrumpolitik befogenhet att begära proportionell, motiverad och aktuell information från företag, inbegripet om hållbarhet, samtidigt som konfidentialiteten, dataskyddet och affärshemligheterna skyddas. Dessutom föreskrivs regelbundna geografiska undersökningar av nätutbyggnaden och prognoser för nätet som möjliggör evidensbaserade regleringsåtgärder, vilket kan bidra till välgrundade beslut om offentlig finansiering och samordnad planering, inklusive vid övergången från de äldre näten till fibernät.

I del VIII stärks också öppenheten, deltagandet och den regleringsmässiga konsekvensen genom strukturerade mekanismer för samråd och öppenhet. I denna del föreskrivs krav på offentliga samråd om förslag till åtgärder med betydande marknadspåverkan, tillgängliga samrådsförfaranden och ett systematiskt deltagande av slutanvändare, däribland konsumenter och slutanvändare med funktionsnedsättning, och andra intressenter. På EU-nivå införs i del VIII harmoniserings- och standardiseringsförfaranden som gör det möjligt för kommissionen att, med stöd av Berec eller organet för radiospektrumpolitik, åtgärda skillnader som riskerar att fragmentera den inre marknaden, samtidigt som interoperabla, framtidssäkra tekniska standarder främjas på ett teknikneutralt sätt.

I del VIII tillhandahålls tydliga regler om tvistlösning, efterlevnad, verkställighet och rättssäkerhet. I denna del inrättas mekanismer för tvistlösning utanför domstol och regleringsmässiga tvistlösningsmekanismer på nationell och gränsöverskridande nivå, vilka kompletteras med vägledning och frivillig medling i syfte att uppmuntra samarbetsinriktade, innovativa och hållbara ekosystemmetoder. Här fastställs proportionella verkställighetsbefogenheter, sanktioner och skyddsåtgärder, inbegripet rätten att överklaga, och användningen av delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter, kommittéförfaranden, övervakning, översyn och övergångsarrangemang definieras.

2026/0013 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om digitala nätverk, om ändring av förordning (EU) 2015/2120, direktiv 2002/58/EG och beslut nr 676/2002/EG och om upphävande av förordning (EU) 2018/1971, direktiv (EU) 2018/1972 och beslut nr 243/2012/EU (förordningen om digitala nätverk)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[24],

med beaktande av Regionkommitténs yttrande[25],

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) Tekniken utvecklas snabbt, datatrafiken ökar avsevärt och efterfrågan på gigabitanslutningar ökar. Moderna och hållbara digitala konnektivitets- och datainfrastrukturer är avgörande faktorer för digitaliseringen och därmed för att både den industriella konkurrenskraften och samhället ska kunna dra full nytta av de digitala tjänsterna. Av denna anledning behövs säker och resilient konnektivitet av hög kvalitet för alla och överallt i unionen, inklusive tillgång till överkomligt pris för människor med låga inkomster, och i alla territorier, inklusive landsbygdsområden och avlägsna områden, öar och bergsområden, glesbefolkade regioner samt de yttersta randområdena.

(2) Den inre marknaden för elektronisk kommunikation är fortfarande uppdelad i 27 nationella marknader, och de europeiska operatörerna stöter fortfarande på hinder för gränsöverskridande verksamhet och uppskalning, vilket begränsar deras förmåga att investera, innovera och konkurrera på lika villkor i det utvidgade ekosystemet för konnektivitet. Andra aktörer som går in i det vidare konnektivitetsekosystemet, såsom innehålls- och applikationsleverantörer, gynnas i stor utsträckning av ett etableringslandssystem och verkar därför i unionen på en enda marknad. Det faktum att olika aktörer har olika villkor i ekosystemet har erkänts i kommissionens vitbok *Hur hanterar vi Europas behov av digital infrastruktur?*[26] och i Lettas rapport[27]. I

[24] EUT C , , s. .

[25] EUT C , , s.

[26] Kommissionens vitbok av den 21 februari 2024, *Hur hanterar vi Europas behov av digital infrastruktur?*, COM(2024) 81 final.

detta sammanhang betonade Europeiska rådet i sina slutsatser från oktober 2025 att det krävs särskilda insatser för att ”fördjupa den inre marknaden för elektronisk kommunikation”.

(3) Genom Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2022/2481[28] fastställdes de digitala målen för 2030 inom ramen för policyprogrammet för det digitala decenniet. Det programmet återspeglar de förväntade konnektivitetsmålen där alla slutanvändare på en fast plats täcks av ett gigabitnät fram till nätanslutningspunkten, och alla befolkade områden täcks av nästa generations trådlösa höghastighetsnät med prestanda som minst motsvarar 5G. För att uppnå dessa mål bör politiken förenkla, påskynda och sänka kostnaderna för utbyggnad av fasta och trådlösa gigabitnät i hela unionen, bland annat genom att minska den administrativa bördan för både operatörer och nationella förvaltningar.

(4) Genom direktiv (EU) 2018/1972 skapades en europeisk kodex för elektronisk kommunikation (*kodexen*). Kodexen har, genom sina mål att främja konnektivitet och tillgång till, samt utnyttjandet av, avancerade nät, bidragit till att uppnå eller bibehålla en effektiv konkurrens på marknaderna för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster. Medlemsstaterna var skyldiga att senast den 21 december 2020 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som var nödvändiga för att införliva kodexen i sin nationella lagstiftning. Det fullständiga införlivandet i samtliga 27 medlemsstater slutfördes först 2024. Sådana långa förseningar från antagandet av direktivet till införlivandet av det i medlemsstaternas rättssystem är inte längre lämpliga med de snabba tekniska omställningarna i det nuvarande geopolitiska och ekonomiska sammanhanget, vilka kräver regler som snabbt kan påverka marknaden. Dessutom går vissa nationella bestämmelser som rör bestämmelserna i kodexen utöver vad som är absolut nödvändigt för att införlivandet ska vara fullständigt och förenligt med bestämmelserna. Därför ledde kodexen för elektronisk kommunikation, som ju var ett direktiv, till nationell fragmentering och har alltså inte skapat någon verklig inre marknad. Det är därför nödvändigt att omvandla kodexen till en förordning och att slå samman bestämmelserna i kodexen med bestämmelser som rör målen men som fastställs i andra direktiv, eller i förordningar eller i beslut, inbegripet Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1971[29]. Därför bör direktiv 2018/1972, förordning (EU) 2018/1971, Europaparlamentets och rådets beslut nr 243/2012/EU[30], delar av Europaparlamentets och rådets förordning (EU)

---

27 https://www.consilium.europa.eu/media/ny3j24sm/much-more-than-a-market-report-by-enrico-letta.pdf.

28 Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2022/2481 om inrättande av policyprogrammet för det digitala decenniet 2030 av den 14 december 2022 (EUT L 323, 19.12.2022, s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2022/2481/oj).

29 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1971 av den 11 december 2018 om inrättande av Organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec) och Byrån för stöd till Berec (Berecbyrån), om ändring av förordning (EU) 2015/2120 och om upphävande av förordning (EG) nr 1211/2009 (EUT L 321, 17.12.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1971/oj).

30 Europaparlamentets och rådets beslut nr 243/2012/EU av den 14 mars 2012 om inrättande av ett flerårigt program för radiospektrumpolitik (EUT L 81, 21.3.2012, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2012/243(2)/oj), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972 av den 11 december 2018 (EUT L 321, 17.12.2018, s. 36).

2015/2120[31] och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG[32] slås samman till en enda förordning, förordningen om digitala nätverk.

(5) I vitboken *Hur hanterar vi Europas behov av digital infrastruktur?*[33] från 2024 konstaterade kommissionen att konnektivitetssektorn för närvarande genomgår betydande tekniska förändringar, där digitala infrastrukturer håller på att bli moln- och AI-baserade och konnektivitetsekosystemet utökas till att omfatta nya innovativa tjänster. Det är därför nödvändigt att ta hänsyn till utvecklingen från elektroniska kommunikationsnät till ”digitala nät”.

(6) Det innehåll som tillhandahålls via elektroniska kommunikationsnät med hjälp av elektroniska kommunikationstjänster, till exempel sändningsinnehåll, finansiella tjänster och vissa tjänster som hör till informationssamhället, omfattas inte av denna förordning, och den påverkar inte de åtgärder som vidtas på unionsnivå eller nationell nivå med avseende på sådana tjänster, i enlighet med unionsrätten eller nationell rätt, för att främja kulturell eller språklig mångfald och för att säkerställa att mediemångfalden bevaras. Innehållet i tv-program omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU[34]. Regleringen av audiovisuell politik och audiovisuellt innehåll syftar till att uppnå mål av allmänintresse, som yttrandefrihet, mediemångfald, opartiskhet, kulturell och språklig mångfald, social inkludering, konsumentskydd och skydd av minderåriga. Åtskillnaden mellan reglering av elektronisk kommunikation och reglering av innehåll påverkar inte möjligheten att beakta sambanden mellan dem, i synnerhet när det gäller att garantera mediemångfald, kulturell mångfald och konsumentskydd. Behöriga myndigheter bör inom sina behörighetsområden bidra till att säkerställa genomförandet av politik som syftar till att främja dessa mål.

(7) Denna förordning påverkar inte tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/53/EU när det gäller radioutrustning[35], men omfattar bilradiomottagare och radiomottagare för konsumenter och digital tv-utrustning för konsumenter. För att säkerställa genomgående interoperabilitet är det nödvändigt att reglera vissa aspekter av radioutrustning enligt definitionen i direktiv 2014/53/EU och av konsumentutrustning som används för digital television, i syfte att underlätta tillgängligheten för slutanvändare med funktionsnedsättning. Det är viktigt att de nationella regleringsmyndigheterna och andra behöriga myndigheter uppmuntrar nätoperatörer och tillverkare av utrustning att samarbeta för att underlätta tillgången

---

31 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2120 av den 25 november 2015 om åtgärder rörande en öppen internetanslutning och slutkundsavgifter för reglerad kommunikation inom EU och om ändring av direktiv 2002/22/EG och förordning (EU) nr 531/2012 (EUT L 310, 26.11.2015, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2015/2120/oj).

32 Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) (EGT L 201, 31.7.2002, s. 37, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/58/oj).

33 COM(2024) 81 final.

34 Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster) (EUT L 95, 15.4.2010, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2010/13/oj).

35 Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/53/EU av den 16 april 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av radioutrustning och om upphävande av direktiv 1999/5/EG (EUT L 153, 22.5.2014, s. 62, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/53/oj).

till elektroniska kommunikationstjänster för slutanvändare med funktionsnedsättning. För att säkerställa en samordnad strategi med avseende på auktorisationssystemet för radioterminalutrustning bör även den icke-exklusiva användningen av radiospektrum för egenanvändning av sådan radioterminalutrustning regleras.

(8) Kraven på de elektroniska kommunikationsnätens kapacitet ökar hela tiden. Tidigare låg fokus huvudsakligen på att öka den tillgängliga bandbredden totalt sett och för varje enskild användare, men nu börjar andra parametrar såsom datahastigheter i upp- och nedlänk, fördröjning, tillgänglighet och tillförlitlighet att bli allt viktigare. Det nuvarande sättet att tillgodose denna efterfrågan är att bygga ut optisk fiber allt närmare slutanvändaren, och framtida ”gigabitnät” kräver prestandaparametrar som motsvarar dem som ett nät baserat på fiberoptiska element åtminstone fram till nätanslutningspunkten kan erbjuda. När det gäller trådlös uppkoppling motsvarar det en nätprestanda som liknar den som kan uppnås genom en optofiberinstallation fram till den basstation som anses vara nätanslutningspunkten. Sådana gigabitnät, både fasta och mobila, kan ge datahastigheter på minst en gigabit per sekund i upplänk och nedlänk, och har andra avancerade prestandaparametrar såsom låg fördröjning och hög stabilitet. Begreppet ”gigabitnät” ersätter begreppet ”nätverk med mycket hög kapacitet” med uppdaterade prestandaegenskaper som motsvarar den tekniska utvecklingen och marknadsutvecklingen. I enlighet med denna förordning ska därför alla hänvisningar till ”nätverk med mycket hög kapacitet” enligt definitionen i artikel 2.2 i direktiv (EU) 2018/1972 tolkas som ”gigabitnät” enligt definitionen i denna förordning.

(9) Vissa elektroniska kommunikationstjänster enligt denna förordning kan även omfattas av definitionen av "informationssamhällets tjänster" i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535[36]. De bestämmelser i det direktivet som reglerar informationssamhällets tjänster är tillämpliga på de elektroniska kommunikationstjänsterna i den mån som den här förordningen eller andra unionsrättsakter inte innehåller mer specifika bestämmelser som är tillämpliga på elektroniska kommunikationstjänster. Elektroniska kommunikationstjänster som taltelefoni, meddelandetjänster och elektronisk post omfattas dock av den här förordningen. Samma företag, exempelvis en leverantörer av internettjänster, kan erbjuda både elektroniska kommunikationstjänster, till exempel anslutning till internet, och tjänster som inte omfattas av den här förordningen, till exempel tillhandahållande av webbaserat och ej kommunikationsrelaterat innehåll.

(10) Samma företag, till exempel en kabeloperatör, kan erbjuda både elektroniska kommunikationstjänster, exempelvis överföring av tv-signaler, och tjänster som inte omfattas av denna förordning, exempelvis saluföring av ett utbud av innehållsbaserade ljud- eller tv-sändningstjänster, och ytterligare skyldigheter kan därför åläggas ett sådant företag med avseende på dess verksamhet som innehållsleverantör eller innehållsdistributör, i enlighet med andra bestämmelser än dem som anges i denna förordning, utan att det påverkar tillämpningen av de villkor som fastställs i en bilaga till denna förordning.

---

[36] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (EUT L 241, 17.9.2015, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2015/1535/oj).

(11) För att en tjänst ska omfattas av definitionen av en elektronisk kommunikationstjänst bör den normalt tillhandahållas mot ersättning. Även om man till fullo erkänner att skyddet av personuppgifter är en grundläggande rättighet och att personuppgifter därför inte kan betraktas som en vara, bör tillgång till, användning av eller annan behandling av personuppgifter i samband med tillhandahållande av elektroniska kommunikationstjänster behandlas på samma sätt som ersättning, i de fall då leverantören av en tjänstebegäran och slutanvändaren medvetet tillhandahåller personuppgifter i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679[37] direkt eller indirekt till leverantören. Detta omfattar situationer där slutanvändaren ger tillgång till information utan att aktivt tillhandahålla den, som till exempel personuppgifter, inklusive ip-adress, eller annan automatiskt genererad information, som information som samlas in och överförs via kakor eller liknande teknik. Behandlingen av personuppgifter bör under alla omständigheter vara förenlig med unionens dataskyddslagstiftning. I linje med rättspraxis från Europeiska unionens domstol (*domstolen*) avseende artikel 57 i EUF-fördraget[38] föreligger en ersättning i fördragets mening även i de fall då leverantören av tjänsten betalas av tredje part och inte av tjänstemottagaren. Begreppet *ersättning* bör därför även omfatta situationer där slutanvändaren exponeras för reklam.

(12) Interpersonella kommunikationstjänster är tjänster som möjliggör ett interpersonellt och interaktivt utbyte av information och som omfattar sådana tjänster som traditionella röstsamtal mellan två individer men även alla typer av e-postmeddelanden, meddelandetjänster eller gruppchattar. Interpersonella kommunikationstjänster täcker endast kommunikation mellan ett ändligt, alltså inte potentiellt obegränsat, antal fysiska personer som bestäms av kommunikationens avsändare. Kommunikation som involverar juridiska personer bör omfattas av definitionen i de fall då fysiska personer agerar för dessa juridiska personers räkning eller är involverade på minst en sida av kommunikationen. Interaktiv kommunikation innebär att tjänsten gör det möjligt för mottagaren av informationen att svara. Tjänster som inte uppfyller dessa krav, som linjära sändningstjänster, beställvideo, webbplatser, sociala nätverk, bloggar, eller informationsutbyte mellan maskiner, bör ej anses som interpersonella kommunikationstjänster. I undantagsfall bör en tjänst inte anses som en interpersonell kommunikationstjänst om funktionen för interpersonell och interaktiv kommunikation enbart är en extrafunktion av mindre betydelse som är direkt kopplad till en annan tjänst och som av objektiva tekniska skäl inte kan användas utan den huvudtjänsten, och integreringen av den inte är ett sätt att kringgå tillämpningen av bestämmelserna för elektroniska kommunikationstjänster. Som delar av ett undantag från definitionen bör begreppen "mindre betydelse" och "enbart en extrafunktion" tolkas restriktivt och ur ett objektivt slutanvändarperspektiv. En interpersonell kommunikationstjänstfunktion skulle kunna anses vara av mindre betydelse om dess objektiva användbarhet för slutanvändaren är mycket begränsad och om den i själva verket knappt används av slutanvändarna. Ett exempel på en funktion som skulle kunna anses falla utanför definitionen av interpersonella

---

37 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter, om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

38 Domstolens dom av den 26 april 1988, Bond van Adverteerders m.fl./nederländska staten, C-352/85, ECLI: EU:C:1988:196.

kommunikationstjänster skulle i princip kunna vara en kommunikationskanal i onlinespel, beroende på funktionerna i tjänstens kommunikationsfacilitet.

(13) Interpersonella kommunikationstjänster som använder nummer från nationella och internationella nummerplaner ansluter till allmänt tilldelade nummerresurser. Dessa nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster omfattar både tjänster till vilka slutanvändarnummer tilldelas för att säkerställa genomgående konnektivitet och tjänster som gör det möjligt för slutanvändarna att nå personer som har tilldelats sådana nummer. Enbart det faktum att ett nummer används som identifierare bör inte anses motsvara användningen av ett nummer för anslutning till allmänt tilldelade nummer och bör därmed inte i sig anses räcka för att en tjänst ska anses som en nummerbaserad interpersonell kommunikationstjänst. Nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster bör omfattas av skyldigheter endast när allmänintresset kräver att särskilda regleringsskyldigheter tillämpas på alla typer av interpersonella kommunikationstjänster, oavsett om de använder nummer för tillhandahållandet av tjänsten. Det är motiverat att behandla nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster på ett annat sätt, eftersom de deltar i, och därmed också drar nytta av, ett allmänt säkerställt interoperabelt ekosystem.

(14) Nätanslutningspunkten utgör en gräns i regleringssyfte mellan regelverket för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster och reglerna för teleterminalutrustning. Det är den nationella regleringsmyndigheten som ansvarar för att fastställa lokaliseringen av nätanslutningspunkten.

(15) Begreppet *samtrafik* bör i första hand förstås som en hänvisning till den tekniska sammanlänkningen mellan olika nät, oavsett om dessa nät är allmänna elektroniska kommunikationsnät eller privata nät, inbegripet sådana som ägs eller drivs av innehålls- och applikationsleverantörer, inbegripet infrastrukturer för leverans av innehåll. Den tekniska och kommersiella utvecklingen har lett till en ökad användning av cacheminnen, noder för leverans av innehåll och andra tekniker som förbättrar trafikutbytet och optimerar prestandan ända fram till slutanvändarna, vilket därmed har lett till ett närmare tekniskt samarbete och en mer frekvent samtrafik mellan offentliga och privata nät.

(16) Målen för det nya regelverket bör också uppdateras i syfte att hantera sektorns utmaningar och säkerställa att den kan anpassa sig till den framtida utvecklingen. I och med den tekniska omvandlingen av elektroniska kommunikationsnät till digitala nätverk som integrerar molnlösningar och lösningar baserade på artificiell intelligens (AI) håller konnektivitetsekosystemet på att expandera. Denna förordning bör därför stödja sektorns konkurrenskraft och förmågan att hantera denna omvandling. Den bör främja innovation och ett effektivt samarbete mellan de många olika aktörerna i det vidare konnektivitetsekosystemet.

(17) I syfte att öka sektorns konkurrenskraft och resiliens bör denna förordning underlätta utvecklingen av en inre marknad för elektronisk kommunikation genom att införa förenklade och mer harmoniserade åtgärder, underlätta uppskalningen i unionen, samt stödja och stimulera innovation och investeringar i moderna, resilienta och hållbara nät och tjänster. Detta bör inbegripa ett främjande av det gränsöverskridande tillhandahållandet av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, inbegripet alleuropeiska satellitkommunikationstjänster samt utvecklingen av transeuropeiska digitala nät.

(18) Att stärka resiliensen hos unionens digitala infrastruktur och tjänster är av avgörande betydelse för att öka beredskapen mot naturkatastrofer, hot och kriser som orsakats av

människor samt störningar i nätverk och radiosignaler. Med anledning av detta bör denna förordning stärka unionens strategiska oberoende, så att man säkerställer en resilient digital infrastruktur och resilienta digitala tjänster samt beredskapen för oförutsedda händelser såsom fysiska angrepp, cyberangrepp och hybridattacker samt naturkatastrofer, genom att tillgängliggöra riskreducerande åtgärder, förbättra resiliensen, i synnerhet redundansen hos kritiska delar av nätet på grundval av en enhetlig integrering av de markbundna och icke markbundna näten, och genom att tillhandahålla den nätverkskapacitet som krävs för att samhället ska kunna hantera kriser.

(19) Eftersom flaskhalsar och hinder för tillträdet kvarstår på infrastrukturnivå, bland annat på grund av övergången till fiber, är det nödvändigt att säkerställa en hållbar konkurrens genom att införa ett förenklat regelverk för tillträde som åtgärdar marknadsmisslyckanden, så att slutanvändarna kan fortsätta att dra nytta av ett större utbud av avancerade tjänster av hög kvalitet till överkomligt pris.

(20) Det är nödvändigt att i framtiden minska den sektorsspecifika förhandsregleringen i takt med att konkurrensen utvecklas på marknaderna, och på sikt att säkerställa att elektronisk kommunikation regleras enbart genom konkurrensrätt. Detta har varit målet ända sedan det första regelverket för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster antogs 2009. Den nuvarande ramen har dock lett till nationell fragmentering och har inte fullbordat den inre marknaden, och därför behöver skyldigheterna i form av förhandsreglering bli mer konsekventa. Marknaderna för elektronisk kommunikation har visat en stark konkurrensdynamik under de senaste åren och därför är det viktigt att skyldigheter i form av förhandsreglering endast införs där det förekommer marknadsmisslyckanden på de berörda marknaderna, utan att det påverkar konkurrenslagstiftningen.

(21) Det behövs även lämpliga incitament till investeringar i gigabitnät (inklusive avancerad 5G, 6G, fiber, undervattenskommunikationskablar, stamnät) som stöder innovation i fråga om innehållsrika internettjänster och stärker unionens internationella konkurrenskraft. Det är därför viktigt att främja effektiva investeringar i utvecklingen av dessa nät och lösningar, och att stödja en utbredd tillgång till och användning av gigabitnät och elektroniska kommunikationstjänster, däribland genom en snabb övergång till en fullfibermiljö i hela unionen.

(22) För medlemsstaterna, de nationella regleringsmyndigheterna och andra behöriga myndigheter samt intressenterna betyder konnektivitetsmålet att man strävar dels efter den högsta kapacitet för nät och tjänster som är ekonomiskt hållbar i ett visst område, dels efter territoriell sammanhållning, tolkat som konvergens avseende tillgänglig kapacitet i olika områden.

(23) För att ramen för elektronisk kommunikation ska vara väl anpassad till unionens mål när det gäller övergången till en koldioxidsnål ekonomi är det nödvändigt att främja hållbara nät och tjänster genom att stödja attraktiva investeringsvillkor för energieffektiva och koldioxidsnåla nät och lösningar. Detta mål bör i synnerhet anpassas till främjandet av konnektivitet som möjliggör energieffektivitet och koldioxidneutralitet i andra industrisektorer samt investeringar i energieffektiv konnektivitetsinfrastruktur i linje med den uppdaterade taxonomiramen och unionens därmed förknippade uppförandekod för hållbara telekommunikationsnät. Det är också nödvändigt att främja samarbetet mellan de aktörer som deltar i det genomgående tillhandahållandet av tjänster med avseende på en effektiv hantering av datatrafiken.

(24) För att uppnå målen bör de nationella regleringsmyndigheterna och andra behöriga myndigheter vid behov samordna sina åtgärder med myndigheterna i andra medlemsstater och med organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec), organet för radiospektrumpolitik och byrån för digitala nät.

(25) Som en uppföljning av Nevers-uppmaningen av den 9 mars 2022 genomförde medlemsstaterna en riskbedömning av Europas kommunikationsinfrastrukturer och kommunikationsnät. För att minska de identifierade riskerna lades det i denna bedömning fram ett antal strategiska och tekniska rekommendationer till medlemsstaterna, kommissionen och Europeiska unionens cybersäkerhetsbyrå (Enisa), som ska genomföras med stöd av Berec. Bland andra strategiska rekommendationer föreslås i riskbedömningen att man ska i) bedöma resiliensen hos internationell samtrafik, ii) bedöma kritikalitet, resiliens och redundans för grundläggande internetinfrastruktur, såsom undervattenskommunikationskablar, och iii) stärka unionens kapacitet och samordnade åtgärder för att stärka resiliensen hos kommunikationsinfrastrukturen. För att uppnå en effektiv beredskap och öka resiliensen bör samarbetet mellan de nationella behöriga myndigheterna och organen på unionsnivå stärkas, bland annat genom gemensam vägledning och ett snabbt informationsutbyte.

(26) Elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster utgör en kritisk stomme för samhället och ekonomin i unionen. Även om Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2555[39] tar upp cybersäkerheten och resiliensen hos väsentliga och viktiga samt kritiska enheter, finns det ett behov av att ytterligare stärka den övergripande resiliensen, beredskapen och kontinuiteten hos den elektroniska kommunikationen på unionsnivå, inbegripet i situationer som i samband med gränsöverskridande eller storskaliga naturkatastrofer, störningar orsakade av människan, kriser eller fall av force majeure som kan påverka befolkningen negativt. Byrån bör spela en central samordningsroll när det gäller resiliensen inom sektorn för elektronisk kommunikation, och då utnyttja sin sakkunskap, sin marknadstillsyn och sitt unionsomfattande perspektiv. Byrån bör därför delta i utbyten och samordna med nationella regleringsmyndigheter, kommissionen och andra relevanta unionsorgan och unionsbyråer, däribland Enisa, samt, när så är lämpligt, internationella organisationer såsom Nato, i frågor som rör bedömning, övervakning, analys och beredskap på unionsnivå rörande elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster samt deras förmåga att bidra till den övergripande resiliensen hos samhället och ekonomin i unionen, samtidigt som man fullt ut respekterar de roller som innehas av Enisa, samarbetsgruppen för nät- och informationssystem (*NIS-samarbetsgruppen*) och det europeiska kontaktnätverket för cyberkriser (EU-CyCLONe) inom unionens ramar för cybersäkerhet och civilskydd.

(27) I detta sammanhang bör byrån ha till uppgift att säkerställa en enhetlig, gränsöverskridande strategi för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster. Byråns roll bör komplettera och inte påverka tillämpningen av direktiv (EU) 2022/2555, och vara inriktad på en systemomfattande beredskap, utbytbara infrastrukturer, kontinuiteten i det transeuropeiska nätet och de transeuropeiska tjänsterna samt en samordnad krishantering.

---

[39] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2555 av den 14 december 2022 om åtgärder för en hög gemensam cybersäkerhetsnivå i hela unionen, om ändring av förordning (EU) nr 910/2014 och direktiv (EU) 2018/1972 och om upphävande av direktiv (EU) 2016/1148 (NIS 2-direktivet) (EUT L 333, 27.12.2022, s. 80, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2555/oj).

(28) När det i unionen inträffar naturkatastrofer, störningar orsakade av människan, kriser eller fall av force majeure som kan inverka negativt på befolkningen, är tillgängligheten och den särskilda kapaciteten hos de elektroniska kommunikationsnäten och kommunikationstjänsterna av avgörande betydelse eftersom de gör det möjligt för befolkningen att ta emot information i rätt tid, upprätthålla sina sociala och ekonomiska interaktioner och få tillgång till offentliga och katastrofrelaterade tjänster, och gör det möjligt för de nationella myndigheterna att kommunicera med befolkningen och organisera räddnings- och hjälpinsatser. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv (EU) 2022/2555 bör alla leverantörer av allmänna elektroniska kommunikationsnät och allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster samt andra leverantörer inom ramen för det allmänna auktorisationssystemet därför anta åtgärder som bidrar till att säkerställa tillgången till interpersonella kommunikationstjänster och internetanslutningstjänster när sådana händelser inträffar. Leverantörer av elektroniska kommunikationsnät som helt eller huvudsakligen används för att tillhandahålla elektroniska kommunikationstjänster eller informationssamhällets tjänster som är tillgängliga för allmänheten, såsom undervattenskommunikationskablar, skulle kunna säkerställa redundans i sådana kritiska situationer. De bör, i den mån det är tekniskt möjligt och i den mån som det tjänar allmänintresset, samarbeta och bidra till tillgången till interpersonella kommunikationstjänster och internetanslutningstjänster om de allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationsnäten och kommunikationstjänsterna allvarligt störs av ovannämnda storskaliga händelser.

(29) Slutanvändarna bör kunna begära hjälp eller bistånd från de behöriga myndigheterna via nödkommunikation och få information från de behöriga myndigheterna på ett sätt som de kan uppfatta och förstå genom offentliga varningar i händelse av storskaliga händelser som kan ha en negativ inverkan på befolkningen, såsom nätsammanbrott av katastrofkaraktär eller fall av force majeure. Likaså bör kritisk kommunikation, som gör det möjligt för alarmeringstjänster och offentliga myndigheter med ansvar för säkerhet och trygghet att fullgöra sitt uppdrag, vara fullt tillgängliga. Följaktligen bör leverantörer av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster vidta särskilda åtgärder för att säkerställa en oavbruten elektronisk kommunikation, inbegripet internettrafik, i den utsträckning som krävs för att effektivt överföra nödkommunikation och varningar till allmänheten från och till alla berörda slutanvändare eller varje berörd befolkning. Kritisk kommunikation som normalt tillhandahålls inom ett särskilt nätverk av nationella myndigheter kan genomföras som en specialiserad tjänst med stöd av ny teknik, t.ex. nätverksskivning, som bör ha tillgång till tillräcklig nätkapacitet för att säkerställa tjänstekvaliteten i krissituationer. Om det är nödvändigt för att säkerställa kvaliteten på sådana tjänster bör den därtill hörande trafiken prioriteras, och redundans för fortsatt tillgång till kritisk kommunikation bör säkerställas. Nationella system för alarmeringscentraler och system för varningar till allmänheten bör utformas så att de är redundanta och resilienta i händelse av storskaliga händelser som kan påverka befolkningen negativt.

(30) Innan betydande förändringar genomförs av de nät som används för att ge tillgång till alarmeringstjänster bör leverantörer av interpersonella kommunikationstjänster och alarmeringscentraler vidta alla nödvändiga åtgärder, inbegripet testning och validering av lösningar, för att säkerställa fortsatt tillgång och tillgänglighet för slutanvändare när det gäller nödkommunikation och lokaliseringsuppgifter och för att säkerställa fortsatta möjligheter att sända offentliga varningar till slutanvändare. Leverantörer av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster bör för de behöriga myndigheterna i medlemsstaten lägga fram en färdplan som beskriver

migreringsprocessen och innehåller information som är tillräcklig för en bedömning av riskerna för tillgängligheten för nödkommunikationstjänsterna och de slutanvändare som kan påverkas. En sådan färdplan bör tillhandahållas så att de användare av elektroniska kommunikationstjänster som är beroende av den nuvarande tekniken informeras i god tid och har möjlighet att förbereda sig för, eller anpassa sig till, den nya tekniken och undvika att de elektroniska kommunikationstjänsterna upphör för de enheter som de använder.

(31) Som en del av de långsiktiga åtgärderna för att förbättra resiliensen bör utvecklingen av resilient integrerad konnektivitet bland annat omfatta en beredskapen att ta den senaste tekniken i bruk, såsom den framväxande kvantkommunikationstekniken, i syfte att säkerställa nästa generation av säker kommunikation, i synnerhet i kritiska nätsegment. I detta avseende är övergången till postkvantkryptografi nödvändig. Kvantkommunikation som stöds av fiberbaserade kommunikationsnät kan också spela en viktig roll. Den europeiska kvantkommunikationsinfrastrukturen (EuroQCI), som är utformad för att vara en integrerad del av unionens nya rymdbaserade säkra kommunikationssystem (infrastruktur för resiliens, interkonnektivitet och säkerhet genom satellit – IRIS^2), skulle kunna vara en drivkraft för nästa generations säkra kommunikation till gagn för myndigheter och företag i hela unionen. Säkerheten för känsliga data och kritisk infrastruktur bör därför stärkas genom säkerställande av en snabb övergång till postkvantkryptografi, genom en stegvis integrering kvantbaserade system i den befintliga kommunikationsinfrastrukturen och genom utveckling av ett resilient kvantkommunikationsekosystem och en resilient kvantkommunikationsindustri i unionen.

(32) För att säkerställa en ändamålsenlig beredskap för elektroniska kommunikationsnät och digital infrastruktur samt ett oavbrutet tillhandahållande av elektroniska kommunikationstjänster, även i händelse av naturkatastrofer, katastrofer orsakade av människan, kriser eller fall av force majeure, och på grundval av en resilient nationell och gränsöverskridande samtrafik, bör Berecs roll på unionsnivå stärkas när det gäller beredskap och krishantering. I detta avseende bör Berec komplettera insatserna på unionsnivå för att säkerställa en hög nivå av beredskap och resiliens genom att anta en rapport med titeln ”Unionens beredskapsplan för digital infrastruktur” (*beredskapsplanen*), som utarbetats av byrån. Beredskapsplanen bör bestå av en övergripande bedömning, operativa rekommendationer och krishanteringsmetoder. Dessa bör säkerställa en konsekvent strategi för resiliens i hela unionen, inbegripet för finansieringsmekanismer som säkerställer redundansen och förbättrar beredskapen för kriser på unionsnivå.

(33) Berec-mallen för insamling av data om resiliensen hos elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, som bör användas som underlag för utarbetandet av beredskapsplanen, bör innehålla information om kapacitet, arkitektur, förmågor och användningen av nätsegment, som anses vara avgörande för att säkerställa den övergripande resiliensen och kontinuiteten för tjänster på unionsnivå. Detta bör framför allt inbegripa särskilda nätsegment såsom internationell samtrafik, aggregeringsnät, stomnät och stamnät, undervattenskommunikationskablar, inklusive deras landfästen, samt satellitnät som är integrerade med markbundna nät och som kan tillhandahålla reservtjänster i det fall något av dessa nät, innehållsleveransnät eller nät som förbinder stora datacentraler inte är tillgängligt. Om uppgifter som är säkerhetsskyddsklassificerade enligt unionsrätt eller nationell rätt behöver utbytas, rapporteras eller på annat sätt delas enligt denna förordning, bör reglerna för hantering av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter tillämpas. I lämpliga fall bör icke-

sekretessbelagda sammanfattningar som möjliggör operativ samordning få delas samtidigt.

(34) Dessutom bör byrån för digitala nätverk på unionsnivå bidra till övervakning, analys och sammanställning av information om arkitektur, kapacitet, tekniska förmågor och resiliens hos elektroniska kommunikationsnät, och stödja samordningsinsatser som syftar till att säkerställa tillgängligheten och de ökade förmågorna hos elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster under naturkatastrofer, störningar orsakade av människan, kriser eller fall av force majeure, samtidigt som de nationella ramarna för krissamordning respekteras fullt ut. Detta skulle t.ex. kunna omfatta identifiering av områden där redundans är nödvändig, vilket kan utgöra ett underlag till strategiska politiska beslut och investeringsbeslut till stöd för redundans, särskilt för transeuropeiska digitala nät och därmed förknippade framtida finansieringsprogram, såsom föreslås som en del av den digitala delen av Europeiska konkurrenskraftsfonden inom den fleråriga budgetramen. Berecs övergripande bedömning som utarbetats av byrån bör också ge en översikt över reservnätskapaciteten, samt en översikt över befintliga och framväxande mekanismer för trafikprioritering, inklusive nätverksskivning och andra nätövervaknings- och nätoptimeringslösningar som skyddar och säkrar kommunikationen. Sådana mekanismer spelar en viktig roll för att säkerställa kontinuiteten i väsentliga kommunikationsnät och kommunikationstjänster i situationer med ökad efterfrågan, överbelastning av nätet eller andra kommunikationsstörningar som kan uppstå under kriser.

(35) I synnerhet spelar specialiserade tjänster som möjliggörs av avancerade nätverksfunktioner, såsom nätverksskivning, en allt viktigare roll när det gäller att stödja användningsfall med ökade krav på säkerhet, tillförlitlighet och låg fördröjning. Detta inbegriper applikationer såsom drift av obemannade luftfartygssystem, däribland drönare, som kräver garanterade nivåer av prestanda, resiliens och isolering från annan trafik för att säkerställa ett säkert funktionssätt. Tillgången på sådana specialiserade tjänster kan göra det möjligt för offentliga myndigheter och privata operatörer att på ett mer effektivt sätt använda säkerhetsrelaterade och säkerhetskritiska applikationer, samtidigt som man främjar innovation och en effektiv användning av nätverksresurser, i linje med unionens mål för säkerhet, tekniskt ledarskap och utveckling av avancerade digitala tjänster. De elektroniska kommunikationsnäten bör utnyttjas för att förbättra upptäckten av drönare och andra flygande tillgångar, oavsett om de är anslutna till nätet eller inte. I synnerhet bör man gradvis utveckla och i stor skala använda cellulär avkänning som överlagringsteknik och som ett kompletterande detektionssystem för civila och militära tillämpningar, inbegripet upptäckt, spårning av och sökning efter luftburna hot, samt upptäckt av störningar.

(36) Unionens resiliens är i allt högre grad beroende av framtidssäkrad konnektivitet och minskade strategiska beroenden. Detta kräver en framåtblickande strategi som stärker samtrafikförmågan hos markbundna och icke markbundna (satellit-)nät och deras förmåga att fungera sömlöst, även i krissituationer. Resiliensen kan förbättras genom integrerade, skiktade nätarkitekturer som kombinerar markbundna nät med icke-markbundna nät, med stöd av virtualisering, redundans och automatiserad nätförvaltning. En sådan integrering kan upprätthålla viktig kommunikation när markinfrastrukturen är skadad eller överbelastad, och kan stärka den övergripande driftskontinuiteten. I detta sammanhang bör byrån delta i marknadsövervakning och teknisk utveckling, identifiera flaskhalsar med avseende på interoperabilitet och utbyggnad (bland annat mellan markbundna och icke markbundna system och när det

gäller ny teknik) och tillhandahålla rekommendationer till stöd för en samstämmig strategi på unionsnivå för resilient konnektivitet.

(37) Byrån bör vid behov och i samarbete med relevanta organ och behöriga myndigheter kunna analysera det hotlandskap som unionens elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster i allt högre grad exponeras för. Detta inbegriper bland annat incidenter med skadliga radiospektrumstörningar. Antalet sådana incidenter har ökat under de senaste åren mot bakgrund av de ökade geopolitiska spänningarna, och kan påverka tjänsternas tillgänglighet och kvalitet, ofta med gränsöverskridande konsekvenser. I detta sammanhang bör byrån analysera sådana trender och stödja de behöriga myndigheterna genom att utfärda operativa rekommendationer. Denna roll bör komplettera de nationella ansvarsområdena och bidra till samordnade insatser på unionsnivå.

(38) För att komplettera de konsekventa och samordnade regleringsåtgärderna på unionsnivå i syfte att förbättra beredskapen inför kriser bör Berec anta en krishanteringspraxis som fastställer gemensamma förfaranden och samordningsarrangemang för nationella regleringsmyndigheter och andra behöriga myndigheter, däribland i fråga om krishantering och civilskydd vid naturkatastrofer, störningar orsakade av människan, kriser eller fall av force majeure. Dessa metoder bör anpassas till befintliga unionsramar och nationella ramar för krishantering och stödja samstämmiga åtgärder, bland annat genom informationsutbyte med de relevanta systemen på unionsnivå för krishantering och samordning av civilskyddet, och genom cyberinsatsmekanismer vid förekomst av cybersäkerhetsincidenter. Beredskapsplanen bör också omfatta aspekter som har att göra med situationsmedvetenhet rörande betydande störningar som påverkar nödkommunikation, kritisk kommunikation och överföring av varningar till allmänheten, i linje med skyldigheterna enligt den relevanta unionsrätten.

(39) Enligt direktiv (EU) 2018/1972 kan medlemsstaterna endast tillämpa ett tämligen flexibelt allmänt auktorisationssystem för leverantörer av allmänna elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster. Målet är att stimulera utvecklingen av nya nät och tjänster samtidigt som tjänsteleverantörer och konsumenter kan dra nytta av den inre marknadens stordriftsfördelar. Denna förordning stöder detta mål och upprätthåller friheten att tillhandahålla elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster inom ramen för en allmän auktorisation i unionen.

(40) Det nuvarande allmänna auktorisationssystemet bygger på en harmoniserad men uttömmande förteckning över villkor som bevarade medlemsstaternas flexibilitet att besluta vilka allmänna auktorisationsvillkor som ska vara knutna till den allmänna auktorisationen inom deras territorier och att besluta hur de ska specificeras ytterligare på nationell nivå och omfattar möjligheten att kräva att leverantörer ska lämna in en anmälan till den nationella regleringsmyndigheten eller andra behöriga myndigheter om sin avsikt att börja tillhandahålla tjänsterna. Anmälan var avsedd att vara av förklarande karaktär och det krävdes inte något uttryckligt beslut eller någon förvaltningsåtgärd från den nationella regleringsmyndigheten.

(41) Utvärderingen av direktiv (EU) 2018/1972 har dock visat att avsaknaden av en enda samordnad allmän auktorisation, som till stor del har utarbetats och genomförts på nationell nivå, jämte avsaknaden av en enhetlig och samstämmig strategi rörande de tillämpliga villkoren samt anmälningsförfarandena trots Berecs harmoniserade, icke-obligatoriska mall, har lett till regleringsmässig fragmentering och till ökade hinder för

verksamhetsutövare när det gäller uppskalning och bedrivande av gränsöverskridande verksamhet.

(42) För att klara de utmaningar som direktiv (EU) 2018/1972 innebär och göra det möjligt för leverantörer att fullt ut dra nytta av den inre marknaden för elektronisk kommunikation är det nödvändigt att införa ett modernt allmänt auktorisationssystem som är tillämpligt på alla typer av elektroniska kommunikationsnät som förekommer vid tillhandahållandet av allmänt tillgängliga digitala tjänster och, med vissa undantag, på allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster.

(43) När det gäller leverantörer av elektroniska kommunikationsnät bör det allmänna auktorisationssystemet inte tillämpas på vissa typer av nät som inte har som huvudsyfte att stödja tillhandahållandet av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster eller digitala tjänster. Exempel på detta är nät som främst används för privat, intern eller stängd kommunikation mellan förhandsbestämda användargrupper, inklusive nät som enbart används för interna länkar mellan kommunikationsinfrastruktursfaciliteter som inte huvudsakligen är avsedda för allmänt tillgängliga digitala tjänster. När det gäller tillhandahållandet av elektroniska kommunikationstjänster bör nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster inte heller i fortsättningen omfattas av den allmänna auktorisationen. Till skillnad från andra kategorier av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster utnyttjar nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster inte allmänna nummerresurser och deltar inte i något allmänt säkerställt interoperabelt ekosystem. Därför är det lämpligt att dessa typer av tjänster inte omfattas av det allmänna auktorisationssystemet. Leverantörer av nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster kan dock omfattas av vissa skyldigheter enligt denna förordning.

(44) Det allmänna auktorisationssystemet bör omfattas av en kortare och uppdaterad förteckning över fullt harmoniserade villkor som är tillämpliga i alla medlemsstater, samt av vissa andra villkor som härrör från annan unionslagstiftning eller nationell lagstiftning men som ännu inte är fullt harmoniserade, såsom regler om brottsbekämpande och rättsliga myndigheters tillgång till uppgifter, inbegripet om laglig avlyssning och lagring av uppgifter, samt krav på säkerhet i IKT-leveranskedjan i enlighet med cybersäkerhetsregler, däribland cybersäkerhetsförordningen som ska ersätta Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/881[40].

(45) Dessutom bör leverantörer som omfattas av en allmän auktorisation lämna in en anmälan till den nationella regleringsmyndigheten i den medlemsstat där de avser att börja tillhandahålla elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster, eller där sådana nät eller tjänster redan tillhandahålls. De bör också ha rätt att lämna in endast en anmälan till en medlemsstat om de avser att tillhandahålla nät eller tjänster i en eller flera medlemsstater inom ramen för systemet med ett gemensamt pass. Satellitsystem bör inte omfattas av det gemensamma passet utan av ett särskilt förfarande på unionsnivå.

(46) Anmälan bör utformas enligt en obligatorisk mall som Berec tillhandahåller. Den bör bestå av en förklaring från en fysisk eller juridisk person till den nationella

[40] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/881 av den 17 april 2019 om Enisa (Europeiska unionens cybersäkerhetsbyrå) och om cybersäkerhetscertifiering av informations- och kommunikationsteknik och om upphävande av förordning (EU) nr 526/2013 (cybersäkerhetsakten) (EUT L 151, 7.6.2019, s. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/881/oj).

regleringsmyndigheten om avsikten att påbörja tillhandahållandet av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster, och åtföljas av begränsad information som specificeras ytterligare i den berörda Berecmallen, inklusive identitets-, kontakt- och företagsuppgifter, information om de nät eller tjänster som är avsedda att tillhandahållas och deras geografiska tillgänglighetsområde, samt det beräknade datumet för inledande av verksamheten.

(47) De nationella regleringsmyndigheterna bör inte införa några ytterligare eller separata anmälningskrav. I detta avseende bör de nationella regleringsmyndigheterna inte kräva att några ytterligare handlingar lämnas in som en del av den allmänna auktorisationen om de inte ingår i Berecs anmälningsmall. Anmälningskraven och uppdateringarna av dessa krav bör begränsas till ett minimum.

(48) För att uppmuntra tillhandahållande av gränsöverskridande nät och tjänster bör leverantörerna ha rätt att lämna in anmälan på något av unionens officiella språk eller åtminstone på engelska.

(49) För att bidra till unionens digitaliseringsmål bör alla nationella regleringsmyndigheter godta anmälningar online, till exempel via en kontaktpunkt på den berörda myndighetens webbplats och, om så föreskrivs, genom harmoniserade digitala lösningar såsom företagsplånböcker, och bör inte kräva att leverantörerna använder digitala certifikat som är begränsade till det nationella territoriet och som inte ömsesidigt erkänns i andra medlemsstater samt som inte överensstämmer med de minimikrav som fastställs i kommissionens beslut 2011/130/EU[41] för gränsöverskridande behandling av dokument som signerats elektroniskt av behöriga myndigheter. Av samma skäl bör leverantörerna inte vara skyldiga att ha nationella företrädare för att interagera med nationella myndigheter. När offentliga myndigheter utbyter information eller handlingar på elektronisk väg bör de uppfylla kraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/903[42].

(50) De behöriga myndigheterna bör inte på något sätt förhindra tillhandahållandet av elektroniska kommunikationsnät eller elektroniska kommunikationstjänster, inbegripet på grund av ofullständiga anmälningar. Anmälan om inledande av verksamhet bör inte medföra administrativa kostnader för leverantörerna av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster.

(51) För att stödja en effektiv gränsöverskridande samordning bör byrån upprätthålla en central databas över alla anmälningar. Behöriga myndigheter bör endast överlämna fullständiga anmälningar till byrån.

(52) Efter anmälan bör de nationella regleringsmyndigheterna på elektronisk väg för leverantören bekräfta inledandet av tillhandahållandet av nät eller tjänster, och beskriva de villkor, rättigheter och skyldigheter som är tillämpliga i den eller de medlemsstater där leverantören avser att tillhandahålla näten eller tjänsterna. När leverantören har anmält sin avsikt att tillhandahålla nät eller tjänster endast inom en enda medlemsstats territorium, bör den uppfylla de harmoniserade allmänna

---

41 Kommissionens beslut 2011/130/EU av den 25 februari 2011 om fastställande av minimikrav för behandling över gränserna av dokument som signerats elektroniskt av behöriga myndigheter i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG om tjänster på den inre marknaden (EUT L 80, 19.3.2014, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2011/130(1)/oj).

42 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/903 av den 13 mars 2024 om åtgärder för en hög nivå av interoperabilitet inom den offentliga sektorn i hela unionen (förordningen om ett interoperabelt Europa) (EUT L, 2024/903, 22.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/903/oj).

auktorisationsvillkoren och, när det gäller eventuella särskilda förhållanden, de villkor som gäller inom den medlemsstatens jurisdiktion.

(53) Bekräftelsen att leverantören kan inleda sin verksamhet bör innehålla information om företagens rättigheter och skyldigheter enligt den allmänna auktorisationen. Leverantörer kan behöva en sådan bekräftelse, till exempel för att ansöka om nyttjanderätter till radiospektrum eller nummerresurser, få rätt till tillträde eller samtrafik och rättigheter att installera faciliteter, inbegripet ledningsrätter, i synnerhet för att underlätta förhandlingar med andra, regionala eller lokala, myndigheter eller med tjänsteleverantörer i andra medlemsstater. Om en leverantör begär detta bör det också vara möjligt att tillhandahålla bekräftelsen i form av ett intyg. Sådana intyg bör inte i sig utgöra något beviljande av rättigheter, och rättigheter enligt den allmänna auktorisationen, nyttjanderätter eller utövande av sådana rättigheter bör inte heller vara avhängiga av ett sådant intyg. Ett intyg bör tjäna som bekräftelse eller bevis för andra nationella eller regionala myndigheter på att leverantören är auktoriserad enligt denna förordning.

(54) Vid beviljandet av nyttjanderätter till radiospektrum, rättigheter till nummerresurser eller rättigheter att installera faciliteter, bör de nationella regleringsmyndigheterna informera de företag som de beviljar rättigheterna om de relevanta villkoren för nyttjanderätterna till radiospektrum i de individuella nyttjanderätterna eller i bekräftelsen avseende verksamhet inom ramen för en allmän auktorisation.

(55) Särskilda skyldigheter som i enlighet med unionsrätten införs för företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och elektroniska kommunikationstjänster på grund av att de anses ha betydande inflytande på marknaden bör införas separat från de allmänna rättigheter och skyldigheter som följer av den allmänna auktorisationen.

(56) För elektroniska kommunikationsnät som inte tillhandahålls allmänheten bör villkoren, om sådana införs, vara färre och mindre strikta än de villkor som är motiverade för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster som tillhandahålls allmänheten. Företagen är dock fortfarande bundna bland annat av skyldigheter med anknytning till allmänintresset, såsom nätresiliens, beredskap, cybersäkerhet, laglig avlyssning och lagring av uppgifter i enlighet med denna förordning eller annan tillämplig unionslagstiftning eller nationell lagstiftning som är förenlig med unionsrätten. Även om sådana skyldigheter inte omfattas av den allmänna auktorisationen enligt denna förordning kan de åläggas leverantörer av nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster.

(57) Förfarandet med ett gemensamt pass bör underlätta tillhandahållandet av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster i medlemsstaterna. Förfarandet bör avslutas med en bekräftelse på att leverantören kan inleda tillhandahållandet av nät eller tjänster. Det bör vara möjligt att utfärda ytterligare förklaringar, men endast på begäran av en leverantör och i enlighet med Berecs riktlinjer om allmän auktorisation. Till exempel kan leverantören vid behov, inom ramen för bekräftelsen om ett gemensamt pass, via byrån begära en förklaring som beskriver under vilka omständigheter leverantören av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster i enlighet med allmän auktorisation har rätt att ansöka om rätten att installera faciliteter, förhandla om samtrafik och få rätt till tillträde till samtrafik, så att leverantören lättare kan utöva dessa rättigheter, exempelvis i förhållande till andra offentliga myndigheter eller andra företag. Sådana förklaringar kan beskriva kriterierna och förfarandet rörande de särskilda skyldigheterna för

enskilda företag, och bör tillhandahållas genom byrån av den nationella regleringsmyndigheten i den medlemsstat där näten eller tjänsterna kommer att tillhandahållas och på begäran av leverantören. Berecs riktlinjer bör innehålla närmare uppgifter om möjligheten att begära en sådan förklaring.

(58) Det är viktigt att säkerställa att systemet med ett gemensamt pass är ändamålsenligt. Därför bör de nationella regleringsmyndigheterna eller andra behöriga myndigheter i medlemsstaterna vara skyldiga att samarbeta sinsemellan för att stödja Berec och byrån vid utarbetandet och uppdateringen av riktlinjer och informationsresurser rörande den harmoniserade tillämpningen av allmänna auktorisationsvillkor i medlemsstaterna. För detta ändamål bör medlemsstaterna utse nationella gemensamma kontaktpunkter.

(59) Man kan endast uppnå full nytta av systemet med ett gemensamt pass om de nationella särdragen avseende de allmänna auktorisationsvillkoren minskas till ett minimum. Detta gäller även regler som inte ingår i förordningen om digitala nätverk, t.ex. på områdena cybersäkerhet eller brottsbekämpning. Berecs riktlinjer bör därför identifiera de områden där det krävs ytterligare anpassning av de nationella bestämmelserna eller deras genomförande. Dessa faktorer bör ligga till grund för en uppföljning av dessa regler av kommissionen, behöriga unionsorgan eller andra expertgrupper. För att stödja denna verksamhet bör de utsedda nationella gemensamma kontaktpunkterna ha ett nära samarbete med byrån och med varandra om de allmänna auktorisationsvillkor relaterade till nationell lagstiftning och nationella förfaranden, i enlighet med unionsrätten, som är tillämpliga på tillhandahållandet av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, särskilt när det gäller cybersäkerhet eller brottsbekämpning.

(60) I synnerhet bör de utsedda nationella gemensamma kontaktpunkterna informera byrån om eventuella särdrag när det gäller det nationella genomförandet av de harmoniserade allmänna auktorisationsvillkoren i sina respektive medlemsstater, samt om eventuella nationella förfaranden som införts för att göra de allmänna auktorisationsvillkoren effektiva. Om det i en medlemsstat finns olika myndigheter som ansvarar för att de allmänna auktorisationsvillkoren efterlevs bör dessa nationella myndigheter ha ett nära samarbete med de utsedda gemensamma kontaktpunkterna.

(61) De utsedda nationella gemensamma kontaktpunkterna bör också tillhandahålla ömsesidigt bistånd när det gäller efterlevnaden av de allmänna auktorisationsvillkoren i enlighet med Berecs riktlinjer.

(62) Den nationella regleringsmyndigheten i den medlemsstat där anmälan görs bör ha befogenhet att ålägga sanktioner för överträdelse av de allmänna auktorisationsvillkoren, förutsatt att den nationella regleringsmyndighet där näten eller tjänsterna tillhandahålls inte redan har ålagt sanktioner för överträdelse av samma villkor. Sanktioner bör åläggas i enlighet med nationell lagstiftning och kan, vid allvarliga överträdelser, och vid behov efter samråd med regleringsmyndigheterna i de berörda medlemsstaterna, inbegripa ett återkallande av rätten att tillhandahålla nät och tjänster i alla medlemsstater som omfattas av det gemensamma passet. En allvarlig överträdelse kan till exempel konstateras om bristande efterlevnad av ett eller flera allmänna auktorisationsvillkor består trots de korrigerande åtgärder som vidtagits av den nationella regleringsmyndigheten eller annan behörig myndighet. Endast i undantagsfall, när en nationell regleringsmyndighet i den medlemsstat där näten eller tjänsterna tillhandahålls drar slutsatsen att överträdelsen av auktorisationsvillkoren kan ha en negativ inverkan på dess territorium på grund av den nationella säkerheten eller

allmänintresset, bör den ha rätt att ålägga sanktioner inom sin jurisdiktion. Sådana exceptionella verkställighetsåtgärder bör vidtas i samordning med de relevanta behöriga myndigheterna i den medlemsstat där anmälan görs.

(63) Undantagsvis bör de relevanta reglerna i den medlemsstat där anmälan görs gälla för maskin-till-maskin-tjänster med extraterritoriell användning av nummerresurser.

(64) Kraven rörande det gemensamma passet bör inte påverka medlemsstaternas befogenheter att blockera, från fall till fall, tillträde till nummer eller tjänster om detta är motiverat på grund av bedrägeri eller missbruk.

(65) Administrativa avgifter bör kunna åläggas företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationstjänster för att finansiera den nationella regleringsmyndighetens eller andra behöriga myndigheters arbete med att administrera systemet för allmänna auktorisationer och bevilja nyttjanderätter. Avgifterna bör begränsas till att omfatta de faktiska administrativa kostnaderna för arbetet och bör inte påföras små leverantörer. I detta syfte bör insyn i de nationella regleringsmyndigheternas och andra behöriga myndigheters intäkter och utgifter säkerställas genom årliga rapporter om summan av de uttagna avgifterna och de administrativa kostnaderna för att företag ska kunna kontrollera att de är i balans.

(66) System för administrativa avgifter bör inte leda till snedvridning av konkurrensen eller hinder för marknadsinträde. Med ett system för allmän auktorisation blir det omöjligt att hänföra administrativa kostnader och därmed avgifter till enskilda företag, utom för beviljande av nyttjanderätter till nummerresurser, radiospektrum och för rättigheter att installera faciliteter. Ett exempel på ett rättvist, enkelt och transparent alternativ till dessa kriterier för avgiftsfördelning kan vara en omsättningsrelaterad fördelningsnyckel. Om de administrativa avgifterna är mycket låga kan det också vara lämpligt med schablonavgifter eller schablonmässigt beräknade avgifter med ett omsättningsrelaterat inslag. I den mån som det allmänna auktorisationssystemet även omfattar företag med mycket små marknadsandelar, till exempel lokalt förankrade nätleverantörer, eller tjänster vars affärsmodeller ger mycket begränsade intäkter även om de har betydande marknadspenetration i fråga om volym, bör medlemsstaterna fastställa ett lämpligt tröskelvärde för uttag av administrativa avgifter.

(67) Ändringar bör betraktas som mindre ändringar, vilket innebär att mindre ändringar av rättigheter är sådana begränsningar, indragningar eller ändringar som bör kräva föregående samråd om rättigheten innan de antas. Det nuvarande regelverket för radiospektrum, främst den europeiska kodexen för elektronisk kommunikation, radiospektrumbeslutet (beslut nr 676/2002/EG) och programmet för radiospektrumpolitik (beslut nr 243/2012/EU) utarbetades i ett annat geopolitiskt sammanhang. Inom denna ram har radiospektrumets strategiska dimension inte övervägts i tillräckligt hög grad. Radiospektrum stöder viktiga tjänster såsom kritisk kommunikation, nödkommunikation, flygkontroll, maritim navigering, nätverk för allmän säkerhet och trygghet. Precis som alla andra basvaror kan radiospektrum och tillgången till radiospektrum utgöra en sårbarhet. Det skulle också kunna användas som ett vapen i samband med väpnade och ekonomiska konflikter, till exempel för störning och spoofing av signaler och för störande av viktig militär och civil verksamhet, alltifrån transporter till bankverksamhet.

(68) Radiospektrum är av yttersta strategiska och geopolitiska betydelse för unionen och dess medlemsstater. Det är nödvändigt för att möjliggöra kommunikation, främja ekonomisk tillväxt och socialt välstånd samt stödja säkerhet och tillhandahållande av uppdragskritiska tjänster inom olika sektorer. Radiospektrum har blivit avgörande för

unionens strategiska oberoende och säkerhet och behöver förvaltas på ett samordnat sätt för att säkerställa unionens säkerhet, resiliens och digitala suveränitet. Samtidigt förlitar sig ett antal av unionens politiska åtgärder på lämplig tillgång till och förvaltning av spektrum, till exempel på rymd-, konnektivitets- eller transportområdet. Dessutom är en effektiv och samordnad förvaltning av radiospektrum avgörande för utbyggnaden av trådlösa nät av hög kvalitet, som är en förutsättning för unionens ekonomiska utveckling och konkurrenskraft och för fullbordandet av en inre marknad för elektronisk kommunikation. Tack vare den tekniska utvecklingen, i synnerhet möjligheten för satelliter att kommunicera med omodifierade mobila användarenheter och konvergensen mellan markbundna och icke markbundna nät samt mellan telekommunikationsnät, kantdatorsystem och molnbaserade tjänster, kan förvaltningen av radiospektrum som en gemensam europeisk resurs maximera dess värde för medlemsstaterna och unionen. Det är därför nödvändigt att effektivt förvalta och använda radiospektrum på ett strategiskt sätt som en gemensam resurs.

(69) Till följd av utvecklingen av ny trådlös teknik och nya trådlösa tillämpningar växer efterfrågan på radiospektrum, inte bara inom området elektronisk kommunikation, såsom att ge medborgare och företag tillgång till allmän mobil gigabitkonnektivitet, utan också inom andra sektorer som är beroende av radiospektrum, såsom transport, tillverkning, rymd och energi. För att möta den växande efterfrågan är en lämplig sektorsövergripande strategi för radiospektrumförvaltning nödvändig för att säkerställa en effektiv användning av radiospektrum.

(70) Radiospektrum bör förvaltas på ett sätt som säkerställer att skadliga störningar undviks. Det grundläggande konceptet om skadlig störning bör därför definieras på ett korrekt sätt för att säkerställa att regleringsingripanden begränsas till den omfattning som är nödvändig för att förhindra sådan störning. Avancerade metoder för skydd mot skadlig störning och andra metoder för radiospektrumförvaltning bör tillämpas för att i möjligaste mån undvika tillämpningen av principen om ”störningsfritt och oskyddat”, dvs. skyldigheten enligt ITU:s radioreglemente för stationer som drivs på sekundär basis att inte orsaka skadlig störning för primära tjänster, och principen att de inte kan kräva skydd mot störningar orsakade av auktoriserade primära tjänster.

(71) Nationella gränser blir allt mer irrelevanta vid fastställandet av optimal radiospektrumanvändning. Onödig fragmentering av nationella åtgärder resulterar i ökade kostnader och missade marknadsmöjligheter för radiospektrumanvändare och saktar ner innovationstakten till skada för den inre marknadens goda funktion såväl som till nackdel för konsumenterna och den övergripande ekonomin. Strategisk planering, samordning och, där det behövs, harmonisering på unionsnivå kan bidra till att säkerställa att radiospektrumanvändare kan dra full nytta av den inre marknaden och att unionens intressen effektivt kan försvaras på global nivå.

(72) Verksamhet som sammanhänger med radiospektrumpolitiken i unionen bör inte påverka de åtgärder som vidtagits på unionsnivå eller nationell nivå, i enlighet med unionsrätten, som ett led i arbetet med att nå mål av allmänt intresse, särskilt i fråga om offentliga myndigheters och försvarets nätverk, innehållsreglering och audiovisuell politik och mediepolitik samt medlemsstaternas rätt att organisera och använda sitt radiospektrum för allmän ordning, allmän säkerhet och försvaret.

(73) Reglerna för radiospektrumförvaltning bör ligga i linje med det arbete som utförs av internationella och regionala organisationer med ansvar för radiospektrumförvaltning, såsom Internationella teleunionen (ITU) och Europeiska post- och telesammanslutningen (CEPT), för att säkerställa en ändamålsenlig förvaltning och

harmonisering av radiospektrumanvändningen inom unionen och mellan medlemsstaterna och andra medlemmar i ITU.

(74) Det är absolut nödvändigt att säkerställa att medborgarna inte utsätts för elektromagnetiska fält på en nivå som är skadlig för folkhälsan. De nationella behöriga myndigheterna bör eftersträva konsekvens inom hela unionen vad gäller hanteringen av denna fråga, med särskild hänsyn till försiktighetsansatsen enligt rådets rekommendation 1999/519/EG[43], för att sträva efter att säkerställa mer enhetliga villkor för utbyggnad. De nationella behöriga myndigheterna bör vid behov tillämpa förfarandet i direktiv (EU) 2015/1535 också för att ge berörda parter insyn och ge andra medlemsstater och kommissionen möjlighet att reagera.

(75) Radiospektrum är en begränsad allmän resurs av stort värde för allmänheten och stort marknadsvärde. Det är en väsentlig insatsvara för alla typer av trådlösa nät och tjänster, däribland för radiobaserade elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster. Det bör därför allokeras och tilldelas på ett effektivt sätt av nationella regleringsmyndigheter eller andra behöriga myndigheter i enlighet med harmoniserade mål och principer som styr deras verksamhet och objektiva, transparenta och icke-diskriminerande kriterier, med hänsyn tagen till demokratiska, sociala, språkliga och kulturella intressen i samband med användningen av radiospektrum. I Europaparlamentets och rådets beslut nr 676/2002/EG[44] fastställs en ram för harmonisering av radiospektrum.

(76) Bristande samordning mellan medlemsstaterna och deras behöriga myndigheter när de organiserar radiospektrumanvändningen på sitt territorium kan skapa storskaliga störningsproblem med allvarliga konsekvenser för utvecklingen av den digitala inre marknaden, om en lösning inte hittas genom bilaterala förhandlingar mellan medlemsstaterna. Medlemsstaterna och deras behöriga myndigheter bör vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att förhindra gränsöverskridande och skadliga störningar dem emellan. Gruppen för radiospektrumpolitik, som inrättades genom kommissionens beslut 2002/622/EG[45], har gett stöd till den nödvändiga gränsöverskridande samordningen och har varit det forum där man löser gränsöverskridande frågor mellan medlemsstaterna. Stödet från gruppen för radiospektrumpolitik har dock inte varit tillräckligt i gränsöverskridande samordningsfrågor med tredjeländer i allmänhet eller mellan medlemsstater avseende det icke-harmoniserade radiospektrumet (t.ex. FM-frekvenser), eftersom det helt enkelt inte har funnits någon lämplig rättslig grund eller lämpliga verktyg för att gruppen för radiospektrumpolitik ska kunna ingripa. Processen för gränsöverskridande samordning bör fortsätta, men bör utvidgas till att omfatta det icke-harmoniserade radiospektrumet, till exempel FM-frekvenser som används för radiosändningar, eftersom detta radiospektrum också kan ha ett högt ekonomiskt, kulturellt och socialt värde för unionsmedborgarna. Dessutom bör varje innehavare av en nyttjanderätt till

---

43 1999/519/EG: Rådets rekommendation 1999/519/EG av den 12 juli 1999 om begränsning av allmänhetens exponering för elektromagnetiska fält (0 Hz–300 GHz) (EGT L 199, 30.7.1999, s. 59, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/1999/519/oj). http://data.europa.eu/eli/reco/1999/519/oj).

44 Europaparlamentets och rådets beslut nr 676/2002/EG av den 7 mars 2002 om ett regelverk för radiospektrumpolitiken i Europeiska gemenskapen (radiospektrumbeslut) (EGT L 108, 24.4.2002, s. 1; ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/1999/519/oj).

45 Kommissionens beslut av den 11 juni 2019 om inrättande av gruppen för radiospektrumpolitik och om upphävande av beslut 2002/622/EG (EUT C 196, 12.6.2019, s. 16), kommissionens beslut 2002/622/EG av den 26 juli 2002 om upprättande av en grupp för radiospektrumpolitik (EGT L 198, 27.7.2002, s. 49, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2002/622/oj).

radiospektrum som direkt påverkas av skadliga störningar under den lagliga användningen av sitt radiospektrum ges möjlighet att inleda processen för att hjälpa till att lösa störningen.

(77) Svåra fall av skadlig störning mellan medlemsstaterna som inte kan lösas genom direkta förhandlingar, trots stödet från organet för radiospektrumpolitik, kan kräva att bindande lösningar införs som antagits av kommissionen på grundval av den föreslagna lösningen från organet för radiospektrumpolitik, för att slutgiltigt lösa ärendet eller för att verkställa en samordnad lösning enligt unionsrätten. En sådan mekanism bör gälla inom ramen för särskilda tidsfrister som säkerställer att det inte sker någon omotiverad försening och föreslå lämpliga lösningar, inbegripet indragning av alla rättigheter som ligger till grund för situationen med skadlig störning och en rätt till skadestånd.

(78) Gränsöverskridande störningar från tredjeländer har blivit ett alltmer oroväckande problem vid unionens gränser och ett hot inte bara mot näten i sig utan också mot unionens säkerhet. Till exempel får störningar i det globala satellitnavigeringssystemet (GNSS) nära väpnade konfliktområden, såsom vid unionens östra gränser, allvarliga konsekvenser för transport, kritisk infrastruktur, elektronisk kommunikation och finanssektorer, eftersom den moderna infrastrukturen i hög grad är beroende av det systemet för exakta uppgifter om positionsbestämning, navigering och tidsbestämning. I sådana fall är det inte tillräckligt att förlita sig på ITU:s insatser. Det finns ett behov av att i unionsrätten föreskriva en solidaritetsmekanism för att på ett mer effektivt sätt stödja berörda medlemsstater. Inom ramen för den solidaritetsmekanismen bör alla medlemsstater uppmanas att agera tillsammans och i linje med särskilda åtgärder som fastställts av unionen tillsammans med organet för radiospektrumpolitik, och tillsammans med kommissionen ingripa för att stödja medlemsstaterna i fråga. I fall av ihållande och allvarliga skadliga störningar som strider mot internationell rätt får rådet överväga att anta restriktiva åtgärder enligt artikel 29 i EUF-fördraget i linje med målen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken.

(79) Den tekniska utvecklingen, särskilt nästa generations radioteknik (t.ex. 6G) och AI, förbättrar genomförbarheten och tillförlitligheten för en delad användning av radiospektrum inom ett stort antal frekvensband, och ger därmed tillgång till en knapp resurs för flera användare, samtidigt som skadliga störningar förhindras och ett lämpligt skydd av befintliga tjänster säkerställs. En effektiv, ändamålsenlig och innovationsdriven användning av radiospektrum är avgörande för att uppnå unionens konnektivitetsmål och stödja unionens konkurrenskraft. För att uppnå dessa mål krävs en regleringsstrategi som systematiskt betraktar delad användning av radiospektrum som norm för auktorisation för radiospektrum på grundval av principen om att ”använda det eller dela det”, medan exklusiva nyttjanderätter till radiospektrum endast tillämpas där det är nödvändigt och motiverat. Samtidigt bör en sådan policy säkerställa att radiospektrumdelning främjar konkurrensen i stället för att begränsa den.

(80) Nationella behöriga myndigheter bör betrakta radiospektrum som inte används inom ett territorium eller under en tidsperiod som delbart, såvida inte innehavaren av nyttjanderätten visar att det inte är tekniskt möjligt att dela radiospektrumet eller att delning skulle störa, försämra eller på annat sätt begränsa den ursprungliga innehavarens användning av radiospektrumet, eller att denne har planer på att använda radiospektrumet på ett sätt som inte möjliggör delning. För att fastställa huruvida radiospektrumet används bör de nationella behöriga myndigheterna ta hänsyn till flera aspekter, däribland rättighetens innehavares utbyggnadsplaner inom en överskådlig

framtid och rättsliga skyldigheter enligt unionsrätten. Villkoren för delning enligt principen om att ”använda det eller dela det”, inklusive ersättningen, sättet att fastställa varaktigheten för skyldigheten att dela och de tekniska villkoren, bör fastställas i förväg när nyttjanderätten beviljas.

(81) Nationella behöriga myndigheter bör främja delad användning av radiospektrum, i enlighet med konkurrenslagstiftningen, genom att fastställa de lämpligaste auktorisationssystemen för varje scenario och genom att fastställa lämpliga och transparenta regler och villkor för detta. Delad användning av radiospektrum kan baseras på allmänna auktorisationer eller licensfri användning som, inom ramen för specifika delningsvillkor, ger flera användare möjlighet att få tillgång till och använda samma radiospektrum i olika geografiska områden eller vid olika tidpunkter. Den kan också baseras på individuella nyttjanderätter enligt sådana arrangemang som licensbaserat gemensamt tillträde där alla användare (befintliga användare och nya användare) enas om villkoren för gemensam tillgång, under tillsyn av de nationella behöriga myndigheterna, på ett sätt som säkerställer en garanterad miniminivå på radioöverföringskvaliteten samt efterlevnaden av konkurrensrätten. När de behöriga myndigheterna tillåter delad användning av radiospektrum inom ramen för olika auktorisationssystem bör de inte fastställa vitt skilda varaktigheter för den delade användningen i syfte att säkerställa att spektrumet kan användas för andra ändamål eller öppnas på nytt för konkurrensutsatt tilldelning.

(82) Delad spektrumanvändning främjar visserligen en effektiv användning, men är kanske inte lämplig under alla omständigheter. Nationella behöriga myndigheter bör kunna begränsa eller avstå från att föreslå delad spektrumanvändning av skäl som rör konkurrens och icke-diskriminerande marknadstillträde, teknisk eller ekonomisk genomförbarhet, behovet av exklusiv spektrumanvändning för att skydda allmän säkerhet, nationell säkerhet, försvar eller skydd av väsentliga tjänster i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2557[46]. Detta inbegriper, i förekommande fall, införande av viktiga säkra och kritiska kommunikationssystem för Europa, vilket kan kräva en förutsägbar tillgång till spektrum, förbättrad resiliens och säkerställd prestanda som inte kan garanteras i händelse av delad användning. Alla beslut om att begränsa eller utesluta delad användning bör vara vederbörligen motiverade, proportionella och grundade på objektiva kriterier.

(83) Flexibilitet när det gäller radiospektrumförvaltning och tillträde till radiospektrum säkerställs för närvarande genom teknik- och tjänsteneutrala auktorisationer så att radiospektrumanvändare kan välja de bästa typerna av teknik som ska användas och tjänster som ska tillhandahållas i de frekvensband som förklarats tillgängliga för elektroniska kommunikationstjänster enligt de tillämpliga nationella frekvensfördelningsplanerna i enlighet med unionsrätten (principen om teknikneutralitet och principen om tjänsteneutralitet). Varje administrativt fastställande av den teknik och de tjänster som ska användas i ett visst frekvensband bör baseras på proportionella och icke-diskriminerande kriterier och bör klart motiveras, med avseende på målen för tjänster av allmänt intresse, och vara föremål för regelbunden översyn. Eftersom ett sådant fastställande skulle införa ett undantag från principerna om teknik- och tjänsteneutralitet samt begränsa friheten att välja vilken tjänst eller

[46] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2557 av den 14 december 2022 om kritiska entiteters motståndskraft och om upphävande av rådets direktiv 2008/114/EG (EUT L 333, 27.12.2022, s. 164, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2557/oj).

teknik som används, bör varje förslag till sådan allokering vara transparent och underkastas ett offentligt samråd.

(84) Inskränkningar i principen om teknikneutralitet bör vara adekvata och motiveras av behovet av att undvika skadliga störningar, till exempel genom införande av spektrummasker och effektnivåer, för att skydda folkhälsan genom begränsning av allmänhetens exponering för elektromagnetiska fält, för att säkerställa att tjänsterna fungerar väl genom en adekvat nivå på tjänstens tekniska kvalitet, utan att nödvändigtvis utesluta möjligheten att använda mer än en tjänst i samma frekvensband, för att säkerställa en fungerande delning av radiospektrum, särskilt där spektrumanvändningen endast underkastas allmän auktorisation, för att skydda en effektiv radiospektrumanvändning, eller för att uppfylla ett mål av allmänt intresse i enlighet med unionsrätten.

(85) Nationella behöriga myndigheter bör kunna kräva att tillhandahållandet av en specifik tjänst i ett visst radiofrekvensband uppfyller klart definierade mål såsom säkerhet för människors liv, allmän säkerhet och trygghet, behovet av att främja social, regional och territoriell sammanhållning eller undvikande av en ineffektiv användning av radiospektrum. Dessa mål bör även omfatta främjandet av kulturell och språklig mångfald och mediemångfald på det vis som detta definieras av medlemsstaterna i enlighet med unionsrätten. Utom när det är nödvändigt för att skydda säkerhet för människors liv och allmän säkerhet och trygghet, bör undantag inte leda till att vissa tjänster får exklusiv användning, utan bör snarare ge dem prioritet så att andra tjänster eller annan teknik i möjligaste mån kan samexistera i samma radiofrekvensband. Det är medlemsstaterna som är behöriga att fastställa omfattning och art för eventuella undantag för att främja kulturell och språklig mångfald och mediemångfald.

(86) När de nationella behöriga myndigheterna undantagsvis beslutar att begränsa friheten att tillhandahålla elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster på grunder som avser allmän ordning, allmän säkerhet eller folkhälsa bör de förklara skälen till denna begränsning.

(87) Olika politikområden inom unionen är beroende av radiospektrum, till exempel elektronisk kommunikation, forskning, teknisk utveckling och rymden, transport, energi, gemensam säkerhet och försvar samt audiovisuell och kulturell politik. Det bör vara möjligt att fastställa politiska riktlinjer och mål för tillgång till och effektiv användning av radiospektrum när detta är nödvändigt för att fullborda den inre marknaden på dessa politikområden i unionen. I synnerhet bör de nationella behöriga myndigheterna och kommissionen vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att tillräckligt med radiospektrum finns tillgängligt för att tillhandahålla allmän konnektivitet av hög kvalitet för alla unionsmedborgare och företag, även när de reser eller när de befinner sig på landsbygden, i avlägsna områden eller till havs. Kommissionen och myndigheterna bör säkerställa tillgången till radiospektrum och skydda radiospektrum för genomförandet av unionens program med anknytning till rymden, särskilt med avseende på jord- och rymdobservation, satellitnavigering och positionsbestämning samt säker och resilient satellitkommunikation för myndighetsanvändare, liksom för transport- och transportförvaltningssystem, och verksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken. Med tanke på hur viktig denna politik är för EU:s ekonomi och samhälle bör de också försöka säkerställa tillräckligt med radiospektrum för audiovisuella tjänster och innehållsproduktionstjänster, samt för forskning och vetenskaplig verksamhet.

(88) De politiska riktlinjer och mål som fastställs i det fleråriga programmet för radiospektrumpolitik, som inrättades genom beslut nr 243/2012/EU[47], gäller visserligen fortfarande, men åtgärderna har i stort sett slutförts eller blivit föråldrade. För att undvika dubblering och säkerställa konsekvensen bör målen i det fleråriga programmet för radiospektrumpolitik återspeglas i denna förordning, och beslut nr 243/2012/EU bör upphävas.

(89) Med tanke på genomförandet av unionens särskilda nuvarande och framtida politiska åtgärder som bygger på radiospektrum är det nödvändigt att i god tid identifiera behovet av radiospektrum för dessa åtgärder. För att öka förutsebarheten i lagstiftningen bör de exakta behoven av och tidpunkterna för tillgången på radiospektrum bör vara kända när sådana politiska åtgärder utarbetas eller antas, och därför bör kommissionen för varje enskilt fall i ett strategiskt dokument som antas efter samråd med organet för radiospektrumpolitik fastställa de harmoniserade detaljerna för de berörda frekvensbanden samt de samordnade reglerna för deras tillgänglighet och användning. En unionsstrategi för radiospektrum bör antas efter varje ITU-världsradiokonferens för radiokommunikation (World Radiocommunications Conferences, *WRC*) för att bland annat ge insyn i hur konferensens olika beslut kommer att införlivas i unionens rättsordning. Syftet med radiospektrumstrategin är att öka transparensen för den radiospektrumrelaterade verksamheten på unionsnivå och öka förutsägbarheten för olika behöriga myndigheter och marknadsaktörer.

(90) Unionens radiospektrumstrategi skulle kunna omfatta operativa färdplaner för radiospektrum med särskilda delmål och tidsfrister för tillgång till och auktorisation för radiospektrum som ska fastställas genom kommissionens genomförandeakter när de särskilda omständigheterna och behoven med avseende på radiospektrum är kända. När kommissionen antar unionens radiospektrumstrategi och färdplaner för radiospektrum bör den beakta unionens politiska mål, såsom behovet av att skydda unionens strategiska oberoende, inbegripet de gemensamma säkerhets- och försvarsbehoven, konnektivitetsmålen för det digitala decenniet, särskilt för 5G och avancerade trådlösa nät, fullbordandet av den inre marknaden och behovet av att uppfylla särskilda tekniska krav eller kvalitetskrav för gränsöverskridande tjänster. I synnerhet bör unionens spektrumstrategi identifiera spektrum (delar av spektrum/band) som medlemsstaterna bör göra tillgängliga enligt harmoniserade förfaranden och villkor i syfte att tjäna unionens gemensamma säkerhets- och försvarspolitik. Kommissionen bör också ta hänsyn till det faktum att radiospektrum är en kollektiv nyttighet med ett betydande socialt, kulturellt och ekonomiskt värde som bör användas på ett effektivt och ändamålsenligt sätt. Unionens radiospektrumstrategi och färdplaner för radiospektrum bör respektera de relevanta internationella avtal som är tillämpliga på radiospektrum, inbegripet undvikande av skadlig störning, och bör främja principerna om teknik- och tjänsteneutralitet samt delad användning av radiospektrum, i enlighet med konkurrenslagstiftningen. För att unionens radiospektrumstrategi och färdplaner för radiospektrum ska göra skillnad bör en process inrättas inom organet för radiospektrumpolitik som gör det möjligt för nationella behöriga myndigheter att tillsammans med kommissionen övervaka framstegen i genomförandet i medlemsstaterna och utbyta erfarenheter, god praxis och

[47] Europaparlamentets och rådets beslut nr 243/2012/EU av den 14 mars 2012 om inrättande av ett fleråriget program för radiospektrumpolitik (EUT L 81, 21.3.2012, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2012/243(2)/oj).

information. Dessutom bör synergieffekter utforskas genom övervakningsmekanismen för det digitala decenniet och den europeiska planeringsterminen.

(91) Mot bakgrund av hur viktigt det är med ett snabbt införande av nästa generations trådlösa bredbandskommunikation (6G), inbegripet dess icke markbundna delar, för EU:s konkurrenskraft bör detta vara inriktningen för unionens första radiospektrumstrategi och färdplan för radiospektrum. Strategin bör dock även omfatta behovet av radiospektrum hos andra unionspolitiska åtgärder när sådana uppstår, och den bör präglas av en helhetssyn och beakta både användningen av licenser och olicensierad användning, t.ex. av trådlösa lokala nät (RLAN).

(92) För att dra full nytta av harmoniseringen enligt beslut nr 676/2002/EG bör användningen av harmoniserade frekvensband tillåtas i god tid och synkroniseras i hela unionen. Att tillåta användningen av ett frekvensband innebär tilldelning av radiospektrum enligt ett allmänt auktorisationssystem eller individuella nyttjanderätter, så att radiospektrum kan användas så snart tilldelningsförfarandet avslutats. För att tilldela frekvensband kan det vara nödvändigt att frigöra ett band som används av andra användare, och att kompensera dessa användare för de direkta kostnaderna för att migrera eller omallokera spektrumet i enlighet med nationell lagstiftning. Tillämpningen av en gemensam tidsfrist kan dock påverkas i en särskild medlemsstat av olösta problem rörande gränsöverskridande samordning, en komplex teknisk migrering av befintliga användare av ett frekvensband, mål av allmänt intresse, skydd av nationell säkerhet och försvar eller fall av force majeure. I varje fall bör de behöriga myndigheterna vidta alla åtgärder som krävs för att reducera eventuella förseningar till ett minimum i fråga om geografisk täckning, tidsaspekter och radiospektrumområde. Nationella behöriga myndigheter bör, beroende på de relevanta omständigheterna, begära att unionen tillhandahåller rättsligt, politiskt och tekniskt stöd för att lösa problem rörande samordning av radiospektrum med grannländer, inbegripet kandidatländer och anslutande länder.

(93) I och med den snabba utvecklingen av ny trådlös teknik och nya trådlösa tjänster, inbegripet användningen av moderna funktioner såsom AI, bör unionens radiospektrumförvaltning vara mer flexibel och proaktiv. I detta avseende är det viktigt att ge innovatörer och andra presumtiva användare möjlighet att påbörja harmoniseringsprocessen på unionsnivå, om man kan visa på ett behov bland annat av införandet av ny teknik eller eliminering av gammal teknik som gör användningen av radiospektrum ineffektiv eller skadar konsumenterna. Ett öppet, transparent och icke-diskriminerande förfarande bör därför inrättas för kommissionens formella inlämning och granskning av ansökningar om harmonisering av spektrum. Förfarandet bör omfatta ett offentligt samråd som hjälper kommissionen att besluta huruvida en ny process ska inledas, och vilken omfattning den i så fall ska ha. Följaktligen bör kommissionen kunna besluta huruvida den ska börja uppdatera eller utveckla en radiospektrumrelaterad politisk åtgärd med stöd av organet för radiospektrumpolitik, eller inleda utarbetandet av harmoniserade tekniska och operativa villkor för användning av ett visst radiospektrumband tillsammans med radiospektrumkommittén i enlighet med beslut nr 676/2002/EG. Ansökningarnas form, innehåll och detaljnivå, närmare uppgifter om handläggningen av ansökningarna och, i förekommande fall, eventuella tidsfrister bör anges i riktlinjerna.

(94) Allmänna auktorisationer för radiospektrumanvändning kan i vissa fall främja den mest ändamålsenliga radiospektrumanvändningen och sporra till innovation och ökad konkurrens, medan i andra fall individuella nyttjanderätter till radiospektrum under vissa särskilda omständigheter kan vara det lämpligaste auktorisationssystemet.

Individuella nyttjanderätter bör exempelvis övervägas om gynnsamma utbredningsegenskaper för radiospektrum eller den planerade uteffekten innebär att tjänstekvalitetskraven är så höga att störningsproblemen inte kan åtgärdas med hjälp av allmänna auktorisationer. Tekniska åtgärder, såsom lösningar för att förbättra mottagares resiliens, kan möjliggöra användning av allmänna auktorisationer eller radiospektrumdelning och eventuellt göra det möjligt att undvika att systematiskt använda principer om ”störningsfritt och oskyddat”. Allmänna auktorisationer kan kombineras med individuella nyttjanderätter. Detta kan vara särskilt användbart för frekvensband som inte har goda utbredningsegenskaper, såsom millimetervågbanden. Till exempel kan ett band tilldelas inom ramen för individuella nyttjanderätter i stadsområden, medan det i landsbygdsområden görs tillgängligt inom ramen för en allmän auktorisation. För att främja en konsekvent strategi i unionen får kommissionen anta en rekommendation om fastställande av det lämpligaste auktorisationssystemet för användning av radiospektrum i ett visst harmoniserat radiospektrumband, eller delar av det.

(95) I allmänhet ankommer det på de behöriga myndigheterna att besluta om det lämpligaste auktorisationssystem som ska tillämpas på ett visst frekvensband eller delar av det. Om det finns en risk för att olika lösningar skulle kunna fragmentera den inre marknaden, särskilt när harmoniserade villkor för ett radiospektrumband fastställs enligt beslut nr 676/2002/EG, och därigenom fördröja utbyggnaden av trådlösa system, bör kommissionen ges befogenhet att, med beaktande av yttrandet från organet för radiospektrumpolitik, besluta om gemensamma lösningar, och då ta hänsyn till de gällande tekniska harmoniseringsåtgärderna. Syftet med sådana beslut är att ge de behöriga myndigheterna en gemensam verktygslåda som de bör beakta när de fastställer de lämpliga konsekventa auktorisationssystem som ska tillämpas på ett band eller en del av ett band, beroende på sådana olika faktorer som befolkningstäthet, bandens utbredningsegenskaper, skillnaderna mellan användningen i tätortsområden och på landsbygden, det eventuella behovet av att skydda befintliga tjänster och de därav följande konsekvenserna för stordriftsfördelar i tillverkningen.

(96) För att underlätta utvecklingen av avancerade tjänster i större skala, möjliggöra en effektivare användning av radiospektrumet och minska kostnaderna för utbyggnad av trådlösa nät bör presumtiva användare av radiospektrum för offentliga eller icke-offentliga nät kunna begära att samma auktorisationsvillkor i möjligaste mån ska gälla i de medlemsstater där de använder radiospektrum för sina nät. Kommissionen och de behöriga myndigheterna bör samarbeta med varandra och med organet för radiospektrumpolitik för att utarbeta allmänna auktorisationsvillkor. Kommissionen bör också ha befogenhet att göra användningen av sådana villkor bindande. Harmoniseringen av auktorisationsvillkoren syftar till att främja ett gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster samt stordriftsfördelar.

(97) För att främja tillhandahållandet av alleuropeiska nät och tjänster av hög kvalitet och utnyttja stordriftsfördelar bör kommissionen ges befogenhet att auktorisera användningen av en del av radiospektrumet på unionsnivå. Varje ny generation mobilnät är dyrare att bygga ut än den föregående. Det är därför inte ekonomiskt möjligt för alla mobilnätsoperatörer som för närvarande är verksamma på unionsmarknaden att uppgradera sina nät till 6G. På begäran av kommissionen bör organet för radiospektrumpolitik därför i sitt yttrande om allmänna auktorisationsvillkor bedöma möjligheten att tilldela radiospektrum på unionsnivå samt föreslå ett lämpligt auktorisationsförfarande och lämpliga tilldelningsvillkor, t.ex. att driften ska utformas enligt en modell för grossistledet. Samma behov skulle också

kunna uppstå när det gäller att öka mängden radiospektrum som används för mobila satellittjänster, genom att ändra ändamålet för användningen av markbundna radiospektrum. För att säkerställa tillhandahållandet av alleuropeiska tjänster bör ett sådant radiospektrum med ett ändrat ändamål också tilldelas och dess användning auktoriseras på unionsnivå. Att fastställa samma auktorisationsvillkor på unionsnivå och, om så begärs, unionsauktorisationer och harmoniserade tilldelningsvillkor på unionsnivå skulle kunna främja utbyggnaden och utvecklingen av nät och tjänster av hög kvalitet, t.ex. satellitkommunikationstjänster som tillhandahålls via radiospektrum som allokerats för markbundna tjänster eller 6G-nät.

(98) För att minska byråkratin och påskynda tillgången till radiospektrum för vilka auktorisationsvillkoren har harmoniserats i mer än en medlemsstat bör det vara möjligt att inrätta ett förfarande som främjar att mer än en nationell regleringsmyndighet beviljar individuella nyttjanderätter, på ett samordnat sätt och på en enda plats i form av ett förfarande med en enda kontaktpunkt. Kommissionen bör kunna rekommendera hur de behöriga myndigheterna kan hantera sådana ansökningar på ett enhetligt sätt.

(99) Överenskommelser på unionsnivå om harmonisering av tilldelningen av radiospektrum till särskilda företag bör följas strikt av medlemsstaterna vid beviljande av nyttjanderätter till radiospektrum från den nationella frekvensfördelningsplanen.

(100) Tillräckligt lång giltighetstid på nyttjanderätterna till radiospektrum kommer att öka förutsebarheten för investeringar och bidra till snabbare nätutbyggnad och bättre tjänster, liksom stabilitet som främjar handel med och uthyrning av radiospektrum. Den minsta giltighetstid för nyttjanderätter till trådlöst bredband som fastställs i direktiv (EU) 2018/1972 har visat sig vara otillräcklig för att locka tillräckliga investeringar, för att möjliggöra driftskontinuitet och avskrivning för mobila satsningar jämfört med annan kommunikationsteknik och för att uppmuntra till ambitiösare användning av nät och avancerade och gränsöverskridande tjänster.

(101) Investeringarnas förutsägbarhet kan därför uppnås bättre genom att rättigheter tillhandahålls med obegränsad giltighetstid och de nationella behöriga myndigheterna har möjlighet att göra regelbundna översyner av dessa rättigheter, med trovärdiga alternativ för återkallande som administreras av de behöriga myndigheterna, inklusive de nationella konkurrensmyndigheterna. Samtidigt främjar den obegränsade giltighetstiden utvecklingen av en fungerande andrahandsmarknad för handel och uthyrning av radiospektrum. Risken för att nyttjanderätternas obegränsade giltighetstid skulle förhindra marknadstillträdet och minska konkurrensen, tillgängligheten, tjänstekvaliteten och investeringsincitamenten bör dock hanteras genom starka och trovärdiga rättsliga skyddsåtgärder som skyddar konkurrensen och förhindrar hamstring av radiospektrum, såsom skyldigheten att tillhandahålla tillträde i grossistledet eller möjliggöra radiospektrumdelning i enlighet med konkurrenslagstiftningen. Genom att välja lämpliga auktorisationsvillkor – såsom villkor som innebär att nyttjanderätten till spektrumet går förlorad om det inte delas (use-it-or-share-it) eller används (use-it-or-lose-it) samt utbyggnadsskyldigheter – och genom att verkställa dessa kan de nationella behöriga myndigheterna säkerställa att radiospektrum inte lämnas tomma eller blockeras, och att de görs tillgängliga för effektivare eller mer innovativa konkurrenter. Med tanke på vikten av teknisk innovation bör de nationella behöriga myndigheterna kunna föreskriva att nyttjanderätter för radiospektrum används för experimentella ändamål, däribland vetenskapliga forskningsprojekt och experiment som genomförs under livscykeln för de projekt som finansieras inom ramen för EU-programmen, med förbehåll för

särskilda begränsningar och villkor, inklusive giltighetstid, som är strikt motiverade av dessa rättigheters experimentella karaktär.

(102) Eftersom en långsiktig investeringsplanering är beroende av garantier för förnyelse av nyttjanderätterna på samma sätt som av nyttjanderätternas giltighetstid, bör förnyelsen i princip ske automatiskt, såvida det inte finns tvingande skäl mot detta. De nationella behöriga myndigheterna bör ha befogenhet att inte förnya nyttjanderätterna eller att förnya dem för en kortare period eller på ändrade villkor. Detta bör vara fallet om vissa villkor för avslag eller ändring är uppfyllda på grundval av kriterier som bör tolkas restriktivt för att ge tillräckliga garantier och förutsägbarhet. Avslag på ansökan om förnyelse skulle kunna grundas på allmänpolitiska mål enligt unionsrätten, samt på de allmänna målen för denna förordning, inbegripet försvars- och säkerhetsbehoven. Alla beslut om att inte förnya bör omfattas av ett öppet, icke-diskriminerande och transparent förfarande, och anmälas enligt förfarandet för den inre marknaden för spektrum. För att säkerställa rättssäkerhet och respekt samt rättighetsinnehavarnas berättigade förväntningar bör möjligheten att avslå ansökan om förnyelse övervägas inom en lämplig tidsperiod på minst fem år innan de berörda rättigheterna upphör att gälla.

(103) Förnyelser bör åtföljas av en översyn av de årliga avgifterna och engångsavgifterna för användningen av radiospektrum i syfte att säkerställa att dessa avgifter fortsätter att främja en optimal användning, med beaktande bland annat av marknadsutvecklingen och den tekniska utvecklingen. En sådan översyn bör baseras på det värde på nyttjanderätterna som fastställdes i det senaste tilldelningsförfarandet på grundval av konkurrens eller jämförelse, justerat för att avspegla kostnaden för ytterligare villkor som är knutna till dessa nyttjanderätter, såsom krav på täckning eller tjänstekvalitet. Intäkterna per anslutning, liksom rättsinnehavarnas totala börda från alla deras radiospektruminnehav, bör också beaktas för att undvika att mycket höga priser som betalats i tidigare auktioner fortsätter att överbelasta rättsinnehavarna och hindra dem från att investera i nät. Med tanke på rättssäkerheten bör eventuella ändringar av de befintliga avgifterna baseras på samma principer som de som tillämpas på de avgifter som fastställts vid tilldelningen av nya nyttjanderätter.

(104) Överlåtelse av nyttjanderätter till radiospektrum kan vara en ändamålsenlig metod för att öka den effektiva användningen av radiospektrum. För att uppnå flexibilitet och effektivitet, och göra det möjligt för marknaden att värdera radiospektrum, bör de nationella behöriga myndigheterna som standard tillåta radiospektrumanvändare att överlåta eller hyra ut sina nyttjanderätter till radiospektrum till tredje part genom ett enkelt förfarande och i enlighet med de villkor som är förbundna med dessa rättigheter och enligt konkurrensreglerna, under tillsyn av de ansvariga nationella regleringsmyndigheterna. Villkoren för när en enskild rättighet får överlåtas eller hyras ut av rättsinnehavaren bör anges när denna rättighet beviljas. För att främja sådana överlåtelser eller uthyrningar, förutsatt att tekniska genomförandeåtgärder som antas enligt beslut nr 676/2002/EG följs, bör medlemsstaterna också ta ställning till ansökningar om separering eller uppdelning av nyttjanderätter till radiospektrum och om en översyn av nyttjandevillkoren. Samtidigt bör det vara möjligt för den nationella behöriga myndigheten att avslå begäran om överföring eller uthyrning av radiospektrum av säkerhets- eller suveränitetsskäl eller andra offentliga/politiska mål, inbegripet främjande eller upprätthållande av en effektiv konkurrens, eller i avsaknad av tillräckliga garantier för att radiospektrumet kommer att användas i enlighet med auktorisationsvillkoren eller för den avsedda användningen.

(105) Nya koncept för radiospektrumdelning kräver korrekta realtidsdata om frekvensanvändning för att säkerställa ett effektivt nyttjande av radiospektrum och undvika störningar. En dynamisk databas som är inriktad på specifika frekvensband bör bidra till identifieringen av underutnyttjat radiospektrum och stödja en effektivare användning och delning av radiospektrum, i linje med konkurrenslagstiftningen. En sådan dynamisk inventering skulle också kunna bidra till utvecklingen och genomförandet av en operativ färdplan för radiospektrum.

(106) I enlighet med domstolens rättspraxis bör inte de nationella behöriga myndigheterna ta ut några andra avgifter i samband med tillhandahållandet av nät och elektroniska kommunikationstjänster än de som föreskrivs i denna förordning. Om tillhandahållandet av elektronisk kommunikation är beroende av offentliga medel vars användning omfattas av en särskild auktorisation, bör de nationella behöriga myndigheterna kunna ta ut avgifter för att säkerställa en optimal användning av dessa resurser. Avgifterna bör återspegla värdet av nyttjanderätterna med beaktande bland annat av den ekonomiska och tekniska situationen på den berörda marknaden och bör fastställas på ett sätt som säkerställer en effektiv tilldelning och användning av radiospektrum. Det bör till exempel vara möjligt att använda sådana avgifter för att finansiera verksamhet vid de nationella regleringsmyndigheter och andra nationella behöriga myndigheter som inte kan täckas av administrativa avgifter. När det rör sig om urvalsförfaranden grundade på jämförelse eller konkurrens och avgifterna för nyttjanderätter till radiospektrum helt eller delvis består av ett engångsbelopp, bör betalningsarrangemangen säkerställa att sådana avgifter inte i praktiken leder till att urvalet sker på grundval av kriterier som inte har något samband med målet att säkerställa optimal användning av radiospektrum.

(107) Metoden för att beräkna nivån på radiospektrumavgifterna i unionen skiljer sig avsevärt mellan medlemsstaterna. Denna skillnad skulle kunna försvåra tillhandahållandet av nät som bygger på radiospektrum i flera medlemsstater. Kommissionen bör därför regelbundet offentliggöra benchmarkstudier och, beroende på vad som är lämpligt, ta fram annan vägledning när det gäller metoden för beräkning av de årliga radiospektrumavgifter som ska tas ut av de nationella behöriga myndigheterna för markbundet spektrum. Dessa metoder bör baseras på principerna om ändamålsenlig och effektiv användning av radiospektrum, transparens, icke-diskriminering och proportionalitet i förhållande till det avsedda ändamålet, och göra det möjligt för de nationella behöriga myndigheterna att beräkna den exakta avgift som ska påföras, vilken kan bestå av en fast årlig del (per kHz per kategori frekvensband) och en procentandel av den årliga omsättning som genereras genom användningen av frekvenser. När kommissionen fastställer metoden kommer Berecs och de nationella regleringsmyndigheternas erfarenhet av att konstruera lämpliga kostnadsmodeller att vara ovärderlig, och bör därför beaktas. De nationella behöriga myndigheterna bör se till att avgiftsbeloppet under alla omständigheter täcker kostnaderna för förvaltningen av radiospektrumet.

(108) Alla bördor som påförs företag för nyttjanderätter till radiospektrum kan påverka besluten om att ansöka om radiospektrumresurser och om att ta dem i bruk. De nationella behöriga myndigheterna bör därför fastställa acceptpriser på ett sätt som leder till en effektiv tilldelning av de rättigheterna, oavsett vilken typ av urvalsförfarande som används. Kommissionen får utfärda en rekommendation om en gemensam metod för att fastställa acceptpriser, med beaktande av kriterier såsom alternativkostnaden för radiospektrum, bandets egenskaper och de kostnader som avser uppfyllandet av auktorisationsvillkor som uppställts för främjandet av politiska

mål. När man gör detta bör hänsyn också tas till konkurrenssituationen på den berörda marknaden, inbegripet eventuell alternativ resursanvändning. I princip bör de nationella behöriga myndigheterna inte fastställa acceptpriser när de ålägger skyldigheter rörande omfattning eller tjänstekvalitet, såvida det inte finns en risk för otillåten samverkan och/eller icke-seriöst deltagande som på ett otillbörligt sätt förlänger förfarandet osv. Kommissionen bör ges befogenhet att anta genomförandeakter om rekommendationen inte framgångsrikt kan säkerställa konsekventa resultat i unionen och detta äventyrar den allmänna utbyggnaden av trådlösa nät av hög kvalitet i unionen.

(109) Åtaganden bör prioriteras framför avgifter mot bakgrund av den höga kostnaden för radiospektrum till följd av att man förlitar sig på urval genom auktioner baserat på en jämförande betalning av avgifter. Det bör därför vara möjligt att ersätta avgifterna med av sökanden erbjudna åtaganden att genomföra åtgärder som direkt skulle gynna utbyggnaden av nät och kvaliteten på trådlös kommunikation. I praktiken skulle detta kunna ske i form av förskottsbetalningar som skulle återbetalas, eller bankgarantier som skulle hävas när åtagandena har uppfyllts.

(110) Kraven på iakttagande av principerna om teknikneutralitet och tjänsteneutralitet vid beviljandet av nyttjanderätter stöder, tillsammans med möjligheten att överföra rättigheter mellan företag, friheten och möjligheterna att tillhandahålla elektroniska kommunikationstjänster åt allmänheten, och främjar därmed även uppnåendet av mål av allmänintresse. Denna förordning påverkar inte huruvida radiospektrum direkt tilldelas leverantörer av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster, eller enheter som nyttjar dessa nät eller tjänster. Sådana enheter kan vara leverantörer av innehåll för radio- eller tv-sändningar. Ansvaret för att uppfylla de villkor som hör samman med nyttjanderätten till radiospektrum och de tillämpliga villkor som är knutna till den allmänna auktorisationen bör i alla händelser bäras av det företag som har beviljats nyttjanderätten till radiospektrum. Vissa skyldigheter för programföretag avseende tillhandahållande av audiovisuella medietjänster kan göra det nödvändigt att använda särskilda kriterier och förfaranden för beviljande av nyttjanderätter till radiospektrum för att uppnå ett särskilt mål av allmänt intresse som fastställs av de nationella behöriga myndigheterna i enlighet med unionsrätten. Förfarandena för beviljande av sådana rättigheter bör i vilket fall vara objektiva, transparenta, icke-diskriminerande och proportionella.

(111) Domstolens rättspraxis kräver att alla nationella begränsningar av rättigheter som garanteras genom artikel 56 i EUF-fördraget är motiverade på ett objektivt sätt och proportionella, och att de inte överskrider vad som är nödvändigt för att deras mål ska uppnås. Radiospektrum som beviljas utan ett öppet förfarande bör inte användas för andra syften än det mål av allmänt intresse för vilket det beviljades. I sådana fall bör berörda parter beredas tillfälle att inkomma med synpunkter inom rimlig tid.

(112) De nationella behöriga myndigheterna bör som en del av ansökningsförfarandet för beviljandet av nyttjanderätter kontrollera om den sökande kommer att kunna uppfylla de villkor som är knutna till sådana rättigheter. Dessa villkor bör återspeglas i objektiva, transparenta, proportionella och icke-diskriminerande behörighetskriterier som fastställs innan ett urvalsförfarande grundat på konkurrens inleds. För tillämpningen av sådana kriterier bör det vara möjligt att kräva att de sökande lämnar in nödvändig information för att styrka sin förmåga att uppfylla dessa villkor. Om sådan information inte tillhandahålls bör den nationella behöriga myndigheten kunna avslå ansökan om nyttjanderätt till radiospektrum.

(113) De nationella behöriga myndigheterna bör, innan de beviljar nyttjanderätten, endast verifiera de element som rimligtvis kan visas av en normalt omsorgsfull sökande, med vederbörligt beaktande av radiospektrums avsevärda värde för allmänheten och marknadsvärde som begränsad offentlig resurs. Detta bör inte förhindra den nationella behöriga myndigheten från att utföra en senare verifiering av att behörighetskriterierna uppfylls, till exempel genom milstolpar, när kriterierna rimligtvis inte kan uppfyllas från början. För att upprätthålla en ändamålsenlig och effektiv användning av radiospektrum bör de nationella behöriga myndigheterna inte bevilja rättigheter i de fall då deras granskning visar att sökanden inte klarar att uppfylla villkoren, utan att det påverkar möjligheten att främja tidsbegränsad experimentell användning.

(114) Om efterfrågan på ett frekvensband överstiger tillgången och en nationell behörig myndighet till följd av detta kommer fram till att antalet nyttjanderätter till radiospektrum ska begränsas, bör lämpliga och transparenta förfaranden tillämpas vid beviljandet av sådana rättigheter, för att undvika diskriminering och för att de knappa resurserna ska kunna användas på ett optimalt sätt. Sådana begränsningar bör vara motiverade och proportionella och bör baseras på en ingående bedömning av marknadsvillkoren, och vederbörlig vikt bör läggas på de totala fördelarna för användarna och när det gäller nationella mål och målen för den inre marknaden. Syftena med varje begränsningsförfarande bör vara tydligt fastställda i förväg och, om möjligt, kvantifierade med vederbörlig vikt fäst vid behovet av att uppfylla nationella mål och mål för den inre marknaden. När de nationella behöriga myndigheterna överväger det lämpligaste urvalsförfarandet bör de, i enlighet med samordningsåtgärder som vidtas på unionsnivå, i god tid och på ett öppet sätt samråda med alla berörda parter om motiveringen, målen och villkoren för förfarandet, och då bland annat ange resultatet av eventuella tillhörande bedömningar av konkurrenssituationen samt den tekniska och ekonomiska situationen på marknaden. Nationella behöriga myndigheter bör kunna använda sig bland annat av konkurrensförfaranden eller jämförande urvalsförfaranden för tilldelning av radiospektrum, med beaktande bland annat av konkurrenssituationen samt den tekniska och ekonomiska situationen på marknaden. Vid förvaltningen av sådana system bör de nationella behöriga myndigheterna ta hänsyn till denna förordnings syften. Om en medlemsstat finner att ytterligare rättigheter kan göras tillgängliga i ett band bör de inleda processen för detta.

(115) Samtidigt som de stöder en öppen, icke-diskriminerande tilldelning och en effektiv användning av radiospektrum kan auktioner – som är en typ av urvalsförfarande som bygger på konkurrensutsatta prisanbud – leda till en betydande ekonomisk börda för operatörerna om de inte är lämpligt utformade eller om tilldelningsvillkoren inte återspeglar situationen på marknaden. Därför bör man prioritera investeringsinriktade auktioner med fokus på uppfyllandet av vissa kvalitets- och täckningsåtaganden snarare än på betalningen av avgifter.

(116) Det frivilliga forum för sakkunnigbedömning som inrättades genom direktiv (EU) 2018/1972 som ett instrument för inbördes lärande har inte uppnått en mer enhetlig användning och definition av de faktorer som ingår i urvalsförfarandena och de villkor som är knutna till nyttjanderätterna till radiospektrum, eftersom endast omkring en tredjedel av de nationella åtgärderna bedömdes av sakkunniga. Eftersom dessa faktorer och villkor har en betydande inverkan på marknadsvillkoren och konkurrenssituationen, inklusive villkoren för marknadsinträde och expansion, bör en ny mekanism för förhandssamordning – ett förfarande för den inre marknaden för radiospektrum – inrättas. Detta förfarande bör tillämpas på varje åtgärd som föreslås

av nationella behöriga myndigheter i syfte att genomföra ett urvalsförfarande eller att ändra eller förnya nyttjanderätter med avseende på harmoniserat radiospektrum för trådlösa bredbandsnät och bredbandstjänster för elektronisk kommunikation. En sådan förhandsmekanism är mer effektiv än interventioner i efterhand, eftersom den i förväg kan upptäcka åtgärder som är omotiverade eller oproportionerliga. Den anmälande myndigheten bör i synnerhet förklara varför varje föreslagen marknadsutformningsåtgärd är nödvändig för att upprätthålla eller uppnå en effektiv konkurrens och redogöra för dess sannolika effekter på befintliga och framtida investeringar av marknadsaktörer, på grundval av en marknadsanalys. Om den anmälande myndigheten avser att föreskriva en definitiv giltighetstid för en nyttjanderätt bör den lägga fram argument för varför den anser att den föreslagna giltighetstiden är tillräcklig mot bakgrund av de investeringar som krävs för att uppnå målen för tilldelningsförfarandet och för denna förordning. Kommissionen bör kunna anmäla de reservationer den eventuellt har om förslag till marknadsutformningsåtgärder, dvs. åtgärder som påverkar strukturen eller konkurrensnivån på marknaden, såsom radiospektrumbegränsningar, reservationer eller tillträdesskyldigheter i grossistledet, och bör i sådana fall ange skälen till reservationen. Kommissionen skulle kunna anse att åtgärden skulle skapa ett hinder för den inre marknaden eller ha allvarliga tvivel rörande dess förenlighet med unionsrätten, särskilt målen för denna förordning. Kommissionen kan också anmäla eventuella reservationer som kan uppstå i fråga om en begränsad giltighetstid, om den anser att en sådan giltighetstid är otillräcklig. I sin utvärdering måste kommissionen överväga alla eventuella effekter som nyttjanderätternas giltighetstid skulle få på konkurrensen. För att säkerställa processens effektivitet bör den ge kommissionen möjlighet att lägga in ett veto avseende nyttjanderätternas giltighetstid och marknadsutformningsåtgärder om det anses nödvändigt. Detta nya förfarande för den inre marknaden för radiospektrum bör ersätta forumet för sakkunnigbedömning.

(117) Om de stöds av stabila ekonomiska bevis och är väl utformade kan marknadsutformningsåtgärder och begränsade giltighetstider för licenser spela en viktig roll för att säkerställa en effektiv konkurrens på marknaderna för elektronisk kommunikation. Åtgärder som vidtas specifikt för att främja konkurrens i samband med beviljande eller förnyelse av nyttjanderätter till radiospektrum bör beslutas av nationella regleringsmyndigheter och andra nationella behöriga myndigheter som har den nödvändiga kunskapen om ekonomi, teknik och marknad. Villkoren för radiospektrumtilldelning kan påverka konkurrenssituationen på marknader för elektronisk kommunikation samt tillträdesvillkoren. Begränsad tillgång till radiospektrum, i synnerhet när radiospektrum är en bristvara, kan skapa ett hinder för tillträde eller hindra investering, utbyggnad av nät, tillhandahållande av nya tjänster eller tillämpningar, innovation och konkurrens. Nya nyttjanderätter, inklusive sådana som förvärvas genom överlåtelse eller uthyrning, och införandet av nya flexibla kriterier för radiospektrumanvändning kan också påverka befintlig konkurrens. Vid felaktig tillämpning kan vissa villkor som används för att främja konkurrens ha andra effekter. Exempelvis kan radiospektrumbegränsningar och reservation av radiospektrum skapa konstlade brister, tillträdesskyldigheter i grossistledet kan på ett orimligt sätt begränsa affärsmodeller i avsaknad av marknadsinflytande och överlåtelsebegränsningar kan hämma utvecklingen av andrahandsmarknader. Inför införandet av sådana villkor är det därför nödvändigt med ett konsekvent och objektivt konkurrenstest som bör tillämpas på ett samordnat sätt. Användningen av sådana åtgärder bör därför grunda sig på de nationella regleringsmyndigheternas grundliga och objektiva bedömning av marknaden och av konkurrensvillkoren på denna, på

grundval av en marknadsanalys. Nationella behöriga myndigheter bör dock alltid säkerställa en ändamålsenlig och effektiv radiospektrumanvändning och undvika snedvridning av konkurrensen till följd av konkurrensskadlig hamstring.

(118) Åtgärder som ingriper i marknadsstrukturen, t.ex. radiospektrumbegränsningar eller reservationer, får endast införas om mindre inkräktande åtgärder, t.ex. tillträdesskyldigheter i grossistledet, inte är tillräckliga för att garantera en effektiv konkurrens på slutkundsnivå. Innan man inför tillträdesskyldigheter i grossistledet bör de nationella behöriga myndigheterna bedöma huruvida det skulle råda effektiv konkurrens på slutkundsmarknaderna utan ingripande i grossistledet. Bedömningen bör vara holistisk och ta hänsyn till ett antal parametrar, såsom men inte begränsat till angivna priser för massmarknadsprodukter för konsumenter och företag, rabatter inbegripet riktade rabatter, samt investeringar och tjänstekvalitet. När den nationella behöriga myndigheten fastställer de nyttjanderätter som omfattas av sådana skyldigheter bör den beakta den kapacitet som finns tillgänglig för att stödja erbjudanden i grossistledet.

(119) Den massiva ökningen av efterfrågan på radiospektrum, liksom av slutanvändarnas efterfrågan på trådlös bredbandskapacitet, gör att det krävs lösningar som möjliggör alternativa, kompletterande, spektrumeffektiva tillträdeslösningar, inklusive trådlösa kommunikationssystem med låg effekt och kort räckvidd, såsom RLAN och nät med små cellulära accesspunkter med låg effekt. Sådana kompletterande trådlösa kommunikationssystem, i synnerhet allmänt tillgängliga RLAN-accesspunkter, gör internet allt mer lättåtkomligt för slutanvändarna och gör det möjligt för mobiloperatörerna att avlasta trafiken. RLAN använder harmoniserat radiospektrum utan att kräva någon individuell auktorisation eller nyttjanderätt till radiospektrum. Hittills används de flesta RLAN-accesspunkterna av privata användare som en lokal trådlös utökning av deras fasta bredbandsanslutning. Inom gränserna för sina egna internetabonnemang bör slutanvändarna inte hindras från att dela anslutningen till sitt RLAN med andra, för att öka antalet tillgängliga accesspunkter och särskilt, i tätbefolkade områden, maximera den trådlösa datakapaciteten genom återanvändning av radiospektrum och skapa en kostnadseffektiv och kompletterande trådlös bredbandsinfrastruktur som är tillgänglig för andra slutanvändare. Därför bör onödiga begränsningar av ibruktagande och sammanlänkning av RLAN-accesspunkter avskaffas.

(120) Offentliga organ eller leverantörer av allmännyttiga tjänster som i sina lokaler använder RLAN för personal, besökare eller kunder, till exempel för att underlätta tillgången till e-förvaltningstjänster eller för information om allmänna transporter eller vägtrafik, bör också ge tillgång till sådana accesspunkter för allmän användning av medborgarna, som en sidotjänst till de tjänster som de erbjuder allmänheten i dessa lokaler, i den utsträckning som detta tillåts av konkurrensreglerna och bestämmelserna om offentlig upphandling. Den som tillhandahåller sådant lokalt tillträde till elektroniska kommunikationsnät inom eller kring privat egendom eller ett begränsat offentligt område, på icke-kommersiell grund eller som en sidotjänst till en annan verksamhet som inte är beroende av sådan anslutning, såsom RLAN-hotspots som görs tillgängliga för kunder som utnyttjar andra kommersiella verksamheter eller för allmänheten i det området, kan behöva efterleva allmänna auktorisationer för nyttjanderätter till radiospektrum, men bör inte omfattas av några villkor eller krav knutna till allmänna auktorisationer som gäller för leverantörer av allmänna elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster eller några skyldigheter avseende slutanvändare eller samtrafik. Sådana leverantörer bör dock fortfarande

omfattas av ansvarighetsbestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065[48]. Annan teknik, såsom kommunikation med synligt ljus (VLC), börjar utvecklas och därigenom kommer den nuvarande radiospektrumkapaciteten hos RLAN och trådlösa accesspunkter att kompletteras med optiskt synliga ljusbaserade accesspunkter som skapar trådlösa lokala hybridnät som möjliggör optisk trådlös kommunikation.

(121) Eftersom trådlösa accesspunkter med kort räckvidd och låg effekt, såsom till exempel femtoceller, pikoceller, metroceller eller mikroceller, kan vara väldigt små och använder diskret utrustning som liknar RLAN-routrar för hemmabruk, vilka inte kräver några tillstånd utöver vad som är nödvändigt för användningen av radiospektrum, och med tanke på trådlösa accesspunkters positiva effekter på radiospektrumanvändningen och utvecklingen av trådlös kommunikation, bör eventuella restriktioner för ibruktagandet av dem begränsas i så stor utsträckning som möjligt. För att underlätta ibruktagandet av trådlösa accesspunkter med liten räckvidd, och utan att det påverkar tillämpningen av tillämpliga krav relaterade till radiospektrumförvaltning, bör de nationella behöriga myndigheterna därför i princip inte införa några krav på individuella tillstånd för ibruktagandet av sådana enheter i byggnader som inte är officiellt skyddade antingen som del av en utvald miljö eller på grund av sitt särskilda arkitektoniska eller historiska värde, förutom av skäl som rör den allmänna säkerheten. För detta ändamål bör deras egenskaper – till exempel maximal storlek, vikt och utsändningsegenskaper – specificeras på unionsnivå på ett proportionellt sätt för lokalt ibruktagande och för att säkerställa en hög skyddsnivå för folkhälsan. Vad gäller driften av trådlösa accesspunkter med kort räckvidd bör artikel 7 i direktiv 2014/53/EU tillämpas. Detta påverkar inte privat egendomsrätt som fastställts i unionsrätt eller nationell rätt. Förfarandet för prövning av tillståndsansökningar bör effektiviseras och inte påverka tillämpningen av några affärsavtal, och eventuella administrativa avgifter i detta sammanhang bör begränsas till de administrativa kostnaderna för handläggningen av ansökan. Handläggningen av en tillståndsansökan bör gå så fort som möjligt och i princip inte ta längre än fyra månader.

(122) Offentliga byggnader och annan offentlig infrastruktur besöks och används dagligen av ett betydande antal slutanvändare som behöver konnektivitet för att kunna ta del av digitala offentliga tjänster, digitala transporttjänster och andra tjänster. Annan offentlig infrastruktur såsom gatlyktor och trafikljus erbjuder ytterst värdefulla platser för utbyggnad av till exempel små basstationer på grund av deras kompakta utförande. Utan att det påverkar de nationella behöriga myndigheternas möjlighet att låta ibruktagandet av trådlösa accesspunkter med kort räckvidd omfattas av enskilda förhandstillstånd bör operatörerna ha tillträdesrätt till dessa offentliga platser för att på lämpligt sätt kunna tillgodose efterfrågan. De nationella behöriga myndigheterna bör därför säkerställa att offentliga byggnader och annan offentlig infrastruktur av det här slaget upplåts på rimliga villkor för ibruktagande av små basstationer, i syfte att komplettera Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1309[49] och utan att

---

48 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 av den 19 oktober 2022 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (förordningen om digitala tjänster) (EUT L 277, 27.10.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

49 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1309 av den 29 april 2024 om åtgärder för att minska kostnaderna för utbyggnad av gigabitnät för elektronisk kommunikation, om ändring av förordning (EU) 2015/2120 och om upphävande av direktiv 2014/61/EU

det påverkar tillämpningen av de principer som anges i den förordningen. I förordning (EU) 2024/1309 går man funktionellt tillväga, så att tillträdesskyldigheter till fysisk infrastruktur införs endast när infrastrukturen ingår i ett nät och bara om den ägs eller används av en nätoperatör, med den följden att många byggnader som ägs eller används av myndigheterna kommer att falla utanför direktivets tillämpningsområde. Däremot behövs det ingen specifik skyldighet för fysisk infrastruktur, såsom kanalisation eller stolpar som används inom intelligenta transportsystem och som ägs av nätoperatörer (leverantörer av transporttjänster eller leverantörer av allmänna elektroniska kommunikationsnät), eller för värddelar i ett nät, vilket alltså innebär att dessa omfattas av tillämpningsområdet för förordning (EU) 2024/1309.

(123) Artikel 4 i beslut nr 676/2002/EG om radiospektrumkommitténs funktion bör ändras. För att säkerställa unionens och dess medlemsstaters säkerhet och tekniska suveränitet bör det inrättas en mekanism som gör det möjligt för kommissionen och medlemsstaterna att diskutera frågor och fatta beslut om en gemensam ståndpunkt utan att tredjeländer och berörda parter involveras. Kommissionen bör därför ges befogenhet att kräva att medlemsstaterna i radiospektrumkommittén fastställer gemensamma ståndpunkter rörande utvecklingen av vissa tekniska genomförandeåtgärder som kan påverka unionens eller dess medlemsstaters säkerhet eller tekniska suveränitet, före diskussionerna i Europeiska post- och telesammanslutningen (Cept).

(124) Satellitkommunikation spelar en viktig roll för att säkerställa unionens säkerhet, resiliens och strategiska oberoende. Nya tekniska framsteg, framväxande marknadsdynamik, geopolitiska utmaningar och konkurrensproblem rörande satellitnät kräver förstärkta åtgärder på unionsnivå. Satellitoperatörer strävar i allt högre grad efter ett alleuropeiskt marknadstillträde, och regleringsmyndigheterna utsätts för allt större påtryckningar för att upprätta lämpliga regelverk som är förenliga med unionens politik och mål. Det finns ett behov av att förenkla och konsolidera reglerna om tillhandahållande av satellitkommunikationsnät och satellitkommunikationstjänster samt om användningen av satellitspektrum, underlätta skapandet av gränsöverskridande tjänster och nät och förhindra regleringsmässiga luckor när det gäller tillträde till unionens satellitmarknader.

(125) I sitt yttrande av den 16 juni 2021 om programmet för radiospektrumpolitik betonade gruppen för radiospektrumpolitik att spektrumpolitiken bör stödja utvecklingen av innovativa satellitsystem som säkerställer en EU-kontrollerad konnektivitet och tillhandahållandet av tillförlitliga, resilienta och kostnadseffektiva statliga satellittjänster. En stärkt unionsram är därför nödvändig för att unionen ska kunna bli en framträdande aktör inom den globala rymdindustrin, tillhandahålla en stabil grund för utveckling och drift av alleuropeiska satellitinfrastrukturer och säkerställa en effektiv tillämpning av skyddsåtgärder för säkerhet och konkurrens. Denna ram skulle dessutom vara nödvändig för att genomföra EU:s strategi för en beredskapsunion, som antogs den 26 mars 2025, i vilken man bland annat betonar behovet av att utarbeta minimikriterier för beredskap för väsentliga tjänster såsom elektroniska kommunikationstjänster, i syfte att säkerställa resiliensen hos viktiga samhällsfunktioner och främja inbyggda dubbla användningsområden, vid utvecklingen av säker kommunikation och konnektivitet i hela unionen.

(Gigabitinfrastrukturförordningen) (EUT L, 2024/1309, 8.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1309/oj).

(126) I enlighet med artikel 216.1 i EUF-fördraget har unionen extern behörighet och får ingå avtal med internationella organisationer om detta föreskrivs i fördragen, eller om detta är nödvändigt för att uppnå målen för unionens politik. Förvaltningen av radiospektrum och användningen av radiofrekvenser, inbegripet för satellitkommunikation, är områden som till stor del regleras genom unionslagstiftning som antagits på grundval av artikel 114 i EUF-fördraget, i synnerhet direktiv (EU) 2019/1872 och beslut nr 676/2002/EG. Användningen av radiospektrum via satellit är till sin natur internationell, eftersom den styrs av globala samordningsmekanismer inom ITU och möjliggör tillhandahållandet av gränsöverskridande tjänster i flera länder. Samtidigt utgör satellitradiospektrum en viktig tillgång för de globala kommunikationsmarknaderna som påverkar konkurrenskraften, investeringarna och möjligheten att tillhandahålla innovativa tjänster i hela unionen. Mot bakgrund av dessa dubbla internationella och marknadsmässiga dimensioner är det nödvändigt att ha en enhetlig och framåtblickande unionsstrategi för att säkerställa en effektiv användning av satellitradiospektrum, en effektiv samordning och en väl fungerande inre marknad.

(127) En av de grundläggande processerna för att säkerställa en störningsfri drift är samordning av satellitnäten innan de skjuts upp. I enlighet med ITU:s radioreglemente bör den förvaltning som registrerar ett nytt satellitsystem samordna med alla de redan uppskjutna eller registrerade system som det nya satellitsystemet kan komma att påverka, och justera parametrarna så att det inte orsakar skadliga störningar på dessa system. För att öka insynen inom unionen när det gäller ITU:s registreringar och register bör de nationella behöriga myndigheterna informera kommissionen och andra nationella behöriga myndigheter i organet för radiospektrumpolitik om denna verksamhet. Dessutom bör en mekanism inrättas för att säkerställa att en administration kan begära stöd från andra nationella behöriga myndigheter och från unionen för att genomföra ITU-samordningen, särskilt när unionens intressen och politik riskerar att påverkas.

(128) Harmoniseringen och förvaltningen av radiospektrum genom ITU för användning av satelliter på internationell nivå leder inte till en harmonisering av de nationella auktorisationsförfarandena för tillhandahållandet av satellitkommunikationstjänster och för användningen av därtill hörande spektrum. Tillämpliga regler och villkor för satellitnät och satellitkommunikationstjänster är fortfarande fragmenterade i medlemsstaterna, vilket hindrar satellitoperatörer i unionen från att uppnå den skala som krävs för tillhandahållandet av gränsöverskridande eller alleuropeiska konnektivitetstjänster. Sådana tjänster blir allt viktigare när det gäller att ansluta områden med dålig täckning och avlägsna områden, stärka resiliensen och stödja införandet av ny teknik. För att övervinna dessa utmaningar bör tillhandahållandet av satellitnät och satellittjänster omfattas av en allmän auktorisation på unionsnivå, på villkor som utarbetats av kommissionen tillsammans med medlemsstaterna. Med tanke på mångfalden av satellitnät och satellittjänster skulle det vara bäst att utarbeta dessa auktorisationsvillkor genom genomförandeakter och i nära samarbete med organet för radiospektrumpolitik, med tanke på de nationella spektrummyndigheternas stora erfarenhet av satellitauktorisationer. En anmälan till kommissionen inom ramen för en sådan allmän auktorisation skulle ge ett företag samma rättigheter i hela unionen utan att någon separat anmälan krävs i de enskilda medlemsstaterna.

(129) En harmoniserad och centraliserad unionsram för auktorisation av användningen av satellitspektrum bör inrättas, där genomförandet stöds av medlemsstaternas nationella behöriga myndigheter. En sådan ram, som ger nyttjanderätter på unionsnivå på

gemensamma villkor, skulle öka rättssäkerheten, minska fragmenteringen och stärka unionens strategiska oberoende, säkerhet och suveränitet på området satellitkommunikation, samtidigt som den skulle komplettera målen i EU:s rymdförordning och i visionen för den europeiska rymdekonomin. Satellitauktorisationer på unionsnivå, genom ett förfarande som involverar kommissionen och organet för radiospektrumpolitik och stöds av byrån, skulle i alla leden från allokering och licensgivning till verkställighet minska den administrativa bördan, öka insynen i marknadstillträdet och säkerställa en konsekvent förvaltning av knappa radiospektrumresurser och störningar. De skulle skydda den inre marknadens integritet, främja säkra och konkurrenskraftiga tjänster och anpassa radiospektrumpolitiken till unionens strategiska mål och därigenom stödja en säker, skalbar och strategiskt autonom satellitkommunikation.

(130) Spektrum som används för satellitnät och satellittjänster bör vara föremål för en unionsauktorisation som beviljas av kommissionen med bistånd av organet för radiospektrumpolitik. En europeisk tabell över allokering av satellitfrekvenser bör antas för att ge satellitoperatörerna transparens rörande vilka spektrum som de kan få tillgång till för specifika satellittjänster. För vissa satellitspektrumband kan kommissionen besluta att tillgången till dem ska vara möjlig inom ramen för en allmän auktorisation, t.ex. för sakernas internet, medan individuella nyttjanderätter bör föredras för andra spektrumband, mot bakgrund av behovet av att undvika skadliga störningar och säkerställa tjänstekvaliteten, nätresiliensen och kommunikationssäkerheten.

(131) För att möjliggöra tillhandahållandet av alleuropeiska satellitnät och satellittjänster bör dessutom auktorisationsvillkoren för användning av satellitspektrum vara desamma i hela unionen. Sådana auktorisationsvillkor bör i synnerhet garantera respekten för de tillämpliga ITU-reglerna om satellitsamordning och undvikande av skadlig störning, såväl som samordningen med andra nuvarande och framtida satellitsystem, vilket är av särskild betydelse för befintliga och planerade satellitsystem inom ramen för unionens program. När det gäller auktorisationsvillkoren för tillhandahållande av satellitnät eller satellittjänster bör också samstämmighet eftersträvas med cybersäkerhetsförordningen, som ska ersätta Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/881.

(132) Eftersom de flesta satellitspektrum kan delas på ett effektivt sätt mellan olika leverantörer skulle de flesta unionsauktorisationer beviljas enligt först till kvarn-principen. Hittills har endast innehavare av rätten att använda 2 GHz-bandet för ett alleuropeiskt tillhandahållande av mobila satellittjänster valts ut inom ramen för unionens urvalsförfarande enligt beslut 626/2008/EG. Eftersom andra satellitspektrum i framtiden kan komma att bli knappa bör ett lämpligt urvalsförfarande införas i förordningen för att välja ut innehavare av nyttjanderätter till frekvensband där sådana omständigheter råder. Ett sådant förfarande bör inspireras av förfarandet enligt beslut 626/2008/EG, där ett jämförande urvalsförfarande fastställs. Jämförande urvalsförfaranden bör inriktas på utbyggnaden av innovativ satellitkommunikation och på att främja integreringen av europeisk teknik i det nya rymdekosystemet. Detta är avgörande för att stärka unionens industriella och vetenskapliga kapacitet och stärka Europas strategiska oberoende samt leveranskedjorna inom rymdsektorn. I vissa fall kan konkurrensförfaranden såsom auktioner vara lämpligare för att säkerställa att spektrum tilldelas de företag som skulle kunna använda det på bästa sätt. I sådana fall bör man lägga särskild vikt vid att andra politiska mål beaktas på lämpligt sätt, såsom behovet av att säkerställa en bred täckning av unionens territorium.

(133) I sitt yttrande av den 17 juni 2025 om den politiska strategin på EU-nivå för satellitkonnektivitet direkt till enhet och därtill hörande frågor om den inre marknaden identifierade gruppen för radiospektrumpolitik ett behov av en skyddsmekanism som gör det möjligt för medlemsstaterna att vid fall av bristande efterlevnad av de gemensamma kraven för satellitkommunikationstjänster reagera kollektivt till förmån för EU:s intressen. Även om det finns en väletablerad process inom ramen för ITU för bilaterala lösningar mellan förvaltningar i fall av gränsöverskridande störningar är denna process utdragen och åtföljs inte av tillräckliga garantier för en effektiv och snabb lösning av störningarna. Denna förordning bör därför fastställa verktyg för att säkerställa överensstämmelsen med de auktorisationsvillkor som fastställs i förordningen, i synnerhet skyldigheten att samordna och att förhindra skadliga störningar inom unionens territorium. Även om auktorisationen av satellitnät och satellittjänster samt användningen av tillhörande spektrum bör skötas på unionsnivå bör övervakningen av efterlevnaden av auktorisationsvillkoren gynnas av samarbetet mellan kommissionen och de nationella behöriga myndigheterna, som har jurisdiktion, kapacitet och expertkunskap för att kontrollera efterlevnaden och upptäcka problem med skadlig störning.

(134) För att säkerställa en samordnad övervakning och verkställighet av unionsauktorisationer bör kommissionen, med beaktande av yttrandet från organet för radiospektrumpolitik, anta detaljerade arrangemang som fastställer hur verkställigheten ska ske. Kommissionen får också ålägga böter eller viten för överträdelser av auktorisationsvillkoren eller andra bestämmelser i avdelningen om användning av satellitradiospektrum. Sådana böter bör ta hänsyn till överträdelsens allvar och varaktighet och, om överträdelsen utgör en överträdelse av nationella bestämmelser, till eventuella sanktioner som redan har påförts av nationella myndigheter. De nationella behöriga myndigheterna bör kunna varna kommissionen om varje överträdelse av auktorisationsvillkoren eller bestämmelserna i avdelningen om användning av satellitradiospektrum. För att säkerställa efterlevnaden bör medlemsstaterna på sitt territorium ge full verkan åt beslutet att ålägga korrigerande åtgärder eller sanktioner, inbegripet att i slutändan hindra ett företag från att tillhandahålla satellitnät eller satellittjänster i unionen. I sådana fall bör det dock vara möjligt för en medlemsstat vars konnektivitet allvarligt skulle störas av ett avbrott eller upphörande av en satellitoperatörs verksamhet att begära att kommissionen skjuter upp tillämpningen av en sådan samordnad åtgärd på dess nationella territorium under en period på upp till sex månader med möjlighet till förlängning.

(135) Den tekniska utvecklingen leder till att markbundna och icke markbundna nät successivt integreras i en enhetlig kommunikationsstruktur som kombinerar markbaserad infrastruktur med icke markbundna komponenter, särskilt satellitkonstellationer i jordnära omloppsbana (*LEO*), så att man därigenom säkerställer en allmän, resilient och högpresterande konnektivitet på global nivå. Den globala konkurrensen om standardisering och tillgång till satellitspektrum för nästa generations mobila teknik visar på spektrumets strategiska betydelse som kritisk resurs. Särskilda rättsliga bestämmelser på detta område är nödvändiga för att på ett effektivt sätt hantera denna utveckling genom att stärka reglerna för satellitspektrumförvaltning, så att unionen kan säkerställa sitt strategiska oberoende vid utbyggnaden av säkra och resilienta markbundna och icke markbundna 5G- och 6G-nät. På grund av bristen på mobilt satellitspektrum finns det samtidigt ett ökande behov av spektrumdelning mellan markbundna och icke markbundna användare. En sådan delning bör ske på ett sätt som inte äventyrar tillhandahållandet av markbundna tjänster. För att säkerställa en obegränsad kontinuitet i de nuvarande användningarna

och tillämpningarna bör denna förordning garantera att delad spektrumanvändning mellan markbundna system och satellitsystem endast kan ske när den primära innehavaren av den markbundna nyttjanderätten har samtyckt till detta och under dennes ansvar. Mot bakgrund av integrerade satellit- och mobilkommunikationstjänster som möjliggörs genom 6G-teknik håller de traditionella gränserna mellan markbundna nät och satellitnät på att suddas ut. Därför krävs ett samordnat och framåtblickande regelverk för att förhindra marknadsfragmentering och spektrumstörningar, särskilt i frekvensband som kommer att användas gemensamt av både markbundna mobiloperatörer och satellitoperatörer.

(136) Med tanke på genomförandet av unionens särskilda nuvarande och framtida politiska åtgärder som bygger på nummerresurser är det nödvändigt att i god tid identifiera behovet av både befintliga och innovativa tjänster. Utvecklingen av unionens inre marknad leder till en ökad utbyggnad av gränsöverskridande tjänster som ofta är beroende av nummerresurser. För att sådana tjänster ska kunna blomstra och ge de förväntade samhällsvinsterna och den förväntade ekonomiska tillväxten, bör det säkerställas att regelverket är konsekvent och förutsägbart när det gäller planering, allokering och förvaltning av nummerresurser i unionen. Kommissionen bör utarbeta en framåtblickande nummerstrategi som bygger på synpunkter från alla berörda parter och med vederbörlig hänsyn tagen till Berecs yttrande, och som skulle utgöra grunden för unionens nummerplan.

(137) Tillgången till alleuropeiska nummerresurser skulle göra det möjligt för leverantörer av gränsöverskridande eller alleuropeiska tjänster att använda nummerresurserna på ett enhetligt och enklare sätt. Kommissionen bör kunna vidta åtgärder med stöd av medlemsstaterna, bland annat genom antagande av genomförandeakter, för att anta unionens nummerplan, i syfte att göra det möjligt att ansöka hos ITU om nummerserier och i syfte att fastställa de villkor som kan knytas till rätten att använda nummerresurser från unionens nummerplan, inbegripet avgifterna för nyttjanderätten till sådana resurser och möjligheten att överföra sådana avgifter till byrån. De nationella regleringsmyndigheterna bör sköta tilldelningen av alleuropeiska nummerresurser eftersom de är bäst lämpade att säkerställa att de villkor som är knutna till de individuella nyttjanderätterna efterlevs, men byrån bör, i samarbete med de nationella regleringsmyndigheterna och under Berecs överinseende, föra en aktuell databas över de alleuropeiska nummerresurserna för att ge en centraliserad överblick över deras tillgänglighet.

(138) Utvecklingen av alleuropeiska tjänster, särskilt maskin- till maskintjänster, skulle ytterligare möjliggöras genom tillgången till harmoniserade nummer i hela unionen, samtidigt som de nationella regleringsmyndigheternas förvaltning av dessa nummerresurser i samarbete med byrån skulle säkerställa att det fanns en enda uppsättning villkor som dessa tjänsteleverantörer ska uppfylla. I detta syfte bör medlemsstaterna stödja kommissionen i att få tillgång till olika nummerresurser från ITU bland annat genom att kommissionen ansöker om sådana specifika nummerserier för deras räkning. När det finns ett behov av harmonisering av nummerresurserna i unionen för att stödja utvecklingen av alleuropeiska tjänster eller gränsöverskridande tjänster, särskilt nya maskin-till-maskin-baserade tjänster såsom uppkopplade bilar, och när de nationella regleringsmyndigheternas förvaltning av dessa resurser på ett centraliserat sätt i samarbete med byrån skulle möjliggöra enklare och öppnare allokeringsförfaranden för tjänsteleverantörer, bör kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter.

(139) I syfte att effektivt stödja den fria rörligheten för varor, tjänster och personer inom unionen, bör det vara möjligt att använda vissa nationella nummerresurser, särskilt vissa icke-geografiska nummer, extraterritoriellt, det vill säga utanför territoriet för den tilldelande medlemsstaten. Mot bakgrund av den betydande risken för bedrägerier när det gäller interpersonell kommunikation, bör sådan extraterritoriell användning endast tillåtas för tillhandahållande av elektroniska kommunikationstjänster som inte är interpersonella kommunikationstjänster. Tillämpning av relevant nationell lagstiftning, särskilt regler om konsumentskydd och andra regler som avser användningen av nummerresurser bör säkerställas av medlemsstaterna oberoende av om nyttjanderätterna har beviljats och om nummerresurserna används inom unionen.

(140) De nationella regleringsmyndigheterna i de medlemsstater där nummerresurser från en annan medlemsstat används har inte kontroll över dessa nummerresurser. Det är därför viktigt att de nationella regleringsmyndigheterna i den medlemsstat som beviljar rätt till extraterritoriell användning även bör säkerställa ett effektivt skydd av slutanvändarna i de medlemsstater där dessa nummer används. I syfte att uppnå effektivt skydd bör de nationella behöriga myndigheter som beviljar rätt till extraterritoriell användning fastställa villkor vad gäller leverantörens respekt av regler om konsumentskydd och andra regler som avser användningen av nummerresurser i de medlemsstater där nummerresurserna kommer att användas.

(141) De nationella regleringsmyndigheterna i dessa medlemsstater där nummerresurser används bör kunna begära stöd från de nationella regleringsmyndigheter som beviljade nyttjanderätterna till nummerresurserna, för att bidra till efterlevnaden av deras nationella regler. Verkställighetsåtgärder som vidtas av de nationella regleringsmyndigheter som beviljade nyttjanderätterna bör omfatta avskräckande sanktioner, särskilt, vid en allvarlig överträdelse, återkallande av rätten till extraterritoriell användning för de nummerresurser som tilldelats det berörda företaget. Kraven på extraterritoriell användning bör inte påverka befogenheterna hos den nationella regleringsmyndigheten att blockera tillträdet till nummer eller tjänster om det är motiverat på grund av bedrägeri eller missbruk. Den extraterritoriella användningen av nummerresurser bör inte påverka unionens regler om tillhandahållande av roamingtjänster, bland annat de som gäller förhindrande av onormal användning eller missbruk av roamingtjänster som omfattas av prisreglering i detaljistledet och som omfattas av reglerade roamingavgifter i grossistledet. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att träffa särskilda överenskommelser om extraterritoriell användning av nummerresurser med tredjeländer.

(142) Tillgång till nummerresurser på grundval av objektiva, transparenta och icke-diskriminerande kriterier är av avgörande betydelse för att företag ska kunna konkurrera inom sektorn för elektronisk kommunikation. Nationella regleringsmyndigheter bör ha möjlighet att bevilja nyttjanderätter till nummerresurser till andra företag än leverantörer av elektroniska kommunikationsnät eller elektroniska kommunikationstjänster mot bakgrund av den ökande betydelsen av nummer för olika tjänster i samband med sakernas internet. Alla delar av de nationella nummerplanerna bör förvaltas av nationella regleringsmyndigheter, inklusive punktkoder som används vid nätadresstilldelning.

(143) För att ge berörda parter möjlighet att informera sig bör beslut om beviljande av nyttjanderätter till nummerresurser offentliggöras. Det bör vara möjligt att uppfylla kravet på offentliggörande genom att göra dessa beslut tillgängliga för allmänheten på en webbplats.

(144) Den avsändande parten bör ha tillträde till samtliga nummer som ingår i de nationella nummerplanerna i andra medlemsstater och ha tillträde till tjänster som använder icke-geografiska nummer, inklusive gratisnummer och nummer till betalteletjänster samt alleuropeiska nummerresurser inom unionen, utom när den mottagande parten av kommersiella skäl har valt att begränsa tillträdet från vissa geografiska områden. Den avsändande parten bör även ha tillträde till nummer från den allmänna internationella frisamtalstjänsten.

(145) Gränsöverskridande tillträde till nummerresurser och tilläggstjänster bör inte hindras förutom i objektivt motiverade fall, till exempel för att bekämpa bedrägeri eller missbruk exempelvis i samband med vissa betalteletjänster när numret anses ha enbart ett nationellt syfte (till exempel nationella koder), eller om det inte är ekonomiskt genomförbart. De nationella regleringsmyndigheterna bör ha befogenhet att, på grundval av en analys från fall till fall av riskerna med ett visst användningsmönster, blockera tillgången till nummer eller tjänster, däribland av förebyggande skäl, om detta är motiverat på grund av bedrägeri eller missbruk. Olika taxor kan tillämpas för personer som ringer från utlandet till den berörda medlemsstaten och personer som ringer från en plats inom den medlemsstaten. Användare bör informeras i förväg och på ett tydligt sätt om det förekommer några avgifter för gratisnummer, som till exempel internationella samtalstaxor för nummer tillgängliga genom vanliga internationella uppringningskoder. Om leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster håller inne inkomster från samtrafik eller andra tjänster på grund av bedrägeri eller missbruk, bör medlemsstaterna säkerställa att innehållna inkomster från tjänster när så är möjligt återbetalas till den slutanvändare som drabbats av det aktuella bedrägeriet eller missbruket.

(146) Konnektivitet med hög hastighet och av hög kvalitet är av avgörande betydelse för sammanhållningen av unionens samhälle och för konkurrenskraften hos unionens ekonomi. Fiber till hemmet-nät (*FTTH-nät*) är det mest framtidssäkrade sättet att tillhandahålla säker, tillförlitlig och energieffektiv fast konnektivitet som kan uppfylla unionens mål för digital omvandling och klimat, samtidigt som underhålls- och driftskostnaderna för operatörer minskas.

(147) För att påskynda övergången till fiber, särskilt anläggningen av FTTH-nät och ett ökat utnyttjande av de tjänster som tillhandahålls via dessa nät, är det nödvändigt att i god tid planera för och genomföra nedsläckningen av äldre kopparnät på ett lämpligt sätt. I detta syfte bör det inrättas en strukturerad ram för en gradvis och proportionell övergång från kopparnät till fibernät. Användningen av kopparnät i allmänhetens intresse bör regleras, utan att det påverkar äganderätten till nättillgångar, som bör fortsätta att regleras i den nationella lagstiftningen.

(148) Nedsläckningen av kopparnätet bör respektera principerna om förutsägbarhet, öppenhet och proportionalitet. Det är därför nödvändigt att fastställa objektiva villkor, förfarandesteg och skyddsåtgärder för nedsläckningen av kopparnätet, samtidigt som man ger utrymme för proportionella undantag. Tillsammans med en tillräckligt lång övergångsperiod skyddar dessa åtgärder slutanvändarnas intressen, ökar rättssäkerheten för företagen och motverkar snedvridning av konkurrensen. Denna övergångsperiod är tillräcklig för att kopparnätoperatörerna ska kunna organisera, förbereda sig för och slutföra nedsläckningen av kopparnätet. Denna period bör också göra det möjligt för kopparnätoperatörerna att, om de anser det ekonomiskt och kommersiellt motiverat, uppgradera sina befintliga nät till FTTH-nät eller anlägga FTTH-nät. Dessutom ger tidsfristen på ett år från den bindande rättsakt som föreskriver nedsläckningen av kopparnätet kopparnätoperatörerna tillräckligt med tid

för att planera inledningen av nedsläckningen av kopparnätet och genomföra alla nödvändiga åtgärder före denna inledning.

(149) För att stödja en enhetlig och effektiv förberedelse av nedsläckningen av kopparnätet behövs en samordnad insats på unionsnivå och nationell nivå i de medlemsstater där kopparbaserade tjänster fortfarande är i drift efter den 30 juni 2029. Dessa medlemsstater spelar en viktig roll för att uppnå en snabb och ordnad övergång till fiber till förmån för slutanvändarna. Varje sådan medlemsstat bör utarbeta en nationell plan för övergång till fiber, där man redovisar sin strategi för övergången till fibernät. Planen bör beskriva nättäckningen för den relevanta tekniken, identifiera anläggningsinitiativ och ange åtgärder för att stödja en snabb och ordnad migrering från kopparnät till fibernät.

(150) Planerna för övergången till fiber bör stödja uppnåendet av konnektivitetsmålen för det digitala decenniet, särskilt gigabitkonnektivitet. För att säkerställa en tillräckligt detaljerad kartläggning av investeringsbehoven för övergången till fibernät i ett tidigt skede bör medlemsstaterna ta hänsyn till de rekommendationer som riktas till dem i deras lägesrapporter om det digitala decenniet, i syfte att utarbeta planerna för nationella och regionala partnerskap inom nästa fleråriga budgetram och anpassa sina nationella strategiska färdplaner för det digitala decenniet i enlighet med detta. Medlemsstaterna bör också ta hänsyn till sina föränderliga behov, i synnerhet mot bakgrund av framstegen med övergången till fiber och nedsläckningen av kopparnätet, vid översynen av sina planer för nationella och regionala partnerskap, som en del av halvtidsöversynen[50].

(151) För att planera och hantera nedsläckningen av kopparnätet på ett strukturerat och transparent sätt bör de nationella regleringsmyndigheterna identifiera särskilda geografiska områden för nedsläckning av kopparnätet (*nedsläckningsområden*) med hjälp av harmoniserade kriterier som bygger på riktlinjer som antagits av kommissionen. De nationella regleringsmyndigheterna bör se över dessa områden mot bakgrund av nätutbyggnaden och marknadsutvecklingen.

(152) Hållbarhetsvillkoret för fibertäckningen kan uppfyllas oavsett om sådana nät anläggs av befintliga eller alternativa operatörer. För att bedöma huruvida konnektivitetstjänster i slutkundsledet av jämförbar kvalitet och till överkomligt pris är tillgängliga för slutanvändare som är beroende av kopparbaserade tjänster bör de nationella regleringsmyndigheterna tillämpa objektiva och transparenta kriterier, med beaktande av nationella omständigheter, lokala anläggningsvillkor och relevanta marknadsdata.

(153) Medlemsstaterna bör sträva efter att inleda nedsläckningen av kopparnätet i en betydande andel av sina nedsläckningsområden i god tid före den 31 december 2035. I detta syfte bör de vidta lämpliga åtgärder, i linje med sin nationella plan för övergång till fiber, för att maximera antalet nedsläckningsområden där hållbarhetsvillkoren uppfylls i ett tidigt skede.

(154) Om hållbarhetsvillkoren är uppfyllda bör medlemsstaterna kräva att nedsläckningen av kopparnätet sker inom fastställda tidsfrister, efter att de nationella regleringsmyndigheterna har offentliggjort de relevanta bedömningarna. Denna

[50] I linje med artikel 25 i förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Europeiska fonden för ekonomisk, social och territoriell sammanhållning, jordbruk och landsbygd, fiske och sjöfart, välstånd och säkerhet för perioden 2028–2034 och om ändring av förordning (EU) 2023/955 och förordning (EU, Euratom) 2024/2509, COM(2025) 565 final.

progressiva strategi underlättar en ordnad migrering, minskar osäkerheten och ger operatörer och slutanvändare tillräckligt med tid att anpassa sig.

(155) Om hållbarhetsvillkoren inte uppfylls i ett nedsläckningsområde är medlemsstaterna inte skyldiga att kräva att kopparnätet släcks ned i detta område före den 31 december 2035, och kopparnätet får då fortsätta att vara i drift. Som regel bör dock nedsläckningen av kopparnätet ha föreskrivits i alla nedsläckningsområden senast den 31 december 2035. Detta långsiktiga mål ger en tydlig investeringssignal, samtidigt som det erbjuder tillräckligt med flexibilitet för att ta hänsyn till skillnader i utbyggnaden mellan olika medlemsstater och regioner.

(156) I undantagsfall, när anläggningen av fibernät inte är ekonomiskt bärkraftig och det inte finns någon adekvat konnektivitetslösning som kan ersätta de kopparbaserade tjänsterna, bör medlemsstaterna kunna avstå från att föreskriva en nedsläckning av kopparnätet. Sådana undantag är nödvändiga för att undvika oproportionerliga konsekvenser för slutanvändarna och säkerställa kontinuiteten hos väsentliga tjänster. I detta sammanhang avses med ”adekvata konnektivitetslösningar” lösningar som kan säkerställa kontinuiteten i de elektroniska kommunikationstjänsterna av en kvalitet som är jämförbar med den som tillhandahålls av kopparnätet inom samma område. Tillgången till sådana adekvata konnektivitetslösningar bör fastställas av de nationella regleringsmyndigheterna på grundval av objektiva kriterier, inbegripet kvalitet och överkomlighet, med beaktande av marknadsvillkoren.

(157) För att säkerställa en smidig övergång och skydda slutanvändarna bör medlemsstaterna föreskriva lämpliga skyddsåtgärder före nedsläckningen av kopparnätet. Dessa skyddsåtgärder bör inbegripa tydlig information i god tid samt åtgärder för att säkerställa kontinuitet eller migrering för kritiska tjänster till funktionellt likvärdiga alternativ.

(158) De nationella regleringsmyndigheterna bör övervaka genomförandet av nedsläckningen av kopparnätet, och se till att operatörerna följer de godkända nedsläckningsplanerna, tidsplanerna och kommunikationsskyldigheterna. Effektiva, proportionella och avskräckande påföljder bör påföras vid bristande efterlevnad.

(159) Det behövs lämpliga incitament till investeringar i gigabitnät som stöder innovation inom innehållsrika internettjänster och stärker unionens konkurrenskraft överlag. Det är därför nödvändigt att främja effektiva investeringar i utvecklingen av dessa nät, samtidigt som man skyddar konkurrensen, eftersom flaskhalsar och hinder för inträde på marknaden kvarstår på infrastrukturnivå, och stärker konsumenternas valmöjligheter genom förutsebarhet och konsekvens i regelverket.

(160) Konkurrens främjas bäst genom en ekonomiskt effektiv nivå av investeringar i ny och befintlig infrastruktur, kompletterad med lagstiftning när detta är nödvändigt för att säkerställa konsumenternas och företagens val av tjänster. En effektiv nivå av infrastrukturbaserad konkurrens är den omfattning av parallell anläggning av infrastruktur som skäligen kan förväntas ge investerare en rimlig avkastning.

(161) Det bör säkerställas att det finns förfaranden för beviljande av rättigheter att installera faciliteter som är lägliga, icke-diskriminerande och transparenta, så att förutsättningar säkras för en sund och effektiv konkurrens. Tillstånd som utfärdats för leverantörer av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster och som ger dem tillträde till offentlig eller privat egendom är grundläggande faktorer för etablerande av elektroniska kommunikationsnät eller nya nätelement. Onödigt krångel och förseningar i förfarandet för att tilldela ledningsrätter kan därför utgöra ett betydande

hinder för konkurrensutvecklingen. Följaktligen bör förvärvet av ledningsrätter förenklas för auktoriserade företag. Behöriga myndigheter bör samordna förvärvet av ledningsrätter och lägga ut relevant information på sina webbplatser.

(162) Det är nödvändigt att stärka medlemsstaternas befogenheter gentemot innehavare av ledningsrätter för att säkerställa etablering eller byggande av nya nät på ett rättvist, effektivt och miljöansvarigt sätt, oberoende av eventuella skyldigheter för ett företag som anses ha ett betydande inflytande på marknaden att bevilja tillträde till sitt elektroniska kommunikationsnät. Ett förbättrat gemensamt nyttjande av faciliteter kan sänka de miljömässiga kostnaderna för att bygga ut infrastrukturen för elektronisk kommunikation och bidra till mål som rör folkhälsa, allmän säkerhet och fysisk planering. De behöriga myndigheterna bör därför ha befogenhet att kräva att företag som har dragit nytta av rättigheterna att installera faciliteter på, över eller under offentlig eller privat egendom gemensamt nyttjar sådana faciliteter eller sådan egendom, inbegripet fysisk samlokalisering, efter en skälig tid av offentligt samråd under vilket alla berörda parter bör ges tillfälle att yttra sig, inom de specifika områden där skäl som rör allmänna intressen gör sådant gemensamt nyttjande nödvändigt. Detta kan till exempel vara fallet när utrymmet under jord är överanvänt eller när naturliga hinder måste korsas. De behöriga myndigheterna bör särskilt kunna ålägga ett gemensamt nyttjande av nätelement och tillhörande faciliteter såsom kanalisation, rör, master, inspektionsbrunnar, kopplingsskåp, antenner, torn och andra stödkonstruktioner, byggnader eller ingångar till byggnader, och en bättre samordning av anläggningsarbeten när det gäller de elektroniska kommunikationsnätens miljömässiga hållbarhet eller av andra skäl som rör allmän ordning. Det bör däremot vara de nationella regleringsmyndigheterna som fastställer bestämmelserna för hur kostnaderna ska fördelas för det gemensamma nyttjandet av faciliteten eller egendomen, för att säkerställa att det sker en skälig anpassning till de berörda företagens risktagande. I ett symmetriskt regleringssammanhang bör till exempel alla riktlinjer som utfärdats av kommissionen eller Berec i enlighet med artiklarna 3, 5.6 och 11.6 i förordning (EU) 2024/1309 beaktas, beroende på vad som är lämpligt. Mot bakgrund av de skyldigheter som införs genom förordning (EU) 2024/1309, bör de behöriga myndigheterna, särskilt de lokala myndigheterna, också inrätta lämpliga samordningsförfaranden i samarbete med de nationella regleringsmyndigheterna för offentliga arbeten och för andra lämpliga offentliga faciliteter och annan lämplig offentlig egendom, däribland förfaranden som säkerställer att de berörda parterna får information om lämpliga offentliga faciliteter och lämplig offentlig egendom samt pågående och planerade offentliga arbeten, att de meddelas i god tid om sådana arbeten och att gemensamt nyttjande underlättas i möjligaste mån.

(163) Om mobiloperatörer är tvungna att gemensamt nyttja torn eller master av miljöskäl, kan sådant föreskrivet gemensamt nyttjande leda till en minskning av de högsta nivåer för överförd effekt som av folkhälsoskäl är tillåtna för varje operatör, och detta kan i sin tur leda till krav på operatörerna att installera fler överföringsplatser för att säkerställa nationell täckning. Behöriga myndigheter bör sträva efter att ta hänsyn till de berörda miljöaspekterna och folkhälsoaspekterna, med beaktande av försiktighetsprincipen.

(164) Skyldigheterna avseende tillträde och samtrafik bör endast gälla allmänna elektroniska kommunikationsnät. Leverantörer av andra nät än offentliga elektroniska kommunikationsnät bör inte omfattas av dessa skyldigheter. De kan dock dra nytta av tillträdet till offentliga nät på de villkor som fastställs av medlemsstaterna. För att tillhandahålla genomgående trafik lämnar leverantörer av andra elektroniska

kommunikationsnät än offentliga nät i allt högre grad över trafik till leverantörer av allmänna elektroniska kommunikationsnät i form av peering eller transitering. I vissa fall kan sådan trafik ge upphov till oproportionerliga eller ohållbara investeringsbehov för de mottagande leverantörerna av allmänna elektroniska kommunikationsnät. Sådana situationer bör åtgärdas i enlighet med de riktlinjer för främjande av ekosystemsamarbete som antagits av Berec och, när så är lämpligt, genom den planerade faciliteten för frivillig medling.

(165) På en öppen marknad med fungerande konkurrens bör det inte finnas några begränsningar som hindrar företag från att förhandla om förutsättningarna för tillträde och samtrafik mellan dem, i synnerhet gränsöverskridande avtal, om inte annat följer av konkurrensreglerna i EUF-fördraget. I syfte att uppnå en verkligt alleuropeisk marknad med ökad effektivitet, effektiv konkurrens, fler valmöjligheter och konkurrenskraftiga tjänster för slutanvändarna bör företag som erhåller begäran om tillträde eller samtrafik från andra företag som omfattas av allmän auktorisation för tillhandahållande av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster till allmänheten i princip ingå sådana avtal på kommersiell basis och förhandla i god tro.

(166) På de marknader där skillnaderna i förhandlingsstyrka mellan olika företag ännu är betydande och där några företag är beroende av infrastruktur som tillhandahålls av andra för att kunna leverera sina tjänster, är det lämpligt att fastställa ett regelverk för att säkerställa att marknaden fungerar effektivt. Om kommersiella förhandlingar misslyckas bör de nationella regleringsmyndigheterna ha befogenhet att i slutanvändarnas intresse säkerställa adekvat tillträde, samtrafik och interoperabilitet för tjänster. De bör särskilt säkerställa genomgående konnektivitet genom att införa proportionella skyldigheter för företag som omfattas av den allmänna auktorisationen och som kontrollerar tillträde till slutanvändare. Kontroll av tillträde kan innebära ägande eller kontroll av den fysiska anslutningen till slutanvändaren (antingen fast eller mobil) eller möjligheten att ändra eller dra in det eller de nationella nummer som behövs för tillträde till en slutanvändares nätanslutningspunkt. Detta skulle till exempel vara fallet om nätoperatörer på ett orimligt sätt skulle begränsa slutanvändarnas valfrihet när det gäller tillgång till internetportaler och internettjänster.

(167) I ljuset av principen om icke-diskriminering bör de nationella regleringsmyndigheterna säkerställa att alla företag, oavsett storlek och affärsmodell och oavsett om de är vertikalt integrerade eller åtskilda, kan bedriva samtrafik enligt rimliga villkor, i syfte att säkerställa genomgående konnektivitet och tillhandahålla anslutning till internet.

(168) Nationella rättsliga eller administrativa åtgärder som innebär att villkoren för tillträde eller samtrafik kopplas till den verksamhet som bedrivs av den part som begär samtrafik, och särskilt till denna parts investeringsgrad i nätinfrastrukturen, och inte till den samtrafik eller det tillträde som tillhandahålls, kan ge upphov till snedvridningar på marknaden och kan därför strida mot konkurrensreglerna.

(169) Nätoperatörer som kontrollerar tillträdet till sina egna kunder gör det med hjälp av unika nummer och adresser från en offentliggjord nummer- eller adressförteckning. Andra nätoperatörer måste kunna leverera trafik till dessa kunder och måste därför kunna bedriva direkt eller indirekt samtrafik med varandra. Det är därför lämpligt att fastställa rättigheter och skyldigheter att förhandla om samtrafik.

(170) Interoperabilitet gynnar slutanvändarna och är ett viktigt mål för EU:s regelverk. Att främja interoperabilitet är ett av de mål för de nationella regleringsmyndigheter och

andra behöriga myndigheter som anges i det regelverket. Regelverket bör även föreskriva att kommissionen ska offentliggöra en förteckning över standarder eller specifikationer för tillhandahållande av tjänster, tekniska gränssnitt eller nätfunktioner, som en grundval för främjande av harmonisering inom elektronisk kommunikation. Medlemsstaterna bör uppmuntra användandet av offentliggjorda standarder eller specifikationer i den utsträckning det är absolut nödvändigt för att säkerställa interoperabilitet för tjänster och öka användarnas valmöjligheter.

(171) I dagsläget är både genomgående konnektivitet och tillgång till alarmeringstjänster beroende av att slutanvändarna använder nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster. En ökad exklusiv användning av nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster av ett ökande antal slutanvändare skulle kunna medföra en brist på tillräcklig interoperabilitet mellan kommunikationstjänsterna. Till följd av detta kan betydande hinder uppstå för marknadsinträde och fortsatt innovation, vilka kan innebära ett märkbart hot mot en effektiv genomgående konnektivitet mellan slutanvändare.

(172) När sådana interoperabilitetsproblem uppstår bör kommissionen kunna begära en Berec-rapport innehållande en faktabaserad bedömning av marknadssituationen på unionsnivå och medlemsstatsnivå. Med beaktande av Berec-rapporten och andra tillgängliga fakta, och med beaktande av effekterna på den inre marknaden, bör kommissionen besluta om regleringsåtgärder behöver vidtas, däribland av de nationella regleringsmyndigheterna eller andra behöriga myndigheterna. Om kommissionen anser att sådana regleringsåtgärder är nödvändiga på unionsnivå eller bör övervägas av nationella regleringsmyndigheter eller andra behöriga myndigheter bör den ha befogenhet att anta genomförandeakter som specificerar typen och räckvidden för de regleringsåtgärder som eventuellt borde vidtas, däribland av nationella regleringsmyndigheter eller andra behöriga myndigheter, i synnerhet när det gäller skyldigheter att offentliggöra och godkänna myndigheters och leverantörers användning, ändring och omfördelning av relevant information och åtgärder för att införa en obligatorisk användning av standarder eller specifikationer för samtliga eller för vissa leverantörer.

(173) Nationella regleringsmyndigheter bör utifrån de särskilda nationella omständigheterna bedöma om det är nödvändigt och motiverat med någon åtgärd för att säkerställa genomgående konnektivitet och bör i sådana fall införa proportionella skyldigheter i enlighet med kommissionens genomförandeakter för de leverantörer av nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster som har betydande täckning och användarutnyttjande. Leverantörer som har ett begränsat antal slutanvändare eller en begränsad geografisk täckning och som endast marginellt skulle bidra till att uppnå detta mål bör normalt sett inte omfattas av sådana krav på interoperabilitet.

(174) I situationer då företag saknar tillgång till fungerande alternativ till ledningar, kablar och tillhörande faciliteter inuti byggnader eller fram till första koncentrations- eller distributionspunkten som inte kan anläggas parallellt, samt för att gynna konkurrenskraftiga resultat av intresse för slutanvändarna, bör de nationella regleringsmyndigheterna ha befogenhet att införa tillträdesskyldigheter för alla företag, oavsett om de anses ha ett betydande inflytande på marknaden. I detta hänseende bör de nationella regleringsmyndigheterna beakta alla tekniska och ekonomiska hinder för framtida parallell anläggning av nät. Men eftersom sådana skyldigheter i vissa fall kan vara inkräktande, undergräva incitamenten för investeringar och stärka ställningen hos de aktörer som har betydande inflytande på

marknaden, bör de införas endast när detta är påkallat och står i proportion till målet om hållbar konkurrens på de relevanta marknaderna. Enbart det faktum att det redan finns mer än en sådan infrastruktur bör inte nödvändigtvis tolkas som att det visar att tillgångarna är replikerbara. Om det är nödvändigt i kombination med sådana tillträdesskyldigheter, bör företag också kunna förlita sig på skyldigheterna att tillhandahålla tillträde till fysisk infrastruktur på grundval av förordning (EU) 2024/1309. Eventuella skyldigheter som den nationella regleringsmyndigheten inför och eventuella beslut som fattas av andra behöriga myndigheter enligt förordning (EU) 2024/1309 för att säkerställa tillträde till byggnaders fysiska infrastruktur eller till fysisk infrastruktur fram till accesspunkten bör vara konsekventa.

(175) De nationella regleringsmyndigheterna bör, i den utsträckning som är nödvändig, kunna införa skyldigheter för företag att ge tillträde till vissa faciliteter, närmare bestämt programmeringsgränssnitt (API) och elektroniska programguider (EPG), för att säkerställa inte bara slutanvändarnas tillgång till digitala radio- och tv-sändningar utan också till därtill hörande tilläggstjänster, inbegripet programrelaterade tjänster som är särskilt utformade för att förbättra tillgängligheten för slutanvändare med funktionsnedsättning, och programrelaterade uppkopplade tv-tjänster.

(176) När de nationella regleringsmyndigheterna bedömer den koncentrations- eller distributionspunkt som de vill införa en tillträdesskyldighet till, är det viktigt att de väljer en punkt i enlighet med Berecs riktlinjer. Att välja en punkt närmare slutanvändarna, om så är möjligt, är mer fördelaktigt för infrastrukturkonkurrensen och för utbyggnaden av gigabitnät. Det kan även vara motiverat att påföra tillträdesskyldigheter till ledningar och kablar bortom den första koncentrations- eller distributionspunkten när det kan visas att det finns stora och icke tillfälliga fysiska eller ekonomiska hinder mot parallell anläggning, vilket leder till konkurrensproblem eller marknadsmisslyckanden på slutkundsnivå till nackdel för slutanvändarna. Bedömningen av den parallella anläggningen av nätelement kräver en marknadsanalys, men den nationella regleringsmyndigheten bör inte vara skyldig att införa dessa skyldigheter. Däremot förutsätter en sådan marknadsanalys en tillräcklig ekonomisk bedömning av marknadsvillkoren för att fastställa huruvida de kriterier som krävs för att införa skyldigheter bortom den första koncentrations- eller distributionspunkten är uppfyllda. Det är mer sannolikt att sådana tillträdesskyldigheter är nödvändiga i geografiska områden där affärsnyttan för utbyggnaden av alternativ infrastruktur inte är lönsam eller är mer riskfylld, till exempel på grund av låg befolkningstäthet. Omvänt kan en hög koncentration av hushåll normalt tyda på att det inte finns behov av att införa sådana skyldigheter.

(177) Nationella regleringsmyndigheter bör överväga om sådana symmetriska skyldigheter kan komma att stärka ställningen för företag som anses ha ett betydande inflytande på marknaden. De nationella regleringsmyndigheterna bör kunna införa en skyldighet att ge tillträde till aktiva eller virtuella nätelement som används för tillhandahållande av tjänster på sådan infrastruktur bortom den första koncentrations- eller distributionspunkten, om tillträde till passiva element skulle vara ekonomiskt ineffektivt eller fysiskt ogenomförbart, och om den nationella regleringsmyndigheten anser att syftet med tillträdesskyldigheten skulle kringgås om den inte infördes. För att stärka en konsekvent regleringspraxis i hela unionen bör kommissionen ges befogenhet att kräva att den nationella regleringsmyndigheten drar tillbaka sina förslag till åtgärder som utvidgar tillträdesskyldigheterna till bortom den första koncentrations- eller distributionspunkten.

(178) För att iaktta proportionalitetsprincipen kan det vara lämpligt att de nationella regleringsmyndigheterna undantar vissa kategorier av företag från skyldigheter bortom den första koncentrations- eller distributionspunkten, vilka bör fastställas av nationella regleringsmyndigheter, av skälet att en tillträdesskyldighet som inte baseras på att ett företag anses ha betydande inflytande på marknaden riskerar att äventyra affärsnyttan för nybyggda nätelement, särskilt genom små lokala projekt. Företag som endast är verksamma i grossistledet bör inte omfattas av sådana tillträdesskyldigheter om de erbjuder ett effektivt alternativt tillträde på kommersiell grund till ett gigabitnät under rättvisa, rimliga och icke-diskriminerande villkor, inbegripet vad gäller priset. Det bör vara möjligt att utvidga det undantaget till andra leverantörer på samma villkor. Undantaget bör inte vara tillämpligt på leverantörer som tar emot offentliga medel.

(179) Gemensamt nyttjande av passiv infrastruktur som används för tillhandahållande av trådlösa elektroniska kommunikationstjänster, i enlighet med konkurrensrättsliga principer, kan vara till särskilt stor nytta för att maximera gigabitkonnektivitet i hela unionen, i synnerhet i mer glesbefolkade områden där parallell anläggning är opraktisk och slutanvändarna riskerar att inte få sådan konnektivitet. Nationella regleringsmyndigheter bör i undantagsfall kunna föreskriva sådan gemensam användning, eller tillträde till lokaliserad roaming, i enlighet med unionsrätten, om denna möjlighet redan tydligt fastställts i de ursprungliga villkoren för beviljandet av nyttjanderätt och om de visar att sådan gemensam användning kan bidra till att undanröja oöverstigliga ekonomiska eller fysiska hinder och om tillträdet till nät eller tjänster därför är starkt begränsat eller saknas, med beaktande av flera faktorer, bland annat behovet av täckning längs med viktiga transportvägar, valfrihet och högre tjänstekvalitet för slutanvändare, samt behovet av att behålla incitamenten för utbyggnad av infrastruktur. Om slutanvändarna saknar tillträde och detta inte kan åtgärdas enbart med hjälp av gemensamt nyttjande av passiv infrastruktur bör de nationella regleringsmyndigheterna kunna införa skyldigheter om gemensamt nyttjande av aktiv infrastruktur. De nationella regleringsmyndigheterna och andra behöriga myndigheter bör därvid bibehålla möjligheten att välja den mest lämpliga delnings- eller tillträdesskyldigheten, som bör vara proportionell och motiverad med hänsyn till det fastställda problemets art.

(180) Även om det under vissa omständigheter är lämpligt för en nationell regleringsmyndighet eller annan behörig myndighet att införa skyldigheter för företag oavsett om de anses ha betydande inflytande på marknaden i syfte att uppnå sådana mål som genomgående konnektivitet eller interoperabilitet för tjänster, är det nödvändigt att säkerställa att sådana skyldigheter införs i enlighet med regelverket och särskilt med tillämpliga anmälningsförfaranden. Sådana skyldigheter bör endast införas när det är motiverat för att uppnå målen och när de är objektivt motiverade, transparenta, proportionella och icke-diskriminerande i enlighet med relevanta anmälningsförfaranden.

(181) I samband med övergången till fiber är det viktigt att se till att slutanvändarna inom en rimlig tidsram ansluts till de tillgängliga fibernät som passerar deras bostäder.

(182) För att säkerställa att slutanvändarna ansluts bör de nationella regleringsmyndigheterna ålägga varje leverantör av elektroniska kommunikationsnät att med en rimlig ytterligare utbyggnad bygga en anslutningslänk mellan den begärande slutanvändarens hem och den närmaste distributions- eller anslutningspunkt som är avsedd att betjäna dennes bostad.

(183) De priser som tas ut för denna förbindelse bör i princip inte överstiga de vanliga anslutningsavgifterna i den berörda medlemsstaten. De nationella regleringsmyndigheterna får dock medge en tilläggsavgift, med beaktande av de geografiska villkoren och eventuella andra relevanta villkor, under förutsättning att de kostnader som betalas av slutanvändarna är rättvisa och rimliga, och kan vid behov ingripa för att fastställa maximipriser. De nationella regleringsmyndigheterna bör kunna använda befintliga avtal och handelsvillkor som avtalats mellan leverantörer av slutkundstjänster och slutanvändare som ett riktmärke för att fastställa huruvida priserna och villkoren är rättvisa och rimliga.

(184) Omställningen till fiber, behovet av att säkerställa att slutanvändarna är anslutna till fiber i sina hem och operatörernas rapporterade svårigheter med att bygga ut fiber i flerbostadshus för att tillgodose slutanvändarnas efterfrågan motiverar ett undantag från artikel 11.4 i förordning (EU) 2024/1309. Under sådana omständigheter, när anslutningen av den begärande slutanvändaren kräver dragning av ledningar i byggnader och installation av därtill hörande faciliteter i en flerbostadsenhet, bör ägarna eller förvaltarna av denna enhet inte tillåtas vägra utförandet av detta arbete. För att undvika alltför stora intrång i privata fastigheter och onödig dubblering av infrastruktur inom byggnaden i fråga bör ägarna eller förvaltarna dock ha rätt att vägra dragning av en andra uppsättning ledningar i byggnader och installation av därtill hörande faciliteter. De nationella regleringsmyndigheterna bör då säkerställa att tillträdet till nätet tillhandahålls på symmetrisk basis.

(185) I syfte att undanröja oöverstigliga ekonomiska eller fysiska hinder för att tillhandahålla slutanvändare med tjänster eller nät som är beroende av radiospektrumanvändning, och om brister i mobiltäckningen kvarstår, kan detta kräva tillträde till och gemensamt nyttjande av passiv infrastruktur, eller om detta inte är tillräckligt, gemensamt nyttjande av aktiv infrastruktur, eller tillträdesavtal om lokaliserad roaming. Utan att det påverkar skyldigheter som avser gemensam användning och som är knutna till nyttjanderätter på grundval av bestämmelser om auktorisation eller tilldelning av nyttjanderätter, och i synnerhet konkurrensfrämjande åtgärder, kan de nationella regleringsmyndigheterna eller andra behöriga myndigheter, när de avser att vidta åtgärder för att införa skyldigheter som avser gemensamt nyttjande av passiv infrastruktur, eller, om det inte är tillräckligt med passivt tillträde och passiv gemensam användning, skyldigheter som avser gemensam användning av aktiv infrastruktur eller tillträdesavtal om lokaliserad roaming, emellertid också behöva överväga den eventuella risken för marknadsaktörer i områden med dålig täckning.

(186) Konkurrensregler är inte alltid i sig tillräckliga för att säkerställa kulturell mångfald och mediemångfald på området digital television. Den tekniska utvecklingen och marknadsutvecklingen gör det nödvändigt att regelbundet se över skyldigheterna att tillhandahålla villkorad tillgång på rättvisa, rimliga och icke-diskriminerande villkor, genom en medlemsstat för dess nationella marknad, i synnerhet för att avgöra om det är motiverat att utvidga skyldigheterna till att omfatta EPG:er och API:er, i den utsträckning som är nödvändig för att säkerställa slutanvändarnas tillgång till specificerade digitala sändningstjänster. Medlemsstaterna bör därför genom de lagar och andra författningar som de anser vara nödvändiga kunna specificera vilka digitala sändningstjänster till vilka slutanvändarnas tillgång ska säkerställas.

(187) Medlemsstaterna bör även kunna tillåta sin nationella regleringsmyndighet att se över skyldigheterna när det gäller villkorad tillgång till digitala sändningstjänster i syfte att genom marknadsanalys bedöma om villkoren för företag som inte har något betydande

inflytande på den relevanta marknaden ska ändras eller upphävas. Sådana ändringar eller upphävanden bör inte negativt påverka slutanvändares tillgång till sådana tjänster eller utsikterna till effektiv konkurrens.

(188) Det finns ett behov av förhandsskyldigheter under vissa omständigheter i syfte att säkerställa framväxten av en marknad med fungerande konkurrens med villkor som främjar anläggning och utnyttjande av gigabitnät och gigabittjänster och största möjliga nytta för slutanvändarna. Vid bedömningen av behovet av regleringsmässiga förhandsåtgärder bör de nationella regleringsmyndigheterna beakta huruvida tillträde i grossistledet erbjuds alla intresserade företag, antingen på grundval av redan befintlig lagstiftning (i synnerhet förordning (EU) 2024/1309) eller på grundval av affärsvillkor som möjliggör hållbara konkurrenskraftiga resultat för slutanvändarna på slutkundsmarknaden. Om dessa tillträdesmöjligheter inte är tillräckligt betydande bör den nationella regleringsmyndigheten utan dröjsmål bedöma om det är nödvändigt att införa dessa skyldigheter för företag som anses ha betydande inflytande på marknaden. Det är väsentligt att skyldigheter i form av förhandsreglering införs på grossistmarknader endast där det finns ett eller flera företag med betydande inflytande på marknaden, för att säkerställa hållbar konkurrens, och där unionens konkurrensrätt och nationell konkurrensrätt inte räcker för att lösa problemet. Begreppet betydande inflytande på marknaden bör ligga i linje med begreppet dominerande ställning som det definieras i domstolens rättspraxis.

(189) Kommissionen har tagit fram riktlinjer på unionsnivå i enlighet med konkurrensrättsliga principer som nationella regleringsmyndigheter ska följa när de bedömer dels huruvida konkurrensen är effektiv på en viss marknad, dels huruvida ett företag har ett betydande inflytande på marknaden. De nationella regleringsmyndigheterna bör analysera huruvida konkurrensen på en viss produkt- eller tjänstemarknad är effektiv i ett visst geografiskt område, vilket kan utgöras av hela eller en del av en berörd medlemsstats territorium eller angränsande delar av medlemsstaters territorium betraktade som helhet. En analys av den effektiva konkurrensen bör inbegripa en analys av huruvida man kan uppnå konkurrens på marknaden i framtiden, och alltså huruvida bristen på effektiv konkurrens är bestående. Kommissionen bör se över riktlinjerna regelbundet, i synnerhet i samband med en översyn av befintlig rätt, med beaktande av domstolens rättspraxis, ekonomisk litteratur och konkreta marknadserfarenheter samt för att säkerställa att de alltid är aktuella på en snabbt föränderlig marknad. De nationella regleringsmyndigheterna bör samarbeta med varandra i de fall då den aktuella marknaden befinns vara gränsöverskridande.

(190) I sin regelbundna bedömning av marknadsutvecklingen i unionen bör kommissionen beakta synpunkter från berörda parter. Resultatet av samrådet med berörda parter bör offentliggöras i en rapport. När kommissionen bedömer om en kommissionsrekommendation om de relevanta produkt- och tjänstemarknaderna behöver antas (*marknadsrekommendationen*) kommer den att bedöma om en relevant produkt- och tjänstemarknad uppfyller testet med tre kriterier. Kommissionen får anta marknadsrekommendationen efter offentliga samråd, inbegripet med de nationella regleringsmyndigheterna, och med beaktande av Berecs yttrande.

(191) De nationella regleringsmyndigheterna bör definiera relevanta geografiska marknader inom sitt territorium med beaktande av marknadsrekommendationen i det fall en sådan rekommendation antas enligt denna förordning, och med beaktande av nationella och lokala omständigheter. Därför bör de nationella regleringsmyndigheterna åtminstone analysera de marknader som omfattas av marknadsrekommendationen, inklusive de

marknader som förtecknas men som inte längre regleras i det specifika nationella eller lokala sammanhanget. De nationella regleringsmyndigheterna bör också analysera marknader som inte omfattas av marknadsrekommendationen men som regleras inom deras jurisdiktion på grundval av tidigare marknadsanalyser, eller andra marknader, om de har tillräckliga skäl att anse att de tre kriterierna är uppfyllda. De nationella regleringsmyndigheterna bör också besluta om det finns ett behov av att göra en marknadsöversyn på grundval av resultaten av den information som samlats in inom ramen för den geografiska kartläggningen.

(192) Under vissa omständigheter definieras geografiska marknader som nationella eller regionala, till exempel på grund av att det är nationellt eller lokalt inriktad nätutbyggnad som avgör gränserna för företagens potentiella inflytande på marknaden när det gäller utbud i grossistledet, men det fortfarande finns en betydande gränsöverskridande efterfrågan från en eller flera kategorier av slutanvändare. Detta kan i synnerhet vara fallet när det gäller företagsslutkunder med verksamhet på flera olika platser i olika medlemsstater. Om denna gränsöverskridande efterfrågan inte i tillräcklig grad möts av leverantörer, till exempel om dessa är fragmenterade längs nationella gränser eller lokalt, uppstår ett potentiellt hinder på den inre marknaden. Därför bör Berec ge nationella regleringsmyndigheter riktlinjer om gemensamma regleringsansatser för att säkerställa att gränsöverskridande efterfrågan kan mötas på ett tillfredsställande sätt, vilket utgör en grund för interoperabilitet för tillträdesprodukter i grossistledet över hela unionen och möjliggör effektivitetsvinster och stordriftsfördelar trots att utbudssidan är fragmenterad. Berecs riktlinjer bör styra de nationella regleringsmyndigheternas val när de för att uppnå den inre marknadens mål inför regleringsskyldigheter för företag som anses ha ett betydande inflytande på marknaden på nationell nivå och samtidigt vara vägledande för harmoniseringen av de tekniska specifikationer av tillträdesprodukter i grossistledet som kan tillgodose sådan konstaterad gränsöverskridande efterfrågan i den inre marknadens intresse.

(193) Vid bedömningen av huruvida ett företag har betydande inflytande på en viss marknad bör de nationella regleringsmyndigheterna handla i enlighet med unionsrätten och med beaktande av kommissionens riktlinjer för marknadsanalys och bedömning av ett företags betydande inflytande på marknaden.

(194) För de nationella regleringsmyndigheterna bör utgångspunkten för identifiering av grossistmarknader som kan komma i fråga för förhandsreglering vara analysen av motsvarande slutkundsmarknader. Analysen av effektiv konkurrens i slutkundsledet och grossistledet bör baseras på ett framåtblickande perspektiv över en viss tidsperiod och bör vägledas av konkurrensrätten, inklusive, beroende på vad som är lämpligt, relevant rättspraxis från domstolen. Om slutsatsen är att slutkundsmarknaderna skulle ha effektiv konkurrens utan förhandsreglering i grossistledet på motsvarande relevanta marknader bör den nationella regleringsmyndigheten komma fram till att reglering inte längre behövs i det berörda grossistledet.

(195) De nationella regleringsmyndigheterna bör se till att marknaderna analyseras på ett konsekvent sätt och, om möjligt, samtidigt. Anmälan bör dessutom vara omfattande, och innehålla marknadsdefinitionen, fastställandet av betydande inflytande på marknaden och därmed motsvarande åtgärder, för att säkerställa att de åtgärder som införs är proportionella och återspeglar den faktiska marknadssituationen och för att säkerställa största möjliga transparens för marknadsaktörerna.

(196) Regleringen i grossistledet bör lösa problemen på slutkundsnivå. De nationella regleringsmyndigheterna bör göra sin bedömning för varje enskild grossistmarknad

som övervägs för reglering och då börja med korrigeringsåtgärder för tillträde till civil infrastruktur, eftersom sådana korrigeringsåtgärder vanligtvis främjar mer hållbar konkurrens inbegripet infrastrukturkonkurrens; därefter bör de analysera grossistmarknader som kan komma i fråga för förhandsreglering i tur och ordning baserat på hur lämpliga de förmodas vara för att åtgärda identifierade konkurrensproblem på slutkundsnivå. När de nationella regleringsmyndigheterna beslutar om vilken specifik korrigeringsåtgärd som ska införas bör de överväga konsekvenserna av att införa en specifik korrigeringsåtgärd som, om den endast är genomförbar på en viss nättopologi, kan ha en hämmande effekt på anläggningen av gigabitnät i slutanvändarnas intresse.

(197) Utan att det påverkar principen om teknikneutralitet bör de nationella regleringsmyndigheterna genom de korrigeringsåtgärder som införts, och där så är möjligt före utbyggnaden av infrastrukturen, skapa incitament till att utveckla en flexibel och öppen nätarkitektur som med tiden skulle leda till att de korrigeringsåtgärder som införs längre fram blir mindre betungande och komplicerade. I varje skede av bedömningen bör den nationella regleringsmyndigheten, innan den fastställer om några ytterligare mer betungande korrigeringsåtgärder bör införas, försöka fastställa om den berörda slutkundsmarknaden skulle kunna få effektiv konkurrens även med hänsyn till relevanta kommersiella lösningar eller andra omständigheter på grossistmarknaden, inklusive andra typer av reglering som redan är i kraft, eller genom någon annan reglering som den nationella regleringsmyndigheten redan anser lämplig för ett företag som anses ha ett betydande inflytande på marknaden. En sådan bedömning med syfte att säkerställa att det införs endast sådana korrigeringsåtgärder som bäst lämpar sig för att effektivt åtgärda eventuella problem som framkommit vid marknadsanalysen hindrar inte att en nationell regleringsmyndighet kommer fram till att en kombination av sådana korrigeringsåtgärder, även om de har olika intensitet, i enlighet med proportionalitetsprincipen är det minst inkräktande sättet att åtgärda problemet. Även om sådana skillnader inte medför att skilda geografiska marknader definieras bör de kunna motivera en differentiering när det gäller vilka korrigeringsåtgärder som är lämpliga att införa mot bakgrund av skillnader i konkurrenstryckets intensitet.

(198) När en nationell regleringsmyndighet upphäver reglering i grossistledet bör den fastställa en lämplig övergångsperiod för att säkerställa en hållbar övergång till en avreglerad marknad. När denna övergångsperiod fastställs bör den nationella regleringsmyndigheten ta hänsyn till sådana befintliga avtal mellan dem som tillhandahåller tillträdet och dem som ansöker om tillträde som har ingåtts baserat på de berörda regleringsskyldigheterna. Sådana avtal kan till exempel föreskriva ett avtalsenligt rättsligt skydd av dem som ansöker om tillträde för en fastställd tidsperiod. Den nationella regleringsmyndigheten ska också ta hänsyn marknadsaktörernas praktiska möjlighet att utnyttja eventuellt kommersiellt tillträde i grossistledet eller saminvesteringserbjudanden som kan finnas på marknaden samt behovet av att undvika en lång period av eventuellt regelarbitrage. Övergångsbestämmelser om fastställs av den nationella regleringsmyndigheten bör ta hänsyn till omfattningen av och tidpunkten för tillsynen över redan befintliga avtal, när övergångsperioden börjar löpa.

(199) För att ge marknadsaktörerna förutsebara regleringsvillkor är det nödvändigt med en tidsfrist för marknadsgranskningar. Det är viktigt att marknadsanalyser utförs regelbundet och inom en rimlig och lämplig tidsram. Den inre marknaden riskerar att

äventyras om en nationell regleringsmyndighet underlåter att analysera en marknad inom tidsfristen.

(200) På grund av den höga tekniska innovationsnivån och de synnerligen dynamiska marknaderna inom sektorn för elektronisk kommunikation finns det ett behov av att på ett snabbt, samordnat och harmoniserat sätt kunna anta regler på unionsnivå, eftersom erfarenheten har visat att skillnader mellan de nationella regleringsmyndigheterna när det gäller att genomföra regelverket kan skapa ett hinder för den inre marknaden.

(201) För att öka regleringsåtgärdernas stabilitet och förutsägbarhet bör den längsta tillåtna perioden mellan marknadsanalyserna vara fem år, under förutsättning att marknadsförändringarna under den mellanliggande perioden inte kräver någon ny analys och utan att det påverkar möjligheten att införa interimistiska åtgärder. De nationella regleringsmyndigheterna bör uppfylla sin skyldighet att analysera marknaderna och anmäla motsvarande åtgärdsförslag minst vart femte år för att säkerställa att den tillämpliga förordningen återspeglar konkurrensvillkoren på marknaden. Därför bör endast en anmälan som innehåller en ny bedömning av marknadsdefinitionen och av betydande inflytande på marknaden anses inleda en ny femårig marknadscykel.

(202) För införandet av en specifik skyldighet för ett företag som anses ha ett betydande inflytande på marknaden krävs inte någon ytterligare marknadsanalys utan snarare en motivering att skyldigheten i fråga är lämplig och rimlig mot bakgrund av det fastställda problemets art på den berörda marknaden, och på den därmed förbundna slutkundsmarknaden.

(203) Vid bedömningen av om de skyldigheter och villkor som är avsedda att införas är proportionella bör de nationella regleringsmyndigheterna beakta att konkurrensförhållandena kan variera mellan olika områden i respektive medlemsstat och då ta särskild hänsyn till resultaten av den geografiska kartläggning som utförts.

(204) Vid översyner av skyldigheter som införts för företag som anses ha ett betydande inflytande på marknaden inom den tidsram som en marknadsanalys omfattar bör de nationella regleringsmyndigheterna kunna ta hänsyn till den påverkan som ny utveckling på marknaden har på konkurrensvillkoren. Öppenhet, icke-diskriminering, särredovisning, priskontroll och kostnadsredovisning skulle kunna övervägas som ett komplement till införandet av unionens harmoniserade tillträdesprodukter. Om företag åläggs skyldigheter att tillgodose varje rimlig begäran om tillträde till och användning av nätelement och tillhörande faciliteter bör sådana ansökningar endast avslås på grundval av objektiva kriterier, till exempel teknisk genomförbarhet eller nödvändigheten av att bevara nätintegriteten. Om tillträde vägras bör den part vars intressen har åsidosatts kunna begära att fallet tas upp inom tvistlösningsförfarandena enligt denna förordning. Ett företag med föreskrivna tillträdesskyldigheter kan inte förpliktas tillhandahålla sådana typer av tillträde som denne inte har befogenhet att tillhandahålla. Nationella regleringsmyndigheters krav på föreskrivet tillträde som ökar konkurrensen på kort sikt, bör inte minska incitamenten för konkurrenter att investera i alternativa faciliteter som kan säkra en mer hållbar konkurrens eller högre prestanda och nytta för slutanvändare på lång sikt. Den nationella regleringsmyndigheten kan, när den väljer den minst ingripande regleringsmetoden och i enlighet med proportionalitetsprincipen, exempelvis fatta beslut om att se över de skyldigheter som ålagts företag som anses ha ett betydande inflytande på marknaden och ändra tidigare beslut, bland annat genom att upphäva skyldigheter, införa eller låta bli att införa nya tillträdesskyldigheter om detta gynnar användare och

en hållbar konkurrens mellan tjänsteleverantörer. Eftersom tekniska detaljer avseende tillträdesskyldigheter kan spela en avgörande roll när det gäller möjligheten att på ett effektivt sätt replikera de tjänster som erbjuds av tillhandahållarna av tillträde och konkurrera på slutkundsnivå, bör nationella regleringsmyndigheter kunna införa, i enlighet med unionsrätten, tekniska och operativa villkor för de som tillhandahåller eller utnyttjar föreskrivet tillträde. Särskilt införandet av tekniska standarder bör överensstämma med direktiv (EU) 2015/1535. När de nationella regleringsmyndigheterna inför skyldigheter för tillträdet till nya och förbättrade infrastrukturer bör de säkerställa att tillträdesvillkoren avspeglar de omständigheter som ligger bakom investeringsbeslutet, med hänsyn till bland annat kostnaderna för idrifttagande, den förväntade utnyttjandeandelen för de nya produkterna och tjänsterna samt de förväntade prisnivåerna för slutkunderna. För att erbjuda säkerhet i planeringen för investerare bör de nationella regleringsmyndigheterna dessutom, i tillämpliga fall, kunna fastställa villkor under förutsättning att dessa villkor inte har någon diskriminerande effekt. De eventuella tillträdesvillkor som införs bör iaktta behovet av att upprätthålla en effektiv konkurrens inom området för konsument- och företagstjänster.

(205) Ett föreskrivet tillträde till nätinfrastruktur kan motiveras som ett sätt att öka konkurrensen, men de nationella regleringsmyndigheterna måste hitta en jämvikt mellan en infrastrukturägares rätt att utnyttja sin infrastruktur för egen del och andra tjänsteleverantörers rätt att få tillträde till faciliteter som är väsentliga för att erbjuda tjänster. Ett föreskrivet tillträde till nätinfrastruktur kan motiveras som ett sätt att öka konkurrensen, men de nationella regleringsmyndigheterna måste hitta en jämvikt mellan en infrastrukturägares rätt att utnyttja sin infrastruktur för egen del och andra tjänsteleverantörers rätt att få tillträde till faciliteter som är väsentliga för att erbjuda konkurrerande tjänster. Det kan vara nödvändigt med priskontroll när analysen av en särskild marknad avslöjar att konkurrensen fungerar dåligt. I synnerhet företag som anses ha ett betydande inflytande på marknaden bör undvika att utöva prispress som gör att skillnaden mellan deras avgifter för slutkunderna och deras samtrafikavgifter eller tillträdespriser för konkurrenter som tillhandahåller liknande slutkundstjänster inte är adekvat för att säkerställa en hållbar konkurrens. När en nationell regleringsmyndighet beräknar kostnaderna för att införa en tjänst enligt denna förordning är det lämpligt att medge en rimlig avkastning på det kapital som investerats av de aktörer som har ett betydande inflytande på marknaden, inklusive lämpliga arbetskrafts- och byggkostnader, varvid kapitalvärdet vid behov anpassas så att den aktuella värderingen av tillgångarna och en effektiv drift beaktas. Metoden för kostnadstäckning bör vara lämplig för omständigheterna och beakta behovet av att främja effektivitet, hållbar konkurrens och anläggning av gigabitnät, och bör ta hänsyn till gigabitkonnektiviteten. De nationella regleringsmyndigheterna bör kunna besluta att upprätthålla eller att inte införa reglerade tillträdespriser i grossistledet för nästa generations nät om tillräckliga skyddsåtgärder för konkurrensen har vidtagits. Mer specifikt och för att förhindra orimliga priser på marknader där det finns företag som anses ha ett betydande inflytande på marknaden, bör prisflexibiliteten kombineras med ytterligare åtgärder för att skydda konkurrensen och slutanvändarnas intressen, såsom strikta skyldigheter avseende icke-diskriminering, åtgärder för att säkerställa teknisk och ekonomisk replikerbarhet för produkter i efterföljande led, samt en påvisbar begränsning av slutkundspriset till följd av infrastrukturkonkurrens eller ett prisankare som härrör från andra reglerade tillträdesprodukter, eller båda. Dessa konkurrensskyddande åtgärder påverkar inte de nationella regleringsmyndigheternas möjlighet att identifiera andra omständigheter då det skulle vara lämpligt att inte införa

reglerade tillträdespriser för vissa insatsresurser i grossistledet, till exempel då hög priselasticitet för slutanvändarnas efterfrågan gör det olönsamt för det företag som anses ha ett betydande inflytande på marknaden att ta ut avgifter som ligger märkbart över den konkurrenskraftiga nivån eller om lägre befolkningstäthet minskar incitamenten för uppbyggnad av gigabitnät och den nationella regleringsmyndigheten fastställer att ett effektivt och icke-diskriminerande tillträde har säkerställts genom skyldigheter som åläggs.

(206) Tillgångar i anläggningsinfrastruktur som kan användas för ett elektroniskt kommunikationsnät har stor betydelse för en framgångsrik utbyggnad av nya nät, med tanke på de höga kostnaderna för att dubblera dem och de betydande besparingar som kan göras om de kan återanvändas. Vid sidan av de bestämmelser om fysisk infrastruktur som fastställs i förordning (EU) 2024/1309 behövs därför en specifik korrigeringsåtgärd i de fall då sådana tillgångar ägs av ett företag som anses ha ett betydande inflytande på marknaden. När det finns tillgångar i anläggningsinfrastruktur som kan återanvändas har det stora positiva effekter om man kan uppnå effektivt tillträde till dem för utbyggnad av konkurrerande infrastruktur, och det bör därför säkerställas att tillträdet till sådana tillgångar kan användas som en självständig korrigeringsåtgärd för att förbättra dynamiken i konkurrensen och anläggningen på marknader i efterföljande led, vilket bör analyseras innan man gör en bedömning av behovet av andra potentiella korrigeringsåtgärder, och inte bara som en kompletterande korrigeringsåtgärd till andra produkter eller tjänster i grossistledet eller som en korrigeringsåtgärd som begränsas till företag som själva utnyttjar sådana andra produkter eller tjänster. De nationella regleringsmyndigheterna baserar sin värdering av befintliga återanvändningsbara tillgångar i anläggningsinfrastruktur på det regleringsmässiga redovisningsvärdet efter ackumulerade avskrivningar vid beräkningstidpunkten, och indexeras med ett lämpligt prisindex, till exempel konsumentprisindex, och undantaget de tillgångar som är helt avskrivna, under en period av minst 40 år, men fortfarande i användning. När värderingen också baseras på den information som samlats in om anläggningen av gigabitinfrastruktur, med följden att tillträdet till fysisk infrastruktur är en avgörande förutsättning för de anlagda näten och därmed för marknaden i efterföljande led, kan identifieringen av en separat marknad för fysisk infrastruktur också övervägas för att ge långsiktig regleringsmässig förutsägbarhet.

(207) För att främja förverkligandet av en inre marknad för digitala nät och tjänster är det viktigt att närhelst så är möjligt ytterligare harmonisera tillträdesprodukterna. Denna förordning bör därför innehålla de krav enligt vilka en tillträdesprodukt i grossistledet kan betraktas som en europeisk harmoniserad tillträdesprodukt i grossistledet, som kan införas av de nationella regleringsmyndigheterna i samtliga medlemsstater. Harmoniserade tillträdesprodukter kan inbegripa separat tillträde till FTTH-nät och virtuellt separat tillträde till lokala accessnät som de produkter som normalt införs på grossistmarknader som betjänar stora grupper av kunder. Dessutom kan sådana harmoniserade produkter vid behov omfatta hyrda Ethernet-ledningar och parametrar för tjänstekvalitet på de marknader som betjänar företagskunder.

(208) De nationella regleringsmyndigheterna bör därför bedöma huruvida det vore lämpligt och proportionellt att ersätta de skyldigheter som tidigare ålagts företag med betydande inflytande på marknaden att ge tillträde i grossistledet till gigabitnät med skyldighet att tillhandahålla en harmoniserad europeisk tillträdesprodukt.

(209) Med tanke på den kontinuerliga marknadsutvecklingen och tekniska utvecklingen bör kommissionen ges befogenhet att vid behov anta genomförandeakter för att fastställa de tekniska kraven för europeiska tillträdesprodukter.

(210) Om en nationell regleringsmyndighet har dragit slutsatsen att en europeisk harmoniserad tillträdesprodukt skulle vara lämplig och proportionell, bör den ålägga det berörda företaget med betydande inflytande på marknaden att använda denna produkt. Införandet av europeiska harmoniserade tillträdesprodukter bör ha företräde framför införandet av andra korrigerande åtgärder. De nationella regleringsmyndigheterna bör endast ålägga skyldigheter avseende tillträde till och användning av specifika nätelement och därtill hörande faciliteter om en harmoniserad europeisk tillträdesprodukt inte skulle vara tillräcklig för att lösa konkurrensproblemen på en specifik marknad.

(211) Prissättningen på tillträdet för företag som anses ha betydande inflytande på marknaden till nybyggd anläggningsinfrastruktur för alternativa operatörers utbyggnad av gigabitnät skulle kunna påverka incitamenten för operatören med betydande inflytande på marknaden att bygga ny anläggningsinfrastruktur med tillräcklig kapacitet för att hysa alternativa nät. Priset för tillträde till den nybyggda anläggningsinfrastrukturen bör återspegla de nuvarande marknadsvillkoren och bör baseras på de totala faktiska kostnaderna för operatören med betydande inflytande på marknaden, förutsatt att strikt icke-diskriminering säkerställs i villkoren för tillträde till sådan infrastruktur. Ett sådant tillvägagångssätt skulle ge rätt incitament för investeringar i ny anläggningsinfrastruktur. Beroende på marknadsförhållandena kan uppbyggnaden av en betydande ny anläggningsinfrastruktur dessutom utgöra en riskinvesteringsprofil för operatören med betydande inflytande på marknaden som är högre än riskprofilen för återanvändning av befintlig anläggningsinfrastruktur. Den riskprofilen skulle medföra risker i form av uppkomna kostnader och förväntade intäkter, vilka bör bedömas av de nationella regleringsmyndigheterna. Om skyldigheten rörande likvärdigt tillträde (lika insatsresurser eller likvärdiga resultat) tillämpas på ett effektivt sätt och det finns en påvisbar återhållande prismässig effekt på slutkundsmarknaden, i kombination med ekonomisk replikerbarhet av produkter i efterföljande led, bör de nationella regleringsmyndigheterna i princip avstå från att införa reglerade priser. Sådana skyldigheter bör till exempel bestå av tester av teknisk och ekonomisk replikerbarhet i kombination med övervakningsmekanismer. Den återhållande prismässiga effekten på slutkundsmarknaden skulle kunna uppstå till följd av konkurrens på infrastrukturområdet, tydliga åtaganden som gjorts av alternativa leverantörer om att anlägga gigabitnät i områden med dålig täckning som en följd av geografiska undersökningar, och reglerade ankarprodukter som omfattas av kostnadsorientering. Om en nationell regleringsmyndighet inför skyldigheter om att tillämpa ett system för kostnadsredovisning till hjälp vid priskontroller, bör myndigheten under förutsättning att den har nödvändig kvalificerad personal kunna göra en årlig revision för att säkerställa överensstämmelse med kostnadsredovisningssystemet eller begära att en sådan revision utförs av ett annat kvalificerat organ som är oberoende av det berörda företaget. Prissystemet i unionen för terminering av röstsamtal i grossistledet är baserat på CPNP-principen (Calling Party Network Pays). En analys av utbytbarhet i utbuds- och efterfrågeledet visar att det varken i dag och inom en överskådlig framtid finns någon ersättningsprodukt i grossistledet som kan begränsa fastställandet av termineringstaxor i ett givet nät. På grund av det dubbla tillträdet till termineringsmarknaderna är ett ytterligare potentiellt konkurrensproblem korssubventionering mellan operatörer. Dessa potentiella konkurrensproblem är gemensamma för termineringsmarknaderna när det gäller

marknaderna för terminering av röstsamtal i både fasta och mobila nät. Mot bakgrund av termineringsoperatörernas möjlighet och incitament att sätta priserna högt över kostnaderna, betraktas kostnadsorientering som den lämpligaste åtgärden för att hantera detta problem på medellång sikt. Den framtida marknadsutvecklingen kan förändra dessa marknaders dynamik i den utsträckning att reglering inte längre skulle vara nödvändig.

(212) För att på man på ett enhetligt sätt och i hela unionen ska kunna minska regleringsbördan vid åtgärdandet av konkurrensproblem i samband med terminering av röstsamtal i grossistledet bör kommissionen genom en delegerad akt fortsatt fastställa en enda högsta termineringstaxa för mobila tjänster och en enda högsta termineringstaxa för fasta tjänster, vilka ska tillämpas i hela unionen. Detaljerade kriterier och parametrar bör införas på grundval av vilka prisnivåerna för terminering av röstsamtal fastställs. Avgifterna för terminering har sjunkit genomgående runt om i unionen och förväntas fortsätta sjunka.

(213) För att beakta marknadsutvecklingen och den sociala och tekniska utvecklingen, inbegripet utvecklingen av tekniska standarder, för att hantera riskerna för nätens och tjänsternas säkerhet och för att säkerställa faktisk tillgång till alarmeringstjänster via nödkommunikation bör befogenheten att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att fastställa en enhetlig högsta taxa för röstsamtalsterminering i grossistledet på marknaderna för fasta och mobila nät, åtgärder för bedrägeribekämpning, samt åtgärder rörande antagandet av åtgärder som avser nödkommunikation i unionen, och när det gäller att anpassa bilagorna till denna förordning i syfte att ta hänsyn till den tekniska och sociala utvecklingen eller till förändringar i efterfrågan på marknaden. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning[51]. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

(214) Det är redan i dag på vissa marknader möjligt att företag som anses ha betydande inflytande på marknaden inom ramen för marknadsanalysen erbjuder åtaganden som syftar till att åtgärda de konkurrensproblem som identifierats av den nationella regleringsmyndigheten och som den nationella regleringsmyndigheten sedan beaktar när den beslutar om lämpliga regleringsskyldigheter. Sådana avhjälpande åtgärder kan också bestå av att tillgångar i det lokala accessnätet eller en betydande del av dessa överförs till en separat juridisk enhet med ett annat ägarskap, eller att en separat affärsenhet inrättas. All utveckling på marknaden bör beaktas när beslut fattas om de mest lämpliga korrigeringsåtgärder som kan säkerställa en långsiktig effektivitet. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna om regleringen av företag som endast är verksamma i grossistledet begränsar arten av de åtaganden som erbjudits emellertid inte i sig det utrymme för skönsmässig bedömning att införa korrigeringsåtgärder för företag som anses ha ett betydande inflytande på marknaden som tilldelats den nationella regleringsmyndigheten. För att öka insynen och skapa rättssäkerhet i hela unionen, bör det i denna förordning fastställas ett förfarande för hur

[51] EUT L 123, 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

företag ska erbjuda åtaganden och för hur de nationella regleringsmyndigheterna ska utvärdera dem, med beaktande av marknadsaktörernas synpunkter genom ett marknadstest, och, i förekommande fall, för hur de ska göras bindande för det företag som gör åtagandet och verkställbara av den nationella regleringsmyndigheten. Såvida inte den nationella regleringsmyndigheten har gjort åtaganden bindande och beslutat att inte införa skyldigheter ska det förfarandet inte påverka tillämpningen av förfarandet för marknadsanalys och skyldigheten att vidta lämpliga och proportionella korrigeringsåtgärder för att åtgärda det identifierade marknadsmisslyckandet.

(215) De nationella regleringsmyndigheterna bör kunna göra åtagandena bindande, helt eller delvis, för en viss period som inte bör vara längre än den period för vilken de erbjuds, efter att ha genomfört ett marknadstest med hjälp av ett offentligt samråd med berörda parter. Om åtagandena har gjorts bindande bör den nationella regleringsmyndigheten beakta konsekvenserna av detta beslut i sin marknadsanalys och ta hänsyn till dem när den väljer de mest lämpliga regleringsåtgärderna. De nationella regleringsmyndigheterna bör bedöma de åtaganden som gjorts i ett framåtblickande hållbarhetsperspektiv, i synnerhet när de väljer den period då åtagandena ska vara bindande, och de bör ta hänsyn till behovet av att säkerställa stabila och förutsebara marknadsvillkor. Bindande åtaganden när det gäller frivillig separering av ett vertikalt integrerat företag som anses ha ett betydande inflytande på en eller flera relevanta marknader kan ge ökad förutsebarhet och insyn genom att fastställa förfarandet för genomförande av den planerade separeringen av ett företag som anses ha ett betydande marknadsinflytande. För att bistå de nationella regleringsmyndigheterna vid övervakningen av parternas efterlevnad får åtagandena omfatta utseendet av en övervakningsförvaltare, vars identitet och mandat bör godkännas av den nationella regleringsmyndigheten, och en skyldighet för det företag som gjort åtaganden att tillhandahålla periodiska genomföranderapporter.

(216) Nätägare vars affärsmodell är begränsad till tillhandahållande av grossisttjänster till andra kan vara till nytta för skapandet av en blomstrande grossistmarknad, med positiva effekter på slutkundskonkurrensen i efterföljande led. Även om den är mindre attraktiv för kortsiktiga investerare kan deras affärsmodell vara attraktiv för potentiella finansiella investerare i mindre volatila infrastrukturtillgångar och med mer långsiktiga perspektiv på anläggningen av gigabitnät. Förekomsten av ett företag som endast verkar i grossistledet leder dock inte nödvändigtvis till effektiv konkurrens på slutkundsmarknaderna, och företag som endast verkar i grossistledet kan anses ha ett betydande inflytande på särskilda produktmarknader och geografiska marknader. Vissa konkurrensrisker som uppstår genom beteendet hos företag med affärsmodeller som endast omfattar grossistledet kan dock vara mindre än för vertikalt integrerade företag, förutsatt att denna grossistmodell är genuin och det inte finns några incitament för diskriminering när det gäller leverantörer i efterföljande led. Regleringsinsatsen bör därför göras mindre inkräktande i proportion till detta, men bör i synnerhet bevara möjligheten att införa skyldigheter avseende rättvis och rimlig prissättning. Samtidigt måste nationella regleringsmyndigheter kunna ingripa om konkurrensproblem har uppstått till men för slutanvändarna. Detta skulle vara särskilt viktigt i de områden där ett företag som endast är verksamt i grossistledet förblir ensam leverantör av ett gigabitnät efter att nedsläckningen av kopparnätet har slutförts. Ett företag som är verksamt på en grossistmarknad och som levererar slutkundstjänster uteslutande till företagsanvändare som är större än små och medelstora företag bör betraktas som ett rent grossistföretag.

(217) Den unionsmekanism som ger kommissionen rätt att kräva att nationella regleringsmyndigheter drar tillbaka planerade åtgärder som rör marknadsdefinition och fastställandet av att företag ska anses ha ett betydande inflytande på marknaden har i hög grad bidragit till en konsekvent strategi för att fastställa de omständigheter då förhandsreglering kan tillämpas och då företag ska omfattas av sådan reglering. Erfarenheterna av förfarandena enligt artiklarna 32 och 33 i direktiv (EU) 2018/1972 har visat att inkonsekvens i de nationella regleringsmyndigheternas tillämpning av korrigeringsåtgärder under likartade marknadsvillkor undergräver den inre marknaden för elektronisk kommunikation. Det är därför fortfarande nödvändigt att ge kommissionen och Berec befogenhet att, inom ramen för deras respektive ansvarsområden, säkerställa större enhetlighet vid tillämpningen av korrigeringsåtgärder avseende de förslag till åtgärder som föreslås av de nationella regleringsmyndigheterna. När det gäller förslag till åtgärder som rör utvidgningen av skyldigheter bortom den första koncentrations- eller distributionspunkten, där så behövs för att åtgärda stora och icke tillfälliga ekonomiska eller fysiska hinder för parallell anläggning, för företag oavsett om de anses ha betydande inflytande på marknaden eller inte, eller den regleringsmässiga behandlingen av nya gigabitnätelement, bör kommissionen fortfarande kunna kräva att en nationell regleringsmyndighet drar tillbaka ett förslag till åtgärd. I syfte att dra nytta av de nationella regleringsmyndigheternas sakkunskap i fråga om marknadsanalyser bör kommissionen rådgöra med Berec innan den antar sina beslut eller rekommendationer.

(218) Vid bedömningen av förslag till åtgärder bör kommissionen även fortsättningsvis vara bunden av en tydlig tidsfrist för att säkerställa en grundlig men snabb bedömning. Det är dock inte längre motiverat att föreskriva olika tidsfrister för bedömningen av marknadsöversyner å ena sidan och av avhjälpande åtgärder å den andra. En enda tidsfrist för båda typerna av bedömning skulle förbättra konsekvensen och bidra till att skapa ett förenklat och mer effektivt regelverk.

(219) Insynen i tillämpningen av unionens mekanism för befästande av den inre marknaden för elektronisk kommunikation bör ökas i medborgarnas och intressenternas intresse och för att ge berörda parter möjligheten att ge sina åsikter till känna, bland annat genom att kräva att nationella regleringsmyndigheter offentliggör alla förslag till åtgärder samtidigt som de översänds till kommissionen, Berec och de nationella regleringsmyndigheterna i andra medlemsstater. Alla sådana förslag till åtgärder bör vara motiverade och innehålla en detaljerad marknadsanalys.

(220) Det nationella samrådet med berörda parter bör hållas före samrådet på unionsnivå, för att konsolidera den inre marknaden för elektronisk kommunikation och inom ramen för förfarandet för konsekvent tillämpning av korrigeringsåtgärder i syfte att åsikterna från berörda parter ska kunna återspeglas i samrådet på unionsnivå. På så vis undviker man även behovet av ett andra samråd på unionsnivå om det skulle förekomma ändringar i en planerad åtgärd som resultat av det nationella samrådet.

(221) Det bör krävas att de nationella regleringsmyndigheterna samarbetar med varandra, med Berec och med kommissionen på ett transparent sätt för att säkerställa konsekvent tillämpning i alla medlemsstaterna av denna förordning.

(222) De nationella regleringsmyndigheternas skönsmässiga befogenheter måste stämmas av med utvecklingen av en konsekvent regleringspraxis och en konsekvent tillämpning av regelverket för att effektivt kunna bidra till den inre marknadens utveckling och fullbordan. De nationella regleringsmyndigheterna bör därför stödja kommissionens och Berecs relevanta aktiviteter rörande den inre marknaden.

(223) Åtgärder som skulle kunna påverka handeln mellan medlemsstater är åtgärder som direkt eller indirekt, faktiskt eller potentiellt, skulle kunna påverka handelsmönstren mellan medlemsstater på sådant sätt att det skulle kunna skapa ett hinder för den inre marknaden. Det rör sig om åtgärder som har omfattande konsekvenser för företag eller användare i andra medlemsstater, bland annat åtgärder som påverkar priserna för användare i andra medlemsstater, åtgärder som inverkar på ett i en annan medlemsstat etablerat företags möjligheter att tillhandahålla elektroniska kommunikationstjänster och, i synnerhet, åtgärder som inverkar på möjligheterna att tillhandahålla tjänster på gränsöverskridande basis samt åtgärder som påverkar marknadsstrukturen eller tillträdet till marknaden och som har konsekvenser för företag i andra medlemsstater. Att vidta sådana åtgärder är av yttersta vikt eftersom denna förordning syftar till att successivt uppnå en inre marknad för elektronisk kommunikation och digitala nät.

(224) När kommissionen har fattat ett beslut om att en nationell regleringsmyndighet ska dra tillbaka en planerad åtgärd bör den nationella regleringsmyndigheten dra tillbaka sitt förslag till åtgärd eller lämna in ett reviderat förslag till åtgärd till kommissionen. För att marknadsaktörerna ska veta hur länge marknadsöversynen varar och för att öka rättssäkerheten bör en tidsfrist för den nationella regleringsmyndigheten fastställas för att meddela det reviderade förslaget till åtgärd till kommissionen.

(225) Även om det är viktigt att de nationella regleringsmyndigheterna ges tillräckligt med tid för att genomföra noggranna marknadsanalyser/översyner, bör de också ges möjlighet att snabbt hantera situationer som kräver brådskande åtgärder.

(226) Därför bör ett undantag från den allmänna tidsplanen för marknadsöversyner fastställas så att de nationella regleringsmyndigheterna kan anta provisoriska åtgärder. Sådana provisoriska åtgärder bör tillämpas under en begränsad tidsperiod och bör inte användas mer än en gång för att lösa samma problem.

(227) Med tanke på de korta tidsfristerna i samrådsmekanismen på unionsnivå bör kommissionen ges befogenhet att anta rekommendationer eller riktlinjer för att förenkla förfarandena för informationsutbyte mellan kommissionen och de nationella regleringsmyndigheterna, till exempel i ärenden som rör stabila marknader eller som endast innebär smärre ändringar av tidigare anmälda åtgärder. Kommissionen bör även ges befogenhet att tillåta införandet av ett anmälningsundantag för att effektivisera förfarandena i vissa ärenden. Slutligen bör kommissionen vid behov, efter att ha tagit hänsyn till Berecs yttrande, kunna anta rekommendationer som gäller identifiering av relevanta produkt- och tjänstemarknader, anmälningar enligt förfarandet för konsolidering av den inre marknaden och en harmoniserad tillämpning av bestämmelserna i regelverket.

(228) Den ökade konkurrensen och det ökade urvalet av kommunikationstjänster har gradvis lett till att omfattningen av samhällsomfattande tjänster har minskat. Aspekter såsom kataloger eller tillhandahållande av offentliga telefonautomater har fasats ut från omfattningen av samhällsomfattande tjänster. Begreppet samhällsomfattande tjänster bör därför fortsätta att utvecklas till att återspegla tekniska framsteg, marknadsutveckling och förändringar i användarnas efterfrågan.

(229) Samhällsomfattande tjänster bör förbli ett skyddsnät som säkerställer att åtminstone en minimiuppsättning tjänster finns tillgängliga för alla och till överkomligt pris för konsumenterna, när det föreligger en risk för socialt utanförskap eftersom bristen på sådan tillgång hindrar medborgare från ett fullständigt deltagande i det sociala och ekonomiska samhällslivet.

(230) Ett grundläggande krav för samhällsomfattande tjänster är att det säkerställs att alla konsumenter till ett överkomligt pris har tillgång till en adekvat internetanslutning och talkommunikationstjänster, på en fast plats. Om tillgången är begränsad får medlemsstaterna också överväga att säkerställa att priserna för adekvat internetanslutning och talkommunikationstjänster annat än på en fast plats är överkomliga, om de anser att detta är nödvändigt för att säkerställa konsumenternas fullständiga sociala och ekonomiska deltagande i samhället. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt att säkerställa att konsumenter med funktionsnedsättning har likvärdig tillgång på en fast plats. Det bör inte finnas några begränsningar när det gäller de tekniska medel med vilka adekvat internetanslutning och talkommunikationstjänster på en fast plats tillhandahålls – både trådlös och annan teknik är tillåten på ett teknikneutralt sätt – och inte heller när det gäller vilka företag som ska uppfylla alla eller några av skyldigheterna avseende samhällsomfattande tjänster.

(231) Den hastighet för internetuppkopplingen som upplevs av en viss användare kan bero på flera faktorer, inbegripet de som tillhandahåller internetuppkopplingen och den särskilda tillämpning som anslutningen används för. Det är upp till medlemsstaterna att med beaktande av Berecs riktlinjer fastställa vad som är adekvat internetanslutning mot bakgrund av den minimibandbredd som de flesta konsumenter inom en medlemsstats territorium har, för att möjliggöra en adekvat nivå av social inkludering och delaktighet i den digitala ekonomin och det digitala samhället på deras territorium. En adekvat internetanslutningstjänst bör ha tillräcklig bandbredd för att stödja tillgång till och användning av åtminstone grundläggande tjänster som återspeglar de tjänster som används av huvuddelen av konsumenterna. För att bidra till en konsekvent tillämpning i medlemsstaterna bör man i Berecs riktlinjer därför beakta utvecklingen av internetanvändningen i syfte att identifiera de onlinetjänster som används av en majoritet av konsumenterna i hela unionen, och som är nödvändiga för det sociala och ekonomiska deltagandet i samhället. Berec bör ta hänsyn till de uppgifter som årligen samlas in av de nationella regleringsmyndigheterna om utvecklingen och nivån på slutkundspriserna för adekvata internetanslutningstjänster och talkommunikationstjänster av den kvalitet som anges inom respektive nationella territorier. Innan riktlinjerna utfärdas bör Berec samråda med berörda parter, inbegripet det civila samhället s organisationer som företräder utsatta konsumenter. Kommissionen bör ges befogenhet att anta genomförandeakter för att fastställa vilken adekvat internetanslutningstjänst och vilken bandbredd som är nödvändig för socialt och ekonomiskt deltagande i samhället. De slutanvändarrättigheter som är tillämpliga på elektroniska kommunikationstjänster bör också gälla för all adekvat internetanslutning och alla talkommunikationstjänster.

(232) De nationella regleringsmyndigheterna bör i samordning med andra behöriga myndigheter övervaka utvecklingen av och detaljerna rörande slutkundspriserna för den adekvata internetanslutning och de talkommunikationstjänster som används av konsumenter för att bedöma behovet av åtgärder som ska garantera överkomliga priser. Sådan övervakning bör göras högst årligen för att säkerställa att den inte utgör en alltför stor administrativ börda vare sig för de nationella regleringsmyndigheterna och andra behöriga myndigheter eller för de företag som tillhandahåller sådana tjänster. Övervakningen skulle kunna omfatta detaljer om erbjudanden om prisalternativ eller prispaket för konsumenter med låg inkomst eller särskilda sociala behov, inklusive konsumenter med funktionsnedsättning, och bör utgöra grunden för att fastställa åtgärder som ska garantera överkomliga priser.

(233) Behovet av åtgärder som ska garantera överkomliga priser varierar mellan medlemsstaterna, och en harmoniserad strategi för de kriterier och metoder som ska övervägas för att bedöma överkomligheten för adekvat internetanslutning och talkommunikationstjänster bör säkerställa konsekventa tillvägagångssätt, samtidigt som hänsyn tas till de olika situationerna i medlemsstaterna. För att harmonisera de kriterier och metoder som ska beaktas för att bedöma överkomligheten bör kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter. Kriterierna bör bland andra faktorer inbegripa det mest överkomliga priset på marknaden och dess procentandel av konsumenternas inkomster, med beaktande av konsumenter med låga inkomster eller särskilda sociala behov. Dessutom bör de ekonomiska och sociala aspekter som ska beaktas även omfatta köpkraft och nationella stödsystem, särskilt för utsatta konsumenter.

(234) Med ett överkomligt pris avses ett pris som fastställs av medlemsstaterna på nationell nivå med beaktande av de gemensamma kriterier och den metod som fastställs i kommissionens genomförandeakt. Medlemsstaterna bör vidta åtgärder om de fastställer att slutkundspriserna för adekvat internetanslutning och talkommunikationstjänster inte är överkomliga för konsumenter med låga inkomster eller särskilda sociala behov, däribland äldre personer, konsumenter med funktionsnedsättning och konsumenter som bor på landsbygden eller i geografiskt isolerade områden. Medlemsstaterna kan i detta syfte erbjuda dessa konsumenter direkt stöd för kommunikationssyften, vilket kan vara en del av socialförsäkringsförmånerna, kuponger eller direktstöd till dessa konsumenter. Alternativt eller utöver detta kan medlemsstaterna kräva att alla leverantörer av sådana tjänster erbjuder grundläggande prisalternativ eller prispaket, däribland nedsatta månatliga abonnemangsavgifter.

(235) Sådana särskilda prisalternativ eller prispaket för att tillgodose behoven hos konsumenter med låg inkomst eller särskilda sociala behov bör erbjuda adekvat internetanslutning och talkommunikationstjänster, utan ytterligare pakettjänster, för att minska påverkan på marknadens funktion.

(236) Om en medlemsstat kräver att leverantörerna ska erbjuda konsumenter med låga inkomster eller särskilda sociala behov olika prisalternativ eller prispaket som skiljer sig från dem som erbjuds under normala kommersiella villkor bör dessa prisalternativ eller prispaket tillhandahållas av samtliga leverantörer av internetanslutning och talkommunikationstjänster. Kravet att samtliga leverantörer av internetanslutning och talkommunikationstjänster ska erbjuda prisalternativ eller prispaket bör inte leda till en alltför stor administrativ eller ekonomisk börda för dessa leverantörer eller medlemsstater.

(237) Mot bakgrund av den minskade omfattningen av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster finns det ett begränsat behov av att använda sektorspecifika fastställanden. Offentligt finansiellt stöd kan visa sig vara nödvändigt för att täcka en del av eller alla de specifika nettokostnader som fullgörandet av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster har medfört, inklusive en rimlig vinst, samtidigt som överkompensation undviks. Mot bakgrund av förekomsten av regler om statligt stöd för offentlig finansiering, särskilt för tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (*paketet om tjänster av allmänt ekonomiskt intresse*)[52], bör de

[52] Meddelande från kommissionen om tillämpningen av Europeiska unionens regler om statligt stöd på ersättning för tillhandahållande av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (EUT C 8, 11.1.2012, s. 4),

sektorsspecifika reglerna om fastställandet av företag med betydande inflytande på marknaden och beräkningen av eventuell ersättning för tillhandahållande av samhällsomfattande tjänster för elektronisk kommunikation upphävas. Om någon offentlig ersättning beviljas för skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster ska den vara förenlig med de tillämpliga reglerna för statligt stöd, särskilt artiklarna 106.2, 107 och 108 i EUF-fördraget samt paketet om tjänster av allmänt ekonomiskt intresse. Förenklingen när det gäller avskaffandet av det sektorsspecifika fastställandet av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster och den därtill hörande beräkningsmetoden för nettokostnader skulle kunna öka medlemsstaternas flexibilitet när de väljer finansieringsmetod för skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster, vilket möjligen skulle minska den administrativa bördan för leverantörerna samtidigt som man säkerställer förenligheten med den inre marknaden.

(238) Frågan om överkomliga priser bör inte skapa ett hinder för konsumenters tillgång till en minimiuppsättning konnektivitetstjänster. Rätten att ingå avtal med en leverantör bör innebära att konsumenter med låga inkomster eller särskilda sociala behov som har rätt till sociala prisalternativ eller prispaket bör ha möjlighet att till ett överkomligt pris ingå avtal om tillhandahållande av adekvat internetanslutning och talkommunikationstjänster åtminstone på en fast plats. För att minimera de finansiella riskerna (till exempel obetalda fakturor) bör leverantörerna vara fria att tillhandahålla avtalet enligt förskottsbetalningsvillkor, på grundval av individuella förbetalda enheter till överkomligt pris.

(239) Överkomligheten för enskilda konsumenter bör grundas på deras rätt att ingå avtal med en leverantör. Andra rättigheter, t.ex. specificerad fakturering, tillgång till ett nummer under en lämplig period och möjligheten att övervaka och kontrollera utgifterna är slutanvändarrättigheter i denna förordning för alla konsumenter, och bör även gälla konsumenter som gynnas av åtgärder som ska garantera överkomliga priser för samhällsomfattande tjänster.

(240) Konsumenter bör inte vara skyldiga att koppla upp sig till tjänster som de inte vill ha och det bör därför vara möjligt för berättigade konsumenter att på begäran begränsa den prismässigt överkomliga samhällsomfattande tjänsten till endast talkommunikationstjänster.

(241) Medlemsstaterna bör införa åtgärder för att främja upprättandet av en marknad för prismässigt överkomliga produkter och tjänster som är anpassade för konsumenter med funktionsnedsättning, inbegripet utrustning med tekniska hjälpmedel. Detta kan ske bland annat genom att man hänvisar till europeiska standarder, eller genom att man stöder genomförandet av kraven enligt Europaparlamentets och rådets direktiv

---

kommissionens beslut 2025/2630/EU av den 16 december 2025 om tillämpningen av artikel 106.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på statligt stöd i form av ersättning för allmännyttiga tjänster som beviljas vissa företag som fått i uppdrag att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (EUT L, 2025/2630, 19.12.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2025/2630/oj), meddelande från kommissionen – Europeiska unionens rambestämmelser för statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster (2011), EUT C 8, 11.1.2012, s. 15), och kommissionens förordning (EU) 2023/2832 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse som beviljas företag som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (EUT L 2023/2832, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2832/oj).

(EU) 2019/882[53]. Medlemsstaterna bör införa lämpliga åtgärder och vidta specifika åtgärder till exempel om marknaden inte tillhandahåller prismässigt överkomliga produkter och tjänster som är anpassade för konsumenter med funktionsnedsättning på normala ekonomiska villkor. Dessa åtgärder kan omfatta direkt ekonomiskt stöd till konsumenter. Kostnaden för samtalsförmedlande tjänster bör för konsumenter med funktionsnedsättning motsvara genomsnittskostnaden för talkommunikationstjänster.

(242) Med samtalsförmedlande tjänster avses tjänster som möjliggör tvåvägskommunikation på distans mellan slutanvändare av olika kommunikationssätt (till exempel text, tecken, tal) genom omställning mellan dessa kommunikationssätt som vanligtvis utförs av en operatör. Realtidstext definieras i enlighet med direktiv (EU) 2019/882. Om en medlemsstat beslutar att kompensera de företag som tillhandahåller grundläggande prisalternativ eller prispaket, till exempel när tillhandahållandet leder till en orättvis ekonomisk börda, bör den säkerställa att en sådan åtgärd är förenlig med den inre marknaden, inbegripet konkurrensreglerna.

(243) För datakommunikation med en datahastighet som tillåter en adekvat internetanslutning, är fasta förbindelser nästan allmänt tillgängliga och används av en majoritet av unionsmedborgarna, och tjänster som bygger på trådlös teknik har ännu större räckvidd. Det finns dock skillnader mellan medlemsstaterna när det gäller tillgänglighet och överkomliga priser för adekvata internetanslutningstjänster på fast plats i tätorts- och landsbygdsområden.

(244) Marknaden har en ledande roll när det gäller att säkerställa en tillgång till internetanslutning med ständigt växande kapacitet. I områden där marknaden inte klarar av att tillgodose behoven förefaller andra offentliga politiska instrument till stöd för tillgången till adekvat internetanslutning i princip vara mer kostnadseffektiva och mindre marknadssnedvridande än skyldigheter avseende samhällsomfattande tjänster, exempelvis tillgång till finansiella instrument såsom de som är tillgängliga inom ramen för InvestEU-programmet och bredbandsfonden för ett sammanlänkat Europa med stöd från Fonden för ett sammanlänkat Europa, användningen av offentliga unionsmedel som förvaltas av medlemsstaterna, nationella medel och täckningsskyldigheter förbundna med nyttjanderätter till radiospektrum till stöd för anläggning av bredbandsnät i glest befolkade områden. Ett av målen med de offentliga politiska åtgärderna kan också vara att göra det möjligt för slutanvändare att köpa adekvata internetanslutningstjänster som de annars inte skulle köpa, till exempel, i förekommande fall, genom direktstöd eller konnektivitetskuponger för finansiering av månadsavgifter, standardanslutningskostnader, nödvändig terminalutrustning eller begränsade ledningar i byggnader, t.ex. när detta är nödvändigt och underordnat tillhandahållandet av tjänsten. Om en medlemsstat avser att bevilja ekonomiskt stöd för detta ändamål bör den säkerställa att en sådan åtgärd är förenlig med den inre marknaden, inbegripet konkurrensreglerna.

(245) Om det efter en vederbörlig bedömning, med hänsyn tagen till resultaten av den geografiska kartläggning av anläggningar av nät som den behöriga myndigheten har genomfört, visar sig att varken marknaden eller mekanismerna för offentligt ingripande förväntas kunna förse konsumenter, mikroföretag, små företag eller organisationer som drivs utan vinstsyfte i vissa områden med en anslutning som kan tillhandahålla en adekvat internetanslutningstjänst såsom definierats av

[53] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/882 av den 17 april 2019 om tillgänglighetskrav för produkter och tjänster (EUT L 151, 7.6.2019, s. 70, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/882/oj).

medlemsstaterna och talkommunikationstjänster på en fast plats, bör medlemsstaten undantagsvis ha möjlighet att anförtro tillhandahållandet av dessa tjänster till olika leverantörer eller grupper av leverantörer i de olika berörda delarna av det nationella territoriet. Utöver den geografiska kartläggningen bör medlemsstaterna om så behövs kunna använda ytterligare bevis för att fastställa i vilken utsträckning adekvat internetanslutning och talkommunikationstjänster är tillgängliga på en fast plats. Det ytterligare beviset kan inkludera uppgifter som är tillgängliga för de nationella regleringsmyndigheterna genom förfarandet för marknadsanalys samt uppgifter som samlats in från användare. Medlemsstater bör kunna begränsa skyldigheter avseende samhällsomfattande tjänster till stöd för tillgången till adekvata internetanslutningstjänster till att bara gälla slutanvändarens primära anslutningspunkt eller bostad.

(246) Om en medlemsstat, för att säkerställa tillgången till adekvat internetanslutning och talkommunikationstjänster när sådana tjänster inte kan säkerställas under normala kommersiella förhållanden eller med hjälp av andra allmänna politiska verktyg, beslutar att anförtro ett eller flera företag att garantera denna tillgänglighet inom hela det nationella territoriet eller delar av det och att bevilja ekonomiskt stöd för detta ändamål, bör den säkerställa att en sådan åtgärd är förenlig med den inre marknaden, inbegripet konkurrensreglerna.

(247) Krav för att säkerställa en nationell geografisk täckning som ålagts i samband med tilldelningsförfarandet utesluter eller avskräcker sannolikt vissa företag från att ansöka om att vara leverantörer av samhällsomfattande tjänster. Ifall leverantörer anförtros skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster under en orimligt lång eller obestämd tidsperiod kan det också leda till att vissa leverantörer utesluts. Om en medlemsstat beslutar att anförtro alla leverantörer tillhandahållandet av prisalternativ eller prispaket i syfte att uppnå överkomliga priser kan den endast anförtro en eller vissa av dem tillhandahållandet av tillgänglighetsdelen av samhällsomfattande tjänster.

(248) Efter den gradvisa minskningen av omfattningen av de samhällsomfattande tjänsterna har tillhandahållandet av offentliga telefonautomater och kataloger samt nummerupplysningstjänster inom ramen för systemet för samhällsomfattande tjänster fortsatt att fasas ut. Detta gör att bestämmelserna i direktiv (EU) 2018/1972 om status för de befintliga samhällsomfattande tjänsterna utanför tillämpningsområdet för direktiv (EU) 2018/1972 är föråldrade.

(249) Överkomliga priser för adekvat internetanslutning och talkommunikationstjänster står i samband med den information som användarna får om såväl kostnaden för användningen som den relativa kostnaden för sådan användning i förhållande till övriga tjänster och användarnas möjligheter att kontrollera sina utgifter. De faciliteter som erbjuds av leverantörer av samhällsomfattande tjänster till överkomligt pris innefattar bland annat möjligheten för konsumenter att selektivt spärra vissa samtal såsom högkostnadssamtal till betalsamtalstjänster, att kontrollera sina utgifter genom förhandsbetalning och att på förhand kvitta erlagda anslutningsavgifter.

(250) Utom i fall av upprepad försenad betalning eller utebliven betalning av fakturor bör konsumenter som har rätt till överkomliga priser, i avvaktan på att tvisten avgörs, skyddas från omedelbar avstängning från nätet på grund av att en faktura inte har betalats, och de bör särskilt vid tvister om höga fakturor för betalsamtalstjänster ha fortsatt tillgång till grundläggande talkommunikationstjänster och en lägsta servicenivå när det gäller tillgång till internet.

(251) För att skapa stabilitet och stödja en gradvis övergång från de sektorsspecifika reglerna för organisation och finansiering av samhällsomfattande tjänster till den rättsliga ram som är tillämplig på tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, bör befintliga fastställanden av företag som leverantörer av samhällsomfattande tjänster i medlemsstaterna på grundval av direktiv (EU) 2018/1972 inte påverkas, förutsatt att de var i kraft sex månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande. De bör behålla sin status fram till dess att dessa fastställanden löper ut, förutsatt att tjänsterna eller de jämförbara tjänsterna inte är tillgängliga under normala kommersiella förhållanden.

(252) Den framtida sociala, ekonomiska och tekniska utvecklingen, inklusive övergången till fiber, kan eventuellt ändra behovet av tillgång till eller överkomligheten av samhällsomfattande tjänster. Berec bör därför övervaka tillgängligheten och överkomligheten när det gäller adekvat internetanslutning och talkommunikation i medlemsstaterna, och offentliggöra ett yttrande med en bedömning av hur denna utveckling påverkar den praktiska tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning. Berecs yttrande skulle kunna ta hänsyn till de möjliga skyddsåtgärder som medlemsstaterna har antagit för konsumenter med låga inkomster eller särskilda sociala behov i samband med nedsläckningen av kopparnätet. Kommissionen bör, med beaktande av Berecs yttrande, lägga fram en rapport, särskilt i syfte att föreslå att omfattningen av reglerna om samhällsomfattande tjänsters tillgänglighet eller överkomlighet bör ändras eller omdefinieras.

(253) Förordning (EU) 2015/2120 fastställer gemensamma regler för att säkerställa lika och icke-diskriminerande behandling av trafik vid tillhandahållandet av internetanslutningstjänster och därtill kopplade rättigheter för slutanvändare, och syftar till att skydda slutanvändare samtidigt som internetekosystemet garanteras att fortsätta fungera som en innovationsmotor.

(254) Den föreliggande omformuleringen i denna förordning av det europeiska regelverket för elektroniska nät och tjänster ger ett tillfälle att slå samman bestämmelserna om åtgärder avseende en öppen internetanslutning i förordning (EU) 2015/2120 med denna förordning, utan att påverka de grundläggande principerna om lika och icke-diskriminerande behandling av trafik vid tillhandahållandet av internetanslutningstjänster, samt slutanvändarnas rätt att få tillgång till och sprida information och innehåll, använda och tillhandahålla applikationer och tjänster samt använda valfri terminalutrustning.

(255) I den andra rapporten från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av förordning (EU) 2015/2120 bekräftades att principerna för en öppen internetanslutning fortfarande är ändamålsenliga och upprätthåller en lämplig balans mellan att skydda slutanvändarna och möjliggöra tekniska framsteg. Mot bakgrund av den betydande utvecklingen av nätverksteknik sedan 2015 behöver villkoren definieras för erbjudanden om specialiserade tjänster. Dessa specialiserade företagstjänster håller på att bli en integrerad del av nätverkserbjudandena för sammankopplade datacentraler, vid tillhandahållandet av kantdatorsystem och för AI-tjänster. Tillhandahållande av låg latens och garanterad tjänstekvalitet är viktiga aspekter av specialiserade företagstjänster. Kritiska offentliga tjänster bör också anses som prioriterade tjänster, så att det säkerställs att elektroniska kommunikationsnät tillgodoser den ökade efterfrågan kopplad till säkerhets- och försvarsbehov, såsom hantering efter detektering och mobilitet. Berec har befogenhet att utfärda riktlinjer till stöd för ett konsekvent genomförande av de nationella regleringsmyndigheterna, men ytterligare vägledning på unionsnivå kan vara nödvändig för att säkerställa en

harmoniserad strategi för nya tjänster och ny teknik, inklusive nätverksskivning, experimentella tjänster och differentierade industriella användningsfall. Om kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter om genomförandet av specialiserade tjänster bör det därför bidra till rättssäkerhet och enhetlig lagstiftning i hela unionen, genom att tillhandahålla tydliga kriterier för efterlevnad, bland annat parametrar för tjänsternas kvalitet eller de miniminivåer som ska säkerställas för allmänna internetanslutningstjänster. En sådan genomförandeakt bör komplettera Berecs riktlinjer, stödja en enhetlig tillämpning av ramen och uppmuntra investeringar i och innovation rörande avancerade konnektivitetstjänster, i synnerhet inom segmentet företagstjänster, och därigenom stärka konkurrenskraften för unionens digitala ekonomi och säkerställa att kritiska offentliga tjänster prioriteras.

(256) För att underlätta jämförelser inom unionen och för att minska efterlevnadskostnaderna bör Berec anta riktlinjer om relevanta parametrar för tjänstekvalitet för internetanslutningstjänster, som de nationella regleringsmyndigheterna i samverkan med andra behöriga myndigheter bör beakta i största möjliga utsträckning när de verkställer de skyldigheter avseende tjänstekvalitet som är relevanta för slutanvändarnas rättigheter. Berec bör i sina riktlinjer för internetanslutningstjänster ange de parametrar för tjänsternas kvalitet som ska mätas i syfte att fastställa informationskrav för avtal och i syfte att offentliggöra information av transparensskäl, med beaktande av de standarder och tekniska specifikationer som utfärdats av europeiska och internationella standardiseringsorgan. Parametrarna bör åtminstone inbegripa parametrar för övervakningsmekanismen för internetanslutningstjänster, relevanta parametrar för slutanvändare med funktionsnedsättning, nedladdnings- och uppladdningshastigheter i enlighet med de uppgifter som krävs om hastigheter och som ska ingå i informationen rörande avtal med internetanslutningstjänster och i information som ska offentliggöras, fördröjning, jitter och paketförluster. De relevanta parametrarna för slutanvändare med funktionsnedsättning bör även inbegripa parametrar för interpersonella kommunikationstjänster.

(257) Skillnader i genomförande av reglerna för skydd av slutanvändare har skapat stora hinder på den inre marknaden som påverkar både leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster och slutanvändare. Dessa hinder bör minskas genom tillämpning av samma bestämmelser som garanterar en hög gemensam skyddsnivå i hela unionen. En kalibrerad fullständig harmonisering av slutanvändarnas rättigheter som omfattas av denna förordning bör leda till en betydligt större rättslig säkerhet både för slutanvändare och leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster, och bör avsevärt minska inträdeshinder och onödig börda när det gäller efterlevnad till följd av fragmenteringen av bestämmelserna. Fullständig harmonisering bidrar till att undanröja hinder för den inre marknadens funktion till följd av sådana nationella bestämmelser om slutanvändares rättigheter som samtidigt skyddar nationella leverantörer mot konkurrens från andra medlemsstater. Fullständig harmonisering av slutanvändarnas rättigheter ökar deras förtroende för den inre marknaden eftersom de åtnjuter ett lika gott skydd vid användning av elektroniska kommunikationstjänster, inte bara i den egna medlemsstaten utan också när de bor, arbetar eller reser i andra medlemsstater.

(258) Avtal är ett viktigt instrument för slutanvändare för att säkerställa insyn i informationen och rättssäkerhet. De flesta tjänsteleverantörer i en konkurrensutsatt miljö kommer att ingå avtal med sina kunder av kommersiella skäl. Skyldigheterna avseende informationskrav för avtal omfattar internetanslutningstjänster och

interpersonella kommunikationstjänster. Tjänster som helt eller huvudsakligen består av överföring av signaler, såsom överföringstjänster som används för maskin-till-maskin-tjänster, omfattas inte av ytterligare informationskrav för avtal. Informationskraven, som också kan krävas i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU[54], bör inte leda till att informationen lämnas både i informationsunderlag inför ingående av avtal och i avtalshandlingarna. Relevant information som tillhandahålls med avseende på detta direktiv, inklusive eventuella andra mer bindande och detaljerade krav på information, bör anses uppfylla motsvarande krav i direktiv 2011/83/EU. Kraven i den gällande unionsrätten om konsumentskydd i samband med avtal, särskilt rådets direktiv 93/13/EEG[55] och direktiv 2011/83/EU, är dessutom tillämpliga på konsumenttransaktioner avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster. Förordning 2016/679 om dataskydd är tillämplig på behandling av personuppgifter.

(259) Vissa av de bestämmelser om skydd av slutanvändare som endast är tillämpliga på konsumenter, nämligen de som handlar om avtalsinformation, maximal avtalstid och paketerbjudanden, bör gagna inte endast konsumenter utan även mikroföretag och organisationer som drivs utan vinstsyfte, enligt definitionerna i unionsrätten eller i nationell rätt. Dessa företags och organisationers förhandlingsposition är jämförbar med konsumenternas förhandlingsposition och de bör därför åtnjuta lika starkt skydd, såvida de inte uttryckligen avstår från dessa rättigheter. Informationskraven för avtal i denna förordning, inbegripet de krav i direktiv 2011/83/EU som det hänvisas till i denna förordning, bör gälla oavsett om en betalning görs eller ej och hur stort belopp som ska betalas av kunden. Informationskraven för avtal, även de krav som ingår i direktiv 2011/83/EU, bör tillämpas automatiskt på mikroföretag och på organisationer som drivs utan vinstsyfte, såvida de inte föredrar att förhandla fram individualiserade avtalsvillkor med leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster. Till skillnad från mikroföretag och organisationer som drivs utan vinstsyfte har större företag vanligtvis en starkare förhandlingsposition och är därför inte beroende av samma krav på information i samband med avtal som konsumenterna. Bestämmelserna om byte av leverantör och nummerportabilitet, som är viktiga också för större företag, bör fortsatt gälla för alla slutanvändare. Organisationer som drivs utan vinstsyfte är rättsliga enheter som inte genererar någon vinst för sina ägare eller medlemmar. Vanligtvis handlar det om välgörenhetsorganisationer eller andra typer av allmännyttiga organisationer. Mot bakgrund av den likartade situationen är det berättigat att behandla dessa på samma sätt som mikroföretag enligt denna förordning, i den mån slutanvändarnas rättigheter berörs. Dessutom har konsumenter som har rätt till överkomliga priser på grundval av samhällsomfattande tjänster rätt till samma skyddsnivå som alla andra konsumenter.

(260) Särdragen hos sektorn för elektronisk kommunikation kräver, utöver övergripande avtalsregler, ett begränsat antal ytterligare bestämmelser för skydd av slutanvändare. Slutanvändarna bör bl.a. informeras om eventuella nivåer på de erbjudna tjänsternas kvalitet, om villkoren för reklamerbjudanden och uppsägning av avtal, om tillämpliga prisplaner och taxor för tjänster som omfattas av särskilda prisvillkor. Denna

---

54 Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 22.11.2011, s. 64, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/83/oj).

55 Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 21.4.1993, s. 29, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1993/13/oj).

information är relevant för leverantörer av internetanslutningstjänster och allmänt tillgängliga interpersonella kommunikationstjänster En leverantör av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster bör inte omfattas av skyldigheterna om informationskrav för avtal i de fall då leverantören och anknutna företag eller personer inte uppbär ersättning som är direkt eller indirekt kopplad till tillhandahållandet av elektroniska kommunikationstjänster, som till exempel om ett universitet ger besökare gratis tillträde till trådlösa nätverk på universitetsområdet utan ersättning, i form av betalning från användarna eller genom reklamintäkter. Detta bör inte påverka informationskraven i enlighet med unionens dataskyddslagstiftning.

(261) De är ytterst viktigt att den nödvändiga relevanta informationen ges innan avtalet ingås, och det på ett klart och begripligt sätt samt på ett varaktigt medium eller, om detta inte är möjligt och utan att det påverkar tillämpningen av definitionen av eller kraven rörande varaktigt medium i direktiv 2011/83/EU, i ett dokument som tillhandahålls av leverantören och som användaren får meddelande om, som är lätt att ladda ner, öppna och ta del av på enheter som vanligen används av konsumenterna. Leverantörerna bör också presentera en sammanfattning av de viktigaste avtalsvillkoren. Den information som tillhandahålls innan ett avtal ingås bör, liksom sammanfattningen, utgöra en integrerad del av det slutliga avtalet. Sammanfattningen av avtalet bör vara kortfattad och lättläst, helst inte längre än motsvarande en A4-sida eller, där ett antal olika tjänster paketeras i ett enda kontrakt, inte längre än motsvarande tre A4-sidor. För att reagera på den tekniska, sociala och marknadsrelaterade utvecklingen och minska efterlevnadskostnaderna får kommissionen anta genomförandeakter som föreskriver att sådana avtalssammanfattningar ska användas av leverantörerna i enlighet med de viktigaste aspekterna av de informationskrav som fastställs i denna förordning.

(262) Avtalet bör, utan att det påverkar leverantörens materiella skyldighet att ansvara för säkerheten, innehålla närmare uppgifter om vilka slags åtgärder som leverantören kan vidta vid säkerhetsincidenter, hot eller utsatta lägen. Avtalet bör också innehålla närmare uppgifter om de ersättnings- och återbetalningssystem som finns tillgängliga om leverantören agerar på ett otillfredsställande sätt vid en säkerhetsincident, bland annat om en säkerhetsincident, som meddelats leverantören, inträffar på grund av en känd sårbarhet i mjuk- eller maskinvaran för vilka en programfix har släppts av tillverkaren eller utvecklaren, och tjänsteleverantören inte har använt denna programfix eller vidtagit motåtgärder.

(263) Bestämmelserna om skydd för en öppen internetanslutning bör kompletteras med effektiva slutanvändarbestämmelser som rör frågor som är särskilt kopplade till internetanslutningstjänster och ger konsumenter möjlighet att göra väl underbyggda val. Leverantörer av internetanslutningstjänster bör på ett tydligt sätt informera konsumenter om hur de trafikstyrningsmetoder som används eventuellt kan inverka på internetanslutningstjänstens kvalitet, konsumenternas integritet och skyddet av personuppgifter samt om hur andra tjänster än internetanslutningstjänster som de abonnerar på kan inverka på deras respektive internetanslutningstjänsters tillgänglighet och kvalitet. För att ge konsumenter större inflytande i sådana situationer bör leverantörer av internetanslutningstjänster därför i avtalet informera konsumenterna om vilken hastighet som de realistiskt sett kan leverera. Den gängse tillgängliga hastigheten förutsätts vara den hastighet som en slutanvändare kan förvänta sig att tjänsten oftast har när denne ansluter sig till den. Leverantörer av internetanslutningstjänster bör också informera kunder om möjliga korrigeringsåtgärder i enlighet med nationell lagstiftning vid avvikelse från avtalad

prestanda. Varje betydande och kontinuerlig eller regelbundet återkommande avvikelse, när sådan fastställts genom en övervakningsmekanism som certifierats av den nationella regleringsmyndigheten, mellan tjänstens faktiska prestanda och den prestanda som angetts i avtalet, bör anses utgöra avvikelse från avtalad prestanda i samband med fastställandet av de korrigeringsåtgärder som finns tillgängliga för kunden i enlighet med nationell lagstiftning. Metoden bör fastställas i Berecs riktlinjer.

(264) Slutanvändarna är ofta inte medvetna om kostnaderna för sin konsumtion eller har svårt att uppskatta tidsåtgång eller datakonsumtion vid användning av elektroniska kommunikationstjänster. I syfte att öka insynen och göra det möjligt för slutanvändare att bättre kontrollera sin kommunikationsbudget är det viktigt att ge dem tillgång till resurser som gör det möjligt för dem att följa sin förbrukning i god tid. För att skydda mot chockräkningar bör dessutom leverantörer tillhandahålla avgiftsfria varningar i händelse av atypiska eller överdrivna konsumtionsmönster, bland annat när det gäller betalsamtalstjänster och andra tjänster som omfattas av särskilda prisvillkor. Specificerade fakturor över användning av internetanslutning bör endast innehålla uppgifter om tid, varaktighet och förbrukning under ett användningstillfälle, men inte uppgifter om de webbplatser eller slutpunkter på internet som kunden anslutit sig till under ett sådant användningstillfälle. Enligt direktiv (EU) 2018/1972 kunde medlemsstaterna säkerställa att behöriga myndigheter, i tillämpliga fall i samordning med de nationella regleringsmyndigheterna, kan kräva att leverantörer av internetanslutningstjänster eller allmänt tillgängliga nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster ska göra alla eller delar av de ytterligare faciliteter som ingår i direktiv (EU) 2018/1972 tillgängliga. Medlemsstaterna kunde också gå utöver faciliteterna för att säkerställa en högre konsumentskyddsnivå. Dessa ytterligare faciliteter bör tillhandahållas för konsumenter av samhällsomfattande tjänster som gynnas av åtgärder som ska garantera överkomliga priser. Dessutom är det obligatoriskt att till alla konsumenter kostnadsfritt tillhandahålla specificerad fakturering, i tillämpliga fall, och vissa kostnadskontrollåtgärder. Medlemsstaterna bör inte i sin nationella lagstiftning införa andra olikartade krav på ytterligare faciliteter. Medlemsstaterna bör dock kunna bibehålla bestämmelser om de faciliteter som anges i direktiv (EU) 2018/1972, däribland faciliteter som kräver att leverantörerna tillhandahåller tilläggsinformation om förbrukningsnivån och tillfälligt förhindrar fortsatt användning av den relevanta tjänsten som skulle överskrida en ekonomisk eller volymmässig gräns.

(265) Att ha tillgång till öppen, aktuell och jämförbar information om erbjudanden och tjänster är av avgörande betydelse för konsumenterna på marknader med fungerande konkurrens och flera tjänsteleverantörer. Konsumenter bör kunna jämföra priser för olika tjänster som erbjuds på marknaden enkelt på grundval av information som offentliggjorts i lättillgänglig form. För att de enkelt ska kunna jämföra priser och tjänster bör leverantörer av internetanslutningstjänster eller allmänt tillgängliga interpersonella kommunikationstjänster offentliggöra information i syfte att ge bättre insyn, inbegripet om taxor, tjänsternas kvalitet, villkor som gäller tillhandahållen terminalutrustning, och annan relevant information. Företag förlitar sig normalt på förhandlade avtalsvillkor och är inte beroende av samma krav på offentliggörande av erbjudanden som konsumenter.

(266) Leverantörer av interpersonella kommunikationstjänster som har en skyldighet att ge tillgång till alarmeringstjänster via nödkommunikation kan i undantagsfall, närmare bestämt på grund av bristande teknisk genomförbarhet, kanske inte ge tillgång till alarmeringstjänster och/eller till information om varifrån samtalet kommer. I sådana

fall bör de informera sina kunder ordentligt om detta i avtalet. Sådana leverantörer bör förse sina kunder med tydlig och transparent information i det inledande avtalet och uppdatera den vid eventuella ändringar av bestämmelserna om tillgång till alarmeringstjänster, till exempel när det gäller fakturor. Den informationen bör innehålla uppgifter om eventuella begränsningar av den geografiska täckningen, med utgångspunkt i de planerade tekniska driftsparametrarna för kommunikationstjänsten och den tillgängliga infrastrukturen. Om tjänsten inte tillhandahålls över en anslutning som är avsedd att tillhandahålla en tjänst av en viss kvalitet, bör informationen även innehålla uppgifter om i vilken utsträckning tillträdet och lokaliseringsuppgifterna är tillförlitliga i jämförelse med en tjänst som tillhandahålls över en sådan anslutning, med beaktande av den aktuella tekniken och de gällande kvalitetsstandarderna samt de parametrar för tjänsternas kvalitet som anges i denna förordning.

(267) Till följd av de ökade möjligheterna för slutanvändare att söka efter och jämföra en lång rad erbjudanden med hjälp av avancerade digitala sökverktyg, privata såväl som offentliga, har de relevanta behöriga myndigheternas obligatoriska tillhandahållande av jämförelseverktyg blivit mindre relevant. Jämförelseverktyg, till exempel webbplatser, är ett effektivt sätt för slutanvändare att bedöma fördelarna med olika leverantörer av internetanslutningstjänster och interpersonella kommunikationstjänster, som tillhandahålls mot återkommande eller förbrukningsbaserad direkt betalning i pengar, och att få opartisk information, särskilt genom att jämföra priser, tariffer och kvalitetsparametrar på ett enda ställe. De behöriga myndigheterna skulle på begäran av verktygets leverantör kunna certifiera sådana verktyg för att säkerställa att de är operativt oberoende av tjänsteleverantörer och att ingen tjänsteleverantör ges förmånsbehandling i sökresultaten.

(268) För att fullt ut utnyttja den konkurrenspräglade miljön bör konsumenter kunna göra välinformerade val och byta leverantör när det ligger i deras bästa intresse. Det är mycket viktigt att säkerställa att konsumenterna har möjlighet att göra detta utan att hindras av juridiska, tekniska eller praktiska hinder, inklusive avtalsvillkor, förfaranden och avgifter. Detta hindrar dock inte leverantörerna från att fastställa rimliga minimiperioder för avtal på högst 24 månader i konsumentavtal. Medlemsstaterna bör dock ha möjlighet att bibehålla bestämmelser om en kortare löptid och tillåta att konsumenterna ändrar sina prisplaner eller säger upp avtalet inom bindningstiden utan extra kostnad med hänsyn till nationella förhållanden, exempelvis konkurrensnivåer och nätinvesteringarnas stabilitet. Oberoende av avtalet om elektroniska kommunikationstjänster kan det hända att konsumenterna föredrar och drar nytta av en längre återbetalningsperiod för fysiska anslutningar. Sådana konsumentåtaganden kan vara en viktig faktor för att underlätta anläggningen av gigabitnät fram till eller mycket nära slutanvändarnas lokaler, bland annat genom sådana system för aggregering av efterfrågan som gör det möjligt för investerare att minska riskerna med ett första införande. Konsumenternas rätt att byta leverantör av elektroniska kommunikationstjänster bör inte inskränkas av sådana återbetalningsperioder i avtal om fysiska anslutningar, och sådana avtal bör inte omfatta tillgång till terminalutrustning eller internetutrustning för anslutning såsom telefoner, routrar eller modem. Lika behandling av enheter, inbegripet operatörer, som finansierar anläggningen av en fysisk gigabitanslutning till en slutanvändares lokaler, bör säkerställas, även i de fall finansieringen sköts med hjälp av ett avtal med avbetalningar. Skyldigheterna rörande avtalens löptid bör tillämpas på mikroföretag och på organisationer som drivs utan vinstsyfte, såvida de inte föredrar att förhandla fram individualiserade avtalsvillkor med leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster. Till skillnad från mikroföretag har större företag vanligtvis

en starkare förhandlingsposition och är därför inte beroende av samma krav på avtalens löptid som konsumenterna. Skyldigheterna rörande uppsägning av avtal bör tillämpas på mikroföretag, små företag, mellanstora företag och organisationer som drivs utan vinstsyfte, såvida de inte föredrar att förhandla fram individualiserade avtalsvillkor med leverantören av elektroniska kommunikationstjänster.

(269) Automatisk förlängning av avtal för elektroniska kommunikationstjänster är möjlig. Konsumenterna bör i sådana fall ha möjlighet att säga upp avtalet utan kostnad efter utgången av den inledande bindningstiden.

(270) Alla eventuella ändringar i de avtalsvillkor som föreslagits av leverantörer av andra allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster än nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster, och som inte gynnar konsumenterna, till exempel avseende avgifter, taxor, datavolymbegränsningar, datahastigheter, täckning eller behandling av personuppgifter i enlighet med unionens dataskyddslagstiftning på annan rättslig grund än samtycke, bör ge upphov till en rättighet för konsumenterna att säga upp avtalet utan kostnader, även om de är kombinerade med vissa positiva förändringar. Alla eventuella ändringar av avtalsvillkoren på initiativ av leverantören bör därför ge konsumenten rätt att säga upp avtalet om inte varje ändring i sig är till fördel för konsumenten, eller om ändringarna är av rent administrativ karaktär, till exempel en ändring av leverantörens adress, och inte får några negativa konsekvenser för konsumenten eller i strikt bemärkelse har införts genom lagar eller andra förordningar, till exempel nya informationskrav för avtal som införts i unionsrätten eller nationell rätt. Huruvida en ändring enbart är till konsumentens fördel bör bedömas utifrån objektiva kriterier. Konsumentens rätt att säga upp avtalet bör endast uteslutas om leverantören kan visa att samtliga ändringar i avtalet enbart är till konsumentens fördel eller är av rent administrativ karaktär och inte har någon negativ inverkan på konsumenten.

(271) Om en laglig prisindexeringsklausul, som specificeras i enlighet med de informationskrav för avtal som kräver en beskrivning av den metod genom vilken priset lagligen får variera, är en integrerad del av avtalet, skulle dess genomförande inte utgöra en ändring av avtalsvillkoren utan en tillämpning av en befintlig avtalsbestämmelse, om klausulen är förenlig med unionsrätten och nationell rätt.

(272) Konsumenterna bör underrättas om alla eventuella förändringar av avtalsvillkoren genom ett varaktigt medium. Bestämmelserna om uppsägning av avtal bör inte påverka tillämpningen av andra bestämmelser i unionsrätten eller i nationell rätt vad gäller de grunder på vilka avtal kan sägas upp eller avtalsvillkor kan ändras av tjänsteleverantören eller konsumenten.

(273) När det gäller terminalutrustning bör kundavtalet innehålla information om de villkor som leverantören kan ha infört för kundens användning av sådan utrustning, till exempel i form av SIM-låsta mobila enheter, om sådana villkor inte är förbjudna i nationell rätt, och om eventuella avgifter som ska betalas när avtalet löper ut, vare sig detta sker den överenskomna sista tillämpningsdagen eller tidigare, inklusive eventuella kostnader som tas ut för att behålla utrustningen. Om konsumenten väljer att behålla terminalutrustning som är knuten till avtalet vid tidpunkten för dess ingående bör eventuell ersättning inte överstiga det tidsproportionella värdet, beräknat på grundval av värdet vid den tidpunkt då avtalet ingicks eller den kvarstående delen av serviceavgiften fram till utgången av avtalet, beroende på vilket belopp som är lägst. Alla begränsningar av användningen av terminalutrustning på andra nät bör hävas kostnadsfritt av leverantören senast vid betalningen av sådan ersättning.

(274) Paket som åtminstone består av en internetanslutningstjänst eller en allmänt tillgänglig nummerbaserad interpersonell kommunikationstjänst, samt andra tjänster, såsom allmänt tillgängliga nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster, linjära sändningstjänster, maskin till maskin-tjänster eller terminalutrustning har blivit allt vanligare och är en viktig konkurrensfaktor. I denna förordning bör ett paket anses föreligga i situationer där delarna i paketet tillhandahålls eller säljs av samma leverantör inom ramen för samma eller ett närbesläktat eller anknytande avtal. Även om paket ofta medför fördelar för konsumenterna kan de göra ett byte svårare eller dyrare och öka risken för inlåsning i ett avtal. Om olika tjänster och terminalutrustning i ett paket omfattas av motstridiga regler om uppsägning av avtal och byte av leverantör, eller för avtalsmässiga åtaganden avseende förvärv av terminalutrustning, är konsumenterna i själva verket förhindrade att utöva sina rättigheter enligt denna förordning att byta till konkurrenskraftiga erbjudanden för hela eller delar av paketet. Vissa väsentliga bestämmelser i denna förordning i fråga om kortfattad information om avtalet, insyn, avtalets löptid, uppsägning av avtal och byte av leverantör bör därför tillämpas på alla delar av ett paket, däribland terminalutrustning, andra tjänster, såsom digitalt innehåll eller digitala tjänster och elektroniska kommunikationstjänster som inte direkt omfattas av tillämpningsområdet för dessa bestämmelser. Alla slutanvändarskyldigheter i samband med en viss elektronisk kommunikationstjänst som tillhandahålls eller säljs som en separat tjänst bör också vara tillämpliga när tjänsten utgör en del av ett paket med minst en internetanslutningstjänst eller en allmänt tillgänglig nummerbaserad interpersonell kommunikationstjänst. Andra avtalsrelaterade frågor, som de rättsmedel som är tillämpliga i fall av bristande överensstämmelse med avtalet, bör omfattas av de regler som är tillämpliga på respektive beståndsdel i paketet, exempelvis av reglerna för avtal om försäljning av varor eller tillhandahållande av digitalt innehåll. Rätten att säga upp någon del av ett paket som omfattar minst en internetanslutningstjänst eller en allmänt tillgänglig nummerbaserad interpersonell kommunikationstjänst före utgången av de överenskomna avtalsvillkoren på grund av bristande överensstämmelse eller underlåtenhet att leverera bör ge konsumenten rätt att säga upp alla delarna i paketet. För att bibehålla möjligheten att enkelt byta leverantör bör konsumenterna inte heller vara låsta vid en leverantör genom en avtalsmässig faktisk förlängning av den ursprungliga bindningstiden.

(275) Möjligheten att byta leverantör är en grundläggande förutsättning för effektiv konkurrens i en konkurrensutsatt miljö. Tillgången till transparent och exakt information i rätt tid om byte av leverantör bör öka slutanvändarnas förtroende för sådana byten och göra dem mer villiga att aktivt medverka i konkurrensprocessen. Tjänsteleverantörer bör säkerställa kontinuitet i tjänsterna så att slutanvändarna kan byta leverantör utan att hindras av risken för ett avbrott i tjänsten och, om det är tekniskt möjligt, tillåta att bytet sker den dag som anges av slutanvändarna. Under exceptionella omständigheter kan det hända att byte inte är möjligt av objektiva tekniska skäl, t.ex. i situationer där terminalutrustningens säkra funktionssätt eller dess integritet annars skulle äventyras. Detta skulle möjligen kunna vara fallet för SIM-kort eller eSIM-kort som är inbyggda i terminalutrustningen och som används både för överföring av maskin-till-maskin-tjänster och för internetåtkomst. Ett exempel på detta skulle kunna vara en bil där samma eSIM-kort används för att uppdatera bilens fordonsprogramvara och för informationssystemets internetåtkomst.

(276) Nummerportabilitet är viktig för att underlätta konsumentens val och effektiv konkurrens på konkurrensutsatta marknader för elektronisk kommunikation. Slutanvändare bör på begäran kunna behålla sina telefonnummer oberoende av vilken

leverantör som tillhandahåller tjänsten, och under en begränsad tid i samband med bytet av leverantör. Tillhandahållandet av denna facilitet mellan anslutningar till det allmänna telefonnätet på fasta och icke fasta platser omfattas inte av bestämmelserna om byte av leverantör och nummerportabilitet.

(277) Betydelsen av nummerportabilitet ökar avsevärt när transparent information om taxor finns, både för slutanvändare som behåller sitt nummer och för slutanvändare som ringer upp dem som har behållit sitt nummer. De nationella regleringsmyndigheterna bör där så är möjligt underlätta lämplig insyn om taxor som en del i genomförandet av nummerportabilitet.

(278) När de nationella regleringsmyndigheterna säkerställer att man följer kostnadsorienteringsprincipen vid prissättningen för samtrafik i samband med tillhandahållande av nummerportabilitet, bör de även kunna beakta de priser som erbjuds på jämförbara marknader.

(279) Portering av numret bör genomföras med minsta möjliga dröjsmål så att numret aktiveras inom en arbetsdag och så att slutanvändaren inte drabbas av att tjänsten ligger nere i mer än en arbetsdag från och med den överenskomna dagen. Rätten att portera numret bör ges till den slutanvändare som har relevant (förhands- eller efterhandsbetalt) avtal med leverantören. I syfte att underlätta en gemensam kontaktpunkt som möjliggör en smidig övergång för slutanvändare, bör bytesprocessen ledas av den mottagande leverantören av elektronisk kommunikation till allmänheten. För att bidra till en konsekvent tillämpning i medlemsstaterna av reglerna om byte av tjänsteleverantör och nummerportabilitet bör Berec utfärda riktlinjer om den globala processen för byte och portering av nummer, med beaktande av den tekniska utvecklingen. Detta bör i förekommande fall omfatta ett krav på att porteringen ska genomföras med hjälp av over-the-air-tillhandahållande, om inte slutanvändaren begär något annat, såväl som detaljerad information om processen rörande ersättning i händelse av förseningar eller missbruk av bytes- och porteringsprocesserna, leverantörers uteblivande från överenskomna service- eller installationstillfällen eller leverantörers underlåtenhet att uppfylla skyldigheterna avseende byte och nummerportabilitet.

(280) Medlemsstaterna bör fastställa regler om sanktioner för en leverantörs underlåtelse att uppfylla de skyldigheter avseende byte och nummerportabilitet som föreskrivs i denna förordning, inbegripet leverantörers förseningar vid eller missbruk av portering eller sådana förseningar eller sådant missbruk som sker på leverantörens vägnar. Erfarenheten i vissa medlemsstater har visat att det finns en risk för att det kan ske byten av leverantör utan slutanvändarnas samtycke. Denna fråga bör främst hanteras av de brottsbekämpande myndigheterna, men medlemsstaterna bör kunna föreskriva lämpliga sanktioner som är nödvändiga för att minimera dessa risker och säkerställa att slutanvändarna åtnjuter skydd under hela bytesförfarandet, utan att göra processen mindre attraktiv för dem. Rätten att portera nummer bör inte begränsas av avtalsvillkor.

(281) För att säkerställa att byte och portering sker inom de tidsfrister som föreskrivs i denna förordning bör medlemsstaterna kunna föreskriva att slutanvändarna ska få ersättning från leverantörerna på ett enkelt sätt och inom rimlig tid om ett avtal mellan en leverantör och en slutanvändare inte iakttas. Dessa åtgärder bör stå i proportion till förseningen med avtalets fullgörande. Sådana åtgärder skulle kunna omfatta ersättning för förseningar på mer än en arbetsdag i samband med aktiveringen av tjänsten, porteringen av ett nummer eller ett avbrott i tjänsten, och när leverantörer uteblivit

från överenskomna service- eller installationstillfällen. Ytterligare ersättning kan också ges i form av en automatisk minskning av ersättningen de i fall där den överlämnande leverantören ska fortsätta att tillhandahålla sina tjänster till dess att den mottagande leverantörens tjänster aktiveras.

(282) I enlighet med proportionalitetsprincipen bör ett antal bestämmelser om slutanvändares rättigheter i denna förordning inte gälla mikroföretag som tillhandahåller enbart nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster. Enligt domstolens rättspraxis[56] ska definitionen av små och medelstora företag, som omfattar mikroföretag, tolkas restriktivt. För att endast de företag som faktiskt utgör oberoende mikroföretag ska omfattas av definitionen är det lämpligt att undersöka strukturen hos mikroföretag som bildar en ekonomisk grupp vars makt är större än ett sådant enskilt mikroföretags makt och att säkerställa att definitionen på mikroföretag inte kringgås av enbart formella skäl.

(283) För att fullborda den inre marknaden för elektronisk kommunikation är det nödvändigt att undanröja hindren för slutanvändarnas tillgång till elektroniska kommunikationstjänster inom unionen. Leverantörer av elektronisk kommunikation till allmänheten bör inte neka eller begränsa tillträdet eller diskriminera slutanvändare. Differentiering bör dock vara möjlig på grundval av och inom de gränser som fastställs i unionsrätten, till exempel de åtgärder som föreskrivs i förordning (EU) 2022/612 för att förhindra missbruk eller onormal användning av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet.

(284) Slutanvändarna blir alltmer sårbara för bedräglig verksamhet som utförs genom interpersonella kommunikationstjänster. Flera medlemsstater har infört nationella åtgärder för att bekämpa framväxande bedrägerisystem, t.ex. spoofing av nummerpresentation, nätfiske, SMS-fiske och samtalsfiske. Dessa åtgärder förblir dock osamordnade och återspeglar främst nationella perspektiv, vilket gör det möjligt för bedragare att flytta sin verksamhet till jurisdiktioner där sådana metoder inte åtgärdas på ett effektivt sätt. Byrån bör göra det möjligt att samla in relevant information och bästa praxis så att Berec kan utfärda tekniska och rättsliga riktlinjer om åtgärder som på ett effektivt sätt skulle kunna skydda slutanvändare mot bedräglig verksamhet i unionen. Berecs riktlinjer bör göra det möjligt för medlemsstaterna att anta samordnade åtgärder som ska genomföras av leverantörer av interpersonella kommunikationstjänster, med full respekt för unionslagstiftningen om skydd av personuppgifter. Kommissionen bör ges befogenhet att anta delegerade akter för att komplettera ändamålsenligheten hos de åtgärder som leverantörerna av interpersonella kommunikationstjänster inför för att skydda slutanvändare mot bedräglig verksamhet.

(285) Med tanke på de speciella aspekterna när det gäller rapportering av försvunna barn, bör medlemsstaterna hålla fast vid sitt åtagande för att säkerställa att en sådan välfungerande tjänst för att rapportera försvunna barn faktiskt finns på deras territorier via numret 116 000. Medlemsstaterna bör vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att en tillräckligt hög kvalitet på tjänsterna i samband med driften av 116 000-numret uppnås.

(286) Parallellt med journumret 116 000 för försvunna barn säkerställer många medlemsstater också att barn får tillträde till en barnvänlig tjänst med en hjälplinje som hjälper barn i behov av omsorg och skydd via numret 116 111. Dessa

[56] Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 27 februari 2014, HaTeFo/Finanzamt Haldensleben, C-110/013 (ECLI: EU:C:2014:114).

medlemsstater och kommissionen bör säkerställa att medvetenheten ökar bland medborgarna, särskilt bland barn och nationella barnskyddssystem, om hjälplinjen 116 111.

(287) För att hantera frågor av allmänintresse som rör användningen av internetanslutningstjänster och allmänt tillgängliga nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster, och uppmuntra till skydd av andra personers fri- och rättigheter, bör medlemsstaterna, med hjälp av leverantörerna av sådana tjänster, kunna utarbeta och sprida eller låta sprida information av allmänintresse om användningen av dessa tjänster. Denna bör kunna innehålla information av allmänintresse om de vanligaste överträdelserna och de rättsliga följderna av dessa, till exempel om intrång i upphovsrätten, annan olaglig användning och spridning av skadligt innehåll, samt råd och sätt att skydda sig mot risker när det gäller den personliga säkerheten, som till exempel orsakas av utlämnande av information om personen under vissa omständigheter, liksom risker kopplade till integriteten och personuppgifter samt tillgången till lättanvänd och konfigurerbar mjukvara eller mjukvarualternativ som gör det möjligt att skydda barn eller utsatta personer. Dessutom bör slutanvändare göras medvetna om riskerna för personlig säkerhet, integritet och personuppgifter vid användning av internetanslutningstjänster och allmänt tillgängliga interpersonella kommunikationstjänster, däribland skydd mot bedräglig verksamhet som utförs via dessa tjänster, och informeras om hur de kan skydda sig mot dessa risker. Informationen skulle kunna samordnas genom ett samarbetsförfarande. Sådan information av allmänintresse bör uppdateras vid behov och presenteras i lättbegripliga format, som fastställts av varje medlemsstat, och på nationella myndigheters webbplatser. Medlemsstaterna bör kunna kräva att leverantörer av internetanslutningstjänster och allmänt tillgängliga nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster sprider denna standardiserade information till alla sina kunder på ett sätt som de nationella offentliga myndigheterna anser vara lämpligt. Spridningen av sådan information av allmänintresse bör dock inte leda till orimliga bördor för leverantörerna. Om den gör det bör medlemsstaterna kräva att informationen sprids med hjälp av de metoder som leverantörer använder för att kommunicera med slutanvändare inom ramen för den normala affärsverksamheten.

(288) Om det saknas tillämpliga bestämmelser i unionsrätten bör innehåll, applikationer och tjänster anses lagliga eller skadliga i enlighet med nationell materiell rätt och processrätt. Leverantörer av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster bör agera i enlighet med kraven i förordning (EU) 2022/2065 oavsett om innehåll, tillämpningar eller tjänster är lagliga eller skadliga. Den här förordningen och direktiv 2002/58/EG påverkar inte tillämpningen av förordning (EU) 2022/2065, som bland annat innehåller en bestämmelse om enbart vidarebefordran för tjänstelevererande mellanhänder, enligt definitionen i det direktivet.

(289) Slutanvändarna bör ha tillgång till alarmeringstjänster via nödkommunikation avgiftsfritt och utan att behöva använda betalningsmedel, från varje enhet som möjliggör nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster, inbegripet när de reser inom unionen. Nödkommunikation är ett kommunikationsmedel som omfattar talkommunikationstjänster, meddelandehantering, video eller andra typer av kommunikation, exempelvis realtidstext samt totalkonversationstjänster och samtalsförmedlande tjänster. Medlemsstaterna bör, med beaktande av alarmeringscentralernas kapacitet och tekniska utrustning, kunna besluta vilka nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster som är lämpliga för alarmeringstjänster, inklusive möjligheten att begränsa dessa alternativ till

talkommunikationstjänster och motsvarande för slutanvändare med funktionsnedsättning, eller lägga till ytterligare alternativ enligt överenskommelse med nationella alarmeringscentraler. Nödkommunikation kan utlösas på uppdrag av en person genom ett fordonbaserat system såsom eCall enligt definitionen i förordning (EU) 2015/758. Den europeiska digitala identitetsplånbok som utfärdas enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 910/2014[57] gör det möjligt för slutanvändare att få tillgång till ett digitalt nav för grundläggande tjänster. Medlemsstaterna måste därför se till att slutanvändarna också kan initiera en nödkommunikation genom att använda sin digitala plånbok.

(290) Nödkommunikationen och lokaliseringsuppgifterna måste omgående dirigeras till den lämpligaste alarmeringscentralen för att nödkommunikationen ska besvaras och hanteras på lämpligt sätt. Effektiv dirigering av nödkommunikation bör även säkerställas i samband med den tekniska migreringen från kretskopplad till paketförmedlad teknik. Vilken som är den lämpligaste alarmeringscentralen avgörs normalt av medlemsstaten på grundval av territoriell behörighet att hantera nödkommunikation eller behörighet att hantera en viss typ av kommunikation, till exempel en alarmeringscentral som är utrustad för att hantera realtidstext eller teckenspråkskommunikation. Interpersonella kommunikationstjänster som tillhandahålls genom paketförmedlad teknik för talkommunikation, text (inbegripet realtidstext) och video kan dirigeras via det allmänt tillgängliga nätet eller alarmeringscentralens domän. Beroende på den nationella organisationen av alarmeringscentraler kan det, medan nödkommunikationen når systemet för alarmeringscentraler via de allmänna näten, krävas ytterligare dirigering inom alarmeringscentralens ip-nätverk för att nå den lämpligaste alarmeringscentralen. För att garantera tillgången till effektiv nödkommunikation för alla slutanvändare bör medlemsstaterna säkerställa att alla typer av nödkommunikation och lokaliseringsuppgifter på deras territorium dirigeras till den lämpligaste alarmeringscentralen. Medlemsstaterna bör kunna föreskriva tillgång till alarmeringstjänster via nödkommunikation från nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster, under förutsättning att det nationella systemet för alarmeringscentraler gör det möjligt att ta emot dessa meddelanden genom att dirigera dem till den lämpligaste alarmeringscentralen och att ta emot lokaliseringsuppgifter. Detta kan inbegripa att en medlemsstat utser en enskild ip-gateway för att denna ska ta emot nödkommunikation. Leverantörerna bör dock informera slutanvändarna när tillträde till det gemensamma europeiska nödnumret 112 eller till lokaliseringsuppgifter inte stöds.

(291) Medlemsstaterna bör beakta alarmeringscentralernas förmåga att hantera nödkommunikation på fler än ett språk.

(292) Medlemsstaterna bör vidta särskilda åtgärder för att säkerställa att alarmeringstjänster, inklusive det gemensamma europeiska nödnumret 112, är lika lättillgängliga för slutanvändare med funktionsnedsättning, särskilt döva användare och användare med hörselnedsättning, talsvårigheter eller dövblindhet och stämmer överens med direktiv (EU) 2019/882. Likvärdighetsprincipen innebär att slutanvändare med funktionsnedsättning ska kunna nå alarmeringstjänster via nödkommunikation på ett

[57] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG (EUT L 257, 28.8.2014, s. 73, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/910/oj).

sätt som funktionsmässigt motsvarar det sätt på vilket andra slutanvändare når alarmeringstjänster, i synnerhet genom att ringa 112-numret via talkommunikationstjänster.

(293) Lokaliseringsuppgifter, som används i all nödkommunikation, förbättrar säkerhetsskyddet för slutanvändarna och hjälper alarmeringstjänsterna i deras arbete, under förutsättning att förmedlingen av nödkommunikationsdata och därtill hörande data till alarmeringstjänsterna garanteras genom det nationella systemet för alarmeringscentraler. Mottagning och användning av lokaliseringsuppgifter, som inbegriper både nätverksbaserade lokaliseringsuppgifter där det nätverk som säkerställer konnektiviteten tillhandahåller dessa uppgifter till tjänsteleverantören eller alarmeringscentralen och förbättrade lokaliseringsuppgifter från terminaler där radioutrustningsenheten gör den tillgänglig för överföring, bör uppfylla alla andra krav i unionsrätten om behandling av personuppgifter. Företag som tillhandahåller nätbaserad lokalisering bör göra lokaliseringsuppgifter tillgängliga för alarmeringstjänster så snart samtalet når fram, oberoende av vilken teknik som används. Lokaliseringsteknik som baserar sig på terminaler har dock visat sig vara betydligt mer exakt och kostnadseffektiv tack vare tillgången på uppgifter som tillhandahålls av Egnos (European Geostationary Navigation Overlay Service) och satellitnavigeringssystemet Galileo och andra globala satellitnavigeringssystem och wifi-data. Lokaliseringsuppgifter som fås från terminaler bör därför komplettera nätbaserade lokaliseringsuppgifter även om lokaliseringsuppgifter som fås från terminaler kanske blir tillgängliga först efter det att nödkommunikationen har upprättats. Medlemsstaterna bör säkerställa att lokaliseringsuppgifter som fås från terminaler, när sådana finns tillgängliga, görs tillgängliga för den lämpligaste alarmeringscentralen. Detta är kanske inte alltid möjligt, exempelvis när lokalisering inte finns att tillgå på terminalen eller genom de interpersonella kommunikationstjänster som används, eller när det inte är tekniskt möjligt att inhämta den informationen. Dessutom bör medlemsstaterna säkerställa att alarmeringscentralerna, när så är möjligt, kan samla in och hantera de lokaliseringsuppgifter som finns tillgängliga. Fastställandet och överföringen av lokaliseringsuppgifter bör vara kostnadsfritt för både slutanvändaren och den myndighet som ansvarar för nödkommunikation, oavsett hur detta har fastställts, till exempel via terminalen eller via nätverket, och oberoende av överföringssätt, till exempel via röstkommunikation, sms eller ip-baserat.

(294) Det är viktigt att öka medvetenheten om det gemensamma europeiska nödnumret 112 för att förbättra säkerhetsskyddet för medborgare som reser inom unionen. Därför bör medborgare, vid resa inom EU, särskilt genom information i internationella bussterminaler, tågstationer, hamnar och flygplatser samt i telefonlistor, slutanvändar- och fakturainformation, informeras om att det gemensamma europeiska nödnumret 112 kan användas som enda nödnummer inom hela unionen. Ansvaret för detta ligger framför allt på medlemsstaterna, men kommissionen bör fortsätta att stödja och komplettera medlemsstaternas initiativ för att ytterligare öka kännedomen om det gemensamma europeiska nödnumret 112 och regelbundet utvärdera allmänhetens kännedom om detta nödnummer och hur användningen av det har utvecklats.

(295) För att reagera på den tekniska utvecklingen när det gäller tillgång till alarmeringstjänster genom användning av den digitala plånboken, korrekta lokaliseringsuppgifter, likvärdig tillgång för slutanvändare med funktionsnedsättning och samtalsdirigering till den lämpligaste alarmeringscentralen bör kommissionen ges befogenhet att genom delegerade akter anta de åtgärder som krävs för att säkerställa

effektiv nödkommunikation i unionen. Dessa åtgärder bör inte påverka det sätt på vilket medlemsstaternas alarmeringstjänster är organiserade.

(296) En medborgare i en medlemsstat som behöver kontakta alarmeringstjänsterna i en annan medlemsstat kan inte göra detta eftersom alarmeringscentralen i hemlandet kanske inte har kontaktuppgifter till systemet med alarmeringscentraler i andra medlemsstater. En unionsomfattande, säker databas med nummer för att nå systemen för alarmeringscentraler i varje medlemsstat bör därför upprätthållas. I detta syfte bör byrån upprätthålla en säker databas med E.164-nummer för kontakt med medlemsstaternas system för alarmeringscentraler, för att säkerställa att en alarmeringscentral i en medlemsstat kan kontaktas av alarmeringscentralen i en annan.

(297) Leverantörer av mobila nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster spelar en viktig roll i de nationella beredskapsstrategierna, och dessa leverantörer bör därför sända varningar till allmänheten till alla berörda slutanvändare. Berörda slutanvändare bör anses vara de slutanvändare som befinner sig i de geografiska områden som potentiellt påverkas av överhängande eller pågående större nödsituationer och katastrofer under varningsperioden, enligt vad som fastställts av de behöriga myndigheterna.

(298) När det har säkerställts att samtliga berörda slutanvändare nås på ett effektivt sätt, oberoende av bosättningsort eller bosättningsmedlemsstat, och den högsta datasäkerhetsnivån är uppnådd bör medlemsstaterna kunna föreskriva att varningar till allmänheten får utsändas genom användning av de europeiska digitala identitetsplånböcker som utfärdats enligt förordning (EU) 910/2014, samtidigt som de säkerställer att unionens medborgare är effektivt skyddade när de reser i andra medlemsstater.

(299) Ursprungsindikering innebär att identifieringsuppgifter från en avsändande part eller slutnod för en elektronisk kommunikationstjänst såsom VoIP (Voice over Internet Protocol) i paketförmedlade nätverk kan överföras till den mottagande partens eller slutanvändarens terminal när kommunikationen upprättas. I kretskopplade nätverk kallas visningen av den uppringande partens nummer hos den uppringda parten innan samtalet påbörjas för nummerpresentation.

(300) Ursprungsindikeringen får använda andra identifierare än E.164-nummer eller nationella nummerplaner som signalprotokoll för att överföra identifieringen av avsändaren eller slutnoden till den uppringda eller mottagande partens terminalutrustning när samtalet eller kommunikationen upprättas. Leverantörerna av samtrafik, inbegripet leverantörer av transittjänster, bör i de nationella och internationella samtrafikavtalen säkerställa överföringen av autentisk information vid ursprungsindikering eller nummerpresentation i enlighet med nationella eller internationella bestämmelser eller regler i de berörda länderna.

(301) Det är nödvändigt att skydda den uppringande partens rätt att förhindra identifiering av det nummer/den ursprungsindikering varifrån samtalet kommer (*skydd mot nummerpresentation*) och den uppringda partens rätt att avvisa samtal från oidentifierade nummer. Det ligger i vissa slutanvändares intresse, i synnerhet hjälplinjer och liknande organisationer, att garantera de uppringandes anonymitet.

(302) En alarmeringscentral som visar upp en generisk nummeridentifiering när den svarar på en nödkommunikation bör inte betraktas som ett oidentifierat nummer.

(303) I fråga om presentation av uppkopplat nummer är det nödvändigt att skydda den uppringda partens rätt och berättigade intresse av att förhindra identifiering av det

nummer till vilket den uppringande faktiskt är uppkopplad (*skydd mot presentation av uppkopplat nummer*).

(304) Användningen av en särskild kod eller ett särskilt prefix bör inte befria de juridiska eller fysiska personer som ligger bakom direktförsäljningssamtal från skyldigheten att visa nummerpresentation eller ursprungsindikering.

(305) Det är i särskilda fall berättigat att förhindra att skydd mot nummerpresentation eller skydd mot ursprungsindikering används. Slutanvändarnas rätt till integritet och skydd av personuppgifter med avseende på nummerpresentation/ursprungsindikering bör begränsas om detta är nödvändigt för att spåra hotfulla samtal eller okynnessamtal efter att klagomål mot sådan användning lämnats in till de behöriga myndigheterna eller när en nödkommunikation inleds, och med avseende på nummerpresentation eller ursprungsindikering och lokaliseringsuppgifter om detta är nödvändigt för att alarmeringstjänster och alarmeringscentraler effektivt ska kunna besvara och hantera nödkommunikation.

(306) Teknik finns som gör det möjligt för leverantören av elektroniska kommunikationstjänster att på olika sätt begränsa mottagandet av hotfulla samtal, okynnessamtal eller andra bedrägliga samtal från slutanvändare, inbegripet blockering av tysta samtal, och att hjälpa behöriga myndigheter att spåra sådana samtal. Dessa samtal kan inbegripa samtal från ogiltiga nummer, dvs. nummer som inte finns i nummerplanen, eller giltiga nummer som inte har tilldelats en leverantör av en nummerbaserad interpersonell kommunikationstjänst eller som inte har tilldelats en slutanvändare. Leverantörer av allmänt tillgängliga interpersonella kommunikationstjänster bör skydda slutanvändarna genom att kostnadsfritt erbjuda dem möjlighet att begära blockering av sådana samtal, om detta är tekniskt möjligt, eller stoppa automatisk omstyrning som görs av tredje part till slutanvändarens terminalutrustning. I detta syfte bör leverantörerna använda den senaste tekniken, t.ex. autentiseringslösningar. Leverantörerna bör göra slutanvändarna medvetna om förekomsten av sådana funktioner genom information som åtföljer avtalet och på andra sätt, t.ex. genom offentliggörande på deras webbplats, där så är lämpligt. Möjligheten att blockera oönskade samtal bör anses vara tekniskt genomförbar såvida inte leverantören visar att det finns objektiva tekniska hinder, såsom till exempel kan finnas i PSTN-nät. Leverantörer av nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster bör kunna vidta autentiseringsåtgärder för att verifiera användarna i enlighet med direktiv (EU) 2022/2555.

(307) Allmänt tillgängliga förteckningar utgörs av varje förteckning eller tjänst som innehåller uppgifter om slutanvändarna, såsom telefonnummer (inklusive mobilnummer) och e-postadress och som även omfattar upplysningstjänster. Katalogtjänsternas huvudfunktion är att göra det möjligt att identifiera sådana personer. Den ökande tillgången till och användningen av digitala alternativ såsom sökmotorer, sociala medier och onlinekataloger, som erbjuder ett uppdaterat sätt att hitta kontaktinformation, innebär att det inte är motiverat att bibehålla skyldigheten för leverantörer av nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster. Dessutom är många katalogsökningstjänster nu tillgängliga som appar eller online, vilket gör det möjligt för användare att söka information digitalt. Det är också lämpligt att säkerställa en hög skyddsnivå för rätten till integritet och för skyddet av personuppgifter, så att slutanvändare som är fysiska personer ombeds samtycka innan deras personuppgifter inkluderas i en katalog. Juridiska personer må skilja sig från fysiska personer, men deras legitima intressen bör också skyddas med avseende på inkluderingen av deras uppgifter i en katalog. Tillämpningen av direktiv 2002/58/EG

visade att det förekom olika praxis i medlemsstaterna när det gäller utövandet av det val som slutanvändare som är fysiska personer gör när det gäller inkluderingen av deras personuppgifter i en katalog. Ibland föreskriver medlemsstaterna i deras nationella lagstiftning att slutanvändare har rätt att invända mot att deras personuppgifter inkluderas, eller att en fysisk persons återkallande av sitt samtycke inte delas med de tredjeparter som behandlar personuppgifter från katalogerna, vilket inte bara kan sänka skyddsnivån i hela unionen utan även utsätta slutanvändare för fientliga aktörers bedrägliga metoder Begäran om samtycke, inbegripet för utbyte av kontaktuppgifter i elektronisk form eller i pappersform, bör oavsett leverantör ske i enlighet med förordning (EU) 2016/679.

(308) I enlighet med målen i stadgan och i enlighet med skyldigheterna enligt Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, bör i regelverket säkerställas att samtliga slutanvändare, inklusive slutanvändare med funktionsnedsättning, äldre personer och användare med särskilda sociala behov, enkelt får likvärdigt tillträde till tjänster av hög kvalitet till överkomligt pris, oavsett var i unionen de bor. I förklaring 22 som fogats till Amsterdamfördraget[58] anges att unionens institutioner ska beakta behoven hos personer med funktionsnedsättning när åtgärder utarbetas enligt artikel 114 i EUF-fördraget.

(309) För att säkerställa att slutanvändare med funktionsnedsättning kan utnyttja konkurrensen och det urval av tjänsteleverantörer som majoriteten av slutanvändarna drar fördel av, bör de behöriga myndigheterna, när så är lämpligt och med hänsyn till de nationella förhållandena, samt efter samråd med slutanvändare med funktionsnedsättning, specificera konsumentskyddskrav för slutanvändare med funktionsnedsättning som måste uppfyllas av leverantörer av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster. Dessa krav kan särskilt inbegripa att leverantörerna ska säkerställa att slutanvändare med funktionsnedsättning kan utnyttja deras tjänster på samma villkor, inbegripet priser, tariffer och kvalitet, som de som erbjuds deras övriga slutanvändare, oberoende av eventuella extra kostnader för dessa leverantörer. När de behöriga myndigheterna vidtar åtgärder rörande likvärdig tillgång och likvärdigt urval bör de främja efterlevnaden av de relevanta standarder och specifikationer som fastställts i enlighet med bestämmelserna om standardisering i denna förordning. Konsumentskyddskraven för slutanvändare med funktionsnedsättning kan också tillämpas på grossistarrangemang mellan leverantörer. För att undvika att tjänsteleverantörer åläggs en orimlig börda bör de behöriga myndigheterna kontrollera om målen avseende lika tillträde och valmöjligheter kan uppnås utan sådana åtgärder.

(310) Slutanvändare bör kunna garanteras interoperabilitet för all utrustning som säljs inom unionen för radiomottagning i nya fordon i kategori M samt mottagning av digital television. Medlemsstaterna bör kunna kräva en lägsta nivå av harmoniserade standarder när det gäller sådan utrustning. Sådana standarder kan ibland anpassas mot bakgrund av den tekniska utvecklingen och marknadsutvecklingen.

(311) Om medlemsstaterna beslutar att anta åtgärder i enlighet med direktiv (EU) 2015/1535 för interoperabilitet för radiomottagare för konsumenter, bör inverkan på marknaden för rundradiomottagare av lågt värde vara begränsad och mottagarna bör kunna ta emot och återge radiotjänster som tillhandahålls via digital markbunden radiosändning eller ip-nät, för att säkerställa bibehållen interoperabilitet. Detta kan också förbättra

[58] EGT C 340, 10.11.1997, s. 115, ELI: http://data.europa.eu/eli/treaty/ams/fna_1/dcl_22/sign.

den allmänna säkerheten, genom att användarna får möjlighet att använda flera olika former av teknik för att få tillgång till och ta emot information vid nödsituationer i medlemsstaterna.

(312) Bestämmelserna om interoperabilitet för radio- och tv-utrustning för konsumenter utgör inget hinder för att bilradiomottagare i nya fordon i kategori M kan ta emot och återge radiotjänster som tillhandahålls via analog markbunden radiosändning och dessa bestämmelser hindrar inte medlemsstaterna från att införa skyldigheter för att säkerställa att digitala radiomottagare kan ta emot och återge analoga markbundna radiosändningar.

(313) Utan att det påverkar tillämpningen av unionsrätten hindrar denna förordning inte medlemsstaterna från att anta tekniska bestämmelser som rör digital markbunden tv-utrustning, för att förbereda konsumenternas övergång till nya standarder för markbunden sändning och undvika utbud av utrustning som inte är förenlig med de standarder som ska införas.

(314) Medlemsstaterna bör fortsatt ha möjlighet att fastställa proportionella skyldigheter avseende sändningsplikt (must carry) för företag inom deras jurisdiktion av legitima hänsyn till allmän ordning, men sådana skyldigheter bör dock endast införas om de är nödvändiga för att uppfylla de mål avseende allmänintresse som medlemsstaterna klart fastställt i enlighet med unionsrätten och de bör vara proportionella och transparenta. Det bör vara möjligt att tillämpa sändningsplikt på vissa angivna radio- och tv-sändningar och tilläggstjänster som tillhandahålls av en bestämd leverantör av medietjänster. Den sändningsplikt som åläggs av medlemsstaterna bör vara proportionell och transparent mot bakgrund av klart fastställda mål som avser allmänintresset. Medlemsstaterna bör ge en objektiv motivering till den sändningsplikt som de föreskriver i sin nationella lagstiftning för att säkerställa att denna plikt är transparent, proportionell och tydligt definierad. Sändningsplikten bör utformas på ett sådant sätt att det ger tillräckliga incitament till effektiva investeringar i infrastruktur.

(315) Elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster som används för distribution av radio- eller tv-sändningar till allmänheten inbegriper kabelnät, IP-tv, samt nät för satellitsändningar och markbundna sändningar. De kan också inbegripa andra nät i den mån ett betydande antal slutanvändare huvudsakligen använder sådana nät för att ta emot radio- och tv-sändningar. Sändningsplikt för analoga tv-sändningar bör övervägas endast om avsaknad av en sådan plikt skulle medföra betydande störningar för ett betydande antal slutanvändare eller om det inte finns några andra överföringssätt för vissa angivna tv-sändningar. Sändningsplikt kan omfatta överföring av tjänster som är särskilt utformade för att slutanvändare med funktionsnedsättning ska kunna få tillgång till dem på likvärdiga villkor. Tilläggstjänster omfattar följaktligen tjänster som är avsedda att förbättra tillgängligheten för slutanvändare med funktionsnedsättning, till exempel text-tv, textning för döva slutanvändare och slutanvändare med hörselnedsättning, syntolkning, uppläst textning och teckenspråkstolkning, och skulle vid behov kunna innefatta tillgång till relaterade rådata. Mot bakgrund av det ökande tillhandahållandet och mottagandet av internetanslutna tv-tjänster och den fortsatta betydelsen av EPG:er för slutanvändarens valfrihet kan överföringen av programrelaterade uppgifter som är nödvändiga för att stödja uppkopplade tv-tjänster och EPG omfattas av sändningsplikt. Sådana programrelaterade uppgifter bör kunna innehålla information om programmets innehåll och hur man kommer åt detta, men inte själva programinnehållet.

(316) Skyldigheter rörande sändningsplikt bör vara föremål för översyn av medlemsstaterna, med hänsyn tagen till den tekniska utvecklingen och marknadsutvecklingen, för att säkerställa att dessa skyldigheter fortsätter att stå i proportion till de mål som ska nås. Sändningsplikten kan, där så är lämpligt, förenas med en bestämmelse om proportionell ersättning som bör fastställas i nationell lagstiftning. När så är fallet bör man i nationell rätt även fastställa vilken metod som ska tillämpas för att beräkna lämplig ersättning. I fråga om denna metod bör man undvika inkonsekvenser i förhållande till korrigeringsåtgärder avseende tillträde som nationella regleringsmyndigheter kan ålägga de leverantörer av överföringstjänster som används för sändning som har konstaterats ha ett betydande inflytande på marknaden. Om det i ett tidsbegränsat avtal föreskrivs en annan metod bör det dock vara möjligt att fortsätta att tillämpa den metoden under avtalets löptid. Om det inte finns en nationell bestämmelse om ersättning bör leverantörer av radio- eller tv-sändningar och leverantörer av elektroniska kommunikationsnät som används för överföringen av dessa radio- eller tv-sändningar genom avtal kunna fastställa en proportionell ersättning.

(317) Regelverket och dess styrningsstrukturer, inbegripet kommissionen, de nationella regleringsmyndigheterna och andra behöriga myndigheter, Berec och Berecbyrån, har gett goda resultat när det gäller harmoniseringen av den inre marknaden. De nationella marknaderna är dock fortfarande fragmenterade, och en inre marknad för elektroniska nät och tjänster har inte förverkligats. Detta påverkar leverantörer av elektronisk kommunikation som bedriver gränsöverskridande verksamhet eller som är verksamma i ett betydande antal medlemsstater, inbegripet i de fall där det finns riktlinjer från Berec. I utvärderingen identifierades särskilt tre problem: för det första den starka nationella inflytandet på Berec, som kan påverka följderna av dess arbete för den inre marknaden; för det andra den asymmetriska utvidgningen av de nationella regleringsmyndigheternas befogenheter, som skapar bristande konsekvens med avseende på de nationella regleringsmyndigheternas bidrag till Berecs arbete; och för det tredje resursbegränsningar och strukturella svagheter som påverkar Berecs förmåga att utföra de uppgifter som Berec tilldelats. Därför måste styrningsramen utvecklas för att stödja fullbordandet av den inre marknaden för elektronisk kommunikation i hela unionen, genom att det säkerställs att det finns konsekventa strategier för tillämpningen av regler och en ökad samordning mellan nationella regleringsmyndigheter och andra behöriga myndigheter på nationell nivå, mellan unionsorgan och unionsbyråer på unionsnivå, och mellan den nationella nivån och unionsnivån.

(318) Vissa uppgifter bör endast utföras av nationella regleringsmyndigheter, närmare bestämt av organ som är oberoende av sektorn och opåverkade av eventuella yttre ingripanden eller politiska påtryckningar. För att säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna alla är behöriga att utföra de nödvändiga uppgifterna och att Berecs arbete representerar medlemsstaternas ståndpunkt på ett lämpligt sätt bör dessa uppgifter utvidgas, exempelvis till uppgifter rörande hanteringen av anmälningar och förfarandet för det gemensamma passet inom ramen för det allmänna auktorisationssystemet, uppgifter rörande genomförandet av åtgärder för övergången till fiber eller uppgifter rörande stöd för beredskap och resiliens. Mot bakgrund av deras sakkunskap om marknadsreglering och konkurrens bör de nationella regleringsmyndigheterna i synnerhet vara behöriga att besluta om marknadsutformnings- och konkurrensaspekterna av förfarandena för spektrumtilldelning. Om inget annat föreskrivs bör medlemsstaterna kunna tilldela antingen de nationella regleringsmyndigheterna eller andra behöriga myndigheter

andra regleringsuppgifter som föreskrivs i denna förordning. Medlemsstaterna bör främja stabiliteten i de nationella regleringsmyndigheternas befogenheter med avseende på den tilldelning av uppgifter som följde av införlivandet av unionens regelverk för elektronisk kommunikation, särskilt de som rör marknadskonkurrens eller marknadsinträde. När andra behöriga myndigheter tilldelas uppgifter bör dessa andra behöriga myndigheter sträva efter att samråda med de nationella regleringsmyndigheterna innan de fattar beslut. I enlighet med principen om ett gott samarbete bör nationella regleringsmyndigheter och andra behöriga myndigheter utbyta information för utövandet av sina uppgifter.

(319) Medlemsstaterna bör till kommissionen anmäla den nationella regleringsmyndighetens och andra behöriga myndigheters identitet. För myndigheter som har behörighet att bevilja ledningsrätter bör det vara möjligt att uppfylla anmälningskravet genom en hänvisning till den centrala informationspunkt som inrättas enligt förordning (EU) 2024/1309.

(320) I enlighet med principen om åtskillnad mellan myndighetsutövande och operationell verksamhet bör medlemsstaterna i syfte att säkerställa opartiskhet i beslutsfattandet garantera den nationella regleringsmyndighetens och andra behöriga myndigheters oberoende. Detta krav på oberoende påverkar inte medlemsstaternas institutionella självbestämmanderätt och konstitutionella skyldigheter eller principen om neutralitet när det gäller medlemsstaternas egendomsordning i enlighet med artikel 345 i EUF-fördraget.

(321) För att säkerställa en effektiv tillämpning av regelverket samt öka de nationella regleringsmyndigheternas befogenheter och förutsägbarheten i deras beslut bör dessa myndigheter skyddas mot yttre ingripanden eller politiska påtryckningar som kan äventyra deras oberoende bedömning av de frågor som de handlägger. På grund av sådan yttre påverkan är det olämpligt att ett nationellt lagstiftande organ agerar som nationell regleringsmyndighet enligt regelverket. Därför bör medlemsstaterna i förväg fastställa bestämmelser om skälen för att avskeda chefen för den nationella regleringsmyndigheten så att alla rimliga tvivel avseende myndighetens neutralitet eller dess oemottaglighet för externa faktorer undanröjs. För att förhindra godtyckliga uppsägningar bör uppsagda medlemmar ha rätt att begära att behörig domstol kontrollerar att det finns ett giltigt skäl till uppsägningen, bland dem som föreskrivs i denna förordning. En sådan uppsägning bör endast röra chefens eller medlemmens personliga eller yrkesmässiga meriter. Det är viktigt att de nationella regleringsmyndigheterna har en egen budget som gör det möjligt för dem att anställa tillräckligt med kvalificerad personal. Budgeten bör offentliggöras årligen för att säkerställa insyn. Inom budgetgränserna bör de nationella regleringsmyndigheterna själva ha rätt att bestämma över förvaltningen av sina resurser, både personal och finanser. För att säkerställa opartiskhet bör medlemsstater som äger eller kontrollerar företag som bidrar till budgeten för den nationella regleringsmyndigheten eller andra behöriga myndigheter genom administrativa avgifter säkerställa att det råder en ändamålsenlig strukturell separation mellan verksamheter förbundna med utövandet av ägande eller kontroll och verksamheter förbundna med utövandet av kontroll över budgeten.

(322) Det finns ett behov av att ytterligare stärka de nationella regleringsmyndigheternas oberoende för att säkerställa att den nationella regleringsmyndighetens chef och medlemmar är oemottagliga för externt tryck, genom att föreskriva minimikrav vad gäller utnämningskvalifikationer och en minimilängd på mandattiden. För att motverka risken för beroendeproblem (regulatory capture), säkerställa kontinuiteten

och stärka oberoendet bör medlemsstaterna överväga att begränsa möjligheten att förnya mandatet för styrelsens chef eller medlemmar och inrätta ett lämpligt rotationssystem för styrelsen och de högsta cheferna. Detta skulle kunna organiseras till exempel genom att man utser de första medlemmarna i det kollegiala organet för olika perioder så att deras mandat, samt deras efterträdares mandat, inte löper ut vid samma tidpunkt.

(323) De nationella regleringsmyndigheterna bör vara ansvariga för hur de utövar sina uppgifter och bör åläggas att rapportera om det. Denna skyldighet bör normalt sett ha formen av en årlig rapporteringsskyldighet snarare än ad hoc-krav på rapporter, vilket om det är oproportionerligt kan begränsa deras oberoende eller hindra dem från att utöva sina uppgifter.

(324) De nationella regleringsmyndigheterna bör säkerställa att de har tillräckliga ekonomiska resurser och tillräckligt med personal för att kunna utföra de uppgifter de tilldelats. För att Berec ska bli starkare och mer representativt, samt för att slå vakt om dess sakkunskap, erfarenhet och kännedom om den särskilda situationen på samtliga nationella marknader, bör varje medlemsstat säkerställa att dess nationella regleringsmyndighet har tillräckliga finansiella och personella resurser för att kunna delta fullt ut i Berecs arbete.

(325) Berec inrättades ursprungligen 2002 av kommissionen[59] som en expertarbetsgrupp, Europeiska gruppen av regleringsmyndigheter för nät och tjänster inom området elektronisk kommunikation (*ERG*), i syfte att ge råd och bistå kommissionen med en konsolidering av den inre marknaden för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster genom att säkerställa utarbetandet av en konsekvent regleringspraxis och en konsekvent tillämpning av unionens regelverk för elektronisk kommunikation. Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1211/2009[60] inrättades Berec som ett unionsorgan bestående av nationella regleringsmyndigheter, vilket ersatte ERG och stöddes av byrån, ett gemenskapsorgan med status som juridisk person som inrättats för att utföra de uppgifter som anges i den förordningen, i synnerhet tillhandahållandet av yrkesmässigt och administrativt stöd till Berec. Byrån gavs rättsligt, administrativt och finansiellt oberoende för att effektivt kunna stödja Berec. Genom förordning (EU) 2018/1971 inrättades Byrån för stöd till Berec (*Berecbyrån*) som en unionsbyrå som ger stöd till Berec. På det hela taget har utvärderingen av Berec och Berecbyrån visat att båda dessa organ har varit effektiva när det gäller att fullgöra sina uppgifter och uppfylla sina mål, och därför fungerade denna struktur väl och kan bevaras.

(326) För att utföra sina uppgifter bör Berec sammanföra expertkunskap från nationella regleringsmyndigheter och personal från byrån för digitala nätverk. Berec bör sträva efter att säkerställa att samtliga nationella regleringsmyndigheter medverkar till fullgörandet av organets regleringsuppgifter och funktion.

(327) Berec fungerar som forum för samarbete mellan de nationella regleringsmyndigheterna och mellan dessa myndigheter och kommissionen vid

---

[59] Kommissionens beslut 2002/627/EG av den 29 juli 2002 om att bilda Europeiska gruppen av regleringsmyndigheter för nät och tjänster inom området elektronisk kommunikation (EGT L 200, 3 0.7.2002, s. 38, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2002/627/oj).

[60] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1211/2009 av den 25 november 2009 om inrättande av organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec) och byrån (EUT L 337, 18.12.2009, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1211/oj).

utövningen av alla deras respektive arbetsuppgifter enligt unionens regelverk. Berec fungerar också som ett organ för reflektion, diskussion och rådgivning för Europaparlamentet, rådet och kommissionen på området elektronisk kommunikation.

(328) Unionens institutioner och de nationella regleringsmyndigheterna bör ha rätt till bistånd och råd från Berec, även med avseende på relevant lagstiftnings inverkan på allt som har att göra med dynamiken på de digitala marknaderna överlag eller med avseende på relationer, diskussioner och utbyten med tredje parter samt spridning av bästa regleringspraxis till tredje parter. Dessutom bör Berec, utöver sitt bidrag till kommissionens offentliga samråd, vid begäran ge kommissionen råd när lagstiftningsförslag förbereds. Berec bör också ha möjlighet att ge råd till Europaparlamentet och rådet när de begär det eller på eget initiativ.

(329) Mot bakgrund av dels den allt större konvergensen mellan de sektorer som tillhandahåller elektroniska kommunikationstjänster, dels den övergripande dimensionen av regleringsfrågor som hänför sig till utvecklingen av dem bör Berec och byrån för digitala nätverk samarbeta med nationella regleringsmyndigheter samt andra av unionsorgan, unionsbyråer och rådgivande grupper, utan att det påverkar deras roller, särskilt organet för radiospektrumpolitik, Europeiska datatillsynsmannen, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725[61], Europeiska dataskyddsstyrelsen, som inrättats genom förordning (EU) 2016/679, den europeiska gruppen av regleringsmyndigheter för audiovisuella medietjänster, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU, Europeiska unionens byrå för nät- och informationssäkerhet, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 526/2013[62], Europeiska byrån för GNSS, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 912/2010[63], nätverket för konsumentskyddssamarbete, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004[64], Europeiska konkurrensnätverket och europeiska standardiseringsorganisationer samt med befintliga kommittéer (t.ex. kommunikationskommittén och radiospektrumkommittén). Berec och byrån för digitala nätverk bör i lämpliga fall också samarbeta med de berörda behöriga myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för konkurrensfrågor, konsumentskydd, cybersäkerhet och dataskydd, med behöriga myndigheter i tredjeländer, särskilt regleringsmyndigheterna på området elektronisk kommunikation eller grupper av sådana myndigheter och med

---

61 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

62 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/881 av den 17 april 2019 om Enisa (Europeiska unionens cybersäkerhetsbyrå) och om cybersäkerhetscertifiering av informations- och kommunikationsteknik och om upphävande av förordning (EU) nr 526/2013 (cybersäkerhetsakten) (EUT L 151, s. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/881/oj).

63 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/696 av den 28 april 2021 om inrättande av unionens rymdprogram och Europeiska unionens rymdprogrambyrå och om upphävande av förordningarna (EU) nr 912/2010, (EU) nr 1285/2013 och (EU) nr 377/2014 och beslut nr 541/2014/EU (EUT L 170, s. 69, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/696/oj).

64 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2394 av den 12 december 2017 om samarbete mellan de nationella myndigheter som har tillsynsansvar för konsumentskyddslagstiftningen och om upphävande av förordning (EG) nr 2006/2004 (EUT L 345, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2394/oj).

internationella organisationer när så krävs för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter. Berec bör också kunna samråda med berörda parter genom offentliga samråd.

(330) Berec är, i egenskap av tekniskt organ med sakkunskap om elektronisk kommunikation sammansatt av företrädare för de nationella regleringsmyndigheterna och kommissionen, bäst lämpat att anförtros sådana uppgifter som att bidra till effektiva procedurer inom den inre marknaden för förslag till nationella åtgärder för marknadsreglering, ge de nationella regleringsmyndigheterna och andra behöriga myndigheter nödvändiga riktlinjer för utarbetande av gemensamma kriterier och en konsekvent regleringsstrategi. Byrån för digitala nätverk bör utrustas för att stödja Berec i alla dess regleringsuppgifter. Detta påverkar inte de uppgifter som fastställts för de nationella regleringsmyndigheterna, som befinner sig närmast marknaderna för elektronisk kommunikation och lokala villkor.

(331) För att bidra till målen för denna förordning bör Berec, utöver sina nuvarande uppgifter, främja ett effektivt samarbete mellan leverantörer av elektroniska kommunikationsnät och företag som är verksamma inom näraliggande sektorer genom att utfärda riktlinjer om främjande av ekosystemsamarbete i tekniska och kommersiella frågor som rör tillhandahållandet av elektroniska kommunikationstjänster eller informationssamhällets tjänster samt av innovativa produkter och tjänster, i synnerhet för att gynna slutanvändarna, i enlighet med konkurrenslagstiftningen. Berec bör också anförtros nya uppgifter rörande resiliens och beredskap, däribland antagandet av unionens beredskapsplan för digital infrastruktur, som utarbetats av byrån för digitala nätverk. Berec bör också anta riktlinjer för tekniska och rättsliga åtgärder som på ett effektivt sätt kan skydda slutanvändarna mot bedräglig verksamhet i unionen.

(332) Ledamöterna i Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna bör utses av de nationella regleringsmyndigheterna, vanligen bland cheferna för den nationella regleringsmyndigheten eller medlemmarna i dess kollegieorgan. Avsikten med att Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna har ett roterande ordförandeskap är att säkerställa kontinuiteten i Berecs arbete. Även rotation av vice ordförandena främjas.

(333) Berec bör kunna agera i unionens intresse oberoende av ingripande utifrån, inbegripet politiska påtryckningar eller kommersiell inblandning. Det är således viktigt att säkerställa högsta möjliga garantier för att de som utnämns till ledamöter i nämnden för regleringsmyndigheterna är personligt och funktionellt oberoende. Chefen för en nationell regleringsmyndighet eller en ledamot av dess kollegieorgan, eller ersättare för någon av dessa, är i sådan utsträckning personligt och funktionellt oberoende. Mer specifikt bör de agera oberoende och objektivt och inte begära eller ta emot instruktioner vid utövandet av sina funktioner, och de bör skyddas mot godtycklig avsättning. Den funktion som en suppleant i nämnden för regleringsmyndigheterna har skulle även kunna utövas av chefen för den nationella regleringsmyndigheten, en ledamot av dess kollegieorgan, en ersättare för någon av dessa eller annan personal från den nationella regleringsmyndigheten, som ska representera den ersatta ledamoten i nämnden för regleringsmyndigheterna inom ramen för ledamotens uppdrag.

(334) Berec bör tillhandahålla sakkunskap och skapa förtroende genom att vara oberoende, ge råd och information av hög kvalitet, hålla förfaranden och arbetsmetoder öppna för insyn och utföra sina uppgifter på ett noggrant sätt med stöd från byrån för digitala nätverk. Berecs oberoende bör inte hindra nämnden för regleringsmyndigheterna från att överlägga om utkast som utarbetats av de arbetsgrupper som står under dess vägledning.

(335) Gruppen för radiospektrumpolitik inrättades ursprungligen genom beslut 2002/622/EG för att bidra till utvecklingen av den inre marknaden och för att stödja utarbetandet av en radiospektrumpolitik på unionsnivå. Beslut 2002/622/EG ersattes senare av kommissionens beslut av den 11 juni 2019. Gruppen för radiospektrumpolitik bistår och ger råd till kommissionen i frågor som rör radiospektrumpolitik. Dit hör till exempel tillgång till radiospektrum, harmonisering och allokering av radiospektrum, tillhandahållande av information om allokering av, tillgång till och användning av radiospektrum, tillvägagångssätt för beviljande av rätt till radiospektrumanvändning, omfördelning, omflyttning, värdering och en effektiv användning av radiospektrum samt hälsoskydd. Gruppen för radiospektrumpolitik ger på begäran råd till Europaparlamentet och rådet i frågor som rör radiospektrum. Gruppen för radiospektrumpolitik har också blivit det forum som samordnar medlemsstaternas genomförande av sina skyldigheter på radiospektrumområdet enligt direktiv (EU) 2018/1972 och spelar en central roll inom områden av stor vikt för den inre marknaden, såsom gränsöverskridande samordning och standardisering av radiospektrum.

(336) Generellt sett innehöll dokumenten från gruppen för radiospektrumpolitik värdefulla bakgrundsfakta till kommissionens ytterligare överväganden och bidrog till utvecklingen av den inre marknaden och till att stödet för utarbetandet av en radiospektrumpolitik på unionsnivå, och de välkomnades av berörda parter. I sina yttranden utnyttjade gruppen för radiospektrumpolitik dock inte sitt mandat fullt ut att ge råd till unionens institutioner om de bredare aspekterna av radiospektrumpolitiken i allmänhet (t.ex. ekonomiska, politiska, kulturella, strategiska, säkerhetsrelaterade, hälsorelaterade och sociala frågor), delvis på grund av bristen på en lämplig stödstruktur. Det nära samarbetet mellan Berec och gruppen för radiospektrumpolitik i fall där radiospektrumfrågor har rättsliga konsekvenser enligt direktiv (EU) 2018/1972 begränsades i praktiken till ett fåtal gemensamma yttranden eller rapporter. Både Berec och gruppen för radiospektrumpolitik förlitade sig på sina ledamöters resurser för arbetet med sakfrågorna, vilket innebär att alla eventuella begränsningar som de nationella myndigheterna har, oavsett om de avser budget, personal eller arbetsbörda, återspeglas i ledamöternas förmåga att effektivt bidra till det arbete som utförs av Berec och gruppen för radiospektrumpolitik.

(337) Nya uppgifter enligt denna förordning, t.ex. när det gäller användningen av radiospektrum via satellit och förfarandet för den inre marknaden för spektrum, kräver en förstärkning av gruppen för radiospektrumpolitik. Gruppen för radiospektrumpolitik bör utvecklas från att vara en av kommissionens rådgivande grupper till att vara snarlik Berec, med lämpligt administrativt och professionellt stöd från byrån för digitala nätverk. Genom denna förordning inrättas således organet för radiospektrumpolitik, som ersätter gruppen för radiospektrumpolitik. Organet för radiospektrumpolitik bör även i fortsättningen ha en rådgivande roll i utarbetandet av en radiospektrumpolitik i unionen. Kommissionen, Europaparlamentet eller rådet får när som helst begära att organet för radiospektrumpolitik antar ett yttrande eller en rapport om alla frågor som rör radiospektrumpolitiken. I sina yttranden bör organet för radiospektrumpolitik beakta bland annat tekniska, ekonomiska, politiska, kulturella, strategiska, hälsomässiga och sociala aspekter samt de olika potentiellt motstridiga behoven hos radiospektrumanvändare, i syfte att säkerställa att en rättvis, icke-diskriminerande och proportionell balans uppnås. Dessutom bör organet för radiospektrumpolitik åta sig nya uppgifter enligt denna förordning.

(338) Eftersom de uppgifter som rör radiospektrumpolitiken kräver sakkunskap från olika nationella behöriga myndigheter med ansvar för spektrumfrågor, däribland från organ som fattar politiska beslut, kan de uppgifter som utförs av organet för radiospektrumpolitik inte tilldelas Berec, som består av nationella regleringsmyndigheter som inte nödvändigtvis har behörighet i spektrumpolitiska frågor.

(339) Organet för radiospektrumpolitik bör bestå av styrelsen för organet för radiospektrumpolitik och organets arbetsgrupper. Arbetsgrupperna bör utföra det förberedande arbetet inför överläggningarna i styrelsen för organet för radiospektrumpolitik på samma sätt som undergrupperna har gjort när det gäller gruppen för radiospektrumpolitik.

(340) I styrelsen för organet för radiospektrumpolitik bör ingå högnivåexperter från medlemsstaterna med ansvar för strategisk radiospektrumpolitik. Dessa experter kan komma från de nationella regleringsmyndigheterna eller från andra behöriga myndigheter. Vid de möten som hålls i organet för radiospektrumpolitik bör de nationella delegationerna lägga fram en konsoliderad och samordnad nationell uppfattning, oavsett om ansvaret för radiospektrum delas mellan olika nationella organ, inte bara när det gäller den inre marknaden utan även när det gäller allmän ordning, allmän säkerhet, civilskydd och försvarspolitik, eftersom politiken på dessa områden kan påverka organisationen av radiospektrumet som helhet.

(341) Arrangemanget i den nuvarande gruppen för radiospektrumpolitik, dvs. att en ordförande har en mandatperiod på två år och att han eller hon i slutet av denna ersätts av en vice ordförande, har visat sig vara gynnsamt för att säkerställa kontinuiteten i det arbete som utförs av gruppen för radiospektrumpolitik. Ett liknande arrangemang bör därför fortsatt gälla för ordföranden och vice ordföranden i styrelsen för organet för radiospektrumpolitik.

(342) Cept bör bjudas in som observatör av det arbete som utförs i organet för radiospektrumpolitik, på grund av att verksamheten i organet för radiospektrumpolitik har en betydande inverkan på radiospektrumet på alleuropeisk nivå och att Cept och dess anknutna organ innehar omfattande teknisk expertkunskap när det gäller radiospektrumförvaltningen. Det är också lämpligt att utnyttja Cepts sakkunskap på grundval av mandat den beviljats som en följd av beslut nr 676/2002/EG, för att utforma tekniska genomförandeåtgärder på området radiospektrumallokering och tillgång till information. Med tanke på den europeiska standardiseringens betydelse för utveckling av utrustning som använder radiospektrum är det också viktigt att Europeiska institutet för telekommunikationsstandarder (Etsi) får ställning som observatör.

(343) Dessutom bör Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna, styrelsen för organet för radiospektrumpolitik och styrelsen för byrån för digitala nätverk vid behov och från fall till fall kunna bjuda in varje person vars åsikter kan vara relevanta, till exempel mot bakgrund av deras roll och sakkunskap, att delta i deras möten som observatör. Denna observatörsstatus bör inte vara permanent, och följaktligen bör en inbjudan att delta i mötena i nämnden för regleringsmyndigheterna, styrelsen för organet för radiospektrumpolitik eller styrelsen för byrån för digitala nätverk utfärdas för ett specifikt möte. Med tanke på att vissa diskussioner är känsliga och konfidentiella, och att ledamöterna i Berec och organet för radiospektrumpolitik kan behöva utföra uppgifter som rör t.ex. resiliens eller har en stark unionsdimension, är det nödvändigt att ge kommissionen befogenhet att begära att deltagandet i mötena i Berec och

organet för radiospektrumpolitik begränsas. Samma möjlighet att begära ett begränsat deltagande bör ges till ordförandena för Berec och organet för radiospektrumpolitik, som får göra en sådan begäran i samförstånd med direktören för byrån för digitala nätverk.

(344) Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna, styrelsen för organet för radiospektrumpolitik och styrelsen för byrån för digitala nätverk bör hålla åtminstone två ordinarie sammanträden per år. Med tanke på tidigare erfarenheter och den utökade rollen för Berec och organet för radiospektrumpolitik kan Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna, styrelsen för organet för radiospektrumpolitik och styrelsen för byrån för digitala nätverk behöva hålla ytterligare möten. För att ytterligare förbättra samarbetet mellan Berec och organet för radiospektrumpolitik kan gemensamma möten mellan nämnden för regleringsmyndigheterna och styrelsen för organet för radiospektrumpolitik sammankallas för att diskutera frågor som är relevanta för både Berec och organet för radiospektrumpolitik.

(345) För att ytterligare öka den inre marknadens dimension i Berec och i de riktlinjer, yttranden, rapporter och andra dokument som utarbetas av organet för radiospektrumpolitik bör enkel majoritet gälla vid omröstningar.

(346) Erfarenheten har visat att de flesta av de uppgifter som utförs av Berec och organet för radiospektrumpolitik bäst utförs genom arbetsgrupper. Berecs arbetsgrupper bör alltid se till att alla nationella regleringsmyndigheters synpunkter och bidrag beaktas i lika hög grad, medan arbetsgrupperna i organet för radiospektrumpolitik bör se till att alla synpunkter och bidrag som framförs av ledamöterna i organet för radiospektrumpolitik beaktas i lika hög grad. De nationella regleringsmyndigheter och, i förekommande fall, de behöriga myndigheter som ansvarar för radiospektrum bör snabbt svara på en nomineringsbegäran för att säkerställa ett snabbt inrättande av arbetsgrupper, särskilt de som har anknytning till förfaranden med tidsfrister. Arbetsgrupperna bör stå öppna för deltagande av sakkunniga från kommissionen. För att ytterligare öka inverkan av det arbete som utförs av Berec och organet för radiospektrumpolitik på den inre marknaden bör anställd personal från byrån för digitala nätverk också systematiskt stödja och bidra till arbetsgruppernas verksamhet. Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna och styrelsen för organet för radiospektrumpolitik bör därför inrätta arbetsgrupper, genom byrån för digitala nätverk, och utse deras ordförande, så att dessa arbetsgrupper om möjligt företräder olika nationella regleringsmyndigheter och, i förekommande fall, behöriga myndigheter med ansvar för radiospektrum, samt byrån för digitala nätverk mot bakgrund av sakkunskapen hos och tillgängligheten av personalen vid byrån för digitala nätverk.

(347) I förfarandet för den inre marknaden, när Berecs arbetsgrupp bedömer ett utkast till nationell åtgärd som föreslagits av en nationell regleringsmyndighet och utarbetar ett utkast till yttrande, bör detta i förekommande fall inte påverkas av de synpunkter som uttrycks av den nationella regleringsmyndighet som föreslog åtgärden eller av kommissionen. På samma sätt bör de arbetsgrupper i organet för radiospektrumpolitik och Berec som arbetar med de anmälda utkasten till nationella åtgärder inom ramen för förfarandet för den inre marknaden för spektrum inte påverkas vare sig av de synpunkter som uttrycks av den behöriga myndighet som föreslår åtgärden eller av kommissionen. I undantagsfall bör därför experterna från kommissionen och de relevanta nationella regleringsmyndigheterna eller behöriga myndigheterna med ansvar för spektrum inte delta i mötena i den berörda arbetsgruppen i Berec eller organet för radiospektrumpolitik.

(348) Gruppen för radiospektrumpolitik har spelat en viktig roll i unionens förberedelser för världsradiokonferenserna genom att tillsammans med kommissionen identifiera punkter på världsradiokonferensens dagordning som kan påverka unionsrätten eller unionens politik eller program, och rekommendera den ståndpunkt som unionen bör inta vid världsradiokonferensen. Eftersom dessa rekommendationer inte bör påverkas av någon förvaltning som inte tillhör EU-förvaltningen utgörs medlemmarna i den relevanta undergruppen i gruppen för radiospektrumpolitik endast av experter från medlemsstaterna och kommissionen. Dessa arrangemang bör fortsätta efter det att de uppgifter som utförs av gruppen för radiospektrumpolitik har övertagits av organet för radiospektrumpolitik.

(349) När så är lämpligt och beroende på fördelningen av uppgifter till myndigheter i varje medlemsstat bör andra behöriga myndigheter inbjudas att delta, och deras synpunkter bör beaktas i den relevanta Berec-arbetsgrupp där deras sakkunskap behövs. Om experter från andra behöriga myndigheter inte kan närvara vid sådana möten bör de nationella regleringsmyndigheterna visa att deras synpunkter har beaktats. Berecs oberoende bör i alla händelser upprätthållas. Arbetsgrupperna i Berec och organet för radiospektrumpolitik bör i regel ha särskilda mandat och upplösas så snart de har fullgjort sina uppdrag. På så sätt skulle det arbete som utförs av Berec och organet för radiospektrumpolitik bli mer flexibelt, och experter skulle anlitas vid behov och under den tid som behövs. Å andra sidan bör det vara möjligt att inrätta permanenta arbetsgrupper i Berec eller organet för radiospektrumpolitik om deras verksamhet är återkommande.

(350) Den nuvarande praxisen i gruppen för radiospektrumpolitik, dvs. att arbeta på grundval av ett tvåårigt arbetsprogram, har visat sig vara god, eftersom man då möjliggör en tvåårig kontinuitet i verksamheten utan att skapa onödiga administrativa bördor. Denna praxis gjorde det möjligt att anlita de nationella experterna på ett mer rationellt sätt genom att organisera aktiviteterna i gruppen för radiospektrumpolitik beroende på hur brådskande och känsliga de är, vilket gjorde det möjligt att slutföra alla aktiviteter åtminstone inom tvåårsperioden i fråga. Denna goda praxis bör fortsätta hos organet för radiospektrumpolitik och bör också anammas av Berec. Kommissionen bör när som helst kunna begära ett yttrande från Berec eller organet för radiospektrumpolitik inom en tvåårsperiod även om en aktivitet som bygger på denna begäran skulle fortsätta in i nästa tvåårsperiod.

(351) För att minska den administrativa bördan bör Berec och organet för radiospektrumpolitik var för sig anta en rapport om sina aktiviteter vartannat år, i linje med sina respektive arbetsprogram.

(352) För att säkerställa en enhetlig och konsekvent tillämpning av unionens regelverk för elektronisk kommunikation och radiospektrumpolitik är det nödvändigt att stärka samarbetet mellan Berec och organet för radiospektrumpolitik. Med tanke på det ökande ömsesidiga beroendet mellan regleringen av elektronisk kommunikation och förvaltningen av radiospektrum är ett strukturerat, regelbundet och systematiskt samarbete, däribland genom gemensamma möten och gemensamma arbetsgrupper, ytterst viktigt för att undvika regleringsmässig fragmentering, öka samstämmigheten mellan de politiska åtgärderna och stödja en ändamålsenligt fungerande inre marknad.

(353) För att förbättra samarbetet mellan Berec och organet för radiospektrumpolitik bör ordföranden för Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna och styrelsen för organet för radiospektrumpolitik sammanträda minst två gånger om året. För att hantera frågor som anses kräva ett nära samarbete mellan Berec och organet för radiospektrumpolitik

bör ordförandena lämna förslag till sina respektive styrelser om gemensamma aktiviteter, bland annat för att inrätta gemensamma arbetsgrupper. De frågor som identifieras som föremål för nära samarbete bör också beskrivas i arbetsprogrammen för Berec och organet för radiospektrumpolitik. De områden där mer samarbete är tillrådligt skulle kunna omfatta regleringsfrågor av ömsesidigt intresse, i synnerhet marknadsreglering och konkurrens med avseende på radiospektrum, såväl som satellitkommunikation, vertikala industrier, 5G- och 6G-nät och framtida mobilkommunikation.

(354) Den roll som spelas av Berecbyrån, som för närvarande främst ger administrativt stöd till Berec, bör stärkas så att den ger Berec och organet för radiospektrumpolitik stöd i administrativa frågor samt sakkunskap rörande de uppgifter som tilldelats dem. I detta syfte bör Berecbyråns struktur anpassas och dess budgetresurser ökas. Berecbyråns nya officiella namn bör vara ”byrån för digitala nätverk”. Kortformen av byråns namn ska vara ODN (Office for Digital Networks).

(355) Mot bakgrund av den ökande komplexiteten hos och strategiska betydelsen av elektroniska kommunikationsnät och infrastrukturer för digitala nätverk, och det växande ömsesidiga beroendet med radiospektrumpolitiken, är det nödvändigt att inrätta en förstärkt stödstruktur på unionsnivå. Byrån för digitala nätverk bör spela en central roll när det gäller att tillhandahålla expertkunskap, analytisk kapacitet och samordning till stöd för Berec och organet för radiospektrumpolitik, samtidigt som deras respektive mandat och oberoende respekteras fullt ut. Ett förstärkt och strukturerat stöd på unionsnivå är avgörande för att säkerställa en konsekvent tillämpning av unionsrätten, förbättra den regleringsmässiga och politiska enhetligheten, undvika fragmentering av den inre marknaden och stödja ett effektivt genomförande av unionens digitala mål.

(356) Byrån för digitala nätverk bör ge Berec och organet för radiospektrumpolitik allt sakkunnigt och administrativt stöd som behövs i arbetet, bland annat ekonomiskt, organisatoriskt och logistiskt stöd, och bör bidra till det arbete som utförs av Berec och organet för radiospektrumpolitik.

(357) För att säkerställa att Berec får tillräckligt stöd för sina uppgifter och för att stärka dess arbetes inverkan på den inre marknaden, bör denna förordning ge byrån för digitala nätverk en tydlig och definierad roll samt tydliga och definierade uppgifter, såsom att aktivt delta i och bidra till Berec-arbetsgruppernas samtliga aktiviteter, utarbeta beredskapsplanen i syfte att stärka resiliensen och beredskapen hos elektroniska kommunikationsnät, kommunikationstjänster och annan digital infrastruktur på unionsnivå i händelse av naturkatastrofer, störningar orsakade av människor, kriser eller fall av force majeure som kan ha en betydande negativ inverkan på befolkningen eller den inre marknadens funktion, och stödja samordningen mellan nationella regleringsmyndigheter och andra behöriga myndigheter för att underlätta utfärdandet av gemensamma auktorisationer för bedrivande av verksamhet inom unionen. Eftersom byrån för digitala nätverk måste samla in uppgifter och analysera dem för att utföra sina uppgifter till stöd för Berec, organet för radiospektrumpolitik eller kommissionen, är det lämpligt att ge byrån för digitala nätverk i uppdrag att utfärda informativa årsrapporter om framstegen i riktning mot den inre marknaden för elektronisk kommunikation. Dessa rapporter bör innehålla en beskrivning av marknadsläget, marknadsstrukturen och inverkan av de åtgärder som genomförs enligt denna förordning på den inre marknaden, inbegripet koncentrationers efterhandseffekter på marknaden. Kommissionen får beakta dem när den utarbetar rapporter om det digitala decenniet.

(358) Byrån för digitala nätverk bör också anförtros uppgifter till stöd för organet för radiospektrumpolitik, till exempel att tillhandahålla analytiskt, administrativt och logistiskt stöd till styrelsen för organet för radiospektrumpolitik och organets arbetsgrupper när de utför de uppgifter som de tilldelats genom denna förordning. Byrån för digitala nätverk bör också bistå kommissionen och organet för radiospektrumpolitik vid beviljandet av unionsauktorisationer för tillhandahållande av satellitnät och satellittjänster och för användning av radiospektrum för satelliter, och på kommissionens begäran bör den bistå kommissionen vid genomförandet av ett urvalsförfarande på unionsnivå. Byrån för digitala nätverk bör också ha en funktion om ett förfarande med en enda kontaktpunkt inrättas av kommissionen för att underlätta beviljandet av radiospektrum enligt gemensamma auktorisationsvillkor.

(359) Mot bakgrund av att den ersätter Berecbyrån bör byrån för digitala nätverk vara ett unionsorgan med status som juridisk person och vara rättsligt, administrativt och ekonomiskt oberoende. I egenskap av en av unionens decentraliserade byråer bör byrån för digitala nätverk verka inom sitt uppdrag och den befintliga institutionella ramen. Den bör inte anses företräda unionens ståndpunkt gentemot omvärlden eller binda unionen till rättsliga förpliktelser. Dess säte bör fortsatt ligga i Riga, såsom beslutats av företrädarna för medlemsstaternas regeringar[65]. Det första avtalet om säte mellan Republiken Lettlands regering och byrån trädde i kraft den 5 augusti 2011. Det ersattes därefter av en ny överenskommelse om säte som undertecknades den 21 december 2020 i enlighet med bestämmelserna i artikel 47 i förordning (EU) 2018/1971.

(360) Byrån för digitala nätverk bör bestå av en styrelse och en direktör.

(361) Styrelsen i byrån för digitala nätverk bör besluta om administrativa frågor, såsom budget, personal och revisioner, och Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna bör inrikta sig på regleringsfrågor som rör Berecs uppgifter. Styrelsen bör bestå av företrädare för de nationella regleringsmyndigheterna, kommissionen och organet för radiospektrumpolitik. I princip bör de nationella regleringsmyndigheternas företrädare i styrelsen vara samma personer som de som är utsedda till Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna, men de nationella regleringsmyndigheterna bör kunna utse andra företrädare som uppfyller samma krav. Mot bakgrund av att byrån för digitala nätverk också har i uppdrag att stödja organet för radiospektrumpolitik bör ordföranden i organet för radiospektrumpolitik vara ledamot i styrelsen för att säkerställa att organets behov tillgodoses på lämpligt sätt.

(362) I denna förordning föreskrivs att styrelsen delegerar relevanta tillsättningsbefogenheter till direktören, som är bemyndigad att vidaredelegera dessa befogenheter. Detta är avsett att bidra till en effektiv förvaltning av personalens gemensamma kontaktpunkt för inlämning av ansökningar och meddelanden från byrån för digitala nätverk.

(363) Direktören bör fortsatt företräda byrån för digitala nätverk i juridiska och administrativa frågor. Styrelsen bör utse direktören, under förutsättning att företrädaren för organet för radiospektrumpolitik avger ett positivt yttrande och efter ett öppet och transparent urvalsförfarande i syfte att garantera en strikt utvärdering av kandidaterna och en hög nivå av oberoende.

---

[65] Beslut som fattats gemensamt av företrädarna för medlemsstaternas regeringar av den 31 maj 2010 om sätet för byrån för organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec) (2010/349/EU) (EUT L 156, 23.6.2010, s. 12).

(364) Byrån för digitala nätverk bör ha tillräckligt med personal för att kunna utföra sina uppgifter. Alla uppgifter som tilldelats byrån för digitala nätverk, inbegripet tjänster som avser sakkunnigt och administrativt stöd till Berec och organet för radiospektrumpolitik i deras utövande av sina uppgifter, liksom iakttagandet av de ekonomiska föreskrifterna, tjänsteföreskrifterna och andra tillämpliga föreskrifter samt de i förhållande till de administrativa uppgifterna allt mer betungande operativa uppgifter som byrån för digitala nätverk ska utföra, bör vederbörligen bedömas och avspeglas i resursplaneringen.

(365) På grund av dess rättsliga ställning som unionsorgan bör kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/715[66] tillämpas på byrån för digitala nätverk.

(366) För att garantera självständigheten och oberoendet hos byrån för digitala nätverk, och för att stödja det arbete som utförs av Berec och organet för radiospektrumpolitik, bör byrån för digitala nätverk ha en egen budget. Budgeten bör vara adekvat och återspegla såväl de ytterligare tilldelade uppgifterna samt den stärkta rollen för Berec, organet för radiospektrumpolitik och byrån för digitala nätverk. Byrån för digitala nätverk bör främst finansieras genom unionens allmänna budget. För att säkerställa att byrån för digitala nätverk har tillräckliga budgetmedel för att utföra sina uppgifter bör byrån för digitala nätverk dock kunna ta ut avgifter från företag för att införskaffa och upprätthålla unionens satellitauktorisationer och alleuropeiska nummerresurser. Storleken på dessa avgifter och betalningsvillkoren bör fastställas av kommissionen i genomförandeakter. Finansieringen av byrån för digitala nätverk bör medges under förutsättning att budgetmyndigheten har nått en överenskommelse enligt punkt 27 i det interinstitutionella avtalet av den 16 december 2020 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen[67]. För att ytterligare öka enhetligheten i genomförandet av regelverket för elektronisk kommunikation bör Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna, styrelsen för organet för radiospektrumpolitik, arbetsgrupperna i relevanta fall och styrelsen vara öppna för deltagande från myndigheter i tredjeländer med behörighet på området elektronisk kommunikation eller spektrumpolitik där dessa tredjeländer har ingått avtal med unionen i detta syfte, såsom Eftastater i EES och kandidatländer.

(367) Berec och organet för radiospektrumpolitik bör ha rätt att upprätta arbetsöverenskommelser med behöriga unionsorgan, unionsbyråer och rådgivande grupper, med behöriga myndigheter i tredjeländer och med internationella organisationer, vilket inte bör medföra några rättsliga förpliktelser. Målet med en sådan arbetsöverenskommelse skulle exempelvis kunna vara att utveckla samarbetsförbindelser och diskutera regleringsfrågor. Kommissionen bör säkerställa att de nödvändiga arbetsöverenskommelserna är förenliga med unionens politik och prioriteringar samt att Berec och organet för radiospektrumpolitik verkar inom ramen för sina uppdrag och den befintliga institutionella ramen och inte anses företräda unionens ståndpunkt gentemot omvärlden eller binda unionen till internationella

---

66 Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/715 av den 18 december 2018 med rambudgetförordning för de organ som inrättats enligt EUF-fördraget och Euratomfördraget och som avses i artikel 70 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 (EUT L 122, 10.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/715/oj).

67 Interinstitutionellt avtal av den 16 december 2020 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning samt om nya egna medel, inbegripet en färdplan för införandet av nya egna medel (EUT L 433I, 22.12.2020, s. 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2020/1222/oj).

skyldigheter. Deltagande utan rösträtt i arbetet inom Berec, organet för radiospektrumpolitik och byrån för digitala nätverk för de myndigheter i tredjeländer som har huvudansvaret för elektronisk kommunikation eller elektroniskt spektrum bör endast vara möjligt om det finns relevanta samarbetsavtal.

(368) För att ytterligare öka enhetligheten i genomförandet av regelverket för elektronisk kommunikation bör Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna, styrelsen för organet för radiospektrumpolitik, arbetsgrupperna och styrelsen vara öppna för deltagande av myndigheter i tredjeländer med behörighet på området elektronisk kommunikation eller spektrumpolitik i de fall dessa tredjeländer har ingått avtal med unionen i detta syfte, såsom Eftastater i EES och kandidatländer.

(369) För att en hög nivå av konfidentialitet ska säkerställas och intressekonflikter undvikas bör reglerna om dessa frågor som tillämpas på ledamöterna av förvaltningsorganen för Berec, organet för radiospektrumpolitik och byrån för digitala nätverk också tillämpas på deras suppleanter.

(370) De nationella regleringsmyndigheterna bör samarbeta med Berec och byrån för digitala nätverk och förse dem med aktuell och korrekt information för att säkerställa att Berec och byrån för digitala nätverk kan utföra sina uppgifter. Berec och byrån för digitala nätverk bör också, enligt principen om lojalt samarbete, dela nödvändig information med kommissionen, de nationella regleringsmyndigheterna och andra behöriga myndigheter. I relevanta fall bör informationens konfidentialitet säkerställas. Vid bedömningen av huruvida en begäran är berättigad bör Berec ta hänsyn till om den begärda informationen har anknytning till utförandet av sådana uppgifter som uteslutande tilldelats relevanta myndigheter. Detsamma skulle gälla i tillämpliga delar för organet för radiospektrumpolitik och de behöriga myndigheter som ansvarar för radiospektrum.

(371) Byrån för digitala nätverk bör upprätta ett gemensamt informations- och kommunikationssystem för att undvika dubbla informationsinhämtningar och underlätta kommunikationen mellan alla berörda myndigheter.

(372) Kommissionen bör regelbundet utvärdera funktionssättet hos Berec, organet för radiospektrumpolitik och byrån för digitala nätverk och hur effektiv deras institutionella struktur är i en föränderlig digital miljö. Om kommissionen till följd av denna utvärdering finner att den institutionella struktur som inrättats genom denna förordning inte är ändamålsenlig för att uppnå förordningens mål, särskilt när det gäller att säkerställa ett konsekvent genomförande av regelverket för elektronisk kommunikation, bör den föreslå nödvändiga ändringar.

(373) Berecbyrån, som inrättades som ett decentraliserad byrå med status som juridisk person genom förordning (EU) 2018/1971, efterträds av den byrå för digitala nätverk som inrättas genom den här förordningen när det gäller all äganderätt och alla avtal, inbegripet fastställandet av säte, rättsliga förpliktelser, anställningskontrakt, finansiella åtaganden och ansvarsskyldigheter. För att säkerställa kontinuiteten i det arbete som utförs av Berec, gruppen för radiospektrumpolitik och byrån för digitala nätverk bör de nuvarande ledamöterna i Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna, styrelsen för gruppen för radiospektrumpolitik samt direktören för Berecbyrån och ledamöterna i dess styrelse fortsatt inneha dessa poster fram till utgången av deras respektive mandatperiod.

(374) Nationella regleringsmyndigheter, andra behöriga myndigheter och Berec behöver samla in information från marknadsaktörer för att kunna fullgöra sina uppgifter på ett

ändamålsenligt sätt, vilket inbegriper att bedöma huruvida de allmänna villkoren följer denna förordning, utan att man under bedömningen upphäver dessa villkors tillämplighet. Undantagsvis kan det också bli nödvändigt att samla in information från andra företag som är aktiva i sektorer med nära anknytning till sektorn för elektroniska kommunikationstjänster, såsom innehållsleverantörer, som har information som skulle kunna bli nödvändig för att de ska kunna utföra sina uppgifter enligt unionsrätten. Det kan också vara nödvändigt att inhämta sådan information för kommissionens räkning, så att den kan fullgöra sina respektive skyldigheter enligt unionsrätten. En begäran om information bör stå i proportion till syftet och får inte vara orimligt betungande för företagen. Information som inhämtas av nationella regleringsmyndigheter och andra behöriga myndigheter bör vara tillgänglig för allmänheten, utom i de fall då informationen är konfidentiell i enlighet med nationella bestämmelser om allmänhetens tillgång till information och är föremål för unionsrätt och nationella bestämmelser om affärshemligheter.

(375) För att säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna utför sina regleringsuppgifter effektivt bör de uppgifter som de samlar in omfatta redovisningsuppgifter om slutkundsmarknader som är förbundna med grossistmarknader, där ett företag anses ha ett betydande inflytande på marknaden och därför regleras av den nationella regleringsmyndigheten. Uppgifterna bör även omfatta uppgifter som gör det möjligt för den nationella regleringsmyndigheten att bedöma uppfyllandet av villkor förbundna med nyttjanderätter, den potentiella effekt som planerade uppgraderingar eller förändringar i nättopologin kan ha på konkurrensutvecklingen eller produkter i grossistledet som görs tillgängliga för andra aktörer. Information om uppfyllande av täckningsskyldigheter som är kopplade till nyttjanderätter till radiospektrum är avgörande för att säkerställa att de geografiska kartläggningarna av nätutbyggnaden är kompletta. I detta hänseende bör den behöriga myndigheten kunna kräva att information tillhandahålls uppdelad på lokal nivå med tillräcklig detaljnivå för att en geografisk kartläggning av nät ska kunna göras. Gemensamma mallar och metoder bör utarbetas för tjänsteleverantörernas rapportering av finansiella och statistiska uppgifter, nät- och tjänstekategorier samt annan marknadsinformation. Ändringar av rapporteringskraven bör, när de väl har fastställts, göras i minsta möjliga omfattning närhelst så är möjligt.

(376) För att stödja unionens hållbarhetsmål är det viktigt att unionen drar till sig investeringar i hållbara verksamheter på området elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster. Sådana förordningar som, bland andra, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852[68] och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464[69] gör det möjligt för finansiella och icke-finansiella företag att dela en gemensam definition av ekonomisk verksamhet som kan anses vara hållbar. Elektroniska kommunikationsnät omfattas framför allt av unionens uppförandekod för hållbara telekommunikationsnät, såsom anges i kommissionens meddelande av den 18 oktober 2022 med titeln *Digitalisering av energisystemet – EU:s handlingsplan*. I enlighet med engångsprincipen är det nödvändigt att nationella regleringsmyndigheter

[68] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).

[69] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering (EUT L 322, 16.12.2022, s. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj).

och andra behöriga myndigheter bedömer huruvida den information om hållbarhet som redan tillhandahålls av företag i enlighet med unionsrätten är tillräcklig för att de och Berec ska kunna utföra sina regleringsuppgifter enligt unionsrätten. I detta avseende bör Berec, som en del av sina övergripande riktlinjer om information och rapportering, kartlägga de hållbarhetsrelaterade rapporteringsskyldigheterna. Berec bör samarbeta med andra behöriga myndigheter för att vid tillämpningen av unionsrätten säkerställa en effektiv insamling och behandling av uppgifter från andra hållbarhetsrelaterade rapporter som krävs enligt unionsrätten eller nationell rätt, i syfte att minimera den administrativa bördan och återanvända befintliga relevanta uppgifter.

(377) Information som den behöriga myndigheten anser vara konfidentiell i enlighet med unionsbestämmelser och nationella bestämmelser om konfidentialitet och affärshemligheter och skydd av personuppgifter bör kunna utbytas med kommissionen, Berec och andra myndigheter när sådant utbyte är nödvändigt. Den information som utbyts bör begränsas till vad som är relevant och proportionellt för ändamålet med utbytet.

(378) Medlemsstaternas skyldigheter att lämna uppgifter för att försvara unionens intressen enligt internationella överenskommelser eller rapporteringsskyldigheter enligt rätt som inte endast gäller den elektroniska kommunikationssektorn, exempelvis konkurrensrätt, bör inte påverkas.

(379) För att minska bördan när det gäller begäranden om uppgifter från nät- och tjänsteleverantörer och den berörda behöriga myndigheten bör Berec anta riktlinjer om omfattningen av begäranden om uppgifter och rapportering, samt de därtill hörande mallarna, formaten, tidpunkterna och frekvenserna. Berecs riktlinjer bör harmonisera en regelbunden och systematisk rapportering avseende allmän auktorisation, individuella nyttjanderätter till knappa resurser och särskilda skyldigheter, en rapportering som inte bör krävas mer än en gång per år och som även bör omfattas av Berecs mallar. Alla begäranden om uppgifter och rapporteringsskyldigheter bör vara proportionella, objektivt motiverade och begränsade till vad som är absolut nödvändigt. I synnerhet bör det undvikas att både den behöriga myndigheten och Berec kräver samma upplysningar och att det systematiskt och regelbundet ska styrkas att alla villkor för en allmän auktorisation eller nyttjanderätt uppfylls. Företagen bör ges kännedom om hur den efterfrågade informationen är tänkt att användas. Tillhandahållande av information bör inte utgöra ett villkor för marknadsinträde. För statistiska ändamål och för att se till att informationen i databasen över anmälningar fortsatt är korrekt kan en anmälan krävas av leverantörer av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster när de upphör med sin verksamhet.

(380) Regleringsåtgärderna måste bygga på detaljerad information om nätutbyggnaden för att vara effektiva och inriktas på de områden där de behövs. Dessa uppgifter är väsentliga för att främja investeringar, öka konnektiviteten inom hela unionen och tillhandahålla information till alla berörda myndigheter och medborgare. Uppgifterna bör omfatta kartläggningar avseende både anläggning av gigabitnät och väsentliga uppgraderingar eller utbyggnader av nät med egenskaper som kanske inte i alla avseenden ger samma prestanda som gigabitnät, såsom utbyggnad av fiber till kopplingsskåp tillsammans med aktiv teknik som vektorisering. Insamlingen av information bör också stödja nedsläckningen av kopparnätet med all relevant information. De berörda prognoserna bör omfatta perioder på upp till tre år. Detaljnivån och den territoriella uppdelningen av de uppgifter som behöriga myndigheter bör samla in bör avgöras av det särskilda regleringsmålet och bör anpassas till det regleringssyfte som ska tjänas. Därmed kommer den territoriella

enhetens storlek också att variera mellan olika medlemsstater, beroende på regleringsbehovet under de specifika nationella omständigheterna och tillgången till lokala data. De nationella regleringsmyndigheterna och andra behöriga myndigheter bör vägledas av Berecs riktlinjer för bästa praxis när de tar sig an en sådan uppgift, och sådana riktlinjer kommer att kunna baseras på de nationella regleringsmyndigheternas och/eller andra behöriga myndigheters erfarenheter från geografiska kartläggningar av nätutbyggnad. Utan att det påverkar respekten för konfidentiell information och affärshemligheter bör de behöriga myndigheterna, när uppgifterna inte redan finns tillgängliga på marknaden, direkt tillgängliggöra data i ett öppet format i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1024[70], utan begränsningar för hur uppgifterna som samlats in genom sådana kartläggningar får vidareanvändas, och bör ge slutanvändarna tillgång till verktyg avseende tjänstekvalitet för att bidra till att öka deras medvetenhet om tillgängliga konnektivitetstjänster. Vid insamling av sådana uppgifter bör alla berörda myndigheter respektera konfidentialitetsprincipen och undvika att skapa konkurrensnackdelar för företag.

(381) Om geografiska undersökningar, eventuellt i kombination med andra relevanta uppgifter, visar att det förekommer konkurrensproblem bör de nationella regleringsmyndigheterna kunna genomföra en marknadsöversyn när så är motiverat.

(382) Tillförlitlig information om utbyggnaden av bredbandsnät är avgörande för en exakt inriktning av det statliga stödet, för kontroll av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster och för ett effektivt främjande av konkurrens. Periodiska undersökningar kan undgå att fånga upp fiberutbyggnadens dynamiska karaktär. Bästa praxis tyder därför på att man bör omvandla kartläggningen av nätutbyggnaden från en statisk till en kontinuerlig undersökning, helst baserad på en API-baserad datainsamlingsmodell, så att man skapar en ”digital tvilling i realtid” av unionens konnektivitet som omfattar både markbunden och icke markbunden (satellitbaserad) konnektivitet.

(383) För att följa reglerna om statligt stöd måste det subventionerade nätet bland annat erbjuda en lämplig stegvis förändring jämfört med de befintliga och planerade nät som redan finns eller avses att anläggas. Detta kan kräva kartläggning av konkreta hastighetströsklar.

(384) En korrekt beräkning av tillgängligheten (passerade fastigheter), beredskapen (anslutna fastigheter) och utnyttjandet (aktiverade fastigheter) avseende den geografiska räckvidden hos gigabitnätens konnektivitetstäckning, utnyttjandegrader och marknadsandelar kräver en exakt identifiering. För att säkerställa att dessa beräkningar är tillförlitliga bör de nationella regleringsmyndigheterna och andra behöriga myndigheter ha tillgång till den uppgift om det officiella antalet hushåll och fysiska fastigheter per adresspunkt som innehas av nationella statistikinstitut eller fastighetsmyndigheter. Tillgången till dessa tillförlitliga uppgifter är avgörande för att beräkna den korrekta konnektivitetstäckningen och penetrationsgraden för övervakningen av målen för det digitala decenniet och för att säkerställa en robust och konsekvent marknadsanalys i hela unionen.

(385) Tillträde till gigabitnät är en förutsättning för social inkludering och ekonomisk utveckling, men faktorerna på efterfrågesidan påverkar i hög grad marknadens

[70] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1024 av den 20 juni 2019 om öppna data och vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn (EUT L 172, 26.6.2019, s. 56, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1024/oj).

öppenhet och investeringens lönsamhet. För att effektivt kunna utföra marknadsanalyser, definiera relevanta marknader och rikta in sig på offentliga ingripanden bör de nationella regleringsmyndigheterna kunna skilja mellan ”infrastrukturluckor” (där det saknas nätverk) och ”nyttjandeluckor” (där nätverk finns men inte används). Därför kan det vara användbart att jämföra geospatiala data om nätverk och socioekonomiska mikrodata för att bedöma de eventuella begränsningar som påverkar täckningen, efterfrågan och den digitala inkluderingen.

(386) Uppgifter om hushållens sammansättning, åldersstruktur och disponibla inkomster kan vara relevanta för att bedöma efterfrågans elasticitet och de potentiella hindren för införandet av bredbandstjänster. Där så är möjligt kan inkomst- och fattigdomsindikatorer användas för automatisk kontroll av berättigande till socialförsäkringskuponger. Behandlingen av dessa mått skulle göra det möjligt för medlemsstaterna att rikta in sig på offentliga bidrag för att stödja de mest utsatta medborgarna, samtidigt som de begränsar den eventuella snedvridningen av konkurrensen.

(387) Erfarenheten har visat att tekniska hinder ofta kvarstår inom den slutliga anslutningen till användaren, som är skilda från de vid anläggningar nära nätet. Statistiska uppgifter om fysiska byggnadsegenskaper, inklusive byggnadsår, bostadstyp (flerbostadsenheter eller enbostadsenheter) och besittningsstatus är därför relevanta. En tillgång till dessa uppgifter skulle kunna göra det möjligt för regleringsmyndigheterna att identifiera ”vertikala flaskhalsar”, såsom kostnader för kabeldragning inom fastigheten som kan fungera som hinder för investeringar, och att justera kostnadsmodellerna för prissättningen av tillträdet i grossistledet i enlighet därmed.

(388) För att på ett ändamålsenligt sätt kunna utföra regleringsuppgifter, inbegripet definitionen av geografiska marknader på subnationell nivå och inriktningen av statligt stöd, får de nationella regleringsmyndigheterna kräva behandling av geospatiala nätdata i kombination med detaljerade socioekonomiska och fysiska mikrodata på nivån för enskilda adresspunkter. Om behandlingen av personuppgifter är nödvändig för utförandet av dessa uppgifter görs sådan behandling i enlighet med artiklarna 6.1 e och 6.3 i förordning (EU) 2016/679. För att säkerställa full överensstämmelse med principerna om statistisk konfidentialitet i förordning (EG) nr 223/2009[71] bör denna förordning främja användningen av en säker behandlingsmiljö (SPE) eller likvärdiga säkra tekniska gränssnitt. Denna miljö säkerställer att inga konfidentiella uppgifter lämnas ut till regleringsmyndigheten medan mikrodata analyseras i syfte att säkerställa korrekthet, och att all offentlig rapportering som härrör från denna analys måste sammanställas på en nivå som förhindrar återidentifiering av specifika statistiska enheter, vilket vanligtvis säkerställer ett minsta tröskelvärde på minst tre enheter.

(389) För att säkerställa enhetlighet på hela den inre marknaden bör Berec kunna uppdatera sina riktlinjer för att specificera de tekniska standarderna för miljön för säker behandling och datadefinitionerna för de socioekonomiska indikatorerna, så att man säkerställer att bördan för de nationella statistikinstituten minimeras genom standardiserade API:er.

---

[71] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG, Euratom) nr 1101/2008 om utlämnande av insynsskyddade statistiska uppgifter till Europeiska gemenskapernas statistikkontor, rådets förordning (EG) nr 322/97 om gemenskapsstatistik och rådets beslut 89/382/EEG, Euratom om inrättande av en kommitté för Europeiska gemenskapernas statistiska program (EUT L 87, 31.3.2009, s. 164, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/223/oj).

(390) Marknadsaktörer får ändra sina utbyggnadsplaner av oförutsägbara, objektiva och motiverade skäl, men behöriga myndigheter bör ingripa, inbegripet när offentliga medel påverkas, och om så är lämpligt införa sanktioner om ett företag eller en offentlig myndighet medvetet eller på grund av grov oaktsamhet har tillhandahållit dem vilseledande, felaktig eller ofullständig information. När det gäller sanktioner bör grov oaktsamhet avse en situation där ett företag eller en offentlig myndighet tillhandahåller vilseledande, felaktig eller ofullständig information på grund av att dess beteende eller interna organisation tydligt underskrider tillbörlig aktsamhet avseende den information som tillhandahålls. Grov oaktsamhet bör inte omfatta ett krav på att företaget eller den offentliga myndigheten vet att den information som lämnats är vilseledande, felaktig eller ofullständig, utan snarare att den skulle ha känt till det om den hade agerat eller organiserat sig med tillbörlig aktsamhet. Det är viktigt att sanktionerna är tillräckligt avskräckande mot bakgrund av den negativa inverkan på konkurrensen och på offentligt finansierade projekt. Sanktionsbestämmelserna bör inte påverka rättigheter att begära skadeersättning i enlighet med nationell rätt.

(391) Det är avgörande att överbrygga den digitala klyftan i unionen för att alla unionsmedborgare ska kunna få tillgång till internettjänster och digitala tjänster. I detta syfte bör berörda myndigheter, när det gäller särskilda och väl definierade områden, ha möjligheten att uppmana företag och offentliga myndigheter att tillkännage sin avsikt att anlägga gigabitnät i dessa områden och ge dem tillräckligt med tid för att de ska kunna lämna ett grundligt övervägt svar. Informationen i prognoserna bör avspegla de ekonomiska utsikterna inom sektorn för elektroniska kommunikationsnät och företagens investeringsplaner vid den tidpunkt då uppgifterna samlas in, så att det blir möjligt att identifiera tillgänglig konnektivitet i olika områden. Om ett företag eller en offentlig myndighet tillkännager sin avsikt att anlägga nät i ett område bör den nationella regleringsmyndigheten eller en annan behörig myndighet kunna kräva att andra företag och offentliga myndigheter förklarar huruvida de avser att anlägga gigabitnät eller inte. Genom detta förfarande, som förlitar sig på att marknadsaktörerna svarar sanningsenligt och i god tro, bör insyn skapas för företag och offentliga myndigheter som har uttryckt intresse för att anlägga nät i detta område, så att de, när de utformar sina affärsplaner, kan bedöma hur stor konkurrensen från andra nät sannolikt kommer att vara. För att uppnå förutsebara investeringsvillkor bör de behöriga myndigheterna kunna dela information med företag och offentliga myndigheter som uttrycker intresse för att anlägga gigabitnät om huruvida andra typer av nätuppgraderingar finns eller planeras i det berörda området.

(392) Det är viktigt att de nationella regleringsmyndigheterna och andra behöriga myndigheter rådgör med alla berörda parter när det gäller förslag till beslut, och ger dem tillräckligt med tid, i förhållande till frågans komplexitet, för att lämna sina synpunkter och att de tar hänsyn till deras synpunkter innan ett slutgiltigt beslut fattas. För att nationella beslut inte ska få negativa effekter för den inre marknadens funktion eller för andra mål i EUF-fördraget, bör de nationella regleringsmyndigheterna också underrätta kommissionen och andra nationella regleringsmyndigheter om utkast till särskilda beslut, i synnerhet rörande marknadens funktionssätt och konkurrens, för att ge dem möjlighet att yttra sig. De behöriga myndigheterna bör i de fall som anges i denna förordning samråda med berörda parter om alla preliminära förslag till åtgärder som inverkar på handeln mellan medlemsstaterna.

(393) I en konkurrensutsatt miljö bör de berörda parternas, inbegripet användares och konsumenters, åsikter beaktas. För att se till att medborgarnas intressen beaktas tillräckligt bör medlemsstaterna införa en lämplig samrådsmekanism. Mekanismen

skulle kunna utformas som ett organ som, oberoende såväl av den nationella regleringsmyndigheten som av tjänsteleverantörer, studerar konsumentrelaterade frågor, till exempel konsumentbeteende och mekanismer för att byta leverantör, och som arbetar på ett transparent sätt och bidrar till de existerande mekanismerna för samråd med berörda parter. Dessutom skulle en mekanism kunna fastställas för att möjliggöra ett lämpligt samarbete om frågor som rör främjandet av lagenligt innehåll. Eventuella samarbetsförfaranden som godkänts i enlighet med en sådan mekanism bör emellertid inte leda till systematisk övervakning av internetanvändning.

(394) Standardisering bör förbli en i första hand marknadsdriven process. Det kan dock fortfarande förekomma situationer där det är lämpligt att på unionsnivå kräva att vissa bestämda standarder måste följas i syfte att förbättra interoperabiliteten och användarnas valfrihet samt uppmuntra till interkonnektivitet på den inre marknaden. På nationell nivå omfattas medlemsstaterna av direktiv (EU) 2015/1535. Standardiseringsförfarandena enligt denna förordning bör inte påverka tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/30/EU[72] och 2014/35/EU[73] samt direktiv 2014/53/EU.

(395) Harmonisering och samordning av radiospektrum å ena sidan, och reglering av utrustning med hjälp av standardisering på grundval av direktiv 2014/53/EU[74] å andra sidan, kompletterar varandra och måste noga samordnas för att de ska uppnå de gemensamma målen på ett ändamålsenligt sätt, med stöd av organet för radiospektrumpolitik. Samordning mellan innehållet i och tidpunkterna för Cepts mandat enligt beslut nr 676/2002/EG och standardiseringsansökningar till standardiseringsorgan som Europeiska institutet för telekommunikationsstandarder, även när det gäller parametrar för radiomottagare, bör främja införandet av framtida system, stödja möjligheterna för delad användning av radiospektrum och säkerställa effektiv radiospektrumförvaltning.

(396) Standardiseringsansökningar till standardiseringsorgan, såsom Europeiska institutet för telekommunikationsstandarder, även när det gäller parametrar för radiomottagare, bör främja införandet av framtida system, stödja möjligheterna för delad användning av radiospektrum och säkerställa effektiv radiospektrumförvaltning.

(397) Unionen och medlemsstaterna har inom ramen för Världshandelsorganisationen gjort åtaganden i fråga om standarder och regelverket för telenät och teletjänster.

(398) Förfaranden för att lösa tvister utanför domstol kan vara ett snabbt och kostnadseffektivt sätt för slutanvändare att genomdriva sina rättigheter, i synnerhet för konsumenter, mikroföretag och småföretag såsom det definieras i bilagan till kommissionens rekommendation 2003/361/EG[75]. Medlemsstaterna bör göra det

---

72 Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/30/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om elektromagnetisk kompatibilitet (EUT L 96, 29.3.2014, s. 79, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/30/oj).

73 Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/35/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av elektrisk utrustning (EUT L 96, 29.3.2014, s. 357, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/35/oj).

74 Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/53/EU av den 16 april 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av radioutrustning och om upphävande av direktiv 1999/5/EG (EUT L 153, 22.5.2014, s. 62, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/53/oj).

75 Kommissionens rekommendation av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2003/361/oj).

möjligt för den nationella regleringsmyndigheten eller en annan behörig myndighet med ansvar för slutanvändares rättigheter, eller åtminstone ett oberoende organ med beprövad sakkunskap när det gäller slutanvändares rättigheter, att agera som alternativ tvistlösningsenhet. När det gäller sådana tvistlösningar bör de myndigheter eller andra organ som anmälts som alternativa tvistlösningsenheter helt uppfylla kvalitetskraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/11/EU[76] – framför allt bör de inte vara föremål för några instruktioner. I och med att många medlemsstater har infört tvistlösningsförfaranden även för andra slutanvändare än konsumenter, vilka inte omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/11/EU, är det rimligt att behålla det sektorsspecifika tvistlösningsförfarandet för både konsumenter och, i de fall då medlemsstaterna utvidgar det, även för andra slutanvändare, i synnerhet mikroföretag och småföretag. När det gäller tvistlösning utanför domstol bör medlemsstaterna ha möjlighet att bibehålla eller införa regler som går utöver de som fastställs i direktiv 2013/11/EU i syfte att säkerställa en högre konsumentskyddsnivå.

(399) Om en tvist uppstår mellan företag i en och samma medlemsstat inom ett område som omfattas av denna förordning, till exempel när det gäller skyldigheter i samband med tillträde och samtrafik eller metoderna för att överföra förteckningar över slutanvändare, bör en förfördelad part som har förhandlat i god tro, men misslyckats med att nå en överenskommelse, kunna vända sig till den nationella regleringsmyndigheten för att lösa tvisten. De nationella regleringsmyndigheterna bör kunna förelägga parterna en lösning. När den nationella regleringsmyndigheten ingriper i lösningen av tvister mellan leverantörer till allmänheten av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster eller tillhörande faciliteter i en medlemsstat, bör den sträva efter att säkerställa att de skyldigheter som uppstår genom denna förordning uppfylls.

(400) Utöver den rätt till åtgärder som ges i unionsrätt eller nationell rätt finns ett behov av ett enkelt förfarande som kan inledas på begäran av någon av parterna i tvisten för att lösa gränsöverskridande tvister mellan företag som tillhandahåller eller har tillstånd att tillhandahålla elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster i olika medlemsstater.

(401) En viktig uppgift för Berec är att när så är lämpligt anta yttranden när det gäller gränsöverskridande tvister. De nationella regleringsmyndigheterna bör därför i dessa fall se till att varje yttrande från Berec fullt ut återspeglas i deras åtgärder för att ålägga ett företag en skyldighet eller lösa tvisten på annat sätt.

(402) Teknik- och marknadsutvecklingen inom elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster samt moln- och AI-baserade nät och tjänster leder till ökad samverkan, ökat samarbete och fler kommersiella avtal mellan många olika typer av företag, däribland leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster, innehålls- och applikationsleverantörer, utvecklare av programvaror och AI-utvecklare samt tillverkare av nätutrustning och nätenheter. Mot bakgrund av denna utveckling bör Berec bistå företag med hjälp av riktlinjer som bland annat tar upp bästa praxis för att främja samarbetet mellan marknadsaktörer inom det bredare konnektivitetsekosystemet i enlighet med konkurrenslagstiftningen. Riktlinjerna bör vara framåtblickande och möjliggöra framtida banbrytande innovation och utveckling

[76] Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/11/EU av den 21 maj 2013 om alternativ tvistlösning vid konsumenttvister och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och direktiv 2009/22/EG (direktivet om alternativ tvistlösning) (EUT L 165, 18.6.2013, s. 63, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/11/oj).

av användningsfall som bidrar till unionens mål inom ramen för konkurrenskraftskompassen. Berec får, med stöd av byrån för digitala nätverk, ha ett nära samarbete med företrädare för industrin och andra relevanta berörda parter. Berec får därför inrätta en särskild samarbetsgrupp för berörda parter i syfte att främja strukturerad dialog samt utbyte av bästa praxis och teknisk expertis, och för att stödja ett konsekvent och effektivt genomförande av riktlinjerna.

(403) Samarbetsaspekterna inom ramen för dessa Berec-riktlinjer bör omfatta servicenivåavtal mellan nätleverantörer, aspekter som rör rättvis, rimlig och proportionell användning av den andra partens resurser, särskilt i fall såsom överlämning av IP-trafik via samtrafik, peering och transitering i syfte att tillhandahålla informationssamhällets tjänster eller elektroniska kommunikationstjänster på ett effektivt, ekonomiskt hållbart och tillförlitligt sätt, i synnerhet till förmån för slutanvändaren. Framför allt bör avtal mellan dessa aktörer om överlämning av trafik inte leda till oproportionerliga eller ekonomiskt ohållbara investeringsbehov för nätleverantörer, och de fördelar som kommer av ökad trafik bör delas på ett sätt som främjar fortsatta investeringar, innovationer och nätresiliens. Riktlinjerna bör därför omfatta metoder som möjliggör ett gynnsamt tekniskt samarbete i hela ekosystemet för konnektivitet och digitala tjänster.

(404) Berecs riktlinjer bör också omfatta utbyte av information om förväntade trafikmönster, inklusive toppar, och trafikprognoser i allmänhet, för att stödja en optimerad nätplanering och hantering av överbelastning. Dessutom bör riktlinjerna ta upp ytterligare aspekter av ett energieffektivt, ekonomiskt hållbart och tillförlitligt tillhandahållande av trafik i hela kedjan, inbegripet ett främjande av en mer harmoniserad användning av olika typer av datakomprimeringsteknik, såsom kodek, i syfte att minska energiförbrukningen och effektivisera nätanvändningen. Samtidigt, och i syfte att stimulera tillhandahållandet av innovativa tjänster, kan Berecs riktlinjer också ge vägledning om ramar för saminnovation, mellan elektroniska kommunikationsnät och andra företag som är verksamma inom elektronisk kommunikation eller närliggande sektorer. Riktlinjerna får dessutom beskriva god praxis för användning av neutrala värdar och multimoln i elektroniska kommunikationsnät, vilket minskar hindren för AI-utvecklare och leverantörer av innehåll att i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning 2023/2854 främja interoperabilitetsstandarder och andra relevanta åtgärder för att stimulera användningen av innovativa produkter och tjänster som kräver samarbete mellan leverantörer av elektroniska kommunikationsnät eller mellan sådana leverantörer och andra företag som är verksamma inom elektronisk kommunikation eller närliggande sektorer. Sådana innovativa produkter och tjänster kan bland annat inbegripa en gemensam användning av edgetjänster för att föra de molnresurser som behövs för att tillhandahålla tjänster med låg fördröjning närmare de mobila abonnenterna, tillhandahållande av företagsplattformar/industriplattformar för sakernas internet som kräver samarbete mellan molnleverantörer och leverantörer av elektronisk kommunikation, eller leverantörer av elektroniska kommunikationsnät och innehålls- och applikationsleverantörer som gemensamt använder cacheminnen inom nätverk för att optimera direktuppspelning. Frågor som behandlas i dessa riktlinjer, inbegripet frågor som rör samtrafik mellan allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationsnät och nät som ägs av andra företag än de allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationsnäten, bör inte omfattas av tvistlösningsmekanismen, vilken bör begränsas till verkställandet av de skyldigheter som fastställs i denna förordning och inte bör omfatta arrangemang av kooperativ eller frivillig karaktär.

(405) För att främja ett effektivt samarbete mellan leverantörer av elektroniska kommunikationsnät och andra företag som är verksamma inom sektorerna för elektronisk kommunikation eller närliggande sektorer är det lämpligt att inrätta ett frivilligt medlingsförfarande för att främja en dialog om tekniska och kommersiella arrangemang. Ett sådant förfarande utgör ett strukturerat och neutralt forum som stöds av de nationella regleringsmyndigheterna i samarbete med Berec för att uppmuntra uppgörelser i godo och minska sannolikheten för utdragna tvister samt öka den regleringsmässiga samstämmigheten. För att säkerställa en enhetlig och harmoniserad tillämpning av detta frivilliga förlikningsförfarande i hela unionen bör ett nära samarbete med Berec säkerställas under hela förfarandet, inbegripet vid förlikningsmötet och den därav följande rapporten. Berec bör i synnerhet avge ett yttrande om enskilda fall som lagts fram av parterna inom ramen för förlikningsförfaranden som leds av nationella regleringsmyndigheter. Dessutom bör riktlinjerna för ekosystemsamarbete ge vägledning till de nationella regleringsmyndigheterna om bedömningen av de relevanta kommersiella och tekniska frågorna samt om alternativen för ett effektivt samarbete mellan parterna. Genom att uppmuntra samarbete och ömsesidig förståelse kan detta förfarande bidra till ett effektivare, mer ekonomiskt hållbart och tillförlitligare tillhandahållande av IP-trafik, stödja interoperabilitet och tjänstekvalitet samt underlätta användningen av innovativa tjänster som bygger på samarbete, samtidigt som avtalsfriheten bevaras.

(406) Medlemsstaterna kan när det är objektivt motiverat behöva ändra rättigheter, villkor, förfaranden, administrativa avgifter och avgifter för den allmänna auktorisationen och nyttjanderätter. Sådana föreslagna ändringar bör i vederbörlig ordning anmälas i god tid till alla berörda parter så att de ges tillräcklig möjlighet att yttra sig. Onödiga förfaranden bör undvikas när det gäller mindre ändringar av befintliga rättigheter att installera faciliteter eller nyttjanderätter till radiospektrum eller nummerresurser, om dessa ändringar inte inverkar på tredje parts intressen. Med mindre ändringar av rättigheter och skyldigheter avses ändringar som i huvudsak är administrativa och som inte ändrar väsentliga delar av de allmänna auktorisationerna och de individuella nyttjanderätterna och som således inte kan generera några konkurrensfördelar för de andra företagen.

(407) Med tanke på vikten av att säkerställa rättssäkerheten och för att främja förutsebarheten i regleringen i syfte att erbjuda en säker miljö för investeringar, särskilt när det gäller ny trådlös kommunikation via bredband, bör varje begränsning eller indragning av befintliga nyttjanderätter till radiospektrum eller nummerresurser eller rättigheter att installera faciliteter vara föremål för förutsebara och transparenta motiveringar och förfaranden. Därför kan striktare krav eller en anmälningsmekanism införas, särskilt när nyttjanderätter har tilldelats genom förfaranden som bygger på konkurrens eller jämförelse och när harmoniserade frekvensband ska användas för trådlösa elektroniska kommunikationstjänster via bredband (*trådlösa bredbandstjänster*). Motiveringar som hänvisar till ändamålsenlig och effektiv användning av radiospektrum och teknisk utveckling skulle ofta kunna grunda sig på tekniska genomförandeåtgärder som antagits enligt beslut nr 676/2002/EG. När allmänna auktorisationer och individuella nyttjanderätter till radiospektrum måste begränsas, dras in eller ändras utan rättsinnehavarens samtycke kan detta, förutom när de föreslagna ändringarna är mindre, ske efter samråd med de berörda parterna. Eftersom begränsningar eller indragningar av allmänna auktorisationer eller rättigheter kan få betydande konsekvenser för rättsinnehavarna bör de behöriga myndigheterna vara särskilt uppmärksamma på och på förhand bedöma vilken skada sådana åtgärder eventuellt kan föra med sig, innan åtgärderna antas.

(408) Behöriga myndigheter bör övervaka och säkerställa uppfyllandet av villkoren för allmän auktorisation för och nyttjanderätter till radiospektrum, och i synnerhet säkerställa ändamålsenlig och effektiv användning av radiospektrum och uppfyllande av skyldigheter avseende täckning och tjänstekvalitet, genom administrativa sanktioner, inklusive ekonomiska sanktioner och förelägganden och indragning av nyttjanderätter, vid överträdelser av dessa villkor. Företagen bör lämna så exakt och uttömmande information som möjligt till de behöriga myndigheterna så att dessa kan utföra sina tillsynsuppgifter.

(409) Varje part som är föremål för ett beslut av en behörig myndighet, inbegripet ett beslut om att inte behandla ansökningar om beviljande av rättigheter att installera faciliteter, bör ha rätt att överklaga till ett organ som är oberoende av de berörda parterna och av eventuella yttre ingripanden eller politiska påtryckningar. Detta överklagandeförfarande bör inte påverka fördelningen av behörighet inom nationella rättssystem eller juridiska eller fysiska personers rättigheter enligt nationell lagstiftning. I vart fall bör medlemsstaterna bevilja en effektiv rättslig prövning av sådana beslut.

(410) För att säkerställa rättssäkerhet för marknadsaktörerna bör överklagandeinstanserna utföra sina uppgifter effektivt. Framför allt bör inte överklagandeförfaranden ta otillbörligt lång tid i anspråk. Interimistiska åtgärder som skjuter upp effekten av beslut från de behöriga myndigheterna bör endast beviljas i brådskande fall för att förhindra allvarlig och irreparabel skada för den aktör som ansöker om dessa åtgärder och enbart när intressebalansen så kräver.

(411) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter att anta beslut för att komma till rätta med gränsöverskridande skadlig störning mellan medlemsstater, för att identifiera ett harmoniserad eller samordnad strategi för att åtgärda inkonsekvent genomförande av allmänna regleringsstrategier från nationella regleringsmyndigheters sida när det gäller reglering av marknader för elektronisk kommunikation samt nummer, inklusive nummerserier, nummerportabilitet och portabilitet av identifierare, översättningssystem för nummer och adresser samt tillgång till alarmeringstjänster genom det gemensamma europeiska nödnumret 112, för att göra tillämpningen av standarder eller specifikationer obligatorisk eller stryka standarder eller specifikationer från den obligatoriska delen av förteckningen över standarder, för att anta tekniska och organisatoriska åtgärder för att korrekt hantera risker för säkerhet för nät och tjänster samt de förhållanden, format och förfaranden som är tillämpliga på anmälan av säkerhetsincidenter, för att ange relevanta detaljer om överlåtbara individuella rättigheter som är allmänt tillgängliga i ett standardiserat elektroniskt format när nyttjanderätterna till radiospektrum skapas för att ange de fysiska och tekniska egenskaperna hos trådlösa accesspunkter med kort räckvidd, för att auktorisera eller hindra en nationell regleringsmyndighet från att införa vissa skyldigheter när det gäller tillträde eller samtrafik för företag som anses ha ett betydande inflytande på marknaden, för att harmonisera specifika nummer eller nummerserier för att hantera ej tillgodosedd gränsöverskridande eller alleuropeisk efterfrågan på nummerresurser samt för att fastställa den mall för sammanfattning av avtalet som ska tillhandahållas

konsumenter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011[77].

(412) Medlemsstaterna bör genom offentliggörande av information säkerställa att både befintliga och potentiella marknadsaktörer förstår sina rättigheter och skyldigheter och vet var de kan få närmare relevanta upplysningar. Ett offentliggörande av information i de nationella officiella tidningarna hjälper berörda parter i andra medlemsstater att hitta de relevanta upplysningarna.

(413) För att avgöra om unionsrätten tillämpas på ett korrekt sätt behöver kommissionen veta vilka företag som anses ha betydande inflytande på marknaden och vilka skyldigheter som de nationella regleringsmyndigheterna infört för marknadsaktörerna. Medlemsstaterna måste därför, utöver offentliggörandet på nationell nivå, lämna dessa uppgifter till kommissionen. När medlemsstaterna åläggs att översända uppgifter till kommissionen, bör de kunna göra elektroniskt under förutsättning av överenskommelse om lämpliga förfaranden för autentisering.

(414) Kommissionen bör regelbundet se över denna förordnings funktionssätt, främst i syfte att avgöra huruvida det finns ett behov av ändringar till följd av den tekniska utvecklingen eller ändrade marknadsvillkor. Vid sin översyn av hur denna förordning fungerar bör kommissionen göra en bedömning av huruvida det med tanke på marknadsutvecklingen samt konkurrensen och konsumentskyddet även i fortsättningen behövs bestämmelser om sektorsspecifik förhandsreglering eller om dessa bestämmelser bör ändras eller upphävas.

(415) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i förordning (EU) 2018/1725 och avgav sitt yttrande den [DD MM 2026].

(416) Det finns ett behov av att föreskriva en övergångsperiod för kommissionen så att den kan inrätta det unionssystem för satellitauktorisation som bör ersätta de nationella systemen. Under denna period bör kommissionen fastställa de villkor som ska gälla för tillhandahållande av satellitnät och satellitkommunikationstjänster samt användningen av spektrum, och inrätta förfarandet, inklusive tidsfrister och praktiska arrangemang, för företag att lämna in sina ansökningar om unionsauktorisation. Dessutom bör det finnas tillräckligt med tid för innehavare av nyttjanderätter eller spektrumanvändare att inom ramen för nationell lagstiftning ansöka om unionsauktorisationer och för kommissionen att behandla dessa ansökningar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

1. DEL I – TILLÄMPNINGSOMRÅDE, MÅL OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Innehåll

1. I denna förordning fastställs regler för tillhandahållande av elektroniska kommunikationsnät, elektroniska kommunikationstjänster, tillhörande faciliteter och

[77] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

tillhörande tjänster, strategisk planering och förvaltning av radiospektrum samt vissa aspekter av terminalutrustning.

2. Genom denna förordning inrättas också en styrningsram för sektorn för elektronisk kommunikation bestående av nationella regleringsmyndigheter och andra behöriga myndigheter, organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec), organet för radiospektrumpolitik och byrån för digitala nät, och uppgifterna för Berec, organet för radiospektrumpolitik och byrån för digitala nät såväl som uppgifterna för de nationella regleringsmyndigheterna och, i tillämpliga fall, andra behöriga myndigheter fastställs, jämte en uppsättning förfaranden för tillämpning av den relevanta rättsliga ramen i hela unionen.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

(1) *elektroniskt kommunikationsnät*: system för överföring, oberoende av om det bygger på en permanent infrastruktur eller en centralt administrerad kapacitet eller inte, och i tillämpliga fall utrustning för koppling eller dirigering samt andra resurser, inbegripet nätelement som inte är aktiva, som medger överföring av signaler via tråd, via radio, på optisk väg eller via andra elektromagnetiska överföringsmedier, däribland satellitnät, fasta nät och mobilnät, elnätssystem i den utsträckning dessa används för signalöverföring, nät för radio- och tv-utsändning samt kabel-tv-nät, oberoende av vilken typ av information som överförs.

(2) *gigabitnät*: antingen ett elektroniskt kommunikationsnät som helt består av fiberoptiska element fram till nätanslutningspunkten, eller ett elektroniskt kommunikationsnät som under normala högtrafikförhållanden kan erbjuda liknande nätprestanda i fråga om tillgänglig ned- och upplänksbandbredd, resiliens, felrelaterade parametrar samt fördröjning och jitter.

Denna definition ersätter definitionen av *nät med mycket hög kapacitet* i artikel 2.2 i direktiv (EU) 2018/1972.

(3) *elektronisk kommunikationstjänst*: en tjänst som vanligen tillhandahålls mot ersättning via elektroniska kommunikationsnät och som, med undantag av tjänster i form av tillhandahållande av innehåll som överförts med hjälp av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster eller utövande av redaktionellt ansvar över sådant innehåll, omfattar följande typer av tjänster:

(a) Internetanslutningstjänster.

(b) Interpersonella kommunikationstjänster.

(c) Tjänster som helt eller huvudsakligen utgörs av överföring av signaler, såsom överföringstjänster som används för tillhandahållande av maskin till maskin-tjänster och för utsändningstjänster.

(4) *passerade fastigheter*: slutanvändares fastigheter för vilka en operatör har anlagt sitt accessnät fram till avlämningspunkten (dvs. den första koncentrations- eller distributionspunkt som är avsedd att betjäna dessa fastigheter), så att operatören, när denne har mottagit en begäran om tillträde, kan göra anslutningstjänsten tillgänglig inom fyra veckor med rimlig ytterligare utbyggnad (dvs. genom att enbart genomföra

den slutliga standarduppkopplingen och aktiveringen för denna fastighet, utan att bygga ut accessnätet bortom avlämningspunkten.

(5) *anslutna fastigheter*: slutanvändares fastigheter där accessnätets infrastruktur fysiskt har förlängts från avlämningspunkten och avslutats i slutanvändarnas fastigheter.

(6) *väsentlig kopparbaserad tjänst*: en elektronisk kommunikationstjänst som tillhandahålls via äldre kopparaccessinfrastruktur i den mån denna stöder uppdragskritiska eller väsentliga funktioner, såsom nödkommunikation, distansvårdsystem, larm och övervakningssystem, och som används av vatten-, energi- och transportindustrin.

(7) *internetanslutningstjänst*: en allmänt tillgänglig tjänst som erbjuder anslutning till internet, och därigenom möjlighet till anslutning mellan praktiskt taget alla ändpunkter på internet, oberoende av vilken nätteknik och terminalutrustning som används.

(8) *interpersonell kommunikationstjänst*: en tjänst som vanligen tillhandahålls mot ersättning och som möjliggör direkt interpersonellt och interaktivt informationsutbyte via elektroniska kommunikationsnät mellan ett begränsat antal personer, varigenom de personer som inleder eller deltar i kommunikationen bestämmer vem eller vilka som ska vara mottagare av denna; den inbegriper inte tjänster som möjliggör interpersonell och interaktiv kommunikation enbart som en extrafunktion av mindre betydelse som är direkt kopplad till en annan tjänst.

(9) *nummerbaserad interpersonell kommunikationstjänst*: en interpersonell kommunikationstjänst som använder allmänt tilldelade nummerresurser, närmare bestämt ett eller flera nummer i nationella eller internationella nummerplaner, eller som möjliggör kommunikation med ett eller flera nummer i nationella eller internationella nummerplaner.

(10) *nummeroberoende interpersonell kommunikationstjänst*: en interpersonell kommunikationstjänst som inte använder allmänt tilldelade nummerresurser, närmare bestämt ett eller flera nummer i nationella eller internationella nummerplaner, eller som inte möjliggör kommunikation med ett eller flera nummer i nationella eller internationella nummerplaner.

(11) *allmänt elektroniskt kommunikationsnät*: elektroniskt kommunikationsnät som helt eller huvudsakligen används för att tillhandahålla allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster och som stöder informationsöverföring mellan nätanslutningspunkter.

(12) *nätanslutningspunkt*: den fysiska punkt vid vilken en slutanvändare ansluts till ett allmänt elektroniskt kommunikationsnät och vilken, när det gäller nät där man använder sig av koppling och dirigering, identifieras med hjälp av en särskild nätadress och kan vara knuten till en slutanvändares nummer eller namn.

(13) *tillhörande faciliteter*: tillhörande tjänster, fysisk infrastruktur och andra faciliteter eller komponenter i samband med ett elektroniskt kommunikationsnät eller en elektronisk kommunikationstjänst som möjliggör eller stöder tillhandahållande av tjänster via det nätet eller den tjänsten, eller har möjlighet att göra detta, och inbegriper byggnader eller tillträde till byggnader, ledningar i byggnader, antenner, torn och andra stödkonstruktioner, kanalisation, rör, master, inspektionsbrunnar och kopplingsskåp.

(14) *tillhörande tjänst*: tjänst som hör till ett elektroniskt kommunikationsnät eller en elektronisk kommunikationstjänst och som möjliggör eller stöder tillhandahållande av tjänster, eget tillhandahållande eller automatiserat tillhandahållande via det nätet eller den tjänsten, eller har möjlighet att göra detta, och inbegriper nummeröversättning eller system med motsvarande funktion, system för villkorad tillgång och elektroniska programguider (EPG:er) samt andra tjänster, såsom identitet, lokalisering och närvarotjänster.

(15) *system för villkorad tillgång*: tekniska åtgärder, autentiseringssystem och/eller arrangemang som endast medger tillträde till en skyddad radio- eller tv-utsändningstjänst i en form som kan uppfattas efter abonnemang eller annan form av på förhand utfärdad enskild auktorisation.

(16) *användare*: en fysisk eller juridisk person som använder eller efterfrågar en allmänt tillgänglig elektronisk kommunikationstjänst.

(17) *slutanvändare*: en användare som inte tillhandahåller allmänna elektroniska kommunikationsnät eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster.

(18) *konsument*: varje fysisk person som använder eller efterfrågar en allmänt tillgänglig elektronisk kommunikationstjänst för ändamål som ligger utanför dennes näringsverksamhet, affärsverksamhet, hantverk eller yrke.

(19) *tillhandahållande av elektroniska kommunikationsnät*: etablering, drift, kontroll eller tillgängliggörande av sådana nät.

(20) *gränssnitt för applikationsprogrammering* eller *API*: gränssnitt mellan applikationsprogram, som tillhandahålls av sändningsföretag eller tjänsteleverantörer, samt resurser i digitalboxar avsedda för att anslutas till tv-apparater eller i integrerade digitala tv-apparater eller digitala radioapparater.

(21) *radiospektrumallokering*: fastställande av ett visst frekvensband för användning av en eller flera typer av radiokommunikationstjänster, där det är lämpligt, på bestämda villkor.

(22) *skadlig störning*: en störning som äventyrar en radionavigeringstjänst eller annan säkerhetstjänst eller som i övrigt allvarligt försämrar, hindrar eller upprepade gånger stör en radiokommunikationstjänst som tillhandahålls i enlighet med tillämplig internationell reglering, unionslagstiftning eller nationell lagstiftning.

(23) *allmän auktorisation*: en rättslig ram som säkerställer rättigheter och fastställer skyldigheter för tillhandahållande av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster på den inre marknaden, i enlighet med denna förordning.

(24) *trådlös accesspunkt med kort räckvidd*: liten trådlös nätanslutningsutrustning med låg effekt och kort räckvidd, som använder licensbelagt radiospektrum eller licensfritt radiospektrum eller en kombination av dessa, som kan användas som en del av ett allmänt elektroniskt kommunikationsnät, som kan vara utrustad med en eller flera antenner med låg visuell inverkan och som gör det möjligt för användare att få trådlös tillgång till elektroniska kommunikationsnät oberoende av den underliggande nättopologin för mobila eller fasta nät.

(25) *trådlöst lokalt nät* eller *RLAN* (radio local area network): trådlöst kommunikationssystem med låg effekt och kort räckvidd, med låg risk för störningar på andra sådana system som utnyttjas av andra användare i omedelbar närhet av systemet, och vilket på icke-exklusiv grund använder harmoniserat radiospektrum.

(26) *harmoniserat radiospektrum*: radiospektrum för vilket harmoniserade tekniska villkor för tillgång och effektiv användning har fastställts genom genomförandeåtgärder i enlighet med artikel 4 i beslut nr 676/2002/EG.

(27) *delad användning av radiospektrum*: två eller flera teknikers eller användares tillträde i lika eller hierarkisk ordning till samma radiospektrumband eller radiospektrumkanaler, i syfte att säkerställa en effektiv användning av dessa, vilket kan baseras på en fastställd delningsplan för användare som är godkänd på grundval av en allmän auktorisation, individuella nyttjanderätter till radiospektrum eller en kombination därav. Detta omfattar regleringsstrategier såsom licensbelagt delat tillträde som garanterar förutsägbara och tillförlitliga villkor för delning för alla användare.

(28) *tillträde*: när faciliteter eller tjänster görs tillgängliga för ett annat företag, på fastställda villkor, antingen på exklusiv eller icke-exklusiv basis, i syfte att tillhandahålla elektroniska kommunikationstjänster, informationssamhällets tjänster eller utsändning av innehållstjänster. Det omfattar bland annat tillträde till elektroniska kommunikationsnät och nätelement samt tillhörande faciliteter, vilket kan inbegripa fast eller icke-fast anslutning av utrustning (detta inbegriper i synnerhet tillträde till accessnätet och till faciliteter och tjänster som är nödvändiga för att tillhandahålla tjänster över accessnätet); tillträde till fysisk infrastruktur, inbegripet byggnader, ledningar och master; tillträde till relevanta programvarusystem, inbegripet driftstödssystem; tillgång till informationssystem eller databaser för förbeställning, anskaffning, beställning, framställningar om underhåll och reparation samt fakturering; tillträde till nummeromvandling eller system som erbjuder likvärdiga funktioner; tillträde till fasta nät och mobilnät, i synnerhet för roaming; tillträde till system med villkorad tillgång för digitala televisionstjänster och tillträde till virtuella nättjänster.

(29) *samtrafik*: en särskild typ av tillträde som genomförs mellan leverantörer av elektroniska kommunikationsnät genom en fysisk och logisk sammankoppling av elektroniska kommunikationsnät som används av samma eller ett annat företag för att göra det möjligt för ett företags användare att kommunicera med samma eller ett annat företags användare eller få tillgång till tjänster som erbjuds av ett annat företag, där dessa tjänster kan tillhandahållas av de berörda parterna eller andra parter som har tillträde till nätet.

(30) *operatör*: ett företag som tillhandahåller eller som har auktorisation för att tillhandahålla ett allmänt elektroniskt kommunikationsnät eller tillhörande facilitet.

(31) *accessnät*: den fysiska väg som används av signaler för elektronisk kommunikation och som förbinder nätanslutningspunkten med en korskoppling eller likvärdig facilitet i det fasta allmänna elektroniska kommunikationsnätet.

(32) *samtal*: en förbindelse som upprättas genom en allmänt tillgänglig interpersonell kommunikationstjänst som möjliggör talkommunikation i båda riktningarna.

(33) *talkommunikationstjänst*: en allmänt tillgänglig elektronisk kommunikationstjänst för uppringning och mottagning, direkt eller indirekt, av nationella eller nationella och internationella samtal via ett eller flera nummer inom en nationell eller internationell nummerplan.

(34) *geografiskt nummer*: ett nummer i den nationella nummerplanen där en del av dess sifferstruktur har geografisk betydelse och används för dirigering av samtal till den fysiska nätanslutningspunkten.

(35) *icke-geografiskt nummer*: ett nummer från en nationell nummerplan som inte är ett geografiskt nummer, exempelvis mobiltelefonnummer, frisamtalsnummer och betalsamtalsnummer.

(36) *totalkonversationstjänst*: en multimedietjänst för realtidskonversation som tillhandahåller dubbelriktad symmetrisk realtidsöverföring av video, realtidstext och tal mellan användare på två eller flera platser.

(37) *alarmeringscentral*: en fysisk plats där nödkommunikation tas emot under ansvar av en myndighet eller en privat organisation som är erkänd av medlemsstaten.

(38) *lämpligaste alarmeringscentral*: en alarmeringscentral som inrättats av ansvariga myndigheter till vilken nödkommunikation dirigeras och som är behörig att förmedla kontextuell information till det relevanta insatsområdets alarmeringstjänster.

(39) *nödkommunikation*: kommunikation med hjälp av interpersonella kommunikationstjänster mellan en slutanvändare och alarmeringscentralen med syftet att begära och ta emot nödhjälp från alarmeringstjänster.

(40) *effektiv nödkommunikation*: nödkommunikation som säkerställer kommunikation i rätt tid mellan slutanvändaren och den lämpligaste alarmeringscentralen, och tillhandahåller av kontextuell information i rätt tid, inbegripet lokaliseringsuppgifter.

(41) *kontextuell information*: information som förmedlas via nödkommunikation från slutanvändaren eller som hämtas och överförs automatiskt från slutanvändarens terminalutrustning eller det relevanta nätet för att göra det möjligt att i god tid identifiera alarmeringstjänsternas insatsresurser så att alarmeringstjänsterna snabbt kan anlända till platsen.

(42) *alarmeringstjänst*: en tjänst, som sådan erkänd av medlemsstaten, som tillhandahåller omedelbar och snabb assistans i situationer där det finns i synnerhet ett direkt hot mot liv och lem, enskildas hälsa eller folkhälsan eller allmän säkerhet, enskild eller offentlig egendom, eller miljön, i enlighet med nationell rätt.

(43) *lokaliseringsuppgifter*: i ett allmänt mobilnät, behandlad data som härrör från nätinfrastruktur eller terminaler, som anger den geografiska positionen för en slutanvändarens mobila terminalutrustning och, i ett fast allmänt nät, data om nätanslutningspunktens fysiska adress.

(44) *terminalutrustning*: terminalutrustning enligt definitionen i artikel 1.1 i kommissionens direktiv 2008/63/EG[78].

(45) *satellitkommunikationstjänster*: tjänster vars tillhandahållande helt eller delvis utnyttjar upprättandet av radiokommunikation från markstationer för satelliter eller deras kompletterande markbaserade och luftburna komponenter till rymdstationen (*upplänkar*) och/eller upprättandet av radiokommunikation från en rymdstation till markstationer för satelliter eller deras kompletterande markbaserade och luftburna komponenter (*nedlänkar*).

(46) *tillhandahållande av satellitnät*: inrättande och drift av satellitsystem, markstationer för satelliter och, i tillämpliga fall, deras kompletterande markbaserade och luftburna komponenter.

[78] Kommissionens direktiv 2008/63/EG av den 20 juni 2008 om konkurrens på marknaderna för teleterminalutrustning (EUT L 162, 21.6.2008, s. 20, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/63/oj).

(47) *markstation för satelliter*: den utrustning på jorden som kan användas antingen för enbart sändning, för sändning och mottagning (*sändare/mottagare*) eller för enbart mottagning (*mottagare*) av radiokommunikationssignaler som förmedlas via satellit eller andra rymdbaserade system. Detta inbegriper, men är inte begränsat till, markstationer, terminaler och markbaserad utrustning som behövs för att kommunicera med satelliter eller andra rymdstationer.

(48) *kompletterande mark- och luftburna komponenter*: markbaserade eller luftburna stationer för satellitnät som används på fasta eller varierande platser för att förbättra tillgången till satellitkommunikationstjänster i geografiska områden inom fotavtrycket för systemets satellit(er), där kommunikationen med en eller flera rymdstationer inte kan säkerställas med den kvalitet som krävs.

(49) *personuppgifter*: personuppgifter enligt definitionen i artikel 4.1 i förordning (EU) 2016/679.

(50) *samtycke*: samtycke enligt definitionen i artikel 4.11 i förordning (EU) 2016/679.

Artikel 3

Allmänna mål och principer

1. Medlemsstaterna, de nationella regleringsmyndigheterna och andra behöriga myndigheter samt Berec, organet för radiospektrumpolitik, byrån för digitala nätverk och kommissionen ska, i enlighet med sina respektive befogenheter, eftersträva följande allmänna mål, vilka inte är listade i prioritetsordning:

    (a) Stärka konkurrenskraften inom konnektivitetssektorn och branschen i allmänhet genom att främja investeringar i avancerad digital infrastruktur, däribland molnbaserade och AI-baserade lösningar, genom att möjliggöra innovativa tjänster, inbegripet kvalitetssäkrade och tillförlitliga tjänster, och genom att främja samarbetet mellan aktörer i det bredare digitala ekosystemet.

    (b) Utveckla en inre marknad för elektronisk kommunikation som underlättar nätdrift och tillhandahållande av tjänster över gränserna inom unionen, utveckling av transeuropeiska digitala nät och tillhandahållande av innovativa elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, däribland alleuropeiska satellitkommunikationstjänster.

    (c) Stärka de elektroniska kommunikationsnätens och kommunikationstjänsternas resiliens och beredskap på unionsnivå genom att främja samarbetet mellan offentliga myndigheter och leverantörer av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster för att bygga upp den nödvändiga kapaciteten för resiliens och för att säkerställa unionens och dess medlemsstaters säkerhets- och försvarsintressen.

    (d) Främja investeringar i konnektivitet och en utbredd tillgänglighet av, tillgång till och utnyttjande av gigabitnät, inbegripet fasta, mobila och trådlösa nät, till förmån för alla medborgare och företag i unionen med avseende på pris, kvalitet och valmöjligheter.

    (e) Säkerställa tillhandahållandet av prismässigt överkomliga allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster av hög kvalitet till alla slutanvändare genom effektiv konkurrens med avseende på elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter, inbegripet effektiv

infrastrukturbaserad konkurrens, och med avseende på elektroniska kommunikationstjänster och därtill hörande tjänster i hela unionen.

(f) Främja unionsmedborgarnas intressen och säkerställa skyddet av slutanvändarnas rättigheter, inbegripet lika och icke-diskriminerande behandling av trafik vid tillhandahållandet av internetanslutningstjänster, så att alla slutanvändare fortsatt kan dra nytta av ett stort urval av avancerade tjänster av hög kvalitet till överkomligt pris, samt garantera en hög och gemensam skyddsnivå, särskilt för utsatta konsumenter, inbegripet överkomliga priser, valmöjligheter och likvärdig tillgång.

(g) Främja hållbarhet genom att främja investeringar i energieffektiva och koldioxidsnåla digitala nätverk och lösningar och stimulera genomgående trafikeffektivitet.

(h) Stödja målen för annan unionspolitik som bygger på radiospektrum, däribland rymdpolitiken och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken.

2. När de utövar sina befogenheter eller utför sina uppgifter för att uppnå de allmänna målen ska Berec, organet för radiospektrumpolitik, byrån för digitala nätverk och kommissionen agera opartiskt, objektivt, öppet och på ett icke-diskriminerande och proportionellt sätt. De ska i synnerhet tillämpa följande principer:

(a) Främja förutsägbarhet i regleringen för att garantera konsekventa regleringsstrategier, genom ömsesidigt samarbete.

(b) Säkerställa att åtgärder tillämpas på ett konsekvent sätt och att leverantörer av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster inte behandlas olika under lika omständigheter.

(c) Ta vederbörlig hänsyn till den potentiella regleringsmässiga och administrativa börda som regleringsbeslut medför och sträva efter att begränsa dem så mycket som möjligt.

(d) Tillämpa unionsrätten på ett teknikneutralt sätt, i den mån som detta är förenligt med uppnåendet av de allmänna mål som anges i denna artikel.

(e) Ta vederbörlig hänsyn till de varierande förhållanden vad gäller infrastruktur, konkurrens och omständigheter för slutanvändare, särskilt konsumenter, som råder i de olika geografiska områdena inom en medlemsstat.

2. DEL II – RESILIENS

Artikel 4

De elektroniska kommunikationsnätens och kommunikationstjänsternas roll för att säkerställa resiliensen

Med beaktande av den viktiga roll som elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster spelar för den övergripande resiliensen i unionens samhälle och ekonomi, ska de leverantörer av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster som avses i artikel 5.1 i denna förordning, Berec, byrån för digitala nätverk, de nationella regleringsmyndigheter och behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med artikel 8.1 i direktiv (EU) 2022/2555, nationella krishanterings- och

civilskyddsmyndigheter, inbegripet de cyberkrishanteringsmyndigheter som utsetts i enlighet med artikel 9.1 i direktiv (EU) 2022/2555, inom ramen för sina respektive befogenheter bidra till att förutse, förebygga och hantera naturkatastrofer, störningar orsakade av människan, kriser eller fall av force majeure som kan inverka negativt på befolkningen genom ett enhetligt genomförande av beredskapsrelaterade skyldigheter enligt denna förordning och i linje med relevanta civilskydds-, krishanterings- och insatsmekanismer på unionsnivå och nationell nivå.

Artikel 5

Tillträde till och kapacitet hos elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster

1. Leverantörer av allmänna elektroniska kommunikationsnät, allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster och andra leverantörer som avses i artikel 9.2, nationella regleringsmyndigheter, nationella behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med artikel 8.1 i direktiv (EU) 2022/2555[79] och andra behöriga myndigheter, däribland, i förekommande fall, nationella krishanterings- och civilskyddsmyndigheter, inbegripet de myndigheter för hantering av cyberkriser som utsetts i enlighet med artikel 9.1 i direktiv (EU) 2022/2555, ska samarbeta för att säkerställa en kontinuerlig tillgång till elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster samt deras nödvändiga kapacitet i syfte att förutse, förebygga, förbereda för och reagera på naturkatastrofer, störningar orsakade av människan, kriser eller fall av force majeure som kan påverka befolkningen negativt.

   De myndigheter och leverantörer som avses i första stycket ska därvid ta största möjliga hänsyn till Berecs beredskapsplan för digitala infrastrukturer som avses i artikel 6.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv (EU) 2022/2555 ska de leverantörer som avses i punkt 1 i den här artikeln och alarmeringscentralerna vidta alla nödvändiga åtgärder, med beaktande av Berecs unionsberedskapsplan för digitala infrastrukturer som avses i artikel 6 i den här förordningen, för att säkerställa en oavbruten tillgång till kritisk kommunikation och nödkommunikation samt en oavbruten överföring av varningar till allmänheten, i händelse av naturkatastrofer, störningar orsakade av människan, kriser eller fall av force majeure som kan påverka befolkningen negativt.

3. Vid införandet av ny teknik i sina elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster ska leverantörer av allmänna elektroniska kommunikationsnät och allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster samt alarmeringscentraler vidta alla nödvändiga förberedande åtgärder, inbegripet testning och validering av lösningar, för att säkerställa tillgången till nödkommunikation och tjänster för varningar till allmänheten inom unionen.

4. Om migreringen till annan nätteknik kan leda till ett avbrott i tjänster för slutanvändarenheter som för närvarande används, ska leverantörerna av allmänna elektroniska kommunikationsnät och allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster minst två år i förväg informera de nationella behöriga

[79] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2555 av den 14 december 2022 om åtgärder för en hög gemensam cybersäkerhetsnivå i hela unionen, om ändring av förordning (EU) nr 910/2014 och direktiv (EU) 2018/1972 och om upphävande av direktiv (EU) 2016/1148 (NIS 2-direktivet) (EUT L 333, 27.12.2022, s. 80, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3445/oj).

myndigheterna och slutanvändarna genom att tillhandahålla en färdplan som beskriver migreringsprocessen.

Artikel 6

Unionens beredskapsplan för digitala infrastrukturer

1. Senast [*12 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*] ska Berec anta en rapport med titeln *Unionens beredskapsplan för digitala infrastrukturer* (*beredskapsplanen*) i syfte att stärka resiliensen och beredskapen hos elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster och annan digital infrastruktur på unionsnivå i händelse av naturkatastrofer, störningar orsakade av människan, kriser eller fall av force majeure som kan ha en betydande negativ inverkan på befolkningen eller den inre marknadens funktion.

2. Beredskapsplanen ska innehålla

   (a) en övergripande bedömning av arkitekturen, kapaciteten och användningen avseende de elektroniska kommunikationsnäten hos de leverantörer som avses i artikel 5.1, som utarbetats på grundval av information som samlats in i enlighet med artikel 7.2 i denna förordning och överförts till byrån för digitala nätverk i enlighet med artikel 7.3 i denna förordning,

   (b) en uppsättning operativa rekommendationer om åtgärder för nätresiliens som bland annat bygger på bedömningen i led a,

   (c) krishanteringsstrategier.

   Den bedömning som avses i första stycket a ska bland annat ge en översikt över nättopologin på unionsnivå och identifiera ruttdiversifiering, potentiella flaskhalsar eller svaga punkter och områden där det finns behov av resiliensrelaterade åtgärder, såsom strategiska investeringar för att stödja redundans, i synnerhet för de transeuropeiska digitala näten. Bedömningen ska hanteras i enlighet med tillämpliga unionsbestämmelser och nationella regler om skydd av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter. Informationen i dessa uppgifter ska presenteras i aggregerad form för att förhindra exakt geolokalisering av känsliga tillgångar.

   De operativa rekommendationer som avses i första stycket b ska inbegripa rekommendationer som säkerställer de elektroniska kommunikationsnätens tekniska kapacitet att integreras med olika typer av markbundna och icke markbundna nät, såsom satellitnät, kapaciteten att säkerställa kontinuiteten i viktiga kommunikationsnät och kommunikationstjänster i situationer med ökad efterfrågan, överbelastning av nätet, naturkatastrofer eller störningar orsakade av människan, inbegripet men inte begränsat till hot om systemavbrott, såsom avsiktliga skadliga störningar, eller andra åtgärder som anses vara väsentliga för att säkerställa tjänsternas tillgänglighet och den nödvändiga nätkapaciteten.

   De krishanteringsstrategier som avses i första stycket c ska riktas till de nationella regleringsmyndigheterna och andra behöriga myndigheter och syfta till harmoniserade förfaranden, samordningsarrangemang och operativa protokoll som ska tillämpas vid naturkatastrofer, störningar orsakade av människan, kriser eller fall av force majeure. Krishanteringsstrategierna ska vara förenliga med och komplettera relevanta civilskydds-, krishanterings- och insatsmekanismer på unionsnivå och nationell nivå.

Artikel 7

Samarbete och datainsamling till stöd för utarbetandet av beredskapsplanen

1. Till stöd för Berec ska byrån för digitala nätverk utarbeta utkastet till beredskapsplanen i nära samarbete med kommissionen och, när det gäller de elektroniska kommunikationsnätens och kommunikationstjänsternas beredskap och resiliens, med den samarbetsgrupp som inrättats genom artikel 14 i direktiv (EU) 2022/2555 och i samråd med Enisa och de relevanta europeiska krishanterings- och civilskyddsmyndigheterna, beroende på vad som är lämpligt. Beredskapsplanen ska ses över och uppdateras regelbundet, bland annat på grundval av den information som samlats in enligt punkt 2 i denna artikel.
2. För att stödja utarbetandet av beredskapsplanen ska de nationella regleringsmyndigheterna vartannat år samla in information om arkitektur, kapacitet och förmågor hos samt användningen av allmänna elektroniska kommunikationsnät, allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster och, i förekommande fall, nät som helt eller huvudsakligen används för att tillhandahålla elektroniska kommunikationstjänster eller informationssamhällets tjänster som är tillgängliga för allmänheten, i den mån denna information inte redan har gjorts tillgänglig för dem eller för andra nationella behöriga myndigheter i enlighet med unionsrätten eller nationell rätt.
3. Begäran om information enligt punkt 2 ska vara motiverad, proportionell och begränsad till vad som är strikt nödvändigt för att utföra uppgifter som rör resiliens och beredskap. Informationen ska översändas till byrån för digitala nätverk vartannat år.
4. Senast [*sex månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*] ska Berec, i nära samarbete med kommissionen och Enisa, offentliggöra en gemensam mall som ska användas av de nationella regleringsmyndigheterna för insamling av den information som avses i punkt 2.

Artikel 8

Samarbete med kommissionen, andra unionsorgan eller expertgrupper

1. I de fall då en naturkatastrof, en störning orsakad av människan, en kris eller ett fall av force majeure medför eller sammanfaller med en storskalig cybersäkerhetsincident i den mening som avses i artikel 6.7 i direktiv (EU) 2022/2555, ska Berec förse Europeiska kontaktnätverket för cyberkriser (EU-CyCLONe) och kommissionen med relevant information för att säkerställa en gemensam situationsmedvetenhet och samstämmighet i krishanteringen.
2. På begäran ska byrån för digitala nätverk delge kommissionen närmare uppgifter om den analys som använts för att utarbeta beredskapsplanen i enlighet med artikel 6. Kommissionen ska beakta denna information vid utvecklingen och genomförandet av finansieringsinstrument, däribland strategiska investeringar i transeuropeiska digitala nät, eller vid antagandet av strategier eller åtgärder för att förbättra de elektroniska kommunikationsnätens resiliens och beredskap, beroende på vad som är lämpligt.
3. Uppgifterna och åtgärderna enligt denna del ska inte påverka de uppgifter som utförs av Enisa, nätverket för enheter för hantering av it-säkerhetsincidenter (CSIRT-nätverket), EU-CyCLONe, den samarbetsgrupp som inrättats genom direktiv (EU) 2022/2555 eller andra expertgrupper eller samordningssystem som omfattas av unionens civilskyddslagstiftning.

3. DEL III – AUKTORISATION OCH PASS FÖR DEN INRE MARKNADEN

Artikel 9

Allmän auktorisation

1. Friheten att tillhandahålla elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster ska omfattas av de villkor och skyldigheter som fastställs i denna förordning. Medlemsstaterna får begränsa friheten att tillhandahålla elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster endast av de skäl som anges i artikel 52.1 i EUF-fördraget på grunder som avser allmän ordning, allmän säkerhet eller folkhälsa. Sådana begränsningar ska vara vederbörligen motiverade och anmälas till kommissionen.
2. Det allmänna auktorisationssystemet ska gälla för leverantörer av allmänna elektroniska kommunikationstjänster och leverantörer av elektroniska kommunikationsnät som helt eller huvudsakligen används för att tillhandahålla elektroniska kommunikationstjänster eller informationssamhällets tjänster som är tillgängliga för allmänheten.
3. Det allmänna auktorisationssystemet ska inte tillämpas på nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster.
4. Enligt det allmänna auktorisationssystemet ska rätten att tillhandahålla elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster uteslutande omfattas av följande villkor:
    (a) Efterlevnad, med avseende på leverantören, av kraven på nätens resiliens och beredskap under naturkatastrofer, störningar orsakade av människan, kriser eller fall av force majeure enligt denna förordning, och användningsvillkoren för meddelanden från offentliga myndigheter till allmänheten för att varna för överhängande hot och mildra konsekvenserna av stora katastrofer.
    (b) Överensstämmelse, med avseende på leverantören, med användningsvillkoren för kritiska kommunikationstjänster vid stora katastrofer eller nationella nödsituationer för att säkerställa kommunikationen mellan alarmeringstjänster och myndigheter.
    (c) Överensstämmelse, med avseende på leverantören, med de standarder eller specifikationer som avses i artikel 187.
    (d) Efterlevnad, med avseende på leverantören, av cybersäkerhetsregler, inbegripet de krav på säkerhet i IKT-leveranskedjan som införts i enlighet med cybersäkerhetsförordningen, som ska ersätta Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/881[80].
    (e) Möjliggörande, med avseende på leverantören, av brottsbekämpande och rättsliga myndigheters tillgång till uppgifter, inbegripet för laglig avlyssning och lagring av uppgifter i enlighet med tillämplig unionslagstiftning eller nationell lagstiftning, i de medlemsstater där tjänsten tillhandahålls, i enlighet med unionsrätten.

[80] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/881 av den 17 april 2019 om Enisa (Europeiska unionens cybersäkerhetsbyrå) och om cybersäkerhetscertifiering av informations- och kommunikationsteknik och om upphävande av förordning (EU) nr 526/2013 (cybersäkerhetsakten) (EUT L 151, 7.6.2019, s. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/881/oj).

(f) Upprätthållande, med avseende på leverantören, av integriteten hos de allmänna elektroniska kommunikationsnäten, inbegripet genom villkor för att förhindra elektromagnetiska störningar mellan elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster i enlighet med direktiv 2014/30/EU[81].

(g) Efterlevnad, med avseende på leverantören, med krav eller åtgärder rörande samtrafik i enlighet med artikel 66.

(h) Efterlevnad, för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, med avseende på leverantören, av relevanta internationella avtal om användning av knappa resurser som inte omfattas av beviljandet av individuella nyttjanderätter.

(i) Tjänsters interoperabilitet i enlighet med denna förordning, med avseende på leverantören.

(j) I lämpliga fall, administrativa avgifter i enlighet med artikel 12.

Ytterligare villkor för användning av radiospektrum ska gälla i enlighet med artiklarna 20 och 21, med avseende på leverantören.

Ytterligare villkor för användning av nummerresurser som tilldelas från de nationella nummerplanerna och, i tillämpliga fall, från unionens nummerplan, ska gälla i enlighet med artiklarna 46 och 50, med avseende på leverantören.

Artikel 10

Förfarandet med ett gemensamt pass

1. Enligt det allmänna auktorisationssystemet ska en leverantör som avser att tillhandahålla elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster i en eller flera medlemsstater lämna in en anmälan till den nationella regleringsmyndigheten i en av dessa medlemsstater inom ramen för förfarandet med ett gemensamt pass.

2. Leverantörer ska inte vara skyldiga att erhålla ett beslut eller någon annan administrativ åtgärd från en regleringsmyndighet i den medlemsstat där anmälan görs och i vilken leverantören avser att bedriva sin verksamhet, innan denne utövar de rättigheter som följer av den allmänna auktorisationen.

3. Den anmälan som avses i punkt 1 ska göras med hjälp av en anmälningsmall i enlighet med Berecs riktlinjer som utfärdats i enlighet med artikel 125 senast sex månader efter denna förordnings ikraftträdande. Berec ska vid behov uppdatera de relevanta riktlinjerna.

4. Den regleringsmyndighet till vilken anmälan inges ska utan onödigt dröjsmål översända den mottagna anmälan till byrån för digitala nätverk. Om anmälan avser inledandet av tillhandahållandet av nät och tjänster i flera medlemsstater, ska byrån för digitala nätverk

[81] Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/30/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om elektromagnetisk kompatibilitet (EUT L 153, 22.5.2014, s. 62, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/53/oj), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1139 av den 4 juli 2018 (EUT L 30, 11.9.2018, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/30/2018-09-11), och av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2380 av den 23 november 2022 om ändring av direktiv 2014/53/EU om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av radioutrustning (EUT L 315, 7.12.2022, s. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2380/oj).

utan onödigt dröjsmål vidarebefordra den för kännedom till de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstater där leverantören avser att bedriva verksamhet.

5. Om anmälan gäller avsikten hos en leverantör som redan är verksam i en eller flera medlemsstater att utvidga sin verksamhet till att omfatta ytterligare medlemsstater, ska byrån för digitala nätverk vidarebefordra denna anmälan för kännedom till de behöriga myndigheterna i alla berörda medlemsstater, inbegripet de medlemsstater där leverantören redan tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster.

6. Inom ramen för förfarandet med ett gemensamt pass ska den myndighet till vilken anmälan ingetts inom en vecka från inlämningen av den anmälan som avses i punkt 1 bekräfta för leverantören att denne har tillstånd att tillhandahålla elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster. Bekräftelsen ska innehålla information om alla de allmänna auktorisationsvillkor som gäller i den eller de medlemsstater där näten eller tjänsterna avses att tillhandahållas, samt därmed förknippade skyldigheter och rättigheter som följer av auktorisationen. Om anmälan gäller avsikten hos en leverantör som redan är verksam i en eller flera medlemsstater att utvidga sin verksamhet till att omfatta ytterligare medlemsstater, ska bekräftelsen innehålla information om de allmänna auktorisationsvillkor som gäller i de ytterligare medlemsstaterna.

7. När anmälan har bekräftats får leverantören utöva de rättigheter som följer av den allmänna auktorisationen och inleda verksamheten, om nödvändigt under förutsättning att bestämmelserna om nyttjanderätter enligt denna förordning är uppfyllda.

8. Byrån för digitala nätverk ska upprätthålla en offentligt tillgänglig unionsdatabas över de anmälningar som lämnats in till de nationella regleringsmyndigheterna. De myndigheter till vilka anmälningarna ingetts ska minst varannan månad uppdatera informationen om alla mottagna anmälningar i databasen.

9. För elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster som anmälts före [*sex månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*] behövs ingen ny anmälan inges. Leverantörer får, inom ramen för förfarandet med ett gemensamt pass, till den nationella regleringsmyndighet till vilken anmälan ingavs lämna in en anmälan för att erhålla en ny allmän auktorisation för befintliga nät eller tjänster. Vid anläggning av nya elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster ska leverantörerna omfattas av förfarandet med ett gemensamt pass för dessa nya nät eller tjänster.

Artikel 11

Riktlinjer och ömsesidigt bistånd

1. Senast [*sex månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*] ska Berec, i nära samarbete med kommissionen och andra behöriga myndigheter, inbegripet de kontaktpunkter som utsetts i enlighet med punkt 2 i denna artikel, offentliggöra riktlinjer för att säkerställa att alla villkor som anges i artikel 9.4 tillämpas på ett enhetligt, icke-diskriminerande och proportionellt sätt och är tillgängliga för leverantörerna via webbplatsen för byrån för digitala nätverk.

2. Varje medlemsstat ska utse en nationell gemensam kontaktpunkt vars uppgift är att kommunicera med byrån för digitala nätverk och att upprätthålla aktuell information om den nationella lagstiftning och de nationella förfaranden som är tillämpliga på tillhandahållandet av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, särskilt den lagstiftning och de förfaranden som rör de allmänna auktorisationsvillkoren,

inbegripet villkoren för cybersäkerhet, tillgången till uppgifter och dataskydd samt de skyldigheter som fastställs i denna förordning.

3. Förfarandena för anmälan, bekräftelse för inledande av verksamhet och ömsesidigt bistånd för verkställighet samt arrangemangen för informationsutbyte mellan de nationella behöriga myndigheterna och byrån för digitala nätverk i enlighet med förordning (EU) 2024/903 får specificeras ytterligare av kommissionen genom genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 199.4.

4. Utan att det påverkar medlemsstaternas verkställighetsbefogenheter i fråga om den lagstiftning som är tillämplig inom deras jurisdiktion ska den nationella regleringsmyndigheten i den medlemsstat där anmälan görs inom ramen för systemet med ett gemensamt pass ha befogenhet att ålägga sanktioner vid överträdelse av auktorisationsvillkoren. I händelse av en allvarlig överträdelse ska de möjliga åtgärderna, vid behov efter samråd med regleringsmyndigheterna i de berörda medlemsstaterna, inbegripa återkallande av rätten att bedriva verksamhet i den eller de medlemsstater som omfattas av det gemensamma passet.

5. Om den nationella regleringsmyndigheten i den medlemsstat där de elektroniska kommunikationsnäten eller kommunikationstjänsterna tillhandahålls drar slutsatsen att överträdelsen av auktorisationsvillkoren kan ha en allvarlig negativ inverkan på dess territorium med hänsyn till den nationella säkerheten eller allmänintresset, ska den ha rätt att ålägga sanktioner inom sin jurisdiktion och, i lämpliga fall, efter samråd med de relevanta myndigheterna i den medlemsstat där anmälan ingavs.

Artikel 12

Administrativa avgifter

1. Om medlemsstaterna tar ut administrativa avgifter av företag som tillhandahåller ett elektroniskt kommunikationsnät eller en elektronisk kommunikationstjänst i enlighet med den allmänna auktorisationen eller som har beviljats nyttjanderätt ska dessa avgifter

   (a) sammanlagt täcka enbart de administrativa kostnaderna för förvaltning, kontroll och genomdrivande av systemet med den allmänna auktorisationen, samt för de nyttjanderätter och särskilda skyldigheter som avses i artiklarna 67, 68.1, 69 och 77, som får inbegripa kostnader för internationellt samarbete, harmonisering och standardisering, marknadsanalys, övervakning av efterlevnaden och annan kontroll av marknaden samt, i lämpliga fall, arbete som inbegriper utarbetande och genomförande av förvaltningsbeslut, till exempel beslut om tillträde och samtrafik,

   (b) tas ut av de enskilda företagen på ett objektivt, öppet och proportionellt sätt.

2. Administrativa avgifter ska inte tas ut av företag med en omsättning under ett visst tröskelvärde eller vars verksamhet inte uppnår en minimimarknadsandel eller har en mycket begränsad territoriell räckvidd.

3. Om administrativa avgifter tas ut ska nationella regleringsmyndigheter eller andra behöriga myndigheter offentliggöra en årlig översikt över sina administrativa kostnader och den sammanlagda summan av uppburna avgifter. Om det finns en skillnad mellan summan av avgifterna och de administrativa kostnaderna ska lämpliga justeringar göras.

4. DEL IV – RESURSER (RADIOSPEKTRUM OCH NUMMER)

4.1. AVDELNING I: RADIOSPEKTRUM

4.1.1. KAPITEL I: Principer och mål

AVSNITT 1: INTERNATIONELLA REGLER FÖR ANVÄNDNING OCH FÖRVALTNING AV RADIOSPEKTRUM

Artikel 13

Strategisk planering och förvaltning av radiospektrum

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska, inom ramen för delad behörighet, förvalta radiospektrumet på den inre marknaden på ett samordnat sätt, med beaktande av dess värde som en gemensam europeisk resurs, i syfte att främja den ekonomiska tillväxten och skydda unionens värden och säkerhet, för att uppnå de mål som fastställs i artikel 3, i synnerhet den inre marknaden för elektronisk kommunikation, samt i strävan efter säkerhet och digital suveränitet.
2. Kommissionen ska, med bistånd av organet för radiospektrumpolitik, samarbeta med de nationella behöriga myndigheterna när det gäller den strategiska planeringen av radiospektrum och samordningen av strategier för radiospektrumpolitik.
3. De nationella behöriga myndigheterna ska förvalta radiospektrumet på ett effektivt och ändamålsenligt sätt i enlighet med denna förordning och med Internationella teleunionens (ITU) radioreglemente, samt med de andra avtal som antagits inom ramen för ITU och som är tillämpliga på radiospektrum. De ska göra sitt yttersta för att eliminera potentiella eller faktiska källor till gränsöverskridande eller nationella skadliga störningar, och ska vidta radiospektrumrelaterade åtgärder för att minimera säkerhetsriskerna vid tillhandahållandet av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster.
4. I de fall denna förordning ger kommissionen befogenhet att förvalta radiospektrum ska den omfattas av samma principer och respektera samma skyldigheter som de behöriga myndigheterna, om inte annat föreskrivs i denna förordning eller annan unionsrätt.

Artikel 14

Skadliga störningar

1. Innehavare av nyttjanderätter till radiospektrum ska ha rätt att använda sina frekvenser utan skadliga störningar, om inte annat följer av de nationella frekvensfördelningsplanerna och av internationella avtal.
2. De nationella behöriga myndigheterna ska samarbeta med varandra och, när så är lämpligt, via organet för radiospektrumpolitik, när det gäller den gränsöverskridande samordningen av användningen av radiospektrum. De ska göra sitt yttersta för att lösa alla problem eller tvister i samband med gränsöverskridande samordning eller gränsöverskridande skadliga störningar som hindrar användningen av radiospektrumet på unionens territorium.
3. I fall av olösta problem rörande den gränsöverskridande samordningen eller gränsöverskridande skadliga störningar mellan medlemsstater får varje nationell behörig myndighet eller varje innehavare av en nyttjanderätt till radiospektrum begära att organet för radiospektrumpolitik använder sin förmedling för att lösa problemet. Organet för

radiospektrumpolitik får avge ett yttrande med förslag till en samordnad lösning. På begäran av en behörig myndighet ska organet för radiospektrumpolitik avge ett sådant yttrande.

4. Om det gränsöverskridande problemet mellan medlemsstaterna inte har lösts inom tolv månader från den begäran som avses i punkt 3 ska kommissionen, på begäran av en nationell behörig myndighet från en berörd medlemsstat eller av en innehavare av en nyttjanderätt till radiospektrum eller på eget initiativ, fatta ett beslut genom en genomförandeakt för att lösa det gränsöverskridande problemet, med beaktande av eventuella yttranden från organet för radiospektrumpolitik i enlighet med punkt 3.

5. Om ett gränsöverskridande problem berör ett tredjeland, inbegripet ett kandidatland och ett anslutande land, ska kommissionen och de nationella behöriga myndigheterna inom gruppen för radiospektrumpolitik, på begäran av en nationell behörig myndighet från en berörd medlemsstat, samarbeta för att tillhandahålla rättsligt, politiskt och tekniskt stöd för att lösa detta problem, så att de berörda medlemsstaterna kan iaktta sina skyldigheter och utöva sina rättigheter att använda radiospektrum enligt unionsrätten.

6. Om det gränsöverskridande problem som berör ett tredjeland inte löses inom tolv månader från den begäran som avses i punkt 5, får kommissionen, på begäran av en nationell behörig myndighet från den berörda medlemsstaten och efter samråd med organet för radiospektrumpolitik, anta ett beslut genom en genomförandeakt för att fastställa det bistånd eller bidrag som medlemsstaterna ska tillhandahålla, med stöd av kommissionen, för att lösa detta problem, oavsett om de påverkas av den skadliga störningen eller inte.

7. Om det gränsöverskridande problem som berör ett tredjeland inte kan lösas med det bistånd eller bidrag som avses i punkt 6 i denna artikel, får rådet överväga att anta restriktiva åtgärder enligt artikel 29 i EU-fördraget, i linje med målen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken.

8. De genomförandeakter som avses i punkterna 4 och 6 i denna artikel ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 199.4 med bistånd av den kommitté som avses i artikel 199.2 (*radiospektrumkommittén*).

AVSNITT 2: PRINCIPER

Artikel 15

Principen om delad användning av radiospektrum

1. Utan att det påverkar undantaget i andra stycket ska radiospektrum inom ramen för allmänna auktorisationer och individuella nyttjanderätter delas av leverantörer av samma tjänst (delning inom tjänster) eller av olika tjänster (delning mellan tjänster), förutsatt att konkurrenslagstiftningen följs.

   Nationella behöriga myndigheter får begränsa den delade användningen av radiospektrum när detta är nödvändigt av skäl som rör följande:

   (a) Skydd av konkurrensen och ett icke-diskriminerande marknadstillträde.

   (b) Teknisk eller ekonomisk genomförbarhet.

   (c) I de fall en ensamrätt till radiospektrumanvändning är nödvändig för skydd av allmän säkerhet, nationell säkerhet eller försvar, eller för skydd av väsentliga tjänster.

(d) Undvikande av skadliga störningar.

(e) Gränsöverskridande samordning.

2. De nationella behöriga myndigheterna ska säkerställa att det tilldelade radiospektrumet används effektivt. För detta ändamål kan de kräva att innehavaren av radiospektrumrättigheterna, inbegripet rättigheter som avser försvar och säkerhet, delar eventuella delar av radiospektrumet som är oanvända inom ett visst geografiskt område eller en viss tidsperiod, under förutsättning att en delad användning av radiospektrumet inte stör, försämrar eller på annat sätt begränsar den ursprungliga innehavarens användning av radiospektrumet och att den delade användningen är förenlig med konkurrenslagstiftningen.

Artikel 16

Principer om teknik- och tjänsteneutralitet

1. Alla typer av teknik får användas för att tillhandahålla elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster inom det radiospektrum som förklarats tillgängligt för elektroniska kommunikationstjänster i den nationella frekvensfördelningsplanen, i enlighet med unionsrätten.

   De nationella behöriga myndigheterna får enbart begränsa denna rättighet om det är nödvändigt och proportionellt för att

   (a) undvika skadliga störningar,

   (b) skydda folkhälsan mot elektromagnetiska fält som utgör en risk, med största möjliga beaktande av rekommendation 1999/519/EG,

   (c) säkerställa tjänsternas tekniska kvalitet,

   (d) säkerställa en maximalt delad användning av radiospektrum,

   (e) garantera en effektiv användning av radiospektrum, eller

   (f) säkerställa uppnåendet av målen i enlighet med punkt 2.

3. Alla typer av elektroniska kommunikationstjänster får tillhandahållas inom det radiospektrum som förklarats tillgängligt för elektroniska kommunikationstjänster i den nationella frekvensfördelningsplanen, i enlighet med unionsrätten.

   De nationella behöriga myndigheterna får endast begränsa denna rättighet för att uppfylla ett krav enligt ITU:s radioreglemente på grundval av proportionella och icke-diskriminerande kriterier. En nationell behörig myndighet ska ha rätt att begära att en viss tjänst tillhandahålls inom ett visst frekvensband endast om detta motiveras av

   (a) säkerhet för människors liv,

   (b) främjande av social, regional eller territoriell sammanhållning,

   (c) undvikande av ineffektiv användning av radiospektrum,

   (d) främjande av kulturell och språklig mångfald och mediemångfald, exempelvis tillhandahållande av radio- och tv-tjänster, eller

   (e) behov av skydd av allmän säkerhet, nationell säkerhet eller försvar eller skydd av väsentliga tjänster.

   Nationella behöriga myndigheter får endast förbjuda tillhandahållande av andra tjänster inom ett visst frekvensband om detta motiveras av behovet av att skydda människors liv.

4.1.2. KAPITEL II: Allokering

AVSNITT 1: RADIOSPEKTRUMSTRATEGI OCH FÄRDPLANER FÖR ALLOKERING

Artikel 17

Unionens radiospektrumstrategi och färdplaner

1. Efter samråd med berörda parter och organet för radiospektrumpolitik ska kommissionen inrätta en framåtblickande radiospektrumstrategi för unionen och vid behov uppdatera den efter varje världsradiokonferens.

2. Unionens radiospektrumstrategi ska vägleda den långsiktiga radiospektrumplaneringen, innovationen och den effektiva användningen av radiospektrum i hela unionen. Den ska identifiera behovet av radiospektrum och säkerställa tillgängligheten och, i förekommande fall, skydda det radiospektrum som krävs för att uppnå målen för unionens olika politikområden som har att göra med användningen av radiospektrum, inbegripet försvar och säkerhet, samt för kritisk kommunikation och andra ändamål, inbegripet avkänning. Tillgången till radiospektrum för skydd av den allmänna säkerheten, den nationella säkerheten eller försvaret eller för skydd av väsentliga tjänster på harmoniserade villkor ska beaktas i unionens radiospektrumstrategi och på lämpligt sätt återspeglas i de nationella frekvensfördelningsplanerna.

3. På grundval av unionens radiospektrumstrategi får kommissionen, i förekommande fall, genom genomförandeakter anta unionens färdplaner för radiospektrum.

   Varje unionsfärdplan för radiospektrum ska fastställa de radiospektrumbehov som avser en specifik radiospektrumteknik eller radiospektrumtjänst, och fastställa tidsfrister för teknisk harmonisering av radiospektrumanvändningen i enlighet med beslut nr 676/2002/EG och, i förekommande fall, tidsfrister för auktorisation av användningen av detta radiospektrum i enlighet med denna förordning, vilka får avvika från den tidsfrist som fastställs i artikel 18.1. Detta påverkar inte möjligheten att avvika från tidsfristen enligt artikel 18.1 i enlighet med artikel 18.2 och 18.3.

   De genomförandeakter som avses i första stycket ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 199.4 med bistånd av den kommitté som avses i artikel 199.2. Organet för radiospektrumpolitik ska övervaka den tekniska, ekonomiska och samhälleliga utvecklingen när det gäller radiospektrumanvändning och ska vid behov rekommendera en uppdatering av unionens färdplan för radiospektrum.

4. Inom nio månader efter antagandet av unionens färdplaner för radiospektrum ska de nationella behöriga myndigheterna till kommissionen och organet för radiospektrumpolitik inge sina nationella färdplaner för radiospektrum, i förekommande fall med angivande av de nationella åtgärder som krävs för att genomföra en unionsfärdplan för radiospektrum och deras tidsplaner. De nationella behöriga myndigheterna ska offentliggöra de nationella färdplanerna för radiospektrum och regelbundet uppdatera dem.

5. De nationella behöriga myndigheterna ska regelbundet rapportera till kommissionen och organet för radiospektrumpolitik om genomförandet av sina nationella färdplaner för radiospektrum. Kommissionen och de nationella behöriga myndigheterna inom organet för radiospektrumpolitik ska samarbeta för att identifiera och åtgärda eventuella brister på områden där kommissionen eller organet för radiospektrumpolitik anser att framstegen i riktning mot ett eller flera av målen i unionens färdplan för radiospektrum är otillräckliga.

Artikel 18

Samordnat val av tidpunkt för tilldelningar

1. Om användningen av radiospektrum har harmoniserats i enlighet med beslut nr 676/2002/EG för trådlösa bredbandsnät och bredbandstjänster för elektronisk kommunikation, ska de nationella behöriga myndigheterna auktorisera denna inom 24 månader från antagandet av den åtgärden, eller så snart som möjligt efter upphävandet av varje beslut om att i undantagsfall tillåta alternativ användning enligt punkt 5 i den här artikeln.

2. Den tidsfrist som anges i punkt 1 får förlängas för ett visst frekvensband i den utsträckning som är nödvändig på grund av någon av följande omständigheter:

   (a) En begränsning av användningen av det frekvensbandet på grundval av det mål av allmänt intresse som anges i artikel 16.2 andra stycket a eller d.

   (b) Olösta gränsöverskridande samordningsproblem som resulterar i skadlig störning med tredjeländer, förutsatt att den medlemsstat som påverkas har, där så är lämpligt, begärt bistånd från unionen i enlighet med artikel 14.5.

   (c) Behovet att skydda den nationella säkerheten och det nationella försvaret.

   (d) Force majeure.

   Den berörda nationella behöriga myndigheten ska granska den förlängning som avses i första stycket minst vartannat år och på begäran av en presumtiv radiospektrumanvändare eller kommissionen.

3. Den tidsfrist som anges i punkt 1 får förlängas för ett visst frekvensband i den utsträckning som är nödvändig och med upp till 24 månader på grund av någon av följande omständigheter:

   (a) I fall av olösta gränsöverskridande samordningsproblem som resulterar i skadlig störning mellan medlemsstater, förutsatt att den medlemsstat som påverkas vidtar alla nödvändiga åtgärder i tid i enlighet med artikel 14.3 och 14.4.

   (b) Om det föreligger ett behov av, och svårigheter med, att säkerställa teknisk migrering av befintliga användare av bandet.

4. Vid en förlängning enligt punkt 2 eller 3 ska den berörda nationella behöriga myndigheten i god tid informera de andra nationella behöriga myndigheterna och kommissionen med angivande av skälen.

5. Oberoende av vad som sägs i punkt 1 får nationella behöriga myndigheter tillåta alternativ användning av hela eller delar av det harmoniserade frekvensbandet, om

   (a) ett offentligt samråd som hålls i enlighet med artikel 184 och en framåtblickande bedömning av efterfrågan på marknaden i enlighet med artikel 32 visar att det saknas en tydlig efterfrågan på harmoniserad användning av radiospektrumbandet inom en överskådlig framtid,

   (b) sådan alternativ användning inte hindrar eller försvårar tillgången till eller användningen av ett sådant band i andra medlemsstater.

   Den nationella behöriga myndigheten ska via byrån för digitala nätverk informera kommissionen och de andra nationella behöriga myndigheterna om sitt beslut, jämte skälen till detta, och regelbundet se över det.

6. Kommissionen får genom en genomförandeakt fastställa gemensamma datum för auktorisation av användningen av specifika harmoniserade radiospektrum i enlighet med punkt 1 och med avvikelse från punkterna 1, 2 och 3.

   Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 199.4.

AVSNITT 2: ANSÖKAN OM ALLOKERING/HARMONISERING

Artikel 19

Begäran om harmonisering av radiospektrum

1. Varje berörd part får lämna in en motiverad begäran till kommissionen om att överväga en harmonisering av villkoren för tillgängligheten för och/eller en effektiv användning av ett visst frekvensband i enlighet med artikel 4 i beslut nr 676/2002/EG.
2. När en sådan begäran görs ska kommissionen anordna ett offentligt samråd och överlämna denna begäran antingen till organet för radiospektrumpolitik för en rapport eller ett yttrande, eller till radiospektrumkommittén, eller till båda. I det fall begäran överlämnas till radiospektrumkommittén ska denna anta ett yttrande enligt artikel 3.2 i beslut nr 676/2002/EG.

   Ett motiverat svar på en sådan begäran ska lämnas inom en rimlig tidsfrist.
3. Kommissionen ska offentliggöra begäran och svaret.

4.1.3. KAPITEL III: Tilldelning

AVSNITT 1: PRINCIPER

Artikel 20

Allmän auktorisation av användning av radiospektrum

1. Radiospektrum ska användas inom ramen för en allmän auktorisation under förutsättning att villkoren i punkt 2 i denna artikel är uppfyllda, såvida inte en individuell nyttjanderätt krävs i enlighet med artikel 21.
2. Företag som har tillstånd att använda radiospektrum på grundval av en allmän auktorisation ska endast omfattas av följande villkor:

   (a) De ska tillhandahålla en tjänst eller använda en typ av teknik om en begränsning införs i enlighet med artikel 16.1 andra stycket eller 16.2 andra stycket, däribland, i lämpliga fall, krav på täckning och tjänstekvalitet.

   (b) De ska använda radiospektrum på ett ändamålsenligt och effektivt sätt i enlighet med denna förordning.

   (c) De ska tillämpa tekniska och operativa villkor som är nödvändiga för att undvika skadlig störning och för att skydda folkhälsan mot elektromagnetiska fält, varvid hänsyn tas till rekommendation 1999/519/EG när sådana villkor skiljer sig från dem som åtföljer användningen av radiospektrum inom ramen för den allmänna auktorisationen.

(d) De ska efterleva cybersäkerhetsregler, inbegripet krav rörande IKT-leveranskedjan i enlighet med cybersäkerhetsförordningen, som ska ersätta förordning (EU) 2019/881.

Artikel 21

Individuella nyttjanderätter till radiospektrum

1. Nationella behöriga myndigheter får låta radiospektrumanvändningen omfattas av individuella rättigheter endast om det är nödvändigt för att maximera den effektiva användningen av radiospektrum mot bakgrund av efterfrågan och med beaktande av följande:

   (a) Det berörda radiospektrumets särskilda egenskaper.

   (b) Behovet av att undvika skadliga störningar.

   (c) Utarbetandet av tillförlitliga villkor för radiospektrumdelning, där så är lämpligt.

   (d) Behovet av att säkerställa kommunikationens eller tjänsternas tekniska kvalitet.

   (e) Mål av allmänt intresse såsom de fastställts av medlemsstaterna i enlighet med unionsrätten.

   (f) Behovet av att säkra en effektiv användning av radiospektrum.

2. Företag som innehar en individuell nyttjanderätt till radiospektrum får, utöver villkoren i artikel 20.2, enbart omfattas av villkor som fastställts av den nationella behöriga myndigheten före tilldelningen eller förnyelsen av en sådan nyttjanderätt, med avseende på

   (a) tidsram och maximal giltighetstid i enlighet med artikel 24, med förbehåll för eventuella ändringar i den nationella frekvensfördelningsplanen,

   (b) överlåtelse eller uthyrning av nyttjanderätter i enlighet med artikel 26,

   (c) betalning av avgifter för nyttjanderätter i enlighet med artikel 29,

   (d) uppfyllande av varje åtagande som gjorts inom ramen för en auktorisationsprocess eller process för förnyelse av auktorisation innan auktorisationen beviljas eller, i förekommande fall, före inbjudan att ansöka om nyttjanderätt,

   (e) samlande eller medgivande av tillgång till radiospektrum för andra användare i specifika regioner eller på nationell nivå, eller delning av radiospektrum i enlighet med artikel 27,

   (f) användning av radiospektrumband i enlighet med relevanta internationella avtal,

   (g) villkor som särskilt avser experimentell användning av radiospektrumband,

   (h) delning av passiv eller aktiv infrastruktur som är beroende av radiospektrum,

   (i) kommersiella avtal om roamingtjänsttillträde,

(j) gemensam uppbyggnad av infrastruktur för tillhandahållande av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster som är beroende av radiospektrumanvändning.

De behöriga myndigheterna får inte ställa villkor enligt första stycket e, h, i eller j i denna punkt, såvida detta inte är motiverat i enlighet med det förfarande som avses i artikel 32.

3. De behöriga myndigheterna ska, i god tid och på ett transparent sätt, samråda med och informera berörda parter om de villkor som ska vara knutna till individuella nyttjanderätter innan de införs. De ska fastställa kriterierna för att i förväg bedöma efterlevnaden av dessa villkor och översända dem till de berörda parterna på ett öppet sätt.

4. Den behöriga myndigheten får kombinera individuella rättigheter med en allmän auktorisation för användning av radiospektrum, med beaktande av eventuella sannolika effekter på konkurrens, innovation och marknadstillträde.

5. Organet för radiospektrumpolitik ska samla in exempel på god praxis med avseende på valet mellan allmänna auktorisationer och individuella rättigheter.

AVSNITT 2: HARMONISERING

Artikel 22

Allmänna auktorisationsvillkor för användning av radiospektrum

1. Presumtiva användare av radiospektrum i två eller flera medlemsstater, för allmänna och icke-offentliga elektroniska kommunikationsnät, får begära att de berörda medlemsstaternas nationella behöriga myndigheter gemensamt och med bistånd av organet för radiospektrumpolitik fastställer allmänna auktorisationsvillkor för att minska kostnaderna för anläggning eller miljöpåverkan. De nationella behöriga myndigheterna ska informera kommissionen om sådana begäranden.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 39 i denna förordning ska organet för radiospektrumpolitik, om kommissionen eller minst två berörda nationella behöriga myndigheter lämnar in en motiverad begäran, oavsett om begäran lämnas in av leverantörer av allmänna elektroniska kommunikationsnät eller inte, efter samråd med berörda parter utarbeta ett förslag till allmänna auktorisationsvillkor, inbegripet med avseende på det bästa sättet att dela radiospektrum mellan offentliga och privata nät, i enlighet med konkurrenslagstiftningen. Kommissionen får genom en genomförandeakt, med beaktande av förslaget från organet för radiospektrumpolitik och, i tillämpliga fall, de krav som fastställs i artikel 39.4, anta allmänna auktorisationsvillkor som är bindande i alla medlemsstater och fastställa ett gemensamt format som ska användas.

3. På begäran av två eller flera nationella behöriga myndigheter eller av kommissionen ska organet för radiospektrumpolitik behandla möjligheten och metoderna för att auktorisera en del av radiospektrumet på unionsnivå och föreslå ett lämpligt auktorisationsförfarande och tilldelningsvillkoren för att säkerställa förekomsten i hela unionen av trådlösa elektroniska kommunikationsbredbandstjänster (*trådlösa bredbandstjänster*) av hög kvalitet, inbegripet satellitkommunikationstjänster direkt till enhet. Efter samråd med organet för radiospektrumpolitik får kommissionen komplettera denna förordning genom en delegerad akt i enlighet med artikel 198, i syfte att fastställa förfaranden och tilldelningsvillkor för auktorisation för radiospektrumanvändning i ett visst harmoniserat frekvensband, eller delar av det, på unionsnivå.

4. När auktorisationsförfarandet genomförs får kommissionen begära bistånd från organet för radiospektrumpolitik, byrån för digitala nätverk, kommunikationskommittén eller externa experter.

5. Om de allmänna auktorisationsvillkoren har fastställts i enlighet med punkt 2 i denna artikel får kommissionen genom genomförandeakter fastställa närmare bestämmelser om ett förfarande med en enda kontaktpunkt som gör det möjligt för ett företag att till byrån för digitala nätverk lämna in en begäran om nyttjanderätter till radiospektrum i mer än en medlemsstat, och specificera de förfarandemässiga bestämmelserna, inklusive administrativa tidsfrister.

6. De nationella behöriga myndigheterna ska bevilja rättigheterna och auktorisationerna inom de tidsfrister som anges i artikel 30.8.

7. De genomförandeakter som avses i punkterna 2 och 4 i denna artikel ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 199.4.

Artikel 23

Harmoniserad tilldelning av radiospektrum

Nationella behöriga myndigheter får inte införa ytterligare villkor, ytterligare kriterier eller förfaranden om innehavarna av nyttjanderätter till harmoniserade radiospektrum har valts ut enligt ett gemensamt urvalsförfarande på unionsnivå, eller om harmoniserade auktorisationsvillkor på unionsnivå är tillämpliga.

AVSNITT 3: HARMONISERADE REGLER FÖR AUKTORISATIONSVILLKOR

Artikel 24

Rättigheters giltighetstid

1. I princip ska nyttjanderätter till radiospektrum beviljas med obegränsad giltighetstid. Individuella nyttjanderätter som beviljas för obegränsad tid för radiospektrum som används för trådlösa bredbandsnät och trådlösa bredbandstjänster ska regelbundet ses över av de nationella behöriga myndigheterna, inbegripet skyldigheterna rörande täckning och tjänstekvalitet. Sådana översyner får inte genomföras tidigare än vart tjugonde år efter det att en sådan individuell nyttjanderätt till radiospektrum har beviljats. Regelbundna översyner ska anmälas enligt förfarandet i artikel 31.

2. Individuella nyttjanderätter till radiospektrum som beviljas på obegränsad tid får när som helst återkallas av något av de skäl som anges i artikel 25.2, och med fem års varsel i alla andra fall. Artikel 195 ska i undantagsfall vara tillämplig när individuella nyttjanderätter till harmoniserat radiospektrum för trådlösa bredbandstjänster som har beviljats på obegränsad tid återkallas inom de första 40 åren efter utfärdandet.

3. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel får individuella nyttjanderätter till radiospektrum beviljas på en begränsad tid som anses lämplig mot bakgrund av de mål som eftersträvas i enlighet med artikel 30.4, om det finns ett behov av att främja konkurrens eller undvika en snedvridning av denna i enlighet med artikel 32.

   Om individuella nyttjanderätter till radiospektrum beviljas på begränsad tid ska den behöriga myndigheten i förväg fastställa den maximala giltighetstiden, utan att detta påverkar eventuella senare ändringar i den nationella frekvensfördelningsplanen, och ange denna giltighetstid i besluten om beviljande av individuella nyttjanderätter.

4. Om de behöriga myndigheterna beviljar individuella nyttjanderätter till harmoniserade radiospektrumåtgärder på begränsad tid för att göra det möjligt att använda spektrumet för trådlösa bredbandstjänster, ska innehavarna av dessa nyttjanderätter ha rätt att använda radiospektrumet under minst 40 år.

   Om individuella nyttjanderätter till radiospektrum beviljas på begränsad tid ska de förnyas i enlighet med artikel 25.

5. Om det är vederbörligen motiverat får de nationella behöriga myndigheterna införa en kortare giltighetstid än 40 år för harmoniserat eller icke-harmoniserat spektrum i något av följande fall:

   (a) I begränsade geografiska områden, där tillträdet till höghastighetsnät är mycket bristfälligt eller saknas.

   (b) För specifika kortvariga projekt.

   (c) För experimentell användning genom införande av särskilda skyldigheter.

   (d) För användning av radiospektrum som, i enlighet med artikel 16.1 och 16.2, kan samexistera med trådlösa bredbandstjänster.

   (e) För alternativ användning av radiospektrum i enlighet med artikel 18.5.

6. De nationella behöriga myndigheterna får anpassa giltighetstiden för de nyttjanderätter som föreskrivs i denna artikel för att säkerställa att giltighetstiden för nyttjanderätterna inom ett eller flera frekvensband löper ut samtidigt eller för att bedöma behovet av förnyelse i enlighet med artikel 25, i det senare fallet endast för en period på två år som kan förlängas en gång.

Artikel 25

Förnyelse av individuella nyttjanderätter till harmoniserat radiospektrum

1. Varje nyttjanderätt till harmoniserat radiospektrum med begränsad giltighetstid ska, på begäran av innehavaren, automatiskt förnyas med en liknande giltighetstid och på liknande villkor.

2. Genom undantag från punkt 1 får den behöriga myndigheten, efter att ha gett alla berörda parter möjlighet att yttra sig genom ett offentligt samråd i enlighet med artikel 184, minst fem år innan nyttjanderätten upphör att gälla besluta att inte automatiskt förnya nyttjanderätten, och antingen låta nyttjanderätten löpa ut och anordna ett öppet, transparent och icke-diskriminerande auktorisationsförfarande för beviljande av nya nyttjanderätter, eller förnya den befintliga nyttjanderätten med en annan giltighetstid eller på andra villkor av ett eller flera av följande skäl:

   (a) Uppfyllandet av de mål som anges i artiklarna 3 och 30.4 samt offentliga politiska mål enligt unionsrätten eller nationell rätt, med beaktande även av betydelsen av befintliga investeringar.

   (b) Genomförandet av en ny teknisk genomförandeåtgärd antagen i enlighet med artikel 4 i beslut nr 676/2002/EG.

   (c) Innehavarens allvarliga underlåtenhet att uppfylla de villkor som är knutna till den berörda nyttjanderätten.

   (d) Behovet av att främja, eller undvika all snedvridning av, konkurrensen i linje med artikel 32.

(e) Behovet av att effektivisera användningen av radiospektrum mot bakgrund av teknikens eller marknadens utveckling.

(f) Om radiospektrumet beviljades kostnadsfritt.

Om den nationella behöriga myndigheten överväger att inte förnya nyttjanderätten till harmoniserat radiospektrum av de skäl som anges i första stycket d, ska den inleda ett nytt urvalsförfarande endast om det finns bevis på en trovärdig efterfrågan på marknaden från andra företag än de som innehar nyttjanderätterna till radiospektrum i det berörda frekvensbandet, och om den har fastställt att antalet infrastrukturer på marknaden som är ekonomiskt hållbara är högre än antalet etablerade operatörer.

3. Om inte det beslut som avses i punkt 2 fattas senast fem år innan de berörda nyttjanderätterna upphör att gälla, ska de befintliga nyttjanderätterna automatiskt förnyas i enlighet med punkt 1.

4. Beslutet om förnyelse ska åtföljas av en på grundval av artikel 29 genomförd översyn av de årliga avgifterna och engångsavgifterna för användningen av radiospektrum. Vid fastställandet av avgiftsnivån ska de behöriga myndigheterna bland annat beakta historiska priser, internationella riktmärken, utvecklingen av de genomsnittliga intäkterna per MHz per anslutning, med beaktande av alla radiospektrum som används för respektive tjänst, och alternativkostnaden för radiospektrum.

5. Denna artikel ska också tillämpas på nyttjanderätter till harmoniserat radiospektrum som beviljats före den [*dagen för denna förordnings ikraftträdande*] och som löper ut inom en tidsperiod på minst sju år efter den dagen.

Artikel 26

Överlåtelse eller uthyrning av individuella nyttjanderätter till radiospektrum

1. Innehavare av nyttjanderätter till andra radiospektrum än radiospektrum som tilldelats för radio- eller tv-sändning med ett allmänt intresse eller kulturellt mål eller till andra radiospektrum än spektrum som beviljats kostnadsfritt, ska ha rätt att överföra eller hyra ut sina nyttjanderätter i enlighet med denna artikel och under förutsättning att konkurrenslagstiftningen följs.

2. Innehavaren av nyttjanderätter till radiospektrum ska anmäla sin avsikt att överföra eller hyra ut nyttjanderätter till radiospektrum, samt den dag då nyttjanderätten rent faktiskt överförs, till den nationella behöriga myndigheten, som ska offentliggöra denna information.

Från och med dagen för överföringen eller uthyrningen ska den som övertar eller hyr nyttjanderätten vara bunden av de ursprungliga villkor som är knutna till nyttjanderätterna till radiospektrum, inklusive t.ex. strikta villkor mot hamstring av radiospektrum och villkor för att säkerställa en ändamålsenlig och effektiv spektrumanvändning, om inte annat beslutas av den nationella behöriga myndigheten i enlighet med punkt 3. Vid uthyrning ska den som ursprungligen tilldelades nyttjanderätten vara bunden av de ursprungliga villkoren tillsammans med hyrestagaren. I fall då radiospektrum är harmoniserat ska sådan överensstämma med den harmoniserade användningen.

3. Överlåtelsen eller uthyrningen av dessa nyttjanderätter får inte vägras såvida det inte finns en tydlig risk för snedvridning av konkurrensen till följd av ackumuleringen av nyttjanderätter, särskilt i enlighet med artikel 32, eller det finns allvarliga tvivel på att den nya användaren kan uppfylla de ursprungliga villkoren för nyttjanderätten.

Med beaktande av sammanhanget och omständigheterna kring överföringen av nyttjanderätten till radiospektrum, i synnerhet huruvida den övertagande parten kontrolleras direkt eller indirekt, till exempel genom betydande finansiering, inklusive subventioner, av ett tredjelands regering, eller om denne bedriver utåtriktade projekt eller program som är statligt ledda, ska de nationella behöriga myndigheterna ha befogenhet att blockera överföringen av nyttjanderätter till radiospektrum som är nödvändigt och proportionellt för något av följande:

(a) Resiliensen.

(b) Säkerheten, inbegripet kontinuiteten i tillhandahållandet av elektroniska kommunikationstjänster.

(c) Försvaret.

(d) Upprätthållandet av allmän ordning, vars störningar eller missbruk skulle kunna få betydande konsekvenser i en medlemsstat eller i unionen.

Alla administrativa avgifter som åläggs företag för behandlingen av en ansökan om överlåtelse, delning eller uthyrning av nyttjanderätter till radiospektrum ska vara förenliga med artikel 12.

4. De nationella behöriga myndigheterna ska bedöma huruvida villkoren är uppfyllda för att de nuvarande nyttjanderätterna ska vara överförbara och uthyrningsbara i enlighet med denna artikel, och vid behov och i enlighet med artikel 194 ändra de villkor som är knutna till de befintliga nyttjanderätterna i god tid efter [*dagen för denna förordnings ikraftträdande*], och ska säkerställa att nyttjanderätterna till radiospektrum eller det relevanta radiospektrumet i bästa möjliga utsträckning kan separeras eller delas upp.

Artikel 27

Delad användning av radiospektrum

1. I enlighet med artikel 15, och utan att det påverkar täckningen eller andra skyldigheter som åläggs innehavarna av individuella nyttjanderätter till radiofrekvenser, eller skyldigheter som åtagits i samband med ett konkurrens- eller jämförelseförfarande, ska innehavarna av nyttjanderätter till radiospektrum vidta åtgärder för att organisera, tillåta och erbjuda delning av sina nyttjanderätter, om denna delning är tekniskt genomförbar och under förutsättning att konkurrenslagstiftningen följs.

2. Varje tredje part som är intresserad av att använda en del av radiospektrumet inom ett visst territorium eller under en viss tid får uttrycka sitt intresse för den nationella behöriga myndigheten.

Innehavare av nyttjanderätter till radiospektrum ska ha rätt att vägra delad användning av radiospektrumet om de visar att de använder radiospektrumet eller att de har utarbetat planer för att använda det inom överskådlig tid, på ett sätt som gör det tekniskt omöjligt att dela det. Innehavare av nyttjanderätter till radiospektrum ska förbinda sig att utföra dessa planer. Om en innehavare av nyttjanderätten inte agerar i enlighet med sin plan ska artikel 196 tillämpas.

Vid bedömningen av genomförbarheten av delad användning av radiospektrum ska de nationella behöriga myndigheterna ta hänsyn till de utbyggnadsplaner som innehavarna av nyttjanderätter till radiospektrum har under nyttjanderätternas hela giltighetstid. De nationella behöriga myndigheterna ska tillämpa förfarandet i artikel 188 i tillämpliga delar. De får tillåta delad användning av radiospektrum under en begränsad tid eller

föreskriva regelbunden översyn. De nationella behöriga myndigheterna ska ha befogenhet att blockera delad användning av radiospektrum av de skäl som anges i artikel 26.3.

3. Villkoren för delad användning av radiospektrum ska fastställas i nyttjanderätten till radiospektrum i enlighet med artikel 21.

   Sådana villkor ska fastställa följande:

   (a) Användningsprioritet, samexistensregler och typen av skydd mot skadlig störning mellan primär- och sekundärinnehavaren.

   (b) Den typ av användning som är tillåten för den nya användaren jämfört med den ursprungliga användning som auktoriserats.

   (c) Huruvida delad användning av radiospektrum kan införas i händelse av åsidosättande av en skyldighet som är knuten till nyttjanderätten, t.ex. en täckningsskyldighet.

4. Varje skyldighet som åtföljer nyttjanderätten till radiospektrum kan fullgöras antingen av den ursprungliga eller den nya användaren eller av båda. Båda användarna ska vara bundna av de skyldigheter som fastställs i den nyttjanderätt som reglerar delningen av radiospektrumet.

5. Senast [*12 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*] ska organet för radiospektrumpolitik i nära samarbete med kommissionen och Berec anta riktlinjer för att bidra till en konsekvent tillämpning av denna artikel och artikel 15.

Artikel 28

Databas

1. Byrån för digitala nätverk ska upprätta en dynamisk databas för geolokalisering och övervakning av möjligheter till radiospektrumanvändning för att främja och tillåta delad användning av specifika radiospektrumband i syfte att förbättra effektiviteten hos radiospektrumanvändningen, med målet att stödja unionens politik.

   Databasen ska innehålla aktuell information som samlats in och tillhandahållits av medlemsstaterna och innehavare av nyttjanderätter till radiospektrum rörande geolokalisering av den befintliga användningen av radiospektrum för att ge presumtiva användare av radiospektrum möjlighet att få tillgång till sådant radiospektrum.

   Databasen ska vara direkt tillgänglig för alla presumtiva användare av radiospektrum.

2. För att säkerställa ett enhetligt genomförande av punkt 1 får kommissionen, efter samråd med organet för radiospektrumpolitik, genom genomförandeakter fastställa de radiospektrumband som ingår i databasen och utarbeta praktiska arrangemang och enhetliga format för de nationella behöriga myndigheternas insamling och tillhandahållande av uppgifter till kommissionen.

   Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 199.4.

3. Vid upprättandet och användningen av databasen ska integritetsskyddet och sekretessreglerna för företag säkerställas, i synnerhet i enlighet med artikel 8 i beslut nr 676/2002/EG, samt medlemsstaternas rätt att undanhålla information som är relevant för den nationella säkerheten. Databasen ska i största möjliga utsträckning minimera

medlemsstaternas administrativa börda och de befintliga skyldigheterna enligt annan unionsrätt, i synnerhet skyldigheten att tillhandahålla specifik information.

4. Byrån för digitala nätverk ska förvalta databasen.

Artikel 29

Bidrag till nyttjanderätter till radiospektrum

1. De nationella behöriga myndigheterna får påföra avgifter för nyttjanderätter till radiospektrum i form av en engångsavgift eller en årsavgift eller en kombination av dessa, som fastställs i enlighet med denna artikel.

2. Årsavgifter och engångsavgifter som inte är kopplade till ett jämförande eller konkurrensutsatt urvalsförfarande ska vara objektivt motiverade, transparenta, icke-diskriminerande och proportionella med avseende på deras avsedda ändamål, och ska säkerställa en optimal användning av radiospektrum och beakta de allmänna målen i denna förordning. Avgifterna ska fastställas på en nivå som åtminstone ska täcka summan av de nationella behöriga myndigheternas administrativa kostnader för förvaltning, kontroll och tillsyn av radiospektrumreglerna i enlighet med artikel 12.1 a.

   Senast [*12 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*] ska kommissionen, med beaktande av yttrandena från Berec och organet för radiospektrumpolitik, anta en rekommendation om en gemensam metod för att fastställa årsavgifter i enlighet med första stycket, som kan ta hänsyn till olika egenskaper hos radiospektrumet, såsom ett radiospektrums kapacitet och bristen på detta radiospektrum, samt den tjänst som avses tillhandahållas.

3. Engångsavgifter i ett eventuellt jämförande urvalsförfarande eller acceptpriser i ett konkurrensutsatt urvalsförfarande ska fastställas på en nivå som säkerställer en effektiv tilldelning och användning av radiospektrumet, samt investeringar i och anläggning av nät och tjänster.

   Alla acceptpriser ska fastställas som en minimibetalning för att erhålla nyttjanderätten till radiospektrum.

   Innan ett acceptpris påläggs, eller dess nivå fastställs, ska den nationella behöriga myndigheten beakta de kostnader som följer av de villkor som är knutna till nyttjanderätterna i fråga.

   Senast [*12 månader efter tillämpningen av denna förordning*] ska kommissionen, efter samråd med Berec och organet för radiospektrumpolitik, anta en rekommendation om en gemensam metod för fastställandet av ett acceptpris, med beaktande bland annat av alternativkostnaden för radiospektrum och frekvensbandets egenskaper.

4. De nationella behöriga myndigheterna ska beakta de rekommendationer som avses i punkterna 2 och 3 i denna artikel. Om någon av rekommendationerna inte följs och avvikelserna fortsätter utan objektiva motiveringar får kommissionen anta ett beslut genom en genomförandeakt för att säkerställa en harmoniserad tillämpning.

   Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 199.4.

5. Avgifterna ska betalas endast om radiospektrumet rent faktiskt är tillgängligt för användning, och det ska vara möjligt att betala dessa avgifter genom årliga avbetalningar.

6. Årsavgifter eller engångsavgifter ska på begäran återbetalas i utbyte mot att innehavaren av en nyttjanderätt till radiospektrum fullgör i förväg fastställda åtaganden. Möjligheten till och storleken på en sådan ersättning ska vara öppen, rättvis och icke-diskriminerande, och tillkännages innan ett urvalsförfarande eller en tilldelning, eller en förnyelse- eller översynsprocess inleds.

AVSNITT 4: BEVILJANDE OCH URVALSFÖRFARANDEN

Artikel 30

Beviljande av individuella nyttjanderätter till radiospektrum och urvalsförfarande

1. De nationella behöriga myndigheterna ska, på begäran och efter öppna, transparenta, icke-diskriminerande och proportionella förfaranden som fastställts i förväg, bevilja individuella nyttjanderätter till radiospektrum enligt artikel 21 till alla företag, under förutsättning att de kan uppfylla de villkor som är knutna till sådana nyttjanderätter. Sökande ska tillhandahålla all nödvändig information för att bevisa sin förmåga att uppfylla de villkor som är knutna till nyttjanderätten till radiospektrum.
2. De nationella behöriga myndigheterna ska bedöma ansökningar om individuella nyttjanderätter till radiospektrum enligt objektiva, transparenta, proportionella och icke-diskriminerande urvalskriterier som har fastställts i förväg och som avspeglar de villkor som ska knytas till sådana rättigheter. De får inte diskriminera operatörer av tillhörande faciliteter och nätoperatörer i grossistledet när dessa ansöker om individuella nyttjanderätter till radiospektrum för tillhandahållande av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster, och ska ange hur dessa operatörer kan uppfylla täcknings- eller kvalitetsskyldigheter eller andra skyldigheter.
3. Trots vad som sägs i punkterna 1 och 2 i denna artikel kan särskilda kriterier och förfaranden, inbegripet ett undantag från kravet på öppna förfaranden, vara tillämpliga om det krävs att man beviljar leverantörerna av innehållstjänster för radio- eller tv-sändning individuella nyttjanderätter till radiospektrum för att uppnå ett mål av allmänt intresse som medlemsstaterna fastställt enligt unionsrätten eller nationell rätt i enlighet med unionsrätten.
4. I motiverade fall får den nationella behöriga myndigheten begränsa antalet individuella nyttjanderätter till radiospektrum. I sådana fall ska den fastställa och motivera det valda urvalsförfarandet och de mål som eftersträvas därigenom, samt ange resultatet av en eventuell bedömning av marknadens konkurrensmässiga, tekniska och ekonomiska situation.
5. De nationella behöriga myndigheterna ska ge alla berörda parter, inbegripet användare och konsumenter, möjlighet att yttra sig om alla aspekter av det förfarande som avses i punkt 4 i denna artikel, i synnerhet om eventuella begränsningar, urvalsförfarandet och urvalskriterierna, inom en rimlig tid som inte får vara kortare än 30 dagar, och ska beakta dessa berörda parters synpunkter.
6. Om den nationella behöriga myndigheten har för avsikt att begränsa antalet individuella nyttjanderätter till harmoniserat radiospektrum för trådlösa bredbandsnät och trådlösa bredbandstjänster, ska den anmäla ett förslag till slutlig åtgärd i enlighet med artikel 31 och ska inte fortsätta med urvalet innan unionsförfarandet för den inre marknaden för radiospektrum har slutförts.

7. De nationella behöriga myndigheterna ska offentliggöra alla beslut om urvalsförfarandet och de därtill hörande reglerna, inbegripet urvalskriterierna och de villkor som ska knytas till nyttjanderätterna till radiospektrum, med tydlig motivering därav, och ska inbjuda till ansökningar om nyttjanderätter.

8. De nationella behöriga myndigheterna ska fatta, meddela och offentliggöra beslut om beviljande av individuella nyttjanderätter till radiospektrum så snart som möjligt efter mottagandet av en fullständig ansökan och, för radiospektrum som förklarats tillgängligt för elektroniska kommunikationstjänster i en nationell frekvensfördelningsplan, inom sex veckor från samma tidpunkt, vilket kan förlängas till högst åtta månader när det gäller ett urvalsförfarande, med förbehåll för eventuella särskilda tidtabeller som upprättas i enlighet med artikel 17.

   Denna tidsgräns får inte hindra tillämpningen av internationella avtal om användning av radiospektrum eller positioner i omloppsbanor.

9. Den nationella behöriga myndigheten ska i lämpliga fall se över eventuella begränsningar, med jämna mellanrum eller på rimlig begäran av berörda företag. Om en behörig myndighet konstaterar att ytterligare nyttjanderätter till radiospektrum eller en kombination av allmän auktorisation och individuella nyttjanderätter kan beviljas ska den offentliggöra detta och inleda förfarandet för beviljande av sådana rättigheter.

10. Organet för radiospektrumpolitik ska samla in god praxis om auktorisationsförfaranden och därtill hörande tilldelningsvillkor, t.ex. om investeringsvänlig utformning av auktioner och skyldigheter avseende täckning. Kommissionen får rekommendera de lämpligaste aspekterna av investeringsvänliga auktorisationsförfaranden och urvalsvillkoren för auktorisation av användningen av harmoniserat radiospektrum i ett eller flera frekvensband i syfte att uppnå målen för policyprogrammet för det digitala decenniet, inbegripet eventuella ändringar av detta.

11. De nationella behöriga myndigheterna ska beakta de rekommendationer som avses i punkt 10 och ska för kommissionen motivera alla avvikelser från dessa. Om en sådan avvikelse leder till ett inkonsekvent genomförande av investeringsvänliga auktorisationsförfaranden eller urvalsvillkor som fortsätter i minst två år efter antagandet av en rekommendation och riskerar att skapa hinder för den inre marknaden på grund av inkonsekvent utbyggnad av trådlösa nät av hög kvalitet, får kommissionen anta ett beslut genom en genomförandeakt för att säkerställa ett harmoniserat genomförande av dem.

    Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 199.4.

12. Denna artikel ska inte påverka överlåtelse av nyttjanderätter till radiospektrum enligt artikel 26.

Artikel 31

Unionsförfarandet för den inre marknaden för radiospektrum

1. Om den nationella behöriga myndigheten avser att genomföra ett urvalsförfarande i enlighet med artikel 30.6 eller att ändra eller förnya enligt andra villkor, inbegripet med avseende på giltighetstiden, nyttjanderätter till harmoniserat radiospektrum för trådlösa bredbandsnät och trådlösa bredbandstjänster, ska den offentliggöra sitt förslag till slutlig åtgärd och samtidigt underrätta kommissionen, organet för radiospektrumpolitik, Berec och de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater om skälen till åtgärden och förklara hur åtgärden

(a) främjar utvecklingen av den inre marknaden och det gränsöverskridande tillhandahållandet av tjänster samt konkurrensen, maximerar fördelarna för konsumenterna och generellt sett uppfyller de mål som anges i artiklarna 3 och 13 samt i beslut nr 676/2002/EG,

(b) säkerställer en ändamålsenlig och effektiv användning av radiospektrum, och

(c) säkerställer stabila och förutsebara investeringsvillkor för befintliga och potentiella radiospektrumanvändare i samband med uppbyggnad av nät för tillhandahållande av elektroniska kommunikationstjänster som är beroende av radiospektrum.

I tillämpliga fall ska den behöriga myndigheten också förklara skälen till att den föreslår

(a) eventuella marknadsutformningsåtgärder enligt artikel 32.2, och inkludera resultatet av den analys som utförts,

(b) en begränsad giltighetstid för nyttjanderätten till radiospektrum i enlighet med artikel 24.3.

2. Nationella behöriga myndigheter, organet för radiospektrumpolitik, Berec och kommissionen får yttra sig om förslaget till åtgärd inom 30 arbetsdagar, utan möjlighet till förlängning.

3. Det förslag till slutlig åtgärd som avses i punkt 1 i den här artikeln ska inte antas under en period på ytterligare 60 arbetsdagar om kommissionen har meddelat den berörda nationella behöriga myndigheten att den har förbehåll rörande motiveringen till de föreslagna marknadsutformande åtgärdernas varaktighet, eller proportionaliteten av dessa åtgärder eller deras förenlighet med EU-lagstiftningen, särskilt de mål som avses i artikel 3. Kommissionen ska i sådana fall informera organet för radiospektrumpolitik, Berec och de nationella behöriga myndigheterna om sina förbehåll, och samtidigt offentliggöra dem.

4. Inom 30 arbetsdagar efter att kommissionen har meddelat sina förbehåll ska organet för radiospektrumpolitik och Berec avge sina yttranden om kommissionens förbehåll och ange om de anser att den föreslagna åtgärden bör behållas, ändras eller dras tillbaka och ska, i lämpliga fall, lägga fram specifika förslag om detta. Dessa yttranden ska motiveras och offentliggöras.

5. Om gruppen för radiospektrumpolitik eller Berec i sina yttranden helt eller delvis delar kommissionens förbehåll ska de på nära håll samarbeta med den berörda nationella behöriga myndigheten och kommissionen för att identifiera den lämpligaste och mest effektiva åtgärden.

6. Inom 60 arbetsdagar efter meddelandet av sina förbehåll får kommissionen fatta ett av följande beslut:

(a) Ett beslut om att den anmälande behöriga myndigheten ska ändra eller dra tillbaka förslaget till åtgärd.

(b) Ett beslut om att den återkallar de förbehåll som avses i punkt 3 i den här artikeln.

Kommissionen ska beakta yttrandena från organet för radiospektrumpolitik, Berec och andra nationella behöriga myndigheter innan den fattar ett beslut enligt denna punkt.

Det kommissionsbeslut som avses i första stycket a ska åtföljas av en detaljerad och objektiv analys av skälen till att förslaget till marknadsutformningsåtgärd eller den begränsade varaktigheten inte bör antas, eller en förklaring av hur de bör ändras.

7. Om kommissionen har antagit ett beslut om att den anmälande myndigheten ska dra tillbaka förslaget till åtgärd ska den berörda myndigheten inte anta denna åtgärd. Efter att ha genomfört ett offentligt samråd i enlighet med artikel 184 ska den nationella behöriga myndigheten inom sex månader från dagen för kommissionens beslut anmäla ett nytt åtgärdsförslag till organet för radiospektrumpolitik, Berec, de andra nationella behöriga myndigheterna och kommissionen.

8. Utom i de fall som omfattas av punkt 3 i denna artikel och i de fall kommissionen fattar ett beslut om att begära att förslaget ska dras tillbaka, ska den berörda behöriga myndigheten beakta synpunkterna från de andra behöriga myndigheterna, organet för radiospektrumpolitik, Berec och kommissionen, och får anta den åtgärd som följer av detta förslag. När den berörda nationella behöriga myndigheten vidtar åtgärden ska den utan dröjsmål underrätta kommissionen om åtgärden. Den behöriga myndigheten ska underrätta kommissionen, organet för radiospektrumpolitik, Berec och de andra nationella behöriga myndigheterna om alla antagna slutliga åtgärder som omfattas av punkt 1 i denna artikel.

9. Byrån för digitala nätverk ska föra protokoll över unionsförfaranden för den inre marknaden för radiospektrum enligt denna artikel.

Artikel 32

Konkurrens

1. Nyttjanderätter för radiospektrum för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster ska beviljas, ändras eller förnyas på ett sådant sätt att en ändamålsenlig konkurrens främjas och snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden undviks i enlighet med denna förordning.

2. Om de nationella behöriga myndigheter som ansvarar för radiospektrumförvaltning beviljar, ändrar eller förnyar nyttjanderätter till radiospektrum med avseende på harmoniserade radiospektrum för trådlösa bredbandsnät och bredbandstjänster ska de till den nationella regleringsmyndigheten hänskjuta beslutet om alla åtgärder som kan påverka konkurrensen, såsom att

    (a) begränsa den mängd frekvensband för vilken nyttjanderätter beviljas ett företag eller, i berättigade fall, knyta villkor till sådana nyttjanderätter, såsom tillhandahållande av tillträde i grossistledet, eller nationell eller regional roaming, i vissa band eller i vissa grupper av band med liknande egenskaper,

    (b) reservera, när så är lämpligt och berättigat med hänsyn till en specifik situation på den nationella marknaden, en viss del av ett frekvensband eller en grupp av band för tilldelning till nya aktörer,

    (c) vägra att bevilja nya nyttjanderätter till radiospektrum eller att tillåta ny radiospektrumanvändning i vissa band, eller knyta villkor till beviljandet av nya nyttjanderätter till radiospektrum eller till auktorisation för nya användningar av radiospektrum, för att undvika snedvridning av konkurrensen till följd av tilldelning, överlåtelse eller ackumulering av nyttjanderätter,

(d) inkludera villkor som förbjuder eller ställer villkor för överlåtelser av nyttjanderätter till radiospektrum som inte omfattas av kontroll av företagskoncentrationer på unionsnivå eller nationell nivå, om sådana överlåtelser sannolikt skulle leda till betydande skada för konkurrensen,

(e) ändra befintliga nyttjanderätter till radiospektrum i enlighet med denna förordning om det är nödvändigt för att korrigera en snedvridning av konkurrensen i efterhand till följd av någon överlåtelse eller ackumulering av nyttjanderätter.

De nationella regleringsmyndigheterna ska endast föreslå sådana åtgärder på grundval av en marknadsanalys som utförs i enlighet med artikel 73.2, och i synnerhet en framåtblickande bedömning av de konkurrensmässiga marknadsvillkoren och en bedömning av de sannolika effekterna av sådana åtgärder när det gäller att upprätthålla eller uppnå en effektiv konkurrens samt när det gäller befintliga och framtida investeringar.

3. Vid valet av lämpliga åtgärder enligt punkt 2 ska de nationella regleringsmyndigheterna respektera proportionaliteten och införa den minst inkräktande åtgärd som kan säkerställa konkurrensen i slutkundsledet:

(a) Innan de nationella regleringsmyndigheterna inför åtgärder som påverkar marknadsstrukturen ska de bedöma antalet infrastrukturer som kan vara ekonomiskt hållbara på marknaden med hänsyn till egenskaperna hos det spektrum som tilldelas och de därtill hörande investeringskrav som krävs för att uppnå den tjänstekvalitet som avses.

(b) Innan de nationella regleringsmyndigheterna inför en skyldighet att tillhandahålla tillträde i grossistledet ska de, utifrån ett framåtblickande perspektiv, se över de relevanta marknaderna och bedöma huruvida det skulle råda effektiv konkurrens på slutkundsmarknaderna i avsaknad av ingripandet i grossistledet.

Senast [*12 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*] ska Berec i nära samarbete med kommissionen utarbeta riktlinjer för en konsekvent tillämpning av denna punkt.

4. De föreslagna åtgärderna enligt punkt 2 ska utgöra en del av ett förslag till åtgärd som lagts fram av en behörig myndighet rörande ett förfarande enligt artikel 31.

5. Vid tillämpning av punkt 2 ska de nationella regleringsmyndigheterna och andra behöriga myndigheter följa de förfaranden som anges i artiklarna 184, 194 och 195.

AVSNITT 7: IBRUKTAGANDE OCH ANVÄNDNING AV UTRUSTNING FÖR TRÅDLÖSA NÄT

Artikel 33

Tillgång till trådlösa lokala nät

1. Behöriga myndigheter ska tillåta tillhandahållande av tillgång via RLAN till ett allmänt elektroniskt kommunikationsnät samt användning av det harmoniserade radiospektrumet för detta tillhandahållande, med förbehåll endast för sådana tillämpliga villkor för användning av radiospektrum i allmän auktorisation som avses i artikel 20.2.

Om tillhandahållandet inte är en del av en ekonomisk verksamhet eller är en sidotjänst till en ekonomisk verksamhet eller en allmännyttig tjänst som inte är beroende av

överföring av signaler via sådana nät, ska företag, offentliga myndigheter eller slutanvändare som tillhandahåller sådant tillträde inte omfattas av någon allmän auktorisation för tillhandahållande av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster enligt artikel 9, av skyldigheter avseende slutanvändares rättigheter enligt del VI avdelning III eller av skyldigheter att sammankoppla sina nät i enlighet med artikel 65.1.

2. Artikel 4 i förordning (EU) 2022/2065 ska tillämpas på leverantörernas ansvar för sådan åtkomst via RLAN.

3. Leverantörer av allmänna elektroniska kommunikationsnät eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster har rätt att ge andra leverantörer av sådana nät och tjänster eller allmänheten tillträde till sina nät via RLAN, förutsatt att de tillämpliga villkoren för allmän auktorisation och slutanvändarens förhandsgodkännande uppfylls, i de fall detta RLAN är beläget i slutanvändarens lokaler.

4. I enlighet med artikel 93 ska leverantörer av allmänna elektroniska kommunikationsnät eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster inte ensidigt begränsa eller hindra slutanvändare från att

   (a) efter eget val skaffa sig tillgång till RLAN som tillhandahålls av tredje part, eller

   (b) ömsesidigt eller mer allmänt tillåta att andra slutanvändare får tillgång till sådana leverantörers nät via RLAN, även på grundval av tredje parts initiativ som förenar olika slutanvändares RLAN och gör dem allmänt tillgängliga.

5. Slutanvändare får tillåta att andra slutanvändare får tillträde, ömsesidigt eller på annat sätt, till deras RLAN, inbegripet på grundval av tredje parts initiativ som förenar olika slutanvändares RLAN och gör dem allmänt tillgängliga.

6. Det är inte tillåtet att otillbörligt begränsa tillhandahållandet av tillträde för allmänheten till RLAN

   (a) av offentliga myndigheter eller på offentliga platser i närheten av lokaler där sådana offentliga myndigheter är inhysta, när tillhandahållandet är en sidotjänst till de offentliga tjänster som tillhandahålls i lokalerna,

   (b) genom initiativ från icke-statliga organisationer eller offentliga myndigheter för att förena och ömsesidigt eller mer allmänt göra olika slutanvändares RLAN tillgängliga, i tillämpliga fall inklusive RLAN till vilka allmänt tillträde tillhandahålls i enlighet med led a.

Artikel 34

Ibruktagande och drift av trådlösa accesspunkter med kort räckvidd

1. Ibruktagandet av trådlösa accesspunkter med kort räckvidd ska inte otillbörligen begränsas och ska omfattas av nationellt enhetliga regler. Sådana regler ska offentliggöras innan de tillämpas.

   Det ska i synnerhet inte vara tillåtet att kräva något enskilt stadsplaneringstillstånd eller något annat enskilt förhandstillstånd för ibruktagandet av trådlösa accesspunkter med kort räckvidd som har de egenskaper som fastställts enligt punkt 4.

   Genom avvikelse från andra stycket kan tillstånd krävas för ibruktagandet av trådlösa accesspunkter med kort räckvidd på byggnader eller platser med ett arkitektoniskt eller

historiskt värde eller med ett naturvärde som är skyddade i enlighet med nationell lag eller, om så behövs, med hänsyn till den allmänna säkerheten. Artiklarna 7, 8 och 9 i förordning (EU) 2024/1309 ska tillämpas på beviljandet av sådana tillstånd.

2. Kommissionen ska genom genomförandeakter specificera de fysiska och tekniska egenskaperna, såsom maximal storlek, vikt och, i lämpliga fall, utstrålad effekt från accesspunkter med kort räckvidd.

   Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 199.4.

   Dessa genomförandeakter ska ses över för att anpassas till den tekniska utvecklingen och till behoven av nätutbyggnad.

3. Denna artikel påverkar inte de väsentliga krav som fastställs i direktiv 2014/53/EU eller det auktorisationssystem som är tillämpligt på användningen av det relevanta radiospektrumet.

4. Om inte annat följer av förordning (EU) 2024/1309 ska operatörer ha tillträde till all fysisk infrastruktur som förvaltas av nationella, regionala eller lokala offentliga myndigheter och som tekniskt lämpar sig som värd för trådlösa accesspunkter med kort räckvidd eller som behövs för att sådana accesspunkter ska kunna förbindas med ett stamnät, bland annat väg- och gatuutrustning såsom lyktstolpar, trafikmärken, trafikljus, annonspelare, buss- och spårvagnshållplatser och tunnelbanestationer. Varje rimlig begäran om tillträde ska beviljas enligt rättvisa, skäliga, transparenta och icke-diskriminerande villkor, som ska medge insyn via en central informationspunkt.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av några affärsmässiga avtal får ibruktagandet av accesspunkter med kort räckvidd inte omfattas av några avgifter utöver de administrativa avgifterna i enlighet med artikel 12.

Artikel 35

Tekniska föreskrifter om elektromagnetiska fält

De förfaranden som fastställs i direktiv (EU) 2015/1535 ska tillämpas på behöriga myndigheters utkast till åtgärder som skulle medföra andra krav på ibruktagande av trådlösa accesspunkter med kort räckvidd med avseende på elektromagnetiska fält än de som avses i rekommendation 1999/519/EG eller de därpå följande rekommendationer som ersätter denna rekommendation.

4.2. AVDELNING II: ANVÄNDNING AV RADIOSPEKTRUM VIA SATELLIT

Artikel 36

Internationellt sammanhang och den inre marknaden

Kommissionen ska endast förvalta användningen av radiospektrum för tillhandahållande av satellitnät eller satellitkommunikationstjänster i enlighet med unionens internationella skyldigheter och åtaganden, inbegripet de beslut som rådet antagit i enlighet med artikel 218 i EUF-fördraget, på ett sätt som fullt ut återspeglar denna användnings internationella dimension och strategiska betydelse för unionen och medlemsstaterna, och till stöd för målet att utveckla en inre marknad för satellitkommunikationstjänster.

Artikel 37

Registrering av satellitsystem hos ITU och samordning av dessa system med ITU

1. På begäran av en presumtiv användare av radiospektrum ska en behörig radiospektrummyndighet informera kommissionen och andra nationella behöriga myndigheter inom organet för radiospektrumpolitik om varje begäran om att hos ITU anmäla eller registrera, eller med ITU samordna, ett satellitsystem som är avsett att omfatta mer än en medlemsstat eller en markstation för satelliter och, i tillämpliga fall, dess kompletterande markbaserade och luftburna komponenter. Den berörda nationella behöriga myndigheten ska ange om den behöver stöd från andra nationella behöriga myndigheter och från unionen för att genomföra ITU-samordningen i syfte att försvara och främja medlemsstaternas och unionens intressen och politik. Medlemsstaterna och kommissionen får lämna synpunkter på denna begäran. Den berörda medlemsstaten ska, samtidigt som den undviker onödiga förseningar i anmälningsprocessen, säkerställa att dessa synpunkter vederbörligen beaktas.
2. Vid mottagandet av en begäran om samordning enligt ITU:s regler av frekvenser eller en position i omloppsbanan för ett satellitsystem eller en markstation för satelliter och, i tillämpliga fall, dess markbaserade och luftburna komponenter, ska den berörda nationella behöriga myndigheten omedelbart underrätta kommissionen och övriga behöriga myndigheter om detta genom organet för radiospektrumpolitik.
3. Om två eller fler nationella behöriga myndigheter tar emot begäranden som rör samma frekvensband eller samma position i omloppsbanan, ska organet för radiospektrumpolitik, med stöd av byrån för digitala nätverk, samordna en unionsståndpunkt för ett snabbt och konsekvent unionssvar till ITU.

Artikel 38

Allmän auktorisation på unionsnivå för tillhandahållande av satellitnät och satellitkommunikationstjänster

1. Unionsauktorisationen enligt artikel 39 ska omfatta en allmän auktorisation för tillhandahållande av satellitnät eller satellitkommunikationstjänster i enlighet med denna artikel.
2. Genom undantag från artikel 9 får tillhandahållandet av satellitnät, inbegripet markstationer för satelliter och, i tillämpliga fall, kompletterande markbaserade och luftburna komponenter samt satellitkommunikationstjänster i unionen eller i flera medlemsstater, endast omfattas av de villkor som anges i enlighet med punkt 3 i den här artikeln.

   Leverantörerna ska lämna in en anmälan till kommissionen och behöver inte erhålla något uttryckligt beslut eller någon uttrycklig auktorisation eller någon annan administrativ handling från andra behöriga myndigheter. Byrån för digitala nätverk ska bistå kommissionen med behandlingen av anmälningarna.
3. Kommissionen får, med beaktande av eventuella yttranden från organet för radiospektrumpolitik, genom genomförandeakter specificera de villkor som är knutna till den allmänna auktorisationen för tillhandahållande av satellitnät eller satellitkommunikationstjänster, inom de gränser som anges i artikel 9.4. Dessa villkor ska omfatta, men inte begränsas till

   (a) etablering i unionen,

(b) betalning av administrativa avgifter i enlighet med artikel 12, i tillämpliga delar,

(c) upprätthållande av satellitnätens och satellitkommunikationstjänsternas integritet, säkerhet och resiliens,

(d) upprätthållande av ständig kontroll över alla radiostationers sändningar, inbegripet markstationer för satelliter och, i tillämpliga fall, deras kompletterande markbaserade och luftburna komponenter, genom användning av det radiospektrum som godkänts enligt unionsauktorisationen, även i de fall dessa ägs, installeras eller drivs av tredje part eller inte är belägna inom unionen,

(e) skyldigheter avseende lagring av uppgifter eller laglig avlyssning. Den genomförandeakt som antas i enlighet med första stycket ska omfatta objektiva kriterier för fastställandet av skyldigheter avseende lagring av uppgifter och laglig avlyssning som ska fastställas som villkor för EU:s satellitauktorisation.

De genomförandeakter som avses i första stycket ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 199.4.

4. Unionens allmänna auktorisation ska ge företagen de minimirättigheter som följer av den allmänna auktorisation som föreskrivs i artikel 9 i alla medlemsstater.

5. Artiklarna 12, 194 och 195 ska i tillämpliga delar gälla för administrativa avgifter, ändringar, begränsningar och återkallande av rättigheter och skyldigheter inom ramen för den allmänna auktorisationen.

Artikel 39

Unionsauktorisation för användning av satellitradiospektrum

1. Användningen av radiospektrum för tillhandahållande av satellitkommunikationstjänster i unionen eller i mer än en medlemsstat ska vara föremål för en unionsauktorisation som beviljas av kommissionen.

2. Kommissionen ska, med beaktande av eventuella yttranden från organet för radiospektrumpolitik, genom en genomförandeakt fastställa och uppdatera den europeiska tabellen över allokering av satellitfrekvenser, som identifierar de radiospektrumband som är tillgängliga för satellitkommunikationstjänster i unionen. Kommissionen ska harmonisera det radiospektrum som är tillgängligt för satellitkommunikationstjänster i enlighet med beslut nr 676/2002/EG och tillåta användning av harmoniserat radiospektrum för satellitkommunikationstjänster. Kommissionen får besluta att tillträde till vissa satellitradiospektrumband ska vara möjligt inom ramen för en allmän auktorisation. I sådana fall ska kommissionen fastställa auktorisationsvillkoren för användning av radiospektrum i dessa frekvensband, inklusive eventuella tillämpliga avgifter.

3. Om kommissionen på eget initiativ eller på begäran av en behörig myndighet eller en sökande överväger att begränsa antalet unionsauktorisationer inom ett visst frekvensband på grund av bristen på radiospektrum, eller av skäl av allmänt intresse, ska den ge berörda parter möjlighet att framföra sina synpunkter vid ett offentligt samråd i enlighet med artikel 184. På grundval av resultatet av detta samråd får kommissionen vidta nödvändiga åtgärder för att begränsa antalet auktorisationer.

4. Genom genomförandeakter, som ska antas senast [*12 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*], med beaktande av de berörda frekvensbandens egenskaper och eventuella yttranden från organet för radiospektrumpolitik, ska kommissionen fastställa auktorisations- och användningsvillkoren för de olika frekvensbanden, och säkerställa att auktoriserade operatörer omfattas av följande krav:

   (a) De ska vara etablerade i unionen.

   (b) De ska uppfylla ITU:s radioreglemente genom att säkerställa

      (i) tillämpningen av radioreglementets relevanta förfaranden för samordning och anmälan, inbegripet införandet i ITU:s internationella frekvensregister (Master International Frequency Register, MIFR), med respekt för ITU-statusen och skyddsdatumen och utförd i god tro,

      (ii) efterlevnaden av relevanta internationella samordningsavtal,

      (iii) att inga skadliga störningar uppstår i andra satellitnät eller satellitsystem eller stationer som drivs i enlighet med ITU:s radioreglemente,

      (iv) driften på störningsfri och oskyddad basis om anmälan ännu inte har lämnats in och registrerats i MIFR eller om driften sker enligt ITU:s radioreglemente nr 4.4.

   (c) De ska samordna med alla satellitsystem som har auktoriserats i unionen.

   (d) De ska använda radiospektrum för tillhandahållande av satellitkommunikationstjänster i enlighet med ITU:s radioreglemente, inbegripet undvikande av skadlig störning och, i tillämpliga fall, i enlighet med alla tekniska harmoniseringsakter som antagits enligt beslut nr 626/2002/EG.

   (e) När det gäller ITU-ansökningar som görs av ett tredjeland ska de visa att det landets jurisdiktion föreskriver en effektiv lösning av skadlig störning och tillämpar verktyg för omedelbar ansvarsskyldighet i händelse av olaglig användning.

   (f) De ska betala radiospektrumavgifter som ska fastställas på grundval av en metod som fastställts av kommissionen, genom en delegerad akt, i enlighet med kriterierna i artikel 29.2 första stycket.

   (g) De ska uppfylla alla ytterligare objektiva, transparenta och icke-diskriminerande villkor som krävs för att skydda unionens politiska åtgärder som är beroende av satellitnät eller satellitkommunikationstjänster, inbegripet de villkor som gäller experimentell spektrumanvändning.

5. Senast [*36 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*] ska kommissionen med unionsauktorisationer ersätta de nationella auktorisationer som är giltiga den [*6 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*] för användningen av radiospektrum.

6. De genomförandeakter som avses i punkterna 2 och 4 i denna artikel ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 199.4.

Artikel 40

Förfarande för beviljande av en unionsauktorisation

1. Alla företag ska till kommissionen lämna in en ansökan om unionsauktorisation för användning av radiospektrum för tillhandahållande av satellitkommunikationstjänster och satellitnät. Kommissionen ska efter mottagandet offentliggöra dessa ansökningar.

   Vid tillämpningen av denna artikel ska kommissionen biträdas av byrån för digitala nätverk och en ständig arbetsgrupp för satellitauktorisationer från organet för radiospektrumpolitik. Denna grupp ska bestå av företrädare för medlemsstaterna med sakkunskap om satellitkommunikation.

2. I ansökan ska anges radiospektrumbehoven jämte den information som krävs för att identifiera företaget, en kort beskrivning av satellitkommunikationstjänsten och den information som krävs för att verifiera att villkoren i artikel 39 är uppfyllda.

3. Kommissionen ska granska begäran med hjälp av byrån för digitala nätverk och arbetsgruppen för satellitauktorisationer från organet för radiospektrumpolitik. Organet för radiospektrumpolitik ska inom tio arbetsdagar från mottagandet av begäran avge ett yttrande till kommissionen.

4. Kommissionen ska anta en genomförandeakt om beviljande av unionsauktorisation om sökanden uppfyller villkoren i artikel 39, eller ska avslå ansökan om unionsauktorisation i alla andra fall.

   Vid behov får organet för radiospektrumpolitik skjuta upp inlämnandet av sitt yttrande och uppmana kommissionen att vidta lämpliga åtgärder för att harmonisera de tekniska villkoren för användningen av radiospektrumet i enlighet med beslut nr 626/2002/EG eller andra villkor rörande unionsauktorisationerna.

5. Om kommissionen i enlighet med artikel 39.3 beslutar att välja ut rättighetsinnehavare genom ett urvalsförfarande ska den genomföra ett sådant förfarande i enlighet med bilaga VI, såvida inte ett särskilt förfarande föreskrivs enligt unionsrätten.

6. Kommissionen ska senast [*12 månader efter denna förordnings ikraftträdande*] anta en genomförandeakt med närmare bestämmelser och tidsfrister tillämpliga på förfarandet för beviljande av en EU-auktorisation.

   De genomförandeakter som avses i punkterna 4 och 6 i denna artikel ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 199.4.

Artikel 41

Unionsauktorisationens verkan

1. Genom undantag från artikel 9 ska unionsauktorisationen ge innehavaren rätt att tillhandahålla satellitnät eller satellitkommunikationstjänster samt nyttjanderätt till radiospektrum i hela unionen eller i de specifika medlemsstater som definieras i auktorisationen. Det ska inte i någon medlemsstat krävas en nationell auktorisation för tillhandahållande av satellitnät eller satellitkommunikationstjänster, eller för användning av radiospektrum för tillhandahållande av satellitnät eller satellitkommunikationstjänster.

2. Unionsauktorisationen ska ge samma rättigheter och skyldigheter i varje medlemsstat på samma sätt som en auktorisation som beviljas av den medlemsstaten för tillhandahållande av satellitkommunikationstjänster eller satellitnät eller för användning av radiospektrum.

3. Unionsauktorisationen ska inte befria innehavaren från de samordningsskyldigheter som härrör från ITU:s radioreglemente, inbegripet skyldigheter att dela radiospektrum, med avseende på befintliga eller framtida satellitnät eller satellitkommunikationstjänster.

4. Innehavaren av unionsauktorisationen ska

   (a) i förekommande fall infria de åtaganden denne gjort i sina ansökningar eller under urvalsförfarandet, oberoende av om den kombinerade efterfrågan på radiospektrum överstiger den tillgängliga mängden,

   (b) använda sina nyttjanderätter på ett sätt som är förenligt med unionens politiska åtgärder som bygger på radiospektrum, i synnerhet genom att inte orsaka skadliga störningar i de satellitsystem som finansieras genom unionens program, och genom att i kristider bevilja tillgång till radiospektrum i enlighet med sina nyttjanderätter på begäran av behöriga myndigheter,

   (c) förse kommissionen med en årlig rapport om utvecklingen av sina satellitnät och/eller satellitkommunikationstjänster.

Artikel 42

Unionsauktorisationens giltighetstid och förlängning

1. Unionsauktorisationens giltighetstid ska fastställas av kommissionen. Artikel 24 ska gälla i tillämpliga delar för de nyttjanderätter som beviljas inom ramen för unionsauktorisationen.

   Genom undantag från artikel 24.5 får kommissionen i motiverade fall förkorta unionsauktorisationens giltighetstid i följande fall:

   (a) För specifika kortvariga projekt.

   (b) För experimentell användning i omloppsbana.

   (c) För att uppfylla de internationella rättsliga skyldigheter som är tillämpliga på medlemsstaterna.

2. I händelse av en begäran om förnyelse av nyttjanderätten ska organet för radiospektrumpolitik lämna in ett yttrande till kommissionen inom tio arbetsdagar från mottagandet av en begäran från kommissionen. Unionsauktorisationen kan förnyas av kommissionen, med beaktande av eventuella yttranden från organet för radiospektrumpolitik. Artikel 25 ska gälla i tillämpliga delar för förnyelse av nyttjanderätter som beviljats inom ramen för unionsauktorisationen.

3. Artiklarna 194 och 195 om ändring, begränsning och återkallande av nyttjanderätter gäller i tillämpliga delar för nyttjanderätter till radiospektrum.

Artikel 43

Tillsyn och rättsmedel

1. Kommissionen och de nationella behöriga myndigheter som samarbetar inom den kommitté som avses i artikel 199.1 och organet för radiospektrumpolitik ska övervaka att de satellitnät och satellitkommunikationstjänster som drivs inom ramen för en unionsauktorisation uppfyller villkoren i artiklarna 38 och 39 samt i unionsrätten och i ITU:s tillämpliga radioreglemente, och ska vidta lämpliga åtgärder för att åtgärda all bristande efterlevnad.

   Kommissionen ska genom genomförandeakter anta detaljerade regler om samordnad övervakning och verkställighet av unionsauktorisationer, inbegripet villkor för ett

samordnat upphävande eller återkallande av auktorisationerna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 199.3.

2. Kommissionen ska undersöka varje påstådd specifik överträdelse av ett villkor som är knutet till en unionsauktorisation eller en bestämmelse i denna avdelning. Organet för radiospektrumpolitik ska, med stöd av byrån för digitala nätverk, bistå kommissionen vid denna undersökning.

   Om en nationell behörig myndighet anser att en innehavare av en unionsauktorisation inte uppfyller något auktorisationsvillkor eller någon bestämmelse i denna förordning, ska denna myndighet uppmärksamma kommissionen och organet för radiospektrumpolitik på detta.

   Om kommissionen finner att en innehavare av en unionsauktorisation inte uppfyller något av villkoren i artikel 38 eller artikel 39 ska den underrätta den aktören om sina iakttagelser.

3. Vid överträdelse av något auktorisationsvillkor eller någon bestämmelse i denna avdelning ska kommissionen genom genomförandeakter anta lämpliga och proportionella korrigerande åtgärder som består i att

   (a) (tillfälligt eller permanent) förbjuda användningen av vissa frekvensband för markstationer för satelliter och, i tillämpliga fall, deras kompletterande markbaserade och luftburna komponenter i unionen, utan att detta påverkar civil- och straffrättsliga sanktioner enligt nationell lagstiftning,

   (b) tillfälligt upphäva eller återkalla unionsauktorisationen.

   Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 199.4.

   Kommissionen får ålägga innehavaren av en unionsauktorisation böter eller viten för överträdelse av auktorisationsvillkoren eller bestämmelserna i denna avdelning, vilka ska fastställas med beaktande av överträdelsens allvar och varaktighet och inte får överstiga 5 % av innehavarens totala globala omsättning under det föregående budgetåret. Domstolen ska ha obegränsad behörighet enligt artikel 229 i EUF-fördraget att pröva beslut genom vilka kommissionen har fastställt böter eller viten. Den får upphäva, sätta ned eller höja ålagda böter eller förelagda viten.

   Kommissionen ska underrätta medlemsstaterna om sina verkställighetsåtgärder enligt denna artikel.

4. Utan hinder av punkterna 1 och 2 i denna artikel ska, om radiospektrumavgifterna inte har betalats och villkoren i artikel 38.3 inte har uppfyllts, förfarandet i enlighet med artikel 196 gälla i tillämpliga delar.

Artikel 44

Verkställighet

1. Varje åtgärd som beslutas av kommissionen i enlighet med artikel 43 ska fullt ut verkställas av de nationella behöriga myndigheterna inom den tidsfrist som fastställs av kommissionen. I undantagsfall får en nationell behörig myndighet begära att kommissionen skjuter upp tillämpningen av åtgärden på myndighetens nationella territorium under en period som kan förlängas med upp till sex månader, i det fall åtgärden sannolikt allvarligt skulle störa konnektiviteten på myndighetens territorium. Kommissionen ska i största möjliga utsträckning begränsa varaktigheten av detta

undantag, i tillämpliga fall genom att ge slutanvändarna incitament att byta till alternativa satellitnät eller satellitkommunikationstjänster.

2. Varje kommissionsåtgärd ska gälla i avvaktan på resultatet av ett rättsligt eller annat överklagande av kommissionens beslut eller en nationell verkställighetsåtgärd, såvida inte interimistiska åtgärder beviljas som är lämpliga för att i tillräcklig utsträckning mildra eller undanröja sådan störning enligt punkt 3.

3. Om brådskande åtgärder är nödvändiga för att undvika skadlig störning på dess territorium får en nationell behörig myndighet, på eget initiativ eller på kommissionens begäran, vidta lämpliga interimistiska åtgärder, inbegripet ett tillfälligt upphävande av tillämpningen av unionsauktorisationen på myndighetens territorium. När den nationella behöriga myndigheten gör detta på eget initiativ ska den inom fem arbetsdagar informera kommissionen och organet för radiospektrumpolitik om skälen till sina åtgärder. Kommissionen ska informera organet för radiospektrumpolitik och de andra nationella behöriga myndigheterna. Kommissionen ska omedelbart inleda det förfarande som fastställs i artikel 43.

Artikel 45

Samordning mellan satellitanvändning och markbunden användning av radiospektrum

1. Delad användning av radiospektrum mellan markbundna system och satellitsystem ska endast vara möjlig med samtycke från och under ansvar av den primära innehavaren av nyttjanderätten till markbunden användning om en sådan primär innehavare finns, och ska syfta till att säkerställa en effektiv användning av radiospektrum, förhindra skadliga störningar i markbundna nät som tillhandahåller trådlösa elektroniska kommunikationstjänster för bredband och på lämpligt sätt skydda dessa och andra relevanta etablerade trådlösa bredbandstjänster och applikationer, genom att trygga den nuvarande driftens obegränsade kontinuitet och den framtida utvecklingen av alla relevanta radiotjänster och applikationer som för närvarande använder dessa och angränsande frekvensband.

2. När en begäran görs till den berörda behöriga myndigheten om samordning av användningen av radiospektrum mellan markbundna tillämpningar och rymdtillämpningar enligt ITU:s regler avseende harmoniserat radiospektrum, ska myndigheten meddela kommissionen om denna begäran för omedelbar överföring till medlemmarna i radiospektrumkommittén.

3. Kommittén ska anta ett yttrande med förslag till svar på ITU:s begäran om samordning, med beaktande av eventuella särdrag i användningen av detta radiospektrum i varje medlemsstat. Kommissionen får anta en genomförandeakt om samordnade samexistensvillkor i unionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 199.4.

4. Om så är nödvändigt för att säkerställa ett samordnat skydd av nyttjanderätter som beviljats av medlemsstaterna för markbunden användning av harmoniserat radiospektrum eller ett samordnat beviljande av rättigheter att använda sådant radiospektrum för tillhandahållande av satellitkommunikationstjänster på gemensam basis med trådlösa bredbandstjänster, får kommissionen anta rekommendationer för en harmoniserad tillämpning av denna förordning och en samordnad delning av radiospektrumet mellan markbunden användning och satellitanvändning.

4.3. AVDELNING III: NUMMERRESURSER

Artikel 46

Strategisk planering och förvaltning av nummerresurser

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska förvalta nummerresurserna på den inre marknaden på ett samordnat sätt som en gemensam unionsresurs inom ramen för delad befogenhet i syfte att främja ekonomisk tillväxt genom att möjliggöra innovation och ett konsekvent tillhandahållande av nummerbaserade elektroniska kommunikationstjänster i unionen samt att skydda unionens värden och säkerhet, i syfte att uppnå de mål som anges i artikel 3.

2. Kommissionen, med bistånd av byrån för digitala nätverk, och de nationella regleringsmyndigheterna ska samarbeta vid den strategiska planeringen av nummerresurser i unionen och vid fastställandet av den potentiella användningen av nummerresurser för gränsöverskridande eller alleuropeiska tjänster.

3. Kommissionen ska, med beaktande av Berecs yttrande och efter att ha gett alla berörda parter tillfälle att yttra sig, fastställa en framåtblickande unionsstrategi för nummer avseende en konsekvent förvaltning av nummerresurser i medlemsstaterna och på unionsnivå.

4. På grundval av den unionsstrategi för nummer som avses i punkt 3 ska kommissionen, med bistånd av byrån för digitala nätverk, upprätta unionens nummerplan för de nummerresurser som ska användas i unionen av motsvarande gränsöverskridande eller alleuropeiska tjänster.

   Unionens nummerplan, reglerna för ansökan om ITU-nummerserier för unionens nummerplan och de villkor som kan knytas till nyttjanderätten för nummerresurserna i unionens nummerplan, inbegripet avgifterna för nyttjanderätterna till dessa resurser, får antas av kommissionen genom genomförandeakter.

   Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 199.3.

Artikel 47

Alleuropeiska nummerresurser

1. Kommissionen får, genom genomförandeakter i enlighet med artikel 46.4, vidta åtgärder för att harmonisera specifika nummer eller nummerserier eller för att ansöka hos ITU om nummerserier för att säkerställa tillgången till nummerresurser för gränsöverskridande eller alleuropeiska tjänster, i enlighet med unionens nummerplan.

2. Medlemsstaterna ska stödja harmoniseringen av specifika nummer eller nummerserier inom unionen och ansökan till ITU om alleuropeiska nummerresurser om detta främjar en inre marknad för elektronisk kommunikation eller utvecklingen av alleuropeiska tjänster.

3. De nationella regleringsmyndigheterna ska i samarbete med byrån för digitala nätverk förvalta allokeringen av nummer eller nummerserier från de alleuropeiska nummerresurserna, och ska se till att de villkor som är knutna till de individuella nyttjanderätterna från de alleuropeiska nummerresurserna efterlevs.

4. Byrån för digitala nätverk ska upprätta och upprätthålla en aktuell databas över de alleuropeiska nummerresurserna på grundval av den information som de nationella

regleringsmyndigheterna i god tid tillhandahåller om allokeringen av nummer och de som tilldelats dessa nummer. Inom sex månader efter antagandet av unionens nummerplan ska byrån för digitala nätverk inrätta förfarandet och systemet för tillhandahållande av information enligt denna punkt och enligt artikel 48.4 fjärde stycket.

Artikel 48

Nationella nummerresurser

1. De nationella regleringsmyndigheterna ska kontrollera beviljandet av nyttjanderätter till alla nationella nummerresurser samt förvaltningen av de nationella nummerplanerna och ska tillhandahålla adekvata nummerresurser för tillhandahållandet av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster. De nationella regleringsmyndigheterna ska fastställa objektiva, öppet redovisade och icke-diskriminerande förfaranden för tilldelning av nyttjanderätter till de nationella nummerresurserna.

2. De nationella regleringsmyndigheterna ska på begäran också bevilja andra företag än leverantörer av elektroniska kommunikationsnät eller elektroniska kommunikationstjänster nyttjanderätter till nummerresurser från nationella nummerplaner, förutsatt att adekvata nummerresurser görs tillgängliga för att tillgodose nuvarande och förutsebar framtida efterfrågan. Dessa företag ska visa att de har förmåga att förvalta nummerresurserna och uppfylla alla relevanta krav som fastställts enligt artikel 49. De nationella regleringsmyndigheterna eller andra behöriga myndigheter får uppskjuta ytterligare beviljande av nyttjanderätter till nummerresurser till sådana företag om det bevisas att det finns en risk för uttömning av nummerresurserna.

   För att bidra till en konsekvent tillämpning av denna punkt ska Berec upprätthålla riktlinjer om gemensamma kriterier för bedömning av förmågan att hantera nummerresurser och av risken för uttömning av nummerresurser och vid behov uppdatera dem, efter samråd med berörda parter och i nära samarbete med kommissionen.

3. De nationella regleringsmyndigheterna ska tillämpa de nationella nummerplanerna och därmed förknippade förfarandena på ett sätt som säkerställer att alla leverantörer av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster och de företag som är berättigade i enlighet med punkt 2 behandlas lika. Företag som har beviljats nyttjanderätt till nummerresurser ska inte diskriminera andra leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster i fråga om de nummerresurser som används för att ge tillträde till deras tjänster.

4. De nationella regleringsmyndigheterna ska tillgängliggöra en serie av icke-geografiska nummer som får användas för att tillhandahålla andra elektroniska kommunikationstjänster än interpersonella kommunikationstjänster i hela unionen, utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EU) 2022/612 och artikel 52.2 i denna förordning. När nyttjanderätter till nummerresurser har beviljats andra företag än leverantörer av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster i enlighet med punkt 2 i den här artikeln ska denna punkt tillämpas på de specifika tjänster med avseende på vilka nyttjanderätterna har beviljats.

   De nationella regleringsmyndigheterna ska säkerställa att de villkor som anges i artikel 50 som kan vara knutna till de nyttjanderätter till nummerresurser som används för att tillhandahålla tjänster utanför den medlemsstat landskoden tillhör samt deras tillämpning är lika stränga som de villkor och den tillämpning som gäller för tjänster som tillhandahålls inom den medlemsstat landskoden tillhör, i enlighet med denna förordning.

De nationella regleringsmyndigheterna eller andra behöriga myndigheter ska också i enlighet med artikel 49.6 säkerställa att leverantörer som använder nummerresurser tillhörande deras landskod i andra medlemsstater följer de konsumentskyddsbestämmelser och andra nationella bestämmelser om nummerresursanvändning som är tillämpliga i de medlemsstater där nummerresurserna används. Denna skyldighet påverkar inte de behöriga nationella myndigheternas genomförandebefogenheter i de medlemsstaterna.

Byrån för digitala nätverk ska på deras begäran bistå de nationella regleringsmyndigheterna vid samordningen av deras verksamhet för att säkerställa en ändamålsenlig förvaltning av nummerresurser med rätt till extraterritoriell användning inom unionen.

För att göra det lättare för de nationella regleringsmyndigheterna att övervaka efterlevnaden av kraven i denna punkt ska Berec med bistånd av byrån för digitala nätverk upprätthålla en databas för nummerresurser med rätt till extraterritoriell användning inom unionen. I detta syfte ska de nationella regleringsmyndigheterna eller andra behöriga myndigheter regelbundet överlämna relevant information till byrån för digitala nätverk.

5. De nationella regleringsmyndigheterna ska offentliggöra de nationella nummerplanerna samt alla därpå följande tillägg eller ändringar av dessa, med förbehåll enbart för begränsningar som införts med hänsyn till den nationella säkerheten.

6. Första gången senast [*12 månader efter ikraftträdandet*] och därefter vartannat år ska Berec utfärda en rapport om nationell praxis för beviljandet av nyttjanderätter till nationella och alleuropeiska nummerresurser, med fokus på olika metoder inom unionen.

Artikel 49

Förfarande för beviljande av nyttjanderätter till nummerresurser

1. I fall då det är nödvändigt att bevilja individuella nyttjanderätter till nummerresurser ska de nationella regleringsmyndigheterna på begäran bevilja företag sådana rättigheter för tillhandahållandet av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster som omfattas av en allmän auktorisation enligt artikel 9 och i artikel 181.3 c, om inte annat följer av någon annan bestämmelse som ska säkerställa att dessa nummerresurser används på ett effektivt sätt i enlighet med denna förordning.

2. Nyttjanderätter till nummerresurser ska beviljas genom öppna, objektiva, transparenta, icke-diskriminerande och proportionella förfaranden.

   Nationella regleringsmyndigheter ska vid beviljandet av nyttjanderätter till nummerresurser ange om dessa kan överlåtas av rättsinnehavaren och på vilka villkor detta kan ske.

   Om nationella regleringsmyndigheter beviljar nyttjanderätter till nummerresurser för en viss tid ska den tidslängden vara lämplig för den berörda tjänsten med tanke på det eftersträvade målet, och behovet av en tillräckligt lång avskrivningsperiod för investeringarna ska i detta sammanhang beaktas.

3. Nationella regleringsmyndigheter ska fatta beslut om beviljande av nyttjanderätter till nummerresurser så snart som möjligt efter mottagandet av en fullständig ansökan och, för nummerresurser som har allokerats för särskilda ändamål i den nationella nummerplanen, inom tre veckor från samma tidpunkt. Sådana beslut ska offentliggöras.

4. Om nationella regleringsmyndigheter, efter samråd med berörda parter i enlighet med artikel 186, har fastställt att nyttjanderätter till nummerresurser av exceptionellt ekonomiskt värde ska beviljas genom konkurrensförfaranden eller jämförande urvalsförfaranden får nationella regleringsmyndigheter förlänga den treveckorsperiod som avses i punkt 3 i den här artikeln med högst tre veckor.

5. Nationella regleringsmyndigheter får inte begränsa antalet individuella nyttjanderätter som ska beviljas annat än när detta är nödvändigt för att säkerställa en effektiv användning av nummerresurser.

6. Om nyttjanderätterna till nummerresurser omfattar extraterritoriell användning inom unionen i enlighet med artikel 48.4 ska nationella regleringsmyndigheter knyta specifika villkor till dessa nyttjanderätter i syfte att säkerställa efterlevnad av alla tillämpliga nationella konsumentskyddsbestämmelser och nationell rätt om användning av nummerresurser som är tillämpliga i de medlemsstater där nummerresurserna används.

   På begäran från en nationell regleringsmyndighet i en medlemsstat där nummerresurserna används, som visar på en överträdelse av den medlemsstatens tillämpliga konsumentskyddsbestämmelser eller nationella rätt om användning av nummerresurser, ska de nationella regleringsmyndigheterna i den medlemsstat där nyttjanderätterna till nummerresurserna har beviljats upprätthålla efterlevnaden av de därtill knutna villkoren i första stycket i denna punkt i enlighet med artikel 199, inbegripet, i allvarliga fall, genom att återkalla rättigheterna till extraterritoriell användning av de nummerresurser som beviljats det berörda företaget.

   Byrån för digitala nätverk ska underlätta och samordna utbytet av information mellan de nationella regleringsmyndigheterna i de olika berörda medlemsstaterna och säkerställa lämplig samordning av arbetet mellan dem.

7. Denna artikel ska också tillämpas när nationella regleringsmyndigheter beviljar andra företag än leverantörer av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster nyttjanderätter till nummerresurser i enlighet med artikel 48.2.

Artikel 50

Villkor som får knytas till nyttjanderätter till nummerresurser

Om de nationella regleringsmyndigheterna ställer villkor för nyttjanderätten till nummerresurser ska dessa villkor begränsas till följande:

(a) Angivande av den tjänst som numret ska användas för, inbegripet varje krav som ställs för tillhandahållandet av tjänsten och, för att undvika oklarheter, taxeprinciper och maximipriser vilka kan gälla särskilda nummerserier i syfte att säkra skyddet av konsumenterna i enlighet med artikel 3.1 f.

(b) Ändamålsenlig och effektiv användning av nummerresurser i enlighet med denna förordning.

(c) Krav på nummerportabilitet i enlighet med denna förordning.

(d) Maximal tidslängd i enlighet med artikel 49 med förbehåll för eventuella ändringar i den nationella nummerplanen.

(e) Överlåtelse av rättigheter på initiativ av rättsinnehavaren och villkor för en sådan överlåtelse i enlighet med denna förordning, inbegripet eventuella villkor om att nyttjanderätten till ett nummer ska vara bindande för de företag till vilka rättigheterna överlåts.

(f) Avgifter för nyttjanderätter i enlighet med artikel 51.

(g) Varje åtagande som under loppet av ett urvalsförfarande grundat på jämförelse eller konkurrens har gjorts av det företag som erhåller nyttjanderätten.

(h) Skyldigheter i enlighet med tillämpliga internationella avtal i fråga om användning av nummer.

(i) Skyldigheter rörande extraterritoriell användning av nummer inom unionen för att säkerställa överensstämmelse med konsumentskyddsbestämmelser och andra nummerrelaterade bestämmelser i andra medlemsstater än landskodsmedlemsstaten.

(j) Möjliggörande av tillgång för slutanvändare till nummer från den nationella nummerplanen, den allmänna internationella frisamtalstjänsten (UIFN), andra medlemsstaters nummerplaner och från alleuropeiska nummerresurser.

Artikel 51

Avgifter för nyttjanderätter till nummerresurser

De nationella regleringsmyndigheterna får införa avgifter för nyttjanderätter till nummerresurser som återspeglar behovet av att säkerställa en optimal användning av dessa resurser. Dessa avgifter ska vara sakligt motiverade, transparenta, icke-diskriminerande och proportionella i förhållande till det avsedda syftet, och att de tar hänsyn till de allmänna mål som anges i artikel 3.

Artikel 52

Tillgång till nummer och tjänster

1. Om det är ekonomiskt genomförbart, med undantag för när en mottagande part av kommersiella skäl har valt att begränsa tillträdet för avsändande parter i särskilda geografiska områden, ska leverantörer av nummerbaserade elektroniska kommunikationstjänster vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de avsändande parterna har tillgång till samtliga av följande:

    (a) Icke-geografiska nummer och tjänster som använder sådana nummer inom unionen.

    (b) Samtliga nummer som tillhandahålls inom unionen, oavsett vilken teknik och utrustning operatören använder, inbegripet dem i medlemsstaternas nationella nummerplaner och den allmänna internationella frisamtalstjänsten (UIFN).

    (c) Numren i de alleuropeiska nummerresurserna.

2. De nationella regleringsmyndigheterna ska ha befogenhet att kräva att leverantörer av allmänna elektroniska kommunikationsnät eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster antar förebyggande åtgärder för att blockera tillgången till nummer eller tjänster om detta är motiverat av skäl som rör bedrägeri eller missbruk, och i sådana fall kräva att leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster håller inne intäkter från relevant samtrafik eller andra tjänster.

5. DEL V – ÖVERGÅNG TILL FIBER, MARKNADERNAS FUNKTIONSSÄTT OCH KONKURRENS

5.1. AVDELNING I: ÖVERGÅNG TILL FIBERNÄT

Artikel 53

Tillämpningsområde för denna avdelning

Denna avdelning ska tillämpas i medlemsstater där kopparnät fortsatt är i drift efter den 30 juni 2029.

Artikel 54

Att föreskriva nedsläckningen av kopparnät

1. Före den 31 december 2035 ska medlemsstaterna föreskriva att kopparnätet nedsläcks i områden för nedsläckning av kopparnätet (*nedsläckningsområden*) om villkoren i artikel 57.1 är uppfyllda.
2. Senast den 31 december 2035 ska medlemsstaterna föreskriva en nedsläckning av kopparnätet i alla nedsläckningsområden.
3. Genom undantag från punkt 2, i de nedsläckningsområden där en utbyggnad av fibernät inte är ekonomiskt bärkraftig och det inte finns någon adekvat konnektivitetslösning som kan ersätta de kopparbaserade tjänsterna, får medlemsstaterna besluta att inte föreskriva en nedsläckning av kopparnätet.
4. Vid tillämpningen av punkterna 1 och 2 ska medlemsstaterna föreskriva nedsläckningen av kopparnätet genom att anta en bindande rättsakt. Varje sådan rättsakt ska fastställa ett startdatum för nedsläckningen av kopparnätet, som ska infalla senast ett år efter rättsaktens antagande, och kräva att nedsläckningen av kopparnätet slutförs inom tre år från detta startdatum. För föreskrifter enligt punkt 1 ska rättsakten antas inom sex månader efter offentliggörandet av den förteckning som avses i artikel 58.3. För föreskrifter enligt punkt 2 ska rättsakten antas senast den 31 december 2035.

Artikel 55

Områden för nedsläckning av kopparnätet

1. Nedsläckningen av kopparnätet ska organiseras i nedsläckningsområden som inbegriper alla geografiska områden där kopparnät är i drift.
2. De nationella regleringsmyndigheterna ska avgränsa nedsläckningsområdena med beaktande av de kriterier som anges i kommissionens vägledning.
3. Senast den 31 maj 2028 ska de nationella regleringsmyndigheterna offentliggöra förteckningen över nedsläckningsområden.
4. De nationella regleringsmyndigheterna ska se över och i lämpliga fall uppdatera förteckningen över nedsläckningsområden för att stödja en snabb och ordnad nedsläckning av kopparnätet. En uppdaterad förteckning ska offentliggöras utan onödigt dröjsmål.

Artikel 56

Nationell plan för övergång till fiber

1. Senast den 31 oktober 2029 ska varje medlemsstat utarbeta en plan för övergång till fiber och anmäla den till kommissionen.

2. Planen för övergång till fiber ska innehålla medlemsstatens strategi för den landsomfattande övergången till fibernät, i synnerhet för övergången från kopparnät till FTTH-nät. Den ska innehålla följande uppgifter:

   (a) Information om koppar- och fibernätens täckning.

   (b) En beskrivning av befintliga eller planerade åtgärder för att främja fiberutbyggnaden och övergången till FTTH-nät.

   (c) En förteckning över nedsläckningsområden som för varje område anger huruvida hållbarhetsvillkoren i artikel 57.1 är uppfyllda, jämte motsvarande delmål för övergången och, i förekommande fall, möjliggörande åtgärder.

3. Senast den 30 juni 2034 ska medlemsstaterna uppdatera sin plan för övergång till fiber och anmäla den uppdaterade planen till kommissionen.

4. Den uppdaterade planen för övergång till fiber ska innehålla en beskrivning av framstegen i genomförandet av den ursprungliga planen. Den ska innehålla följande uppgifter:

   (a) Information om statusen för nedsläckningen av kopparnätet i varje nedsläckningsområde.

   (b) En förteckning över de nedsläckningsområden där anläggningen av fibernät är ekonomiskt bärkraftig men där den kommer att slutföras först efter den 31 december 2035, jämte information om tillgången till adekvata konnektivitetslösningar som kan ersätta de kopparbaserade tjänsterna.

   (c) En förteckning över de nedsläckningsområden där anläggningen av fibernät inte är ekonomiskt bärkraftig.

5. Kommissionen får inom en månad från mottagandet lämna synpunkter på den ursprungliga och uppdaterade planen för övergång till fiber. Medlemsstaterna ska beakta dessa synpunkter.

Artikel 57

Hållbarhetsvillkor

1. Vid tillämpningen av denna avdelning ska hållbarhetsvillkoren bestå av följande krav:

   (a) Minst 95 % av lokalerna inom nedsläckningsområdet passeras av ett fibernät i den mening som avses i artikel 2.3.

   (b) Konnektivitetstjänster av jämförbar kvalitet till överkomligt pris i slutkundsledet är tillgängliga för slutanvändare som är beroende av kopparbaserade tjänster.

2. De nationella regleringsmyndigheterna ska, i enlighet med de nationella omständigheterna, ange objektiva och transparenta parametrar och kriterier för överkomlighet.

Artikel 58

Bedömning av hållbarhetsvillkor

1. De nationella regleringsmyndigheterna ska för varje nedsläckningsområde bedöma huruvida hållbarhetsvillkoren i artikel 57.1 är uppfyllda.

2. Vid den bedömning som avses i punkt 1 ska de nationella regleringsmyndigheterna beakta uppgifter som samlats in enligt artikel 183.

3. Senast den 30 juni 2029 ska de nationella regleringsmyndigheterna offentliggöra en förteckning över de nedsläckningsområden där hållbarhetsvillkoren är uppfyllda. Därefter ska de nationella regleringsmyndigheterna under en period på fem år offentliggöra, åtminstone var tolfte månad, en förteckning över de nedsläckningsområden som därefter uppfyller dessa villkor.

Artikel 59

Skyddsåtgärder

1. Medlemsstaterna ska se till att de slutanvändare som påverkas av nedsläckningen av kopparnätet i god tid och på ett tillgängligt sätt informeras om följande:

   (a) Förväntad tidpunkt för nedsläckning av kopparnätet.

   (b) Eventuella nödvändiga ändringar av deras anslutningstjänst eller terminalutrustning.

   (c) De alternativa konnektivitetstjänster som är tillgängliga för dem.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa kontinuiteten i de elektroniska kommunikationstjänster som stöder väsentliga kopparbaserade tjänster. Verksamhetsutövarna ska vidta de tekniska och kommersiella åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa en fortsatt drift av dessa tjänster eller en övergång till funktionellt likvärdiga alternativ.

3. Med beaktande av de nationella omständigheterna ska medlemsstaterna anta skyddsåtgärder i enlighet med artiklarna 88 och 90 för att fortsätta att säkerställa adekvat internetanslutning och talkommunikationstjänster till överkomligt pris för de konsumenter som avses i artikel 88.2 och de slutanvändare som avses i artikel 90.1 efter nedsläckningen av kopparnätet.

4. De nationella regleringsmyndigheterna ska bedöma behovet av skyddsåtgärder för att skydda slutanvändare som är beroende av kopparbaserade tjänster, inbegripet åtgärder som rör bytesförfaranden och överkomligheten av alternativa konnektivitetstjänster, och ge råd till medlemsstaterna i enlighet med detta.

5. Innan medlemsstaterna antar en bindande rättsakt om nedsläckning av kopparnätet i enlighet med artikel 54, och under alla omständigheter senast den 31 december 2035, ska de anta lämpliga skyddsåtgärder för att skydda slutanvändare som är beroende av kopparbaserade tjänster.

Artikel 60

Operatörers planer för nedsläckning av kopparnätet

1. Operatörer ska upprätta en eller flera planer för nedsläckning av kopparnätet för de nedsläckningsområden där nedsläckningen av kopparnätet har föreskrivits. Planen ska

omfatta tidsfrister, tekniska åtgärder, kommunikationsverksamhet och arrangemang för migrering av tillträdessökande och slutanvändare.

2. Verksamhetsutövarna ska lämna in sina planer för nedsläckning av kopparnätet till den nationella regleringsmyndigheten inom sex månader efter antagandet av den bindande rättsakten i enlighet med artikel 54.4.

3. Den nationella regleringsmyndigheten ska bedöma planerna inom två månader från mottagandet och antingen godkänna dem eller godkänna dem med förbehåll för ändringar.

4. Verksamhetsutövarna ska genomföra de planer för nedsläckningen av kopparnätet som godkänts av den nationella regleringsmyndigheten, inklusive alla ändringar som begärts. Verksamhetsutövarna ska rapportera om framstegen till den nationella regleringsmyndigheten med de intervall som den fastställer.

Artikel 61

Tillsyn och verkställighet

De nationella regleringsmyndigheterna ska övervaka genomförandet av nedsläckningen av kopparnätet i enlighet med de godkända planerna för nedsläckning av kopparnätet och ska ha de befogenheter som föreskrivs i artikel 196.

5.2. AVDELNING II: TILLGÅNG TILL MARK

Artikel 62

Avgifter för rätten att installera faciliteter

De behöriga myndigheterna får ta ut avgifter för rätten att installera faciliteter på, över eller under offentlig eller privat egendom som används för tillhandahållande av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster och därtill hörande faciliteter, under förutsättning att dessa avgifter är objektivt motiverade, transparenta, icke-diskriminerande och proportionella i förhållande till deras avsedda ändamål och tar hänsyn till de allmänna målen i denna förordning.

Artikel 63

Ledningsrätter

1. Om en behörig myndighet överväger en ansökan om beviljande av någon av följande rättigheter ska den tillämpa punkt 2:

   (a) Rätten att installera faciliteter på, över eller under offentlig eller privat egendom för ett företag som godkänts för tillhandahållande av allmänna elektroniska kommunikationsnät.

   (b) Rätten att installera faciliteter på, över eller under offentlig egendom för ett företag som godkänts för att tillhandahålla elektroniska kommunikationsnät till andra än allmänheten.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska den behöriga myndigheten

   (a) fatta beslut på grundval av enkla, effektiva, transparenta och allmänt tillgängliga förfaranden som tillämpas utan diskriminering och utan dröjsmål, och i alla händelser fatta sitt beslut inom sex månader efter ansökan, utom vid expropriation, och

(b) följa principerna om insyn och icke-diskriminering när den knyter villkor till sådana rättigheter.

De förfaranden som avses i första stycket a får variera beroende på om sökanden tillhandahåller allmänna elektroniska kommunikationsnät eller inte.

3. I fall där offentliga eller lokala myndigheter har äganderätt till eller kontroll över de företag som tillhandahåller allmänna elektroniska kommunikationsnät eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster ska det råda en ändamålsenlig strukturell separation mellan den verksamhet som har ansvar för beviljande av de rättigheter som avses i punkt 1 och de verksamheter som har samband med ägande eller kontroll.

Artikel 64

Samlokalisering och gemensamt nyttjande av nätelement och tillhörande faciliteter för leverantörer av elektroniska kommunikationsnät

1. När en operatör har utövat rättigheten enligt nationell rätt att installera faciliteter på, över eller under offentlig eller privat egendom, eller utnyttjat ett förfarande för expropriering eller användning av egendom, får behöriga myndigheter föreskriva samlokalisering och gemensamt nyttjande av de nätelement och tillhörande faciliteter som installerats på den grunden, för att främja de elektroniska kommunikationsnätens miljömässiga hållbarhet, skydda folkhälsan och den allmänna säkerheten eller för att uppnå mål för fysisk planering i urbana områden och på landsbygden.

2. Samlokalisering eller gemensamt nyttjande av installerade nätelement och faciliteter, och gemensamt nyttjande av egendom, får föreskrivas endast efter en skälig tid av offentligt samråd under vilket alla berörda parter ska ges tillfälle att framföra sina synpunkter och endast inom de särskilda områden där sådant gemensamt utnyttjande anses vara nödvändigt för att målen i första stycket ska kunna uppnås. Behöriga myndigheter får föreskriva gemensamt nyttjande av sådana faciliteter eller sådan egendom, inbegripet mark, byggnader, ingångar till byggnader, ledningar i byggnader, master, antenner, torn och andra stödkonstruktioner, kanalisation, rör, inspektionsbrunnar och kopplingsskåp eller föreskriva åtgärder som underlättar samordning av offentliga arbeten. När det är nödvändigt får en medlemsstat utse en nationell regleringsmyndighet eller annan behörig myndighet för en eller flera av följande uppgifter:

   (a) Fungera som central informationspunkt.

   (b) Fastställa regler för fördelning av kostnaderna för gemensamt nyttjande av faciliteter eller egendom och för samordning av bygg- och anläggningsarbeten, med beaktande av bland annat de relevanta riktlinjer som utfärdats av Berec eller kommissionen i enlighet med förordning (EU) 2024/1309.

3. De åtgärder som vidtas av en behörig myndighet i enlighet med denna artikel ska vara objektiva, transparenta, icke-diskriminerande och proportionella. I tillämpliga fall ska dessa åtgärder genomföras i samarbete med de nationella regleringsmyndigheterna.

5.3. AVDELNING III: SAMTRAFIK

5.3.1. KAPITEL I: Allmänna bestämmelser och principer

Artikel 65

Allmänt ramverk för tillträde och samtrafik

1. Företag i samma medlemsstat eller i olika medlemsstater ska ha rätt att i enlighet med unionsrätten sinsemellan förhandla om avtal om tekniska och kommersiella arrangemang för tillträde eller samtrafik. Ett företag som begär tillträde eller samtrafik ska inte behöva ha auktorisation för att bedriva verksamhet i den medlemsstat där företaget begär tillträde eller samtrafik, om företaget inte tillhandahåller några tjänster och inte är nätoperatör i den medlemsstaten.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 115 ska företagen, när de beviljar tillträde eller samtrafik, inte vara skyldiga att erbjuda olika företag olika villkor för likvärdiga tjänster eller åtgärder som medför skyldigheter som inte är kopplade till de tjänster avseende tillträde eller samtrafik som faktiskt tillhandahålls utan att det påverkar de villkor som fastställs i artikel 9.

Artikel 66

Rättigheter och skyldigheter för företag

1. Operatörer av allmänna elektroniska kommunikationsnät ska ha rätt och, när så begärs av andra företag som har rätt till det i enlighet med artikel 9, skyldighet att förhandla med varandra om samtrafik i syfte att tillhandahålla allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster, så att tillhandahållandet av och interoperabilitet för tjänster kan säkerställas inom hela unionen. Operatörer ska erbjuda andra företag tillträde och samtrafik på villkor som överensstämmer med de skyldigheter som den nationella regleringsmyndigheten inför i enlighet med artiklarna 68, 67 och 77.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 183 ska företag som får del av upplysningar från ett annat företag före, under eller efter förhandlingarna om tillträde eller samtrafik endast använda dessa upplysningar för det syfte för vilket de tillhandahölls och ska hela tiden respektera den sekretess som gäller för upplysningar som överförs eller lagras. Sådana företag får inte lämna vidare de mottagna upplysningarna till andra parter, inbegripet andra avdelningar, dotterbolag eller samarbetspartner, som skulle kunna få konkurrensfördelar genom dessa upplysningar.
3. Förhandlingar ska genomföras genom neutrala mellanhänder när konkurrensvillkoren så kräver.

Artikel 67

System för villkorad tillgång och andra faciliteter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de villkor som fastställs i del I i bilaga I tillämpas när det gäller villkorad tillgång till digitala radio- och tv-sändningar till tittare och lyssnare inom unionen, oavsett överföringssätt. Efter en marknadsanalys enligt punkt 3 i denna artikel får medlemsstaterna tillämpa dessa villkor på andra faciliteter som avses i del II i bilaga I.

2. De villkor som tillämpas i enlighet med denna artikel ska inte påverka medlemsstaternas möjlighet att införa skyldigheter när det gäller utformningen av EPG:er och liknande listnings- och navigeringsfaciliteter.

3. Trots punkt 1 i denna artikel får de nationella regleringsmyndigheterna se över de villkor som tillämpas enligt denna artikel genom att utföra en marknadsanalys enligt artikel 73.1 för att fastställa om de villkor som tillämpas ska bibehållas, ändras eller upphävas.

5.3.2. KAPITEL II: Symmetriska regler för tillträde

Artikel 68

Nationella regleringsmyndigheters och andra behöriga myndigheters befogenheter och ansvarsområden när det gäller tillträde och samtrafik

1. Nationella regleringsmyndigheter eller, med avseende på punkt 2 första stycket b och c i denna artikel, nationella regleringsmyndigheter eller andra behöriga myndigheter ska, i syfte att uppnå de mål som anges i artikel 3, uppmuntra och, när så är lämpligt, säkerställa, i enlighet med denna förordning, adekvat tillträde och samtrafik samt interoperabilitet för tjänster, och ska då utöva sitt ansvar på ett sätt som främjar effektivitet, hållbar konkurrens, anläggning av gigabitnät, möjliggörande av innovativa tjänster, effektiva investeringar och innovation samt ett hållbart tillhandahållande av elektroniska kommunikationstjänster, informationssamhällets tjänster och innehåll, samt som ger slutanvändarna största möjliga nytta.

   De ska tillhandahålla vägledning och offentliggöra de förfaranden som är tillämpliga för beviljande av tillträde och samtrafik för att säkerställa att företagen, däribland små och medelstora företag och leverantörer av elektroniska kommunikationsnät med en begränsad geografisk utbredning, kan dra nytta av de skyldigheter som införs.

2. Utan att det påverkar de åtgärder som kan vidtas när det gäller företag som anses ha betydande inflytande på marknaden i enlighet med artikel 77 ska nationella regleringsmyndigheter eller, i de fall som anges i detta stycke b och c, nationella regleringsmyndigheter eller andra behöriga myndigheter i synnerhet kunna införa följande:

   (a) I den mån det är nödvändigt för att säkerställa genomgående konnektivitet, skyldigheter för företag som omfattas av allmän auktorisation och som kontrollerar tillträde till slutanvändarna, i motiverade fall inklusive en skyldighet att bedriva samtrafik mellan deras nät om detta inte redan sker.

   (b) Skyldigheter för företag som omfattas av allmän auktorisation och som kontrollerar tillträde till slutanvändarna i syfte att säkerställa interoperabilitet mellan tjänsterna, när det är motiverat och i den utsträckning som är nödvändig.

   (c) I motiverade fall, när den genomgående konnektiviteten mellan slutanvändare är hotad på grund av bristande interoperabilitet mellan interpersonella kommunikationstjänster, och i den mån som det är nödvändigt för att säkerställa genomgående konnektivitet mellan slutanvändare, skyldigheter för berörda leverantörer av nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster som har betydande täckningsgrad och användarantal på marknaden, för att göra deras tjänster interoperabla.

   (d) Skyldigheter för operatörer att tillhandahålla tillträde till sådana andra faciliteter som avses i bilaga I del II på rättvisa, rimliga och icke-

diskriminerande villkor, i den utsträckning som är nödvändig för att säkerställa slutanvändarnas tillgång till digitala radio- och tv-sändningar och därtill hörande tilläggstjänster som angetts av medlemsstaten.

De skyldigheter som avses i första stycket c ska endast åläggas

(i) i den utsträckning som är nödvändig för att säkerställa interoperabilitet för interpersonella kommunikationstjänster och får inbegripa proportionella skyldigheter för leverantörerna av dessa tjänster att offentliggöra och godkänna myndigheters och andra leverantörers användning, ändring och omfördelning av relevant information, eller att tillämpa och genomföra standarder eller specifikationer som förtecknas i artikel 187.1 eller eventuella andra relevanta europeiska eller internationella standarder,

(ii) om kommissionen, efter samråd med Berec och med beaktande av Berecs yttrande, har konstaterat att det i hela unionen eller inom minst tre medlemsstater finns ett märkbart hot mot genomgående konnektivitet mellan slutanvändare och har antagit genomförandebestämmelser som anger arten och omfattningen av eventuella skyldigheter som får införas.

De genomförandebestämmelser som avses i andra stycket b i denna punkt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 199.4.

Artikel 69

Symmetriska åtgärder

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 68.1 och 68.2 får nationella regleringsmyndigheter, efter rimlig begäran, införa skyldigheter att bevilja tillträde till ledningar och kablar och tillhörande faciliteter inuti byggnader eller fram till den första koncentrations- eller distributionspunkten som fastställts av den nationella regleringsmyndigheten, om denna punkt är belägen utanför byggnaden. Om det är motiverat på grund av att parallell anläggning av sådana nätelement skulle vara ekonomiskt ineffektiv eller fysiskt ogenomförbar får sådana skyldigheter införas för leverantörer av elektroniska kommunikationsnät eller för ägarna till sådana ledningar och kablar om företagen inte är leverantörer av elektroniska kommunikationsnät. Tillträdesvillkoren kan inbegripa särskilda regler om tillträde till sådana nätelement och tillhörande faciliteter och tjänster, om öppenhet och icke-diskriminering samt om rättvisa och rimliga villkor.

2. Om en nationell regleringsmyndighet drar slutsatsen att de skyldigheter som införs i enlighet med punkt 1 inte i tillräcklig utsträckning kan åtgärda stora och icke tillfälliga ekonomiska eller fysiska hinder för parallell anläggning som ligger till grund för en befintlig eller framväxande marknadssituation som avsevärt begränsar konkurrensresultaten för slutanvändarna, får den införa tillträdesskyldigheter bortom den första koncentrations- eller distributionspunkten på rättvisa och rimliga villkor, såvida inte särskilda och motiverade omständigheter kräver en kostnadsorientering. Den nationella regleringsmyndigheten ska ta största möjliga hänsyn till relevanta riktlinjer från Berec vid fastställandet av omfattningen av skyldigheten bortom den första koncentrations- eller distributionspunkten.

3. Nationella regleringsmyndigheter får inte införa skyldigheter för leverantörer av elektroniska kommunikationsnät i enlighet med punkt 2 om de fastställer att något av följande föreligger:

(a) Leverantören har de egenskaper som anges i artikel 84.1 och tillhandahåller en hållbar och likvärdig alternativ lösning för att nå slutanvändare genom att erbjuda alla företag tillträde till ett gigabitnät på rättvisa, icke-diskriminerande och rimliga villkor. De nationella regleringsmyndigheterna får utvidga detta undantag till att omfatta andra leverantörer som på rättvisa, icke-diskriminerande och rimliga villkor erbjuder tillträde till ett gigabitnät.

(b) Införandet av skyldigheter skulle äventyra den ekonomiska eller finansiella hållbarheten för anläggningen av ett nytt nät, särskilt i små lokala projekt.

3. Skyldigheter och villkor som införs i enlighet med denna artikel ska vara objektiva, transparenta, proportionella och icke-diskriminerande. De ska genomföras i enlighet med de förfaranden som avses i artiklarna 85 och 184. De nationella regleringsmyndigheter och andra behöriga myndigheter som har infört sådana skyldigheter och villkor ska bedöma resultaten av dessa senast fem år efter antagandet av den föregående åtgärd som antagits avseende samma företag och bedöma huruvida det skulle vara lämpligt att återkalla eller ändra dem mot bakgrund av ändrade förhållanden. De myndigheterna ska informera om resultatet av sin bedömning i enlighet med de förfaranden som avses i artiklarna 85 och 184.

4. Vid tillämpning av punkterna 1 och 2 i denna artikel får den nationella regleringsmyndigheten på eget initiativ ingripa om detta är motiverat för att uppnå de politiska mål som anges i artikel 3, i enlighet med denna förordning.

5. Senast den 31 oktober 2029 ska Berec bedöma effektiviteten hos riktlinjerna om gemensamma tillvägagångssätt avseende fastställande av nätanslutningspunkten i olika nättopologier när det gäller att bidra till de nationella regleringsmyndigheternas konsekventa fastställande av var nätanslutningspunkterna är belägna.

Artikel 70

Lokaliserad roaming

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 68.1 och 68.2 ska de nationella regleringsmyndigheterna ha befogenhet att ålägga företag som tillhandahåller eller är auktoriserade att tillhandahålla elektroniska kommunikationsnät skyldigheter avseende gemensamt nyttjande av passiv infrastruktur eller skyldigheter att ingå tillträdesavtal om lokaliserad roaming, i båda fallen om det är direkt nödvändigt för det lokala tillhandahållandet av tjänster som är beroende av radiospektrumanvändning, i enlighet med unionsrätten, och förutsatt att ingen hållbar och likvärdig alternativ lösning för tillträde till slutanvändare görs tillgänglig för alla företag på rättvisa och rimliga villkor. De nationella regleringsmyndigheterna får ålägga sådana skyldigheter enbart om denna möjlighet tydligt fastställts vid beviljandet av nyttjanderätten till radiospektrum, och det är motiverat på den grunden att den marknadsdrivna anläggningen av infrastruktur som kan användas för att tillhandahålla elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster som är beroende av radiospektrumanvändning, på området som omfattas av sådana skyldigheter, är föremål för oöverstigliga ekonomiska eller fysiska hinder och tillträdet till tjänster eller nät därför är starkt begränsat eller saknas. I de fall tillträde och gemensamt nyttjande av passiv infrastruktur inte räcker för att åtgärda situationen får de nationella regleringsmyndigheterna införa skyldigheter om gemensamt nyttjande av aktiv infrastruktur.

2. De nationella regleringsmyndigheterna ska beakta följande:

(a) Behovet av att maximera konnektiviteten i hela unionen längs viktiga transportvägar och i särskilda territoriella områden, och möjligheten att avsevärt öka utbudet och höja tjänsternas kvalitet för slutanvändare.

(b) Effektiv användning av radiospektrum.

(c) Den tekniska genomförbarheten i fråga om gemensamt nyttjande och därmed förbundna villkor.

(d) Konkurrenssituationen på infrastruktur- respektive tjänstenivå.

(e) Teknisk innovation.

(f) Det helt avgörande behovet av att understödja värdens incitament att anlägga infrastrukturen från första början.

3. I händelse av tvistlösning får de nationella regleringsmyndigheterna bland annat ålägga den som gynnas av delnings- eller tillträdesskyldigheten en skyldighet att slå samman eller dela radiospektrum med infrastrukturvärden i det aktuella området eller tillåta tillträde till radiospektrum för andra användare i specifika regioner eller på nationell nivå.

Artikel 71

Symmetriska åtgärder för övergång till fiber

1. Den nationella regleringsmyndigheten ska ålägga en leverantör som anlägger ett fiber till hemmet-nät (FTTH-nät) i det område där nedsläckning av kopparnätet har föreskrivits en skyldighet att på användarens begäran ansluta hushåll vars fastigheter leverantörens fibernät passerar. Om det finns mer än en leverantör i området får den nationella regleringsmyndigheten införa sådana skyldigheter för endast en av leverantörerna, på grundval av transparenta, proportionella och icke-diskriminerande kriterier.

2. I den marknadsanalys som genomförs i enlighet med artikel 73.1 mot bakgrund av nedsläckningen av kopparnätet ska den nationella regleringsmyndigheten vid behov fastställa villkoren för tillträdesskyldigheterna, inklusive beräkningen av kostnadstäckningen.

3. Om den nationella regleringsmyndigheten drar slutsatsen att kostnaderna överstiger en normal anslutningsavgift och att det kan vara motiverat att påföra en tilläggsavgift för anslutningen, ska den se till att denna tilläggsavgift, när den betalas av slutanvändarna, är rättvis och rimlig. Den nationella regleringsmyndigheten får besluta att fastställa en högsta nivå för de anslutningsavgifter som ska betalas av slutanvändarna.

4. I de områden där nedsläckning av kopparnätet har föreskrivits, och där anslutningen av hushåll kräver att leverantörerna av elektroniska kommunikationsnät ska använda nya fiberledningar och -kablar samt tillhörande faciliteter i en flerbostadsenhet, ska ägaren eller förvaltaren av en sådan flerbostadsenhet tillåta en sådan utbyggnad på begäran av en boende i flerbostadsenheten.

5. Skyldigheten att tillåta utbyggnad av fiberledningar och -kablar samt tillhörande faciliteter i en flerbostadsenhet ska anses vara uppfylld när en enda leverantör av elektroniska kommunikationsnät har anlagt nätet. Den nationella regleringsmyndigheten ska vid behov införa åtgärder enligt artiklarna 68.1 och 69 för att säkerställa att andra leverantörer av elektroniska kommunikationsnät rent faktiskt får tillgång till de nya fiberledningarna och -kablarna samt tillhörande faciliteter.

6. Den nationella regleringsmyndigheten får begära att en annan leverantör av elektroniska kommunikationsnät genomför en sådan utbyggnad om leverantören av de elektroniska kommunikationsnät som passerar flerbostadsenheten lämnar en styrkt motivering som bevisar att denna skyldighet inte kan uppfyllas.

5.4. AVDELNING IV: MARKNADER OCH KONKURRENS

5.4.1. KAPITEL I Marknadsanalys och betydande inflytande på marknaden

Artikel 72

Marknadsdefinition

1. Om de nationella regleringsmyndigheterna avser att definiera relevanta marknader som är lämpliga för de nationella omständigheterna, ska de göra detta i enlighet med principerna i konkurrenslagstiftningen. När de nationella regleringsmyndigheterna definierar relevanta geografiska marknader inom sitt territorium ska de ta hänsyn till graden av infrastrukturkonkurrens.

   Kommissionen ska regelbundet analysera de övergripande trenderna i unionen på grundval av resultaten av samråd med berörda parter, och med hänvisning till artikel 73.1 a, b och c bedöma om det krävs att man antar en rekommendation om relevanta produkt- och tjänstemarknader (*marknadsrekommendationen*). Kommissionen får anta marknadsrekommendationen efter offentliga samråd, inbegripet med de nationella regleringsmyndigheterna, och med beaktande av Berecs yttrande.

   I rekommendationen ska anges vilka produkt- och tjänstemarknader inom sektorn för elektronisk kommunikation som har sådana särdrag att det kan vara motiverat att införa regleringsskyldigheter enligt denna förordning, utan att det påverkar marknader som i vissa fall kan komma att avgränsas med stöd av konkurrensrätten. Dessa produkt- och tjänstemarknader ska definieras i enlighet med principerna i konkurrenslagstiftningen. Om kommissionen beslutar att anta marknadsrekommendationen ska den regelbundet se över den.

   Om en marknad omfattas av marknadsrekommendationen ska de nationella regleringsmyndigheterna se över marknaden. De marknader där förhandsreglering införs ska ses över vart femte år för att avgöra om de kriterier som avses i artikel 73.1 är uppfyllda.

2. De nationella regleringsmyndigheterna ska i relevanta fall även beakta resultaten av analysen av den geografiska kartläggning som genomförts i enlighet med artikel 183.12.

Artikel 73

Förfarande för marknadsanalys

1. De nationella regleringsmyndigheterna ska avgöra om en relevant marknad som definierats i enlighet med artikel 72 är sådan att den kan motivera införandet av de regleringsskyldigheter som anges i denna förordning. De nationella regleringsmyndigheterna ska genomföra en analys, vid behov i samarbete med de nationella konkurrensmyndigheterna.

   Före nedsläckningen av kopparnätet ska de nationella regleringsmyndigheterna genomföra översyner av relevanta marknader som omfattar åtminstone de områden som påverkas av nedsläckningen av kopparnätet.

De nationella regleringsmyndigheterna ska följa de förfaranden som anges i artiklarna 85 och 184 när de genomför marknadsanalyser, och ska utan dröjsmål genomföra processen och slutföra den inom ett år.

En marknad kan anses motivera införandet av regleringsskyldigheter som anges i denna förordning om samtliga följande kriterier är uppfyllda:

(a) Det finns stora och icke tillfälliga strukturella, rättsliga eller regleringsmässiga hinder för marknadsinträde.

(b) Det finns en marknadsstruktur som inte tenderar att utvecklas i riktning mot effektiv konkurrens inom den tillämpliga tidshorisonten, med beaktande av situationen i fråga om infrastrukturbaserad konkurrens och andra förutsättningar för konkurrens bakom hindren för marknadsinträde.

(c) Enbart konkurrensrätten kan inte i tillräcklig grad avhjälpa det eller de aktuella marknadsmisslyckandena.

När en nationell regleringsmyndighet genomför en analys av en marknad som anges i rekommendationen ska den anse att leden a, b och c har uppfyllts, såvida inte den nationella regleringsmyndigheten konstaterar att ett eller flera av dessa kriterier inte är uppfyllda under de specifika nationella omständigheterna.

2. Om en nationell regleringsmyndighet genomför den analys som krävs enligt punkt 1 ska den utifrån ett framåtblickande perspektiv överväga hur marknaderna skulle utvecklas i avsaknad av den reglering som påförs på grundval av denna artikel. Den nationella regleringsmyndigheten ska beakta följande i sin analys:

(a) Marknadsutveckling som påverkar sannolikheten för att den relevanta marknaden ska tendera att utvecklas i riktning mot effektiv konkurrens.

(b) Allt relevant konkurrenstryck, på grossist- och slutkundsnivå, oberoende av om källorna till sådant konkurrenstryck anses vara elektroniska kommunikationsnät, elektroniska kommunikationstjänster eller andra typer av tjänster eller tillämpningar som är jämförbara ur slutanvändarens perspektiv, och oberoende av om sådant konkurrenstryck är en del av den relevanta marknaden.

(c) Andra typer av reglering eller åtgärder som införts och som påverkar den relevanta marknaden eller de närliggande slutkundsmarknaderna under hela den relevanta perioden, inbegripet, men inte begränsat till, skyldigheter som införts i enlighet med artiklarna 64, 68 och 69.

(d) Reglering som införts på andra relevanta marknader på grundval av denna artikel.

3. I de fall då en nationell regleringsmyndighet konstaterar att en relevant marknad inte motiverar införandet av regleringsskyldigheter i enlighet med förfarandet i punkterna 1 och 2 i denna artikel, eller om villkoren i punkt 4 i denna artikel inte är uppfyllda, får den inte införa någon särskild regleringsmässig skyldighet i enlighet med artikel 77, och ska återkalla de tidigare skyldigheter som införts i enlighet med artikel 77.

4. Nationella regleringsmyndigheter ska överväga att föreskriva en lämplig anmälningsperiod för de rättsmedel som ska hävas, med hänsyn tagen till behovet av att säkerställa en hållbar övergång för dem som drar nytta av dessa skyldigheter och för slutanvändare, behovet av att säkerställa slutanvändarnas valmöjligheter och behovet av att säkerställa att regleringen inte fortsätter längre än vad som är nödvändigt. Vid

fastställandet av en sådan övergångsperiod får nationella regleringsmyndigheter fastställa särskilda villkor och övergångsperioder med hänsyn till befintliga tillträdesavtal.

5. Om en nationell regleringsmyndighet fastslår att införandet av regleringsskyldigheter i enlighet med punkterna 1 och 2 i denna artikel är motiverat på en relevant marknad, ska den identifiera alla företag som enskilt eller tillsammans med andra har ett betydande inflytande på den relevanta marknaden i enlighet med artikel 76. Den nationella regleringsmyndigheten ska ålägga dessa företag lämpliga specifika regleringsskyldigheter i enlighet med artikel 77 eller bibehålla eller ändra sådana skyldigheter om de redan existerar om den anser att utfallet för slutanvändarna inte i tillräcklig grad skulle stå sig i konkurrens utan sådana skyldigheter.

6. Åtgärder som vidtas i enlighet med punkterna 3 och 4 i denna artikel ska omfattas av förfarandena i artiklarna 85 och 184. De nationella regleringsmyndigheterna ska göra en analys av de relevanta marknaderna och anmäla motsvarande förslag till åtgärder i enlighet med artikel 85 inom fem år från antagandet av en tidigare åtgärd om den nationella regleringsmyndigheten har fastställt den relevanta marknaden och fastställt vilka företag som har betydande inflytande på marknaden.

Artikel 74

Förfarande för fastställande av gränsöverskridande marknader

1. Om kommissionen eller minst två berörda nationella regleringsmyndigheter överlämnar en motiverad begäran med stöddokumentation ska Berec genomföra en analys av en potentiell gränsöverskridande marknad. Efter samråd med berörda parter och med beaktande av Berecs analys får kommissionen anta beslut om fastställande av gränsöverskridande marknader i enlighet med konkurrensrättsliga principer.

2. För de gränsöverskridande marknader som ska fastställas i enlighet med punkt 1 i denna artikel ska de berörda nationella regleringsmyndigheterna gemensamt genomföra marknadsanalysen med beaktande av riktlinjerna för betydande inflytande på marknaden samt gemensamt besluta om huruvida de regleringsskyldigheter som anges i artikel 73.4 ska införas, behållas, ändras eller upphävas. De berörda nationella regleringsmyndigheterna ska gemensamt till kommissionen anmäla sina utkast till åtgärder avseende marknadsanalysen och eventuella regleringsskyldigheter enligt artikel 85.

3. Två eller flera nationella regleringsmyndigheter får också gemensamt anmäla sina utkast till åtgärder avseende marknadsanalys och eventuella regleringsskyldigheter i frånvaro av gränsöverskridande marknader, när de anser att marknadsförhållandena inom deras respektive jurisdiktioner är tillräckligt homogena.

Artikel 75

Förfarande för fastställande av gränsöverskridande efterfrågan

Berec ska genomföra en analys av gränsöverskridande efterfrågan från slutanvändare avseende produkter och tjänster som tillhandahålls inom unionen, när Berec tar emot en motiverad begäran med stöddokumentation från kommissionen eller från minst två av de berörda nationella regleringsmyndigheterna som tyder på att det finns ett allvarligt efterfrågeproblem som måste lösas. Berec får också genomföra en sådan analys när Berec från marknadsaktörer mottar en motiverad begäran med tillräcklig stöddokumentation och anser att det finns ett allvarligt efterfrågeproblem som måste lösas. Berecs analys påverkar inte

eventuella slutsatser om gränsöverskridande marknader i enlighet med artikel 74.1 eller nationella regleringsmyndigheters slutsatser om nationella eller subnationella geografiska marknader i enlighet med artikel 72.

Artikel 76

Företag med betydande inflytande på marknaden

1. I de fall där de nationella regleringsmyndighetena fastställer att ett företag har ett betydande inflytande på marknaden i enlighet med förfarandet i artikel 73, ska punkt 2 i den här artikeln tillämpas.
2. Ett företag ska anses ha ett betydande inflytande på marknaden när det, antingen enskilt eller tillsammans med andra, har en ställning som är likvärdig med dominans, närmare bestämt en ställning av sådan ekonomisk styrka att det i betydande omfattning kan uppträda oberoende av sina konkurrenter, sina kunder och i sista hand av konsumenterna.
3. De nationella regleringsmyndigheterna ska särskilt, när de bedömer om två eller flera företag tillsammans har en dominerande ställning på en viss marknad, agera i enlighet med unionsrätten och ta hänsyn till de riktlinjer för marknadsanalys och bedömning av ett företags betydande inflytande på marknaden som ska offentliggöras av kommissionen enligt punkt 5 i denna artikel.
4. Om ett företag har ett betydande inflytande på en specifik marknad kan det också anses ha ett betydande inflytande på en närliggande marknad när sambanden mellan de två marknaderna tillåter att inflytandet på den specifika marknaden överförs till den närliggande marknaden, varigenom företagets inflytande på marknaden stärks. Åtgärder som syftar till att förhindra en sådan överföring av marknadsinflytande får följaktligen tillämpas på den närliggande marknaden enligt artiklarna 77 till 84.
5. Efter samråd med Berec ska kommissionen offentliggöra riktlinjer för marknadsanalys och bedömning av ett företags betydande inflytande på marknaden (*riktlinjerna för betydande inflytande på marknaden*), vilka ska överensstämma med relevanta konkurrensrättsliga principer. Riktlinjerna för betydande inflytande på marknaden ska innehålla vägledning till de nationella regleringsmyndigheterna om den specifika tillämpningen av begreppet betydande inflytande på marknaden i samband med förhandsreglering av marknader för elektronisk kommunikation, med beaktande av de tre kriterierna som avses i artikel 73.1.

5.4.2. KAPITEL II: Korrigeringsåtgärder avseende tillträde för företag med betydande inflytande på marknaden

Artikel 77

Införande, ändring eller upphävande av skyldigheter för företag med betydande inflytande på marknaden

1. Vid bedömningen av konkurrensvillkoren på en specifik marknad och behovet av regleringsåtgärder ska de nationella regleringsmyndigheterna, i enlighet med artikel 73.2, i första hand beakta de befintliga bestämmelsernas inverkan på konkurrensdynamiken, eventuella åtaganden som erbjudits eller korrigerande åtgärder som införts i samband med förfaranden enligt nationell eller unionens konkurrensrätt eller handelsavtal.
2. I enlighet med proportionalitetsprincipen ska en nationell regleringsmyndighet, om ett företag till följd av en marknadsanalys som utförts i enlighet med artikel 73 anses ha ett betydande inflytande på en viss marknad, välja det minst inkräktande sättet att åtgärda de

eventuella problem som identifierats i marknadsanalysen. Vid utförandet av denna bedömning ska de nationella regleringsmyndigheterna beakta de åtaganden som gjorts av de operatörer som anses ha ett betydande inflytande på marknaden enligt artikel 83.

3. Skyldigheter som införs i enlighet med denna artikel ska

   (a) grundas på arten av det problem som en nationell regleringsmyndighet har identifierat i sin marknadsanalys, om lämpligt med beaktande av gränsöverskridande efterfrågan som identifierats enligt artikel 75,

   (b) vara proportionella, med beaktande av kostnader och fördelar,

   (c) vara motiverade mot bakgrund av målen i artikel 3,

   (d) åläggas efter samråd i enlighet med artiklarna 85 och 184.

4. Om ett företag anses ha ett betydande inflytande på marknaden får de nationella regleringsmyndigheterna i lämpliga fall införa skyldigheter såsom krav på öppenhet och icke-diskriminering i det första skedet av bedömningen.

   Om en nationell regleringsmyndighet anser att de skyldigheter som avses ovan är otillräckliga eller olämpliga, ska den undersöka huruvida införandet av dessa skyldigheter i kombination med de skyldigheter som införts enbart i enlighet med artikel 80 skulle vara ett proportionellt och tillräckligt sätt att uppnå de mål som anges i artikel 3.

   Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 80 ska de nationella regleringsmyndigheterna, om de anser att det finns behov av ytterligare tillträdesskyldigheter, införa de skyldigheter som ger harmoniserat tillträde enligt artikel 81.

   Enbart om de nationella regleringsmyndigheterna lämnar en väl underbyggd motivering som visar att de skyldigheter som införts i enlighet med artiklarna 80 och 81 inte åtgärdar de konkurrensproblem som konstaterats på den berörda marknaden, får de införa andra skyldigheter för tillträde till särskilda aktiva eller virtuella nätelement och nättjänster samt för användning av specifika nätelement och tillhörande faciliteter i enlighet med artikel 78.

   Utöver de skyldigheter som avses i fjärde stycket i denna punkt får de nationella regleringsmyndigheterna, om skyldigheterna i artiklarna 77–84 inte är lämpliga, ålägga särredovisnings-, priskontroll- och kostnadsredovisningsskyldigheter.

   De ålagda skyldigheterna ska inte ha retroaktiv verkan. Om vederbörligen motiverade exceptionella omständigheter uppstår får skyldigheterna införas med ett startdatum som skiljer sig från det som normalt anges.

5. De nationella regleringsmyndigheterna ska till kommissionen anmäla beslut om att införa, ändra eller upphäva skyldigheter för företag i enlighet med det förfarande som avses i artikel 85.

6. I händelse av begivenheter på marknaden, inbegripet kommersiella avtal eller åtaganden, som inte kräver att man ändrar marknadsdefinitionen eller bedömningen av betydande inflytande på marknaden och som inte motiverar en ny marknadsanalys i enlighet med artikel 73, ska den nationella regleringsmyndigheten utan dröjsmål bedöma om det är nödvändigt att se över de skyldigheter som ålagts företag som anses ha betydande inflytande på marknaden och ändra tidigare beslut, inbegripet genom att återkalla skyldigheter eller införa nya skyldigheter, i syfte att säkerställa att sådana skyldigheter

fortfarande uppfyller villkoren i punkt 4 i den här artikeln. Sådana ändringar ska införas endast efter samråd i enlighet med artiklarna 85 och 184.

7. De nationella regleringsmyndigheterna ska införa skyldigheterna utan att detta påverkar något av följande:

   (a) Artiklarna 67, 68 och 69.

   (b) Artiklarna 50, 52, 64 och 100 samt de relevanta bestämmelser i direktiv 2002/58/EG som innehåller skyldigheter för andra företag än de som anses ha ett betydande inflytande på marknaden.

   (c) Behovet av att fullfölja internationella åtaganden.

8. För att bidra till en konsekvent tillämpning av korrigerande åtgärder får kommissionen i nära samarbete med Berec utfärda riktlinjer för att bistå de nationella regleringsmyndigheterna med ett konsekvent genomförande av deras skyldigheter enligt denna artikel.

Artikel 78

Skyldigheter avseende tillträde till och användning av specifika nätelement och tillhörande faciliteter

1. Nationella regleringsmyndigheter får, i enlighet med artikel 77, införa skyldigheter för företag att tillgodose varje rimlig begäran om tillträde till och användning av specifika nätelement och tillhörande faciliteter annat än de som anges i artiklarna 80 och 81, i situationer då de nationella regleringsmyndigheterna anser att ett nekat tillträde eller orimliga villkor som ger liknande verkan skulle hindra uppkomsten av en hållbar konkurrens på slutkundsmarknaden och att det inte skulle ligga i slutanvändarnas intresse. Nationella regleringsmyndigheter får ålägga företag bland annat att

   (a) bevilja tredje part tillträde till och användning av specifika fysiska nätelement och tillhörande faciliteter, beroende på vad som är lämpligt, inklusive separat tillträde till accessnät och delaccessnät,

   (b) bevilja tredje part tillträde till specifika aktiva eller virtuella nätelement och nättjänster,

   (c) förhandla med god vilja med företag som begär tillträde,

   (d) inte upphäva ett redan beviljat tillträde till faciliteter,

   (e) erbjuda specificerade tjänster i grossistledet för återförsäljning av tredje part,

   (f) bevilja öppet tillträde till tekniska gränssnitt, protokoll och annan nyckelteknik som är nödvändig för interoperabilitet för tjänster eller virtuella nättjänster,

   (g) erbjuda samlokalisering eller andra möjligheter till gemensamt nyttjande av tillhörande faciliteter,

   (h) erbjuda specifika tjänster som är nödvändiga för att säkerställa interoperabilitet för tjänster ända fram till slutanvändarna, eller roaming i mobilnät,

(i) erbjuda tillträde till driftstödssystem eller liknande mjukvarusystem som krävs för att säkerställa sund konkurrens när det gäller tillhandahållande av tjänster,

(j) förbinda nät eller nätfaciliteter,

(k) erbjuda tillträde till tillhörande tjänster, såsom identitets-, lokaliserings- och närvarotjänster.

De nationella regleringsmyndigheterna ska ha befogenhet att förena dessa skyldigheter med villkor om rättvis behandling, rimlighet och läglighet.

2. När de nationella regleringsmyndigheterna överväger lämpligheten i att införa någon av de möjliga specifika skyldigheter som avses i punkt 1, och i synnerhet när de i enlighet med proportionalitetsprincipen bedömer om och hur sådana skyldigheter ska införas, ska de analysera huruvida andra former av tillträde till resurser i grossistledet, antingen på samma marknad eller på en närliggande grossistmarknad, skulle vara tillräckliga för att avhjälpa det identifierade problemet i slutanvändarnas intresse. Bedömningen ska inbegripa kommersiella tillträdeserbjudanden, reglerat tillträde enligt artiklarna 68 och 69, eller befintligt eller planerat reglerat tillträde till andra resurser i grossistledet enligt denna artikel. Nationella regleringsmyndigheter ska särskilt beakta följande faktorer:

(a) Den tekniska och ekonomiska bärkraften för användning och installation av konkurrerande faciliteter i ljuset av marknadsutvecklingen och med beaktande av arten och typen av samtrafik eller tillträde, bland annat bärkraften för andra tillträdesalternativ i tidigare led, såsom tillträde till kanalisation.

(b) Hur den förväntade tekniska utvecklingen kommer att påverka nätens utformning och förvaltning.

(c) Behovet av att säkerställa teknikneutralitet för att möjliggöra för parterna att utforma och förvalta sina egna nät.

(d) Möjligheten att tillhandahålla det erbjudna tillträdet med tanke på den tillgängliga kapaciteten.

(e) Den ursprungliga investeringen för ägaren till faciliteten, med beaktande av varje offentlig investering och de risker som investeringen medför med särskilt beaktande av investeringar i och risknivåer förknippade med gigabitnät.

(f) Behovet av att värna om konkurrensen på lång sikt, särskilt vad gäller ekonomiskt effektiv infrastrukturbaserad konkurrens och innovativa affärsmodeller som stöder hållbar konkurrens, till exempel sådana som bygger på saminvestering i nät.

(g) Alla berörda immateriella rättigheter, när så är lämpligt.

(h) Tillhandahållande av alleuropeiska tjänster.

3. När ett företag åläggs skyldigheter att tillhandahålla tillträde i enlighet med denna artikel, ska de nationella regleringsmyndigheterna ha befogenhet att föreskriva tekniska eller operativa villkor för leverantören eller den som ges sådant tillträde om det är nödvändigt för att säkerställa normal drift av nätet. Skyldigheter att följa särskilda tekniska standarder eller specifikationer ska vara förenliga med de standarder och specifikationer som fastställts i enlighet med artikel 189.

Artikel 79

Skyldigheter avseende priskontroll och kostnadsredovisning

1. En nationell regleringsmyndighet får i enlighet med artikel 77 införa skyldigheter som rör kostnadstäckning och priskontroll, inbegripet skyldigheter att tillämpa kostnadsorienterad prissättning och kostnadsredovisningssystem, för vissa specifika typer av samtrafik eller tillträde, i situationer då en marknadsanalys visar att en brist på effektiv konkurrens innebär att det berörda företaget kan ta ut överpriser eller tillämpa marginalklämning till skada för slutanvändarna.

   När nationella regleringsmyndigheter avgör om skyldigheter avseende priskontroll skulle vara lämpliga ska de ta hänsyn till behovet av att främja konkurrens och slutanvändares långsiktiga intressen med avseende på anläggningen och utnyttjandet av gigabitnät. För att uppmuntra företagen till investeringar, bland annat i gigabitnät, ska de nationella regleringsmyndigheterna i synnerhet ta hänsyn till den investering som gjorts av företaget, särskilt i de fall nya investeringar har gjorts. Om de nationella regleringsmyndigheterna anser att skyldigheter avseende priskontroll är lämpliga ska de medge företaget en rimlig avkastning på sysselsatt kapital, med beaktande av eventuella risker som är specifika för ett visst nytt nätinvesteringsprojekt.

   Nationella regleringsmyndigheter ska överväga att inte införa eller att bibehålla skyldigheter enligt denna artikel om de konstaterar att det finns en påvisbar återhållande effekt på slutkundspriset och att alla skyldigheter som ålagts i enlighet med artikel 77, inbegripet i synnerhet eventuella ekonomiska replikerbarhetstest, säkerställer ett effektivt och icke-diskriminerande tillträde.

   I det fall nationella regleringsmyndigheter bedömer att det är lämpligt att införa priskontrollskyldigheter för tillträde till befintliga nätelement ska de också ta hänsyn till fördelarna med förutsebara och stabila grossistpriser när det gäller att säkerställa ett effektivt marknadsinträde och tillräckliga incitament för alla företag att anlägga nya och förbättrade nät.

2. De nationella regleringsmyndigheterna ska säkerställa att varje metod för kostnadstäckning eller för prissättning som föreskrivs bidrar till att främja anläggningen av nya och förbättrade nät, effektivitet och hållbar konkurrens samt ger största möjliga hållbara nytta för slutanvändarna. I detta avseende får de nationella regleringsmyndigheterna även beakta priserna på jämförbara marknader med fungerande konkurrens.

3. Om ett företag ålagts en skyldighet att kostnadsorientera sin prissättning, ska bevisbördan för att avgifterna härleds ur kostnaderna, inklusive en rimlig avkastning på investerat kapital, åligga det berörda företaget. För att beräkna kostnaden för att tillhandahålla tjänster på ett effektivt sätt får de nationella regleringsmyndigheterna använda andra metoder för kostnadsredovisning än de som företaget använder. De nationella regleringsmyndigheterna får ålägga ett företag att fullt ut motivera sina priser och, när så är lämpligt, kräva att priserna justeras.

4. Om det krävs att ett kostnadsredovisningssystem införs för att möjliggöra priskontroll, ska de nationella regleringsmyndigheterna säkerställa att en beskrivning av kostnadsredovisningssystemet görs tillgänglig för allmänheten av vilken åtminstone kostnadernas huvudkategorier och reglerna för kostnadsfördelningen framgår. Ett kvalificerat oberoende organ ska kontrollera att kostnadsredovisningssystemet efterlevs och årligen offentliggöra en redogörelse för efterlevnaden.

Artikel 80

Tillträde till passiva nät

1. En nationell regleringsmyndighet får i enlighet med artikel 77 införa skyldigheter för företag att tillgodose varje rimlig begäran om tillträde till och användning av svartfiber och anläggningsinfrastruktur, inbegripet, men inte begränsat till, byggnader eller ingångar till byggnader, ledningar i byggnader inklusive fastighetsnät, antenner, torn och andra stödkonstruktioner, stolpar, master, kanalisation, rör, tillsynsbrunnar, inspektionsbrunnar och kopplingsskåp, i situationer där den nationella regleringsmyndigheten efter att ha beaktat marknadsanalysen kommer fram till att nekat tillträde, eller tillträde som ges på orimliga villkor som ger en liknande verkan, skulle hindra uppkomsten av en marknad med hållbar konkurrens och att det inte skulle ligga i slutanvändarnas intresse.
2. Nationella regleringsmyndigheter får införa skyldigheter för ett företag att tillhandahålla tillträde i enlighet med denna artikel, oberoende av om de tillgångar som påverkas av skyldigheten utgör en del av den relevanta marknaden enligt marknadsanalysen, förutsatt att skyldigheten är nödvändig för att uppnå, och står i proportion till, målen i artikel 3.

Artikel 81

Harmoniserade tillträdesprodukter

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 80 ska en nationell regleringsmyndighet bedöma huruvida det är motiverat och proportionellt att, till följd av en marknadsanalys som utförts i enlighet med artikel 73, ålägga en operatör som anses ha ett betydande inflytande på marknaden på en specifik marknad en skyldighet att erbjuda unionens harmoniserade tillträdesprodukter innan andra tillträdesprodukter införs.
2. När den nationella regleringsmyndigheten beslutar att införa andra tillträdesprodukter ska den förklara varför de är lämpligare än de harmoniserade tillträdesprodukterna för att hantera de problem som identifierats.
3. Unionens harmoniserade produkter kan inbegripa produkter för tillträde till accessnätet.
4. Kommissionen får inom [*sex månader efter det att denna förordning har trätt i kraft*] anta genomförandeakter som fastställer tekniska specifikationer, standardkostnadselement, kostnadsmetoder för harmoniserade produkter och det referenserbjudande som avser den eller de harmoniserade tillträdesprodukterna, med beaktande av Berecs yttrande. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 199.4.
5. De harmoniserade tillträdesprodukterna ska uppfylla följande materiella krav:
    (a) Möjlighet att erbjudas som en tillträdesprodukt till alla leverantörer av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster som är verksamma i unionen.
    (b) Högsta möjliga grad av interoperabilitet för nät och tjänster och icke-diskriminerande nätförvaltning mellan operatörer i konsekvens med nättopologin.
    (c) Kapacitet att ge service till slutanvändarna på konkurrenskraftiga villkor.
    (d) Kostnadseffektivitet, med hänsyn till produktens kapacitet att tillämpas på befintliga och nybyggda nät och samverka med andra accessprodukter som kan tillhandahållas på samma nätinfrastruktur.

(e) Operativ effektivitet, särskilt när det gäller att i möjligaste mån begränsa hindren för genomförande och anläggningskostnaderna för tillträdesleverantörer och tillträdessökande.

(f) Efterlevnad av reglerna för integritets- och personuppgiftsskydd, nätens säkerhet och integritet samt öppenhet och insyn i enlighet med unionsrätten.

6. När en nationell regleringsmyndighet har fastställt att skyldigheten att erbjuda sådana harmoniserade tillträdesprodukter ska ersätta tidigare ålagda tillträdesskyldigheter i grossistledet, ska den fastställa en lämplig övergångsperiod på minst sex månader innan de senare åtgärderna upphävs.

Artikel 82

Termineringstaxor

1. Kommissionen ska, med beaktande av Berecs yttrande, genom en delegerad akt som kompletterar denna förordning fastställa en enda unionsomfattande högsta termineringstaxa för röstsamtal i mobila nät och en enda unionsomfattande högsta termineringstaxa för röstsamtal i fasta nät (tillsammans kallade unionsomfattande termineringstaxor för röstsamtal), vilka åläggs varje leverantör av röstsamtalstermineringstjänster i mobila eller fasta nät i någon medlemsstat. Kommissionen ska vart femte år efter [*dagen för denna förordnings ikraftträdande]* se över den delegerade akten och ska vid varje sådant tillfälle, genom tillämpning av de kriterier som avses i artikel 73.1, överväga om det fortfarande är nödvändigt att fastställa unionsomfattande termineringstaxor för röstsamtal. Om kommissionen, efter sin översyn i enlighet med denna punkt, beslutar att inte införa en högsta termineringstaxa för röstsamtal i mobila nät eller för röstsamtal i fasta nät, eller att inte införa en sådan taxa för någon av dessa kategorier, får de nationella regleringsmyndigheterna genomföra marknadsanalyser av marknaderna för röstsamtalsterminering i enlighet med artikel 73 för att bedöma om det är nödvändigt att införa regleringsskyldigheter. I det fall en nationell regleringsmyndighet till följd av en sådan analys inför kostnadsorienterade termineringstaxor i grossistledet på en relevant marknad ska den följa de principer, kriterier och parametrar som anges i bilaga II och dess utkast till åtgärd ska omfattas av de förfaranden som avses i artiklarna 85 och 184.

2. De nationella regleringsmyndigheterna ska noga övervaka och säkerställa att leverantörer av termineringstjänster för röstsamtal tillämpar de unionsomfattande termineringstaxorna för röstsamtal. De nationella regleringsmyndigheterna får när som helst kräva att en leverantör av termineringstjänster för röstsamtal ska ändra taxan den tar ut av andra företag om den inte rättar sig efter den delegerade akt som avses i punkt 1.

Artikel 83

Åtagandeförfarande

1. De nationella regleringsmyndigheterna ska informera operatörerna om möjligheten att erbjuda åtaganden som åtgärdar de konkurrensproblem som identifierats.

2. Företag som anses ha ett betydande inflytande på marknaden får erbjuda de nationella regleringsmyndigheterna åtaganden beträffande villkor för tillträde eller saminvestering, eller både och, tillämpliga på deras nät, bland annat vad gäller

(a) samarbetsöverenskommelser av betydelse för bedömningen av lämpliga och proportionella skyldigheter enligt artikel 77,

(b) saminvesteringar i gigabitnät,

(c) ett effektivt och icke-diskriminerande tillträde för tredje parter under en genomförandeperiod för frivillig separation, inbegripet en överföring av deras tillgångar i det lokala accessnätet eller en betydande del av dessa till en separat rättslig enhet under annat ägarskap eller etablering av en separat affärsenhet, av ett vertikalt integrerat företag, och efter det att den föreslagna formen av separation har genomförts.

Erbjudandet om åtaganden ska vara tillräckligt detaljerat med avseende på omfattning, varaktighet samt tidsplan och former vad gäller åtagandenas genomförande, för att den nationella regleringsmyndigheten ska kunna göra sin bedömning enligt punkt 3 i denna artikel. Sådana åtaganden får förlängas utöver de perioder för utförande av marknadsanalyser som föreskrivs i artikel 73.6.

3. De nationella regleringsmyndigheterna ska överväga huruvida åtagandena i sig skulle vara en proportionell och lämplig åtgärd för att hantera de konkurrensproblem som har identifierats. I syfte att göra en bedömning av åtaganden som ett företag erbjudit enligt punkt 2 i denna artikel ska den nationella regleringsmyndigheten, utom när det är uppenbart att sådana åtaganden inte uppfyller ett eller flera relevanta villkor eller kriterier, utföra ett marknadstest, särskilt av erbjudandets villkor, genom offentligt samråd med berörda parter, särskilt de tredje parter som påverkas direkt. Potentiella saminvesterare eller tillträdessökande får yttra sig om hur de erbjudna åtagandena överensstämmer med villkoren i artikel 77, beroende på vad som är tillämpligt, och får föreslå ändringar.

4. När det gäller de åtaganden som erbjuds inom ramen för denna artikel ska den nationella regleringsmyndigheten vid bedömningen av skyldigheter enligt artikel 77.3 särskilt beakta

(a) bevis för att de erbjudna åtagandena är rättvisa och rimliga,

(b) om åtagandena är öppna för alla marknadsaktörer,

(c) huruvida tillträdet är tillgängligt i god tid och på rättvisa, rimliga och icke-diskriminerande villkor, innan relaterade slutkundstjänster börjar tillhandahållas, och

(d) de erbjudna åtagandenas sammantagna lämplighet för att möjliggöra hållbar konkurrens på marknader i efterföljande led och för att underlätta gemensam anläggning och användning av gigabitnät i slutanvändarnas intresse.

Med beaktande av alla åsikter som framkommit under samrådet och av hur representativa dessa åsikter är för olika berörda parter, ska den nationella regleringsmyndigheten till det företag som anses ha betydande inflytande på marknaden meddela sina preliminära slutsatser rörande huruvida de erbjudna åtagandena uppfyller de mål, kriterier och förfaranden som anges i denna artikel och, i tillämpliga fall, i artikel 77 samt under vilka omständigheter det skulle kunna överväga att göra åtagandena bindande. Företaget får se över sitt ursprungliga erbjudande för att ta hänsyn till den nationella regleringsmyndighetens preliminära slutsatser och i syfte att uppfylla kriterierna i denna artikel och, i tillämpliga fall, i artikel 77.

5. Den nationella regleringsmyndigheten får fatta beslut om att göra åtagandena helt eller delvis bindande.

6. Med avvikelse från artikel 73.6 får den nationella regleringsmyndigheten göra vissa eller alla åtaganden bindande för en viss period, som får vara hela den period för vilken de erbjuds, och vad gäller saminvesteringsåtaganden som gjorts bindande ska den nationella regleringsmyndigheten göra dem bindande för en period på minst sju år. Om den nationella regleringsmyndigheten gör åtaganden bindande enligt denna artikel ska den inom ramen för artikel 77 bedöma det beslutets konsekvenser för marknadsutvecklingen och lämpligheten i eventuella skyldigheter som den infört eller som den i frånvaro av de åtagandena skulle ha övervägt att införa enligt artiklarna 77–81. När den nationella regleringsmyndigheten anmäler det relevanta förslaget till åtgärd enligt artikel 77 i enlighet med artikel 85 ska den bifoga beslutet om åtaganden till det anmälda förslaget till åtgärd.

7. Den nationella regleringsmyndigheten ska övervaka, utöva tillsyn över och säkerställa efterlevnaden av de åtaganden som den gjort bindande i enlighet med punkt 5 i denna artikel på samma sätt som den övervakar, utövar tillsyn över och säkerställer efterlevnaden av skyldigheter som införts enligt artikel 77 och ska överväga en förlängning av den tid för vilken de har gjorts bindande när den ursprungliga perioden löper ut. Om den nationella regleringsmyndigheten kommer fram till att ett företag inte har uppfyllt de åtaganden som gjorts bindande i enlighet med punkt 5 i denna artikel får den ålägga detta företag sanktioner i enlighet med artikel 196. Utan att det påverkar förfarandet för att säkerställa uppfyllandet av särskilda skyldigheter enligt artikel 196 får den nationella regleringsmyndigheten göra en ny bedömning av de skyldigheter som införts i enlighet med artikel 77.

8. Punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel ska tillämpas på företag som kan erbjuda åtaganden för att undvika de regleringsåtgärder som anges i artikel 69.

Artikel 84

Rena grossistföretag

1. En nationell regleringsmyndighet som fastställer att ett företag som inte är närvarande på någon slutkundsmarknad för elektroniska kommunikationstjänster i den relevanta geografiska marknaden har betydande inflytande på en eller flera grossistmarknader i enlighet med artikel 73 ska överväga om det företaget har följande egenskaper:

    (a) Samtliga företag och verksamhetsenheter inom företaget, alla företag som kontrolleras men inte nödvändigtvis uteslutande ägs av samma slutliga ägare samt varje aktieägare med förmåga att utöva kontroll över företaget bedriver och avser att bedriva verksamhet uteslutande på grossistmarknader för elektroniska kommunikationstjänster, och bedriver därför inte verksamhet på någon slutkundsmarknad för elektroniska kommunikationstjänster som tillhandahålls slutanvändare på den relevanta geografiska marknaden eller på någon annan marknad som skulle kunna påverka företagets beteende på den relevanta grossistmarknaden.

    (b) Företaget är inte skyldigt att, på grund av ett exklusivt avtal eller ett avtal som i praktiken utgör ett exklusivt avtal, samarbeta med ett enda och separat företag med verksamhet i senare led som är verksamt på slutkundsmarknaden för elektroniska kommunikationstjänster som tillhandahålls slutanvändare på den relevanta geografiska marknaden och

på någon annan marknad som skulle kunna påverka företagets beteende på den relevanta grossistmarknaden.

2. Om den nationella regleringsmyndigheten konstaterar att de villkor som föreskrivs i punkt 1 i denna artikel är uppfyllda, får den för det företaget införa enbart skyldigheter enligt artikel 78 och i fråga om icke-diskriminering eller rättvis och rimlig prissättning, om så är motiverat med stöd av en marknadsanalys inbegripet en framåtblickande bedömning av hur det företag som anses ha ett betydande inflytande på marknaden sannolikt kommer att agera.

3. Den nationella regleringsmyndigheten ska när som helst se över de skyldigheter som införts för företaget i enlighet med denna artikel om den konstaterar att de villkor som anges i punkt 1 i denna artikel inte längre är uppfyllda, och den ska tillämpa artiklarna 73 och 77–83, beroende på vad som är lämpligt. Företagen ska utan onödigt dröjsmål underrätta den nationella regleringsmyndigheten om varje ändring av omständigheterna som är relevant för punkt 1 a och b i den här artikeln.

4. Den nationella regleringsmyndigheten ska också se över de skyldigheter som införts för företaget i enlighet med denna artikel, om den på grundval av bevis angående villkor som företaget erbjuder sina kunder i efterföljande led drar slutsatsen att konkurrensproblem har uppstått eller sannolikt kommer att uppstå till skada för slutanvändarna vilket kräver att en eller flera av de skyldigheter som föreskrivs i artiklarna 77–81 åläggs, eller att de skyldigheter som ålagts i enlighet med punkt 2 i den här artikeln ändras. Införandet av skyldigheter och översynen av dem i enlighet med denna artikel ska genomföras i enlighet med de förfaranden som avses i artiklarna 85 och 184.

5.4.3. KAPITEL III: Marknadsregleringsförfaranden på den inre marknaden

Artikel 85

Konsolidering av den inre marknaden på området elektronisk kommunikation

1. De nationella regleringsmyndigheterna ska när de utför sina uppgifter enligt denna förordning ta så stor hänsyn som möjligt till de mål som anges i artikel 3.

2. Såvida inget annat anges i rekommendationer eller riktlinjer som antagits i enlighet med artikel 186 ska en nationell regleringsmyndighet, efter det att det offentliga samrådet har avslutats, då den avser att vidta en åtgärd som

   (a) omfattas av artiklarna 68 och 69 samt 71–84, och

   (b) skulle påverka handeln mellan medlemsstaterna,

   offentliggöra förslaget till åtgärd och meddela detta till kommissionen, Berec och de nationella regleringsmyndigheterna i andra medlemsstater vid samma tidpunkt, tillsammans med skälen för åtgärden, i enlighet med artikel 184.4. Nationella regleringsmyndigheter, Berec och kommissionen får yttra sig över förslaget till åtgärd inom 30 arbetsdagar. Perioden om 30 arbetsdagar får inte förlängas.

3. Det förslag till åtgärd som avses i punkt 3 i denna artikel får inte antas förrän efter ytterligare 90 arbetsdagar om åtgärden syftar till att

   (a) definiera en relevant marknad och bedöma dess mottaglighet för förhandsreglering i enlighet med artikel 72,

(b) besluta huruvida det ska fastställas att ett företag, enskilt eller tillsammans med andra, ska anses ha ett betydande inflytande på marknaden, i enlighet med artikel 73,

(c) införa, ändra eller upphäva en skyldighet för ett företag vid tillämpning av artikel 69.2 eller artikel 77, med undantag för skyldigheter som införts i enlighet med artiklarna 80 och 81,

och kommissionen har meddelat den nationella regleringsmyndigheten att den anser att den föreslagna åtgärden skulle utgöra ett hinder för den inre marknaden eller hyser allvarliga tvivel om att den är förenlig med unionsrätten, särskilt de mål som avses i artikel 3. Den perioden om 90 arbetsdagar får inte förlängas. Kommissionen ska i sådana fall informera Berec och nationella regleringsmyndigheter om sina förbehåll, och samtidigt offentliggöra dem.

4. Inom 30 arbetsdagar från början av den period på 90 arbetsdagar som avses i punkt 3 ska Berec avge ett yttrande om de kommissionsförbehåll som avses i den punkten för att ange om den anser att den föreslagna åtgärden bör bibehållas, ändras eller upphävas, och ska i lämpliga fall lägga fram specifika förslag rörande detta. Detta yttrande ska motiveras och offentliggöras.

5. Om Berec i sina yttranden helt eller delvis delar kommissionens allvarliga tvivel ska den på nära håll samarbeta med den berörda nationella regleringsmyndigheten och kommissionen för att identifiera den lämpligaste och mest effektiva åtgärden.

6. Under den period på 90 arbetsdagar som avses i punkt 3 får kommissionen

(a) fatta ett beslut om att den berörda nationella regleringsmyndigheten inte får anta åtgärdsförslaget om kommissionens reservationer grundade sig på punkt 3 a, b eller c,

(b) fatta beslut om att återkalla de förbehåll som avses i punkt 3,

(c) fatta ett beslut, när det gäller förslag till åtgärder som omfattas av artikel 69.2, som tvingar den berörda nationella regleringsmyndigheten att dra tillbaka förslaget till åtgärd.

Kommissionen ska i största möjliga utsträckning beakta Berecs yttrande innan den fattar ett beslut.

Beslut som avses i första stycket a och c ska åtföljas av en detaljerad och objektiv analys av varför kommissionen inte anser att den föreslagna åtgärden ska antas, tillsammans med specifika förslag om ändringar av den.

7. Om kommissionen har antagit ett beslut i enlighet med punkt 6 c i denna artikel som tvingar den nationella regleringsmyndigheten att dra tillbaka ett åtgärdsförslag, ska den nationella regleringsmyndigheten inte anta en sådan åtgärd. Efter att ha genomfört ett offentligt samråd i enlighet med artikel 186 ska den nationella regleringsmyndigheten inom arton månader från dagen för kommissionens beslut anmäla ett nytt åtgärdsförslag.

8. Utom i de fall som omfattas av punkt 3 och punkt 6 a och c ska den berörda nationella regleringsmyndigheten ta största möjliga hänsyn till synpunkter från andra nationella regleringsmyndigheter, Berec och kommissionen, och får anta det åtgärdsförslag som blir resultatet av detta, och ska i sådana fall meddela kommissionen detta. Den nationella regleringsmyndigheten ska meddela kommissionen och Berec alla antagna slutliga åtgärder som omfattas av punkt 2.

Artikel 86

Interimistiska åtgärder

1. Om en nationell regleringsmyndighet anser att den måste handla skyndsamt för att säkerställa konkurrensen eller skydda användarnas intressen får den, med avvikelse från förfarandet i artikel 85, omedelbart vidta proportionella och interimistiska åtgärder som är giltiga under en period på högst 18 månader. Regleringsmyndigheten ska utan dröjsmål, med en fullständig motivering, underrätta kommissionen, övriga nationella regleringsmyndigheter och Berec om dessa åtgärder.
2. Efter utgången av 18-månadersperioden ska den provisoriska åtgärden antingen upphävas eller ersättas med en permanent åtgärd, vilket ska föregås av samråd på nationell nivå och unionsnivå i enlighet med artiklarna 85 och 184.
3. Den nationella regleringsmyndigheten får inte anta en provisorisk åtgärd i syfte att åtgärda samma konkurrensproblem för vilket en provisorisk åtgärd redan har antagits.

6. DEL VI – TJÄNSTER

6.1. AVDELNING I: SKYLDIGHETER ATT TILLHANDAHÅLLA SAMHÄLLSOMFATTANDE TJÄNSTER

Artikel 87

Samhällsomfattande tjänster

1. Alla konsumenter i unionen ska ha rätt att få tillgång till en adekvat internetanslutningstjänst till överkomligt pris och till talkommunikationstjänster av den kvalitet som specificeras på deras territorier, på en fast plats.
2. Varje medlemsstat ska, mot bakgrund av den minsta bandbredd som majoriteten av konsumenterna på deras territorium åtnjuter och med beaktande av Berecs riktlinjer enligt andra stycket i denna punkt, fastställa den adekvata internetanslutningstjänst som avses i punkt 1 i syfte att säkerställa den bandbredd som krävs för socialt och ekonomiskt deltagande i samhället.

   Senast [*12 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*] ska Berec, efter samråd med berörda parter och i nära samarbete med kommissionen, med beaktande av tillgängliga uppgifter från kommissionen (Eurostat), utfärda riktlinjer för att stödja definitionen av adekvat internetanslutningstjänst enligt punkt 1 och specificeringen av den bandbredd som krävs för socialt och ekonomiskt deltagande i samhället. Riktlinjerna ska uppdateras regelbundet för att återspegla den tekniska utvecklingen och konsumenternas förändrade användningsmönster.

Artikel 88

Tillhandahållande av samhällsomfattande tjänster till överkomligt pris

1. De nationella regleringsmyndigheterna ska, i samverkan med andra behöriga myndigheter, årligen övervaka utvecklingen av och nivån på slutkundspriser som är tillgängliga på marknaden för de tjänster som anges i artikel 87.1, särskilt i förhållande till nationella priser och nationella konsumentinkomster.
2. Om medlemsstaten mot bakgrund av nationella förhållanden fastställer att slutkundspriserna för de tjänster som avses i artikel 87.1 inte är överkomliga, eftersom

konsumenter med låga inkomster eller särskilda sociala behov hindras från att få tillgång till sådana tjänster, ska de vidta åtgärder för att säkerställa att en adekvat internetanslutningstjänst och adekvata talkommunikationstjänster erbjuds till överkomliga priser för sådana konsumenter åtminstone på en fast plats.

3. Om medlemsstaterna beslutar att kräva prisalternativ eller prispaket ska dessa erbjudas av alla leverantörer. Dessa erbjudanden ska vara lättillgängliga för konsumenter med låg inkomst eller särskilda sociala behov. De nationella regleringsmyndigheterna ska, i samverkan med andra behöriga myndigheter, i tillämpliga fall säkerställa att de villkor enligt vilka företag erbjuder olika prisalternativ eller prispaket är fullt transparenta och att de offentliggörs och tillämpas i enlighet med principerna om icke-diskriminering och effektivitet.

   Konsumenter som har rätt till de prisalternativ eller prispaket som avses i första stycket i denna punkt ska ha rätt att ingå avtal med en leverantör av adekvata internetanslutningstjänster och talkommunikationstjänster.

   Om en konsument så begär ska avtalet begränsas till talkommunikationstjänster.

4. Medlemsstaterna ska på lämpligt sätt tillhandahålla stöd till konsumenter med funktionsnedsättning och, när så är lämpligt, vidta andra särskilda åtgärder för att säkerställa att tillhörande terminalutrustning, och särskild utrustning och särskilda tjänster som förbättrar likvärdigt tillträde, vid behov inbegripet totalkonversationstjänster och samtalsförmedlande tjänster, finns tillgängliga och erbjuds till överkomlig pris.

5. Medlemsstaterna ska använda den mest effektiva och lämpliga metoden för de åtgärder som avses i denna artikel, samtidigt som principerna om objektivitet, öppenhet, icke-diskriminering och proportionalitet respekteras och förenligheten med den inre marknaden, inbegripet konkurrensreglerna, säkerställs.

Artikel 89

Definition av adekvat internetanslutningstjänst, nödvändig bandbredd, kriterier och metod för överkomliga priser

Kommissionen får, med beaktande av de tekniska framstegen och förändringarna i konsumenternas användningsmönster, anta genomförandeakter för att fastställa en metod för att definiera en adekvat internetanslutningstjänst, inbegripet den bandbredd som krävs för socialt och ekonomiskt deltagande i samhället enligt artikel 87 mot bakgrund av nationella förhållanden. Genomförandeakterna ska också innehålla de kriterier och metoder som ska beaktas av de nationella regleringsmyndigheterna i samverkan med andra behöriga myndigheter för att fastställa huruvida slutkundspriserna för de tjänster som avses i artikel 87.1 är överkomliga för konsumenter med låga inkomster eller särskilda sociala behov som avses i artikel 88.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 199.4.

Artikel 90

Tillgång till samhällsomfattande tjänster

1. Om en medlemsstat har fastställt, med beaktande av resultaten av den geografiska kartläggning som ska utföras i enlighet med artikel 183, samt eventuell ytterligare bevisning om så krävs, att tillgången på en fast plats till en adekvat internetanslutningstjänst, såsom den definieras i enlighet med artikel 87.2, och till talkommunikationstjänster inte kan säkerställas under normala kommersiella villkor på

dess nationella territorium eller olika delar av detta, ska medlemsstaten använda politiska verktyg och, om andra politiska verktyg inte fick den avsedda effekten, får den införa skyldigheter avseende samhällsomfattande tjänster för att säkerställa att varje rimlig begäran från konsumenter, mikroföretag, småföretag och organisationer som drivs utan vinstsyfte tillgodoses rörande tillgång till dessa tjänster på de berörda delarna av dess territorium.

2. Om andra åtgärder eller verktyg för allmän ordning inte har gett önskad effekt och medlemsstaterna beslutar att införa en skyldighet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster enligt punkt 1, får de anförtro ett eller flera företag tillhandahållandet av sådana skyldigheter inom hela det nationella territoriet eller i vissa delar av det nationella territoriet.

   Medlemsstaterna ska använda den mest effektiva och lämpliga metoden för de åtgärder som avses i denna punkt, samtidigt som principerna om objektivitet, transparens, icke-diskriminering och proportionalitet respekteras och förenligheten med den inre marknaden, inbegripet konkurrensreglerna, säkerställs.

Artikel 91

Kontroll av utgifter och ytterligare faciliteter och tjänster

1. Leverantörer av en adekvat internetanslutningstjänst och talkommunikationstjänster i enlighet med artiklarna 87, 88 och 90 ska, när de erbjuder faciliteter och tjänster utöver de som anges i artikel 87, fastställa villkor på ett sådant sätt att den berättigade slutanvändaren inte är skyldig att betala för faciliteter eller tjänster som inte är nödvändiga eller som inte krävs för den begärda tjänsten.

2. Leverantörer av en adekvat internetanslutningstjänst och talkommunikationstjänster som avses i artikel 87 som tillhandahåller tjänster enligt artikel 88 ska erbjuda följande särskilda faciliteter och tjänster till konsumenter som omfattas av de åtgärder som anges i artikel 88, beroende på vad som är tillämpligt, så att konsumenterna kan övervaka och kontrollera sina utgifter:

   (a) Selektiva samtalsspärrar för utgående samtal eller sms med förhöjd taxa (Premium sms eller mms), eller där så är tekniskt möjligt andra typer av liknande funktioner.

   (b) System för förhandsbetalning.

   (c) Betalningar av anslutningsavgifter som är fördelade över tiden.

   (d) Proportionella, icke-diskriminerande och offentliggjorda åtgärder som säkerställer att vederbörlig varning ges innan tjänsten avbryts eller stängs av, för att täcka utebliven betalning av fakturor som utfärdats av leverantörer, och åtgärder för att undvika avbrott av tjänster på oberättigade grunder, inbegripet en lämplig mekanism för att undersöka det fortsatta intresset för att använda tjänsten.

   (e) Råd om taxor.

   (f) Kostnadskontroll, inbegripet kostnadsfria varningar till konsumenter i händelse av atypiska eller överdrivna konsumtionsmönster.

   (g) Facilitet för avstängning av tredjepartsfakturering.

Artikel 92

Övergångsbestämmelser om utsedda företag enligt direktiv (EU) 2018/1972 och översyn av samhällsomfattande tjänster

1. Företag som före [*sex månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*] har utsetts till att tillhandahålla särskilda prisalternativ eller prispaket eller till att säkerställa tillgången till en adekvat internetanslutningstjänst via bredband och talkommunikationstjänster enligt direktiv (EU) 2018/1972 på en fast plats ska behålla sin status till dess att dessa utseenden löper ut.

2. Berec ska övervaka tillgängligheten och överkomligheten när det gäller adekvat internetanslutning och talkommunikation mot bakgrund av marknadsutvecklingen och den tekniska utvecklingen, och ska senast den 30 juni 2033 offentliggöra ett yttrande om denna utveckling och dess inverkan på tillämpningen av tillgängligheten och överkomligheten.

3. Senast den 30 juni 2034 ska kommissionen, med beaktande av Berecs yttrande, se över omfattningen av de samhällsomfattande tjänster till överkomligt pris som avses i artikel 88 och den tillgång till samhällsomfattande tjänster som avses i artikel 90, i synnerhet i syfte att föreslå för Europaparlamentet och rådet att omfattningen ändras eller omdefinieras.

   Översynen ska genomföras mot bakgrund av den sociala, ekonomiska och tekniska utvecklingen, inbegripet övergången till fiber, och med beaktande bland annat av den aktuella teknik som används av majoriteten av konsumenterna. Kommissionen ska lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om resultatet av översynen.

6.2. AVDELNING II: ÖPPEN INTERNETANSLUTNING

Artikel 93

Skydd för öppen internetanslutning

1. Slutanvändare ska ha rätt att via sin internetanslutningstjänst ha tillgång till och distribuera information och innehåll, använda och tillhandahålla applikationer och tjänster och använda terminalutrustning efter eget val, oavsett var slutanvändaren eller leverantören befinner sig och oavsett informationens, innehållets, applikationens eller tjänstens lokalisering, ursprung eller destination. Denna punkt påverkar inte tillämpningen av unionsrätten och med unionsrätten förenlig nationell rätt rörande innehålls, applikationers eller tjänsters laglighet.

2. Överenskommelser mellan leverantörer av internetanslutningstjänster och slutanvändare om kommersiella och tekniska villkor och de egenskaper för internetanslutningstjänster, såsom pris, datavolymer och datahastighet, och eventuella affärsmetoder som tillämpas av leverantörer av internetanslutningstjänster, får inte begränsa utövandet av slutanvändares rättigheter som anges i punkt 1.

3. Leverantörer av internetanslutningstjänster ska behandla all trafik likvärdigt, utan diskriminering, begränsningar eller störningar, och oberoende av sändare och mottagare, det innehåll användarna tar del av eller distribuerar, de applikationer eller tjänster som används eller tillhandahålls eller den terminalutrustning som används.

   Det första stycket ska inte hindra leverantörer av internetanslutningstjänster från att genomföra rimliga trafikstyrningsåtgärder. För att anses vara rimliga ska sådana åtgärder vara öppna, icke-diskriminerande och proportionella och ska inte grundas på

kommersiella överväganden utan på objektiva sett skilda krav på tjänstens tekniska kvalitet för specifika kategorier av trafik. Sådana åtgärder får inte övervaka det specifika innehållet och får inte bibehållas längre än vad som är nödvändigt.

Leverantörer av internetanslutningstjänster får inte tillämpa trafikstyrningsåtgärder som går utöver de som anges i andra stycket och får i synnerhet inte blockera, sakta ned, ändra, begränsa, störa, försämra eller diskriminera specifikt innehåll, specifika applikationer eller tjänster eller specifika kategorier av dessa, utom när det är nödvändigt, och endast så länge det är nödvändigt, för att

(a) följa unionens lagstiftningsakter eller med unionsrätten förenlig nationell lagstiftning som leverantören av internetanslutningstjänster omfattas av, eller åtgärder som är förenliga med unionsrätten som ger verkan åt sådana unionslagstiftningsakter eller nationell lagstiftning, inklusive rättsliga avgöranden eller beslut från myndigheter med relevanta befogenheter,

(b) bevara robustheten och säkerheten i nätet, tjänster som tillhandahålls via det nätet och slutanvändarnas terminalutrustning,

(c) förhindra en nära förestående överbelastning av nätet eller lindra effekterna av exceptionell eller tillfällig överbelastning av nätet, under förutsättning att likvärdiga kategorier av trafik behandlas likvärdigt.

4. Trafikstyrningsåtgärder får endast omfatta behandling av personuppgifter om sådan behandling är nödvändig för att uppnå de mål som anges i punkt 3. Sådan behandling ska ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679. Trafikstyrningsåtgärder ska också vara förenliga med bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG.

5. Leverantörer av elektronisk kommunikation till allmänheten, inklusive leverantörer av internetanslutningstjänster, och innehålls-, applikations- och tjänsteleverantörer, ska vara fria att tillhandahålla tjänster som inte är internetanslutningstjänster och som är optimerade för särskilt innehåll och särskilda applikationer och tjänster, eller en kombination av detta, om optimeringen är nödvändig för att uppfylla kraven för innehåll, applikationer och tjänster för en särskild kvalitetsnivå. Leverantörer av elektronisk kommunikation till allmänheten, inbegripet leverantörer av internetanslutningstjänster, får tillhandahålla eller underlätta sådana tjänster endast om nätkapaciteten är tillräcklig för att de ska kunna tillhandahållas utöver de internetanslutningstjänster som tillhandahålls. Sådana tjänster ska inte kunna användas eller erbjudas som en ersättning för internetanslutningstjänster och får inte vara till skada för tillgången till eller den allmänna kvaliteten på internetanslutningstjänster för slutanvändare.

6. Kommissionen får anta genomförandeakter med närmare uppgifter om de villkor som avses i denna artikel för tillhandahållande av andra tjänster än internetanslutningstjänster som är optimerade för ett specifikt innehåll eller för specifika tillämpningar eller tjänster, eller en kombination av dessa.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 199.4.

Artikel 94

Övervakning och efterlevnadskontroll av öppen internetanslutning

1. De nationella regleringsmyndigheterna ska noga övervaka och säkerställa att artikel 93 efterlevs, och ska främja fortsatt tillgång till icke-diskriminerande internetanslutning på

kvalitetsnivåer som återspeglar tekniska framsteg. I detta syfte får de nationella regleringsmyndigheterna införa krav för en eller flera leverantörer av elektronisk kommunikation till allmänheten, inklusive leverantörer av internetanslutningstjänster, som rör tekniska egenskaper, krav om lägsta tjänstekvalitet och andra lämpliga och nödvändiga åtgärder.

2. Leverantörer av elektronisk kommunikation till allmänheten, inklusive leverantörer av internetanslutningstjänster, ska vartannat år göra information rörande de skyldigheter som anges i artikel 93 tillgänglig för de nationella regleringsmyndigheterna, i synnerhet information om hur de styr sin nätkapacitet och -trafik samt motiveringar för alla trafikstyrningsåtgärder som vidtas.

3. De nationella regleringsmyndigheterna ska till Berec meddela uppdateringar om sin huvudsakliga praxis och nationella slutsatser om öppen internetanslutning på grundval av den information som mottagits enligt punkt 2. Berec ska, på grundval av informationen från de nationella regleringsmyndigheterna, senast 24 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande och därefter vartannat år offentliggöra en rapport om den huvudsakliga praxisen och slutsatserna rörande öppen internetanslutning i unionen.

4. Senast [*12 månader efter denna förordnings ikraftträdande*] ska Berec, i nära samarbete med kommissionen, offentliggöra en gemensam mall som ska användas för att samla in den information som krävs enligt punkt 2.

5. Berec ska, efter samråd med berörda aktörer och i nära samarbete med kommissionen, utfärda riktlinjer för uppfyllandet av de nationella regleringsmyndigheternas skyldigheter enligt denna artikel. I riktlinjerna ska också anges de relevanta parametrarna för tjänstekvaliteten för internetanslutningstjänster, däribland parametrarna för den övervakningsmekanism som avses i artikel 97.4 andra stycket, de parametrar som är relevanta för slutanvändare med funktionsnedsättning, de tillämpliga mätmetoderna, innehållet i och formatet för informationen, i enlighet med vad som anges i bilaga III och för offentliggörande enligt bilaga IV, samt mekanismer för kvalitetscertifiering. De relevanta parametrarna för slutanvändare med funktionsnedsättning ska även inbegripa parametrar för allmänt tillgängliga interpersonella kommunikationstjänster.

   De nationella regleringsmyndigheterna ska beakta Berecs riktlinjer när de utför efterlevnadskontroll av skyldigheterna rörande tjänstekvalitet.

6.3. AVDELNING III: SLUTANVÄNDARES RÄTTIGHETER

6.3.1. KAPITEL I Konsumenters rättigheter

Artikel 95

Informationskrav i samband med avtal

1. Innan en konsument blir bunden av ett avtal eller ett motsvarande erbjudande, och utöver kraven i direktiv 2011/83/EU, ska leverantörer av internetanslutningstjänster eller allmänt tillgängliga interpersonella kommunikationstjänster tillhandahålla den information som förtecknas i bilaga III till denna förordning i den mån den informationen rör en tjänst som de tillhandahåller.

   Information ska lämnas på ett klart och begripligt sätt och på ett varaktigt medium enligt definitionen i artikel 2.10 i direktiv 2011/83/EU eller, när det inte är möjligt att lämna den på ett varaktigt medium, i ett dokument som är lätt att ladda ner och som tillgängliggörs av leverantören. Leverantören ska uttryckligen uppmärksamma

konsumenten på att det dokumentet finns tillgängligt och på vikten av att ladda ned det för dokumentation, framtida användning och oförändrad återgivning.

Informationen ska på begäran tillhandahållas i ett tillgängligt format för slutanvändare med funktionsnedsättning i enlighet med tillgänglighetskraven i bilaga I till direktiv (EU) 2019/882.

2. Leverantörer av internetanslutningstjänster eller allmänt tillgängliga interpersonella kommunikationstjänster ska tillhandahålla en kortfattad och lättläst avtalssammanfattning till konsumenterna. Den sammanfattningen ska innehålla de viktigaste delarna av informationskraven i enlighet med punkt 1. De viktigaste delarna ska omfatta följande:

   (a) Leverantörens namn, adress och kontaktuppgifter samt eventuella särskilda kontaktuppgifter för klagomål.

   (b) De huvudsakliga egenskaperna hos varje tjänst som tillhandahålls.

   (c) Respektive priser för aktivering av den elektroniska kommunikationstjänsten och för eventuella återkommande eller förbrukningsrelaterade avgifter, när tjänsten tillhandahålls mot direkt betalning i pengar.

   (d) Avtalets löptid och villkor för dess förlängning och uppsägning.

   (e) I vilken utsträckning produkterna eller tjänsterna är utformade för slutanvändare med funktionsnedsättning.

   (f) När det gäller internetanslutningstjänster, en sammanfattning av den information som krävs enligt avsnitt 5 d och e i bilaga III.

   Kommissionen får anta genomförandeakter med närmare angivelser om en mall för sammanfattning av avtalet som leverantörerna ska använda för att fullgöra sina skyldigheter enligt denna punkt.

   Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 199.4.

   Leverantörer som omfattas av skyldigheterna enligt punkt 1 ska fylla i mallen för sammanfattning av avtalet med den information som krävs, och avgiftsfritt lämna sammanfattningen av avtalet till konsumenter innan konsumenten är bunden av avtalet eller ett motsvarande erbjudande, och detta ska också gälla distansavtal. Om det av objektiva tekniska skäl är omöjligt att tillhandahålla avtalssammanfattningen vid den tidpunkten ska den tillhandahållas utan onödigt dröjsmål därefter och innan konsumenten blir bunden av ett avtal eller ett motsvarande erbjudande.

3. Den information som avses i punkterna 1 och 2 ska utgöra en integrerad del av avtalet och får inte ändras såvida inte parterna uttryckligen enas om detta.

4. Om leverantören har uppfyllt informationskraven i enlighet med punkterna 1 och 2 ska denne anses ha uppfyllt informationskraven i artikel 5.1 a eller 6.1 a, 5.1 b eller 6.1 b och 6.1 c, 5.1 c eller 6.1 e, 5.1 f och 6.1 o och p samt artikel 8.2 första stycket i direktiv 2011/83/EU.

5. När internetanslutningstjänster eller allmänt tillgängliga interpersonella kommunikationstjänster faktureras utifrån förbrukning i volym eller tid ska leverantörerna av dessa tjänster erbjuda konsumenterna en funktion för övervakning och kontroll av användningen av och kostnaden för var och en av dessa tjänster. Denna

funktion ska ge tillgång till aktuell information om förbrukningen för de tjänster som ingår i en prisplan. Framför allt ska leverantörerna meddela konsumenterna innan eventuella förbrukningsgränser som ingår i deras prisplan uppnås samt när en tjänst som ingår i deras prisplan är helt förbrukad.

6. Leverantörerna ska i tillämpliga fall kostnadsfritt erbjuda konsumenterna specificerade fakturor med en grundläggande detaljeringsgrad, så att konsumenterna kan

   (a) verifiera och kontrollera de avgifter som uppstår vid användning av internetanslutningstjänster eller nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster,

   (b) på lämpligt sätt övervaka sin användning och sina utgifter och därigenom ha rimlig kontroll över sina fakturor.

   Sådana specificerade fakturor ska innehålla en tydlig uppgift om leverantören och varaktigheten på de tjänster som debiteras genom betalnummer, såvida konsumenten inte har begärt att dessa uppgifter ska utelämnas.

   Det får inte uppställas krav på att samtal som är avgiftsfria för den uppringande slutanvändaren, inbegripet samtal till hjälplinjer, ska anges på den uppringande konsumentens specificerade faktura.

   Konsumenter ska ha rätt att få ospecificerade räkningar. Rättigheterna för konsumenter som mottar specificerade fakturor ska vara förenliga med rätten till privatliv för uppringande och uppringda konsumenter, bland annat genom att säkerställa att det för sådana konsumenter finns tillräckligt med andra möjligheter till kommunikation eller betalning tillgängliga, för att öka integritetsskyddet.

7. Medlemsstaterna får inte i sin nationella rätt bibehålla eller införa bestämmelser om skydd för konsumenter som avviker från denna artikel, inklusive strängare, eller mindre stränga, bestämmelser för att säkerställa en annan skyddsnivå. Detta påverkar inte medlemsstaternas rätt att upprätthålla bestämmelser om ytterligare faciliteter enligt direktiv (EU) 2018/1972.

Artikel 96

Transparens

1. Om leverantörer av internetanslutningstjänster eller allmänt tillgängliga interpersonella kommunikationstjänster sätter upp villkor för tillhandahållandet av de tjänsterna till konsumenter ska de offentliggöra den information som avses i bilaga IV till denna förordning på ett tydligt, heltäckande och maskinläsbart sätt och i ett tillgängligt format för slutanvändare med funktionsnedsättning i enlighet med tillgänglighetskraven i bilaga I till direktiv (EU) 2019/882. Sådan information ska uppdateras regelbundet.

2. Medlemsstaterna får inte i sin nationella rätt bibehålla eller införa bestämmelser om skydd för slutanvändare som avviker från denna artikel, inklusive strängare, eller mindre stränga, bestämmelser för att säkerställa en annan skyddsnivå.

Artikel 97

Avtalets löptid och uppsägning av avtal

1. Villkor och förfaranden för uppsägning av avtal ska inte fungera som negativa incitament för byte av tjänsteleverantör. Avtal som ingås mellan konsumenter och leverantörer av andra allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster än

nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster och andra tjänster än överföringstjänster som används för tillhandahållande av maskin-till-maskin-tjänster ska inte föreskriva en bindningstid som är längre än 24 månader. Detta påverkar inte medlemsstaternas rätt att bibehålla bestämmelser som föreskriver kortare maximala bindningstider.

Denna punkt gäller inte för löptiden för ett avbetalningskontrakt där konsumenten i ett separat avtal har gått med på att göra avbetalningar enbart för anläggning av en fysisk anslutning, i synnerhet till gigabitnät. Ett avbetalningskontrakt för anläggning av en fysisk anslutning får inte innefatta terminalutrustning, såsom en router eller ett modem, och får inte hindra konsumenter från att utöva sina rättigheter enligt punkterna 2–6.

2. Om det i ett avtal eller nationell lagstiftning föreskrivs en automatisk förlängning av ett tidsbegränsat avtal för andra elektroniska kommunikationstjänster än nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster och andra tjänster än överföringstjänster som används för tillhandahållande av maskin-till-maskin-tjänster, har konsumenter rätt att när som helst efter en sådan förlängning säga upp avtalet med en uppsägningstid på högst en månad, utan att ådra sig några kostnader utom avgifterna för att ta emot tjänsten under uppsägningstiden. Innan avtalet förlängs automatiskt ska leverantören tydligt, i god tid och på ett varaktigt medium informera konsumenterna om när avtalet löper ut och om hur avtalet kan sägas upp. Leverantörerna ska samtidigt ge konsumenterna råd om de förmånligaste prisvillkor som gäller för konsumenternas tjänster.

3. Konsumenter ska ha rätt att säga upp sitt avtal utan ytterligare kostnad vid meddelande om ändringar av avtalsvillkoren som föreslås av leverantörer av andra allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster än nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster, med undantag för fall där de föreslagna ändringarna enbart är till konsumentens fördel, är av rent administrativ karaktär och inte får några negativa konsekvenser för konsumenten eller föreskrivs direkt genom unionsrätt eller nationell rätt.

   Leverantörerna ska underrätta konsumenterna om ändringar i avtalsvillkoren minst en månad i förväg och samtidigt informera dem om att de har rätt att säga upp avtalet utan ytterligare kostnad om de inte godtar de nya villkoren. Rätten att säga upp avtalet ska kunna utövas inom en månad från underrättelsen. Underrättelsen ska göras på ett tydligt och begripligt sätt, på ett varaktigt medium.

4. Alla betydande ihållande eller ofta återkommande skillnader mellan den faktiska prestandan på andra elektroniska kommunikationstjänster än internetanslutningstjänster eller nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster och den prestanda som anges i avtalet ska anses som skäl att aktivera de påföljder som konsumenten har tillgång till i enlighet med nationell rätt, inbegripet rätten att säga upp avtalet utan kostnad.

   När det gäller internetanslutningstjänster ska alla betydande skillnader, ihållande eller regelbundet återkommande, mellan internetanslutningstjänstens faktiska prestanda i fråga om hastighet eller andra parametrar för tjänstekvalitet och den prestanda som har angetts av leverantören av internetanslutningstjänsten i enlighet med avsnitt 5 a–d i bilaga III, om relevanta omständigheter har fastställts genom den övervakningsmekanism som anges i Berecs riktlinjer som avses i artikel 94.5 och certifierats av den nationella regleringsmyndigheten, anses utgöra bristande överensstämmelse i fråga om prestanda när det gäller utlösandet av de avhjälpande åtgärder som konsumenten har tillgång till i enlighet med nationell rätt.

5. Om en konsument har rätt att säga upp ett avtal avseende en annan allmänt tillgänglig elektronisk kommunikationstjänst än en nummeroberoende interpersonell kommunikationstjänst före utgången av den överenskomna avtalsperioden i enlighet med denna förordning, andra bestämmelser i unionsrätten eller nationell lagstiftning ska konsumenten inte vara skyldig att betala någon annan ersättning än för subventionerad terminalutrustning som denne behåller.

   Om konsumenten väljer att behålla terminalutrustning som vid tidpunkten för avtalets ingående ingår i ett paket ska den eventuella ersättningen inte överstiga det tidsproportionella värdet för utrustningen i enlighet med vad som överenskommits vid tidpunkten för avtalets ingående eller den kvarstående delen av serviceavgiften fram till utgången av avtalet, beroende på vilket belopp som är lägst.

   Leverantören ska kostnadsfritt häva eventuella förbehåll avseende användningen av den terminalutrustningen på andra nät senast vid betalningen av ersättningen.

6. Medlemsstaterna får inte i sin nationella rätt bibehålla eller införa bestämmelser om skydd för slutanvändare som avviker från denna artikel, inklusive strängare, eller mindre stränga, bestämmelser för att säkerställa en annan skyddsnivå. Detta påverkar inte medlemsstaternas rätt att bibehålla de bestämmelser som avses i punkt 1.

Artikel 98

Paketerbjudanden

1. Om ett paket av tjänster eller ett paket av tjänster och terminalutrustning som erbjuds en konsument omfattar minst en internetanslutningstjänst eller en allmänt tillgänglig nummerbaserad interpersonell kommunikationstjänst, ska artiklarna 95.2, 96.1, 97 och 100.1 gälla alla delar av paketet; de ska härvid i tillämpliga delar gälla även de delar som annars inte omfattas av de bestämmelserna.
2. Om konsumenten enligt unionsrätten, eller nationell rätt i enlighet med unionsrätten, har rätt att säga upp någon del av det paket som avses i punkt 1 före utgången av den överenskomna avtalsperioden på grund av bristande överensstämmelse med avtalet eller underlåtenhet att leverera, har konsumenten rätt att säga upp avtalet med avseende på alla delar av paketet.
3. Eventuella abonnemang på ytterligare tjänster eller terminalutrustning som levereras eller tillhandahålls av samma leverantör av internetanslutningstjänster eller allmänt tillgängliga nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster får inte innebära en förlängning av den ursprungliga löptiden för det avtal till vilket sådana tjänster eller sådan terminalutrustning läggs till, såvida konsumenten inte uttryckligen samtycker till annat vid tecknandet av ett abonnemang på ytterligare tjänster eller terminalutrustning.
4. Medlemsstaterna får inte i sin nationella rätt bibehålla eller införa bestämmelser om skydd för slutanvändare som avviker från denna artikel, inklusive strängare, eller mindre stränga, bestämmelser för att säkerställa en annan skyddsnivå.

Artikel 99

Rättigheter för mikroföretag, små och medelstora företag eller organisationer som drivs utan vinstsyfte

Artiklarna 95, 97.1, 98.1 och 98.3 ska också tillämpas på slutanvändare som är mikroföretag eller organisationer som drivs utan vinstsyfte, såvida de inte uttryckligen har samtyckt till att avstå från alla eller delar av de rättigheter som fastställs i dessa bestämmelser. Artikel 97.2,

97.3 och 97.5 ska även gälla för slutanvändare som är mikroföretag, små och medelstora företag eller organisationer som drivs utan vinstsyfte, såvida de inte uttryckligen har samtyckt till att avstå från alla eller några av de rättigheter som fastställs i dessa bestämmelser.

6.3.2. KAPITEL II: Slutanvändares rättigheter

Artikel 100

Byte av leverantör och nummerportabilitet

1. I händelse av byte mellan leverantörer av internetanslutningstjänster ska de berörda leverantörerna ge slutanvändaren lämplig information före och under bytesförfarandet och säkerställa internetanslutningstjänstens kontinuitet, såvida inte detta är tekniskt ogenomförbart. Den mottagande leverantören ska säkerställa att aktiveringen av internetanslutningstjänsten sker snarast möjligt den dag och inom den tidsram som uttryckligen avtalats med slutanvändaren. Den överlämnande leverantören ska fortsätta att tillhandahålla sin internetanslutningstjänst på samma villkor till dess att den mottagande leverantören aktiverar sin internetanslutningstjänst. Eventuella avbrott i tjänsten under bytet får inte överstiga en arbetsdag.

   De nationella regleringsmyndigheterna ska säkerställa att bytesprocessen är effektiv och enkel för slutanvändaren.

2. Slutanvändare med nummer från den nationella nummerplanen ska ha rätt att på begäran behålla sina nummer, oberoende av vilket företag som tillhandahåller tjänsten. Denna rätt ska gälla

   (a) om det gäller geografiska nummer, på en viss plats, och

   (b) om det gäller icke-geografiska nummer, på vilken plats som helst.

   Den rättighet som fastställs i första stycket gäller inte nummerportabilitet mellan nät som tillhandahåller tjänster på en fast plats och mobilnät.

3. När en slutanvändare säger upp ett avtal ska slutanvändaren ha rätt att portera ett nummer från den nationella nummerplanen till samma leverantör eller en annan leverantör under minst en månad efter dagen för avtalets upphörande, såvida inte slutanvändaren avsäger sig denna rättighet.

4. De nationella regleringsmyndigheterna ska säkerställa att den prissättning leverantörer emellan som avser nummerportabilitet är kostnadsorienterad och att inga direkta avgifter tas ut av slutanvändare.

5. Portering av nummer och efterföljande aktivering av dem ska utföras snarast möjligt den dag som uttryckligen avtalats med slutanvändaren. En slutanvändare som ingått ett avtal om portering av ett nummer till en ny leverantör ska under alla omständigheter få numret aktiverat inom en arbetsdag från och med den dag som avtalats med slutanvändaren. Om porteringsförfarandet misslyckas ska den överlämnande leverantören återaktivera slutanvändarens nummer och tillhörande tjänster till dess att porteringen lyckas. Den överlämnande leverantören ska fortsätta att tillhandahålla sina tjänster på samma villkor till dess att den mottagande leverantörens tjänster är aktiverade. Avbrott i tjänsten under bytet av leverantör och nummerporteringen får under inga omständigheter överstiga en arbetsdag. Operatörer vars accessnät eller faciliteter används av antingen den överlämnande eller den mottagande leverantören, eller av båda, ska säkerställa att det inte förekommer avbrott i tjänsten som försenar bytes- och porteringsförfarandet.

6. Den mottagande leverantören ska leda det bytes- och porteringsförfarande som anges i punkterna 1 och 5 och både den mottagande och den överlämnande leverantören ska samarbeta lojalt. De ska inte försena eller missbruka bytes- och porteringsförfarandet och inte heller portera nummer eller byta slutanvändare utan slutanvändarnas uttryckliga samtycke. Slutanvändarnas avtal med den överlämnande leverantören ska automatiskt upphöra att gälla när bytesförfarandet avslutas.

   Senast [*12 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*] ska Berec, efter samråd med berörda parter och i nära samarbete med kommissionen, anta riktlinjer med närmare uppgifter om bytes- och porteringsförfarandena, med beaktande av den tekniska genomförbarheten och behovet av att upprätthålla kontinuiteten i tjänsterna för slutanvändarna. Riktlinjerna ska också beskriva processen rörande ersättning för slutanvändarna i händelse av förseningar i eller missbruk av porterings- och bytesprocesserna, missade service- och installationstillfällen eller underlåtenhet från leverantörens sida att uppfylla de skyldigheter som anges i denna artikel. De nationella regleringsmyndigheterna ska fastställa närmare uppgifter för bytes- och porteringsförfarandena med beaktande av Berecs riktlinjer. Detta ska, om tekniskt möjligt, omfatta ett krav på att nummerportabilitet ska genomföras med hjälp av over-the-air-tillhandahållande, om inte slutanvändaren begär något annat.

   De nationella regleringsmyndigheterna ska också vidta lämpliga åtgärder som säkerställer att slutanvändarna på lämpligt sätt informeras och skyddas under hela bytes- och porteringsförfarandena och att deras leverantör inte byts ut till en annan mot slutanvändarnas vilja.

   Den överlämnande leverantören ska på begäran betala tillbaka eventuella kvarstående tillgodohavanden till konsumenter som använder förhandsbetalda tjänster. Återbetalning får medföra en avgift endast om detta anges i avtalet. En sådan avgift ska vara proportionell och motsvara de faktiska kostnader som återbetalningen medför för den överlämnande leverantören.

7. Medlemsstaterna får inte i sin nationella rätt bibehålla eller införa bestämmelser om skydd för slutanvändare som avviker från denna artikel, inklusive strängare, eller mindre stränga, bestämmelser för att säkerställa en annan skyddsnivå. Detta påverkar inte medlemsstaternas rätt att anta eller bibehålla regler om leverantörers ersättning till slutanvändare om en leverantör underlåter att uppfylla de skyldigheter som fastställs i denna artikel, och i händelse av förseningar i eller missbruk av porterings- och bytesprocesser samt missade service- och installationstillfällen.

Artikel 101

Undantag för vissa mikroföretag

Denna avdelning – förutom artikel 102 – ska inte vara tillämplig på mikroföretag som tillhandahåller nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster, såvida de inte tillhandahåller även andra elektroniska kommunikationstjänster.

Innan ett avtal ingås ska ett mikroföretag som omfattas av ett sådant undantag informera slutanvändarna om det undantag som avses i första stycket.

Artikel 102

Icke-diskriminering

Leverantörer av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster ska inte tillämpa andra krav eller allmänna villkor för tillträde till eller användning av nät eller tjänster för slutanvändare, såvida detta inte är motiverat inom ramen för unionsrätten.

6.3.3. KAPITEL III: Faciliteter och funktioner för slutanvändare

Artikel 103

Slutanvändares skydd mot bedräglig verksamhet

1. Leverantörer av internetanslutningstjänster och allmänt tillgängliga interpersonella kommunikationstjänster ska samarbeta med de nationella behöriga myndigheterna för att identifiera effektiva åtgärder för förhindrande av bedräglig verksamhet som utförs genom utnyttjande av dessa tjänster och som påverkar slutanvändarna, samtidigt som man säkerställer full överensstämmelse med unionslagstiftningen om skydd av personuppgifter.
2. Byrån för digitala nätverk ska samla in information från nationella regleringsmyndigheter eller andra behöriga myndigheter, relevanta europeiska och globala organisationer och berörda parter, däribland Europol och Enisa, om den bedrägliga verksamhet som begås genom utnyttjande av de tjänster som avses i punkt 1, särskilt om denna verksamhet är gränsöverskridande.
3. Berec ska, efter samråd med Europeiska dataskyddsstyrelsen och Enisa, utfärda riktlinjer om tekniska och rättsliga åtgärder som på ett effektivt sätt kan skydda slutanvändarna mot bedräglig verksamhet i unionen, särskilt åtgärder som bygger på nationella regleringsmyndigheters eller behöriga myndigheters befogenhet att blockera nummer och tjänster i enlighet med artikel 52.2. De första av dessa Berecriktlinjer ska antas [*tolv månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*]. Berec ska uppdatera riktlinjerna vid behov men åtminstone vartannat år efter deras antagande.
4. De nationella behöriga myndigheterna ska vidta åtgärder för att förhindra bedräglig verksamhet som utnyttjar de tjänster som avses i punkt 1 genom att beakta de riktlinjer som utfärdats enligt punkt 3.
5. Kommissionen får anta delegerade akter i enlighet med artikel 198 som kompletterar punkt 3 i den här artikeln med avseende på nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de bedrägeriförebyggande åtgärderna inom unionen är effektiva och samordnade och att de kompletterar varandra.

Artikel 104

Jourlinjer för anmälan av försvunna barn och för stöd till barn

1. Leverantörer av nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster ska säkerställa en kostnadsfri tillgång för slutanvändare, inbegripet slutanvändare med funktionsnedsättning, till en tjänst med en jourlinje för rapportering av fall med försvunna barn. När slutanvändare reser inom unionen ska de kostnadsfritt ha tillgång till det besökta landets tjänst. Jourlinjen ska kunna nås på nummer 116000.
2. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att den myndighet eller det företag som tilldelats nummer 116000 anslår nödvändiga resurser för att driva jourlinjen.

3. Medlemsstaterna och kommissionen ska säkerställa att slutanvändarna får tillräcklig information om förekomsten av de tjänster som tillhandahålls på nummer 116000 och, i lämpliga fall, 116111, samt om hur de används.

Artikel 105

Spridning av information av allmänt intresse

Leverantörer av internetanslutningstjänster eller allmänt tillgängliga nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster ska vid behov sprida kostnadsfri information av allmänintresse till befintliga och nya slutanvändare med hjälp av de metoder som de normalt använder för att kommunicera med slutanvändarna. Informationen av allmänintresse ska tillhandahållas av de berörda offentliga myndigheterna i ett standardiserat format och bland annat omfatta

(a) sätt att använda internetanslutningstjänster och allmänt tillgängliga interpersonella kommunikationstjänster för att bedriva olaglig verksamhet eller sprida skadligt innehåll, särskilt när detta kan skada respekten för andras fri- och rättigheter, rätten till skydd av personuppgifter, upphovsrätt och därmed förknippade rättigheter,

(b) metoder för att skydda sig mot risker för personlig säkerhet, integritet och personuppgifter vid användning av internetanslutningstjänster och allmänt tillgängliga interpersonella kommunikationstjänster, däribland skydd mot bedräglig verksamhet som utförs genom användning av dessa tjänster.

Artikel 106

Nödkommunikation och det gemensamma europeiska nödnumret

1. Leverantörer av allmänt tillgängliga nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster ska, på uppdrag av medlemsstaten, ge slutanvändarna tillgång till alarmeringstjänster genom nödkommunikation. Denna nödkommunikation ska tillhandahållas kostnadsfritt och utan behov av att använda något betalningsmedel, inbegripet genom användning av det gemensamma europeiska nödnumret 112 och eventuella nationella nödnummer som anges av medlemsstaterna.

   Leverantörer av nödkommunikation ska säkerställa att alarmeringscentraler utan kostnad kan återuppringa slutanvändare på grundval av ursprungsindikering av nödkommunikationen eller på grundval av en interpersonell kommunikation genom att använda samma interpersonella kommunikationstjänst som den som alarmeringscentralen kontaktades genom, och om det inte är ekonomiskt möjligt att tillhandahålla denna tjänst kostnadsfritt ska det göras till ett slutkundspris som inte överstiger det inhemska slutkundspriset för den leverantör som betjänar alarmeringscentralen.

   Medlemsstaterna får föreskriva tillgång till alarmeringstjänster via nödkommunikation från nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster, under förutsättning att det nationella systemet för alarmeringscentraler gör det möjligt att dirigera nödkommunikationen till den lämpligaste alarmeringscentralen och att ta emot lokaliseringsuppgifter.

   Leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster som inte är allmänt tillgängliga men som möjliggör samtal till allmänna elektroniska kommunikationsnät ska säkerställa tillgången till alarmeringstjänster genom användningen av det gemensamma europeiska

nödnumret 112 när det inte finns någon alternativ och enkel tillgång till alarmeringstjänster.

2. Senast 24 månader efter antagandet av den delegerade akt som avses i punkt 8 ska medlemsstaterna se till att slutanvändare kan initiera nödkommunikation via en mobil applikation i kombination med de europeiska digitala identitetsplånböcker som utfärdats enligt förordning (EU) 910/2014.

3. Leverantörer av de interpersonella elektroniska kommunikationstjänster som avses i punkt 1 ska genomföra de tekniska och organisatoriska åtgärder som säkerställer en effektiv nödkommunikation för deras slutanvändare när de reser inom unionen.

4. Leverantörer av interpersonella kommunikationstjänster och nationella system för alarmeringscentraler ska säkerställa att nödkommunikation och lokaliseringsuppgifter utan dröjsmål vidarebefordras till den lämpligaste alarmeringscentralen. Nationella organisationer för larmcentraler ska säkerställa att all nödkommunikation, även när det gemensamma europeiska larmnumret 112 används, besvaras och hanteras på lämpligt sätt.

5. De leverantörer som avses i punkt 1 ska säkerställa att slutanvändare med funktionsnedsättning har tillgång till alarmeringstjänster genom nödkommunikation och att denna tillgång är likvärdig den tillgång som andra slutanvändare åtnjuter, bland annat genom att följa direktiv (EU) 2019/882.

   När medlemsstaterna föreskriver lösningar för tillträde till alarmeringstjänster via nödkommunikation för slutanvändare med funktionsnedsättning ska de, förutsatt att det är tekniskt genomförbart, säkerställa att följande krav på likvärdig funktion är uppfyllda:

   (a) Nödkommunikationen möjliggör interaktiv tvåvägskommunikation mellan slutanvändaren med funktionsnedsättning och alarmeringscentralen.

   (b) Nödkommunikationen är tillgänglig på ett sömlöst sätt, utan förhandsregistrering, för slutanvändare med funktionsnedsättning som reser inom unionen.

   (c) Nödkommunikation tillhandahålls kostnadsfritt till slutanvändare med funktionsnedsättning.

   (d) Nödkommunikationen dirigeras utan dröjsmål till den lämpligaste alarmeringscentral som är kvalificerad och utrustad för att på lämpligt sätt besvara och behandla nödkommunikation från slutanvändare med funktionsnedsättning.

   (e) Det säkerställs att lokaliseringsuppgifterna är lika korrekta och tillförlitliga vid nödkommunikation för slutanvändare med funktionsnedsättning som för nödsamtal från andra slutanvändare.

   (f) Det är möjligt för slutanvändare med funktionsnedsättning att vara minst lika medvetna om lösningarna för tillgång till alarmeringstjänster via nödkommunikation som andra slutanvändare är om nödsamtal till 112, antingen genom utformningen av lösningarna för tillgång eller genom åtgärder för att öka medvetenheten.

6. Leverantörer av nödkommunikation ska säkerställa att lokaliseringsuppgifter görs tillgängliga för den lämpligaste alarmeringscentralen utan dröjsmål efter det att nödkommunikationen har upprättats. Detta ska inbegripa nätbaserade lokaliseringsuppgifter och information från terminalen om varifrån samtalet kommer, om

radioutrustningsenheten gör denna tillgänglig för överföring. Leverantörer av nödkommunikation ska säkerställa att fastställandet och överföringen av lokaliseringsuppgifterna är avgiftsfria för slutanvändaren och alarmeringscentralen i fråga om all nödkommunikation till det gemensamma europeiska nödnumret 112. Organisationer för alarmeringscentraler ska säkerställa att tekniska och organisatoriska åtgärder har införts för att ta emot och bearbeta informationen om varifrån samtalet kommer. Medlemsstaterna får utvidga dessa skyldigheter till att även omfatta nödkommunikation till nationella nödnummer.

7. Medlemsstaterna ska säkerställa att slutanvändare, inbegripet slutanvändare som använder roaming och slutanvändare med funktionsnedsättning, får tillräcklig information om hur de kan få tillgång till alarmeringstjänster genom nödkommunikation, bland annat genom att använda det gemensamma europeiska nödnumret 112, samt om hur slutanvändare med funktionsnedsättning kan få tillgång till dessa. Informationen ska ges i lättillgängliga format och ta hänsyn till olika typer av funktionsnedsättning, i enlighet med de tillgänglighetskrav som fastställs i bilaga I till direktiv (EU) 2019/882. Kommissionen ska stödja och komplettera medlemsstaternas åtgärder.

8. Kommissionen får anta delegerade akter i enlighet med artikel 198 för att komplettera punkterna 1, 2, 3, 5 och 6 i den här artikeln genom att fastställa de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa en effektiv nödkommunikation i unionen med avseende på tekniska specifikationer som möjliggör ursprungsindikering av nödkommunikation genom en mobilapplikation i kombination med de europeiska digitala identitetsplånböckerna, lösningar för lokaliseringsuppgifter, harmoniserade europeiska kriterier för lokaliseringsuppgifter, likvärdig tillgång för slutanvändare med funktionsnedsättning och dirigering till den lämpligaste alarmeringscentralen.

9. Medlemsstaterna ska till byrån för digitala nätverk rapportera de E.164-nummer genom vilka man kontaktar medlemsstatens system för alarmeringscentraler. Berec ska med bistånd av byrån för digitala nätverk upprätta och upprätthålla en databas över de nummer som medlemsstaternas system för alarmeringscentraler ska använda för att kontakta varandra från en medlemsstat till en annan.

Artikel 107

Sändning av varningar till allmänheten

1. Leverantörer av mobila nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster ska sända varningar till allmänheten till de berörda slutanvändarna, via den teknik som föreskrivs av de medlemsstater i vilka de tillhandahåller tjänsten, i de geografiska områden som kan komma att påverkas av överhängande eller framväxande allvarliga nödsituationer och katastrofer under varningsperioden, enligt vad som fastställs av de behöriga myndigheterna.

2. Kommissionen får anta genomförandeakter som fastställer tekniska bestämmelser rörande sändning av varningar till allmänheten via en mobilapplikation i kombination med de europeiska digitala identitetsplånböcker som utfärdats enligt förordning (EU) 910/2014 till alla berörda slutanvändare, inbegripet de slutanvändare som använder roaming. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 199.3.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa, ett år efter den första genomförandeakt som antagits enligt punkt 3 i denna artikel, att varningar till allmänheten också sänds till alla berörda

slutanvändare via en mobil applikation i kombination med de europeiska digitala identitetsplånböcker som utfärdats i enlighet med förordning (EU) 910/2014.

Artikel 108

Nummerpresentation, presentation av uppkopplat nummer och ursprungsindikering samt skydd mot detta

1. Leverantörer av allmänna elektroniska kommunikationsnät, allmänt tillgänglig interpersonell kommunikation eller internetanslutningstjänster ska tillhandahålla nummerpresentation eller ursprungsindikering.

   De ska säkerställa att den avsändande parten, genom att använda en enkel och kostnadsfri metod, kan förhindra nummerpresentation eller ursprungsindikering vid den punkt där deras röstkommunikation slutar för varje enskild kommunikation.

2. Nät- eller tjänsteleverantören ska se till att den mottagande parten, genom att använda en enkel och kostnadsfri metod för rimlig användning av denna funktion, kan förhindra nummerpresentation eller ursprungsindikering av inkommande samtal.

3. Innan röstkommunikationen upprättas och nummerpresentationen eller ursprungsindikeringen sker ska tjänsteleverantören säkerställa att den mottagande parten har möjlighet att på ett enkelt sätt och kostnadsfritt avvisa inkommande röstkommunikation om den avsändande parten har använt sin rätt enligt punkt 1.

4. Om presentation av uppkopplat nummer erbjuds ska tjänsteleverantören säkerställa att den mottagande parten har möjlighet att på ett enkelt sätt och kostnadsfritt förhindra presentationen av det uppkopplade nummer till vilket den uppringande slutanvändaren är ansluten.

5. Punkt 1 första stycket ska också tillämpas på röstkommunikation till tredjeländer med ursprung i unionen. Punkt 1 andra stycket samt punkterna 2, 3 och 4 ska också tillämpas på inkommande röstkommunikation med ursprung i tredjeländer.

6. Om nummerpresentation eller presentation av uppkopplat nummer eller ursprungsindikering visas ska leverantörerna av allmänt tillgänglig internetanslutning eller interpersonella kommunikationstjänster informera allmänheten om detta och om de rättigheter som anges i punkt 1 andra stycket och punkterna 2–4 i den här artikeln samt om undantagen enligt artikel 109.

Artikel 109

Undantag för spårning av hotfull kommunikation eller okynneskommunikation och nödkommunikation

1. Uppringarens eller den avsändande partens rätt att inte visa den nummerpresentation eller ursprungsindikering som avses i artikel 108.2 får tillfälligt åsidosättas av leverantörerna av allmänna elektroniska kommunikationsnät eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster för att göra det möjligt för behöriga myndigheter eller en slutanvändare att spåra hotfull kommunikation eller okynneskommunikation när klagomål framförts till myndigheterna.

2. De leverantörer som avses i artikel 108.1 ska åsidosätta förhindrandet av nummerpresentation eller ursprungsindikering och behandla den avsändande partens lokaliseringsuppgifter i syfte att tillhandahålla denna information till den lämpligaste alarmeringscentralen i enlighet med artikel 106.6.

Artikel 110

Automatisk omstyrning av samtal och automatiska uppringningssystem

1. Leverantörer av allmänt tillgängliga nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster ska vidta åtgärder enligt den senaste tekniken för att på den uppringda slutanvändarens begäran begränsa mottagandet av hotfulla samtal eller okynnessamtal genom att kostnadsfritt tillhandahålla följande möjligheter:

    (a) Att blockera, om så är tekniskt möjligt, inkommande samtal från specifika nummer eller från anonyma källor.

    (b) Att stoppa automatisk omstyrning av samtal som görs av tredje part till slutanvändarens terminalutrustning.

2. Leverantörer av interpersonella kommunikationstjänster som erbjuder automatiserade uppringningssystem ska inte hindra rätten till nummerpresentation eller ursprungsindikering på den uppringda linjen eller för den mottagande parten, och ska presentera den identitet eller det nummer på vilket de kan kontaktas.

Artikel 111

Likvärdig tillgång och likvärdigt utbud för slutanvändare med funktionsnedsättning

1. Leverantörer av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster ska säkerställa att slutanvändare med funktionsnedsättning

    (a) får tillgång till elektroniska kommunikationstjänster, inklusive tillhörande avtalsinformation som lämnats i enlighet med artikel 95, i samma utsträckning som flertalet slutanvändare, och

    (b) kan dra nytta av ett utbud av företag och tjänster som är likvärdigt med det som flertalet slutanvändare har tillgång till.

    De behöriga myndigheterna ska ange vilka krav som leverantörerna ska uppfylla i detta avseende.

2. När de behöriga myndigheterna vidtar de åtgärder som avses i punkt 1 i denna artikel ska de främja efterlevnaden av de relevanta standarder eller specifikationer som fastställts i enlighet med artikel 187.

Artikel 112

Interoperabilitet för bilradiomottagare och radiomottagare för konsumenter och digital tv-utrustning för konsumenter

1. Bilradiomottagare digital tv-utrustning för konsumenter ska vara driftskompatibla i enlighet med bilaga V.

2. Om medlemsstaterna beslutar att anta åtgärder för att säkerställa interoperabiliteten hos andra radiomottagare för konsumenter ska sådana åtgärder inte tillämpas på produkter där radiomottagaren endast har en underordnad funktion, såsom smartphones, eller för utrustning som används av radioamatörer.

3. Leverantörerna av digitala tv-tjänster ska, när så är lämpligt, säkerställa att den digitala tv-utrustning de tillhandahåller sina slutanvändare är interoperabel, så att den digitala tv-utrustningen när det är tekniskt möjligt kan återanvändas med andra leverantörer av digitala tv-tjänster.

Utan att det påverkar artikel 5.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU[82] ska slutanvändarna vid avtalens utgång ha möjlighet att återlämna den digitala tv-utrustningen genom en avgiftsfri och enkel process, såvida inte leverantören kan visa att det råder fullständig interoperabilitet mellan den utrustningen och andra leverantörers digitala tv-tjänster, inbegripet de som slutanvändaren har bytt till.

Digital tv-utrustning som överensstämmer med harmoniserade standarder för vilka referensuppgifterna har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller med delar av sådana standarder, ska anses uppfylla det krav på interoperabilitet som anges i andra stycket och som omfattas av dessa standarder eller delar av dem.

4. Medlemsstaterna får inte i sin nationella rätt bibehålla eller införa bestämmelser om skydd för slutanvändare som avviker från denna artikel, inklusive strängare, eller mindre stränga, bestämmelser för att säkerställa en annan skyddsnivå.

Artikel 113

Sändningsplikt (”must carry”)

1. Företag som omfattas av medlemsstaternas jurisdiktion och som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster som används för distribution av radio- och tv-sändningar till allmänheten, där ett betydande antal slutanvändare av sådana nät och tjänster använder dem som sitt huvudsakliga medel för att ta emot radio- och tv-sändningar, får av medlemsstaterna åläggas skälig sändningsplikt (must carry) för överföring av vissa angivna radio- och tv-sändningar och därtill hörande tilläggstjänster, särskilt tjänster för att ge slutanvändare med funktionsnedsättning lämpligt tillträde och data som stöder uppkopplade tv-tjänster och EPG:er. Sådan sändningsplikt ska införas endast när det är nödvändigt för att uppfylla mål avseende allmänintresset som klart definierats av varje medlemsstat, och de ska vara proportionella och transparenta.

2. Medlemsstaterna ska se över de skyldigheter som avses i punkt 1 om det sker en relevant förändring av de nationella marknadsvillkoren eller om de mål av allmänt intresse som avses i punkt 1 ändras.

3. Varken punkt 1 i denna artikel eller artikel 65.2 ska påverka medlemsstaternas förmåga att bestämma lämplig ersättning, om sådan utgår, med avseende på åtgärder som vidtas i enlighet med denna artikel, medan de också ska garantera att det under liknande förhållanden inte förekommer någon diskriminerande behandling av leverantörer av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster. Om ersättning utgår, ska medlemsstaterna klart fastställa ersättningsskyldigheten i nationell lagstiftning, inbegripet, i förekommande fall, kriterierna för beräkning av sådan ersättning. Medlemsstaterna ska säkerställa att den tillämpas på ett proportionellt och transparent sätt.

Artikel 114

Anpassning av bilagorna IV, V och VI

[82] Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU av den 4 juli 2012 om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (EUT L 197, 24.7.2012, s. 38, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2012/19/oj).

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 198 om ändring av bilagorna IV, V och VI för att ta hänsyn till den tekniska och sociala utvecklingen eller till förändringar av efterfrågan på marknaden.

7. DEL VII – STYRNING

7.1. AVDELNING I: NATIONELLA REGLERINGSMYNDIGHETER OCH ANDRA BEHÖRIGA MYNDIGHETER

Artikel 115

Nationella regleringsmyndigheter och andra behöriga myndigheter

1. Inom tillämpningsområdet för denna förordning ska de nationella regleringsmyndigheterna ansvara för åtminstone följande uppgifter:
   (a) Hantera anmälningsförfarandet och förfarandet med ett gemensamt pass inom ramen för det allmänna auktorisationssystemet.
   (b) Genomföra reglering av marknaden, däribland införa tillträdes- och samtrafikskyldigheter.
   (c) Samla in data, inbegripet om resiliens och hållbarhet, som de nationella regleringsmyndigheterna kan behöva för att utföra sina uppgifter.
   (d) Genomföra åtgärder för övergången till fiber, inbegripet fastställande av områden för nedsläckning av kopparnätet och bedöma och övervaka de planer för nedsläckning av kopparnätet som lämnats in av nätoperatörer.
   (e) Säkerställa lösning av tvister mellan företag.
   (f) Erbjuda frivillig medling om ekosystemsamarbete.
   (g) Genomföra radiospektrumförvaltning och auktorisation för radiospektrum eller, när dessa uppgifter har tilldelats andra behöriga myndigheter, ge råd om marknadsutformnings- och konkurrensaspekter i nationella processer för nyttjanderätter till radiospektrum för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster.
   (h) Bidra till skyddet av slutanvändares rättigheter i sektorn för elektronisk kommunikation, i relevanta fall i samverkan med andra behöriga myndigheter.
   (i) Övervaka och utföra efterlevnadskontroll av öppen internetanslutning.
   (j) Övervaka utvecklingen av och nivån på tjänsternas slutkundspriser.
   (k) Säkerställa nummerportabilitet.
   (l) Tilldela nummerresurser och förvalta nummerplaner.
   (m) Tillhandahålla stöd om beredskap och resiliens.
   (n) Utföra alla andra uppgifter som enligt denna förordning eller annan unionslagstiftning är förbehållna de nationella regleringsmyndigheterna.
2. De nationella regleringsmyndigheterna ska aktivt stödja Berecs mål att främja ökad regleringsmässig samordning och konsekvens.

3. Medlemsstaterna ska i en lättillgänglig form offentliggöra namnen på nationella regleringsmyndigheter och andra behöriga myndigheter samt deras respektive uppgifter enligt denna förordning.

Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla alla nationella regleringsmyndigheter och andra behöriga myndigheter som tilldelas uppgifter enligt denna förordning samt deras respektive ansvarsområden, liksom alla ändringar av dessa.

Artikel 116

Nationella regleringsmyndigheters och andra behöriga myndigheters oberoende

1. De nationella regleringsmyndigheter och andra behöriga myndigheter som avses i artikel 115 ska vara juridiskt åtskilda från och funktionellt oberoende av varje fysisk eller juridisk person som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät, kommunikationsutrustning eller kommunikationstjänster. Medlemsstater som behåller äganderätten till eller kontrollen över företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster ska säkerställa att det råder en ändamålsenlig strukturell separation mellan regleringsverksamheten och sådan verksamhet som har samband med ägande eller kontroll.
2. De nationella regleringsmyndigheterna och andra behöriga myndigheter ska utöva sina befogenheter på ett sätt som är opartiskt, transparent och punktligt. De nationella regleringsmyndigheterna och andra behöriga myndigheter bör säkerställa att de har tillräckliga tekniska och ekonomiska resurser samt tillräckligt med personal för att kunna utföra de uppgifter de tilldelats.

Artikel 117

Utnämning och avsättning av medlemmar i nationella regleringsmyndigheter

1. Chefen för den nationella regleringsmyndigheten, eller i förekommande fall medlemmarna i det kollegiala organ som fyller den funktionen inom en nationell regleringsmyndighet eller deras suppleanter, ska utses för en mandatperiod på minst tre år bland personer vars auktoritet och yrkeserfarenhet är allmänt kända, på grundval av meriter, kompetens, kunskap och erfarenhet och efter ett öppet och transparent urvalsförfarande.
2. Chefen för den nationella regleringsmyndigheten, eller i förekommande fall medlemmar i det kollegiala organ som fyller den funktionen inom den nationella regleringsmyndigheten eller deras suppleanter, kan avsättas under mandatperioden enbart om de inte längre uppfyller de villkor som krävs för utförandet av de uppgifter som fastställts i nationell rätt innan de utsågs.
3. Beslutet att avsätta den berörda nationella regleringsmyndighetens chef, eller i förekommande fall medlemmar i det kollegiala organ som fyller denna funktion inom regleringsmyndigheten, ska offentliggöras vid tidpunkten för avsättningen. Den avsatta chefen för den nationella regleringsmyndigheten, eller i förekommande fall de avsatta medlemmarna i det kollegiala organ som fyller den funktionen inom den nationella regleringsmyndigheten, ska erhålla en motivering. Om motiveringen inte offentliggörs ska den offentliggöras på den personens begäran. Detta beslut ska vara föremål för prövning av en domstol, vad gäller både faktiska och rättsliga omständigheter.

Artikel 118

Politiskt oberoende och ansvarsskyldighet för de nationella regleringsmyndigheterna

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 122.9 ska nationella regleringsmyndigheter agera på ett oberoende och objektivt sätt, inbegripet när de utarbetar interna förfaranden och organiserar personal, och de ska verka på ett transparent sätt som medger ansvarsskyldighet i enlighet med unionsrätten och inte begära eller ta emot instruktioner från något annat organ i samband med utövandet av de uppgifter som tilldelats dem enligt nationell rätt som genomför unionsrätt. Detta ska inte hindra tillsyn i enlighet med nationell författningsrätt. Endast överklagandeinstanser som inrättats i enlighet med artikel 197 ska ha befogenheter att upphäva eller undanröja de nationella regleringsmyndigheternas beslut.

4. Nationella regleringsmyndigheter ska årligen rapportera åtminstone om situationen på marknaden för elektronisk kommunikation, om de beslut som de utfärdar, om sina personalresurser och ekonomiska resurser och om hur de resurserna fördelas samt om framtida planer. Deras rapporter ska offentliggöras.

Artikel 119

Nationella regleringsmyndigheters regleringskapacitet

1. De nationella regleringsmyndigheterna ska ha särskilda årsbudgetar och ha självständigt ansvar för den anslagna budgetens genomförande. Budgetarna ska offentliggöras.

2. De nationella regleringsmyndigheterna ska ha tillräckliga ekonomiska resurser och personalresurser för att utföra de uppgifter som tilldelats dem och ska aktivt delta i och bidra till Berecs arbete. Det finansiella oberoendet ska inte förhindra tillsyn i enlighet med nationell konstitutionell rätt. All kontroll av de nationella regleringsmyndigheternas budget ska utövas på ett transparent sätt samt offentliggöras.

Artikel 120

Samarbete med nationella myndigheter och Berec

1. I medlemsstater där det finns mer än en ansvarig nationell myndighet eller behörig myndighet ska de nationella regleringsmyndigheterna och andra behöriga myndigheter vid behov samarbeta och samordna med varandra.

   Dessa myndigheter ska förse varandra med den information som är nödvändig för tillämpningen av denna förordning.

   När det gäller den information som utbyts ska den mottagande myndigheten säkerställa samma grad av konfidentialitet som den som gäller för den myndighet som lämnade informationen.

2. Nationella regleringsmyndigheter och andra behöriga myndigheter i samma medlemsstat eller i andra medlemsstater ska när så krävs ingå samarbetsöverenskommelser med varandra för att främja ett regleringsmässigt samarbete.

3. Om medlemsstaterna tilldelar andra behöriga myndigheter befogenheter enligt denna förordning eller annan unionsrätt, ska de nationella regleringsmyndigheterna fungera som nationella samordnare och säkerställa att de behöriga myndigheternas synpunkter beaktas fullt ut i Berecs samtliga diskussioner och arbete.

I synnerhet ska de nationella regleringsmyndigheterna förse byrån för digitala nätverk med relevanta kontakter inom de nationella behöriga myndigheterna för att göra det möjligt för den att utföra sina uppgifter enligt artiklarna 146 och 147.

7.2. AVDELNING II: BERECS UPPGIFTER OCH ORGANISATION

Artikel 121

Berecs mål

1. Härmed inrättas organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (*Berec*), med de ansvarsområden som fastställs i denna förordning. Berec ska inte vara en juridisk person och ska agera inom ramen för denna förordning och förordningarna (EU) 2022/612 och (EU) 2015/2120.

   Berec ska ersätta och ta över efter organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec), inrättat genom förordning (EU) 2018/1971.

2. Berec ska eftersträva de mål som anges i artikel 3. Berec ska särskilt ha som mål att säkerställa ett konsekvent genomförande av unionens regelverk för elektronisk kommunikation inom det tillämpningsområde som anges i punkt 1 i denna artikel.

3. Berec ska utföra sina uppgifter på ett oberoende, opartiskt och öppet sätt och med erforderlig skyndsamhet.

4. Berec ska stödja sig på den sakkunskap som finns inom de nationella regleringsmyndigheterna och inom byrån för digitala nätverk.

Artikel 122

Berecs allmänna uppgifter

1. Berec får utföra följande allmänna reglerings- och rådgivningsuppgifter:

   (a) Att bistå och ge råd till de nationella regleringsmyndigheterna och andra behöriga myndigheter, Europaparlamentet, rådet och kommissionen och samarbeta med de nationella regleringsmyndigheterna och kommissionen, på begäran eller på eget initiativ, beträffande alla tekniska frågor om elektronisk kommunikation inom ramen för sin behörighet.

   (b) Att utfärda de yttranden, riktlinjer och rapporter som avses i artiklarna 124, 125 och 126 samt rekommendationer och gemensamma ståndpunkter, och sprida bästa regleringspraxis riktad till de nationella regleringsmyndigheterna för att främja ett konsekvent och korrekt genomförande av regelverket för elektronisk kommunikation.

   Vid behov får kommissionen begära att Berec avger yttranden, riktlinjer och rapporter, även om de inte uttryckligen anges i artiklarna 124, 125 och 126.

2. Berec ska utvärdera behovet av innovativ reglering och samordna åtgärder mellan nationella regleringsmyndigheter och andra behöriga myndigheter för att möjliggöra utveckling av ny innovativ elektronisk kommunikation.

3. I frågor som avser radiospektrum ska Berec delta i unionsförfarandet för den inre marknaden för radiospektrum.

4. Berec kan rådfrågas av kommissionen vid granskningen av sammanslagningar som har en unionsdimension inom sektorn för elektronisk kommunikation.

5. Berec ska främja ett effektivt samarbete mellan leverantörer av elektroniska kommunikationsnät och företag som är verksamma inom elektronisk kommunikation eller närliggande sektorer, i enlighet med artikel 191.2.

6. Berec ska utföra andra uppgifter som den tilldelas genom denna förordning eller andra unionsrättsakter, särskilt genom förordningarna (EU) 2022/612 och (EU) 2015/2120.

7. Berec ska offentliggöra sina uppgifter och uppdatera denna information när Berec tilldelas nya uppgifter.

8. Berec ska offentliggöra alla sina slutliga yttranden, riktlinjer, rapporter, rekommendationer och gemensamma ståndpunkter, all bästa praxis och alla eventuella studier som beställs samt de relevanta utkasten till dokument för de offentliga samråd som avses i punkt 10.

9. Utan att det påverkar tillämpningen av relevant unionsrätt och andra rättsakter som antagits av kommissionen ska nationella regleringsmyndigheter och kommissionen ta största möjliga hänsyn till riktlinjer, yttranden, rekommendationer, gemensamma ståndpunkter och bästa praxis som antagits av Berec i enlighet med denna förordning, i syfte att säkerställa ett konsekvent genomförande av regelverket för elektronisk kommunikation inom det tillämpningsområde som avses i artikel 121.

   Om en nationell regleringsmyndighet avviker från de riktlinjer som avses i punkt 125 ska den ange skälen till detta.

10. Berec ska, när så är lämpligt, samråda med berörda parter och ge dem möjlighet att komma med synpunkter inom en rimlig tidsfrist som fastställs med hänsyn till frågans komplexitet. Sådana samråd ska ske så tidigt som möjligt under beslutsfattandet. Den perioden får inte, annat än under exceptionella omständigheter, vara kortare än 30 dagar. Berec ska göra resultaten av sådana offentliga samråd allmänt tillgängliga utan att det påverkar tillämpningen av artikel 169.

11. Berec ska, när så är lämpligt, samråda och samarbeta med relevanta nationella myndigheter, till exempel de med behörighet på områdena konkurrens, konsumentskydd, cybersäkerhet och dataskydd.

12. Berec ska, när så är lämpligt, samarbeta med unionens behöriga organ, byråer och rådgivande grupper, samt med behöriga myndigheter i tredjeländer och med internationella organisationer i enlighet med artikel 166.1.

Artikel 123

Analys, övervakning och insamling av information

1. Berec ska analysera potentiella gränsöverskridande marknader i enlighet med artikel 74 och gränsöverskridande efterfrågan från slutanvändare i enlighet med artikel 75.

2. Berec ska främja modernisering, samordning och standardisering av de nationella regleringsmyndigheternas och andra behöriga myndigheters insamling av uppgifter. Berec ska göra sådana uppgifter tillgängliga för allmänheten i ett öppet, återanvändbart och maskinläsbart format på sin webbplats och på EU:s digitala ingång.

3. Berec ska upprätta och upprätthålla databaser över

   (a) de anmälningar som översänds till de behöriga myndigheterna av leverantörer av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster som omfattas av allmän auktorisation i enlighet med artikel 10.8 i denna förordning,

(b) nummerresurser med rätt till extraterritoriell användning inom unionen, i enlighet med artikel 48.4 fjärde stycket,

(c) E.164-numren för medlemsstaternas alarmeringscentraler i enlighet med artikel 106.9,

(d) databaserna i enlighet med förordning (EU) 2022/618.

Artikel 124

Berecs yttranden

1. Berec ska avge icke-bindande yttranden i enlighet med denna förordning och förordning (EU) 2022/612, i synnerhet om

(a) den framåtblickande unionsnummerstrategin för en konsekvent förvaltning av nummerresurser i medlemsstaterna och på unionsnivå, i enlighet med artikel 46.3,

(b) genomgående konnektivitet mellan slutanvändare i enlighet med artikel 68.2 andra stycket ii,

(c) marknader som kan komma i fråga för förhandsreglering i enlighet med artikel 72.1,

(d) de tekniska specifikationerna, standardkostnadselementen, kostnadsmetoderna och referenserbjudandet avseende unionens tillträdesprodukt(er) i enlighet med artikel 81,

(e) fastställandet av en enda unionsomfattande högsta termineringstaxa för röstsamtal i mobila nät och en enda unionsomfattande högsta termineringstaxa för röstsamtal i fasta nät i enlighet med artikel 82,

(f) förslag till nationella åtgärder med koppling till inremarknadsförfaranden för reglering av marknaden i enlighet med artikel 85,

(g) marknadsutvecklingen och den tekniska utvecklingen samt deras inverkan på hur tillgängligheten av och överkomligheten hos adekvat internetanslutning och talkommunikation tillämpas, i enlighet med artikel 92.2,

(h) utkast till beslut och rekommendationer om harmonisering, i enlighet med artikel 186,

(i) lösning av gränsöverskridande tvister i enlighet med artikel 190,

(j) omständigheterna i ärenden som lämnats in för det frivilliga medlingsförfarandet, i enlighet med artikel 192.2.

2. I frågor som rör radiospektrum ska Berec avge följande yttranden:

(a) Om gemensamma metoder för att fastställa årliga radiospektrumavgifter och acceptpriser i enlighet med artikel 29.

(b) I tillämpliga fall, i enlighet med det unionsförfarande för den inre marknaden för radiospektrum som avses i artikel 31.

Artikel 125

Berec-riktlinjer

Berec ska utfärda riktlinjer för genomförandet av unionens regelverk för elektronisk kommunikation, särskilt i enlighet med vad som avses i denna förordning, om

(a) en gemensam mall för insamling av information om arkitektur, kapacitet, förmågor och användning av elektroniska kommunikationsnät, i enlighet med artikel 7.4,

(b) de allmänna auktorisationsvillkoren enligt förfarandet med ett gemensamt pass, för att säkerställa att alla villkor som anges i artikel 9.4 i denna förordning tillämpas på ett enhetligt, icke-diskriminerande och proportionellt sätt, i enlighet med artikel 11.1,

(c) anmälningsmallen i enlighet med artikel 10.3,

(d) en konsekvent tillämpning av marknadsutformningsåtgärder i enlighet med artikel 32.3,

(e) gemensamma kriterier för bedömning av förmågan att förvalta nummerresurser och risken för uttömning av nummerresurser i enlighet med artikel 48.2,

(f) definitionen av adekvat internetanslutningstjänst och specificeringen av den bandbredd som krävs för socialt och ekonomiskt deltagande i samhället, i enlighet med artikel 87.2,

(g) relevanta kriterier för att främja en konsekvent tillämpning av artikel 69.2,

(h) gemensamma strategier för identifiering av nätanslutningspunkten i olika nättopologier, i enlighet med artikel 69.6,

(i) en gemensam mall som ska användas för att samla in den information som krävs enligt artikel 94.4,

(j) genomförandet av de nationella regleringsmyndigheternas skyldigheter med avseende på att skydda en öppen internetanslutning, i enlighet med artikel 94.5, i vilken även de relevanta parametrarna för tjänstekvaliteten för internetanslutningstjänster ska anges, däribland parametrarna för den övervakningsmekanism som avses i artikel 97.4 andra stycket, de parametrar som är relevanta för slutanvändare med funktionsnedsättning, de tillämpliga mätmetoderna, innehållet i och formatet för informationen, i enlighet med vad som anges i bilaga III till denna förordning och för offentliggörande enligt bilaga IV till denna förordning, samt mekanismer för kvalitetscertifiering,

(k) närmare uppgifter om bytes- och porteringsförfarandena, i enlighet med artikel 100.6 i denna förordning,

(l) tekniska och rättsliga åtgärder som på ett effektivt sätt skulle kunna skydda slutanvändare mot bedräglig verksamhet, i enlighet med artikel 103.3,

(m) harmonisering av begäranden om information och rapportering på det sätt som beskrivs i artikel 181.1, 181.3 och 181.7 om relevanta ämnen, inbegripet omfattning, tidpunkt, frekvens, format och förfaranden för informationsinsamling i enlighet med artikel 182.1,

(n) det enhetliga genomförandet av skyldigheter med avseende på geografiska kartläggningar och prognoser i enlighet med artikel 183,

(o) underlättande av ekosystemsamarbete i tekniska och kommersiella frågor som rör tillhandahållandet av elektroniska kommunikationstjänster eller informationssamhällets tjänster och av innovativa produkter och tjänster, i enlighet med artikel 191.1,

(p) andra riktlinjer får utfärdas i syfte att säkerställa ett konsekvent genomförande av regelverket för elektronisk kommunikation och ett konsekvent beslutsfattande i regleringsfrågor från de nationella regleringsmyndigheternas sida, på begäran av Europaparlamentet, rådet eller kommissionen, särskilt i regleringsfrågor som påverkar ett betydande antal medlemsstater eller har ett gränsöverskridande inslag,

(q) eventuella riktlinjer i enlighet med förordningarna (EU) 2022/612 och (EU) 2015/2120, beroende på vad som är relevant.

Artikel 126

Berecs rapporter

Berec ska utfärda rapporter om tekniska frågor inom sitt befogenhetsområde, särskilt om

(a) beredskapsplanen, inbegripet en omfattande bedömning av arkitekturen, kapaciteten och förmågorna hos samt användningen av elektroniska kommunikationsnät tillhörande de leverantörer som avses i artikel 5.1, en uppsättning operativa rekommendationer och krishanteringsmetoder i enlighet med artikel 6,

(b) den nationella praxisen för beviljande av nyttjanderätter till nationella och alleuropeiska nummer, med fokus på olika metoder inom unionen, i enlighet med artikel 48.6,

(c) de viktigaste metoderna och resultaten med avseende på öppen internetanslutning i unionen, i enlighet med artikel 94.3,

(d) effekterna av tillämpningen av riktlinjerna på ett ändamålsenligt ekosystemsamarbete och på funktionssättet för mekanismen för frivillig medling, i enlighet med artikel 193.1,

(e) det nationella genomförandet av och funktionssättet för den allmänna auktorisationen samt hur de påverkar den inre marknadens funktionssätt i enlighet med artikel 204.4,

och eventuella rapporter i enlighet med förordning (EU) 2022/612.

Artikel 127

Sammansättningen av Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna

1. Nämnden för regleringsmyndigheterna ska bestå av en ledamot från varje medlemsstat. Varje ledamot ska ha rösträtt.

   Varje ledamot ska utses av den nationella regleringsmyndighet som har huvudansvaret för tillsyn över den löpande verksamheten på marknaderna för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster inom ramen för denna förordning. Ledamoten ska utses inom en grupp bestående av chefen för den nationella regleringsmyndigheten, en ledamot av dess kollegieorgan eller ersättaren för någon av dessa.

2. Varje ledamot i nämnden för regleringsmyndigheterna ska ha en suppleant som utses av den nationella regleringsmyndigheten. Suppleanten ska företräda ledamoten i dennes frånvaro. Suppleanten ska utses inom en grupp bestående av chefen för den nationella regleringsmyndigheten, en ledamot av dess kollegieorgan, ersättaren för någon av dessa eller den nationella regleringsmyndighetens personal.

3. Ledamöterna i nämnden för regleringsmyndigheterna och deras suppleanter ska utses på grundval av sina kunskaper på området elektronisk kommunikation, med särskild hänsyn

till relevanta färdigheter som rör ledarskap, administration och budget. För att säkerställa kontinuiteten i arbetet i nämnden för regleringsmyndigheterna ska alla nationella regleringsmyndigheter som utser ledamöter och suppleanter bemöda sig om att begränsa omsättningen av sina ledamöter och, där så är möjligt, suppleanter, och ska ha som mål att uppnå en jämn könsfördelning.

4. Kommissionen ska utan rösträtt delta vid alla överläggningar i nämnden för regleringsmyndigheterna och ska företrädas på en lämpligt hög nivå.

5. En aktuell förteckning över ledamöterna i nämnden för regleringsmyndigheterna och deras suppleanter ska offentliggöras tillsammans med deras intresseförklaringar.

Artikel 128

Oberoendet hos Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna

1. Nämnden för regleringsmyndigheterna ska agera på ett oberoende och objektivt sätt i unionens intresse, utan hänsyn till särskilda nationella eller personliga intressen.

2. Utan att det påverkar sådan samordning som avses i artikel 120.1 får ledamöterna i nämnden för regleringsmyndigheterna och deras suppleanter varken begära eller ta emot instruktioner från någon regering, institution eller person eller från något organ.

Artikel 129

Funktionerna hos Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna

1. Nämnden för regleringsmyndigheterna ska ha följande funktioner:

   (a) Utföra Berecs uppgifter som anges i artiklarna 122–126, nämligen att anta de yttranden, riktlinjer, rapporter, rekommendationer och gemensamma ståndpunkter, och sprida den bästa praxis, som avses i dessa artiklar, och därvid utgå från arbetsgruppernas förberedande arbete.

   (b) Fatta administrativa beslut om den interna organisationen av Berecs arbete utan att det påverkar de administrativa besluten avseende organisationen av byrån för digitala nätverk.

   (c) Anta Berecs tvååriga arbetsprogram, som avses i artikel 141.

   (d) Anta tvåårsrapporten om Berecs verksamhet, som avses i artikel 142.

   (e) Anta bestämmelser för förebyggande och hantering av intressekonflikter i enlighet med vad som avses i artikel 173.5 samt med avseende på medlemmarna i arbetsgrupperna.

   (f) Anta närmare bestämmelser om rätt till tillgång till handlingar som finns hos Berec, i enlighet med artikel 167.

   (g) Anta och regelbundet uppdatera de planer för kommunikation och informationsspridning som avses i artikel 168.1, med utgångspunkt i en behovsanalys.

   (h) Med två tredjedelars majoritet av ledamöterna anta och offentliggöra sin arbetsordning.

   (i) Tillsammans med direktören för byrån för digitala nätverk godkänna ingåendet av arbetsöverenskommelser med unionens behöriga organ, byråer och rådgivande grupper, samt med behöriga myndigheter i

tredjeländer och med internationella organisationer i enlighet med artikel 166.1.

(j) Inrätta arbetsgrupper, i samordning med byrån för digitala nätverk, och utse deras ordförande i enlighet med artikel 140.

(k) Ge direktören för byrån för digitala nätverk vägledning med avseende på utförandet av byråns uppgifter i förhållande till Berecs uppgifter.

2. Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna ska se över sin arbetsordning senast [sex månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Artikel 130

Ordföranden och vice ordföranden för Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna

1. Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna ska med två tredjedelars majoritet av sina ledamöter utse en ordförande och minst en vice ordförande bland sina ledamöter.
2. Vice ordföranden ska ersätta ordföranden om denne inte kan utföra sitt uppdrag.
3. Ordförandens mandatperiod ska vara ett år och kan förlängas en gång. Arbetsordningen ska föreskriva så stor kontinuitet som möjligt med avseende på nämndens ledning.
4. Ordföranden för Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna får varken begära eller ta emot instruktioner från någon regering, institution eller person eller från något organ.
5. Ordföranden ska på begäran rapportera till Europaparlamentet och rådet om utförandet av Berecs uppgifter.

7.3. AVDELNING III: UPPGIFTER OCH ORGANISATION FÖR ORGANET FÖR RADIOSPEKTRUMPOLITIK

Artikel 131

Inrättande av organet för radiospektrumpolitik och dess uppgifter

1. Härmed inrättas organet för radiospektrumpolitik, som inte är en juridisk person och som har de ansvarsområden som fastställs i denna förordning.
2. Organet för radiospektrumpolitik ska ersätta och överta uppgifterna för gruppen för radiospektrumpolitik, som inrättades genom kommissionens beslut av den 11 juni 2019.
3. Organet för radiospektrumpolitik ska eftersträva de mål som anges i artikel 3 i denna förordning. Organet för radiospektrumpolitik ska i synnerhet sträva efter att säkerställa ett konsekvent genomförande av regelverket för spektrum och stödja utarbetandet av en radiospektrumpolitik på unionsnivå.
4. Organet för radiospektrumpolitik ska utföra sina uppgifter på ett opartiskt och öppet sätt och med erforderlig skyndsamhet.
5. Organet för radiospektrumpolitik ska stödja sig på den sakkunskap som finns inom de nationella behöriga myndigheterna och inom byrån för digitala nätverk.

Artikel 132

De uppgifter som ska utföras av organet för radiospektrumpolitik till stöd för kommissionen och andra unionsinstitutioner

1. Organet för radiospektrumpolitik ska bistå kommissionen och ge den råd

   (a) i strategiska frågor som rör radiospektrumpolitik i unionen,

   (b) om samordningen av de radiospektrumpolitiska inriktningarna i unionen,

   (c) genom att avge yttranden med avseende på kommissionens rekommendationer om en harmoniserad tillämpning av bestämmelserna i regelverket för elektronisk kommunikation på radiospektrumområdet, utan att det påverkar Berecs roll,

   (d) om samordning och samarbete mellan kommissionen, medlemsstaterna och relevanta behöriga myndigheter i fråga om genomförandet av unionens befintliga lagstiftning, program och politik på radiospektrumområdet, och

   (e) i tillämpliga fall, om de harmoniserade villkor för tillgång till och en effektiv användning av radiospektrum som krävs för att upprätta den inre marknaden och få den att fungera.

2. Organet för radiospektrumpolitik ska bistå kommissionen

   (a) med att utarbeta unionens radiospektrumstrategi i enlighet med artikel 17 och med att övervaka den tekniska, ekonomiska och samhälleliga utvecklingen i syfte att föreslå uppdateringar av någon av unionens färdplaner för radiospektrum i enlighet med artikel 17.3,

   (b) i fall då en berörd part begär radiospektrumallokering, om frågan påverkar radiospektrumpolitiken, i enlighet med artikel 19,

   (c) med att fastställa relevanta allmänna auktorisationsvillkor och, i förekommande fall, föreslå ett lämpligt auktorisationsförfarande och tilldelningsvillkor, i enlighet med artikel 22,

   (d) med att rekommendera gemensamma metoder för fastställandet av årliga avgifter och acceptpriser enligt artikel 29,

   (e) med att utveckla aspekter av gemensamma investeringsvänliga auktorisationsprocesser och urvalsvillkor för auktorisation av användningen av harmoniserat radiospektrum i enlighet med artikel 30.10,

   (f) i tillämpliga fall, med att ange de villkor som är knutna till den allmänna auktorisationen i enlighet med artikel 38.3,

   (g) med att upprätta den europeiska tabellen över allokering av satellitfrekvenser i enlighet med artikel 39.2,

   (h) med att fastställa villkor för auktorisation och användning för olika spektrumband i enlighet med artikel 39.4,

   (i) med att bedöma ansökningar om unionsauktorisation i enlighet med artikel 40,

   (j) med att rekommendera en samordnad delning av radiospektrumet mellan markbunden användning och satellitanvändning i enlighet med artikel 45.4.

3. Organet för radiospektrumpolitik ska också bistå kommissionen i dess förberedande arbete med förslag till rådet om antagande av beslut i enlighet med artikel 218.9 i EUF-

fördraget om fastställande av de ståndpunkter som ska intas på unionens vägnar i internationella organisationer som är behöriga i radiospektrumfrågor.

4. I lämpliga fall får kommissionen begära att organet för radiospektrumpolitik avger yttranden eller rapporter även om detta inte uttryckligen anges i denna artikel.

5. Organet för radiospektrumpolitik ska, när så är lämpligt, samråda med berörda parter och ge dem möjlighet att komma med synpunkter inom en rimlig tidsfrist som fastställs med hänsyn till frågans komplexitet. Sådana samråd ska ske så tidigt som möjligt under beslutsfattandet. Samrådsperioden får inte, annat än under exceptionella omständigheter, vara kortare än 45 dagar. Organet för radiospektrumpolitik ska göra resultaten av sådana offentliga samråd allmänt tillgängliga utan att det påverkar tillämpningen av artikel 169.

6. Organet för radiospektrumpolitik ska bistå och ge råd till rådet och Europaparlamentet på deras begäran rörande den strategiska planeringen och samordningen av strategierna för radiospektrumpolitik i unionen.

Artikel 133

De uppgifter som utförs av organet för radiospektrumpolitik till stöd för nationella behöriga myndigheter

1. Organet för radiospektrumpolitik ska bistå de nationella behöriga myndigheterna i deras samarbete med varandra och med kommissionen till stöd för strategisk planering och samordning av radiospektrumpolitiken i unionen genom att

   (a) utarbeta bästa praxis i frågor som rör radiospektrum i syfte att genomföra unionsrätten, bland annat genom att samla in god praxis om

      (i) det lämpligaste auktorisationssystemet i enlighet med artikel 21.5,

      (ii) auktorisationsprocesser för radiospektrum och urvalsvillkor i enlighet med artikel 30.10,

   (b) främja samordningen mellan medlemsstaterna i syfte att genomföra unionsrätten och bidra till utvecklingen av en inre marknad för elektronisk kommunikation, däribland genom att förbättra informationsutbytet, samarbetet och det ömsesidiga lärandet mellan medlemsstaterna,

   (c) samordna medlemsstaternas strategier med avseende på utövandet av nyttjanderätten till radiospektrum och offentliggöra rapporter och yttranden i radiospektrumrelaterade frågor,

   (d) i relevanta fall anordna möten för att de nationella behöriga myndigheterna, på deras begäran, ska kunna diskutera och utbyta åsikter om och erfarenheter av auktorisationsförfarandena och villkoren för användning av radiospektrum,

   (e) anordna regelbundna diskussioner med kommissionen om olika strategiska frågor som rör radiospektrum,

   (f) anordna workshoppar och utfrågningar med företrädare för berörda parter och den akademiska världen om den tekniska, ekonomiska och samhälleliga utvecklingen med avseende på radiospektrum.

2. Organet för radiospektrumpolitik ska bistå de behöriga myndigheterna och kommissionen

(a) med att använda sin förmedling för att lösa problem eller tvister mellan medlemsstaterna eller med tredjeländer rörande gränsöverskridande samordning eller gränsöverskridande skadliga störningar, och avge relevanta yttranden i enlighet med artikel 14,

(b) med att övervaka genomförandet av nationella färdplaner för radiospektrum i enlighet med artikel 17.5,

(c) med att genomföra spektrumdelning genom att anta riktlinjer i enlighet med artikel 27.5,

(d) med att identifiera de radiospektrumband som ska omfattas av databaser och den praktiska utformningen av dessa databaser i enlighet med artikel 28.2,

(e) i samband med registreringen av satellitsystem hos ITU och samordningen av dessa system med ITU i enlighet med artikel 37,

(f) med att övervaka efterlevnaden hos de satellitsystem som drivs inom ramen för en unionsauktorisation, och undersöka och på lämpligt sätt reagera på överträdelser av denna auktorisation i enlighet med artikel 43, bland annat genom att avge relevanta yttranden,

(g) med att utbyta information om brådskande åtgärder i enlighet med artikel 44.3.

3. Organet för radiospektrumpolitik ska delta i unionsförfarandet för den inre marknaden för radiospektrum enligt artikel 31 och lämna kommentarer och yttranden, om så föreskrivs i denna förordning.

Artikel 134

Sammansättningen av styrelsen för organet för radiospektrumpolitik

1. Styrelsen för organet för radiospektrumpolitik ska bestå av en ledamot från varje medlemsstat från myndigheter med ansvar för radiospektrumpolitik. Varje ledamot ska ha rösträtt.

2. Den styrelseledamot som utses av varje medlemsstat ska vara en företrädare på hög nivå med övergripande ansvar för den strategiska radiospektrumpolitiken.

3. Kommissionen ska utan rösträtt delta vid alla överläggningar i styrelsen för organet för radiospektrumpolitik och ska företrädas på en lämpligt hög nivå.

4. Varje ledamot av styrelsen för organet för radiospektrumpolitik och av kommissionen ska utse en suppleant som ska ersätta ledamoten i dennes frånvaro.

5. En förteckning över namnen på företrädarna för ledamöterna i styrelsen för organet för radiospektrumpolitik samt deras suppleanter och över deras anknytningar ska offentliggöras på webbplatsen för organet för radiospektrumpolitik.

Artikel 135

Funktionerna hos styrelsen för organet för radiospektrumpolitik

1. Styrelsen för organet för radiospektrumpolitik ska ha följande funktioner:

(a) Utföra de uppgifter för organet för radiospektrumpolitik som anges i artiklarna 132 och 133, nämligen att anta yttranden och rapporter, och

sprida bästa praxis, och därvid utgå från arbetsgruppernas förberedande arbete.

(b) Fatta administrativa beslut om den interna organisationen av det arbete som utförs av organet för radiospektrumpolitik, utan att det påverkar de administrativa besluten rörande organisationen av byrån för digitala nätverk.

(c) Anta det tvååriga arbetsprogram för organet för radiospektrumpolitik som avses i artikel 141.

(d) Anta den tvååriga verksamhetsrapport för organet för radiospektrumpolitik som avses i artikel 142.

(e) Anta bestämmelser om förebyggande och hantering av intressekonflikter i enlighet med vad som avses i artikel 173.5 samt med avseende på medlemmarna i arbetsgrupperna.

(f) Anta närmare bestämmelser om rätt till tillgång till handlingar som finns hos organet för radiospektrumpolitik, i enlighet med artikel 167.

(g) Anta och regelbundet uppdatera de planer för kommunikation och informationsspridning som avses i artikel 168.1, med utgångspunkt i en behovsanalys.

(h) Anta och offentliggöra sin arbetsordning med två tredjedelars majoritet av sina ledamöter.

(i) Tillsammans med direktören för byrån för digitala nätverk godkänna ingåendet av arbetsöverenskommelser med unionens behöriga organ, byråer och rådgivande grupper, samt med behöriga myndigheter i tredjeländer och med internationella organisationer i enlighet med artikel 166.1.

(j) Inrätta arbetsgrupper, i samordning med byrån för digitala nätverk, och utse deras ordförande i enlighet med artikel 140.

(k) Ge direktören för byrån för digitala nätverk vägledning angående utförandet av byråns uppgifter i förhållande till de uppgifter som tillhör organet för radiospektrumpolitik.

2. Styrelsen för organet för radiospektrumpolitik ska se över sin arbetsordning senast [sex månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Artikel 136

Ordföranden och vice ordföranden för styrelsen för organet för radiospektrumpolitik

1. Styrelsen för organet för radiospektrumpolitik ska med två tredjedelars majoritet av sina ledamöter utse en ordförande och en vice ordförande bland sina ledamöter.

2. Vice ordföranden ska ersätta ordföranden om denne inte kan utföra sitt uppdrag.

3. Ordförandens mandatperiod ska vara två år och får förlängas en gång. Arbetsordningen ska föreskriva så stor kontinuitet som möjligt med avseende på styrelsens ledning.

4. Ordföranden ska på begäran rapportera till Europaparlamentet och rådet om utförandet av de uppgifter som tillhör organet för radiospektrumpolitik.

7.4. AVDELNING IV: GEMENSAMMA BESTÄMMELSER OCH SAMARBETET MELLAN BEREC OCH ORGANET FÖR RADIOSPEKTRUMPOLITIK

Artikel 137

Organisationsstrukturen för Berec och organet för radiospektrumpolitik

Berec och organet för radiospektrumpolitik ska, var och en för sig, bestå av

(a) en nämnd/styrelse,

(b) arbetsgrupper.

Artikel 138

Sammanträden i Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna och styrelsen för organet för radiospektrumpolitik

1. Ordförandena för Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna och styrelsen för organet för radiospektrumpolitik ska sammankalla sammanträdena i Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna respektive styrelsen för organet för radiospektrumpolitik och ska fastställa dagordningarna för dessa sammanträden, som ska offentliggöras.

2. Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna och styrelsen för organet för radiospektrumpolitik bör hålla åtminstone två ordinarie sammanträden per år.

   Extra möten ska sammankallas på initiativ av ordföranden, på begäran av minst tre av ledamöterna eller på begäran av kommissionen.

3. Direktören för byrån för digitala nätverk ska delta i alla överläggningar utan rösträtt.

4. Ordförandena för Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna respektive styrelsen för organet för radiospektrumpolitik får bjuda in varje person vars synpunkter kan vara av intresse för dem att delta i deras sammanträden som observatör.

5. Ledamöterna i Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna respektive styrelsen för organet för radiospektrumpolitik och deras suppleanter får, med förbehåll för deras arbetsordningar, låta sig biträdas av sina rådgivare eller andra experter vid mötena.

6. Om Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna respektive styrelsen för organet för radiospektrumpolitik anser det vara lämpligt, får de bjuda in relevanta företrädare från branschen till sina respektive sammanträden enbart för att lägga fram ståndpunkter.

7. Kommissionen får begära att deltagandet begränsas i diskussioner om känsliga och konfidentiella frågor som enligt kommissionen har en stark unionsdimension. Ordföranden får, i samförstånd med direktören för byrån för digitala nätverk, begära att deltagandet begränsas i diskussioner om resiliens eller säkerhet som kan behöva hållas för utförandet av uppgifter enligt denna förordning.

8. Byrån för digitala nätverk ska tillhandahålla sekretariatet för Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna och styrelsen för organet för radiospektrumpolitik.

Artikel 139

Regler för omröstning

1. Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna och styrelsen för organet för radiospektrumpolitik ska fatta beslut med enkel majoritet av sina ledamöter, om inte annat föreskrivs i denna förordning.

Besluten från Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna och styrelsen för organet för radiospektrumpolitik ska offentliggöras, och eventuella reservationer från ledamöterna ska redovisas i besluten på ledamotens begäran.

2. Varje ledamot av Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna och styrelsen för organet för radiospektrumpolitik ska ha en röst. Om en ledamot är frånvarande ska suppleanten ha rätt att utöva den ledamotens rösträtt.

   Om både en ledamot och suppleanten är frånvarande får rösträtten delegeras till en annan ledamot i enlighet med villkoren i respektive arbetsordning.

   Ordföranden får när som helst delegera sin rösträtt. Ordföranden ska delta i omröstningen såvida inte han eller hon har delegerat rösträtten.

3. Arbetsordningen för Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna respektive styrelsen för organet för radiospektrumpolitik ska innefatta närmare bestämmelser om omröstningsförfaranden, inklusive på vilka villkor en ledamot får agera på en annan ledamots vägnar, samt bestämmelser om beslutsförhet och kallelsefrister inför möten. Dessutom ska arbetsordningen säkerställa att ledamöterna i Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna och styrelsen för organet för radiospektrumpolitik i lämplig tid inför varje möte får den fullständiga dagordningen och utkast till förslag, så att de kan lägga fram ändringsförslag före omröstningen. I arbetsordningen får bland annat anges ett omröstningsförfarande vid brådskande ärenden, ett skriftligt förfarande och andra praktiska arrangemang för arbetet i Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna och styrelsen för organet för radiospektrumpolitik.

Artikel 140

Arbetsgrupper

1. Om det är motiverat får Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna och styrelsen för organet för radiospektrumpolitik, efter samråd med byrån för digitala nätverk, inrätta arbetsgrupper för att genomföra sina arbetsprogram.

2. Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna och styrelsen för organet för radiospektrumpolitik ska utse ordförandena i sina respektive arbetsgrupper, som så långt det är möjligt ska företräda de olika nationella regleringsmyndigheterna, ledamöterna i organet för radiospektrumpolitik och byrån för digtala nätverk.

3. Berecs arbetsgrupper ska vara öppna för deltagande av sakkunniga från alla nationella regleringsmyndigheter. Arbetsgrupperna i organet för radiospektrumpolitik ska vara öppna för deltagande av alla ledamöter i organet för radiospektrumpolitik. Experter från byrån för digitala nätverk och kommissionen ska ha rätt att delta i alla arbetsgrupper. Personalen hos byrån för digitala nätverk ska också bidra till regleringsarbetet i arbetsgrupperna, och ge administrativt stöd till dessa.

4. Genom undantag från punkt 3 gäller följande:

   (a) De sakkunniga från kommissionen och den berörda nationella regleringsmyndigheten ska inte delta i de av Berecs arbetsgrupper som inrättats för att utföra de uppgifter som avses i artikel 124.1 f.

   (b) De sakkunniga från kommissionen och den berörda nationella regleringsmyndigheten ska inte delta i de arbetsgrupper hos organet för radiospektrumpolitik och Berec som inrättats för att utföra de uppgifter som avses i artiklarna 133.3 respektive 124.2 b.

(c) Endast sakkunniga från medlemsstaternas myndigheter, kommissionen och byrån för digitala nätverk ska delta i den arbetsgrupp hos organet för radiospektrumpolitik som inrättats för att utföra de uppgifter som avses i artikel 132.3.

5. I de av Berecs arbetsgrupper som inrättas för att utföra uppgifter som rör kompetens som tilldelats andra behöriga myndigheter på nationell nivå ska sakkunniga från de andra behöriga myndigheter som anmälts i enlighet med artikel 115.3 inbjudas att delta och deras synpunkter ska beaktas. Om experter från andra behöriga myndigheter inte kan närvara vid sådana möten ska de nationella regleringsmyndigheterna säkerställa att dessa andra behöriga myndigheters synpunkter har beaktats.

   Ordförandena för Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna respektive styrelsen för organet för radiospektrumpolitik eller ordförandena för arbetsgrupperna får vid behov, efter en bedömning i det enskilda fallet, bjuda in enskilda experter med erkänd kompetens på det relevanta området för att delta i arbetsgruppernas möten.

6. Arbetsgrupperna ska normalt upplösas så snart de fullgjort sitt uppdrag.

7. Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna respektive styrelsen för organet för radiospektrumpolitik ska anta arbetsordningar som fastställer de praktiska arrangemangen för hur arbetsgrupperna ska fungera i praktiken.

Artikel 141

Arbetsprogram

1. Efter att ha hört Europaparlamentet, rådet och kommissionen samt andra berörda parter i enlighet med artikel 122.10 respektive artikel 132.5 ska Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna och styrelsen för organet för radiospektrumpolitik anta sina respektive tvååriga arbetsprogram senast den 31 december under året före inledningen av tvåårscykeln.

2. Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna och styrelsen för organet för radiospektrumpolitik ska, så fort deras respektive arbetsprogram har antagits, överlämna det till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

Artikel 142

Tvåårig verksamhetsrapport

Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna och styrelsen för organet för radiospektrumpolitik ska var för sig anta sin tvååriga rapport om sin respektive verksamhet. Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna ska senast den 15 juni vartannat år översända den tvååriga verksamhetsrapporten till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.

Artikel 143

Samarbete mellan Berec och organet för radiospektrumpolitik

1. Berec och organet för radiospektrumpolitik ska fortlöpande och systematiskt samarbeta i frågor av ömsesidigt intresse, särskilt när regleringen av elektronisk kommunikation och radiospektrumpolitiken sammanfaller. I detta syfte ska Berec och organet för radiospektrumpolitik vid behov inrätta gemensamma arbetsgrupper, säkerställa ett regelbundet utbyte av information och sakkunskap och samordna sina respektive

arbetsprogram i syfte att främja regleringsmässig konsekvens och ett effektivt genomförande av politiken.

2. Ordföranden för Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna och ordföranden för styrelsen för organet för radiospektrumpolitik ska sammanträda minst två gånger om året för att fastställa frågor av gemensamt intresse som kräver ett nära och systematiskt samarbete mellan Berec och organet för radiospektrumpolitik. Ordförandena ska lägga fram förslag för sin nämnd respektive styrelse för antagande av gemensam verksamhet, inbegripet, i förekommande fall, strukturerade samarbetsmekanismer. Sådana frågor ska beaktas vid utarbetandet av de tvååriga arbetsprogrammen för Berec och organet för radiospektrumpolitik.

3. Vid behov ska gemensamma möten mellan Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna och styrelsen för organet för radiospektrumpolitik sammankallas för att behandla frågor som är relevanta för båda organen och för att säkerställa att det finns konsekventa och samstämmiga reglerings- och policystrategier.

7.5. AVDELNING V: BYRÅN FÖR DIGITALA NÄTVERK

7.5.1. KAPITEL I: Uppgifter och organisation för byrån för digitala nätverk

Artikel 144

Inrättande

Byrån för digitala nätverk ska ersätta och ta över efter byrån för stöd till Berec (*Berecbyrån*), som inrättades genom förordning (EU) 2018/1971.

Artikel 145

Det allmänna mandatet för byrån för digitala nätverk

1. Byrån för digitala nätverk ska agera inom denna förordnings tillämpningsområde för att stödja utvecklingen av den inre marknaden för elektronisk kommunikation.

2. Byrån för digitala nätverk ska när den utför sitt uppdrag stödja och bistå Berec vid utförandet av dess uppgifter enligt denna förordning, bland annat genom tillhandahållande av teknisk expertis, analytisk kapacitet, samordningsstöd och operativt stöd, utan att detta påverkar Berecs oberoende eller dess beslutsbefogenheter. Byrån för digitala nätverk ska också aktivt stödja och bistå organet för radiospektrumpolitik i utförandet av dess uppgifter, i synnerhet genom att säkerställa en nära samordning mellan politiken för och regleringen av elektronisk kommunikation och radiospektrum, och genom att främja ett strukturerat samarbete när frågor av gemensamt intresse uppstår.

3. Byrån för digitala nätverk ska utföra alla andra uppgifter som den tilldelas genom denna förordning eller genom andra unionsrättsakter, förutsatt att dessa uppgifter är förenliga med byråns mandat och bidrar till de mål som avses i artikel 3.

Artikel 146

Uppgifter för byrån för digitala nätverk

1. Byrån för digitala nätverk ska ha följande uppgifter:

   (a) Att tillhandahålla expertmässiga, yrkesmässiga, administrationsrelaterade och logistiska stödtjänster till Berec vid utförandet av dess uppgifter, bland annat

genom att delta i och bidra till arbetsgruppernas hela verksamhet i enlighet med artikel 140.

(b) Att samla in data och information från de nationella regleringsmyndigheterna och andra behöriga myndigheter, samt att utbyta och översända information med anknytning till de uppgifter som Berec tilldelats enligt artiklarna 103.2 och 122–126.

(c) Att utifrån den information som avses i led b utarbeta regelbundna utkast till rapporter om specifika aspekter av utvecklingen av unionens marknad för elektronisk kommunikation, såsom rapporter om roaming och benchmarking, vilka ska läggas fram för Berec.

(d) Att sprida bästa regleringspraxis till de nationella regleringsmyndigheterna och andra behöriga myndigheter i enlighet med artikel 122.1 b.

(e) Att hjälpa Berec upprätta och förvalta register och databaser i enlighet med artikel 123.3 och ett informations- och kommunikationssystem i enlighet med artikel 172.

(f) Att upprätta och förvalta en databas över alleuropeiska nummerresurser i enlighet med artikel 47.4.

(g) Att hjälpa Berec att hålla offentliga samråd i enlighet med artikel 122.10.

(h) Att hjälpa till att förbereda nämnden för regleringsmyndigheternas arbete och ge annat administrativt och innehållsrelaterat stöd för att Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna ska fungera väl.

(i) Att på begäran av Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna hjälpa till att inrätta arbetsgrupper, bidra till deras regleringsarbete och ge dem administrativt stöd för att säkerställa att dessa grupper fungerar väl.

(j) Att utarbeta beredskapsplanen i enlighet med artiklarna 6 och 7.

(k) Att vidarebefordra de anmälningar som avses i artikel 10.1 till de nationella regleringsmyndigheterna och andra behöriga myndigheter för att underlätta förfarandet med ett gemensamt pass i enlighet med artikel 10.4.

(l) Att upprätthålla en allmänt tillgänglig unionsdatabas över de anmälningar som lämnats in till de nationella regleringsmyndigheterna i enlighet med artikel 10.8.

(m) Att bistå kommissionen vid den strategiska planeringen av nummerresurser i unionen och vid identifieringen av den potentiella användningen av nummerresurser för gränsöverskridande eller alleuropeiska tjänster, och vid fastställandet av en unionsnummerplan i enlighet med artikel 46.2 och 46.4.

(n) Att samarbeta med de nationella regleringsmyndigheterna om allokeringen av nummer och förvaltningen av de alleuropeiska nummerresurserna, i enlighet med artikel 47.3.

(o) Att inrätta förfarandet och systemet för tillhandahållande av information i enlighet med artikel 47.4.

(p) Att bistå de nationella regleringsmyndigheterna med att samordna åtgärder avseende nummerresurser med rätt till extraterritoriell användning, i enlighet med artikel 48.4.

(q) Att bistå Berec med att utarbeta harmoniserade mallar i enlighet med artikel 182.

(r) Att utföra andra uppgifter som byrån tilldelats genom denna förordning eller andra unionsrättsakter.

2. Senast [två år efter ikraftträdandet] och därefter varje år ska byrån för digitala nätverk offentliggöra en rapport om framstegen rörande den inre marknaden för elektronisk kommunikation som särskilt beskriver marknadsläget, marknadsstrukturen och effekterna på den inre marknaden av de åtgärder som genomförts enligt denna förordning, inklusive efterhandseffekterna av koncentrationer på marknaden. Före offentliggörandet ska ett utkast till rapport lämnas in till Berec och organet för radiospektrumpolitik för godkännande. Dessa rapporter ska offentliggöras.

Artikel 147

Uppgifter tillhörande byrån för digitala nätverk till stöd för organet för radiospektrumpolitik

Byrån för digitala nätverk ska ha följande uppgifter:

(a) Att tillhandahålla sakkunnigrelaterade, professionella, administrativa och logistiska stödtjänster till organet för radiospektrumpolitik vid fullgörandet av dess uppgifter, bland annat genom att delta i och bidra till arbetsgruppernas samtliga aktiviteter, i enlighet med artikel 140.

(b) Att samla data och information från de nationella behöriga myndigheterna samt att utbyta och översända information med anknytning till de uppgifter som organet för radiospektrumpolitik tilldelats enligt artiklarna 132 och 133.

(c) Att hjälpa organet för radiospektrumpolitik hålla offentliga samråd i enlighet med artikel 132.5.

(d) Att hjälpa till att förbereda arbetet i styrelsen för organet för radiospektrumpolitik och ge annat administrativt och innehållsrelaterat stöd för att säkerställa att denna styrelse fungerar väl.

(e) Att på begäran av styrelsen för organet för radiospektrumpolitik hjälpa till att inrätta arbetsgrupper, bidra till deras regleringsarbete och ge dem administrativt stöd för att säkerställa att de fungerar väl.

(f) Att på begäran bistå kommissionen vid genomförandet av auktorisationsförfarandet på unionsnivå i enlighet med artikel 22.4.

(g) Att fungera som gemensam kontaktpunkt för inlämning av ansökningar och anmälningar i enlighet med artikel 22.5.

(h) Att upprätta och förvalta dynamiska databaser för geolokalisering och övervakning av möjligheter till radiospektrumanvändning i enlighet med artikel 28.

(i) Att föra protokoll över unionsförfaranden för den inre marknaden för radiospektrum i enlighet med artikel 31.9.

(j) Att ge stöd till organet för radiospektrumpolitik vid samordningen av unionens ståndpunkt i enlighet med artikel 37.3.

(k) Att bistå kommissionen med att hantera anmälningar i enlighet med artikel 38.2 andra stycket.

(l) Att bistå kommissionen och organet för radiospektrumpolitik med beviljandet av unionsauktorisationer i enlighet med artikel 40 och, på begäran av kommissionen, att bistå kommissionen med genomförandet av ett urvalsförfarande i enlighet med bilaga VI.

(m) Att stödja organet för radiospektrumpolitik i dess arbete med att hjälpa kommissionen att undersöka påstådda överträdelser av villkoren i enlighet med artikel 43.2.

Artikel 148

Byrån för digitala nätverk som juridisk person

1. Byrån för digitala nätverk ska vara ett unionsorgan. Den ska vara en juridisk person.
2. Byrån för digitala nätverk ska i var och en av medlemsstaterna ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt nationell rätt. Det får i synnerhet förvärva och avyttra lös och fast egendom samt föra talan inför domstol och andra myndigheter.
3. Byrån för digitala nätverk ska företrädas av sin direktör.
4. Byrån för digitala nätverk ska ensam ansvara för de uppgifter och befogenheter som den tilldelats.
5. Byrån för digitala nätverk ska ha sitt säte i Riga.

Artikel 149

Organisatorisk struktur hos byrån för digitala nätverk

Byrån för digitala nätverk ska bestå av

(a) en styrelse,

(b) en direktör.

Artikel 150

Styrelsens sammansättning

1. Styrelsen ska bestå av de personer som utsetts till ledamöter i Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna, ordföranden för styrelsen för organet för radiospektrumpolitik och en företrädare för kommissionen. Varje styrelseledamot ska ha rösträtt.

   Varje nationell regleringsmyndighet som utser ledamöter och suppleanter, i enlighet med vad som avses i artikel 127.1 andra stycket, får utse en annan person än ledamoten i Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna till ledamot i styrelsen. Den personen ska vara chef för den nationella regleringsmyndigheten, ledamot av dess kollegieorgan eller ersättare för någon av dessa.

2. Varje styrelseledamot ska ha en suppleant. Suppleanten ska företräda ledamoten i dennes frånvaro.

   Suppleanterna för varje ledamot ska vara de personer som utsetts till suppleanter för ledamöterna i Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna. Även kommissionens företrädare ska ha en suppleant. Suppleanten för ordföranden i styrelsen för organet för radiospektrumpolitik ska vara vice ordförande i styrelsen för organet för radiospektrumpolitik.

Varje nationell regleringsmyndighet som utser ledamöter och suppleanter, i enlighet med vad som avses i artikel 127.1 andra stycket, får utse en annan person än suppleanten för ledamoten i Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna till suppleant för ledamoten i styrelsen. Den personen ska vara chefen för den nationella regleringsmyndigheten, en ledamot av dess kollegieorgan, ersättaren för någon av dessa eller den nationella regleringsmyndighetens personal.

3. Styrelsens ledamöter och deras suppleanter får varken begära eller ta emot instruktioner från någon regering, institution eller person eller från något organ.

4. En förteckning över ledamöterna i styrelsen och deras suppleanter ska offentliggöras tillsammans med deras intresseförklaring.

Artikel 151

Styrelsens administrativa funktioner

1. Styrelsen ska ha följande administrativa funktioner:

(a) Säkerställa att byrån för digitala nätverk utför alla uppgifter som den tilldelas i enlighet med denna förordning, genom att beakta behovet av att säkerställa ett lämpligt stöd till organet för radiospektrumpolitik och av att utföra sina uppgifter i enlighet med artiklarna 146 och 147.

(b) Tillhandahålla allmänna riktlinjer för verksamheten i byrån för digitala nätverk och att med två tredjedelars majoritet av sina medlemmar årligen anta byråns samlade programdokument, med beaktande av yttrandena från Berec och organet för radiospektrumpolitik och efter att ha mottagit kommissionens yttrande samt i enlighet med artikel 157.

(c) Med två tredjedelars majoritet av sina röstberättigade ledamöter anta den årliga budgeten för byrån för digitala nätverk och utöva andra funktioner med avseende på byråns budget i enlighet med kapitel II i denna avdelning.

(d) Anta, offentliggöra och fortsätta med bedömningen av den i artikel 161 avsedda konsoliderade årliga verksamhetsrapporten för byrån för digitala nätverk, och senast den 1 juli varje år översända både rapporten och bedömningen till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten.

(e) Anta de finansiella regler som är tillämpliga på byrån för digitala nätverk i enlighet med artikel 163.

(f) Anta en strategi för bedrägeribekämpning som står i proportion till risken för bedrägerier, med beaktande av kostnaderna för och fördelarna med de åtgärder som ska genomföras.

(g) Säkerställa lämplig uppföljning av resultat och rekommendationer som härrör från interna eller externa revisionsrapporter och utvärderingar samt från utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och Europeiska åklagarmyndigheten.

(h) Anta bestämmelser för förebyggande och hantering av intressekonflikter i enlighet med vad som avses i artikel 173.5.

(i) Anta och regelbundet uppdatera de planer för kommunikation och informationsspridning som avses i artikel 168.2, med utgångspunkt i en behovsanalys.

(j) Anta praktiska åtgärder vad gäller rätten till tillgång till handlingar tillhörande byrån för digitala nätverk i enlighet med artikel 167.

(k) Anta sin arbetsordning.

(l) Godkänna ingåendet av samarbetsavtal i enlighet med artikel 166.

(m) Anta genomförandebestämmelser för att ge verkan åt tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen[83], i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna.

(n) Utan att det påverkar det beslut som avses i punkt 2 första stycket utöva, med avseende på personalen hos byrån för digitala nätverk, de befogenheter som i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän tilldelas tillsättningsmyndigheten och i anställningsvillkoren för övriga anställda tilldelas den myndighet som är behörig att sluta anställningsavtal (*tillsättningsbefogenheter*).

(o) Utse direktören och vid behov förlänga dennes mandatperiod eller avsätta vederbörande i enlighet med artikel 156.

(p) Utse en räkenskapsförare, i enlighet med tjänsteföreskrifterna och med anställningsvillkoren för övriga anställda, som ska vara helt oberoende i sin tjänsteutövning.

(q) Fatta alla beslut som rör inrättandet av de interna strukturerna hos byrån för digitala nätverk och, vid behov, ändringar av dessa, med beaktande av byråns verksamhetsbehov och en sund budgetförvaltning.

Vid tillämpning av första stycket p får byrån för digitala nätverk utse samma räkenskapsförare som ett annat unionsorgan eller en annan unionsinstitution. Byrån för digitala nätverk och kommissionen får i synnerhet enas om att kommissionens räkenskapsförare också ska fungera som räkenskapsförare för byrån för digitala nätverk.

2. Styrelsen ska, i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna, anta ett beslut grundat på artikel 2.1 i tjänsteföreskrifterna och artikel 6 i anställningsvillkoren för övriga anställda om att delegera relevanta tillsättningsbefogenheter till direktören och ange på vilka villkor denna delegering av befogenheter kan dras in. Direktören får vidaredelegera dessa befogenheter.

   Om exceptionella omständigheter så kräver får styrelsen genom ett beslut tillfälligt upphäva delegeringen av tillsättningsbefogenheterna till direktören och de befogenheter som denne vidaredelegerat, för att i stället utöva dem på egen hand eller delegera dem till en av sina ledamöter eller till någon annan anställd än direktören.

3. Styrelsen ska se över sin arbetsordning senast [sex månader *efter dagen för* denna förordnings ikraftträdande].

Artikel 152

Styrelsens ordförande och vice ordförande

[83] Rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 av den 29 februari 1968 om fastställande av tjänsteföreskrifter för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkor för övriga anställda i dessa gemenskaper samt om införande av särskilda tillfälliga åtgärder beträffande kommissionens tjänstemän (EGT L 56, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1968/259(1)/oj).

1. Ordföranden och de vice ordförandena för styrelsen ska vara de personer som utses till ordförande och vice ordförande för Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna. Samma mandatperiod ska vara tillämplig.

   Genom undantag från första stycket får styrelsen, med två tredjedelars majoritet av sina ledamöter, välja andra ledamöter i styrelsen till ordförande eller vice ordförande bland sina ledamöter som företräder medlemsstater. Deras mandatperiod ska vara densamma som för ordföranden och de vice ordförandena för Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna.

2. En av vice ordförandena ska i enlighet med arbetsordningen ersätta ordföranden om denne inte kan utföra sitt uppdrag.

3. Styrelsens ordförande ska på begäran rapportera till Europaparlamentet och rådet om utförandet av uppgifterna för byrån för digitala nätverk.

Artikel 153

Styrelsens möten

1. Ordföranden ska sammankalla styrelsens möten.

2. Direktören för byrån för digitala nätverk ska delta i överläggningarna, utom de som rör artikel 156, utan rösträtt.

3. Styrelsen ska hålla åtminstone två ordinarie möten per år. Dessutom ska ordföranden sammankalla extra möten på eget initiativ, på begäran av kommissionen eller på begäran av minst tre av ledamöterna.

4. Styrelsen får bjuda in personer vars synpunkter kan vara av intresse som observatörer till sina möten.

5. Styrelseledamöterna och deras suppleanter får, med förbehåll för styrelsens arbetsordning, låta sig biträdas av rådgivare eller experter vid mötena.

6. Byrån för digitala nätverk ska bistå styrelsen med ett sekretariat.

Artikel 154

Omröstningsbestämmelser för styrelsen

1. Styrelsen ska fatta beslut med absolut majoritet av sina ledamöter, om inget annat föreskrivs i denna förordning.

2. Om styrelsen röstar i frågor som rör delegerad förordning (EU) 2019/715 och tjänsteföreskrifterna för tjänstemän och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen, ska beslutet vara beroende av att kommissionens företrädare i styrelsen röstar för detta beslut.

3. Varje ledamot ska ha en röst. Om en röstberättigad styrelseledamot är frånvarande ska dennas suppleant ha rätt att rösta i ledamotens ställe.

4. Ordföranden får när som helst delegera sin rösträtt. Ordföranden ska delta i omröstningen såvida inte han eller hon har delegerat rösträtten.

5. Närmare bestämmelser om röstningsförfarandena, i synnerhet på vilka villkor en ledamot får agera på en annan ledamots vägnar, ska fastställas i styrelsens arbetsordning.

Artikel 155

Direktörens uppgifter och ansvar

1. Direktören ska vara den rättsliga företrädaren för byrån för digitala nätverk och ansvara för byråns administrativa förvaltning. Direktören ska vara ansvarig inför styrelsen.
2. Direktören ska förbereda sammanträdena i styrelsen samt bistå ordföranden för Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna och ordföranden för styrelsen för organet för radiospektrumpolitik vid förberedelserna inför sammanträdena i deras respektive organ.
3. Direktören ska vara oberoende vid utförandet av sina uppgifter och får varken be om eller ta emot instruktioner från någon regering, institution, person eller organ.
4. Direktören ska på begäran rapportera till Europaparlamentet och rådet om uppdragets utförande.
5. Direktören ska ansvara för att uppgifterna för byrån för digitala nätverk utförs och för att vägledningen från Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna och styrelsen för organet för radiospektrumpolitik följs. Direktören ska särskilt ha ansvaret för
   (a) den löpande administrationen för byrån för digitala nätverk,
   (b) att förbereda styrelsens arbete och utan rösträtt delta i styrelsens arbete,
   (c) genomförandet av de administrativa beslut som fattats av Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna och styrelsen för organet för radiospektrumpolitik,
   (d) utarbetande och inlämning till styrelsen av det samlade programdokument som avses i artikel 157 för antagande efter samråd med kommissionen minst fyra veckor före det relevanta styrelsesammanträdet,
   (e) att hjälpa Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna och styrelsen för organet för radiospektrumpolitik vid utarbetandet av deras verksamhetsrapporter, såsom avses i artikel 142,
   (f) att hjälpa Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna och styrelsen för organet för radiospektrumpolitik vid utarbetandet av deras respektive arbetsprogram, såsom avses i artikel 141,
   (g) genomförandet av det samlade programdokumentet och rapportering till styrelsen om dess genomförande,
   (h) utarbetandet av utkastet till årsrapport om verksamheten hos byrån för digitala nätverk i enlighet med som avses i artikel 161 samt framläggande av denna för styrelsen för bedömning och antagande,
   (i) utarbetandet av en åtgärdsplan på grundval av slutsatserna från interna eller externa revisionsrapporter och utvärderingar, liksom undersökningar utförda av Olaf samt lägesrapportering minst en gång om året till styrelsen,
   (j) skyddandet av unionens ekonomiska intressen genom att förebyggande åtgärder vidtas mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, genom att effektiva kontroller genomförs och, om oriktigheter upptäcks, genom att betalningar som skett på felaktig grund återkrävs, samt, där så är lämpligt, genom att effektiva, proportionella och avskräckande administrativa åtgärder, bland annat ekonomiska sanktioner, införs,
   (k) framtagandet av en strategi för bedrägeribekämpning för byrån för digitala nätverk och framläggande av denna för styrelsen för godkännande,

(l) utarbetandet av ett utkast till finansiella bestämmelser som ska tillämpas på byrån för digitala nätverk,

(m) utarbetandet av förslaget till inkomst- och utgiftsberäkning från byrån för digitala nätverk och genomförandet av dess budget, i enlighet med artikel 158,

(n) godkännandet, tillsammans med Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna, eller styrelsen för organet för radiospektrumpolitik i tillämpliga fall, av ingåendet av arbetsöverenskommelser med unionens behöriga organ, byråer och rådgivande grupper, samt med behöriga myndigheter i tredjeländer och med internationella organisationer i enlighet med artikel 166.

6. Direktören ska under styrelsens överinseende vidta nödvändiga åtgärder, särskilt vad avser antagande av interna administrativa instruktioner och offentliggörande av meddelanden, för att säkerställa att byrån för digitala nätverk i sitt arbete följer denna förordning.

7. Direktören ska efter förhandsgodkännande från kommissionen, styrelsen och berörda medlemsstater, besluta huruvida det är nödvändigt att förlägga en eller flera anställda till en eller flera medlemsstater för att byrån för digitala nätverk ska kunna utföra sina uppgifter på ett effektivt och ändamålsenligt sätt. I beslutet ska omfattningen av den verksamhet som ska bedrivas anges på ett sätt som medför att onödiga kostnader och dubbelarbete undviks i de administrativa arbetsuppgifter som utförs av byrån för digitala nätverk. Innan något sådant beslut fattas ska beslutets konsekvenser för personalfördelningen och budgeten anges i det fleråriga programdokument som avses i artikel 157.

Artikel 156

Utnämning av direktören

1. Direktören ska anställas som tillfälligt anställd vid byrån för digitala nätverk enligt artikel 2 a i anställningsvillkoren för övriga anställda.

2. Direktören ska utnämnas av styrelsen efter ett öppet och transparent urvalsförfarande på grundval av meriter, färdigheter när det gäller ledarskap, förvaltning och budget samt färdigheter och erfarenhet när det gäller relevans för elektroniska kommunikationsnät och tjänster. Utnämningen ska ske under förutsättning att företrädaren för organet för radiospektrumpolitik i styrelsen avger ett positivt yttrande.

3. Förteckningen över kandidater får inte föreslås enbart av ordföranden eller en vice ordförande. Styrelsens arbetsordning ska innehålla närmare bestämmelser om arrangemangen för ett förfarande för att föra upp antalet behöriga sökande på slutlistan och om ett omröstningsförfarande.

4. Före utnämningen ska den kandidat som styrelsen valt ut höras i Europaparlamentets behöriga utskott.

5. I det avtal som ingås med direktören ska byrån för digitala nätverk företrädas av styrelsens ordförande.

6. Direktörens mandatperiod ska vara fem år. I god tid före mandatperiodens utgång ska styrelsen göra en utvärdering som beaktar direktörens arbetsinsats och de framtida uppgifterna och utmaningarna för byrån för digitala nätverk. Utvärderingen ska lämnas in till kommissionen.

7. Styrelsen får, med beaktande av den bedömning som avses i punkt 6 och under förutsättning att styrelsen för organet för radiospektrumpolitik avger ett positivt yttrande, förlänga direktörens mandatperiod med högst fem år. En direktör vars förordnande har förlängts får inte delta i ett annat urvalsförfarande för samma tjänst.

8. Direktören får endast avsättas efter ett beslut av styrelsen på förslag av kommissionen eller minst två tredjedelar av styrelseledamöterna, och under förutsättning att styrelsen för organet för radiospektrumpolitik avger ett positivt yttrande. Styrelsen ska fatta beslut om att utnämna, förlänga mandatperioden för eller avsätta direktören med två tredjedelars majoritet av ledamöternas röster.

7.5.2. KAPITEL II: Budget och programplanering för byrån för digitala nätverk

Artikel 157

Årlig och flerårig programplanering

1. Direktören ska varje år utarbeta ett utkast till programplaneringsdokument som innehåller årlig och flerårig programplanering (*samlat programdokument*) i enlighet med artikel 32 i delegerad förordning (EU) 2019/715 med beaktande av riktlinjer som fastställts av kommissionen.

   Senast den 31 januari varje år ska styrelsen anta utkastet till samlat programdokument och översända det till kommissionen med begäran om dess yttrande. Utkastet till samlat programdokument ska också översändas till Europaparlamentet och rådet.

   Styrelsen ska därefter anta det samlade programdokumentet med beaktande av kommissionens yttrande. Den ska översända det samlade programdokumentet och eventuella uppdaterade versioner till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

   Det samlade programdokumentet ska bli slutgiltigt efter det att unionens allmänna budget har antagits och vid behov anpassas i enlighet därmed.

2. Det årliga programplaneringsdokumentet ska inbegripa detaljerade målsättningar och förväntade resultat, inbegripet resultatindikatorer. Det ska också innehålla en beskrivning av de åtgärder som ska finansieras och uppgifter om vilka finansiella resurser och personalresurser som anslås till varje åtgärd, i enlighet med principerna för verksamhetsbaserad förvaltning och verksamhetsbaserad budgetering och med vad som anges i artikel 164. Det årliga programplaneringsdokumentet ska vara konsekvent med arbetsprogrammen för Berec och organet för radiospektrumpolitik i enlighet med vad som avses i artikel 141 samt med det fleråriga programplaneringsdokument från byrån för digitala nätverk som avses i punkt 4 i den här artikeln. I det årliga programplaneringsdokumentet ska klart anges vilka uppgifter som har lagts till, ändrats eller strukits jämfört med föregående budgetår.

3. Styrelsen ska, vid behov, ändra det årliga programplaneringsdokumentet när de arbetsprogram för Berec och organet för radiospektrumpolitik som avses i artikel 141 har antagits, och när Berec, organet för radiospektrumpolitik eller byrån för digitala nätverk tilldelas en ny uppgift.

   Varje betydande ändring av det årliga programplaneringsdokumentet ska antas enligt samma förfarande som det som användes för att anta det ursprungliga programplaneringsdokumentet. Styrelsen får delegera befogenheten att göra icke-väsentliga ändringar av det årliga programplaneringsdokumentet till direktören.

4. I det fleråriga programplaneringsdokumentet ska den övergripande strategiska planeringen, inbegripet mål, förväntade resultat och resultatindikatorer, fastställas. Även resursplanering, inklusive flerårig budget och personal, ska fastställas.

   Resursplaneringen ska uppdateras årligen. Den strategiska programplaneringen ska uppdateras vid behov, särskilt med anledning av resultatet av den utvärdering som avses i artikel 179.

5. Det samlade programdokumentet för byrån för digitala nätverk ska inbegripa genomförandet av strategierna från Berec och organet för radiospektrumpolitik rörande förbindelser med unionens behöriga organ, byråer och rådgivande grupper, med behöriga myndigheter i tredjeländer och med internationella organisationer i enlighet med vad som avses i artikel 166.3, de åtgärder som är förbundna med den strategin och specificerande av tillhörande resurser.

Artikel 158

Upprättandet av budgeten

1. Direktören ska varje år göra ett preliminärt utkast till beräkning av inkomster och utgifter för byrån för digitala nätverk (*utkastet till beräkning*) för påföljande budgetår, inbegripet tjänsteförteckningen, och lämna det till styrelsen.

   Informationen i utkastet till beräkning ska vara konsekvent med det utkast till samlat programdokument som avses i artikel 157.1.

2. På grundval av detta preliminära utkast till beräkning ska styrelsen anta ett utkast till beräkning av byråns inkomster för påföljande räkenskapsår och översända det till kommissionen senast den 31 januari varje år.

3. Kommissionen ska lämna in utkastet till beräkning till Europaparlamentet och rådet (*budgetmyndigheten*) tillsammans med förslaget till unionens allmänna budget.

4. På grundval av den preliminära beräkningen av inkomster och utgifter ska kommissionen föra in de beräkningar den anser vara nödvändiga för tjänsteförteckningen och det bidrag som ska belasta den allmänna budgeten i det förslag till unionens allmänna budget som kommissionen ska lägga fram för budgetmyndigheten i enlighet med artiklarna 313 och 314 i EUF-fördraget.

5. Budgetmyndigheten ska bevilja anslagen för bidraget till byrån för digitala nätverk.

6. Budgetmyndigheten ska anta tjänsteförteckningen för byrån för digitala nätverk.

7. Styrelsen ska anta budgeten för byrån för digitala nätverk. Budgeten ska bli slutlig när unionens allmänna budget slutgiltigt har antagits. Vid behov ska den anpassas i enlighet med det slutgiltiga antagandet.

8. Alla byggprojekt som sannolikt kommer att ha en betydlig påverkan på budgeten för byrån för digitala nätverk ska omfattas av delegerad förordning (EU) 2019/715.

Artikel 159

Budgetens struktur

1. Alla inkomster och utgifter för byrån för digitala nätverk ska beräknas för varje budgetår, som ska motsvara ett kalenderår, och ska redovisas i budgeten för byrån för digitala nätverk.

2. I budgeten för byrån för digitala nätverk ska det råda balans mellan inkomster och utgifter.

3. Utan att det påverkar andra medel ska inkomsterna för byrån för digitala nätverk bestå av en kombination av följande:

   (a) Ett bidrag från unionen.

   (b) Eventuella avgifter som företagen betalar för att erhålla och bibehålla unionssatellitauktorisationer och som ska fastställas genom den genomförandeakt från kommissionen som avses i artikel 39.4, avgifter för nyttjanderätter till alleuropeiska nummerresurser som ska fastställas genom den genomförandeakt som avses i artikel 46.4, avgifter för publikationer och andra tjänster som tillhandahålls av byrån för digitala nätverk.

   (c) Eventuella bidrag in natura eller frivilliga finansiella bidrag från medlemsstaterna och från tredjeländer eller från de behöriga regleringsmyndigheterna på området elektronisk kommunikation i de tredjeländer som deltar i det arbete som utförs av byrån för digitala nätverk, såsom föreskrivs i artikel 166.

4. De intäkter som erhålls av byrån för digitala nätverk får inte kompromettera dess neutralitet, oberoende eller objektivitet.

5. Kommissionen ska regelbundet undersöka nivån på de avgifter som avses i punkt 3 b på grundval av en utvärdering, och ska vid behov anpassa metoden eller nivån på dessa avgifter och det sätt på vilket de ska erläggas.

6. Budgetmyndigheten ska vid behov se över nivån på unionens bidrag på grundval av en utvärdering av behoven och med beaktande av nivån på avgifterna.

7. Utgifterna för byrån för digitala nätverk ska omfatta löner till personalen, utgifter för administration och infrastruktur samt driftsutgifter.

Artikel 160

Budgetgenomförandet

1. Direktören ska genomföra budgeten för byrån för digitala nätverk.

2. Direktören ska varje år till Europaparlamentet och rådet skicka alla uppgifter som rör resultatet av utvärderingsförfarandena.

Artikel 161

Konsoliderad årlig verksamhetsrapport

Styrelsen ska anta konsoliderade årliga verksamhetsrapporter i enlighet med artikel 48 i delegerad förordning (EU) 2019/715, med beaktande av riktlinjer som kommissionen fastställt.

Artikel 162

Redovisning och förfarande för beviljande av ansvarsfrihet

1. Räkenskapsföraren för byrån för digitala nätverk ska senast den 1 mars påföljande budgetår överlämna den preliminära redovisningen för budgetåret till kommissionens räkenskapsförare och till revisionsrätten.

2. Byrån för digitala nätverk ska senast den 31 mars påföljande budgetår överlämna rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten.

3. Efter att ha mottagit revisionsrättens iakttagelser i fråga om den preliminära redovisningen från byrån för digitala nätverk ska byråns räkenskapsförare på eget ansvar upprätta byråns slutliga redovisning. Direktören ska överlämna den slutliga redovisningen till styrelsen för ett yttrande.

4. Styrelsen ska avge ett yttrande om den slutliga redovisningen från byrån för digitala nätverk.

5. Senast den 1 juli efter utgången av varje budgetår ska direktören överlämna den slutliga redovisningen, tillsammans med styrelsens yttrande, till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten.

6. Byrån för digitala nätverk ska offentliggöra den slutliga redovisningen i *Europeiska unionens officiella tidning* senast den 15 november påföljande år.

7. Direktören ska senast den 30 september det påföljande budgetåret ge revisionsrätten svar på dess iakttagelser. Direktören ska också sända detta svar till styrelsen.

8. Direktören ska för Europaparlamentet, på dess begäran och i enlighet med artikel 267.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2024/2509[84], lägga fram alla uppgifter som krävs för att förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för det berörda budgetåret ska kunna tillämpas på ett smidigt sätt.

9. Europaparlamentet ska före den 15 maj år n + 2 på rekommendation av rådet, som ska fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, bevilja direktören ansvarsfrihet beträffande genomförandet av budgeten för år n.

Artikel 163

Finansiella regler

De finansiella regler som ska tillämpas på byrån för digitala nätverk ska antas av styrelsen efter samråd med kommissionen. De får inte avvika från delegerad förordning (EU) 2019/715 såvida det inte föreligger ett särskilt behov av en sådan avvikelse för den verksamhet som utförs av byrån för digitala nätverk och kommissionen har gett sitt förhandsgodkännande.

Artikel 164

Personalen hos byrån för digitala nätverk

1. Tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda samt de regler som antagits gemensamt av unionens institutioner för tillämpningen av tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda ska gälla för personalen hos byrån för digitala nätverk.

2. Byrån för digitala nätverk ska i överensstämmelse med principen om aktivitetsbaserad förvaltning av personalresurser ha den personal som den behöver för att kunna utföra sina uppgifter.

---

84 Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2024/2509 av den 23 september 2024 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L, 2024/2509, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

3. Förslag om personalens storlek och motsvarande finansiella resurser ska läggas fram i enlighet med artiklarna 157.2, 157.4 och 158.1, med beaktande av artiklarna 146 och 147, av samtliga övriga uppgifter som byrån för digitala nätverk tilldelas genom denna förordning eller andra unionsrättsakter och av behovet av efterlevnad av de förordningar som är tillämpliga på alla unionens decentraliserade byråer.

4. Byrån för digitala nätverk får använda sig av utsända nationella experter och annan personal som inte är anställd av den. Tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda ska inte gälla för sådan personal.

5. Styrelsen ska anta ett beslut med regler för utstationering av nationella experter till byrån för digitala nätverk.

7.5.3. KAPITEL III: Allmänna bestämmelser

Artikel 165

Immunitet och privilegier

Protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier ska gälla för byrån för digitala nätverk och dess anställda.

Artikel 166

Samarbete med unionsorgan, tredjeländer och internationella organisationer

1. I den mån det är nödvändigt för att uppfylla de syften som fastställs i denna förordning och för att utföra sina uppgifter får Berec, organet för radiospektrumpolitik och byrån för digitala nätverk, utan att det påverkar de respektive behörighetsområdena för medlemsstaterna och unionens institutioner, samarbeta med unionens behöriga organ, byråer och rådgivande grupper, med behöriga myndigheter i tredjeländer och med internationella organisationer.

   I detta syfte får Berec, organet för radiospektrumpolitik och byrån för digitala nätverk, efter förhandsgodkännande från kommissionen, upprätta arbetsöverenskommelser. Dessa överenskommelser får inte medföra några rättsliga förpliktelser.

2. Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna, styrelsen för organet för radiospektrumpolitik, arbetsgrupperna och styrelsen ska vara öppna för deltagande av de myndigheter i tredjeländer som har huvudansvaret på området elektronisk kommunikation eller radiospektrumpolitik beroende på vad som är relevant, i fall då dessa tredjeländer har ingått avtal med unionen om detta.

   Inom ramen för de relevanta bestämmelserna i dessa avtal ska arbetsöverenskommelser utarbetas framför allt om karaktären, omfattningen och utformningen av deltagandet, utan rösträtt, av dessa myndigheter från de berörda tredjeländerna i det arbete som utförs av Berec, organet för radiospektrumpolitik och byrån för digitala nätverk, inbegripet bestämmelser om deltagande i de initiativ som utförs av Berec och organet för radiospektrumpolitik, om ekonomiska bidrag och om personal till byrån för digitala nätverk. När det gäller personalfrågor ska dessa överenskommelser under alla förhållanden vara förenliga med tjänsteföreskrifterna.

3. Som ett inslag i det tvååriga arbetsprogram som avses i artikel 141 ska Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna och styrelsen för organet för radiospektrumpolitik anta strategin för Berec respektive organet för radiospektrumpolitik rörande förbindelserna med unionens behöriga organ, byråer och rådgivande grupper, med behöriga myndigheter i tredjeländer och med internationella organisationer i de frågor där Berec

respektive organet för radiospektrumpolitik har behörighet. Kommissionen, Berec, organet för radiospektrumpolitik och byrån för digitala nätverk ska ingå en lämplig arbetsöverenskommelse i syfte att säkerställa att Berec, organet för radiospektrumpolitik och byrån för digitala nätverk verkar inom ramen för sitt uppdrag och den befintliga institutionella ramen.

Artikel 167

Tillgång till handlingar och dataskydd

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001[85] ska tillämpas på de handlingar som finns hos Berec, organet för radiospektrumpolitik och byrån för digitala nätverk.
2. Styrelsen för byrån för digitala nätverk ska vid behov uppdatera de närmare föreskrifter som antagits för tillämpning av förordning (EG) nr 1049/2001 på de handlingar som finns hos Berec, organet för radiospektrumpolitik och byrån för digitala nätverk. Byrån för digitala nätverk ska ansvara för behandlingen av ansökningar om tillgång till dessa handlingar.
3. Byrån för digitala nätverk ska behandla personuppgifter i enlighet med förordning (EU) 2018/1725.

Artikel 168

Insyn och kommunikation

1. Berec och organet för radiospektrumpolitik får, med stöd av byrån för digitala nätverk, bedriva kommunikationsverksamhet på eget initiativ inom sitt behörighetsområde och i enlighet med de relevanta planer för kommunikation och informationsspridning som Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna och styrelsen för organet för radiospektrumpolitik har antagit. Tilldelningen av resurser för sådant stöd till kommunikationsverksamhet inom ramen för budgeten för byrån för digitala nätverk får inte inverka menligt på det effektiva utförandet av Berecs uppgifter enligt artiklarna 122–126 eller uppgifterna för organet för radiospektrumpolitik enligt artiklarna 132 och 133, eller uppgifterna för byrån för digitala nätverk enligt artiklarna 146 och 147.
2. Kommunikationsverksamheten för byrån för digitala nätverk ska utföras i enlighet med de relevanta planer för kommunikation och informationsspridning som styrelsen antagit.

Artikel 169

Konfidentialitet

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 167.1 och 171.2 ska Berec, organet för radiospektrumpolitik och byrån för digitala nätverk inte för tredje part avslöja uppgifter som de behandlar eller tar emot, om det i en motiverad ansökan har begärts att uppgifterna helt eller delvis ska behandlas konfidentiellt.
2. Ledamöterna och de andra deltagarna vid sammanträdena i Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna, styrelsen för organet för radiospektrumpolitik, styrelsen för

[85] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2001/1049/oj).

byrån för digitala nätverk och arbetsgrupperna, direktören, utsända nationella experter och annan personal som inte är anställd vid byrån för digitala nätverk ska uppfylla kraven på konfidentialitet.

3. Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna, styrelsen för organet för radiospektrumpolitik och styrelsen för byrån för digitala nätverk ska fastställa hur de regler om konfidentialitet som avses i punkterna 1 och 2 ska tillämpas praktiskt.

Artikel 170

Säkerhetsbestämmelser om skydd av säkerhetsskyddsklassificerade och känsliga icke säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter

Berec, organet för radiospektrumpolitik och byrån för digitala nätverk ska anta sina egna säkerhetsbestämmelser som motsvarar kommissionens säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter och känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter, bland annat bestämmelser om utbyte, behandling och lagring av sådana uppgifter, i enlighet med kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/443[86] och (EU, Euratom) 2015/444[87]. Alternativt får Berec, organet för radiospektrumpolitik eller byrån för digitala nätverk anta ett beslut med tillämpning av kommissionens regler i tillämpliga delar.

Artikel 171

Utbyte av information

1. Efter motiverad begäran från Berec, organet för radiospektrumpolitik eller byrån för digitala nätverk ska kommissionen och de nationella regleringsmyndigheterna och andra behöriga myndigheter i god tid och på ett korrekt sätt förse Berec, organet för radiospektrumpolitik eller byrån för digitala nätverk med all information som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter, under förutsättning att de har tillgång till den relevanta informationen och att begäran om information är nödvändig med avseende på den aktuella uppgiftens art.

   Berec, organet för radiospektrumpolitik eller byrån för digitala nätverk får även begära att sådana uppgifter ska tillhandahållas med regelbundna intervall och i angivna format. Vid en sådan begäran ska, i möjligaste mån, gemensamma rapporteringsformat användas.

2. Berec, organet för radiospektrumpolitik eller byrån för digitala nätverk ska, på begäran av kommissionen, en medlemsstat eller en nationell regleringsmyndighet eller annan behörig myndighet, i god tid och på ett korrekt sätt tillhandahålla all information som är nödvändig för att kommissionen, medlemsstaten, den nationella regleringsmyndigheten eller den andra behöriga myndigheten ska kunna utföra sina uppgifter, i enlighet med principen om lojalt samarbete. Kommissionen, en medlemsstat, den nationella regleringsmyndigheten eller annan behörig myndighet ska säkerställa konfidentialiteten i enlighet med unionsrätten och nationell rätt, inbegripet förordning (EG) nr 1049/2001, för den information som Berec, organet för radiospektrumpolitik eller byrån för digitala

---

86 Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/443 av den 13 mars 2015 om säkerhet inom kommissionen (EUT L 72, 17.3.2015, s. 41, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/443/oj).

87 Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/444 av den 13 mars 2015 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 72, 17.3.2015, s. 53, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/444/oj).

nätverk anser vara konfidentiell. Affärshemligheter får inte hindra utbyte av information i rätt tid.

3. Innan myndigheten begär information i enlighet med denna artikel, och för att undvika dubbla rapporteringskrav, ska Berec, organet för radiospektrumpolitik eller byrån för digitala nätverk beakta all relevant befintlig information som är allmänt tillgänglig.

4. Om information inte görs tillgänglig i tid av de nationella regleringsmyndigheterna eller andra behöriga myndigheter, får Berec, organet för radiospektrumpolitik eller byrån för digitala nätverk rikta en motiverad begäran antingen till andra nationella regleringsmyndigheter och andra behöriga myndigheter i den berörda medlemsstaten eller direkt till de berörda företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät, kommunikationstjänster och tillhörande faciliteter. Berec, organet för radiospektrumpolitik eller byrån för digitala nätverk ska underrätta de nationella regleringsmyndigheter eller andra behöriga myndigheter som inte har tillhandahållit den begärda informationen i enlighet med första stycket.

   På begäran av Berec, organet för radiospektrumpolitik eller byrån för digitala nätverk ska de nationella regleringsmyndigheterna och andra behöriga myndigheter bistå Berec eller organet för radiospektrumpolitik med att samla in informationen.

5. Nationella regleringsmyndigheter och andra behöriga myndigheter ska ha befogenhet att kräva att andra ansvariga nationella myndigheter eller företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät, kommunikationstjänster, tillhörande faciliteter eller tillhörande tjänster ska lämna all information som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter enligt denna artikel.

   Andra ansvariga nationella myndigheter eller företag som avses i första stycket ska tillhandahålla sådan information snabbt på begäran och i enlighet med den tidsplan och detaljrikedom som krävs.

   Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna och andra behöriga myndigheter genom att införa effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner har befogenhet att säkerställa att en sådan begäran om information verkställs.

Artikel 172

Informations- och kommunikationssystem

1. Byrån för digitala nätverk ska upprätta och underhålla ett informations- och kommunikationssystem med åtminstone följande funktioner:

   (a) En gemensam plattform för informationsutbyte som ger Berec, organet för radiospektrumpolitik, kommissionen samt nationella regleringsmyndigheter och behöriga myndigheter med ansvar för radiospektrum nödvändig information för ett konsekvent genomförande av unionens regelverk för elektronisk kommunikation.

   (b) Ett särskilt gränssnitt för begäranden om information och underrättelser om sådana begäranden enligt vad som avses i artikel 171, till vilket Berec, organet för radiospektrumpolitik, byrån för digitala nätverk, kommissionen samt de nationella regleringsmyndigheterna och de behöriga myndigheter som ansvarar för radiospektrum har tillgång.

(c) En plattform för tidig upptäckt av behovet av samordning mellan nationella regleringsmyndigheter och behöriga myndigheter med ansvar för radiospektrum.

2. Styrelsen ska anta de tekniska och funktionsmässiga specifikationerna i syfte att inrätta det informations- och kommunikationssystem som avses i punkt 1. Styrelsen ska se till att systemet följer lagstiftningen om immateriella rättigheter och har den konfidentialitetsnivå som krävs.

Artikel 173

Intresseförklaringar

1. Ledamöterna i Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna, styrelsen för organet för radiospektrumpolitik och styrelsen för byrån för digitala nätverk, direktören, utsända nationella experter och annan personal som inte är anställd av byrån för digitala nätverk ska var och en avge en skriftlig förklaring innehållande en åtagandeförklaring och en förklaring som anger om det föreligger eller inte föreligger några direkta eller indirekta intressen som skulle kunna anses inverka negativt på deras oberoende.

2. Sådana förklaringar ska göras vid tillträdet, vara tillförlitliga och fullständiga, och uppdateras närhelst det riskerar att föreligga direkta eller indirekta intressen som skulle kunna anses inverka negativt på oberoendet för den person som gjort förklaringen.

3. Förklaringarna från ledamöterna i Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna, styrelsen för organet för radiospektrumpolitik, ledamöterna i styrelsen för byrån för digitala nätverk och direktören ska offentliggöras.

4. Ledamöterna i Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna, styrelsen för organet för radiospektrumpolitik, styrelsen för byrån för digitala nätverk och arbetsgrupperna samt andra som deltar i deras sammanträden, direktören, utsända nationella experter och annan personal som inte är anställd av byrån för digitala nätverk ska var och en senast vid inledningen av varje möte ge en exakt och fullständig förklaring om eventuella intressen som skulle kunna anses inverka negativt på deras oberoende när det gäller frågorna på dagordningen, och de ska avstå ifrån att delta i diskussioner och omröstningar om sådana frågor.

5. Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna, styrelsen för organet för radiospektrumpolitik och styrelsen för byrån för digitala nätverk ska anta bestämmelser för förebyggande och hantering av intressekonflikter, i synnerhet om de praktiska arrangemangen för tillämpning av punkterna 1 och 2.

Artikel 174

Bekämpning av bedrägeri

1. Senast den [sex månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska byrån för digitala nätverk ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf)[88] och anta lämpliga bestämmelser som är tillämpliga på all personal vid byrån för digitala nätverk med användning av mallen i bilagan till det avtalet.

[88] EGT L 136, 31.5.1999, s. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/1999/531/oj.

2. Revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revision, på grundval av handlingar och inspektioner på plats, hos alla bidragsmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit EU-finansiering från byrån för digitala nätverk.

3. Olaf får, i enlighet med bestämmelserna och förfarandena i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013[89] och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96[90], göra utredningar, inklusive kontroller på plats och inspektioner, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med bidragsavtal, bidragsbeslut eller kontrakt som finansierats av byrån för digitala nätverk.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 ska arbetsavtal med tredjeländer och internationella organisationer, avtal, bidragsavtal och bidragsbeslut innehålla bestämmelser som uttryckligen tillerkänner revisionsrätten och Olaf rätten att utföra sådan revision och sådana utredningar i enlighet med sina respektive befogenheter.

   I överensstämmelse med förordning (EU) 2017/1939 får Europeiska åklagarmyndigheten utreda och lagföra bedrägeri och annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen, i enlighet med direktiv (EU) 2017/1371.

Artikel 175

Ansvar

1. Det inomobligatoriska ansvar som byrån för digitala nätverk utövar ska regleras av den lag som är tillämplig på avtalet i fråga.

2. Europeiska unionens domstol (domstolen) ska vara behörig att träffa avgöranden enligt skiljedomsklausul i avtal som byrån för digitala nätverk ingått.

3. Vad beträffar utomobligatoriskt ansvar ska byrån för digitala nätverk, i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar, ersätta skada som orsakats av dess avdelningar eller av dess personal under tjänsteutövning.

4. Domstolen ska vara behörig att avgöra tvister om skadestånd för sådan skada som avses i punkt 3.

5. De anställdas personliga ansvar gentemot byrån för digitala nätverk ska regleras av bestämmelserna i de tjänsteföreskrifter eller anställningsvillkor för övriga anställda som är tillämpliga på dem.

Artikel 176

Administrativa undersökningar

---

89 Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/883/oj).

90 Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1996/2185/oj).

Den verksamhet som bedrivs av Berec, organet för radiospektrumpolitik och byrån för digitala nätverk ska omfattas av Europeiska ombudsmannens undersökningar i enlighet med bestämmelserna i artikel 228 i EUF-fördraget.

Artikel 177

Språkordning

1. Förordning nr 1[91] ska tillämpas på byrån för digitala nätverk.
2. Översättningstjänster och alla övriga språktjänster som byrån för digitala nätverk behöver, med undantag för tolkning, ska tillhandahållas av Översättningscentrum för Europeiska unionens organ, upprättat genom rådets förordning (EG) nr 2965/94[92].

Artikel 178

Avtal om säte och förutsättningar för verksamheten

1. Avtalet om säte mellan byrån för stöd till organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation och Republiken Lettlands regering av den 21 december 2020 får ses över efter styrelsens godkännande.
2. Värdmedlemsstaten ska tillhandahålla nödvändiga förutsättningar för att säkerställa att byrån för digitala nätverk fungerar väl och effektivt, inbegripet flerspråkig skolundervisning med europeisk inriktning och lämpliga transportförbindelser.

Artikel 179

Utvärdering

1. Senast [60 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande], och vart femte år därefter, ska kommissionen göra en utvärdering i enlighet med kommissionens riktlinjer för att bedöma resultaten för Berec, organet för radiospektrumpolitik och byrån för digitala nätverk i förhållande till deras mål, uppdrag, uppgifter och geografiska placering. Vid utvärderingen ska man särskilt överväga det eventuella behovet av att ändra strukturen hos eller uppdraget för Berec, organet för radiospektrumpolitik och byrån för digitala nätverk samt vilka ekonomiska konsekvenser en sådan ändring kan få.
2. Om kommissionen finner att existensen för Berec, organet för radiospektrumpolitik eller byrån för digitala nätverk inte längre är motiverad med hänsyn till deras tilldelade mål, uppdrag och uppgifter, får kommissionen föreslå att denna förordning ändras eller upphävs i enlighet med detta.
3. Kommissionen ska meddela resultatet av utvärderingen till Europaparlamentet, rådet och styrelsen och offentliggöra det.

---

91 Förordning nr 1 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT 17, 6.10.1958, s. 385, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1958/1(1)/oj).

92 Rådets förordning (EG) nr 2965/94 av den 28 november 1994 om upprättande av ett översättningscentrum för Europeiska unionens organ (EGT L 314, 7.12.1994, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1994/2965/oj).

Artikel 180

Övergångsbestämmelser om Berec, organet för radiospektrumpolitik som efterföljare till gruppen för radiospektrumpolitik, och byrån för digitala nätverk som efterföljare till Berecbyrån

1. Byrån för digitala nätverk ska efterträda Berecbyrån, som inrättades genom förordning (EU) 2018/1971, när det gäller all äganderätt, avtal, rättsliga skyldigheter, anställningskontrakt, finansiella åtaganden och ansvarsskyldigheter.

2. Denna förordning ska i synnerhet inte påverka rättigheterna och skyldigheterna för personalen vid Berecbyrån.

3. Från och med [sex månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska direktören som utses på grundval av förordning (EU) 2018/1971 fungera som direktör med de uppgifter som föreskrivs i denna förordning. Övriga villkor i direktörens avtal ska vara oförändrade.

4. Styrelsen får besluta att förnya mandatperioden för den direktör som avses i punkt 3 i den här artikeln med ytterligare en mandatperiod. Artiklarna 156.6 och 156.7 ska gälla i tillämpliga delar. Direktörens sammanlagda mandatperiod får inte överstiga tio år.

5. Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna och den styrelse som avses i artiklarna 127 och 150 i denna förordning ska bestå av ledamöterna i Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna och den styrelse som avses i artiklarna 7 och 15 i förordning (EU) 2018/1971, till dess att nya företrädare utses, med undantag för ordföranden för gruppen för radiospektrumpolitik som avses i punkt 8 i denna artikel, som ska bli ledamot i styrelsen för byrån för digitala nätverk från och med [sex månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

6. Ordförandena och vice ordförandena för Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna och styrelsen för byrån för digitala nätverk som utsetts på grundval av förordning (EU) 2018/1971, ska sitta kvar som ordförande respektive vice ordförande för Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna enligt artikel 130 i den här förordningen, och som ordförande respektive vice ordförande för styrelsen enligt artikel 152 i den här förordningen för återstoden av sina mandatperioder om ett år.

7. Styrelsen för organet för radiospektrumpolitik som avses i artikel 134 i denna förordning ska bestå av de ledamöter i gruppen för radiospektrumpolitik som avses i artikel 3 i kommissionens beslut av den 11 juni 2019, till dess att nya företrädare utses.

8. Den ordförande och vice ordförande i gruppen för radiospektrumpolitik som är i tjänst den [dagen för tillämpning], ska sitta kvar som ordförande och vice ordförande i styrelsen för organet för radiospektrumpolitik till dess att deras mandatperioder löper ut.

9. Arbetsordningar som utarbetats enligt artikel 35.2 i förordning (EU) 2018/1971 ska förbli giltiga för Berec och byrån för digitala nätverk. Ledamöter i gruppen för radiospektrumpolitik utan rösträtt ska bli deltagare i organet för radiospektrumpolitik utan rösträtt under förutsättning att samarbetsavtal utarbetas i enlighet med artikel 166.2 andra stycket i denna förordning.

8. DEL VIII – ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

8.1. AVDELNING I: TILLHANDAHÅLLANDE AV INFORMATION, KARTLÄGGNINGAR OCH SAMRÅDSMEKANISM

Artikel 181

Tillhandahållande av information

1. Företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, tillhörande faciliteter eller tillhörande tjänster ska tillhandahålla all den information, även ekonomisk information, som är nödvändig för att de nationella regleringsmyndigheterna, andra behöriga myndigheter, Berec och organet för radiospektrumpolitik ska kunna utföra sina uppgifter och säkerställa att bestämmelserna i, eller de beslut eller yttranden som antas i enlighet med, denna förordning följs. Om den information som tillhandahålls är otillräcklig för att de ska kunna genomföra sina regleringsuppgifter enligt unionsrätten ska de nationella regleringsmyndigheterna, andra behöriga myndigheter samt Berec och organet för radiospektrumpolitik ha rätt att begära sådan information från andra relevanta företag som är aktiva inom sektorn för elektronisk kommunikation eller nära anknutna sektorer, samt från de centrala informationspunkter som inrättats i enlighet med förordning (EU) 2024/1309.

2. Varje begäran om information ska stå i proportion till utförandet av de uppgifter som fastställs enligt denna förordning och innehålla en motivering. Om en nationell regleringsmyndighet kräver att ett företag ska tillhandahålla sådana uppgifter som anges i punkt 1 ska den upplysa företaget om det särskilda ändamål för vilket informationen ska användas. Företagen ska tillhandahålla de begärda uppgifterna utan dröjsmål och under alla omständigheter inom de fastställda tidsfristerna.

3. De nationella regleringsmyndigheterna får kräva att företag tillhandahåller information rörande den allmänna auktorisationen och unionsauktorisationen för användning av spektrum via satellitkommunikation, nyttjanderätterna eller de särskilda skyldigheterna som är proportionell och objektivt motiverad, särskilt i syfte att

   (a) verifiera, på systematisk basis eller i enskilda fall, att de villkor eller skyldigheter som fastställs i artiklarna 9.4, 20, 21, 29, 38, 39, 49, 50, 51, 67, 68.1, 69 och 77 är uppfyllda,

   (b) verifiera i enskilda fall att villkoren för den allmänna auktorisationen eller skyldigheterna och villkoren för nyttjanderätter till radiospektrum eller nummerresurser är uppfyllda, om det har mottagits klagomål eller om den behöriga myndigheten av andra skäl misstänker att något villkor inte uppfylls eller om den behöriga myndigheten på eget initiativ gör en utredning,

   (c) genomföra förfaranden för och bedömning av framställningar om beviljande av nyttjanderätter,

   (d) offentliggöra jämförande kvalitets- och prisöversikter över tjänsterna till gagn för konsumenterna,

   (e) kollationera klart definierad statistik eller klart definierade rapporter eller studier,

   (f) utföra marknadsanalyser vid tillämpningen av denna förordning, inbegripet uppgifter om de marknader i efterföljande led eller slutkundsmarknader som har förbindelse med eller anknytning till de analyserade marknaderna samt

redovisningsuppgifter om slutkundsmarknaderna från de företag som anses ha ett betydande inflytande på marknaden,

(g) trygga en effektiv användning och säkerställa en ändamålsenlig förvaltning av radiospektrum och av nummerresurser,

(h) utvärdera den framtida utvecklingen av nät eller tjänster som skulle kunna påverka de grossisttjänster som görs tillgängliga för konkurrenter, såväl som information om elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter som är uppdelad på lokal nivå och tillräckligt detaljerad när det gäller territoriell omfattning, och om konnektivitet som är tillgänglig för slutanvändare eller för att genomföra geografiska undersökningar i enlighet med artikel 183,

(i) svara på motiverade framställningar om uppgifter från Berec eller organet för radiospektrumpolitik.

(j) De uppgifter som avses i första stycket a, b och d–i får inte begäras in före ett marknadsinträde eller som villkor för detta.

4. Den nationella regleringsmyndighet på den plats där nät och tjänster tillhandahålls får begära att den behöriga myndighet som utsetts i enlighet med cybersäkerhetsakten, som ska ersätta förordning (EU) 2019/881, kontrollerar efterlevnaden av kraven på säkerhet i IKT-leveranskedjan och delar med sig av resultaten när en sådan kontroll är nödvändig för att bedöma efterlevnaden av de allmänna auktorisationsvillkoren i enlighet med artiklarna 9.4 d och 20.

5. I fråga om nyttjanderätter till radiospektrum ska de uppgifter som avses i punkt 3 särskilt vara kopplade till ändamålsenlig och effektiv användning av radiospektrum samt till efterlevnad av skyldigheter avseende eventuell täckning och tjänstekvalitet som är knutna till nyttjanderätterna till radiospektrum samt kontrollen av denna efterlevnad.

6. Nationella regleringsmyndigheter eller andra behöriga myndigheter får inte upprepa en begäran om uppgifter som redan framförts av Berec eller organet för radiospektrumpolitik i enlighet med punkt 1 eller punkt 3 i denna artikel om Berec eller organet för radiospektrumpolitik har gjort de mottagna uppgifterna tillgängliga för dessa myndigheter.

7. De nationella regleringsmyndigheterna ska kräva att leverantörerna rapporterar om den allmänna auktorisationen, nyttjanderätterna och de särskilda skyldigheterna högst en gång per år.

Artikel 182

Harmoniserade begäranden om information och rapportering

1. I syfte att harmonisera begäranden om information och rapportering till företag enligt artikel 181.1, 181.3 och 181.7 och i enlighet med artiklarna 3.2, c och 202 senast [12 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska Berec i nära samarbete med kommissionen utfärda riktlinjer rörande relevanta frågor, inbegripet om omfattningen, tidpunkten, frekvensen och formatet för begäranden om information och rapportering samt för förfarandena för insamling av information. Riktlinjerna ska också innehålla mallar för begäranden om information och rapportering.

2. I tillämpliga fall ska organet för radiospektrumpolitik utarbeta mallar för begäranden om information. Information ska begäras och lämnas in i enlighet med de mallar som utarbetats.

3. Kommissionen får genom en genomförandeakt harmonisera metoderna för de nationella regleringsmyndigheternas insamling av information.

   Den genomförandeakt som avses i första stycket ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 199.4.

4. Om den information om hållbarhet som avses i artikel 3.1 g samlas in ska de nationella regleringsmyndigheterna och andra behöriga myndigheter först ta del av den information som företagen tillhandahåller i enlighet med annan relevant unionslagstiftning. Om de nationella regleringsmyndigheterna och andra behöriga myndigheter konstaterar att denna information är otillräcklig för att fullgöra de uppgifter som anges i denna förordning, får Berec uppdatera de riktlinjer som avses i punkt 1 i denna artikel genom att föreskriva insamling av de ytterligare uppgifter som behövs.

5. De nationella regleringsmyndigheterna och andra behöriga myndigheter ska på motiverad begäran till kommissionen tillhandahålla den information som är nödvändig för att den ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt EUF-fördraget. Den information som kommissionen begär ska vara anpassad till vad som behövs för att den ska kunna fullgöra sina uppgifter. Om den information som ges hänför sig till information som tidigare lämnats av företagen på begäran av myndigheten, ska de företagen informeras om detta. I den mån det behövs och om inte den myndighet som tillhandahåller informationen inkommit med en uttrycklig och motiverad begäran om motsatsen får kommissionen göra den information som lämnas tillgänglig för en annan sådan myndighet i en annan medlemsstat.

6. Om inte annat följer av kraven i punkt 7 ska den information som lämnas till en myndighet göras tillgänglig för en annan sådan myndighet i samma medlemsstat eller i en annan medlemsstat och för Berec och organet för radiospektrumpolitik efter en välgrundad ansökan, när det är nödvändigt för att endera myndigheten, eller Berec eller organet för radiospektrumpolitik, ska kunna fullgöra sitt ansvar enligt unionsrätten.

7. Om en nationell regleringsmyndighet eller en annan behörig myndighet anser att information som samlats in enligt artikel 181.1 och 181.3, inbegripet information som samlats in inom ramen för en geografisk kartläggning enligt artikel 183, är konfidentiell i enlighet med unionsbestämmelser och nationella bestämmelser om informationens konfidentialitet ska kommissionen, Berec och andra berörda behöriga myndigheter skydda denna konfidentialitet. Kommissionen, Berec och andra berörda behöriga myndigheter ska inte hindras från att i god tid utbyta information med varandra i syfte att se över, övervaka och tillse tillämpningen av denna förordning.

8. De nationella regleringsmyndigheterna ska, i överensstämmelse med nationella bestämmelser om allmänhetens tillgång till information och i enlighet med unionsbestämmelser och nationella bestämmelser om affärshemligheter och skydd av personuppgifter, offentliggöra information som kan bidra till en öppen marknad med fungerande konkurrens.

9. Nationella regleringsmyndigheter och andra behöriga myndigheter ska offentliggöra de villkor som gäller för allmänhetens tillgång till den information som avses i punkt 7, inklusive förfaranden för att erhålla sådan tillgång.

Artikel 183

Geografiska kartläggningar av anläggningar av nät

1. Nationella regleringsmyndigheter eller andra behöriga myndigheter ska genomföra en geografisk kartläggning av räckvidden för elektroniska kommunikationsnät som kan erbjuda bredbandstjänster (*bredbandsnät*) senast den [12 månader efter dagen för in datum för denna förordnings ikraftträdande] och ska därefter uppdatera den minst vart tredje år.

2. Den geografiska kartläggningen ska omfatta en kartläggning av tillgänglighetens aktuella geografiska räckvidd (passerade fastigheter), beredskap (anslutna fastigheter) och utnyttjande (aktiverade fastigheter, där tjänsten är aktiv och fungerar) för varje elektroniskt kommunikationsnät inom deras territorium, i förekommande fall med särskillnad mellan bostadssegment, affärssegment och offentliga segment, i enlighet med vad som krävs för de uppgifter som utförs av de nationella regleringsmyndigheterna eller andra behöriga myndigheter enligt denna förordning. Den geografiska kartläggningen ska också bidra till tillämpningen av reglerna om statligt stöd, om de relevanta kraven är uppfyllda.

3. Den geografiska kartläggningen ska inbegripa en prognos, för en period som fastställs av den berörda myndigheten, rörande räckvidden för bredbandsnäten inom dess territorium, inbegripet åtminstone passerade fastigheter och, i relevanta fall, fastigheter som är anslutna till gigabitnät. Den geografiska kartläggningen ska bidra till den kartläggning som krävs för tillämpningen av reglerna om statligt stöd, om de relevanta kraven är uppfyllda.

4. Den prognos som avses i punkt 3 ska innehålla all relevant information, inklusive information om de planerade anläggningar åtminstone av gigabitnät som ska utföras av ett företag eller en offentlig myndighet. För detta ändamål ska nationella regleringsmyndigheter eller andra behöriga myndigheter begära att företag och offentliga myndigheter ska tillhandahålla sådan information i den utsträckning den är tillgänglig och kan tillhandahållas med rimlig ansträngning.

5. Den nationella regleringsmyndigheten ska besluta, med beaktande av uppgifter som tilldelats den specifikt enligt denna förordning, i vilken omfattning det är lämpligt att stödja sig på all eller delar av den information som samlats in inom ramen för en sådan prognos.

6. Om den nationella regleringsmyndigheten inte gör någon geografisk kartläggning ska den göras i samarbete med den myndigheten i den utsträckning den kan vara relevant för dess uppgifter. Den information som samlas in vid den geografiska kartläggningen ska ligga på en lämplig nivå vad gäller lokala detaljuppgifter så att den vid behov omfattar adressnivån, och ska inbegripa tillräcklig information om tjänstekvaliteten, däribland åtminstone nedladdnings- och uppladdningshastigheter, överföringsmedium (trådlöst eller trådbundet) samt den teknik som används, och ska behandlas i enlighet med artikel 182.6.

7. Nationella regleringsmyndigheter eller andra behöriga myndigheter får identifiera ett område med tydliga territoriella gränser för vilket det fastställts, på grundval av den information som samlats in och den prognos som utarbetats enligt punkt 1, att inget företag och ingen offentlig myndighet under den aktuella prognosperioden har anlagt eller planerar att anlägga ett gigabitnät eller göra betydande uppgraderingar av sitt befintliga nät för elektronisk kommunikation till ett gigabitnät. Nationella regleringsmyndigheter eller andra behöriga myndigheter ska offentliggöra uppgifter om vilka områden som identifierats.

8. Inom ett identifierat område får de relevanta regleringsmyndigheterna uppmana företag och offentliga myndigheter att tillkännage sin avsikt att anlägga gigabitnät under den aktuella prognosperioden. Om denna uppmaning leder till att ett företag eller en offentlig myndighet förklarar sin avsikt att göra detta, får den berörda myndigheten kräva att andra företag och offentliga myndigheter förklarar sin avsikt att anlägga gigabitnät. Den relevanta myndigheten ska specificera vilka uppgifter som ska ingå i sådana avsiktsförklaringar, för att säkerställa en detaljnivå som åtminstone är jämförbar med den som beaktas i eventuella prognoser i enlighet med punkt 1.

9. Nationella regleringsmyndigheter och andra behöriga myndigheter ska samla in uppgifter i enlighet med ett effektivt, om möjligt automatiserat, objektivt, öppet och icke-diskriminerande förfarande genom vilket inget företag utesluts på förhand.

10. De nationella regleringsmyndigheterna och andra behöriga myndigheter samt lokala, regionala och nationella myndigheter med ansvar för fördelning av offentliga medel för anläggning av elektroniska kommunikationsnät, för utformning av nationella bredbandsplaner, för fastställande av täckningsskyldigheter knutna till nyttjanderätter till radiospektrum och för kontroll av tillgången till tjänster som omfattas av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster inom deras territorier ska beakta resultaten av den geografiska kartläggningen och fastställandet av eventuella identifierade områden enligt punkterna 1, 2 och 3. Vid tilldelningen av offentliga medel för anläggning av elektroniska kommunikationsnät ska resultaten av de geografiska kartläggningarna och de identifierade områdena enligt punkterna 1, 2 och 3 beaktas, i den mån de är relevanta och lämpliga för fullgörandet av de skyldigheter som följer av tillämpningen av reglerna om statligt stöd. De myndigheter som utför den geografiska kartläggningen ska tillhandahålla de resultaten under förutsättning att den mottagande myndigheten säkerställer samma grad av konfidentialitet för och skydd av affärshemligheter som den myndighet som lämnar informationen och informera de parter som tillhandahållit informationen. Resultaten ska också göras tillgängliga för Berec och kommissionen på deras begäran och på samma villkor.

11. Om den relevanta informationen inte finns tillgänglig på marknaden ska de behöriga myndigheterna göra uppgifter från de geografiska kartläggningarna som inte är konfidentiella i egenskap av affärshemligheter direkt tillgängliga i enlighet med direktiv (EU) 2019/1024 så att de kan utnyttjas vidare. Om sådana verktyg inte finns tillgängliga på marknaden ska de även tillgängliggöra informationsverktyg som gör det möjligt för slutanvändare att fastställa tillgången på konnektivitet inom olika områden, med en detaljnivå som är lämplig för att stödja slutanvändarnas val av operatör eller tjänsteleverantör.

12. Den nationella regleringsmyndigheten ska analysera resultaten av den information som samlats in inom ramen för en geografisk kartläggning enligt denna artikel och besluta om det finns behov av att göra en marknadsöversyn i den mening som avses i artiklarna 72 och 73. Den nationella regleringsmyndigheten ska offentliggöra resultaten av denna analys i form av en rapport.

13. Under perioden för övergången till fiber ska den rapport som avses i punkt 12 i den här artikeln innehålla en analys av informationen rörande geografiska kartläggningar samt en analys av den information som samlats in i enlighet med artikel 181 eller andra tillgängliga källor rörande priserna och kvaliteten på de tjänster som finns tillgängliga över kopparnätet samt priserna på fiber. Rapporten ska användas för att bedöma de hållbarhetsvillkor som fastställs i artikel 57. Den första rapporten ska offentliggöras senast den [*12 månader efter dagen för ikraftträdandet av denna förordning*].

Artikel 184

Mekanism för samråd och insyn

1. När de nationella regleringsmyndigheterna eller andra behöriga myndigheter avser att vidta åtgärder i enlighet med denna förordning eller om de i enlighet med artikel 16.1 och 16.2 avser att införa begränsningar som har betydande inverkan på den relevanta marknaden ska de, förutom i de fall som omfattas av artiklarna 86, 188 eller 189, ge de berörda parterna möjlighet att yttra sig om det förslaget till åtgärd inom en skälig tidsfrist som under alla omständigheter är minst 30 dagar, med beaktande av frågans komplexitet.
2. Vid tillämpning av artikel 31 i denna förordning ska de behöriga myndigheterna vid tidpunkten för offentliggörandet informera kommissionen, organet för radiospektrumpolitik, Berec och de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater om varje förslag till åtgärd som omfattas av det jämförande eller konkurrensutsatta urvalsförfarandet enligt artikel 30.4 i denna förordning och som rör användningen av harmoniserat radiospektrum, för att möjliggöra dess användning för trådlösa bredbandsnät och bredbandstjänster.
3. De nationella regleringsmyndigheterna och andra behöriga myndigheter ska offentliggöra sina nationella samrådsförfaranden genom en central informationspunkt där det kan erhållas information om alla pågående samrådsförfaranden.
4. De nationella regleringsmyndigheterna och andra behöriga myndigheter ska offentliggöra resultaten av samrådsförfarandet, utom när det gäller konfidentiell information i enlighet med unionsregler och nationella regler om affärshemligheter.

Artikel 185

Samråd med berörda parter

1. De behöriga myndigheterna, i relevanta fall i samverkan med nationella regleringsmyndigheter, ska ta hänsyn till synpunkterna från slutanvändare, särskilt konsumenter och slutanvändare med funktionsnedsättning, tillverkare och företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster i frågor som rör alla slutanvändar- och konsumenträttigheter, inbegripet likvärdig tillgång och utbud för slutanvändare med funktionsnedsättning, avseende allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster, i synnerhet då dessa har en betydande inverkan på marknaden.
2. De behöriga myndigheterna, i relevanta fall i samverkan med nationella regleringsmyndigheter, ska inrätta en samrådsmekanism som är tillgänglig för slutanvändare med funktionsnedsättning, och säkerställa att vederbörlig hänsyn tas till konsumentintressen i elektronisk kommunikation vid sina beslut i frågor som gäller slutanvändares och konsumenters rättigheter avseende allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster.
3. De berörda parterna får med vägledning från behöriga myndigheter, i relevanta fall i samverkan med nationella regleringsmyndigheter, utarbeta mekanismer som inbegriper konsumenter, användargrupper och tjänsteleverantörer, i syfte att förbättra tjänsternas allmänna kvalitet, bland annat genom att utarbeta och kontrollera uppförandekoder och genomförandenormer.
4. Utan att det påverkar nationella bestämmelser som är i överensstämmelse med unionsrätt som främjar kultur- och mediepolitiska mål, såsom kulturell och språklig mångfald och mediemångfald, får behöriga myndigheter, i relevanta fall i samverkan med nationella

regleringsmyndigheter, främja samarbete mellan företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster och de sektorer som har intresse av att främja ett lagenligt innehåll i de elektroniska kommunikationsnäten och kommunikationstjänsterna. Detta samarbete kan även omfatta samordning av den information av allmänt intresse som ska göras tillgänglig i enlighet med artikel 105.

8.2. AVDELNING II: HARMONISERINGSFÖRFARANDEN

Artikel 186

Harmoniseringsförfaranden

1. När kommissionen konstaterar att skillnader i de nationella regleringsmyndigheternas eller andra behöriga myndigheters genomförande av de regleringsuppgifter som anges i denna förordning kan skapa hinder för den inre marknaden får kommissionen, med beaktande av yttrandet från Berec eller, i relevanta fall, organet för radiospektrumpolitik, anta rekommendationer eller, om inte annat följer av punkt 3 i denna artikel, beslut genom genomförandeakter för att säkerställa en harmoniserad tillämpning av denna förordning och för att främja uppnåendet av de allmänna mål som anges i artikel 3.

2. De nationella regleringsmyndigheterna och andra behöriga myndigheter ska ta största möjliga hänsyn till de rekommendationer som avses i punkt 1 när de utför sina uppgifter. Om en nationell regleringsmyndighet eller en annan behörig myndighet väljer att inte följa en rekommendation ska den meddela kommissionen detta och motivera sin ståndpunkt.

3. Besluten som antas i enlighet med punkt 1 ska bara omfatta en harmoniserad eller samordnad strategi för att hantera följande frågor:

   (a) Fall där nationella regleringsmyndigheter på ett inkonsekvent sätt genomfört allmänna regleringsstrategier vid reglering av marknader för elektronisk kommunikation som skett med tillämpning av artiklarna 72 och 73, om detta skapar hinder för den inre marknaden. Sådana beslut får inte avse särskilda anmälningar som ingetts av de nationella regleringsmyndigheterna i enlighet med artikel 85. I sådana fall ska kommissionen utarbeta ett förslag till beslut

      (i) tidigast minst två år efter det att kommissionen antagit en rekommendation där samma fråga behandlas,

      (ii) med beaktande av ett yttrande från Berec angående huruvida ett sådant beslut ska antas, vilket Berec ska lämna in senast tre månader efter kommissionens begäran.

   (b) Frågor om nummer, inklusive nummerserier, nummerportabilitet och portabilitet av identifierare, översättningssystem för nummer och adresser samt tillgång till alarmeringstjänster genom nödkommunikation.

4. De genomförandeakter som avses i punkt 1 i denna artikel ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 199.4.

5. Berec får på eget initiativ bistå kommissionen med råd om huruvida en åtgärd bör antas enligt punkt 1.

6. Om kommissionen inte har antagit någon rekommendation eller något beslut inom ett år från och med den dag då Berec antog sitt yttrande om förekomsten av avvikelser i nationella regleringsmyndigheters eller andra behöriga myndigheters genomförande av regleringsuppgifterna i denna förordning som skulle kunna skapa hinder på den inre

marknaden ska kommissionen informera Europaparlamentet och rådet om, samt offentliggöra, skälen till detta.

Om kommissionen har antagit en rekommendation i enlighet med punkt 1 i denna artikel men det inkonsekventa genomförande som skapar hinder på den inre marknaden fortgår i två år därefter ska kommissionen, om inte annat följer av punkt 3 i denna artikel, anta ett beslut som hanterar de frågor som avses i punkt 3 i denna artikel genom genomförandeakter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 199.4.

Om kommissionen inte har antagit något beslut inom ytterligare ett år efter en rekommendation som antagits enligt punkt 1 ska kommissionen informera Europaparlamentet och rådet om, samt offentliggöra, skälen till detta.

Artikel 187

Standardisering

1. Kommissionen ska upprätta en förteckning över icke obligatoriska standarder eller tekniska specifikationer som ska fungera som ett stöd för främjandet av ett harmoniserat tillhandahållande av elektroniska kommunikationsnät, elektroniska kommunikationstjänster och tillhörande faciliteter och tillhörande tjänster, samt offentliggöra den i *Europeiska unionens officiella tidning*. Vid behov får kommissionen, efter samråd med den kommitté som inrättats genom direktiv (EU) 2015/1535, i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) nr 1025/2012[93] begära att en eller flera europeiska standardiseringsorganisationer utarbetar förslag till standarder.
2. Medlemsstaterna ska främja användningen av sådana standarder eller tekniska specifikationer som anges i punkt 1 för tillhandahållande av tjänster, tekniska gränssnitt eller nätfunktioner, i den utsträckning som är strikt nödvändig för att säkerställa interoperabilitet för tjänster, genomgående konnektivitet, underlättande av byte av leverantör och nummerportabilitet och portabilitet av identifierare och för att öka användarnas valfrihet.
3. I avsaknad av offentliggörande av standarder eller tekniska specifikationer i enlighet med punkt 1 ska medlemsstaterna främja tillämpning av standarder eller tekniska specifikationer som har antagits av de europeiska standardiseringsorganen. Om sådana standarder eller specifikationer saknas ska medlemsstaterna främja tillämpningen av internationella standarder eller rekommendationer som har antagits av ITU, Europeiska post- och telesammanslutningen (CEPT), Internationella standardiseringsorganisationen (ISO) och Internationella elektrotekniska kommissionen (IEC).
4. Om det finns internationella standarder ska medlemsstaterna uppmana de europeiska standardiseringsorganen att använda dessa, eller tillämpliga delar av dessa, som grundval för de standarder som de utarbetar, utom i de fall då sådana internationella standarder eller tillämpliga delar av dem inte är ändamålsenliga. De standarder eller tekniska

---

93 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut nr 1673/2006/EG (EUT L 316, 14.11.2012, s. 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1025/oj).

specifikationer som avses i punkt 1 eller i den här punkten ska om möjligt inte hindra sådant tillträde som kan krävas i denna förordning.

5. Om de standarder eller specifikationer som avses i punkt 1 inte har tillämpats på tillfredsställande sätt, så att interoperabilitet för tjänsterna inte kan säkerställas i en eller flera medlemsstater, kan tillämpningen av dessa standarder eller specifikationer göras obligatorisk i enlighet med punkt 6, i den utsträckning som är absolut nödvändig för att säkerställa sådan interoperabilitet och öka användarnas valfrihet.

6. Om kommissionen avser att göra tillämpningen av vissa standarder eller tekniska specifikationer obligatorisk, ska den offentliggöra ett meddelande i *Europeiska unionens officiella tidning* och begära in yttranden från alla berörda parter. Kommissionen ska genom genomförandeakter göra tillämpningen av relevanta standarder eller tekniska specifikationer obligatorisk genom att ange dem som obligatoriska standarder eller obligatoriska tekniska specifikationer i den förteckning över standarder eller tekniska specifikationer som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

7. Om kommissionen anser att de standarder eller tekniska specifikationer som avses i punkt 1 inte längre bidrar till tillhandahållandet av harmoniserade elektroniska kommunikationstjänster, att de inte längre tillgodoser konsumenternas behov eller att de hindrar den tekniska utvecklingen, ska kommissionen stryka dem från den förteckning över standarder eller tekniska specifikationer som anges i punkt 1.

8. Om kommissionen anser att de standarder eller specifikationer som avses i punkt 6 inte längre bidrar till tillhandahållandet av harmoniserade elektroniska kommunikationstjänster, att de inte längre tillgodoser konsumenternas behov eller att de hindrar den tekniska utvecklingen, får kommissionen genom genomförandeakter stryka dessa standarder eller specifikationer från den förteckning över standarder eller specifikationer som anges i punkt 1.

9. De genomförandeakter som avses i punkterna 6 och 8 i denna artikel ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 199.4.

10. Denna artikel ska inte tillämpas på de väsentliga krav, specifikationer för gränssnitt eller harmoniserade standarder som direktiv 2014/53/EU är tillämpligt på.

8.3. AVDELNING III: TVISTLÖSNING

Artikel 188

Reglering av tvister utanför domstol

1. Den nationella regleringsmyndigheten eller den andra behöriga myndighet som ansvarar för, alternativt minst ett oberoende organ med beprövad sakkunskap om, tillämpningen av artiklarna 95–98 och artikel 100 i den här förordningen ska förtecknas som alternativt tvistlösningsorgan i enlighet med artikel 20.2 i direktiv 2013/11/EU, i syfte att lösa tvister mellan leverantörer och konsumenter samt, i tillämpliga fall och inom ramen för det relevanta organets uppdrag, mikroföretag och små företag, inom ramen för denna förordning och med avseende på fullgörande av avtal.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 2013/11/EU ska de behöriga organ som avses i punkt 1, om sådana tvister avser parter i olika medlemsstater, samordna sitt arbete för att åstadkomma en lösning av tvisten.

3. Leverantörer av internetanslutningstjänster ska införa transparenta, enkla och effektiva förfaranden för att hantera klagomål från slutanvändare avseende de rättigheter och

skyldigheter som fastställs i artikel 93, och klagomål från konsumenter, mikroföretag och organisationer som drivs utan vinstsyfte avseende de rättigheter som fastställs i avsnitt 5 i bilaga III.

Artikel 189

Lösning av tvister mellan företag

1. Om en tvist uppstår i samband med befintliga skyldigheter enligt denna förordning mellan leverantörer av offentliga elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster i en medlemsstat, eller mellan sådana företag och andra företag i den medlemsstat som drar nytta av skyldigheter i fråga om tillträde eller samtrafik eller mellan leverantörer av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster i en medlemsstat och leverantörer av tillhörande faciliteter, ska den berörda nationella regleringsmyndigheten på begäran av någon av parterna så snart som möjligt, dock senast inom fyra månader, utom under exceptionella omständigheter, på grundval av tydliga och effektiva förfaranden fatta ett bindande beslut för att lösa tvisten. Alla parter ska samarbeta fullt ut med den nationella regleringsmyndigheten.
2. När den nationella regleringsmyndigheten löser en tvist ska den fatta beslut som syftar till att uppnå de allmänna mål som anges i artikel 3. Alla skyldigheter som den nationella regleringsmyndigheten ålägger ett företag i samband med att den löser en tvist ska vara förenliga med denna förordning.
3. Den nationella regleringsmyndighetens beslut ska offentliggöras, varvid eventuella affärshemligheter ska respekteras. Den nationella regleringsmyndigheten ska tillhandahålla de berörda parterna en fullständig redogörelse för de skäl som beslutet grundar sig på.
4. Det förfarande som anges i punkterna 1, 2 och 3 ska inte hindra någon av parterna från att väcka talan vid domstol.

Artikel 190

Lösning av gränsöverskridande tvister

1. Punkterna 2, 3 och 4 i denna artikel ska tillämpas när en tvist inom det område som omfattas av denna förordning uppkommer mellan företag i olika medlemsstater. Bestämmelserna ska inte tillämpas på tvister som rör samordning av radiospektrum som omfattas av artikel 14.
2. Varje part får hänskjuta tvisten till den eller de berörda nationella regleringsmyndigheterna. Om tvisten påverkar handeln mellan medlemsstaterna ska den eller de behöriga nationella regleringsmyndigheterna anmäla tvisten till Berec för att åstadkomma en konsekvent tvistlösning, i enlighet med de mål som anges i artikel 3.
3. Om en sådan anmälan har gjorts ska Berec utfärda ett yttrande med en uppmaning till den eller de berörda nationella regleringsmyndigheterna att antingen vidta särskilda åtgärder för att lösa tvisten eller avstå från åtgärder, så snart som möjligt och i alla händelser inom fyra månader, utom under exceptionella omständigheter.
4. Den eller de berörda nationella regleringsmyndigheterna ska invänta Berecs yttrande innan de vidtar någon åtgärd för att lösa tvisten. Under exceptionella omständigheter, om det finns ett trängande behov av att trygga konkurrensen eller skydda slutanvändares intressen, får vilken som helst av de behöriga nationella regleringsmyndigheterna, antingen på parternas begäran eller på eget initiativ, anta interimistiska åtgärder.

5. Alla skyldigheter som den nationella regleringsmyndigheten ålägger ett företag som en del av lösningen av tvisten ska vara förenliga med denna förordning, beakta det yttrande som Berec antagit och antas inom en månad från yttrandet.

6. Det förfarande som anges i punkt 2 ska inte hindra någon av parterna från att väcka talan vid domstol.

8.4. AVDELNING IV: EKOSYSTEMSAMARBETE

Artikel 191

Vägledning för att främja ekosystemsamarbete

1. Senast den [*tolv månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*] ska Berec, efter samråd med berörda parter och i nära samarbete med kommissionen, offentliggöra riktlinjer för att bistå leverantörer av elektroniska kommunikationsnät och andra företag som är verksamma inom sektorn för elektronisk kommunikation eller nära anknutna sektorer vid tillämpningen av branschpraxis och vid främjandet av samarbete i tekniska och kommersiella frågor avseende tillhandahållandet av elektroniska kommunikationstjänster eller informationssamhällets tjänster på ett effektivt, ekonomiskt hållbart och tillförlitligt sätt, samt avseende tillhandahållandet av innovativa produkter och tjänster, till förmån för slutanvändarna. Dessa riktlinjer ska ta upp frågor som inte omfattas av de skyldigheter enligt denna förordning som påverkar tillhandahållandet av elektroniska kommunikationstjänster eller informationssamhällets tjänster.

2. Berec ska med stöd av byrån för digitala nätverk främja ett effektivt samarbete mellan leverantörer av elektroniska kommunikationsnät och företag som är verksamma inom elektronisk kommunikation eller närliggande sektorer, och säkerställa att detta samarbete är förenligt med de riktlinjer som avses i punkt 1. Berec ska främja en enhetlig tillämpning av dessa riktlinjer, uppmuntra utarbetandet av gemensam teknisk och kommersiell praxis och övervaka dess effekter på tillhandahållandet av elektroniska kommunikationstjänster och informationssamhällets tjänster på ett effektivt, ekonomiskt hållbart och tillförlitligt sätt.

Artikel 192

Faciliteten för frivillig medling

1. På begäran av leverantörer av elektroniska kommunikationsnät eller andra företag som är verksamma inom sektorn för elektronisk kommunikation eller närliggande sektorer ska de nationella regleringsmyndigheterna erbjuda ett medlingsmöte mellan två leverantörer av elektroniska kommunikationsnät eller mellan en sådan leverantör och ett annat företag som är verksamt inom sektorn för elektronisk kommunikation eller nära anknutna sektorer om tekniska och kommersiella arrangemang som omfattas av de riktlinjer som avses i artikel 191.1. Det medlingsmöte som hålls ska sammankallas av den nationella regleringsmyndigheten för den part som inger begäran om medling, såvida inte parterna kommer överens om något annat.

2. Inom en vecka efter begäran om frivillig medling ska den nationella regleringsmyndigheten informera Berec om omständigheterna i ärendet. Inom två månader efter begäran ska Berec avge ett yttrande om omständigheterna i ärendet och alternativen för ett effektivt samarbete i enlighet med de riktlinjer som avses i artikel 191.

3. I samarbete med Berec ska den nationella regleringsmyndighet som anges i punkt 1 i denna artikel sammankalla mötet mellan parterna senast tre månader efter det att begäran om faciliteten för frivillig medling lämnats in. Senast en månad efter mötet, med beaktande av Berecs yttrande, ska den nationella regleringsmyndigheten lämna en skriftlig redogörelse för mötet som innehåller följande information:

   (a) De berörda parternas synpunkter.

   (b) Möjliga nästa steg.

   (c) De delar som parterna är överens om, i tillämpliga fall och om båda parterna var närvarande vid mötet.

   (d) Alternativ som föreslås av den nationella regleringsmyndigheten för ett effektivt samarbete, om båda parterna var närvarande vid mötet och ingen överenskommelse nåddes.

Artikel 193

Rapportering om och översyn av hur ekosystemsamarbetet fungerar

Senast den [*24 månader efter dagen då denna förordning börjar tillämpas och vartannat år därefter*] ska Berec offentliggöra en rapport om effekterna av tillämpningen av de riktlinjer som avses i artikel 191.1 på ett effektivt ekosystemsamarbete och på funktionssättet för den mekanism för frivillig medling som avses i artikel 192.

Senast den [*36 månader efter dagen då denna förordning börjar tillämpas*], med beaktande av Berecs rapport som avses i punkt 1, ska kommissionen se över hur ekosystemsamarbetet fungerar.

8.5. AVDELNING V: EFTERLEVNAD OCH RÄTT ATT ÖVERKLAGA

Artikel 194

Ändring av rättigheter och skyldigheter inom ramen för den allmänna auktorisationen och individuella auktorisationer för knappa resurser

1. Rättigheterna, villkoren och förfarandena avseende allmänna auktorisationer och nyttjanderätter till radiospektrum eller till nummerresurser eller rättigheter att installera faciliteter får ändras endast i sakligt motiverade fall och på ett proportionellt sätt, i tillämpliga fall med beaktande av de särskilda villkor som är tillämpliga på överlåtbara nyttjanderätter till radiospektrum eller nummerresurser.

2. Utom när de föreslagna ändringarna är obetydliga och har överenskommits med innehavaren av rättigheterna eller den allmänna auktorisationen, ska avsikten att göra sådana ändringar anmälas i tillräckligt god tid. Innehavarna av rättigheterna eller den allmänna auktorisationen och andra berörda parter, däribland användare och konsumenter, ska ges tillräckligt med tid för att yttra sig om de föreslagna ändringarna. Den perioden ska vara minst fyra veckor utom under exceptionella omständigheter. De nationella behöriga myndigheterna ska offentliggöra ändringarna tillsammans med skälen till dessa.

Artikel 195

Begränsning eller återkallande av rättigheter

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 196.10 och 196.11 får behöriga myndigheter inte begränsa eller återkalla nyttjanderätter till radiospektrum eller till nummerresurser som beviljats för en bestämd tidsperiod före utgången av den tidsperiod för vilken de beviljades, utom när detta är berättigat enligt punkt 2 i den här artikeln och, i tillämpliga fall, enligt artikel 20, 21 eller 50 och enligt relevanta nationella bestämmelser om kompensation för återkallande av rättigheter.

2. Behöriga myndigheter får begränsa eller återkalla andra nyttjanderätter till radiospektrum än de som beviljats på obestämd tid, om detta är nödvändigt för att säkerställa en effektiv och ändamålsenlig användning av radiospektrumet eller genomförandet av de tekniska harmoniseringsåtgärder som antagits enligt artikel 4 i beslut nr 676/2002/EG. Varje sådant beslut ska baseras på i förväg fastställda och tydligt definierade förfaranden enligt nationell rätt, i enlighet med principerna om proportionalitet och icke-diskriminering. Om nyttjanderätter har tilldelats för en viss tidsperiod ska innehavarna av nyttjanderätten, om inte annat föreskrivs vid tidpunkten för beviljandet av rättigheten, ha rätt till lämplig ersättning för den direkta kostnaden för migrering eller omallokering av radiospektrum i enlighet med nationell rätt.

3. En ändring i användningen av radiospektrum till följd av tillämpningen av artikel 16.1 eller 16.2 ska inte i sig utgöra tillräcklig grund för att återkalla en nyttjanderätt till radiospektrum.

4. Varje avsikt att begränsa eller återkalla rättigheter som följer av den allmänna auktorisationen eller individuella nyttjanderätter till radiospektrum eller nummerresurser utan rättsinnehavarens samtycke ska vara föremål för samråd med berörda parter i enlighet med artikel 185.

Artikel 196

Uppfyllande av villkoren för den allmänna auktorisationen samt skyldigheter och villkor för nyttjanderätter till radiospektrum, för nummerresurser, särskilda skyldigheter och åtgärder vid bristande efterlevnad

1. Nationella regleringsmyndigheter och andra behöriga myndigheter ska övervaka och kontrollera efterlevnaden av villkoren för den allmänna auktorisation som avses i artikel 9.4, de skyldigheter och villkor för nyttjanderätter till radiospektrum som avses i artiklarna 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 29, 33 och 34, för nummerresurser som avses i artiklarna 46, 49 och 50, och de särskilda skyldigheter som avses i del V.

2. Nationella regleringsmyndigheter och andra behöriga myndigheter ska ha befogenhet att kräva att företag som omfattas av den allmänna auktorisationen eller som har nyttjanderätter till radiospektrum eller nummerresurser tillhandahåller alla de uppgifter som krävs för att kontrollera att företaget uppfyller de villkor som gäller för den allmänna auktorisationen eller de skyldigheter och villkor som gäller för nyttjanderätterna till radiospektrum och nummerresurser eller de särskilda skyldigheter som avses i del V, i enlighet med artikel 181.

3. Om en behörig myndighet finner att ett företag inte uppfyller ett eller flera av villkoren för den allmänna auktorisationen eller skyldigheterna och villkoren för nyttjanderätterna till radiospektrum och till nummerresurser eller de särskilda skyldigheter som avses i del V, ska den underrätta företaget om detta och ge företaget möjlighet att inom en rimlig tidsperiod inkomma med synpunkter.

4. Den behöriga myndigheten ska ha befogenhet att kräva att det åsidosättande som avses i punkt 3 upphör, antingen omedelbart eller inom en rimlig tidsperiod, och ska vidta lämpliga och proportionella åtgärder för att säkerställa att villkoren uppfylls.

   I detta avseende ska de behöriga myndigheterna ha befogenhet att

   (a) i lämpliga fall ålägga avskräckande ekonomiska sanktioner, som får inbegripa löpande viten med retroaktiv verkan,

   (b) besluta att tillhandahållandet av en tjänst eller en uppsättning tjänster som vid fortsatt tillhandahållande skulle medföra en avsevärd snedvridning av konkurrensen ska upphöra eller senareläggas tills de tillträdesskyldigheter fullgörs som införts efter en marknadsanalys i enlighet med artikel 73.

   De behöriga myndigheterna ska utan dröjsmål informera det berörda företaget om åtgärderna och skälen för dessa samt fastställa en rimlig tidsfrist för företaget för att efterleva åtgärderna.

5. Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner, om så är nödvändigt inbegripet böter och på förhand fastställda eller återkommande administrativa sanktioner, för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning eller av något bindande beslut som antagits av kommissionen, den nationella regleringsmyndigheten eller någon annan behörig myndighet enligt denna förordning, och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

6. Utan hinder av punkterna 3 och 4 i denna artikel ska medlemsstaterna ge den behöriga myndigheten befogenheter att, om så är lämpligt, ålägga företag ekonomiska sanktioner om de underlåter att lämna information i enlighet med de skyldigheter som införs enligt artikel 181.3 första stycket a eller b, och skyldigheter avseende insyn, inom en rimlig tidsfrist som ska fastställas av den behöriga myndigheten.

7. Medlemsstaterna ska föreskriva sanktioner inom ramen för det förfarande som avses i artikel 183.8 endast om ett företag eller en offentlig myndighet medvetet eller genom grov oaktsamhet tillhandahöll vilseledande, felaktig eller ofullständig information.

8. Vid fastställande av böter eller löpande viten som ska åläggas ett företag eller en offentlig myndighet som medvetet eller genom grov oaktsamhet tillhandahåller vilseledande, felaktig eller ofullständig information inom ramen för det förfarande som avses i artikel 183.8 ska hänsyn bland annat tas till huruvida företagets eller den offentliga myndighetens handlande har påverkat konkurrensen negativt och i synnerhet huruvida företaget eller den offentliga myndigheten, i strid med den information som ursprungligen lämnats eller en eventuell uppdatering av denna information, antingen har anlagt, byggt ut eller uppgraderat ett nät, eller inte har anlagt ett nät, utan att lämna någon objektiv motivering till de ändrade planerna.

9. Om villkoren för den allmänna auktorisationen, eller för skyldigheterna och villkoren för nyttjanderätterna till radiospektrum och till nummerresurser eller de särskilda skyldigheter som avses i del V allvarligt eller upprepat åsidosätts, och om åtgärder enligt punkt 3 och 4 i den här artikeln i syfte att säkerställa efterlevnad inte har gett resultat, ska medlemsstaterna ge behöriga myndigheter befogenhet att hindra ett företag från att fortsätta att tillhandahålla elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster eller tillfälligt upphäva eller återkalla de nyttjanderätterna. Sådana sanktioner får tillämpas för en period som motsvarar åsidosättandets varaktighet, även om åsidosättandet i efterhand har korrigerats.

10. På begäran av den behöriga myndighet som utsetts i enlighet med cybersäkerhetsförordningen, som ska ersätta Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/881 efter det att de korrigerande åtgärderna för bristande efterlevnad enligt cybersäkerhetsförordningen har uttömts, ska den nationella regleringsmyndighet där nät och tjänster tillhandahålls återkalla rätten att tillhandahålla nät och tjänster enligt den allmänna auktorisationen eller individuella nyttjanderätter till radiospektrum i enlighet med artikel 9.4 d och artikel 20 i fall där leverantören inte uppfyller säkerhetskraven för IKT-leveranskedjan i cybersäkerhetsförordningen.

11. Utan hinder av punkterna 3, 4 och 9 i denna artikel och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 39 om en unionsauktorisation för användningen av satellitradiospektrum, får den behöriga myndigheten, om den har bevis för att villkoren för den allmänna auktorisationen, skyldigheterna och villkoren för nyttjanderätterna till radiospektrum och till nummerresurser eller de särskilda skyldigheter som avses i del V har åsidosatts och det utgör ett direkt och allvarligt hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller folkhälsa, eller riskerar att orsaka allvarliga ekonomiska eller operativa problem för andra leverantörer eller användare av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster eller andra användare av radiospektrumet, får den vidta brådskande interimistiska åtgärder för att avhjälpa situationen innan den fattar ett slutligt beslut. Den behöriga myndigheten ska ge det berörda företaget möjlighet att lämna synpunkter och föreslå korrigeringsåtgärder. När så är lämpligt får den behöriga myndigheten bekräfta de interimistiska åtgärderna, vilka ska vara giltiga under högst tre månader men får utsträckas till att gälla under ytterligare en period om högst tre månader under omständigheter då tillsynsåtgärder ännu inte har avslutats.

Artikel 197

Rätt att överklaga

1. Varje användare eller företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster eller tillhörande faciliteter och som berörs av ett beslut av en behörig myndighet, har rätt att överklaga det beslutet till en överklagandeinstans som är oberoende av de inblandade parterna och gentemot extern inblandning eller politiska påtryckningar som kan äventyra dess oberoende bedömning av de frågor som har förelagts den. Denna instans, som kan vara en domstol, ska ha den kompetens som är nödvändig för att den effektivt ska kunna utföra sina uppgifter.

2. I väntan på utgången av överklagandet ska den behöriga myndighetens beslut fortsätta att gälla, såvida inte interimistiska åtgärder beviljas i enlighet med nationell rätt.

3. Om den instans som avses i punkt 1 i denna artikel inte har domstolskaraktär, ska den alltid lämna en skriftlig motivering till sitt beslut. I sådana fall ska dess beslut dessutom kunna prövas av en domstol som avses i artikel 267 i EUF-fördraget.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att överklagandesystemet är effektivt.

8.6. AVDELNING VI: SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 198

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 22.3, 39.4 f, 82.1, 103.5, 106.8 och 114 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med [*den dag denna förordning träder i kraft*]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 22.3, 82.1, 103.5, 106.8 och 114 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 22.3, 82.1, 103.5, 106.8 och 114 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 199

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommunikationskommitté som inrättats genom direktiv (EU) 2018/1972. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. För de genomförandeakter som avses i artiklarna 14.8, 17.3 och 45.3 i denna förordning ska kommissionen biträdas av den radiospektrumkommitté som inrättats genom artikel 3.1 i beslut nr 676/2002/EG. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 200

Utbyte av information

1. Kommissionen ska ge kommunikationskommittén all relevant information om resultatet av de regelbundna överläggningarna med företrädare för nätoperatörer, tjänsteleverantörer, användare, konsumenter, tillverkare, fackliga organisationer samt tredjeländer och internationella organisationer.

2. Kommunikationskommittén ska, med beaktande av unionens politik inom området elektronisk kommunikation, främja informationsutbytet mellan medlemsstaterna och

mellan medlemsstaterna och kommissionen när det gäller läget för och utvecklingen av regleringsverksamheten avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster.

Artikel 201

Offentliggörande av information

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att aktuell information rörande genomförandet av denna förordning görs tillgängliga för allmänheten i en form som säkerställer att alla berörda parter lätt kan få tillgång till den. De ska offentliggöra ett meddelande i sina officiella kungörelseorgan med uppgift om hur och var informationen har offentliggjorts. Det första av dessa meddelanden ska offentliggöras före den [*24 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*] och därefter ska ett meddelande offentliggöras i det fall informationen i meddelandet ändras.
2. Medlemsstaterna ska lämna in en kopia av alla sådana meddelanden till kommissionen i samband med offentliggörandet. Informationen ska genom kommissionens försorg i tillämpliga fall delges kommunikationskommittén.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att all relevant information om rättigheter, villkor, förfaranden, administrativa avgifter, avgifter och beslut som rör allmänna auktorisationer, nyttjanderätter och rättighet att installera faciliteter offentliggörs och hålls aktuell på ett lämpligt sätt så att alla berörda parter lätt kan få tillgång till informationen.
4. Om den information som avses i punkt 3 finns att tillgå på olika förvaltningsnivåer, särskilt information som rör förfaranden och villkor för rättigheter att installera faciliteter, ska den behöriga myndigheten med beaktande av de kostnader som är involverade göra alla rimliga ansträngningar för att utarbeta en användarvänlig översikt över all sådan information, inklusive uppgifter om berörd förvaltningsnivå och ansvariga myndigheter, så att det blir lättare att ansöka om rättigheter att installera faciliteter.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att de särskilda skyldigheter som införs för företag i enlighet med denna förordning offentliggörs, med uppgift om de specifika produkterna och tjänsterna samt de geografiska marknaderna. Med förbehåll för behovet av att skydda affärshemligheter ska de säkerställa att aktuell information görs tillgänglig för allmänheten i en form som garanterar att alla berörda parter lätt kan få tillgång till den.
6. Medlemsstaterna ska tillhandahålla kommissionen information som de gör tillgänglig för allmänheten enligt punkt 5. Kommissionen ska göra den informationen tillgänglig i lättillgänglig form och ska på lämpligt sätt vidarebefordra den till kommunikationskommittén.

Artikel 202

Användning av europeiska företagsplånböcker

Vid tillämpningen av denna förordning ska medlemsstaterna, de nationella regleringsmyndigheterna och andra behöriga myndigheter samt Berec, organet för radiospektrumpolitik, byrån för digitala nätverk och kommissionen möjliggöra och använda

de europeiska företagsplånböcker som inrättats enligt Europaparlamentets och rådets förordning [XXX][94].

Artikel 203

Anmälan och övervakning

De nationella regleringsmyndigheterna ska till kommissionen anmäla namnen på de företag som anses ha ett betydande inflytande på marknaden enligt denna förordning samt de skyldigheter som införs för dem enligt denna förordning. Varje förändring som påverkar de skyldigheter som införts för företag eller av de företag som berörs av denna förordning ska utan dröjsmål anmälas till kommissionen.

Artikel 204

Översynsförfarande

1. Senast den [*60 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*] och vart femte år därefter ska kommissionen se över hur denna förordning fungerar och rapportera till Europaparlamentet och rådet.
2. En sådan översyn bör särskilt omfatta en utvärdering av konsekvenserna för marknaden av artiklarna 69 och 83, och av huruvida befogenheterna att ingripa på förhand och andra befogenheter att ingripa enligt denna förordning är tillräckliga för att nationella regleringsmyndigheter ska kunna säkerställa att konkurrensen på marknaderna för elektronisk kommunikation fortsätter att blomstra till gagn för slutanvändarna.
3. Vid tillämpningen av denna artikel får kommissionen begära information från medlemsstaterna, som ska tillhandahålla den utan onödigt dröjsmål.
4. Berec ska, senast den [*36 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*] och vart tredje år därefter, offentliggöra en rapport om det nationella genomförandet av den allmänna auktorisationen, om dess funktionssätt och om dess påverkan på den inre marknadens funktionssätt.
5. Kommissionen får, med beaktande av Berecs rapport, lägga fram ett lagstiftningsförslag om ändring av dessa bestämmelser om den anser att det är nödvändigt för att åtgärda hinder för den inre marknadens korrekta funktion.

Artikel 205

Övergångsbestämmelser rörande mallen för avtalssammanfattning

Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/2243[95] ska i tillämpliga delar fortsätta att gälla i syfte att specificera en mall för avtalssammanfattning som ska användas av leverantörer av internetanslutningstjänster eller allmänt tillgängliga interpersonella kommunikationstjänster för att fullgöra deras skyldigheter enligt artikel 95.2 i den här

---

94 [Ange hänvisning till förordningen om inrättande av europeiska företagsplånböcker när COM-förslaget väl har antagits].

95 Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/2243 av den 17 december 2019 om fastställande av en mall för avtalssammanfattning som ska användas av tillhandahållare av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972 (EUT L 336, 30.12.2019, s. 274, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/2243/oj).

förordningen, fram till den dag då den genomförandeakt som avses i den artikeln börjar tillämpas.

Artikel 206

Ändringar av förordning (EU) 2015/2120

Förordning (EU) 2015/2120 ska ändras på följande sätt:

(a) Titeln ska ersättas med följande:

”Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2120 av den 25 november 2015 om åtgärder rörande slutkundsavgifter för reglerad kommunikation inom EU”.

(b) Artikel 1.1 och 1.2 ska utgå.

(c) Artikel 2.1 och 2.2 ska utgå.

(d) Artiklarna 3, 4, 5 och 9 ska utgå.

(e) I artikel 6 ska första stycket utgå.

(f) Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 2 a, b, c och d ska utgå.

(b) Punkterna 3 och 4 ska utgå.

Artikel 207

Ändringar av direktiv 2002/58/EG

Artiklarna 7, 8, 10, 11 och 12 i direktiv 2002/58/EG ska utgå.

Hänvisningar till artikel 8 i direktiv 2002/58/EG ska förstås som hänvisningar till artikel 109 i denna förordning.

Artikel 208

Ändring av beslut nr 676/2002/EG

I artikel 4 i beslut (EU) nr 676/2002/EG ska följande punkt införas:

”2a. Vid utarbetandet av tekniska genomförandeåtgärder enligt punkt 1 som kan påverka unionens eller dess medlemsstaters säkerhet eller tekniska suveränitet får kommissionen kräva att medlemsstaterna fastställer gemensamma ståndpunkter med avseende på deras deltagande i Cepts verksamhet.

Kommissionen ska handla i enlighet med det förfarande som avses i artikel 3.3.”

Artikel 209

Upphävande

Förordning (EU) 2018/1971, direktiv (EU) 2018/1972 och beslut nr 243/2012/EU ska upphöra att gälla från och med [sex månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Hänvisningar till förordning (EU) 2018/1971, direktiv (EU) 2018/1972 och beslut nr 243/2012/EU ska tolkas som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 210

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft den [tjugonde dagen] efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Den ska tillämpas från och med den [6 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

3. Genom undantag från punkt 2 gäller följande:

   (a) Artiklarna 38, 39 och 40 ska tillämpas från och med den [*12 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*].

   De nationella behöriga myndigheter som har tilldelats allmänna auktorisationsbefogenheter enligt direktiv (EU) 2018/1972 ska fortsätta att utföra sina uppgifter fram till och med senast [sex månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

   Företag som har tillstånd att tillhandahålla satellitkommunikation i enlighet med direktiv (EU) 2018/1972 ska fortsätta att inneha rättigheterna och omfattas av respektive villkor och skyldigheter fram till och med [36 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

   (b) Artikel 115.1 a ska tillämpas från och med den [*12 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*].

   Andra behöriga myndigheter än nationella regleringsmyndigheter som har tilldelats allmänna auktorisationsbefogenheter enligt direktiv (EU) 2018/1972 får fortsätta att utföra sina uppgifter fram till och med senast [12 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*

FINANSIERINGS- OCH DIGITALISERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET 3
1.1 Förslagets eller initiativets titel 3
1.2 Berörda politikområden 3
1.3 Mål 3
1.3.1 Allmänt/allmänna mål 3
1.3.2 Specifikt/specifika mål 3
1.3.3 Verkan eller resultat som förväntas 3
1.3.4 Prestationsindikatorer 3
1.4 Förslaget eller initiativet avser 4
1.5 Grunder för förslaget eller initiativet 4
1.5.1 Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet 4
1.5.2 Mervärdet av en åtgärd på EU-nivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med ”mervärdet av en åtgärd på EU-nivå” i detta avsnitt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna. 4
1.5.3 Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder 4
1.5.4 Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument 5
1.5.5 Bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning 5
1.6 Förslagets eller initiativets varaktighet och budgetkonsekvenser 6
1.7 Planerad(e) genomförandemetod(er) 6
2. FÖRVALTNING 8
2.1 Regler om uppföljning och rapportering 8
2.2 Förvaltnings- och kontrollsystem 8
2.2.1 Motivering av den budgetgenomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås 8
2.2.2 Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna 8
2.2.3 Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande) 8
2.3 Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter 9
3. FÖRSLAGETS ELLER INITIATIVETS BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER 10
3.1 Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och utgiftsposter i den årliga budgeten 10

3.2 Förslagets beräknade budgetkonsekvenser för anslagen 12
3.2.1 Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen 12
3.2.1.1 Anslag i den antagna budgeten 12
3.2.1.2 Anslag från externa inkomster avsatta för särskilda ändamål 17
3.2.2 Beräknad output som finansieras med driftsanslag 22
3.2.3 Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen 24
3.2.3.1 Anslag i den antagna budgeten 24
3.2.3.2 Anslag från externa inkomster avsatta för särskilda ändamål 24
3.2.3.3 Totala anslag 24
3.2.4 Beräknat personalbehov 25
3.2.4.1 Finansierat med den antagna budgeten 25
3.2.4.2 Finansierat med externa inkomster avsatta för särskilda ändamål 26
3.2.4.3 Totalt personalbehov 26
3.2.5 Översikt över beräknad inverkan på it-relaterade investeringar 28
3.2.6 Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen 28
3.2.7 Bidrag från tredje part 28
3.3 Beräknad inverkan på inkomsterna 29
4. DIGITALA INSLAG 29
4.1 Krav med digital relevans 30
4.2 Data 30
4.3 Digitala lösningar 31
4.4 Interoperabilitetsbedömning 31
4.5 Åtgärder till stöd för digitalt genomförande 32

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1 Förslagets eller initiativets titel

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om en rättsakt för digitala nätverk

1.2 Berörda politikområden

Förslaget gäller politikområden med anknytning till utvecklingen av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, med inriktning på att säkerställa en smidig och snabb övergång till resilienta och framtidsorienterade digitala nät av hög kvalitet. Syftet är att fastställa rättsliga villkor för en inre marknad för konnektivitet som ger incitament till investeringar i fasta nät, mobila nät och satellitnät (inklusive fibernät, 5G-nät av hög kvalitet, framtida 6G-nät och avancerade mobila satellitkommunikationssystem), och som stöder de konnektivitetskrav som följer av ny teknik såsom AI, sakernas internet, kvantkommunikation och avancerade molntjänster. Genom att modernisera den nuvarande ramen syftar initiativet till att underlätta effektiva investeringar, främja hållbar konkurrens och minska det tekniska beroendet, och därigenom till att stödja Europeiska unionens långsiktiga konkurrenskraft och resiliens.

Syftet med förslaget är att undanröja de kvarstående hindren för ett gränsöverskridande tillhandahållande av elektroniska kommunikationstjänster, och att förbättra den regleringsmässiga samstämmigheten och förutsägbarheten mellan medlemsstaterna. I detta syfte förutses justeringar av regleringsbefogenheter och styrningsstrukturer, inklusive en ökad harmonisering av villkoren för spektrumauktorisation och en mer konsekvent tillämpning av EU:s regler. Dessa åtgärder är avsedda att stärka den inre marknadens funktion, främja stordriftsfördelar för leverantörer och säkerställa att konsumenter och företag i hela unionen kan dra nytta av konnektivitetstjänster av hög kvalitet.

Dessutom bidrar initiativet till unionens politik för säkerhet, resiliens och beredskap. Elektroniska kommunikationsnät, inklusive satellitbaserade system, utgör kritisk infrastruktur som är nödvändig för att ekonomin, de offentliga tjänsterna och samhället i stort ska fungera. Förslaget innehåller därför åtgärder för att stödja utvecklingen och integrationen av avancerade icke markbundna nät, ta itu med störningsrelaterade utmaningar och förbättra tillförlitligheten och säkerheten för konnektiviteten i alla regioner. Genom att stärka Europas digitala resiliens, säkerställa en robust kommunikationskapacitet och stödja det strategiska oberoendet inom viktiga tekniska områden motsvarar initiativet de prioriteringar som nyligen fastställts i högnivårapporter och bidrar till unionens mer övergripande mål för beredskap och säkerhet.

1.3 Mål

1.3.1 Allmänt/allmänna mål

Initiativets allmänna mål är att förbereda EU för **övergången till tillförlitliga och resilienta digitala nätverk av hög kvalitet** i linje med de prioriteringar för konkurrenskraft, den inre marknaden och beredskap som fastställts i Draghis, Lettas och Niinistös respektive rapport. Att säkerställa en avancerad konnektivitet för alla regioner, inklusive landsbygdsområden och avlägsna områden, är avgörande för att upprätthålla Europas ekonomiska styrka, sociala standarder och tekniska ledarskap.

För att uppnå detta syftar förslaget till att införa regler som gör det lättare att investera i och utveckla moderna digitala nätverk. Detta innebär att man stöder övergången från gamla kopparledningar till fiber, påskyndar utbyggnaden av 5G-nät av hög kvalitet och framtida 6G-nät och möjliggör utbyggnaden av annan trådlös och molnbaserad infrastruktur. Dessa avancerade nät är avgörande för teknik som är beroende av snabba data i realtid och AI, såsom uppkopplade enheter, autonoma bilar, smarta energisystem och automatiserad industri. Att stärka dessa grunder kommer att hjälpa EU att förbli konkurrenskraftigt i den globala ekonomin.

Målet är också att fördjupa den inre marknaden för konnektivitet genom att förbättra den regleringsmässiga samstämmigheten, förutsägbarheten och tillhandahållandet av gränsöverskridande tjänster. Slutligen betonas i förslaget, precis som i Niinistö-rapporten, den roll som elektronisk kommunikation, inklusive satellitbaserade system, spelar för att förbättra EU:s säkerhet, resiliens och beredskap.

1.3.2 Specifikt/specifika mål

Specifikt mål nr 1

En snabb utbyggnad och ett snabbt utnyttjande av fiber

Detta mål är inriktat på att påskynda utbyggnaden av fibernät och främja införandet av fiberbaserade tjänster i hela EU. Syftet är att tillhandahålla höghastighetsanslutningar av hög kvalitet för samhället och ekonomin samtidigt som man stöder hållbar konkurrens och effektiva investeringar. Initiativet syftar också till att underlätta tillhandahållandet av gränsöverskridande tjänster och effektivisera regelverket för att göra marknaden mer effektiv för alla berörda parter.

Specifikt mål nr 2

Överbrygga klyftan med avseende på mobilnätets kvalitet

Detta mål är inriktat på att förbättra mobilnätets prestanda så att det matchar världsledande nät. Det lägger tonvikt på investeringar i 5G-nät av hög kvalitet, nätförtätning och den framtida anläggningen av 6G-nät för att öka nedladdnings- och uppladdningshastigheterna, minska fördröjningen och ge bättre konnektivitet totalt sett för konsumenter och företag. Att uppnå detta kommer att frigöra mobilnätens fulla innovationspotential inom flera sektorer på hela den inre marknaden.

Specifikt mål nr 3

Utöka den alleuropeiska nätverksdriften och det alleuropeiska tillhandahållandet av tjänster

Detta mål syftar till att underlätta nätdriften och tillhandahållandet av tjänster på den inre marknaden samt utbyggnaden av avancerad infrastruktur, inklusive satellitkonstellationer i låg omloppsbana, jämte markbundna nät. Syftet är att undanröja rättsliga hinder, främja integreringen av satellitteknik och markbunden teknik och stödja omvälvande typer av teknik, såsom molnbaserade nätverk som använder och möjliggör AI, samtidigt som man stärker Europas industriella kapacitet och strategiska autonomi inom rymdsektorn och den digitala sektorn.

Detta är nära kopplat till mål 4 om att fördjupa den inre marknaden för konnektivitet, bland annat genom ett förbättrat styrningssystem.

1.3.3 Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

1. Övergång till fiber

De föreslagna åtgärderna för fiberutbyggnad är inriktade på att påskynda anläggningen och utnyttjandet av FTTH-nät samtidigt som tillträdesregleringen förfinas. Denna upprätthåller de effektiva delarna av det befintliga regelverket men betonar marknadsbaserade, mindre inkräktande regleringsåtgärder där så är lämpligt. De förväntade effekterna av de föreslagna åtgärderna omfattar en ökad fibertäckning (upp till 98 % senast 2035) och utnyttjandegrad (upp till 78 %), högre internethastigheter, en positiv inverkan på BNP och minskade koldioxidutsläpp. De som gynnas är bland annat konsumenterna och företagen, som får tillgång till snabbare och mer tillförlitlig konnektivitet, medan nätoperatörerna gynnas av tydligare regler och förutsägbara investeringsvillkor.

2. Spektrumförvaltning

När det gäller spektrum väger de föreslagna åtgärderna den nödvändiga harmoniseringen mot flexibiliteten för medlemsstaterna, och säkerställer en mjuk harmonisering inledningsvis och kraftfullare åtgärder enbart om skillnaderna kvarstår. Denna strategi erbjuder rättssäkerhet, minskar investeringsriskerna och stöder en storskalig och gränsöverskridande användning av spektrum för 5G- och framtida 6G-nät. Målgrupperna inbegriper mobiloperatörer, investerare och slutanvändare, som kommer att dra nytta av en snabbare nätutbyggnad, förbättrad täckning och innovativa tjänster, samtidigt som en kostnadseffektiv konnektivitet också möjliggörs i områden där fiber inte är lönsamt, bland annat genom fast trådlös åtkomst eller satellitlösningar.

3. Auktorisation

Genom förslaget införs en enda auktorisation för markbundna nät och en auktorisation på EU-nivå för satellitspektrum, vilket minskar den administrativa och efterlevnadsmässiga bördan. Detta säkerställer regleringsmässig enhetlighet, öppenhet och förutsägbarhet, vilket särskilt gynnar små och medelstora företag och nya marknadsaktörer genom att hindren för marknadsinträde minskas och en snabbare utbyggnad av tjänster möjliggörs. Satellitoperatörer gynnas av harmoniserade förfaranden, minskad regleringsfragmentering och strategisk spektrumanvändning, vilket stöder alleuropeiska eller globala konnektivitetsprojekt och förbättrar resiliensen, säkerheten och kontinuiteten hos tjänster för slutanvändare.

4. Styrning

Det föreslagna styrningssystemet säkerställer kontinuiteten samtidigt som samordningen på EU-nivå stärks. Det bygger på den befintliga strukturen med Berec och Berecbyrån, uppgraderar gruppen för radiospektrumpolitik från en expertgrupp till ett organ som är snarlikt Berec, och stöds av ett sekretariat som tillhandahålls av byrån för digitala nätverk, som kommer att ersätta Berecbyrån. Detta ökar effektiviteten i spektrumförvaltningen och förbättrar samstämmigheten mellan Berec och gruppen för radiospektrumpolitik. Beslutsbefogenheterna ligger kvar hos kommissionen, som upprätthåller en stark inremarknadsdimension, medan byrån för digitala nätverk (som bygger på den utökade Berecbyrån) tillhandahåller administrativa tjänster och stödtjänster till båda organen. Detta tillvägagångssätt

säkerställer de önskade fördelarna, däribland en förbättrad samordning, övervakning och rådgivning till måttliga kostnader, och kompletterar de andra åtgärderna för fiber, spektrum och auktorisation.

1.3.4 Prestationsindikatorer

Ange indikatorer för övervakning av framsteg och resultat.

1. En snabb utbyggnad och ett snabbt utnyttjande av fiber

Framstegen när det gäller anläggning och utnyttjande av fibernät kommer att övervakas med hjälp av indikatorer som mäter både täckning och användning. Nyckelmått är bland annat antalet FTTH-bostäder som passeras och andelen hushåll som nås, antalet FTTH-bostäder som är anslutna och utnyttjandegraden för FTTH-tjänster. Dessa indikatorer kommer att möjliggöra en bedömning av hur snabbt fibernäten byggs ut och börjar utnyttjas i hela EU, och huruvida initiativet framgångsrikt möjliggör snabb digital konnektivitet av hög kvalitet för konsumenter och företag.

2. Överbrygga klyftan med avseende på mobilnätets kvalitet

För att spåra förbättringarna av mobilnätens kvalitet kommer initiativet att använda en kombination av indikatorer för täckning, spektrum och tjänstekvalitet. Dessa omfattar fristående 5G-täckning och 5G-tillgänglighet, befolkningstäckning med avseende på 5G i mellanbandet och spektrumberedskap mätt i MHz per population i 5G-banden och de framtida 6G-pionjärbanden. Ytterligare indikatorer inbegriper tjänstekvaliteten och användarupplevelsen, hur lång tid det tar att erhålla spektrumauktorisation, antalet licenser med delningsvillkor och den mängd spektrum som används av flera olika användare eller kategorier. Tillsammans kommer dessa mått att visa om EU håller på att komma ifatt världsledarna med avseende på mobil konnektivitet och möjliggöra innovativa tillämpningar.

3. Öka den alleuropeiska nätdriften och det alleuropeiska tjänstetillhandahållandet

Effektiviteten hos insatserna för att utvidga de alleuropeiska näten och tjänsterna kommer att utvärderas med hjälp av indikatorer som rör auktorisationer för leverantörer och satellitverksamhet. Dessa omfattar antalet leverantörer som använder det gränsöverskridande allmänna auktorisationssystemet, antalet nya innehavare av EU-satellitauktorisationer och antalet operatörer som väljs ut genom centraliserade förfaranden för harmoniserade satellitband. Ytterligare mått inbegriper den tid som krävs för att slutföra förfaranden för satellitauktorisation och det antal störningsproblem som åtgärdas i tid och på ett effektivt sätt, vilket återspeglar tillförlitligheten hos och integrationen av den alleuropeiska digitala infrastrukturen.

4. Fördjupa den inre marknaden för konnektivitet

Uppnåendet av målen för den inre marknaden kommer att övervakas med hjälp av indikatorer som spårar regleringsmässig output och harmoniseringsinsatser. Detta inbegriper storleken på den högkvalitativa output som är direkt kopplad till målen för den inre marknaden, mätt som procentandelen planerad output som levereras enligt tidtabellen samt dess kvalitet (inverkan, utnyttjande, regleringsmässig relevans) och kvantitet (outputvolym, t.ex. Berecs riktlinjer eller yttranden). Byrån för digitala nätverk kommer att följa framstegen och kontinuerligt utvärdera hur effektiva förvaltningsstrukturerna och regleringsbefogenheterna är när det gäller att stödja en helt integrerad EU-marknad för digital kommunikation.

1.4 Förslaget eller initiativet avser

☐ en ny åtgärd

☐ en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd[96]

☐ en förlängning av en befintlig åtgärd

☒ en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

1.5 Grunder för förslaget eller initiativet

1.5.1 Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet

Ikraftträdandet av förordningen om en rättsakt för digitala nätverk förväntas inom tjugo dagar efter offentliggörandet i *Europeiska unionens officiella tidning*. Tillämpningen bör inledas inom sex månader, med viktiga undantag för de regler som kräver en ytterligare övergångsperiod. Dessa gäller till exempel Berecs riktlinjer och kommissionens genomförandeakter/delegerade akter som planeras i förordningen om digitala nätverk, vilket ger Berec, organet för radiospektrumpolitik och kommissionen, med stöd av byrån för digitala nätverk, tillräckligt med tid för att förbereda för och anta dem.

1.5.2 Mervärdet av en åtgärd på EU-nivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med ”mervärdet av en åtgärd på EU-nivå” i detta avsnitt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.

Skäl för åtgärder på EU-nivå (*ex ante*)

För att stärka den europeiska konkurrenskraften krävs tillgång till snabb, säker och resilient digital infrastruktur. Det digitala konnektivitetslandskapet är statt i snabb utveckling, för vilken drivkraften utgörs av integreringen av telekom-, satellit-, moln- och kantteknik samt virtualisering och AI. Mot denna bakgrund riskerar fragmenterade nationella strategier att skapa inkonsekventa regelverk och betungande administrativa metoder, vilket skulle kunna hindra investeringar, innovation och en väl fungerande inre marknad. Erfarenheterna från kodexen ledde till ett långsamt genomförande och överreglering på grund av att medlemsstaterna införlivade EU-direktiven på olika sätt. Med tanke på utmaningarnas gränsöverskridande karaktär är åtgärder på EU-nivå nödvändiga för att säkerställa en harmoniserad rättslig miljö, underlätta samordnad planering och hantera sektoriella utmaningar på ett effektivt och ändamålsenligt sätt.

Förväntat europeiskt mervärde (*ex post*)

EU:s inblandning förväntas ge ett tydligt mervärde utöver vad medlemsstaterna skulle kunna uppnå var för sig. Genom att agera på EU-nivå kan detta initiativ

säkerställa rättssäkerhet och harmonisering i hela unionen och undvika fragmenterade nationella regler som skulle kunna begränsa möjligheterna på den inre marknaden,

[96] I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

påskynda utbyggnaden av digital infrastruktur genom ett samordnat genomförande och en minskning av de administrativa hindren,

uppnå en större övergripande ändamålsenlighet och effektivitet genom att åtgärda utmaningarna på EU-nivå snarare än var för sig på nationell nivå,

skapa komplementaritet mellan nationella initiativ, minska kostnaderna och maximera fördelarna med investeringar i alla medlemsstater.

På det hela taget förväntas åtgärder på EU-nivå ge snabbare, mer samstämmiga och mer kostnadseffektiva resultat, vilket skapar fördelar som inte skulle kunna uppnås om medlemsstaterna agerade självständigt.

1.5.3 Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder

Förslaget till respektive förordning bygger på den praktiska erfarenheten av genomförandet av reglerna för sektorn för elektronisk kommunikation, såsom beskrivs närmare i det åtföljande arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar (bilaga 11 – Utvärdering av den europeiska kodexen för elektronisk kommunikation (EECC), Berecförordningen, programmet för radiospektrumpolitik (RSPP), förordningen om ett öppet internet (OIR) och vissa aspekter av direktivet om integritet och elektronisk kommunikation). I utvärderingsrapporten för den befintliga rättsliga ramen identifieras en rad särskilda brister på områdena förekomsten av äldre kopparnät och tillträdereglering, spektrumpolitik, det allmänna auktorisationssystemet, bestämmelser rörande slutanvändare, skyldigheter att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster samt styrning. Förslaget bygger också på omfattande samråd med berörda parter i enlighet med strategin för samråd med berörda parter, som sammanfattas i bilaga 2 till arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar.

1.5.4 Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument

Förslaget är förenligt med den fleråriga budgetramen eftersom de uppdaterade reglerna säkerställer att regelverket för marknaden för elektronisk kommunikation fortsatt är tillämpligt.

Små ytterligare utgifter planeras för att säkerställa att kommissionen genomför de nya delarna av förordningen, och ytterligare intäkter från externa källor planeras för att stödja en väl fungerande moderniserad decentraliserad byrå (byrån för digitala nätverk).

Samtidigt bygger denna förordning på vissa grundläggande delar av direktivet om den europeiska kodexen för elektronisk kommunikation (kodexen), t.ex. en modell för reglering och styrning som har anpassats efter behoven inom det dynamiskt föränderliga konnektivitetsområdet, med beaktande av en gradvis strategi för reglering på detta område.

Förslaget skulle bygga på och säkerställa en samordning med de strukturer och mekanismer som utvecklats inom ramen för annan lagstiftning om resiliens och cybersäkerhet, såsom direktiv 2022/2555 (NIS 2-direktivet) och direktiv 2022/2557 (direktivet om kritiska entiteters resiliens).

Förslaget är också förenligt med det förslag till förordning om säkerhet, motståndskraft och hållbarhet för rymdverksamhet i unionen (SEC(2025) 335 final (rymdförordningen)) och förslaget till digital omnibus (förslag om ändring av

förordningarna (EU) 2016/679, (EU) 2018/1724, (EU) 2018/1725, (EU) 2023/2854 och direktiven 2002/58/EG, (EU) 2022/2555 och (EU) 2022/2557 vad gäller förenkling av den digitala lagstiftningsramen och upphävande av förordningarna (EU) 2018/1807, (EU) 2019/1150, (EU) 2022/868 och direktiv (EU) 2019/1024).

1.5.5 Bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning

Förvaltningen av de verksamhetsområden som byrån för digitala nätverk får ansvaret för är anpassad till det befintliga mandatet och allmänna uppgifterna för Berecbyrån. De nya arbetsområdena – såsom de som är kopplade till spektrumfrågor och organet för radiospektrumpolitik, auktorisationsprocesser, inremarknadsaspekter och resiliens – kommer dock att kräva specialiserade profiler eller nya uppgifter som inte kan absorberas av den nuvarande personalnivån eller enbart kan hanteras genom intern omfördelning.

På samma sätt är förvaltningen av de åtgärdsområden som tilldelats kommissionen fortfarande anpassad till dess mandat, men den ökande omfattningen av spektrumrelaterade åtgärder kommer att kräva ytterligare sakkunskap. Den ökande tekniska och operativa komplexiteten i de satellitrelaterade urvals- och auktorisationsförfarandena, inbegripet tillsyn och samordnad tillämpning av ITU:s principer, gör att man behöver specialister med avancerad kunskap om spektrumförvaltning, övervakningsteknik, satelliter och internationella samordningsmekanismer. Nya ansvarsområden med avseende på granskning av nationella åtgärder, analys av begäranden, bedömning av efterlevnadsramar och bidrag till framtida regleringsinstrument kräver också en förstärkt ekonomisk, teknisk och regleringsmässig kapacitet. Dessutom kräver den framväxande tekniska utvecklingen och scenarierna om dynamisk spektrumanvändning experter som är skickliga på att utforma och övervaka innovativa datadrivna verktyg och metoder. Dessutom kommer det att krävas sakkunskap om auktorisationsförfaranden och därtill hörande förfaranden och regler, inbegripet om nationell säkerhet. När det gäller resiliens och beredskap kommer det att krävas kompetens med avseende på kartläggning av nätverk, bedömning av nätverkskapacitet och krishantering. Överlag kräver omfattningen av, känsligheten hos och den gränsöverskridande karaktären hos dessa nya uppgifter att särskilda experter rekryteras för att säkerställa ett effektivt genomförande och samstämmighet i hela unionen.

För vissa övergripande uppgifter – såsom administrativt stöd, juridisk rådgivning och kontraktsförvaltning – kan byrån utnyttja de befintliga resurserna och därmed skapa effektivitet. Synergier kommer också att utvecklas med interna tekniska strukturer, såsom de som stöder informationsutbytet med medlemsstaternas centrum för säkerhetsövervakning.

1.6 Förslagets eller initiativets varaktighet och budgetkonsekvenser

☐ **begränsad varaktighet**

☐ verkan från och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ till och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ

☐ budgetkonsekvenser från och med ÅÅÅÅ till och med ÅÅÅÅ för åtagandebemyndiganden och från och med ÅÅÅÅ till och med ÅÅÅÅ för betalningsbemyndiganden.

☒ **obegränsad varaktighet**

Efter en inledande period 2028–2030,

beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7 Planerad(e) genomförandemetod(er)[97]

☒ **Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen

☒ via dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer;

☐ via genomförandeorgan

☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☒ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros

☐ tredjeländer eller organ som de har utsett

☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)

☐ Europeiska investeringsbanken och Europeiska investeringsfonden

☒ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen

☐ offentligrättsliga organ

☐ privaträttsliga organ som har anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter i den utsträckning som de har försetts med tillräckliga ekonomiska garantier

☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som har försetts med tillräckliga ekonomiska garantier

☐ organ eller personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken enligt avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i den grundläggande akten

☐ organ som är etablerade i en medlemsstat och som omfattas av en medlemsstats privaträtt eller unionsrätten och som i enlighet med sektorsspecifika regler kan anförtros genomförandet av unionsmedel eller budgetgarantier, i den mån sådana organ kontrolleras av offentligrättsliga organ eller privaträttsliga organ som anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter och har tillräckliga finansiella garantier i form av gemensamt och solidariskt ansvar från kontrollorganens sida

[97] Närmare förklaringar av de olika genomförandemetoderna med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på webbplatsen Budgpedia: https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx.

eller likvärdiga finansiella garantier, som för varje åtgärd kan vara begränsad till det högsta beloppet för unionens stöd.

Anmärkningar

För kommissionen planeras direkt förvaltning och med avseende på den nya byrån för digitala nätverk är metoden för budgetgenomförande indirekt förvaltning i enlighet med artikel 70 i budgetförordningen.

2. FÖRVALTNING

2.1 Regler om uppföljning och rapportering

Denna förordning kommer att ses över inom och utvärderas fem år från dess ikraftträdande. Kommissionen kommer att rapportera om slutsatserna av utvärderingen till Europaparlamentet och rådet.

Berec bör dessutom stödja övervakningen av det nationella genomförandet och bidra till samstämmigheten på den inre marknaden. Berec ska vart tredje år offentliggöra en rapport om det nationella genomförandet av den allmänna auktorisationen, om dess funktion och om hur de påverkar den inre marknadens funktion.

För att stödja ett konsekvent genomförande och en effektiv övervakning av förordningen bör medlemsstaterna säkerställa att kommissionen i god tid får tillgång till relevant information om de företag som utsetts och vilka skyldigheter som ålagts dem.

2.2 Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1 Motivering av den budgetgenomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås

Genom förordningen inrättas en ny politisk ram för harmoniserade regler som styr tillhandahållandet av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster på den inre marknaden, samtidigt som man stöder unionens politiska mål om konsumenternas välfärd, industriell konkurrenskraft, säkerhet och resiliens samt hållbarhet. Syftet med förordningen om en rättsakt om digitala nätverk är att förenkla och förbättra samordningen av regelverket, så att man gör det möjligt för leverantörer att arbeta och förnya sig mer effektivt på den inre marknaden. Dessa mål kräver en förstärkt samordning och operativ kapacitet på EU-nivå, vilket i sin tur kräver riktade och proportionella budgetresurser.

Genom förordningen införs proportionella ändringar av styrningsmodellen, genom att inrätta ett styrningssystem för både marknadsreglering (Berec) och spektrumförvaltning (organet för radiospektrumpolitik) som är anpassat till nya uppgifter på EU-nivå med en tydlig inremarknadsdimension, samtidigt som man säkerställer att beslutsfattandet blir kvar på den mest effektiva nivån. Den valda styrningsmodellen bygger på befintliga strukturer och mandat, vilket därmed begränsar behovet av nya enheter och gör det möjligt att genomföra budgeten genom etablerade administrativa och finansiella arrangemang, så att man säkerställer kostnadseffektivitet och förutsägbarhet i utgifterna.

De nya reglerna kräver en förstärkt mekanism för enhetlighet vid gränsöverskridande tillämpning av skyldigheterna enligt denna förordning. Detta nödvändiggör en utökad Berecbyrå som ger administrativt, tekniskt och analytiskt stöd till nationella regleringsmyndigheter och EU-institutioner, i syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av unionsrätten och anpassning till de politiska målen på EU-nivå. Berecbyrån (som kommer att ersättas av byrån för digitala nätverk) är bäst lämpad för att utföra dessa uppgifter på grund av sin befintliga sakkunskap, styrningsstruktur och operativa kapacitet. Budgeten kommer därför att genomföras under direkt förvaltning för kommissionen och indirekt förvaltning för den decentraliserade byrån (byrån för digitala nätverk), såsom anges i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen, främst genom personalutgifter och driftsanslag för Berecbyrån/byrån för digitala

nätverk och kommissionen. Finansieringen kommer att täcka personalkostnader, samordningsverksamhet, analytiskt stöd, it-verktyg och möten, och kommer att använda årliga anslag i linje med den fleråriga programplaneringen.

För att utföra dessa nya uppgifter krävs ytterligare personalresurser. Genomförandet och efterlevnaden av förordningen beräknas kräva ytterligare 25 heltidsekvivalenter för byrån för digitala nätverk och ytterligare fem heltidsekvivalenter för kommissionen, framför allt för gränsöverskridande uppgifter som rör spektrumförvaltning, det allmänna auktorisationssystemet, satellitauktorisationer och nummer. Den föreslagna personalnivån är direkt kopplad till det nya ansvarets omfattning och komplexitet, och återspeglar det mest kostnadseffektiva alternativet, i det att man undviker dubbelarbete på nationell nivå och minskar den administrativa bördan för marknadsaktörerna.

Betalningarna kommer att följa EU:s normala budgetförfaranden, inklusive åtaganden och betalningar som görs årligen, i enlighet med budgetförordningen och inom taken i den tillämpliga fleråriga budgetramen, med stöd av de årliga bidragen från de avgifter som täcker kostnaderna för de ytterligare uppgifterna, inklusive de långsiktiga kostnaderna. Utgifterna kommer att omfattas av kommissionens ram för internkontroll, inklusive förhandskontroller, efterhandsrevisioner, resultatövervakning och rapportering. Denna kontrollstrategi säkerställer en sund ekonomisk förvaltning, utgifternas laglighet och korrekthet samt en effektiv användning av unionens medel, samtidigt som förordningen kan genomföras i tid.

2.2.2 Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna

För att säkerställa att medlemmarna i Berec och organet för radiospektrumpolitik ska ha möjlighet att göra välgrundade analyser på grundval av faktaunderlag planerar man att de bör stödjas av byrån för digitala nätverk, som ersätter Berecbyrån, och att ytterligare expertis vid behov bör tillhandahållas av personal från byrån för digitala nätverk.

Bestämmelserna i förordningen om digitala nätverk rörande styrning föreskriver en övergripande organisatorisk, finansiell och ansvarsutkrävande ram för byrån för digitala nätverk som ett EU-organ som stöder både Berec och organet för radiospektrumpolitik. Förordningen om digitala nätverk fastställer uppgifterna, styrningsstrukturen, programplaneringen samt budget- och personalreglerna för byrån för digitala nätverk, och säkerställer insyn, en sund ekonomisk förvaltning och effektiv tillsyn, inbegripet mekanismer för bedrägeribekämpning, revision och utvärdering.

2.2.3 Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)

För sammanträdesutgifterna för två kommittéer – kommunikationskommittén (COCOM) och radiospektrumkommittén (RSC) – verkar standardkontrollförfarandena vara tillräckliga, med tanke på det låga värdet per transaktion (t.ex. ersättning av resekostnader för en delegat för ett sammanträde, cateringkostnader).

Kostnaderna för organet för radiospektrumpolitik, som kommer att ersätta den nuvarande gruppen för radiospektrumpolitik (och dess undergrupper) kommer att övertas av byrån för digitala nätverk, som kommer att ge administrativt stöd till

organet för radiospektrumpolitik. När det gäller de operativa kostnaderna och driftskostnaderna för byrån för digitala nätverk finns ett internt kontrollsystem i enlighet med den organisatoriska, finansiella och redovisningsmässiga ramen i förordningen om digitala nätverk (del VII Styrning).

2.3 Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

De befintliga åtgärder för att förebygga bedrägerier som är tillämpliga på kommissionen kommer att täcka de ytterligare anslag som krävs för denna förordning.

3. FÖRSLAGETS ELLER INITIATIVETS BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER

3.1 Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och utgiftsposter i den årliga budgeten

Befintliga budgetposter

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetpost	Typ av utgifter	Bidrag			
	Nummer	Diff./Icke-diff[98].	från Efta-länder[99]	från kandidatländer och potentiella kandidater[100]	från andra tredjeländer	övriga inkomster avsatta för särskilda ändamål
	Berec/byrån för digitala nätverk	Diff./Icke-diff.	JA	NO	NO	NO
	Avgiftsintäkter (inte bestämt om kommissionen eller byrån för digitala nätverk ska ta ut avgiften) [XX.YY.YY.YY]	Diff./Icke-diff.	JA	NO	NO	NO
	[XX.YY.YY.YY]	Diff./Icke-diff.	JA	NO	NO	NO

98 Differentierade respektive icke-differentierade anslag.

99 Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

100 Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidater i västra Balkan.

3.2 Förslagets beräknade budgetkonsekvenser för anslagen

3.2.1 Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen

☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk

☒ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

3.2.1.1 Anslag i den antagna budgeten

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen		

GD: Kommunikationsnät, innehåll och teknik			År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	**TOTALT Budgetram 2028–2034**
Driftsanslag[101] < eCOMM>										
Budgetpost	Åtaganden	(1a)	0,600	0,600	0,600	0,600	0,600	0,600	0,600	**4,200**
	Betalningar	(2a)		0,600	0,600	0,600	0,600	0,600	0,600	**3,600**
Budgetpost	Åtaganden	(1b)								**0**
	Betalningar	(2b)								**0**
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program[102]										
Budgetpost		(3)								
TOTALA anslag	Åtaganden	=1a+1b+3	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**4,200**

101 eComm.

102 Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

för GD Kommunikationsnät, innehåll och teknik	Betalningar	=2a+2b+3		**0,600**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**3,600**

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

[Byrå]: <Berecbyrån / byrån för digitala nätverk>	År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	**TOTALT Budgetram 2028–2034**
Budgetpost: / Bidrag från EU:s budget till Berec/byrån för digitala nätverk								

. <……>..Obligatorisk tabell

			År	År	År	År	År	År	År	**TOTALT Budgetram 2028–2034**
			2028	**2029**	**2030**	**2031**	**2032**	**2033**	**2034**	
TOTALA driftsanslag (inklusive bidrag till decentraliserade byråer)	Åtaganden	(4)								
	Betalningar	(5)	0	0,600	0,600	0,600	0,600	0,600	0,600	**3,600**
TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program		(6)		0	0	0	0	0	0	0
TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+6								
	Betalningar	=5+6	**0**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**3,600**

Rubrik i den fleråriga budgetramen	4	”Administrativa utgifter”[103]

GD: <Kommunikationsnät, innehåll och teknik>		År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	**TOTALT Budgetram 2028–2034**
• Personalresurser		7,293	7,592	7,786	7,786	7,786	7,786	7,786	**53,815**
• Övriga administrativa utgifter		0,429	0,429	0,429	0,429	0,429	0,429	0,429	**3,003**
TOTALT GD <Kommunikationsnät, innehåll och teknik>	Anslag	**7,722**	**8,021**	**8,215**	**8,215**	**8,215**	**8,215**	**8,215**	**56,818**

TOTALA anslag för RUBRIK 4 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	**7,722**	**8,021**	**8,215**	**8,215**	**8,215**	**8,215**	**8,215**	**56,818**

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

		År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	**TOTALT Budgetram 2028–2034**
TOTALA anslag för RUBRIKERNA 1–4	Åtaganden	**8,322**	**8,621**	**8,815**	**8,815**	**8,815**	**8,815**	**8,815**	**61,018**
i den fleråriga budgetramen	Betalningar	**0,000**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**3,600**

[103] Nödvändiga anslag bör beräknas med hjälp av årsmedelkostnaderna på tillämplig webbsida i BUDGpedia.

3.2.3 Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen

☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk

☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

3.2.3.1 Anslag i den antagna budgeten

ANTAGNA ANSLAG	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	TOTALT 2028–2034
RUBRIK 4								
Personalresurser	7,293	7,592	7,786	7,786	7,786	7,786	7,786	**53,815**
Övriga administrativa utgifter	0,429	0,429	0,429	0,429	0,429	0,429	0,429	**3,003**
Delsumma för RUBRIK 4	**7,722**	**8,021**	**8,215**	**8,215**	**8,215**	**8,215**	**8,215**	**56,818**
Personalresurser	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Andra utgifter av administrativ natur	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Delsumma utanför RUBRIK 4	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
TOTALT	**7, 722**	**8,021**	**8,215**	**8,215**	**8,215**	**8,215**	**8,215**	**56,818**

Personalbehov och andra utgifter av administrativ natur ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, samt vid behov kompletterat med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

De begärda personalsiffrorna och anslagen bör betraktas som vägledande och kan inte föregripa resultatet av de pågående förhandlingarna om den framtida fleråriga budgetramen.

3.2.4 Beräknat personalbehov

☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk

☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

3.2.4.1 Finansierat med den antagna budgeten

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter[104]

ANTAGNA ANSLAG	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
20 01 02 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	30 (netto)	31 (netto)	32	32	32	32	32
20 01 02 03 (EU:s delegationer)	0	0	0	0	0	0	0
(indirekta forskningsåtgärder)	0	0	0	0	0	0	0

[104] Ange i tabellen nedan hur många heltidsekvivalenter av det angivna antalet som redan är avdelade för förvaltning av åtgärden och/eller kan omfördelas inom ditt GD och vad ditt nettobehov är.

(direkta forskningsåtgärder)		0	0	0	0	0	0	0
Andra budgetposter (ange vilka)		0	0	0	0	0	0	0
• Extern personal (heltidsekvivalenter)								
20 02 01 (kontraktsanställda och nationella experter finansierade genom ramanslaget)		14 (netto)	15 (netto)	15	15	15	15	15
20 02 03 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter och unga experter som tjänstgör vid EU:s delegationer)		0	0	0	0	0	0	0
Post för admin. stöd	- vid huvudkontoret	0	0	0	0	0	0	0
[XX.01.YY.YY]	- vid EU:s delegationer	0	0	0	0	0	0	0
(kontraktsanställda och nationella experter – indirekta forskningsåtgärder)		0	0	0	0	0	0	0
(kontraktsanställda och nationella experter – direkta forskningsåtgärder)		0	0	0	0	0	0	0
Andra budgetposter (ange vilka) – rubrik 4		0	0	0	0	0	0	0
Andra budgetposter (ange vilka) – utanför rubrik 4		0	0	0	0	0	0	0
TOTALT		**44**	**46**	**47**	**47**	**47**	**47**	**47**

Personal som behövs för att genomföra förslaget (heltidsekvivalenter):

	Täcks av befintlig personal vid kommissionens avdelningar	**Särskild ytterligare personal***		
		Finansieras genom rubrik 4 eller forskning	**Finansieras genom BA-post**	**Finansieras genom avgifter**
Tjänster i tjänsteförteckningen	29	3	Ej tillämpligt	
Extern personal (kontraktsanställda, nationella experter, vikarier)	13	2		

Sammanlagt finns 42 heltidsekvivalenter som begärts för initiativet redan på plats inom GD Kommunikationsnät, innehåll och teknik och kommer att omplaceras, bestående av 29 tjänster i tjänsteförteckningen och 13 externa anställda (kontraktsanställda och utsända nationella experter). Utöver dessa befintliga resurser kräver initiativet fem heltidsekvivalenter med extraordinär extra personal (tre tjänstemän och två externa anställda – kontraktsanställda eller utsända nationella experter), som efterfrågas utöver den nuvarande personalnivån för att säkerställa ett fullständigt och effektivt genomförande av initiativet.

De nya uppgifter som införs genom förslaget – särskilt de som är kopplade till spektrumstyrning, satellitauktorisation, förhandsgranskning av spektrumtilldelningar och närmare samordning med Berec och gruppen för radiospektrumpolitik, jämte stödet för harmonisering av de allmänna auktorisationsvillkoren och förfarandet med ett gemensamt

pass – kan inte absorberas av de befintliga personalresurserna hos GD Kommunikationsnät, innehåll och teknik.

Den ledande enheten för spektrum- och satellitfrågor med ansvar för dessa områden är mycket liten och förvaltar redan en bred uppsättning tekniskt komplexa och tidskänsliga akter som rör alla aspekter av EU:s spektrumpolitik. Utöver sina befintliga uppgifter sköter samma grupp för närvarande hela sekretariatsfunktionen för gruppen för radiospektrumpolitik, som hanteras av 1,5 heltidsekvivalent, trots den ständigt ökande arbetsbördan och det ökande antalet spektrumfrågor som kräver samordning på EU-nivå. Interna bedömningar visar att enheten inte har kapacitet att ta på sig ytterligare ansvarsområden utan att kompromissa med det löpande grundarbetet eller minska kvaliteten på och aktualiteten hos samordningen av spektrum- och satellitpolitiken på EU-nivå.

Omfördelning inom GD Kommunikationsnät, innehåll och teknik är inte ett genomförbart alternativ. Andra enheter har inte överskottspersonal, och de har inte heller den specialiserade tekniska expertis som krävs för att arbeta effektivt med satellitkommunikation, avancerad spektrumteknik, störningshantering eller det framväxande ekosystemet för satellit-till-enhet. Dessa är mycket innovativa och tekniskt krävande områden där allmänna profiler eller personal som omplaceras från icke-närstående politikområden inte kan ersätta särskilda experter. De uppgifter som föreskrivs i förslaget kräver djupgående, områdesspecifik kunskap och kontinuerligt samarbete med nationella myndigheter, näringslivet och internationella organ. Mot bakgrund av kombinationen med ett mycket litet befintligt team, den redan höga arbetsbördan – däribland sekretariatet för gruppen för radiospektrumpolitik, som sköts av en enda person – och den specialiserade karaktären av arbetet med satelliter och spektrum, är ytterligare särskilda tjänster nödvändiga för att kommissionen ska kunna fullgöra de nya uppgifter som byrån tilldelats enligt förslaget.

Typen av personal anges i tabellen ovan.

De begärda personalsiffrorna och anslagen bör betraktas som vägledande och kan inte föregripa resultatet av de pågående förhandlingarna om den framtida fleråriga budgetramen.

Beskrivning av arbetsuppgifter som ska utföras av kommissionen:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Nya uppgifter: 1. EU:s satellitauktorisation, inbegripet eventuella framtida urvalsförfaranden, samt övervakning och efterlevnadskontroll av de villkor som gäller för auktorisation av satellitspektrum. 2. Samordnad efterlevnadskontroll av EU-satelliter med avseende på skadliga störningar och samordning av ITU-registreringar. 3. Förhandsgranska auktioner – utfärda skrivelser/beslut (liknande förfarandet för fasta marknader och korrigerande åtgärder). 4. Begäran om utarbetande av regler 5. Arbeta med planerade delegerade akter/genomförandeakter (t.ex. harmoniserade villkor, kostnadsmetodik, satelliter). 6. Arbeta för en ökad harmonisering av det allmänna auktorisationssystemet och det därmed sammanhängande förfarandet med ett gemensamt pass, inklusive bestämmelser om nationell säkerhet.
Extern personal	Nya uppgifter: 7. EU:s satellitauktorisation, inbegripet eventuella framtida urvalsförfaranden, samt övervakning och efterlevnadskontroll av de villkor som gäller för auktorisation av satellitspektrum. 8. Samordnad efterlevnadskontroll av EU-satelliter med avseende på skadliga störningar och samordning av ITU-registreringar. 9. Förhandsgranska auktioner – utfärda skrivelser/beslut (liknande förfarandet för fasta marknader och korrigerande åtgärder).

	10. Begäran om utarbetande av regler 11. [Möjlig igångsättning av projektet om dynamiska databaser för geolokalisering och övervakning av möjligheter för spektrumanvändning] 12. Arbeta med planerade delegerade akter/genomförandeakter (t.ex. harmoniserade villkor, kostnadsmetodik, satelliter). 13. Arbeta för en ökad harmonisering av det allmänna auktorisationssystemet och det därmed sammanhängande förfarandet med ett gemensamt pass, inklusive bestämmelser om nationell säkerhet.

3.2.5 Översikt över beräknad inverkan på it-relaterade investeringar

TOTALT Anslag för digital teknik och it	År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	**TOTALT Budgetram 2028–2034**
RUBRIK 4								
It-utgifter (centralt)	0	0	0	0	0	0	0	**0**
Delsumma för RUBRIK 4	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**
Utanför RUBRIK 4								
It-utgifter inom operativa program som inte omfattas av kommissionens administrativa självständighet och institutionella befogenheter	0	0	0	0	0	0	0	**0**
Delsumma utanför RUBRIK 4	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**
TOTALT	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**

3.2.6 Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

Förslaget/initiativet

☐ kan finansieras fullständigt genom omfördelningar inom den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen

☒ kräver användning av den outnyttjade marginalen under den relevanta rubriken i den fleråriga budgetramen och/eller användning av särskilda instrument enligt definitionen i förordningen om den fleråriga budgetramen

Utöver de befintliga resurserna hos kommissionen/GD Kommunikationsnät, innehåll och teknik kräver initiativet fem heltidsekvivalenter av extraordinär extra personal (tre tjänstemän och två externa anställda – kontraktsanställda eller utsända nationella experter), som begärs för att säkerställa ett fullständigt och effektivt genomförande av initiativet.

☐ kräver en översyn av den fleråriga budgetramen

3.2.7 Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet

innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter

☒ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

	År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	Totalt
Frivilliga bidrag från tredjeländer	0	0	0	0	0	0	0	0
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering	0	0	0	0	0	0	0	0

3.2.8 Beräknat personalbehov och beräknad användning av anslag vid ett decentraliserat organ

Personalkrav (heltidsekvivalenter – helt finansierade av avgifter, som förklaras i punkt 3.3)

Byrå: byrån för digitala nätverk	År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**
Tillfälligt anställda (AD-tjänster)	1	4	8	10	10	10	10
Tillfälligt anställda (AST-tjänster)							
Delsumma tillfälligt anställda (AD + AST)	1	4	8	10	10	10	10
Kontraktsanställda	1	3	5	5	5	5	5
Utsända nationella experter	2	6	8	10	10	10	10
Delsumma kontraktsanställda och utsända nationella experter	*3*	*9*	*13*	*15*	*15*	*15*	*15*
TOTAL personal	**4**	**13**	**21**	**25**	**25**	**25**	**25**

Anslag som täcks av avgifter i miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

Byrå: <byrån för digitala nätverk>.>	År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	**TOTALT 2028–2034**
Rubrik 1: Personalutgifter	0,495	1,673	2,833	3,415	3,415	3,415	3,415	**18,661**

Rubrik 2: Infrastruktur och driftsutgifter	0,348	0,348	0,348	0,348	0,348	0,348	0,348	**2,348**
Rubrik 3: Driftsutgifter	0,264	0,264	0,264	0,264	0,264	0,264	0,264	**1,848**
TOTALA anslag som täcks av avgifter	**1,107**	**2,285**	**3,445**	**4,027**	**4,027**	**4,027**	**4,027**	**22,857**

Översikt/sammanfattning av den personal och de anslag (avgiftsintäkter) i miljoner EUR som krävs för förslaget/initiativet vid en decentraliserad byrå

Byrå: Berecbyrån/byrån för digitala nätverk	År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	**TOTALT 2028–2034**
Tillfälligt anställda (AD + AST)	**1**	**4**	**8**	**10**	**10**	**10**	**10**	**10**
Kontraktsanställda	**1**	**3**	**5**	**5**	**5**	**5**	**5**	**5**
Utsända nationella experter	**2**	**6**	**8**	**10**	**10**	**10**	**10**	**10**
Total personal	**4**	**13**	**21**	**25**	**25**	**25**	**25**	**25**
Anslag som täcks av EU-budgeten	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Anslag som täcks av avgifter (i tillämpliga fall)	0,495	1,673	2,833	3,415	3,415	3,415	3,415	**18,661**
Anslag från medfinansiering (i tillämpliga fall)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
TOTALA anslag	**0,495**	**1,673**	**2,833**	**3,415**	**3,415**	**3,415**	**3,415**	**18,661**

De begärda personalsiffrorna och anslagen bör betraktas som vägledande och kan inte föregripa resultatet av de pågående förhandlingarna om den framtida fleråriga budgetramen.

Beskrivning av uppgifter som ska utföras av byrån för digitala nätverk

Tjänstemän och tillfälligt anställda	1. I och med deltagandet av byrån för digitala nätverk i Berecs arbetsgrupper kommer byråns anställda att delta i den ämnesrelaterade verksamheten i Berecs samtliga regleringsmässiga arbetsflöden. Detta innebär att personal från Berecbyrån också kommer att delta i uppgifter som redan anförtrotts Berec inom ramen för kodexen, rörande vilka den för närvarande endast tillhandahåller administrativt och logistiskt stöd. 2. Byrån för digitala nätverk kommer att få i uppdrag att offentliggöra en omfattande rapport om den inre marknaden för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, som beskriver läget för utvecklingen och tar upp effekterna av sammanslagningar på marknaden samt utmaningar inom sektorn för elektronisk kommunikation. Den bör i synnerhet rapportera om effekterna av

	de åtgärder som vidtagits enligt förordningen om digitala nätverk på den inre marknaden. Den första rapporten skulle kunna offentliggöras två år efter ikraftträdandet, för att ge tillräckligt med tid för att samla in uppgifter om effekterna av åtgärderna i förordningen om digitala nätverk, och bör därefter offentliggöras årligen. 3. Enligt rättsakten för digitala nätverk kommer gruppen för radiospektrumpolitik att utvecklas från en av kommissionens expertgrupper till ett fristående organ som är snarlikt Berec (organet för radiospektrumpolitik). Byrån för digitala nätverk kommer att ta över sekretariatet för gruppen för radiospektrumpolitik, som för närvarande tillhandahålls av kommissionen. Utöver det administrativa och organisatoriska stödet kommer byrån för digitala nätverk att stödja organet för radiospektrumpolitik även när det gäller meriter. I synnerhet ska byrån 4. tillhandahålla analytiskt, administrativt och logistiskt stöd till organet för radiospektrumpolitik och dess arbetsgrupper, 5. samla in bästa praxis om valet mellan allmänna auktorisationer och individuella rättigheter, om auktorisationsförfaranden och tillhörande tilldelningsvillkor, såsom rörande utformningen av investeringsvänliga auktioner, metoden för beräkning av acceptpriser, de årliga avgifterna och täckningskraven, 6. fungera som en enda kontaktpunkt för inlämnande av ansökningar och anmälningar i syfte att underlätta beviljandet av nyttjanderätter till spektrum och auktorisationer när förfarandet med en enda kontaktpunkt inrättas av kommissionen, 7. upprätta och administrera dynamiska databaser för geolokalisering och övervakning av möjligheter för spektrumanvändning, 8. bistå organet för radiospektrumpolitik med att organisera och leda forumen för förfaranden för den inre marknaden för radiospektrum och föra protokoll över förfarandena, 9. fungera som kontaktpunkt för information om begäranden om samordning enligt ITU-reglerna av frekvenser eller en position i omloppsbanan för ett satellitsystem eller en markstation, 10. på begäran av kommissionen bistå kommissionen med att utfärda/bevilja EU-auktorisationen för satelliter; likaså, om kommissionen så begär, bistå kommissionen med att genomföra urvalsförfaranden i händelse av brist på satellitspektrum, 11. bistå kommissionen och organet för radiospektrumpolitik med övervakning och efterlevnadskontroll av EU:s satellitauktorisationer; agera som en meddelandepunkt för att meddela att en innehavare av en EU-auktorisation inte uppfyller de tillämpliga villkoren enligt EU-auktorisationen, 12. hantera faktureringen av avgifterna från satellitauktioner och auktorisationsförfaranden på EU-nivå.
Extern personal	Dessutom ska den externa personalen vid Berecbyrån utföra följande uppgifter till stöd för Berecs arbete: 1. Ge Berec expertstöd vid utförandet av dess regleringsuppgifter, bland annat genom att bidra med sakkunskap från experter vid den nya Berecbyrån till all verksamhet i arbetsgrupperna. 2. Stödja samordningen mellan de nationella regleringsmyndigheterna och andra behöriga myndigheter mot bakgrund av den nya mekanismen för ett gemensamt pass, och underlätta utfärdandet av passdeklarationer. 3. Stödja Berec vid övervakningen av tillgången till tjänster, kapacitet och användningen av elektroniska kommunikationsnät för att bidra till att förbättra nätets resiliens och beredskap. Analysera information om tillgången till tjänster, kapacitet och användningen av elektroniska kommunikationsnät och annan relevant digital infrastruktur. Stödja Berec vid utarbetandet av riktlinjer om resiliens. 4. Samla in uppgifter och information från nationella regleringsmyndigheter och behöriga myndigheter samt utbyta och överföra information rörande Berecs nya

	regleringsuppgifter, såsom nätresiliens och beredskap samt den nya gemensamma passmekanismen. 5. Utarbeta regelbundna utkast till rapporter om särskilda aspekter av utvecklingen på den europeiska marknaden för elektronisk kommunikation; de riktmärkningsrapporter om nya frågor som nämns ovan ska lämnas in till Berec. 6. Under Berecs överinseende bistå Berec vid upprättandet och utvecklingen av register och databaser (över anmälningar från företag som omfattas av allmän auktorisation och sådana som är nödvändiga för det nya passförfarandet enligt förordningen om digitala nätverk, nummerresurser och E.164-nummer till medlemsstaternas alarmeringstjänster). 7. Bistå Berec med att genomföra offentliga samråd på de nya områdena enligt förordningen om digitala nätverk.

3.3 Beräknad inverkan på inkomsterna

☐ Förslaget/initiativet påverkar inte inkomsterna.

☒ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:

- ☐ Påverkan på egna medel
- ☒ Påverkan på andra inkomster
- ☐ Ange om inkomsterna är avsatta för särskilda utgiftsposter

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

Inkomstposter i den årliga budgeten:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets/initiativets inverkan på inkomsterna						
		År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**
Berecbyrån/byrån för digitala nätverk		**2,337**	**3,515**	**4,675**	**5,257**	**5,257**	**5,257**	**5,257**

Den nuvarande budgetposten för Berecbyrån, som kommer att ersättas av byrån för digitala nätverk, kommer fortsatt att finansiera den oförändrade delen av byrån för digitala nätverk (EU:s bidrag till Berecbyrån kommer inte att ändras). Samtidigt kommer de ytterligare utgifter för byrån för digitala nät som beskrivs ovan att finansieras genom auktorisationsavgifter för satellitspektrum och, om sådana finns tillgängliga, avgifter för nyttjanderätter till alleuropeiska nummerresurser och frivilliga bidrag och naturabidrag från medlemsstaterna.

Satellitavgifterna är kopplade till två huvudsakliga källor: de spektrumavgifter som är kopplade till förfaranden för kommande spektrumtilldelning/-utvidgning/-förnyelse på EU-nivå som fastställts i förordningen om digitala nätverk och beslutet om mobila satellittjänster (första förfarandet för frekvensbandet 2 GHz för mobila satellittjänster förväntas äga rum 2027). Sådana avgifter kan fördelas över perioder som är längre än tio år och kan därför ge en konstant och stabil intäkt; till exempel kan denna baseras på ett visst belopp per MHz som satellitoperatörer skulle behöva betala, baserat på den mängd spektrum som de har fått licens för i händelse av nya urval/utvidgningar/förnyelser.

Som komplement, vid behov och om det är operativt genomförbart, skulle administrativa avgifter/spektrumavgifter kunna tas ut från företag som omfattas av EU-satellitauktorisation efter det att förordningen om digitala nätverk har trätt i kraft. Närmare uppgifter om beräkningen av avgiftsbeloppet och uppbörden av detta kommer att anges i en genomförandeakt.

Om alleuropeiska nummerresurser skulle bli tillgängliga kommer de avgifter som tas ut för rätten att använda dessa resurser att bidra till budgeten för byrån för digitala nätverk.

Dessutom kan frivilliga bidrag från medlemsstaterna och naturabidrag tas emot som intäkter. Bidrag från EES- och Eftaländerna och från tredjeländer vars nationella regleringsmyndigheter för närvarande deltar i Berecs arbete och Berecbyråns arbete på grundval av samarbetsavtal och som kommer att fortsätta att delta i det arbete som utförs av Berec och byrån för digitala nätverk, samt bidrag från alla behöriga myndigheter med ansvar för spektrum som kommer att delta i det arbete som utförs av organet för radiospektrumpolitik och byrån för digitala nätverk, skulle också kunna bidra till budgeten för byrån för digitala nätverk.

Övriga anmärkningar (t.ex. vilken metod/formel som har använts för att beräkna inverkan på inkomsterna eller andra relevanta uppgifter).

De ytterligare utgifterna kommer att täckas från två huvudsakliga källor:

– En del av spektrumavgifterna från urvalsförfaranden som genomförs på EU-nivå för satellitauktorisationer (varav det första kommer att genomföras 2027 för frekvensbandet 2 GHz för mobila satellittjänster). Om urvalsförfarandet inte genomförs under 2027 måste de nuvarande nyttjanderätter som löper ut i maj 2027 förlängas. I så fall kommer avgifterna att tas ut av de etablerade operatörerna i utbyte mot förlängningen, så att man därmed garanterar full kostnadstäckning.

– De administrativa avgifterna/spektrumavgifterna för auktorisationen på EU-nivå.

Beräkningsmetoden ska fastställas från fall till fall för varje urvalsförfarande och ska åtminstone täcka de extra utgifter som begärs. Under de första åren fram till övergångsperiodens slut kommer de nödvändiga intäkterna att tas ut från resultatet av det första redan planerade urvalsförfarandet. Avgiftsbeloppet (som till stor del kommer att täcka kostnaderna) kommer att anges före förfarandet, och mot bakgrund av bristen på detta spektrum förväntas att avgiften rent faktiskt ska kunna tas ut.

Med detta belopp fördelat över en lång period på mer än tio år kommer vi att kunna finansiera de extra utgifterna från och med 2028. Den del av intäkterna från avgifterna som överstiger de utgifter som ska täckas kommer att överföras, t.ex. till EU:s totala budget.

Eventuella kompletterande intäkter från andra avgifter för EU-satellitauktorisationer, EU-nummerauktorisationer och frivilliga bidrag in natura från medlemsstater, EES-/Eftaländer och tredjeländer som deltar i det arbete som utförs av Berec och byrån för digitala nätverk samt organet för radiospektrumpolitik och byrån för digitala nätverk, kommer att användas antingen för att täcka de extra utgifterna från och med 2028 tillsammans med intäkterna från det planerade urvalet eller kommer att överföras, t.ex. till EU:s totala budget.

4. DIGITALA INSLAG

4.1 Krav med digital relevans

Beskriv på ett övergripande sätt kraven med digital relevans och relevanta kategorier (data, processdigitalisering och processautomatisering, digitala lösningar och/eller digitala offentliga tjänster)

Hänvisning till kravet	**Beskrivning av kravet**	**Aktörer som påverkas eller berörs av kravet**	**Övergripande processer**	**Kategorier**
Del II – Beredskap och resiliens	Dataflöden avseende unionens beredskapsplan för digitala infrastrukturer, eller i samband med krishantering.	Berec Byrån för digitala nätverk Europeiska kommissionen Nationella regleringsmyndigheter Enisa EU-CyCLONe	Utarbetande och spridning av rapporter Institutionellt samarbete (inkl. krishantering)	Data
Del III – Auktorisation och pass för den inre marknaden	Dataflöden rörande den allmänna auktorisationen, förfarandet med ett gemensamt pass, ömsesidigt bistånd och administrativa avgifter. Digital lösning: allmänt tillgänglig unionsdatabas över de anmälningar som lämnats in till de nationella regleringsmyndigheterna (centraliserad databas för genomförandet av systemet med	Europeiska kommissionen Medlemsstaterna (nationella regleringsmyndigheter) Leverantörer av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster Berec Byrån för digitala nätverk	Marknadsauktorisation	Data Digital lösning Digital offentlig tjänst

Hänvisning till kravet	Beskrivning av kravet	Aktörer som påverkas eller berörs av kravet	Övergripande processer	Kategorier
	ett gemensamt pass).			
Del IV – Resurser (spektrum och nummer); Avdelning I, Spektrum – Kapitel I, Principer och mål	Dataflöden avseende strategisk planering och förvaltning av radiospektrum. Underförstådda dataflöden som följer av samarbetet rörande den gränsöverskridande samordningen av användningen av radiospektrum (t.ex. i syfte att åtgärda skadliga störningar).	Medlemsstaternas behöriga myndigheter Europeiska kommissionen Organet för radiospektrumpolitik Innehavare av en nyttjanderätt till spektrum Tredjeländer	Strategisk planering och förvaltning Gränsöverskridande samarbete mellan nationella myndigheter	Data
Del IV – Resurser (spektrum och nummer); Avdelning I, Spektrum – Kapitel II, Allokering	Dataflöden rörande unionens spektrumstrategi och färdplaner, det samordnade valet av tidpunkt för tilldelningar och begäranden om harmonisering av radiospektrum.	Europeiska kommissionen Medlemsstaternas behöriga myndigheter Organet för radiospektrumpolitik Initiativtagare till begäran om harmonisering Radiospektrumkommittén	Strategisk planering Institutionellt samarbete Hantering av begäranden	Data

Hänvisning till kravet	Beskrivning av kravet	Aktörer som påverkas eller berörs av kravet	Övergripande processer	Kategorier
Del IV – Resurser (spektrum och nummer); Avdelning I, Spektrum – Kapitel III, Tilldelningar	Dataflöden rörande individuella nyttjanderätter till radiospektrum, allmänna auktorisationsvillkor för användning av radiospektrum, delad spektrumanvändning och urvalsförfaranden för den inre marknaden för spektrum. Digital lösning: dynamisk databas för geolokalisering och övervakning av möjligheter till spektrumanvändning för att främja och tillåta delad användning av särskilda spektrumband	Medlemsstaternas behöriga myndigheter Berörda parter (när det gäller individuella nyttjanderätter) Organet för radiospektrumpolitik och gruppen för radiospektrumpolitik Europeiska kommissionen Byrån för digitala nätverk Kommunikationskommittén eller externa experter Berec	Auktorisation och nyttjanderätter Databas	Data Digital lösning Digital offentlig tjänst
Del IV – Resurser (spektrum och nummer); Avdelning II, Användning av spektrum via satellit	Dataflöden rörande - registrering och samordning av satellitsystem med Internationella teleunionen (ITU), - allmän auktorisation för tillhandahållande av satellitnät och/eller satellitkommunikationstjänster, - unionsauktorisation för användning av satellit-	Presumtiva användare av radiospektrum Behöriga spektrummyndigheter Europeiska kommissionen ITU Organet för radiospektrumpolitik Leverantörer av satellitnät och/eller satellitkommunikationstjänster Innehavare av en unionsauktorisation (som konstateras bryta mot villkoren) Radiospektrumkommittén	Hantering av begäranden Auktorisation Tillsyn och rättsmedel	Data

Hänvisning till kravet	Beskrivning av kravet	Aktörer som påverkas eller berörs av kravet	Övergripande processer	Kategorier
	/radiospektrum, - övervakning och rättsmedel rörande efterlevnaden hos de satellitnät och satellitkommunikationstjänster som drivs inom ramen för en unionsauktorisation, - åtgärdande av satellitstörningar, och - begäranden om samordning av spektrumanvändningen mellan markbundna och rymdbaserade tillämpningar.			
Del IV – Resurser (spektrum och nummer); Avdelning III, Nummerresurser	Dataflöden rörande alleuropeiska nummerresurser, nationella nummerresurser, och beviljandet av nyttjanderätter till nummerresurser. Digital lösning: Databas över alleuropeiska nummerresurser	Nationella regleringsmyndigheter Byrån för digitala nätverk Berec Företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster	Databas Informationsutbyte (inkl. offentliggörande) Spridning av rapporter Förfarande för beviljande av rättigheter	Data Digital lösning Digital offentlig tjänst

Hänvisning till kravet	Beskrivning av kravet	Aktörer som påverkas eller berörs av kravet	Övergripande processer	Kategorier
Del V – Övergång till fiber, marknadernas funktionssätt och konkurrens Avdelning I, Övergång till fibernät	Data och dataflöden: - Uppdatera och publicera områden för nedsläckning av kopparnätet, offentliggöra områden för nedsläckning av kopparnätet där hållbarhetsvillkoren uppfylls - Anmälan av den nationella övergångsplanen till fiber - Automatiska informationsflöden för slutanvändare i områden som påverkas av nedsläckningen av kopparnätet - Operatörers inlämning av planer för nedsläckning av kopparnätet till de nationella regleringsmyndigheterna	Nationella regleringsmyndigheter Medlemsstater Verksamhetsutövare	Informationsutbyte Inlämning av information Offentliggörande av information	Data
Del V – Övergång till fiber, marknadernas funktionssätt och	Data och dataflöden: - Tillhandahålla vägledning och offentliggöra	Nationella regleringsmyndigheter	Utveckling av vägledning och offentliggörande av	Data

Hänvisning till kravet	Beskrivning av kravet	Aktörer som påverkas eller berörs av kravet	Övergripande processer	Kategorier
konkurrens Avdelning III, Samtrafik Kapitel II: Symmetriska regler för tillträde	förfarandena för tillträde och samtrafik - Anmälan av resultatet av bedömningen av regelverket enligt artikel 69		information Anmälan av upplysningar	
Del V – Övergång till fiber, marknadernas funktionssätt och konkurrens Avdelning IV: Marknader och konkurrens Kapitel I – Marknadsanalys och betydande inflytande på marknaden	Data och dataflöden: - Rekommendationen om produkt- och tjänstemarknader som motiverar införandet av regleringsskyldigheter - Analys av marknaden och anmälan av motsvarande förslag till regleringsåtgärder - Automatiska informationsflöden när det gäller identifiering av gränsöverskridande marknader och krav - Riktlinjer för marknadsanalys och bedömning av betydande marknadsinflytande	EU-kommissionen Nationella regleringsmyndigheter Berec	Utarbetande av rekommendationer Anmälan av upplysningar Framtagning av riktlinjer	Data

Hänvisning till kravet	Beskrivning av kravet	Aktörer som påverkas eller berörs av kravet	Övergripande processer	Kategorier
Del V – Övergång till fiber, marknadernas funktionssätt och konkurrens Avdelning IV: Marknader och konkurrens Kapitel II: Korrigeringsåtgärder avseende tillträde för företag med betydande inflytande på marknaden	Data och dataflöden: - Beskrivningen av kostnadsredovisningssystemet är tillgänglig för allmänheten - Information om åtagandeförfarandet	Nationella regleringsmyndigheter Verksamhetsutövare	Offentliggörande Inlämning av information	Data
Del V – Övergång till fiber, marknadernas funktionssätt och konkurrens Avdelning IV: Marknader och konkurrens KAPITEL III: Inremarknadsförfaranden för marknadsreglering	Informationsflöden rörande konsolideringen av den inre marknaden på området elektronisk kommunikation	Nationella regleringsmyndigheter Berec EU-kommissionen	Utfärdande av yttranden Inlämning av information	Data
Del VI – Tjänster Avdelning II: Öppen	Data och dataflöden: - Inlämning av information om öppen	Leverantörer av elektronisk kommunikation till allmänheten	Informationsutbyte Utarbetande av	Data

Hänvisning till kravet	Beskrivning av kravet	Aktörer som påverkas eller berörs av kravet	Övergripande processer	Kategorier
internetanslutning	internetanslutning - Informationsutbyte med Berec - Berecs rapport om de nationella regleringsmyndigheternas huvudsakliga praxis och resultat - Berecs gemensamma mall för insamling av information från leverantörer - Berecs riktlinjer för tillämpningen av de nationella regleringsmyndigheternas skyldigheter	Nationella regleringsmyndigheter Berec	riktlinjer Utarbetande av en mall Rapportering	
Del VI – Tjänster Avdelning III: Slutanvändares rättigheter Kapitel I: Konsumenträttigheter	Data och dataflöden: - Informationskrav i samband med avtal - Transparensinformation - Informationskrav rörande avtalets löptid och uppsägning	Leverantörer av internetanslutningstjänster Konsumenter	Informationsutbyte	Data
Del VI – Tjänster	Data och dataflöden: - Informationskrav rörande	Leverantörer av internetanslutningstjänster	Informationsutbyte Utarbetande av	Data

Hänvisning till kravet	Beskrivning av kravet	Aktörer som påverkas eller berörs av kravet	Övergripande processer	Kategorier
Avdelning III: Slutanvändares rättigheter Kapitel II: Rättigheter för slutanvändare	byte och nummerportabilitet	Konsumenter Byrån för digitala nätverk Berec Mikroföretag	riktlinjer Informerande	
Del VI – Tjänster Avdelning III: Slutanvändares rättigheter Kapitel III: Faciliteter och funktioner för slutanvändare Digital lösning enligt artikel 107.13. Den ursprungliga rättsliga grunden är artikel 109.8 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972 av den 11 december 2018 om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation	Data och dataflöden som har att göra med skydd av slutanvändare och krav rörande kommunikationstjänster (förebyggande av bedrägerier, alarmeringstjänster, samtalsfunktioner, utrustningens driftskompatibilitet) Digital lösning: - Medlemsstaterna ska till byrån för digitala nätverk rapportera, i syfte att byrån för digitala nätverk ska upprätthålla en databas under Berecs överinseende, E.164-numren till medlemsstaternas system för alarmeringscentraler för att säkerställa att dessa kan kontakta varandra från en	Slutanvändare Tjänsteleverantörer Medlemsstater Enisa Byrån för digitala nätverk	Insamling av information Informationsutbyte Rapportering	Data Digital lösning

Hänvisning till kravet	Beskrivning av kravet	Aktörer som påverkas eller berörs av kravet	Övergripande processer	Kategorier
(omarbetning).	medlemsstat till en annan.			
Del VII – Styrning Avdelning I: Nationella regleringsmyndigheter och andra behöriga myndigheter	Data och dataflöden: - Underrättande av alla nationella regleringsmyndigheter och andra behöriga myndigheter - De nationella regleringsmyndigheternas budgetrapportering - Automatisk rapport på grundval av budgetkontroll	Medlemsstater EU-kommissionen Nationella regleringsmyndigheter	Offentliggörande av information Anmälan Rapportering	Data
Del VII – Styrning Avdelning II: Berecs uppgifter och organisation	Data och dataflöden rörande Berecs uppgifter och organisation	Berec, byrån för digitala nätverk, nationella regleringsmyndigheter, kommissionen, Europaparlamentet, rådet och andra intressenter	Offentliggörande av information Tillsyn	Data
Del VII – Styrning Avdelning IV: Gemensamma bestämmelser för och samarbete mellan Berec och organet för	Data och dataflöden - Informationsflöden rörande gemensamma bestämmelser för och samarbete mellan Berec och organet för	Berec Styrelsen för organet för radiospektrumpolitik Europaparlamentet	Inlämning av rapport	Data

Hänvisning till kravet	Beskrivning av kravet	Aktörer som påverkas eller berörs av kravet	Övergripande processer	Kategorier
radiospektrumpolitik	radiospektrumpolitik, inklusive tvååriga arbetsprogram och anmälningar, samt verksamhetsrapporter.	Rådet Kommissionen Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.		
Del VII – Styrning Avdelning V: Byrån för digitala nätverk Kapitel I: Uppgifter och organisation för byrån för digitala nätverk	Data och dataflöden: - Informationsflöden rörande uppgifter och organisation för byrån för digitala nätverk	Byrån för digitala nätverk Enisa Berec Organet för radiospektrumpolitik Kommissionen Europaparlamentet Rådet Revisionsrätten	Inlämning av rapporter Utarbetande av dokument och rapporter	Data
Del VII – Styrning Avdelning V: Byrån för digitala nätverk Kapitel II: Budget och programplanering för byrån för digitala nätverk	Data och dataflöden: - Informationsflöden rörande budget och programplanering för byrån för digitala nätverk	Byrån för digitala nätverk, Europaparlamentet, rådet, Europeiska revisionsrätten	Inlämning av information Offentliggörande av information	Data
Del VII – Styrning Avdelning V: Byrån för	Data och dataflöden: - Informationsflöden rörande	Byrån för digitala nätverk, Berec, organet för radiospektrumpolitik, kommissionen,	Utbyte av information Inlämning av	Data Digitala

Hänvisning till kravet	Beskrivning av kravet	Aktörer som påverkas eller berörs av kravet	Övergripande processer	Kategorier
digitala nätverk Kapitel III: Allmänna bestämmelser	de allmänna bestämmelserna för byrån för digitala nätverk, inklusive samarbetet med Berec och organet för radiospektrumpolitik Digitala lösningar: - Digitala lösningar för att skapa ett informations- och kommunikationssystem enligt artikel 174	nationella regleringsmyndigheter, behöriga myndigheter, medlemsstaterna, Europaparlamentet, rådet	deklarationer Rapportering	lösningar
DEL VIII: Allmänna bestämmelser och slutbestämmelser AVDELNING I: Tillhandahållande av information, kartläggningar och samrådsmekanism	Data och dataflöden: - Informationsflöden rörande tillhandahållande av information, undersökningar och samrådsmekanismer	Företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät/kommunikationstjänster, nationella regleringsmyndigheter, andra behöriga myndigheter, Berec, organet för radiospektrumpolitik, kommissionen, medlemsstaternas myndigheter, offentliga myndigheter, centrala informationspunkter, slutanvändare, konsumenter, tillverkare	Inlämning av information Utbyte av information	Data
DEL VIII: Allmänna bestämmelser och slutbestämmelser AVDELNING II:	Data och dataflöden: - Informationsflöden rörande standardiseringsverksamhet	EU-kommissionen, nationella regleringsmyndigheter, andra behöriga myndigheter, Berec, organet för radiospektrumpolitik, Europaparlamentet, rådet, europeiska	Offentliggörande av standarder Inlämning av information	Data

Hänvisning till kravet	Beskrivning av kravet	Aktörer som påverkas eller berörs av kravet	Övergripande processer	Kategorier
Harmoniseringsförfaranden		standardiseringsorganisationer, allmänheten		
DEL VIII: Allmänna bestämmelser och slutbestämmelser AVDELNING III: Tvistlösning	Data och dataflöden: - Informationsflöden rörande tvistlösning	Nationella regleringsmyndigheter Berec	Offentliggörande Sändning av underrättelser	Data
DEL VIII: Allmänna bestämmelser och slutbestämmelser AVDELNING IV: Ekosystemsamarbete	Data och dataflöden: - Informationsflöden som rör ekosystemsamarbetet	Berec, byrån för digitala nätverk, kommissionen, nationella regleringsmyndigheter, leverantörer av elektroniska kommunikationsnät, företag som är verksamma inom elektronisk kommunikation eller närbesläktade sektorer, berörda parter	Offentliggörande av information Inlämning av information	Data
DEL VIII: Allmänna bestämmelser och slutbestämmelser AVDELNING VI: Slutbestämmelser	Data och dataflöden: - Allmänna informationsflöden	Kommissionen, Europaparlamentet, rådet, medlemsstaterna, nationella regleringsmyndigheter, kommunikationskommittén, radiospektrumkommittén, Berec, organet för radiospektrumpolitik, byrån för digitala nätverk, företag, experter, intressenter	Sändning av underrättelser Offentliggörande av information	Data

4.2 Data

Övergripande beskrivning av data som omfattas

Typ av data	**Hänvisning till kravet/kraven**	**Standard och/eller specifikation (i tillämpliga fall)**	**Beskrivning av dataflöde**
Unionens beredskapsplan för digitala infrastrukturer och den information som använts vid utarbetandet av denna beredskapsplan	Del II – Beredskap och resiliens	En beskrivning av vad beredskapsplanen bör innehålla finns i lagtexten. Berec ska offentliggöra en gemensam mall som ska användas av de nationella regleringsmyndigheterna för insamling av den information som ska ligga till grund för beredskapsplanen.	De nationella regleringsmyndigheterna ska vartannat år till byrån för digitala nätverk tillhandahålla nödvändig information om arkitektur, kapacitet, förmågor och användning av elektroniska kommunikationsnät. Underförstådda dataflöden som följer av samarbetet mellan byrån för digitala nätverk, Europeiska kommissionen och den samarbetsgrupp som inrättats i enlighet med artikel 14 i direktiv (EU) 2022/2555, Europeiska unionens cybersäkerhetsbyrå (Enisa) och de relevanta europeiska krishanterings- och samordningsmyndigheterna för civilskydd vid utarbetandet av beredskapsplanen. Underförstådda dataflöden som följer av tillgängliggörandet av beredskapsplanen. Byrån för digitala nätverk ska på begäran delge kommissionen närmare uppgifter om den analys som använts för att utarbeta beredskapsplanen. *När den är tillgänglig ska Berec offentliggöra den gemensamma mallen för insamling av information från de nationella*

Typ av data	Hänvisning till kravet/kraven	Standard och/eller specifikation (i tillämpliga fall)	Beskrivning av dataflöde
			regleringsmyndigheterna.
Information som säkerställer en gemensam situationsmedvetenhet och samstämmighet vid krishantering	Del II – Beredskap och resiliens	//	Om en naturkatastrof eller av människan orsakad störning, kris eller force majeure inbegriper eller sammanfaller med en storskalig cybersäkerhetsincident ska Berec tillhandahålla relevant information till Europeiska kontaktnätverket för cyberkriser (EU-CyCLONe) och till kommissionen.
Uppgifter rörande marknadsauktorisation och förfarandet med ett gemensamt pass	Del III – Auktorisation och pass för den inre marknaden	// Anmälan om avsikten att tillhandahålla nät eller tjänster ska göras i enlighet med en anmälningsmall som ska göras tillgänglig av Berec.	Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om eventuella begränsningar av friheten att tillhandahålla elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster. En leverantör som avser att tillhandahålla nät eller tjänster i en eller flera medlemsstater ska lämna in en anmälan till den nationella regleringsmyndigheten i en av dessa medlemsstater inom ramen för förfarandet med ett gemensamt pass. De underrättade behöriga myndigheterna ska vidarebefordra den mottagna anmälan till byrån för digitala nätverk. Om anmälan rör flera medlemsstater ska byrån för digitala nätverk vidarebefordra den för kännedom till de behöriga myndigheterna i de

Typ av data	Hänvisning till kravet/kraven	Standard och/eller specifikation (i tillämpliga fall)	Beskrivning av dataflöde
		En beskrivning, om sådan finns, av de uppgifter som ska ingå i bekräftelsen av auktorisationen.	andra medlemsstater där leverantören avser att bedriva verksamhet. Om anmälan gäller avsikten hos en leverantör som redan är verksam i en eller flera medlemsstater att utvidga sin verksamhet till att omfatta ytterligare medlemsstater, ska byrån för digitala nätverk vidarebefordra denna anmälan för kännedom till de behöriga myndigheterna i alla de berörda medlemsstaterna. Den myndighet som mottagit anmälan ska bekräfta auktorisationen att tillhandahålla elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster till leverantören. De myndigheter till vilka anmälningarna ingetts ska minst en gång varannan månad uppdatera informationen om alla mottagna anmälningar i den allmänt tillgängliga unionsdatabasen.
Riktlinjer för det allmänna auktorisationssystemet och uppgifter rörande ömsesidigt bistånd	Del III – Auktorisation och pass för den inre marknaden	//	Berec ska offentliggöra riktlinjer om det allmänna auktorisationssystemet, och då säkerställa att den relevanta informationen är tillgänglig för leverantörerna via webbsidan för byrån för digitala nätverk. Varje medlemsstat ska utse en nationell gemensam kontaktpunkt.

Typ av data	Hänvisning till kravet/kraven	Standard och/eller specifikation (i tillämpliga fall)	Beskrivning av dataflöde
			Den nationella gemensamma kontaktpunkten ska upprätthålla aktuell information om den nationella lagstiftning och de nationella förfaranden som är tillämpliga på tillhandahållandet av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster. Underförstådda dataflöden som rör ömsesidigt bistånd mellan de berörda myndigheterna i de olika medlemsstaterna.
Information om administrativa kostnader och avgifter	Del III – Auktorisation och pass för den inre marknaden	//	Om administrativa avgifter tas ut ska nationella regleringsmyndigheter eller andra behöriga myndigheter offentliggöra en årlig översikt över sina administrativa kostnader och den sammanlagda summan av uppburna avgifter.
Information om strategisk planering och förvaltning av radiospektrum (även i syfte att ta itu med skadliga störningar)	Del IV – Resurser (spektrum och nummer); Avdelning I, Spektrum – Kapitel I, Principer och mål	//	De behöriga myndigheterna måste informera kommissionen och andra relevanta behöriga myndigheter om ett beslut att tillåta en alternativ användning av det radiofrekvensband som harmoniserats i enlighet med beslut nr 676/2002/EG. Innehavare av nyttjanderätter till spektrum får begära att organet för radiospektrumpolitik löser problem rörande gränsöverskridande

Typ av data	Hänvisning till kravet/kraven	Standard och/eller specifikation (i tillämpliga fall)	Beskrivning av dataflöde
			samordning eller gränsöverskridande skadliga störningar. Organet för radiospektrumpolitik får avge ett yttrande med förslag till en samordnad lösning (och *ska* avge ett sådant yttrande om den ovannämnda innehavaren av nyttjanderätter till spektrum begär detta). Om gränsöverskridande problem inte löses inom en viss tidsram får de behöriga myndigheterna i en medlemsstat som påverkas eller innehavarna av en nyttjanderätt till spektrum begära att kommissionen ingriper.
Unionens spektrumstrategi och färdplaner	Del IV – Resurser (spektrum och nummer); Avdelning I, Spektrum – Kapitel II, Allokering	// Kortfattade innehållskrav för de nationella spektrumfärdplanerna.	Kommissionen ska tillhandahålla en spektrumstrategi för unionen. Inom nio månader från fastställandet av unionens färdplaner för spektrum ska de behöriga myndigheterna lämna in sina nationella spektrumfärdplaner till kommissionen och organet för radiospektrumpolitik. De behöriga myndigheterna ska offentliggöra de nationella färdplanerna för spektrum och regelbundet uppdatera dem. De behöriga myndigheterna ska regelbundet

Typ av data	Hänvisning till kravet/kraven	Standard och/eller specifikation (i tillämpliga fall)	Beskrivning av dataflöde
			rapportera till kommissionen och organet för radiospektrumpolitik om genomförandet av sina nationella färdplaner för spektrum.
Begäranden om omprövning av förlängningen av tidsfrister för att i undantagsfall tillåta alternativ användning (*där användningen av radiospektrum har harmoniserats genom tekniska genomförandeåtgärder i enlighet med beslut nr 676/2002/EG*)	Del IV – Resurser (spektrum och nummer); Avdelning I, Spektrum – Kapitel II, Allokering	//	En presumtiv spektrumanvändare eller kommissionen får utfärda en sådan begäran om omprövning till den berörda behöriga myndigheten.
Begäranden om harmonisering av radiospektrum	Del IV – Resurser (spektrum och nummer); Avdelning I, Spektrum – Kapitel II, Allokering	//	Varje berörd part får lämna in en motiverad begäran till kommissionen om att överväga en harmonisering av villkoren för tillgänglighet och/eller en effektiv användning av ett visst frekvensband. När en sådan begäran görs ska kommissionen anordna ett offentligt samråd och överlämna denna begäran antingen till organet för radiospektrumpolitik för en rapport eller ett yttrande, och/eller till radiospektrumkommittén (som också får anta ett yttrande).

Typ av data	Hänvisning till kravet/kraven	Standard och/eller specifikation (i tillämpliga fall)	Beskrivning av dataflöde
			Kommissionen ska översända ett rimligt svar till den som gjort begäran (inom en rimlig tidsfrist, helst sex månader från mottagandet). Kommissionen ska offentliggöra begäran och svaret.
Information om individuella nyttjanderätter	Del IV – Resurser (spektrum och nummer); Avdelning I, Spektrum – Kapitel III, Tilldelningar	//	De behöriga myndigheterna ska informera berörda parter om de villkor som ska vara knutna till individuella nyttjanderätter innan de införs. Samma sak gäller för nya kriterier för bedömning av efterlevnaden. Organet för radiospektrumpolitik ska samla in exempel på god praxis med avseende på valet mellan allmänna auktorisationer och individuella rättigheter.
Data rörande allmänna auktorisationsvillkor för användning av radiospektrum	Del IV – Resurser (spektrum och nummer); Avdelning I, Spektrum – Kapitel III, Tilldelningar	//	Presumtiva användare av radiospektrum i två eller flera medlemsstater (eller kommissionen) får begära att de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten gemensamt inom organet för radiospektrumpolitik fastställer allmänna auktorisationsvillkor. De behöriga myndigheterna ska informera kommissionen om sådana begäranden. Underförstådda dataflöden som skulle följa om

Typ av data	Hänvisning till kravet/kraven	Standard och/eller specifikation (i tillämpliga fall)	Beskrivning av dataflöde
			kommissionen skulle begära hjälp av organet för radiospektrumpolitik, byrån för digitala nätverk, kommunikationskommittén eller externa experter vid genomförandet av auktorisationsförfarandet.
Andra data om individuella rättigheter	Del IV – Resurser (spektrum och nummer); Avdelning I, Spektrum – Kapitel III, Tilldelningar	//	Begäran från innehavare av individuella rättigheter om förnyelse av dessa. Innehavaren av nyttjanderätterna ska till den behöriga myndigheten anmäla sin avsikt att överlåta eller leasa nyttjanderätter. Denna information ska offentliggöras av den nämnda behöriga myndigheten. Varje tredje part som är intresserad av att använda en del av spektrumet inom ett visst territorium eller under en viss tid ska ha rätt att uttrycka sitt intresse för den behöriga myndigheten.
Data för den dynamiska databasen för geolokalisering och övervakning av möjligheter för spektrumanvändning	Del IV – Resurser (spektrum och nummer); Avdelning I, Spektrum – Kapitel III, Tilldelningar	Kommissionen får anta genomförandeakter för att definiera de spektrumband som omfattas av databasen och utarbeta praktiska arrangemang och enhetliga format för de behöriga myndigheternas insamling och	Databasen ska innehålla aktuell information som samlats in och tillhandahållits av medlemsstaterna.

Typ av data	Hänvisning till kravet/kraven	Standard och/eller specifikation (i tillämpliga fall)	Beskrivning av dataflöde
		tillhandahållande av uppgifter till kommissionen.	
Data som används inom ramen för förfarandet för den inre marknaden för spektrum	Del IV – Resurser (spektrum och nummer); Avdelning I, Spektrum – Kapitel III, Tilldelningar	Minimikrav för innehåll.	När de behöriga myndigheterna avser att genomföra ett urvalsförfarande (eller att ändra eller förnya vissa rättigheter) ska de offentliggöra sitt förslag till slutlig åtgärd och meddela detta till kommissionen, organet för radiospektrumpolitik, Berec och de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater. De behöriga myndigheterna, organet för radiospektrumpolitik, Berec och kommissionen får kommentera förslaget till åtgärd inom 30 arbetsdagar. Kommissionen ska i sådana fall informera Berec och nationella regleringsmyndigheter om sina förbehåll, och samtidigt offentliggöra dem. Inom 30 arbetsdagar efter meddelandet av kommissionens förbehåll ska organet för radiospektrumpolitik och Berec avge sina yttranden om kommissionens meddelande. Inom 60 arbetsdagar efter meddelandet av sina förbehåll får kommissionen fatta ett beslut. Den behöriga myndigheten ska inom sex månader från dagen för kommissionens beslut

Typ av data	Hänvisning till kravet/kraven	Standard och/eller specifikation (i tillämpliga fall)	Beskrivning av dataflöde
			anmäla ett nytt åtgärdsförslag till organet för radiospektrumpolitik, Berec och kommissionen. Byrån för digitala nätverk ska föra protokoll över unionsförfarandena för den inre marknaden för spektrum.
Data rörande registrering och samordning av satellitsystem hos Internationella teleunionen (ITU)	Del IV – Resurser (spektrum och nummer); Avdelning II, Användning av spektrum via satellit	//	En behörig spektrummyndighet ska informera kommissionen och andra behöriga myndigheter inom organet för radiospektrumpolitik om varje begäran om att hos ITU registrera, samordna eller registrera ett satellitsystem som är avsett att omfatta mer än en medlemsstat eller markstation. - Medlemsstaterna och kommissionen får lämna synpunkter på denna begäran. Vid mottagandet av en begäran om samordning enligt ITU:s regler av frekvenser eller en position i omloppsbanan för ett satellitsystem eller en markstation, ska den berörda behöriga myndigheten underrätta kommissionen och övriga behöriga myndigheter om detta genom organet för radiospektrumpolitik. - Underförstådda dataflöden som följer av den samordningsroll som innehas av organet för radiospektrumpolitik när två

Typ av data	Hänvisning till kravet/kraven	Standard och/eller specifikation (i tillämpliga fall)	Beskrivning av dataflöde
			eller fler behöriga myndigheter tar emot begäranden avseende samma frekvensband eller samma position i omloppsbanan. När en begäran inkommer om samordning av spektrumanvändningen mellan mark- och rymdbaserade applikationer enligt ITU-reglerna rörande radiospektrum som har harmoniserats i enlighet med beslut nr 676/2002/EG, ska den berörda behöriga myndigheten anmäla en sådan begäran till kommissionen, som omedelbart ska vidarebefordra denna till medlemmarna i radiospektrumkommittén.

Typ av data	Hänvisning till kravet/kraven	Standard och/eller specifikation (i tillämpliga fall)	Beskrivning av dataflöde
Data rörande auktorisationer på unionsnivå för användning av satellitspektrum	Del IV – Resurser (spektrum och nummer); Avdelning II, Användning av spektrum via satellit	//	Leverantörerna ska lämna in en anmälan till kommissionen. Automatiska dataflöden i medlemsstaterna som omfattas av en unionsauktorisation som beviljas av kommissionen. Behöriga myndigheter eller sökande får begära att kommissionen överväger att begränsa antalet unionsauktorisationer i ett visst frekvensband. I så fall ska kommissionen ge berörda parter möjlighet att yttra sig i ett offentligt samråd. Alla företag ska till kommissionen lämna in en ansökan om unionsauktorisation för användning av radiospektrum för tillhandahållande av satellitkommunikationstjänster och satellitnät. - Kommissionen ska efter mottagandet offentliggöra dessa ansökningar. - Organet för radiospektrumpolitik ska inom tio arbetsdagar avge ett yttrande till kommissionen.

Typ av data	Hänvisning till kravet/kraven	Standard och/eller specifikation (i tillämpliga fall)	Beskrivning av dataflöde
Uppgifter i samband med tillsyn och rättsmedel (inklusive åtgärdande av satellitstörningar)	Del IV – Resurser (spektrum och nummer); Avdelning II, Användning av spektrum via satellit	//	Underförstådda dataflöden som följer av att kommissionen (med hjälp av organet för radiospektrumpolitik) undersöker påstådda överträdelser av de villkor som är knutna till unionsauktorisationen eller av rättsliga bestämmelser. - Om en behörig myndighet anser att en innehavare av en unionsauktorisation inte uppfyller något villkor, ska denna myndighet uppmärksamma kommissionen och organet för radiospektrumpolitik på detta. - Om kommissionen finner att en innehavare av en unionsauktorisation inte uppfyller något villkor, ska den underrätta den operatören om sina iakttagelser. - Kommissionen ska underrätta medlemsstaterna om sina verkställighetsåtgärder. Om en behörig myndighet beslutar att skjuta upp tillämpningen av en åtgärd som beslutats av kommissionen, ska den i förväg underrätta kommissionen om detta. Om en behörig myndighet på eget initiativ

Typ av data	Hänvisning till kravet/kraven	Standard och/eller specifikation (i tillämpliga fall)	Beskrivning av dataflöde
			vidtar interimistiska åtgärder för att undvika skadliga störningar på sitt territorium, ska den underrätta kommissionen och övriga behöriga myndigheter om detta. - Omvänt får kommissionen också begära att sådana interimistiska åtgärder antas.
Data rörande strategisk planering och förvaltning av nummerresurser	Del IV – Resurser (spektrum och nummer); Avdelning III, Nummerresurser	//	Underförstådda dataflöden som följer av samarbetet mellan kommissionen, byrån för digitala nätverk, och de nationella regleringsmyndigheterna vid den strategiska planeringen av nummerresurser i unionen och vid fastställandet av den potentiella användningen av nummerresurser för gränsöverskridande eller alleuropeiska tjänster.

Typ av data	**Hänvisning till kravet/kraven**	**Standard och/eller specifikation (i tillämpliga fall)**	**Beskrivning av dataflöde**
Data rörande alleuropeiska nummerresurser	Del IV – Resurser (spektrum och nummer); Avdelning III, Nummerresurser	// Sex månader efter antagandet av unionens nummerplan ska byrån för digitala nätverk inrätta förfarandet och systemet för tillhandahållande av information.	Underförstått dataflöde som följer av de nationella regleringsmyndigheternas samarbete med byrån för digitala nätverk vid allokeringen av nummer eller nummerserier för alleuropeiska nummerresurser. Information som ska tillhandahållas i god tid av de nationella regleringsmyndigheterna om allokeringen av nummer och mottagarna av dessa nummer (uppgifter som behövs för att mata in den databas över alleuropeiska nummerresurser som inrättats av byrån för digitala nätverk).

Typ av data	Hänvisning till kravet/kraven	Standard och/eller specifikation (i tillämpliga fall)	Beskrivning av dataflöde
Uppgifter om nationella nummerresurser	Del IV – Resurser (spektrum och nummer); Avdelning III, Nummerresurser	//	Andra företag än leverantörer av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster får begära att de nationella regleringsmyndigheterna beviljar nyttjanderätter till nummerresurser från de nationella nummerplanerna för tillhandahållande av specifika tjänster till dem. De nationella regleringsmyndigheterna får begära hjälp från byrån för digitala nätverk med att samordna sin verksamhet för att säkerställa en effektiv förvaltning av nummerresurserna. De nationella regleringsmyndigheterna eller andra behöriga myndigheter ska till byrån för digitala nätverk regelbundet överföra de uppgifter som behövs för databasen över nummerresurser med rätt till extraterritoriell användning inom unionen. De nationella regleringsmyndigheterna ska offentliggöra de nationella nummerplanerna samt alla senare tillägg till eller ändringar av dessa. Vartannat år ska Berec lägga fram en rapport om de olika formerna av nationell praxis för beviljande av nyttjanderätter till nationella och

Typ av data	Hänvisning till kravet/kraven	Standard och/eller specifikation (i tillämpliga fall)	Beskrivning av dataflöde
			alleuropeiska nummerresurser.

Typ av data	Hänvisning till kravet/kraven	Standard och/eller specifikation (i tillämpliga fall)	Beskrivning av dataflöde
Uppgifter i samband med beviljande av nyttjanderätter till nummerresurser	Del IV – Resurser (spektrum och nummer); Avdelning III, Nummerresurser	//	Företagen får begära att de nationella regleringsmyndigheterna beviljar individuella nyttjanderätter till nummerresurser. De nationella regleringsmyndigheterna ska fatta beslut om ovannämnda begäran och offentliggöra dessa beslut. Den nationella regleringsmyndigheten i en medlemsstat får göra en begäran som visar på en överträdelse av de relevanta konsumentskyddsreglerna eller den nationella lagstiftningen till de nationella regleringsmyndigheterna i den medlemsstat där nyttjanderätterna till nummerresurserna har beviljats. Underförstådda dataflöden som följer av att ge byrån för digitala nätverk i uppdrag att främja och samordna informationsutbytet mellan de nationella regleringsmyndigheterna i de olika berörda medlemsstaterna och säkerställa en lämplig samordning av arbetet dem emellan.

Typ av data	Hänvisning till kravet/kraven	Standard och/eller specifikation (i tillämpliga fall)	Beskrivning av dataflöde
Information om nedsläckningen av kopparnätet och data för planeringen av övergången	Del V – Övergång till fiber, marknadernas funktionssätt och konkurrens; Avdelning I, Övergång till fibernät	Nedsläckningsområdena ska avgränsas med beaktande av kommissionens riktlinjer som ska antas senast den 29 februari 2028. Hållbarhetsvillkoren kräver att fibernäten dras i närheten av minst 95 % av bostäderna i nedsläckningsområdet. De nationella regleringsmyndigheterna ska fastställa objektiva och transparenta parametrar och kriterier för bedömning av ”i närheten”, rimlig ansträngning, rimliga kostnader och överkomlighet.	De nationella regleringsmyndigheterna ska offentliggöra förteckningen över nedsläckningsområden och eventuella uppdateringar därav, jämte förteckningar över de nedsläckningsområden där hållbarhetsvillkoren är uppfyllda (ska offentliggöras senast den 30 juni 2029 och minst var tolfte månad därefter i fem år). Medlemsstaterna ska senast den 31 oktober 2029 utarbeta och till kommissionen anmäla en plan för övergången till fiber, som innehåller information om täckningen av koppar- och fibernäten, utbyggnadsåtgärder, statusen för nedsläckningsområdena och milstolpar för migreringen, med en uppdaterad plan som ska anmälas senast den 30 juni 2034 i vilken det ska rapporteras om hur genomförandet fortskrider. Verksamhetsutövarna ska lämna in sina planer för nedsläckningen av kopparnätet till de nationella regleringsmyndigheterna inom sex månader efter det att mandatet antagits, och rapportera om hur genomförandet fortskrider med intervaller som fastställs av myndigheten. Slutanvändarna i de berörda områdena ska informeras om tidpunkten för nedsläckningen

Typ av data	Hänvisning till kravet/kraven	Standard och/eller specifikation (i tillämpliga fall)	Beskrivning av dataflöde
			av kopparnätet, de nödvändiga ändringarna med avseende på tjänster eller utrustning samt de alternativa tjänster som finns tillgängliga.

Typ av data	Hänvisning till kravet/kraven	Standard och/eller specifikation (i tillämpliga fall)	Beskrivning av dataflöde
Förfaranden för tillträde och samtrafik samt resultat av regleringsmässiga bedömningar	Del V – Övergång till fiber, marknadernas funktionssätt och konkurrens; Avdelning III, Samtrafik Kapitel II: Symmetriska regler för tillträde	Förfarandena måste säkerställa att företag, inbegripet små och medelstora företag samt leverantörer med begränsad geografisk räckvidd, kan dra nytta av de ålagda skyldigheterna. Skyldigheterna och villkoren måste vara objektiva, öppna, proportionella och icke-diskriminerande, och måste genomföras i enlighet med artiklarna 186 och 85.	De nationella regleringsmyndigheterna ska ge vägledning och offentliggöra de förfaranden som är tillämpliga för beviljande av tillträde och samtrafik. De nationella regleringsmyndigheter eller andra behöriga myndigheter som har infört skyldigheter och villkor enligt artikel 69 ska bedöma resultaten av dessa senast fem år efter antagandet av den föregående åtgärden och ska meddela resultatet av sin bedömning i enlighet med de förfaranden som avses i artiklarna 186 och 85.

Typ av data	Hänvisning till kravet/kraven	Standard och/eller specifikation (i tillämpliga fall)	Beskrivning av dataflöde
Marknadsdefinitioner, resultat av marknadsanalyser, regleringsåtgärder och vägledningsdokument	Del V – Övergång till fiber, marknadernas funktionssätt och konkurrens; Avdelning IV: Marknader och konkurrens Kapitel I – Marknadsanalys och betydande inflytande på marknaden	Rekommendationen ska identifiera produkt- och tjänstemarknader som definieras i enlighet med konkurrensrättsliga principer. Marknadsanalysen måste följa förfarandena i artiklarna 186 och 85, genomföras i god tid och avslutas inom ett år. Marknader där förhandsreglering införs ska ses över vart femte år för att avgöra om de tre kriterierna i artikel 72.1 är uppfyllda. Riktlinjerna för betydande inflytande på marknaden ska vara förenliga med relevanta konkurrensrättsliga principer och innehålla riktlinjer för hur begreppet ”betydande inflytande på marknaden” ska tillämpas på förhandsreglering av marknader för elektronisk kommunikation.	Kommissionen ska anta en rekommendation om fastställande av relevanta produkt- och tjänstemarknader efter att ha genomfört offentliga samråd och med beaktande av Berecs yttrande, och ska se över denna regelbundet vart femte år. De nationella regleringsmyndigheterna ska genomföra marknadsanalyser och anmäla motsvarande förslag till regleringsåtgärder i enlighet med artikel 85 inom fem år från antagandet av en tidigare åtgärd. Berec ska, på motiverad begäran av kommissionen eller minst två nationella regleringsmyndigheter, genomföra analyser av potentiella gränsöverskridande marknader eller, på motiverad begäran av kommissionen, minst två nationella regleringsmyndigheter eller marknadsaktörer, analyser av gränsöverskridande efterfrågan från slutanvändare. Kommissionen ska, efter samråd med Berec, offentliggöra riktlinjer för betydande inflytande på marknaden.
Information om	Del V – Övergång till	En beskrivning måste	Företag som anses ha ett betydande inflytande

Typ av data	Hänvisning till kravet/kraven	Standard och/eller specifikation (i tillämpliga fall)	Beskrivning av dataflöde
kostnadsredovisningssystem och uppgifter om kontroll av efterlevnad	fiber, marknadernas funktionssätt och konkurrens; Avdelning IV: Marknader och konkurrens Kapitel II: Korrigeringsåtgärder avseende tillträde för företag med betydande inflytande på marknaden	offentliggöras av kostnadsredovisningssystemet som visar åtminstone de huvudkategorier under vilka kostnaderna grupperas och de regler som används för kostnadsfördelningen. Systemet måste kontrolleras av ett kvalificerat oberoende organ	på marknaden och som omfattas av kostnadsredovisningskrav ska offentliggöra en beskrivning av sina kostnadsredovisningssystem. Ett kvalificerat oberoende organ ska kontrollera att kostnadsredovisningssystemet efterlevs och årligen offentliggöra en redogörelse av efterlevnaden. Om ett företag har en skyldighet rörande kostnadsorientering av priser ska det till den nationella regleringsmyndigheten lämna in en fullständig motivering till sina priser, inklusive bevis för att avgifterna härrör från kostnader och inbegriper en rimlig avkastning på investeringarna. De nationella regleringsmyndigheterna får kräva att företagen justerar priserna på grundval av denna information.
Information om åtaganden som erbjuds av operatörer med betydande marknadsinflytande	Del V – Övergång till fiber, marknadernas funktionssätt och konkurrens; Avdelning IV: Marknader och konkurrens Kapitel II:	Åtagandena ska vara tillräckligt detaljerade när det gäller omfattning, varaktighet, tidpunkt och genomförandemetod för att den nationella regleringsmyndigheten ska kunna bedöma dem.	Företag som anses ha ett betydande inflytande på marknaden får erbjuda åtaganden till nationella regleringsmyndigheter med avseende på villkor för tillträde, saminvesteringar eller bådadera. De nationella regleringsmyndigheterna ska genomföra ett offentligt samråd (marknadstest)

Typ av data	Hänvisning till kravet/kraven	Standard och/eller specifikation (i tillämpliga fall)	Beskrivning av dataflöde
	Korrigeringsåtgärder avseende tillträde för företag med betydande inflytande på marknaden		om de erbjudna åtagandena med berörda parter, särskilt tredje parter som berörs direkt. Potentiella saminvesterare eller operatörer som ansöker om tillträde kan lämna synpunkter på efterlevnaden och föreslå ändringar. Den nationella regleringsmyndigheten ska meddela de preliminära slutsatserna till företaget, som får revidera sitt ursprungliga erbjudande. När åtagandena har gjorts bindande ska företaget utan onödigt dröjsmål informera den nationella regleringsmyndigheten om eventuella förändringar av de omständigheter som är relevanta för åtagandena. De nationella regleringsmyndigheterna ska övervaka, utöva tillsyn över och säkerställa efterlevnaden av de bindande åtagandena.
Förslag till regleringsåtgärder, kommentarer, yttranden, beslut och slutlig antagen åtgärd	Del V – Övergång till fiber, marknadernas funktionssätt och konkurrens; Avdelning IV: Marknader och konkurrens Kapitel III: Inremarknadsförfaranden	Förslag till åtgärder måste offentliggöras och samtidigt meddelas till kommissionen, Berec och de nationella regleringsmyndigheterna i andra medlemsstater, med angivande av skälen i enlighet med artikel 20.3. Berec ska avge ett yttrande inom 30 arbetsdagar från början av 90-	De nationella regleringsmyndigheterna ska till kommissionen, Berec och andra nationella regleringsmyndigheter meddela förslag till åtgärder som omfattas av artiklarna 69, 72 och 73–84 och som skulle påverka handeln mellan medlemsstaterna. Dessa organ får lämna synpunkter inom 30 arbetsdagar. Om kommissionen uppger att det förekommer allvarliga tvivel eller hinder på den inre

Typ av data	Hänvisning till kravet/kraven	Standard och/eller specifikation (i tillämpliga fall)	Beskrivning av dataflöde
	för marknadsreglering	dagarsperioden. Provisoriska åtgärder enligt artikel 86 är giltiga i högst tolv månader.	marknaden ska Berec avge ett yttrande inom 30 arbetsdagar. De nationella regleringsmyndigheterna ska underrätta kommissionen och Berec om alla antagna slutliga åtgärder. När det gäller provisoriska åtgärder ska de nationella regleringsmyndigheterna utan dröjsmål meddela dem till kommissionen, andra nationella regleringsmyndigheter och Berec. Kommissionen får anta rekommendationer eller riktlinjer efter att ha genomfört offentliga samråd och samråd med de nationella regleringsmyndigheterna, och med största möjliga beaktande av Berecs yttrande.
Information om nätkapacitetshantering, trafikstyrningsåtgärder, parametrar för tjänstekvalitet, efterlevnadsuppgifter och resultat av efterlevnadskontroll	Del VI – Tjänster Avdelning II: Öppen internetanslutning	Tvåårsrapportering av leverantörer som omfattar näthantering/trafikstyrning och motiveringar. Berec-mallen senast den [datum för antagandet + 1 år]. Berecs riktlinjer ska innehålla uppgifter om parametrar för tjänstekvalitet, mätmetoder, informationsformat (bilaga III), publiceringsformat	Leverantörerna lämnar in information vartannat år till de nationella regleringsmyndigheterna om nätkapacitet och trafikstyrning. De nationella regleringsmyndigheterna delar information med Berec. Berec offentliggör tvåårsrapporter om de nationella regleringsmyndigheternas praxis och slutsatser, en gemensam mall för insamling och riktlinjer för genomförande efter samråd med berörda parter och i samarbete med kommissionen. De nationella regleringsmyndigheterna tar största möjliga

Typ av data	Hänvisning till kravet/kraven	Standard och/eller specifikation (i tillämpliga fall)	Beskrivning av dataflöde
		(bilaga IV) och mekanismer för kvalitetscertifiering, däribland parametrar för slutanvändare med funktionsnedsättning.	hänsyn till Berecs riktlinjer för verkställighet.
Avtalsinformation, transparensinformation, prestandauppgifter, meddelanden om avtalsändringar, uppgifter om övervakning av förbrukningen	Del VI – Tjänster Avdelning III: Slutanvändares rättigheter Kapitel I: Konsumenträttigheter	Information tillhandahålls på ett tydligt och begripligt sätt på ett varaktigt medium eller lätt nedladdningsbart dokument (artikel 96.2). En mall för avtalssammanfattningen kan fastställas av kommissionen efter samråd med Berec. Öppenhetsinformation offentliggörs på ett tydligt, heltäckande och maskinläsbart sätt enligt bilaga IV. Tillgängligt format enligt bilaga 1 till direktiv (EU) 2019/882 för slutanvändare med funktionsnedsättning. Prestationsövervakning enligt Berecs riktlinjer (artikel 95.3).	leverantörer av internetanslutningstjänster eller allmänt tillgängliga interpersonella kommunikationstjänster överlämnar avtalsinformation (bilaga III) och en avtalssammanfattning till konsumenterna innan avtal ingås. Leverantörer offentliggör transparensinformation (bilaga IV) i maskinläsbart format. Leverantörer erbjuder faciliteter för övervakning av förbrukningen med aktuell information om användningsnivåer och meddelanden innan gränserna nås. Leverantörer underrättar konsumenterna minst en månad i förväg om avtalsändringar på ett varaktigt medium. Prestandauppgifter för internetanslutningstjänster övervakas enligt Berecs riktlinjer och certifieras av de nationella regleringsmyndigheterna.

Typ av data	Hänvisning till kravet/kraven	Standard och/eller specifikation (i tillämpliga fall)	Beskrivning av dataflöde
Information om bytesförfarandet, nummerportabilitetsdata, porteringstidsplaner, kontinuitetsdata för tjänsterna, kompensationsinformation, samtyckesposter	Del VI – Tjänster Avdelning III: Slutanvändares rättigheter Kapitel II: Rättigheter för slutanvändare	//	De mottagande och överförande leverantörerna av internetanslutningstjänster ger slutanvändarna information under bytesprocessen. Båda leverantörerna utbyter data för att säkerställa kontinuitet och aktivering inom de överenskomna tidsfristerna. De nationella regleringsmyndigheterna erhåller information för att övervaka efterlevnaden och säkerställa att slutanvändarna informeras och skyddas. Berec tar fram riktlinjer om förfarandedetaljer och ersättning efter samråd med berörda parter och i samarbete med kommissionen. Mikroföretag informerar slutanvändarna om undantag innan avtal ingås.
Information om bedräglig verksamhet, uppgifter från nödkommunikation, uppgifter från varningar till allmänheten, uppgifter från nummerpresentationer, information av allmänt intresse, information om tillgänglighet för	Del VI – Tjänster Avdelning III: Slutanvändares rättigheter Kapitel III: Faciliteter och funktioner för slutanvändare	Information om varifrån samtalet kommer enligt harmoniserade europeiska kriterier (delegerad akt senast den [datum för antagandet + 2 år]). Information av allmänt intresse i standardiserat format. Nummerpresentation med hjälp av enkla och kostnadsfria metoder.	Byrån för digitala nätverk samlar in bedrägeriinformation från nationella myndigheter, Europol och berörda parter. Berec utfärdar riktlinjer för förebyggande av bedrägerier efter samråd med Enisa. Medlemsstaterna rapporterar alarmeringscentralernas E.164-nummer till

Typ av data	Hänvisning till kravet/kraven	Standard och/eller specifikation (i tillämpliga fall)	Beskrivning av dataflöde
slutanvändare med funktionsnedsättning		Tillgänglighet enligt direktiv (EU) 2019/882.	byrån för digitala nätverk för upprätthållande av databasen under Berecs tillsyn. Leverantörerna sprider information av allmänt intresse från de offentliga myndigheterna till slutanvändarna. Leverantörerna säkerställer att lokaliseringsuppgifter utan dröjsmål överförs till alarmeringscentralerna. Leverantörer överför varningar till allmänheten till slutanvändare i berörda geografiska områden. Leverantörer inför nummerpresentation och begränsningsmekanismer på slutanvändarnas begäran.
Namn på nationella regleringsmyndigheter och andra behöriga myndigheter och deras respektive uppgifter, anmälan av nationella regleringsmyndigheter och andra behöriga myndigheter och deras ansvarsområden, årliga rapporter från nationella regleringsmyndigheter, de nationella regleringsmyndigheternas årliga budgetar	Del VII – Styrning Avdelning I: Nationella regleringsmyndigheter och andra behöriga myndigheter	Offentliggörande i lättillgänglig form. Årlig rapportering. Budgetkontrollen utövas på ett öppet sätt och offentliggörs.	Medlemsstaterna offentliggör namn på nationella regleringsmyndigheter och andra behöriga myndigheter och deras uppgifter. Medlemsstaterna underrättar kommissionen om alla myndigheter som tilldelats uppgifter enligt denna förordning och om deras ansvarsområden, inklusive eventuella ändringar. De nationella regleringsmyndigheterna rapporterar årligen om läget på marknaden, beslut, resursfördelning och framtidsplaner. De nationella regleringsmyndigheternas årliga budgetar offentliggörs. Budgetkontrollen utövas

Typ av data	Hänvisning till kravet/kraven	Standard och/eller specifikation (i tillämpliga fall)	Beskrivning av dataflöde
			på ett öppet sätt och offentliggörs.
Berecs regleringsuppgifter (offentlig förteckning), Berecs yttranden, riktlinjer, rapporter, rekommendationer, gemensamma ståndpunkter, bästa praxis, beställda studier, resultat av offentliga samråd, uppgifter som samlats in av nationella regleringsmyndigheter, tvååriga arbetsprogram, tvååriga verksamhetsrapport, ledamöter av nämnden för regleringsmyndigheterna och deras suppleanter, arbetsordning, samarbetsavtal med behöriga organ/myndigheter	Del VII – Styrning Avdelning II: Berecs uppgifter och organisation	Öppet, återanvändbart, maskinläsbart format. Publikationer på Berecs webbplats och EU:s digitala ingång.	Berec offentliggör en förteckning över regleringsuppgifter och uppdaterar denna när nya uppgifter tilldelas. Berec offentliggör slutliga yttranden, riktlinjer, rapporter, rekommendationer, gemensamma ståndpunkter, bästa praxis, beställda studier och utkast till dokument för offentliga samråd. Resultaten av offentliga samråd offentliggörs. Berec övervakar byrån för digitala nätverk när det gäller att upprätta och upprätthålla databaser om anmälningar, nummerresurser, alarmeringscentraler, mervärdestjänster och tillgång till alarmeringstjänster. Uppgifter samlas in av de nationella regleringsmyndigheterna i ett öppet, maskinläsbart format på Berecs webbplats/EU:s digitala ingång. Förteckning över styrelseledamöter och suppleanter med intresseförklaringar offentliggörs. Berec antar och offentliggör det tvååriga arbetsprogrammet, den tvååriga verksamhetsrapporten och arbetsordningen.
Det tvååriga arbetsprogrammet och den tvååriga	Del VII – Styrning	//	Styrelsen för organet för radiospektrumpolitik ska överlämna sitt tvååriga arbetsprogram till

Typ av data	Hänvisning till kravet/kraven	Standard och/eller specifikation (i tillämpliga fall)	Beskrivning av dataflöde
verksamhetsrapporten från organet för radiospektrumpolitik, samt informationsutbyten mellan Berec och organet för radiospektrumpolitik	Avdelning IV: Gemensamma bestämmelser för och samarbete mellan Berec och organet för radiospektrumpolitik		Europaparlamentet, rådet och kommissionen samt sin tvååriga verksamhetsrapport till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Berec och organet för radiospektrumpolitik ska säkerställa att det förekommer ett regelbundet utbyte av information och sakkunskap i frågor av ömsesidigt intresse.
Den årliga budgeten och konsoliderade årliga verksamhetsrapporten från byrån för digitala nätverk Årsrapport om framstegen i riktning mot den inre marknaden för elektronisk kommunikation	Del VII – Styrning Avdelning V: Byrån för digitala nätverk Kapitel I: Uppgifter och organisation för byrån för digitala nätverk	//	Direktören utarbetar utkastet till årsrapport om den verksamhet som utförs av byrån för digitala nätverk för bedömning och antagande av styrelsen. Styrelsen inger senast den 1 juli varje år den konsoliderade årliga verksamhetsrapporten och sin bedömning till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten. Byrån för digitala nätverk ska i samordning med Enisa offentliggöra en årlig rapport om framstegen i riktning mot den inre marknaden för elektronisk kommunikation. Ett utkast till rapport ska lämnas in till Berec och organet för radiospektrumpolitik för godkännande innan den offentliggörs.

Typ av data	Hänvisning till kravet/kraven	Standard och/eller specifikation (i tillämpliga fall)	Beskrivning av dataflöde
Det samlade programdokumentet, årsbudgeten, den konsoliderade årliga verksamhetsrapporten och räkenskaperna för byrån för digitala nätverk	Del VII – Styrning Avdelning V: Byrån för digitala nätverk Kapitel II: Budget och programplanering för byrån för digitala nätverk	//	Byrån för digitala nätverk vidarebefordrar utkastet till kommissionen, Europaparlamentet och rådet. Efter att ha mottagit kommissionens yttrande antar byrån för digitala nätverk det slutliga samlade programdokumentet och budgeten. Byrån för digitala nätverk lämnar in preliminära redovisningar till kommissionens räkenskapsförare och revisionsrätten senast den 1 mars. Direktören överlämnar den slutliga redovisningen till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten senast den 1 juli, tillsammans med styrelsens yttrande och den konsoliderade årliga verksamhetsrapporten.
Informationsutbyte, tillgång till handlingar, intresseförklaringar, kommunikationsverksamhet och utvärderingar	Del VII – Styrning Avdelning V: Byrån för digitala nätverk Kapitel III: Allmänna bestämmelser	Gemensamma mallar	Kommissionen och de nationella myndigheterna utbyter information med Berec, organet för radiospektrumpolitik och byrån för digitala nätverk på motiverad begäran, om möjligt med användning av gemensamma rapporteringsformat. Byrån för digitala nätverk handhar ett informations- och kommunikationssystem som möjliggör detta utbyte. Styrelseledamöterna, direktören och personalen

Typ av data	Hänvisning till kravet/kraven	Standard och/eller specifikation (i tillämpliga fall)	Beskrivning av dataflöde
			lämnar in intresseförklaringar, varav styrelseledamöternas och direktörens offentliggörs. Berec, organet för radiospektrumpolitik och byrån för digitala nätverk informerar allmänheten om sin verksamhet och resultat. Kommissionen genomför femåriga utvärderingar av Berec, organet för radiospektrumpolitik och byrån för digitala nätverk, och rapporterar resultaten till Europaparlamentet, rådet, styrelsen och allmänheten. Medborgare och juridiska personer får begära tillgång till handlingar som innehas av Berec, organet för radiospektrumpolitik och byrån för digitala nätverk.
Tillhandahållande av information, geografiska kartläggningar och samrådsmekanismer, undersökningsresultat	DEL VIII: Allmänna bestämmelser och slutbestämmelser AVDELNING I: Tillhandahållande av information, kartläggningar och samrådsmekanism	Berecs riktlinjer, gemensamma rapporteringsformat och mallar	Företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster tillhandahåller på begäran information till de nationella regleringsmyndigheterna, andra behöriga myndigheter, Berec och organet för radiospektrumpolitik. De nationella regleringsmyndigheterna och andra behöriga myndigheter utbyter på motiverad begäran denna information med kommissionen, Berec,

Typ av data	Hänvisning till kravet/kraven	Standard och/eller specifikation (i tillämpliga fall)	Beskrivning av dataflöde
			organet för radiospektrumpolitik och myndigheter i andra medlemsstater. De nationella regleringsmyndigheterna eller andra behöriga myndigheter genomför geografiska kartläggningar av anläggningen av bredbandsnät, och samlar då in uppgifter om nuvarande räckvidd och framtida prognoser från företag och offentliga myndigheter. Dessa kartläggningsresultat delas med lokala, regionala och nationella myndigheter, Berec och kommissionen. De nationella regleringsmyndigheterna och andra behöriga myndigheter offentliggör förslag till åtgärder för offentliga samråd och offentliggör resultaten. Myndigheterna samråder med slutanvändare, konsumenter, tillverkare och företag i frågor som rör elektroniska kommunikationstjänster.
Standardiseringsverksamhet och harmoniseringsåtgärder	DEL VIII: Allmänna bestämmelser och slutbestämmelser AVDELNING II: Harmoniseringsförfaranden	Europeiska standarder; internationella standarder (ITU, Cept, ISO, IEC)	Kommissionen offentliggör förteckningar över icke-obligatoriska standarder och tekniska specifikationer i *Europeiska unionens officiella tidning*. De nationella regleringsmyndigheterna och andra behöriga myndigheter informerar kommissionen när de väljer att inte följa kommissionens rekommendationer, och anger

Typ av data	Hänvisning till kravet/kraven	Standard och/eller specifikation (i tillämpliga fall)	Beskrivning av dataflöde
			då skälen till sin ståndpunkt. Berec avger yttranden till kommissionen om harmoniseringsfrågor och får ge råd om föreslagna åtgärder. Kommissionen informerar Europaparlamentet och rådet när den inte antar rekommendationer eller beslut och offentliggör skälen till detta.
Tvistlösningsförfaranden och tvistlösningsbeslut	DEL VIII: Allmänna bestämmelser och slutbestämmelser AVDELNING III: Tvistlösning	//	De nationella regleringsmyndigheterna utfärdar bindande beslut för att lösa tvister mellan företag inom fyra månader och offentliggör dessa beslut. Vid gränsöverskridande tvister underrättar de nationella regleringsmyndigheterna Berec, som avger yttranden med uppmaning till särskilda åtgärder.
Vägledning om ekosystemsamarbete och medling	DEL VIII: Allmänna bestämmelser och slutbestämmelser AVDELNING IV: Ekosystemsamarbete	Berecs riktlinjer om ekosystemsamarbete	Berec offentliggör riktlinjer som främjar samarbetet mellan leverantörer av elektroniska kommunikationsnät och företag inom närliggande sektorer. De nationella regleringsmyndigheterna informerar Berec inom en vecka efter det att en begäran om frivillig medling har gjorts och sammankallar till medlingsmöten. Berec avger yttranden inom två månader om faktaunderlag och samarbetsalternativ.

Typ av data	Hänvisning till kravet/kraven	Standard och/eller specifikation (i tillämpliga fall)	Beskrivning av dataflöde
			De nationella regleringsmyndigheterna lämnar in skriftliga redogörelser av mötena inom en månad, med största möjliga beaktande av Berecs yttranden. Berec offentliggör en rapport om effekterna av ekosystemsamarbetet. Kommissionen ser över ekosystemsamarbetet på grundval av Berecs rapport.
Administrativa förfaranden, anmälningar och rapportering	DEL VIII: Allmänna bestämmelser och slutbestämmelser AVDELNING VI: Slutbestämmelser	//	Kommissionen anmäler delegerade akter till Europaparlamentet och rådet. Medlemsstaterna offentliggör meddelanden om genomförandet i de nationella officiella tidningarna och skickar kopior till kommissionen, som vidarebefordrar informationen till kommunikationskommittén. Medlemsstaterna offentliggör information om rättigheter, auktorisationer och skyldigheter, och lämnar in denna information till kommissionen, som gör den tillgänglig för allmänheten. De nationella regleringsmyndigheterna underrättar kommissionen om företag med betydande inflytande på marknaden och deras ålagda skyldigheter. Medlemsstaterna lämnar de begärda uppgifterna till kommissionen för granskning. Berec offentliggör rapporter om genomförandet av allmänna auktorisationer vart tredje år. Kommissionen ser över förordningens funktionssätt vart femte år och rapporterar till

Typ av data	Hänvisning till kravet/kraven	Standard och/eller specifikation (i tillämpliga fall)	Beskrivning av dataflöde
			Europaparlamentet och rådet.

Överensstämmelse med EU:s datastrategi

Detta lagstiftningsinitiativ ligger i linje med statliga myndigheters användning av privat lagrade uppgifter (från företag till myndigheter – B2G) för att säkerställa ett evidensdrivet beslutsfattande och evidensdrivna politiska beslut.

Överensstämmelse med engångsprincipen

Engångsprincipen respekteras i detta fall så att den administrativa bördan minimeras för företag som är verksamma på den inre marknaden. Medlemsstaterna och kommissionen ska säkerställa att konfidentiella affärsuppgifter skyddas.

4.3 Digitala lösningar

Övergripande beskrivning av digitala lösningar

Digital lösning	Hänvisning/hänvisningar till kravet/kraven	Huvudsakliga föreskrivna funktioner	Ansvarigt organ	Hur tillgodoses tillgängligheten?	Hur övervägs möjligheten till återanvändning?	Användning av AI-teknik (i tillämpliga fall)
Unionens databas över anmälningar	Del III – Auktorisation och pass för den inre marknaden	Allmänt tillgänglig unionsdatabas över de anmälningar som lämnats in till de nationella regleringsmyndigheterna för genomförandet av systemet med ett gemensamt pass.	Byrån för digitala nätverk	Ej angivet	Ej angivet	Ej angivet

Dynamisk spektrumdatabas	Del IV – Resurser (spektrum och nummer); Avdelning I, Spektrum – Kapitel III, Tilldelningar	Dynamisk databas för geolokalisering och övervakning av möjligheter för spektrumanvändning Databasen ska innehålla aktuell information som samlats in och tillhandahållits av medlemsstaterna om geolokaliseringen av den befintliga spektrumanvändningen. Denna databas ska vara direkt tillgänglig för alla presumtiva användare av radiospektrum.	Byrån för digitala nätverk	Ej angivet	Ej angivet	Ej angivet
Databas över alleuropeiska nummerresurser	Del IV – Resurser (spektrum och nummer); Avdelning III, Nummerresurser	Databas över alleuropeiska nummerresurser på grundval av information som tillhandahållits av de nationella regleringsmyndigheterna om allokeringen av nummer och mottagarna av dessa nummer.	Byrån för digitala nätverk	Ej angivet	Ej angivet	Ej angivet

		(*) Byrån för digitala nätverk ansvarar för att inrätta förfarandet *och systemet* för tillhandahållande av information. Detta kan utgöra ännu en digital lösning eller integreras med den databas som analyseras härmed.				
Informations- och kommunikationssystem för byrån för digitala nätverk	Del VII – Styrning Avdelning V: Byrån för digitala nätverk Kapitel III: Allmänna bestämmelser Artikel 41 i Berec-förordningen.	Gemensam plattform för informationsutbyte mellan Berec, organet för radiospektrumpolitik, kommissionen, de nationella regleringsmyndigheterna och behöriga myndigheter med ansvar för spektrum Särskilt gränssnitt för begäranden om information och underrättelser (artikel 173) Plattform för tidig upptäckt av behovet av	Byrån för digitala nätverk (tekniska och funktionella specifikationer antas av styrelsen)	Ej angivet	Ej angivet	Ej angivet

		samordning mellan de nationella regleringsmyndigheterna och behöriga myndigheter med ansvar för radiospektrum.				

4.4 Interoperabilitetsbedömning

Övergripande beskrivning av den digitala offentliga tjänst/de digitala offentliga tjänster som påverkas av kravet

Digital offentlig tjänst eller kategori av digitala offentliga tjänster	**Beskrivning**	**Hänvisning/hänvisningar till kravet/kraven**	**Lösning/lösningar för ett interoperabelt Europa** **(EJ TILLÄMPLIGT)**	**Andra interoperabilitetslösningar**
Auktorisation och pass för den inre marknaden	Inrättar ramen för det gemensamma passet för tillhandahållande av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster inom ramen för ett allmänt auktorisationssystem. Omfattar upprätthållandet av en allmänt tillgänglig unionsdatabas över anmälningar som lämnats in till de nationella regleringsmyndigheterna, och olika dataflöden.	Del III – Auktorisation och pass för den inre marknaden	//	Ej angivna.
Ram för förvaltning, allokering och användning av viktiga resurser för elektronisk kommunikation	I synnerhet - en databas över alleuropeiska nummerresurser, och - en dynamisk databas för geolokalisering och	Del IV – Resurser (spektrum och nummer); Avdelning I, Spektrum – Kapitel III, Tilldelningar; Avdelning III, Nummerresurser	//	Ej angivna.

Digital offentlig tjänst eller kategori av digitala offentliga tjänster	Beskrivning	Hänvisning/hänvisningar till kravet/kraven	Lösning/lösningar för ett interoperabelt Europa (EJ TILLÄMPLIGT)	Andra interoperabilitetslösningar
(spektrum och nummer)	övervakning av möjligheter för spektrumanvändning. En dynamisk databas som är inriktad på specifika frekvensband bör bidra till identifieringen av underutnyttjat spektrum och stödja en effektivare användning och delning av spektrum.			

Kravets/kravens inverkan på gränsöverskridande interoperabilitet vad gäller digitala offentliga tjänster

Digital offentlig tjänst nr 1 – Auktorisation och pass för den inre marknaden

Bedömning	Åtgärd/åtgärder	Potentiella återstående hinder (i tillämpliga fall)

Bedömning	Åtgärd/åtgärder	Potentiella återstående hinder (i tillämpliga fall)
Överensstämmelse med befintlig digital och sektoriell politik Ange tillämplig digital och sektoriell politik som identifierats	Inför ett effektiviserat anmälningsbaserat system som gör det möjligt för leverantörer att bedriva verksamhet i en eller flera medlemsstater på grundval av en enda auktorisation, vilket förbättrar den rättsliga interoperabiliteten.	
Organisatoriska åtgärder för ett smidigt tillhandahållande av gränsöverskridande digitala offentliga tjänster Ange planerade förvaltningsåtgärder	Inom ramen för förfarandet med ett gemensamt pass fastställs att en leverantör ska lämna in en anmälan till den nationella regleringsmyndigheten i en av de medlemsstater där denne avser att tillhandahålla nät eller tjänster. Det har införts ytterligare dataflöden som styr hur samordningen mellan medlemsstaterna och byrån för digitala nätverk ska se ut. Varje medlemsstat ska utse en nationell gemensam kontaktpunkt. Byrån för digitala nätverk ansvarar för att upprätthålla en central databas över alla anmälningar som anges inom ramen för förfarandet med ett gemensamt pass. De behöriga myndigheterna bör endast överlämna kompletta anmälningar till byrån för digitala nätverk.	
Åtgärder som vidtagits för att säkerställa en samstämmig förståelse av data Ange dessa åtgärder	Anmälan om avsikten att tillhandahålla nät eller tjänster ska göras i enlighet med en anmälningsmall som ska göras tillgänglig av Berec.	
Användning av gemensamt överenskomna öppna tekniska specifikationer	Ingenting angivet i detta skede.	

Bedömning	Åtgärd/åtgärder	Potentiella återstående hinder (i tillämpliga fall)
och standarder Ange dessa åtgärder		

Digital offentlig tjänst nr 2 – Ram för förvaltning, allokering och användning av viktiga resurser för elektronisk kommunikation (spektrum och nummer)

Bedömning	Åtgärd/åtgärder	Potentiella återstående hinder (i tillämpliga fall)
Överensstämmelse med befintlig digital och sektoriell politik Ange tillämplig digital och sektoriell politik som identifierats	//	
Organisatoriska åtgärder för ett smidigt tillhandahållande av gränsöverskridande digitala offentliga tjänster Ange planerade förvaltningsåtgärder	Byrån för digitala nätverk ska upprätta och förvalta dynamiska databaser för geolokalisering och övervakning av möjligheter för spektrumanvändning, Byrån för digitala nätverk ska i samarbete med de nationella regleringsmyndigheterna, under tillsyn av Berec, upprätta och upprätthålla en databas över de alleuropeiska nummerresurserna.	
Åtgärder som vidtagits för att säkerställa en	Kommissionen får, med största möjliga beaktande av synpunkterna från organet för radiospektrumpolitik, anta genomförandeakter för att definiera de spektrumband som ingår i den dynamiska databasen och utarbeta enhetliga format för de behöriga	

Bedömning	Åtgärd/åtgärder	Potentiella återstående hinder (i tillämpliga fall)
samstämmig förståelse av data Ange dessa åtgärder	myndigheternas insamling och tillhandahållande av data. Sex månader efter antagandet av unionens nummerplan ska byrån för digitala nätverk inrätta ett förfarande för tillhandahållande av information som ska användas i den alleuropeiska databasen över nummerresurser.	
Användning av gemensamt överenskomna öppna tekniska specifikationer och standarder	Byrån för digitala nätverk ska vid en senare tidpunkt fastställa tekniska specifikationer för den dynamiska databasen för geolokalisering och övervakning av möjligheter för spektrumanvändning och den alleuropeiska databasen över nummerresurser.	

4.5 Åtgärder till stöd för digitalt genomförande

Övergripande beskrivning av åtgärder till stöd för digitalt genomförande

Beskrivning av åtgärden	Hänvisning/hänvisningar till kravet/kraven	Kommissionens roll (i tillämpliga fall)	Aktörer som ska involveras (i tillämpliga fall)	Förväntad tidsplan (i tillämpliga fall)
Arrangemangen för informationsutbyte mellan de nationella behöriga myndigheterna och byrån för digitala nätverk i enlighet med förordning (EU) 2024/903 får specificeras ytterligare av kommissionen genom	Artikel 11	Anta genomförandeakter	//	Efter antagandet av förordningen om digitala nätverk

Beskrivning av åtgärden	**Hänvisning/hänvisningar till kravet/kraven**	**Kommissionens roll** (i tillämpliga fall)	**Aktörer som ska involveras** (i tillämpliga fall)	**Förväntad tidsplan** (i tillämpliga fall)
genomförandeakter.				
Genomförandeakter får definiera de spektrumband som omfattas av databasen och utarbeta praktiska arrangemang och enhetliga format för de behöriga myndigheternas insamling och tillhandahållande av uppgifter till kommissionen.	Artikel 28	Anta genomförandeakter	Organet för radiospektrumpolitik (synpunkter ska beaktas)	Efter antagandet av förordningen om digitala nätverk
Byrån för digitala nätverk ska inrätta förfarandet och systemet för tillhandahållande av information enligt artikel 47.4 och artikel 48.4 fjärde stycket.	Artikel 47	//	Byrån för digitala nätverk	Sex månader efter antagandet av unionens nummerplan
Kommissionen får anta genomförandeakter som fastställer de tekniska specifikationerna, standardkostnadselementen, kostnadsmetoderna för harmoniserade produkter och referenserbjudandet avseende den eller de harmoniserade tillträdesprodukterna, på grundval av ett yttrande från Berec.	Artikel 81	Anta genomförandeakter	Berec	Sex månader efter antagandet av denna förordning.

Beskrivning av åtgärden	**Hänvisning/hänvisningar till kravet/kraven**	**Kommissionens roll** (i tillämpliga fall)	**Aktörer som ska involveras** (i tillämpliga fall)	**Förväntad tidsplan** (i tillämpliga fall)
Kommissionen får anta genomförandeakter som fastställer tekniska bestämmelser rörande sändning av varningar till allmänheten genom att använda de europeiska digitala identitetsplånböcker som utfärdats enligt förordning (EU) 910/2014 till alla berörda slutanvändare, inbegripet de slutanvändare som använder roaming.	Artikel 108	Anta genomförandeakter	EU-kommissionen Slutanvändare	//
Kommissionen får bland annat genom en genomförandeakt harmonisera metoderna för de nationella regleringsmyndigheternas insamling av information.	Artikel 184	Anta genomförandeakter	EU-kommissionen	//
Kommissionen ska genom genomförandeakter göra tillämpningen av relevanta standarder eller tekniska specifikationer obligatorisk genom att ange dem som obligatoriska standarder eller obligatoriska tekniska specifikationer i den	Artikel 189	Anta genomförandeakter och standarder	EU-kommissionen	//

Beskrivning av åtgärden	**Hänvisning/hänvisningar till kravet/kraven**	**Kommissionens roll** (i tillämpliga fall)	**Aktörer som ska involveras** (i tillämpliga fall)	**Förväntad tidsplan** (i tillämpliga fall)
förteckning över standarder eller tekniska specifikationer som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.				
Kommissionen ges befogenhet att, efter samråd med Berec, anta delegerade akter genom att fastställa de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa en effektiv nödkommunikation i unionen med avseende på tekniska specifikationer för att möjliggöra ursprungsindikering av nödkommunikation genom användning av den digitala plånboken, lösningar för information om varifrån samtalet kommer, harmoniserade europeiska kriterier för lokaliseringsuppgifter, likvärdig tillträde för slutanvändare med funktionsnedsättning och dirigering till den lämpligaste alarmeringscentralen.	Artikel 107	Anta delegerade akter	EU-kommissionen Berec	Antagandedatum + 2 år för den första delegerade akten
Styrelsen ska anta de tekniska och	Artikel 174	//	Styrelsen för byrån	//

Beskrivning av åtgärden	**Hänvisning/hänvisningar till kravet/kraven**	**Kommissionens roll** (i tillämpliga fall)	**Aktörer som ska involveras** (i tillämpliga fall)	**Förväntad tidsplan** (i tillämpliga fall)
funktionsmässiga specifikationerna i syfte att inrätta det informations- och kommunikationssystem som avses i punkt 1. Systemet ska respektera immateriella rättigheter och ha den konfidentialitetsnivå som krävs.			för digitala nätverk	